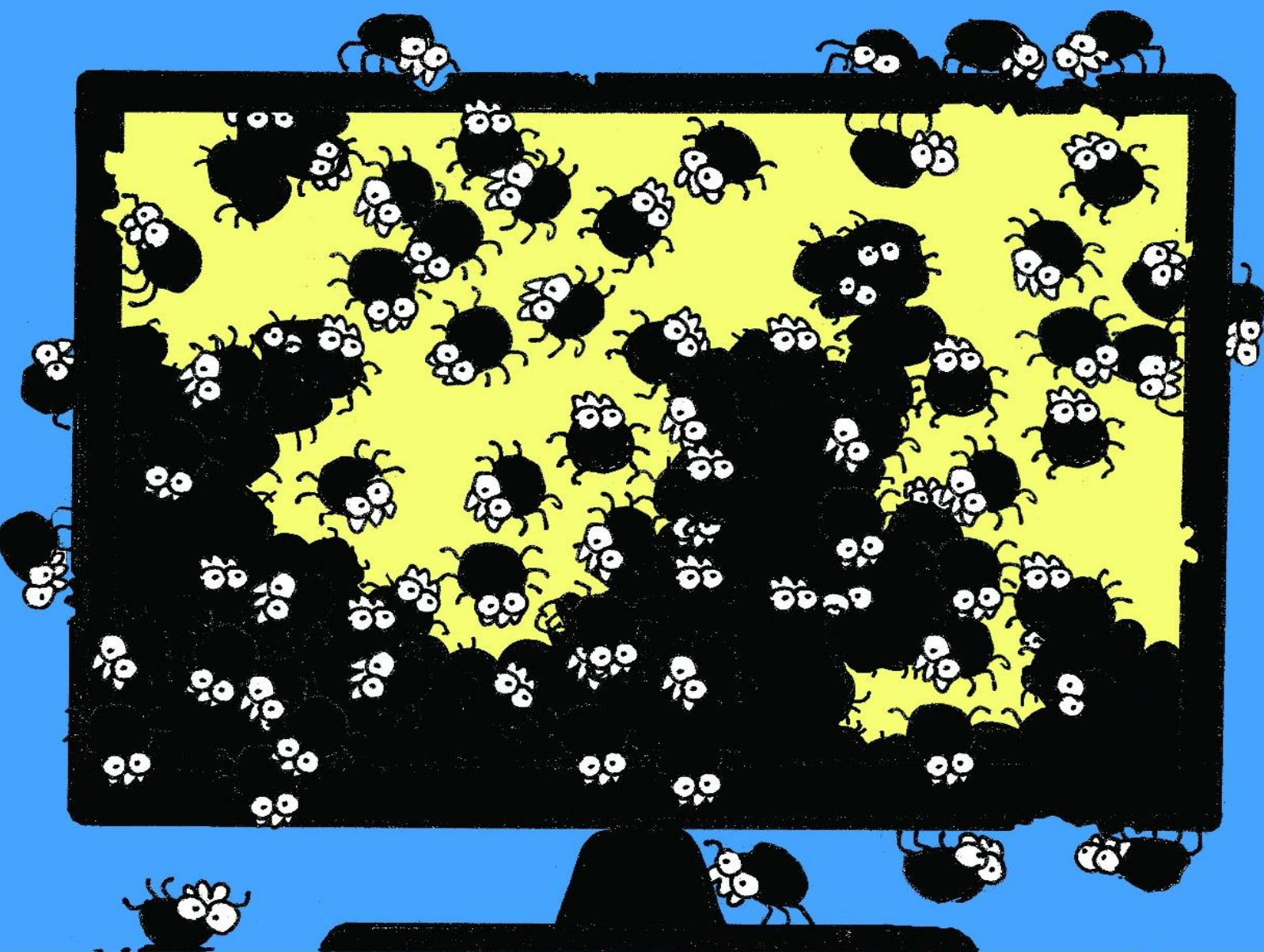

Boris Vezjak

DESANT

NA RTV SLOVENIJA

Politična ugrabitev javne radiotelevizije
v letih 2020 - 2023

Boris Vezjak

Desant na RTV Slovenija

Politična ugrabitev javne radiotelevizije v letih
2020-2023

Boris Vezjak

**Desant na RTV Slovenija: politična ugrabitev javne
radiotelevizije v letih 2020-2023**

Zbirka Fragmenti slovenske družbene patologije

Izdalo Društvo za razvoj humanistike

Avtor naslovne karikature Tomaž Lavrič

Oblikovanje naslovnice Sanja Fidler in Brane Solce

Izbrane fotografije Božidar Flajšman

URL e-knjige www.zofijini.net, www.vezjak.com

Maribor 2023

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v
Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

[COBISS.SI-ID 174739971](https://nuk.uzd.si/COBISS.SI-ID/174739971)

ISBN 978-961-92577-4-6 (PDF)

Uvod v knjigo

O novem naskoku vlade Janeza Janše na javno radiotelevizijo, ne povsem uspešnem, vemo že skoraj vse, ničesar pa nismo zares dokumentirali. Pričujoča elektronska knjiga je nastala na podlagi mojega sprotnega spremljanja tega že drugega poskusa podreditve našega največjega medijskega servisa, kakor se je odvijal v času njegovega tretjega mandata od marca 2020 naprej, pa vse tja do izpeljanega referendumu pod Golobovo vlado in vsaj navidezne trenutne normalizacije stanja konec leta 2023.

Janšev politični prevzem RTV Slovenija sem spremljal že med leti 2004 in 2008, opisal sem ga v knjigi [In media res](#). Rečemo lahko, da ni bil v celoti uspešen in podobno velja tudi za drugega. Po svoje razumljivo: medijev si v demokraciji paš ne moreš podrediti. Če politiki to uspe, ne živimo več v demokraciji. Naj povem, da moje delo novinarjev javnega servisa že v prvo ni ravno pritegnilo, nanj so gledali s skepso in ignoranco, čeravno je bil moj edini zastavek, da opozarjam na nevarnosti, ki sledijo krnjenju njihove avtonomije, in s svojimi opozorili prispevam k medijski svobodi in ohranjanju profesionalnih standardov. Bralka in bralec naj si sama ustvarita mnenje, zakaj so opozorila bila odveč.

Tokrat se je zgodba s politizacijo servisa ponovila v vseh smereh in verjamem, da bo podobno tudi z recepcijo te nove knjige – če sodim po dosedanem odzivu, se bo zgodilo enako. Zakaj to skoraj zanesljivo vem? Ker že imam tovrstno izkušnjo: vse tukaj objavljene sprotne zapise je lahko zainteresirano bralstvo sproti spremljalo na mojem portalu www.vezjak.com in e-knjiga v nadaljevanju je v celoti povzeta po njem. Naj izrecno povem, da so vsi zapisi nastajali tudi brez (moralne) podpore novinarjev RTV Slovenija ali širše. Po svoje sem sicer vesel, če me prezirajo levi in desni, uravnoteženi in neuravnoteženi, saj to kaže na mojo objektivnost in ekvidistanco, k dvigu morale pa nezadovoljstvo vseh ravno ne prispeva in manifestira staro hibo domačega novinarstva, ki jo doživljam že dvajset let: na kritiko in grajo se odziva s prezirom na levi in desni, v profesionalnem in propagandnem taboru.

K zapisom k uvodu nimam veliko dodati in celo ne želim kaj posebnega dodajati, navesti pa moram nekaj opozoril. Najprej bralko in bralca prosim za razumevanje, ker so komentarji in zdaj tudi celotna knjiga nastajali v gverilskih pogojih, kar se jim pozna: brez sleherne tehnične podpore. Omenjam, ker prosim za odpustek pri vrsti nehotenih napak, ki so nastale, od lektorskih do uredniških. Naj mi bo oproščeno za tehnični in oblikovalski amaterizem ali različne spodrsaljaje nevsebinske narave, ker se je knjiga rojevala, kot že moja prva, v povsem nemogočih razmerah, časovnih in materialnih. Želim si, skratka, da bi tisti, ki cenijo moj vsebinski trud analize in komentarja, bili dovolj milostni, kajti vse, kar lahko vidite in berete, je nastalo brez pomoči drugih oseb, ki bi izdelek tehnično izboljšale.

Besedilo želi biti analitični dokument za uporabnika, ki se bo morda poglobljaj v dogajanje političnega napada na neodvisni javni medij, morda pa bo celo uporabno za novo vodstvo RTV hiše, ki sem ga nekajkrat pozval k opravljeni programski reviziji, ne zgolj finančni in kadrovski, a tudi slutim, da do nje nikoli ne bo prišlo. Pri uporabi virov in fotografij se sklicujem na 51. člen Zakona o avtorskih in sorodnih pravicah, ki za navajanje odlomkov objavljenega dela ali posamičnih objavljenih del s področij fotografije, likovne umetnosti, arhitekture, uporabne umetnosti, industrijskega oblikovanja in kartografije dopušča citiranje, če je to potrebno z namenom ponazoritve, soočenja ali napotitve. Ne dvomim, da v mojem primeru medijske in družbene kritike je, knjiga pa je tudi povsem nekomercialna in brezplačno dostopna vsem.

Prednost elektronskih knjig je, da lahko, dokler delujejo povezave, vsak bralec glisira tudi med navedenimi viri in se vrača na stran, na kateri so bili komentarji in analize prvotno objavljeni, torej na www.vezjak.com. Tam bo odkril še dodatne kontekste in morda naletel na nove komentarje in vsebinske namige, ki bodo boljše osmislili zapisano. Na podoben način je odvečno tudi stvarno in imensko kazalo, saj bo za takšne potrebe iskalnik prejkone zadoščal.

Janši je pri prevzemu javnega servisa dvakrat spodletelo in če se pošalim, tako kot se Borut Pahor šali iz nas že trideset let, je ta knjiga priročnik za politične začetnike, kako ne prevzeti RTV Slovenija.

Boris Vezjak

V decembru 2023

Seznam več kot 170 zapisov o političnem prevzemu RTV Slovenija v letih 2020-2023 (spisek ni popoln)

[Naj ne postane medijski kanal vladajočih: javno pismo generalnemu direktorju RTV Slovenija](#)

[Raje modrovanje o času po epidemiji](#)

[Idila sredi epidemije: o štirih jezdecih demokracije](#)

[Pritiski na TV Slovenija: ko urednica izbriše svoje ime iz odjavne špice](#)

[Gate na glavo: linč in metafora v politični naraciji](#)

[Minister, ki rad pomaga na vikendu](#)

[Tarča, žvižgači in moč novinarstva](#)

[Preštevajo menda nedovoljene dokaze v Tarči: le zakaj?](#)

[Juhant o levičarjih, ki zavajajo, da so Evropa, in napadalnih novinarjih, ki se pretvarjajo, da so napadeni](#)

[Podobnik o RTV gnojišču in potrebi po vilah in očiščenju](#)

[Prazniki, ki jih na RTV uravnatežujejo](#)

[Z vilami nad RTV, z gnojem nad biciklistične anarhiste](#)

[Škandalozna klofuta novinarstvu: ko vrhovni sodniki odprejo vrata političnim pritiskom](#)

[Je nekdo na RTV Slovenija znova kršil konkurenčno klavzulo?](#)

[Biti nesolidaren, ostati političen: novinarji, ki se priklanjajo žalitvam](#)

[Nove stare vojne z mediji: žabja perspektiva](#)

[Politika, ki bi uničila RTV s pozivi proti plačilu prispevka](#)

[Ko RTV umirja strasti: intervju s predsednikom vlade](#)

[Vlada je videti odločena: finančno bomo uničili RTV Slovenija](#)

[Novi časi prilizovanja: na RTV zdaj intervjuji s soprogi predsednikov vlad](#)

[Ko štetje kolesarskih protestov postane težava](#)

[Novinarstvo, ki ne zna šteti](#)

[Hojsova manipulacija glede neplačevanja RTV prispevka](#)

[Stop RTV močvirju!](#)

[Možina odkrival hudiča v RTV hiši, Jančič dodatke k plači za udrihanje po Janši](#)

[Od žalitev novinarjev do krvi: komentar Manice J. Ambrožič, ki pa je pozabil omeniti politike](#)

[Demokracija umira v tišini: namesto obsodbe podrejanja medijev nam ponuja le dialog](#)

[»Vlada ne želi uničiti RTVS in STA«](#)

[Krekove lekcije voditeljci Tarče: bi morali v studiih RTV Slovenija nositi maske?](#)

[Podkast \(oddaja\) »In media res«](#)

[Naskok na RTV Slovenija: za odstavitev Kadunca potrebujejo pobudniki še dva svetniška glasova](#)

[Rušijo Kadunca, da mu dajo priložnost: Alenka Gotar, Marija Orešnik in Jelka Stergel o svojih podpisih](#)

[Škofje nad protestnike in RTV Slovenija: javni servis podpira proteste in moralno nesprejemljivo manipulira s človeškimi življenji](#)

[Pod pritiski ne bodo klonili: učinki pisma 22 odgovornih urednikov](#)

[Bo SMC podprla politični prevzem RTV Slovenija?](#)

[Novi krog obračunov: premier pogreša vabila RTV Slovenija, ta ga vabi](#)

[Toninovi triki v Studiu City: oklepniki, ki naj bi jih izdelovali v Sloveniji](#)

[Asimetrija medijskega prostora: stara oblastniška retorika prevzemov medijev](#)

[Avtoritarna oblast nam vsak dan bolj ugrablja demokracijo](#)

[To smo že nekje videli: Politico o vojni z mediji, ki sproža déjà vu](#)

[Odmevi na RTV Slovenija: zmanipulirano v podporo Janši](#)

[Svoboda reči, da ni medijske svobode](#)

[Premier, ki se pritožuje, da ne more do javnosti](#)

[Politizacija proti kolegialnosti: zakaj so v oddaji Intervju dovolili obračun z novinarko Eugenijo Carl?](#)

[Šest mednarodnih organizacij svari, da bo Janša uporabil predsedovanje kot prižnico za obračune z mediji](#)

[Je Janša včeraj izpeljal skrbno načrtovano provokacijo?](#)

[RTV Slovenija kot partijski medij: zakaj bi po Jambreku moralo slediti povabilo Jenullu](#)

[Načrt Janševе vlade vsak dan bolj očitен: finančno prizadeti osrednje medije](#)

[Pismo varuhinji pravic gledalcev in poslušalcev: trije očitki oddaji Intervju z dr. Petrom Jambrekom](#)

[Zakaj še Dimitrij Rupel zardeva, ko ga hvali Rosvita Pesek?](#)

[Intervju z Janšo: »naša resnica«, manipulacija in avtokastrirano novinarstvo](#)

[V Odmevih so problemi s STA in vladavino prava postali minorni](#)

[Novi časi: nacionalka v celoti predvaja govore na strankarskih shodih](#)

[Politični desant na RTV Slovenija: nova metla v akciji](#)

[Generalni direktor RTV Slovenija lahko razrešitev sprejme tudi brez soglasja Programskega sveta](#)

[Na TV Slovenija se hvalijo, da je seksizem njihov prepoznaven slog komentiranja](#)

[LGBTQ na udaru nacionalke: zakaj TV Slovenija promovira homofobne agende?](#)

[Tragikomedija z neudeležbo: odprta vrata v politični prevzem RTV Slovenija, če programski svetniki ne pridejo na sejo](#)

[Programski svetniki zapečatili usodo javne radiotelevizije](#)

[Uredniki RTV Slovenija zagovarjajo predvajanje Janševih govorov na strankarskih shodih](#)

[Simonitijeva aroganca do medijev](#)

[Svetniki RTV Slovenija s klofuto novinarskemu kolektivu in strokovni javnosti](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[In Media Res #36: Janševe dolge lovke okoli vratu RTV Slovenija](#)

[Skoraj zrušili Baškoviča, nastavili svojo varuhinjo](#)

[Jadranka Rebernik že izvaja cenzuro](#)

[Vlada več ne skriva ambicije po poseganju v informativni program na javni radioteleviziji](#)

[»Večerni babji čvek« v Odmevih](#)

[Kdo in zakaj bi kaznoval novinarko Eugenijo Carl?](#)

[Resolucija o Sloveniji v Odmevih: Bergant se Logarju ni upiral](#)

[Pirkoviču pogovor s Pahorjem, Možini z Janšo](#)

[Programski svetnik, ki ga rubijo, ker ne plačuje RTV prispevka](#)

[Janez in Urška: družinska romantika kot element politike](#)

[Samo nenačitan novinar je dober novinar: na TV Slovenija odpovedali časopisje](#)

[Vodstvo TV Slovenija odpovedalo pogodbe vsem kolumnistom oddaje Studio City](#)

[Direktor Areh prekoračil svoje pristojnosti glede Studia City](#)

[Pozivi, da jo odpustijo: pritiski na Eriko Žnidaršič po dosjeju Kangler in odpoved oddaje](#)

[Pritiski in cenzura na TV Slovenija: morajo novinarji Tarče na dopust in bo oddaja odpovedana?](#)

[Na RTV Slovenija se zapletajo glede Tarče](#)

[Erika Žnidaršič cinično o tem, da Tarče ne bo](#)

[Ustvarjalci Tarče ogorčeni nad prikrivanjem podatka o gledanosti dosjeja Kangler](#)

[Škandalozen Utrip z Možino](#)

[Vodstvo hiše manipulativno brani Možino](#)

[Policiji prepoved nastopa v Tarči, Kangler voditeljico obtožil laganja](#)

[Janševa cinična čestitka Odmevom, ki je v resnici ukaz](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

[Aroganten nastop Snežiča, ki da je razdelil javno mnenje. Ga je res?](#)

[Poskus prevzema MMC RTVS ali »Slovenije ni več, zdaj gre za Madžarsko«](#)

[Fotomontaža kot možno sredstvo manipulacije](#)

[Politizacija RTV Slovenije se nadaljuje: Peter Gregorčič kadrovske kompletira ekipo](#)

[TV Slovenija je že postala BBC World News](#)

[Jadranka Rebernik imenovana kot srbski vožd Slobodan Milošević: glasovalo je skupaj 104 odstotka novinarjev!](#)

[Novinarji RTVS protestirali, toda prispevek o tem so v njihovi hiši močno oklestili](#)

[Politična cenzura: poseg v novico o novinarskem protestu](#)

[Oblast hiti pred volitvami: na MMC RTVS bliskovito nastavili Igorja Pirkoviča](#)

[Igrati žrtev: Pirkovič se boji, da ga bodo vrgli v jamo](#)

[Gregorčič cinično brani Ukom in ne novinarjev javnega zavoda RTV Slovenija](#)

[Vojna z mediji in javnostjo: Programski svet RTVS z grozečim sklepom nad novinarski sindikat](#)

[Janša spet udaril po RTV Slovenija: kot bi gledal Russia Today](#)

[Bergantova histerija: o dopuščanju kritike na račun RTV Slovenija](#)

[Reševanje vojakinje: Aleksandra Pivec se predstavi na RTV Slovenija](#)

[Eugenija Carl o marionetnem avtokratku v vrhu RTV Slovenija, ki ga bo politika izpljunila](#)

[Gibanje Svoboda zahteva odstop generalnega direktorja RTV Slovenija](#)

[Finalno soočenje: Pirkovičev fiasko, ki je postal najnižja točka RTV hiše](#)

[Odhajajoči Hojs o tem, da so novinarji RTVS lagali](#)

[Marcela več ni](#)

[Kdo grozi Vidi Petrovčič z nasiljem?](#)

[Apel, ki je resna napaka: odgovorni uredniki TVS bi umirjali strasti](#)

[9. maj, dan zmage Marcela Štefančiča](#)

[Urbanija na čelo TV Slovenija?](#)

[Presenečenje pred stavko: sploh ne Urbanija, predlagana je Natalija Gorščak](#)

[Stavkajoči le pogojno zahtevajo odstop vodstva RTV Slovenija](#)

[Novinarska polarizacija na RTVS: oddaja Panorama bo en sam poklicni izziv](#)

[Panorama pa izgleda!](#)

[Simbol česa je oddaja Panorama?](#)

[Generalni direktor RTVS grozi stavkajočim](#)

[Grah Whatmough z novim trikom sporazuma: podpis pričakuje v nekaj urah](#)

[Cenzura na RTV Slovenija: oddajo Tednik so raje umaknili](#)

[Eugenija Carl o posegih v RTV program in menjavi voditeljev na dan stavke](#)

[Stavka na RTV Slovenija ali novinarstvo na pogrebu](#)

[Novinarji MMC-ja o Igorju Pirkoviču: z njimi komunicira preko elektronske pošte in jih sili, da kršijo profesionalne standarde](#)

[Pahorjanski Bergant očita vodstvu, da zanika demokratičen dialog o Sloveniji in svetu](#)

[Vesna Deržek Sovinek v oddaji Utrip obsodila stavkajoče novinarje](#)

[Počivalškov agitprop poniževanja javne radiotelevizije](#)

[Stavkovni odbor bi moral ob imenovanju Urbanije končati pogajanja](#)

[Depolitizacija politiziranega: kdo bo zares obglavil javno radiotelevizijo?](#)

[So tisti, ki nastavljajo Urbanijo, pri zdravi pameti?](#)

[Urbanija bi discipliniral Mladino](#)

[Desant na RTVS se nadaljuje: voditelj Nova24TV bo vodil Odmeve](#)

[Pritiski in grožnje na RTV Slovenija: na vrsti sta Saša Krajnc in Vesna Pfeiffer](#)

[Kako kompromitirati TV voditelja: Peter Jančič raziskuje spalnice](#)

[Voditelj Krajnc verjame, da je cilj popolno uničenje RTV Slovenija](#)

[Generalni direktor RTVS odkriva sovražni govor do sebe, njegova hiša pa se potaplja](#)

[Se je varuh ujel na limanice generalnega direktorja iz oportunisti ali nevednosti?](#)

[Ladje, ribe in zbogom: voditelji Odmevov izrekajo načelno dobrodošlico Luki Svetini](#)

[Luka Mesec kot posiljevalec: kako deluje psihopolitika demonizacije](#)

[»Jadranka Rebernik, kaj se je zgodilo s teboj?«](#)

[Politabloidnost: Tarča in Arena o aferi Smodej](#)

[Si ustvarjalci Tarče komično prisvajajo pospešek v preiskavi v zadevi Smodej?](#)

[Kdo so ugrabitelji RTV Slovenija?](#)

[Pravoverni novinarji na RTV Slovenija pohvaljeni](#)

[Generalni grobar RTV Slovenija: Grah Whatmough z novimi grožnjami](#)

[Bog si ga drka: izrojena leva umetnost na Radiu Slovenija](#)

[Varuhinja Marica Uršič Zupan raje kot novinarje ščiti vodstvo RTV Slovenija](#)

[Daleč smo prišli: na nacionalki več ne sme nastopiti niti predsednik vlade](#)

[Glasovati »ZA« na referendumu: zakaj je čas, da Grimsov zakon spravimo v predal](#)

[Grimsovi poreferendumski občutki: kot Nemčija leta 1933](#)

[Atentat na Grimsa, atipična pljučnica in zabava za množice](#)

[»Kdo vam laže?« končno v programu TV Slovenija](#)

[Ruparjeva stilska preobrazba: biti upokojenski demagog](#)

[Nova Slovenija je naprodaj: o neki trojni ironiji v oddaji Arena](#)

[Novo dno: TV Slovenija bo v živo predvajala Ruparjev šov](#)

[Oddaja Arena: Pirkovič kot promotor antifeminizma in prikritega seksizma](#)

[Golobov »Ne čujem dobro« novinarju TV Slovenija](#)

[Golobova frustracija: da ni Svoboda prevzela RTV Slovenija, je bila napaka](#)

[V osrednjih poročilih TV Slovenija so zamolčali lastno stavko novinarjev](#)

[Zaporniški skesanec pri Možini](#)

[Janša in Pirkovič: igra moraliziranja o ugrabljeni RTV Slovenija](#)

[Homofob v Odmevih](#)

[Pirkovičeva Arena dokazuje, da je na RTV Slovenija še vse po starem](#)

[Novo vodstvo RTV Slovenija mora izpeljati temeljito revizijo politične ugrabitve zavoda](#)

[Generalno vodstvo se poslavlja: Vida Petrovčič maha v pozdrav](#)

[Novo vodstvo RTV Slovenija mora izpeljati temeljito revizijo politične ugrabitve zavoda](#)

Naj ne postane medijski kanal vladajočih: javno pismo generalnemu direktorju RTV Slovenija

20. marec 2020

Spoštovani gospod Igor Kadunc, generalni direktor RTV Slovenija,

na vas se obračam kot zaskrbljeni državljan, kritični intelektualec z dolgim stažem medijske blokade in končno tudi kot redni plačnik RTV prispevka. Danes sem prebral, da je vlada po novem spremenila način komuniciranja v zvezi z epidemijo bolezni covid-19, zaradi česar bodo njene redne izjave večkrat dnevno potekale v neposrednem prenosu TV Slovenija iz njenega novinarskega središča. Drugi predstavniki medijev bodo izključeni, boste pa medijskim hišam brezplačno ponudili ves avdiovizualni material, če ga bodo želeli.

Da bo vlada za svoje orodje uporabila vaš zavod, ker edini opravljate javno službo na področju radijske in televizijske dejavnosti, z vidika interesa javnosti ni sprejemljiva rešitev, kakor tudi ne omejevanje komunikacij z novinarji v časih številnih tehničnih možnosti. Lahko pa za neizogibno štejem, da ste ob razglasitvi epidemije morali spremeniti programsko shemo in prilagodili produkcijo posamičnih vsebin, odpovedali določene oddaje, razredčili povabila gostom in uvedli tudi pogovore po skypu in telefonu. Hvalevredno!

Nikakor pa izbruh koronavirusa ne more postati opravičilo, da vaš zavod v svoje oddaje ne vključuje več politične opozicije. In prav to se je zgodilo v minulem tednu, od začetka delovanja te vlade. Navedel bom primer. Po pregledu obeh najpomembnejših oddaj TV Slovenija (Dnevnik in Odmevi) so v njih do tega trenutka nastopali izključno predstavniki vlade in njenega Kriznega štaba. Naj jih kar naštejem: 14. marca minister Tomaž Gantar in ministrica Aleksandra Pivec, 15. marca Jelko Kacin in dr. Bojana Beović, 16. marca Jelko Kacin, minister Zdravko Počivalšek, minister Jernej Vrtovec in minister Anže Logar, 17. marca premier Janez Janša, Jelko Kacin in dr. Bojana Beović, 18. marca minister Matej Tonin (dvakrat), minister Aleš Hojs (dvakrat), minister Jernej Vrtovec, ministrica Aleksandra Pivec in dr. Bojana Beović, 19. marca minister Aleš Hojs, minister Tomaž Gantar, minister Zdravko Počivalšek in premier Janez Janša (v svojem nagovoru). Drugih povabil ni bilo.

V »Poklicnih merilih in načelih novinarske etike v programih RTV Slovenija« niso predvidene izredne situacije, ki bi opravičevale tovrstno ravnanje pri izbiri gostov. Nasprotno, v njih se zapoveduje nepristranskost v najširšem možnem obsegu, politična nevtralnost, celovitost, o vprašanih javnega interesa mora biti zagotovljena enakovredna in enakomerna predstavitev najširšega možnega izbora stališč o določeni zadevi. Nova vlada namreč ne uvaja le izrednih ukrepov za omejitev epidemije, in na tej

točki ji velja pomagati, temveč trenutno širokopotezno spreminja tudi zakone in aktivira sporne člene zakonov, izvaja kadrovske čistke, neomejeno razporeja proračunska sredstva, si dviguje plače in izvaja kup spornih, avtoritarnih dejanj, ki so po svoji vsebini politična, načenjajo delovanje demokracije in daleč presegajo boj proti koronavirusu.

Zato ne verjamem, da so takšne uredniške izbire upravičljive. Mimogrede, odločitve zvenijo še posebej ironično, če pomislimo, da ekskluzivna pravica do nastopanja trenutno pripada tistim, ki so še nedavno pozivali k temu, da državljanke in državljanji ne plačujejo RTV prispevka, s čimer so želeli škodovati zavodu, ki ga vodite in česar nikoli niso preklicali. Na to sem opozarjal na več mestih, naj vas spomnim le na tri zapise: [Janša na plačuje RTV prispevka: odprto pismo vodstvu RTV Slovenija](#), [Hojsova naročnina in RTV mazohizem](#) in [Kako RTV reklamira tiste, ki hujskajo proti plačevanju prispevka](#).

S tem, ko v programe RTV Slovenija v tem trenutku ne vabi politične opozicije ali dopušča mnenj civilne družbe, se nevarno oddaljuje od svojega poslanstva, zapisanega v zakonu, statutu in pravilnikih, ki od javnega zavoda zahtevajo maksimalni novinarski profesionalizem. Zato vas kot prvega človeka RTV Slovenija sprašujem, kaj boste storili, da zaščitite omenjene novinarske standarde? Kako boste preprečili, da RTV Slovenija v času epidemije ne podleže že videni skušnjavi in se spremeni v medijski kanal vladajočih?

S spoštovanjem,

dr. Boris Vezjak, redni plačnik RTV prispevka

Post scriptum

Dodajam odgovor generalnega direktorja RTV Slovenija, ki je bil objavljen na spletni strani javne radiotelevizije:

[Odziv generalnega direktorja RTV SLO na javno pismo dr. Borisa Vezjaka](#)

Pritiski na TV Slovenija: ko urednica izbriše svoje ime iz odjavne špice

16. april 2020

Sedmega aprila letos je bil na TV Slovenija vsaj po nečem poseben dan. Predsednik vlade se je zvečer znova odločil in državljanke in državljane nagovoril glede epidemije, jih poskušal pomiriti in se jim zahvaliti za potrpežljivost, tokrat v kar 12 minut dolgem nagovoru. Njegov nastop je bil poročilo o stanju z navedbo nekaterih prihodnjih ukrepov, kritiko Evropske unije, »iz katere nismo dobili niti ene maske«, finančno analizo stanja v Evropi in napovedjo, da bomo morali sposojeni denar vrniti.

Nastop predsednika tisti dan v Dnevniku

Ko urednica ne želi biti podpisana v špici

Toda [v osrednjem Dnevniku TV Slovenija](#) se je odvijala manjša drama. Janša je namreč, očitno za potrebe medijske navzočnosti na televiziji, pred kamere stopil točno ob 19.00 uri na novinarski konferenci v Cankarjevem domu. Za uredniku javne radiotelevizije je to predstavljalo dilemo: naj spremljajo govor v živo in kdaj naj ga končajo? Če bi ga predvajali v celoti, bi jim to požrlo skoraj polovico razpoložljivih minut celotne oddaje, za nameček pa dokončno in enkrat več prikazalo javni zavod kot servis vladajočih.

Urednica oddaje Brigita Jeretina se je očitno upirala možnosti daljše ali celotne objave, a je klonila pred nadrejenimi, po vsem sodeč odgovorno urednico Manico J. Ambrožič. In res, na začetku Dnevnika so se ekskluzivno v živo vključili v Cankarjev dom in Janšev nastop predvajali med svojo 1:40 in 7:54 minuto, kar znese približno 6 minut in 14 sekund dolžine. Voditelj Saša Krajnc je ravno po stavku, ko je Janša razložil, da se je epidemija razširila iz nogometnih stadionov, kar je precej letelo na Aleksandra Čeferina, pozval k nadaljevanju ogleda izjave predsednika vlade na tretjem sporedu ([Čeferin kot kužna nevarnost](#)).

Urednica oddaje se je iz protesta proti vmešavanju v njeno avtonomijo odločila, da se njeno ime zato ne objavi v odjavni špici. Rečeno, storjeno. Sam ne pomnim česa podobnega, protestnega brisanja svojega imena iz razloga kljubovanja šefom. Niti nisem zasledil, da bi kak medij to opazil.

1

Realiziral
ZVONE TOMAC

Tehnični vodja
MARJAN GANTAR

Urednica DIO
NATAŠA RIJAVEC BARTHA

Odgovorna urednica IP
MANICA J. AMBROŽIČ

dnevnik@rtvslo.si
www.rtvsllo.si/dnevnik

7. 4. 2020

18988

© RTV Slovenija 2020
Vse pravice pridržane.

★ PRIPOROČI 📌 SHRANI 📄 POVEZAVA 📺 INTERAKTIVNO

DNEVNIK VSEBINA ○ ODDAJI ★ DODAJ MED MOJE

DNEVNIK

Datum predvajanja: 7. apr. 2020 Dolžina: 30 min. 20 s. Vsi ogledi: 1371 Povp. čas ogleda: 14 min. 58 s.

7. april: izbrisano ime urednice oddaje Brigite Jeretina v odjavni špici

1

Urednica
BRIGITA JERETINA

Realiziral
ZVONE TOMAC

Tehnični vodja
MARJAN GANTAR

Urednica DIO
NATAŠA RIJAVEC BARTHA

Odgovorna urednica IP
MANICA J. AMBROŽIČ

dnevnik@rtvslo.si
www.rtvsllo.si/dnevnik

6. 4. 2020

18987

© RTV Slovenija 2020
Vse pravice pridržane.

★ PRIPOROČI 📄 SHRANI 🔗 POVEZAVA 📺 INTERAKTIVNO

DNEVNIK VSEBINA O ODDAJI ★ DODAJ MED MOJE

DNEVNIK

Datum predvajanja: 6. apr. 2020 Dolžina: 32 min. 42 s. Vsi ogledi: 1350 Povp. čas ogleda: 16 min. 34 s.

6. april: takšna je bila odjavna špica dan pred tem

1

Urednica
BRIGITA JERETINA

Realizirala
LEONIDA ČARF

Tehnični vodja
ROBERT MLJAČ

Urednica DIO
NATAŠA RIJAVEC BARTHA

Odgovorna urednica IP
MANICA J. AMBROŽIČ

dnevnik@rtvslo.si
www.rtvsllo.si/dnevnik

8. 4. 2020

18989

© RTV Slovenija 2020
Vse pravice pridržane.

★ PRIPOROČI SHRANI POVEZAVA INTERAKTIVNO

DNEVNIK

DNEVNIK

VSEBINA O ODDAJI ★ DODAJ MED MOJE

Datum predvajanja: 8. apr. 2020 Dolžina: 33 min. 12 s. Vsi ogledi: 1485 Povp. čas ogleda: 16 min. 16 s.

8. april: takšna je bila odjavna špica dan po tem

Če lahko britanska kraljica, lahko tudi Janša

So pa RTV Slovenija nemudoma napadli madžarski mediji s slovenskim strankarskim poreklom – anomalija, ki je skozi leta nastajala ob pristanku novinarskega ceha. Njihova poanta je bila pričakovana, že v naslovu so napisali: *»Samo v Sloveniji: Javna RTV Slovenija, ki jo financiramo vsa slovenska gospodinjstva, v času krize prekine govor predsednika vlade Janeza Janše!«*

Malce so se zmotili, kajti predsednik vlade je tisti, ki ne plačuje (ali ni plačeval) RTV prispevka, podobno kot je to počel notranji minister, oba sta celo pozivala druge k neplačevanju in še do danes nismo naleteli na pojasnilo vodstva glede tega ([Kako RTV reklamira tiste, ki hujskajo proti plačevanju prispevka](#), [Kako RTV reklamira tiste, ki hujskajo proti plačevanju prispevka](#), [Janša na plačuje RTV prispevka: odprto pismo vodstvu RTV Slovenija](#), [V iskanju veleizdajalcev: Bobovnikovi vojaki](#)). V nadaljevanju so borbeno zapisali:

Javna RTV Slovenija je vnovič dokazala, da ideološki aktivizem še kako živi v praksi njenega delovanja. Kljub temu, da so jo primorana financirati vsa slovenska gospodinjstva, si je drznila prekiniti predvajanje dela nagovora državljanom, ki ga je imel sinoči predsednik vlade Janez Janša. Namesto tega so veliko raje predvajali lastne prispevke in s tem dokazali, da so prvovrstni cenzorji v roki slovenske levice. Predvajajo tisto, kar jim pač ustreza! Toliko o tem, da naj bi jim kdo omejeval medijsko svobodo!

Prekinitev govora predsednika vlade v izrednih razmerah se lahko očitno zgodi samo pri nas. Na kaj takega namreč niti v sanjah ne pomislijo v Veliki Britaniji. Nagovor britanske kraljice Elizabete II. so predvajali v celoti. Enako v sosednji Italiji. Ko italijanski premier Giuseppe Conte nagovori državljane, se program prekine in se predvaja govor, nato pa se nadaljuje z njegovim predvajanjem.

Razkol med uredniki

Letošnjega 20. marca sem se v pismo generalnemu direktorju spraševal, kaj se je zgodilo z njihovimi Odmevi in Dnevnikom, saj je moja statistika nastopov kazala, da bi to lahko postal medij vladajočih ([Naj ne postane medijski kanal vladajočih: javno pismo generalnemu direktorju RTV Slovenija](#)). Prav tistega večera pa se je situacija obrnila na glavo, v Dnevniku so predvajali dva kritična prispevka do vlade in sledil je premierjev večerni tviteraški obračun z javno radiotelevizijo, ki se je nadaljeval še naslednji dan.

Ta in še nekateri drugi odzivi, npr. sramotenje novinarja Blaža Zgaga, so pripeljali do internacionalizacije pritiskov politikov na slovenske medije, na koncu tudi do aktualne afere depeša ([Kolaborativna politična hegemonizacija medijskega prostora](#), [Janša: STA je ventilator lažnih novic](#), [Koronavirus kot izgovor za zdrs v avtoritarni režim](#), [Medijska avtonomija ni ideološka tema](#), [Afera depeša: naprej kot tragedija, potem kot Logar](#), [Ministrova zmaga nad novinarsko papagajščino](#)).

Več kot očitno pa so tudi poglobili razkol med uredniki na TV Slovenija. Med tistimi, ki podobno kot vladajoči strankarski mediji razlagajo, da je premierja v oddajah premalo, in drugimi, ki menijo prav nasprotno, da ga je preveč in zato izrezujejo svoje ime v odjavnih špicah.

Post scriptum

Kakor so me opozorili kasneje, bi moral moj spomin seči do leta 2002. Tega leta spomladi je izbruhnila afera Falcon. Tedanji odgovorni urednik Uroš Lipušček je urednici Dnevnika Ilinki Todorovski, danes varuhinji pravic gledalcev in poslušalcev, prepovedal objaviti prispevek o vladnem letalu. Dnevnik je vodila Ksenija Horvat, urednica pa ni dovolila, da se podpiše v odjavno špico in je naslednji dan tudi nepreklicno odstopila z uredniškega položaja.

Potem je po burnih razpravah odstopil tudi odgovorni urednik Lipušček, nasledila ga je Tanja Starič, ki danes vodi Odmeve. Skratka: včasih so na javni radioteleviziji ljudje tudi odstopali...

Tarča, žvižgači in moč novinarstva

24. april 2020

[Včerajšnja Tarča](#) je do te mere vznemirila obstoječo oblast in zamajala njene temelje, da ni le zaprla ust aktualnemu predsedniku vlade, ki se je po nekaj letih vzel precejšen premor od svojega hektičnega tvitanja, ampak najbrž po njenem predvajanju z dober mesec staro vlado nič več ne more ostati takšno, kot je bilo poprej.

Po res dolgem času smo videli eksplozivno preiskovalno reportažo s korupcijskimi odkritji glede nabave zaščitne opreme v prvih tednih boja proti epidemiji, ki je zaprla usta vladajočim tudi zato, ker niso pričakovali tolikšnega poguma na javni radioteleviziji - saj se vendar počasi pripravljajo na prevzem zavoda, hitijo nastavljeni svoje nadzornike in svoje programske svetnike, v Evropo pa pošiljajo depeše o menda komunističnem medijskem režimu v državi. Tiste, ki jih potem mimogrede predsednik republike označi za manjši spodrseljaj!

Tokrat sta Erika Žnidaršič in Nataša Markovič s svojimi sodelavci resnično dokazali, da lahko s pomočjo žvižgačev tudi danes novinar ustvarja čudeže in resno pokaže zobe politikom. Morda gre za oddajo, ki se bo uvrstila med vrhunce domačega novinarstva zadnjih desetih let. Ob tem sta brezkompromisno razgalili kopico vpletenih politikov in državnih uradnikov, od Zdravka Počivalška, Mateja Tonina, Lojzeta Peterleta, Marjana Podobnika, državne uradnike in celo v.d. generalnega direktorja policije! Impresivni nabor, podprt z jasnimi dokazili in evidencami o vpletenosti, tudi z zvočnimi posnetki pogovorov, zaradi česar bodo organi pregona morali res takoj zavihati rokave in kjer lahko zgolj upamo, da bodo brez pritiskov in pristranosti opravili svoj posel do konca.

Koruptivnost se je kot načelo in maksima razbiralala že iz pred dnevi analizirane izjave ([Nabavljati čisto vse za vsako ceno: Počivalškova prostodušnost in vprašanje korupcije](#)), ki je pač ni bilo mogoče razumeti drugače kot hitro tiktakajočo bombo. In čeprav ob Počivalšku, ki se je danes zatekel v teorijo zarote in se neprepričljivo branil, da ni lobiral, temveč le komuniciral, odstopil pa ne bo, vladajoči danes zaenkrat pretežno še molčijo, se je nekaj reakcij le nabralo. Naj jih naštejemo.

Peter Jančič kot odgovorni šef Siola je že včeraj napovedal, da ne spremlja dogajanja in danes je držal obljubo. Nič o največji korupcijski aferi oblasti, ki ga je nedavno nastavila o smešni podpori kolektiva, pač pa nam Siol servira komične članke o tem, da Kučan v zadnjem intervjuju hvali Janševo koalicijo.

Uroš Urbanija, direktor Ukoma in pisec specialnih depeš, je opazil nezakonito snemanje v Tarči in poskušal z relativizacijo levo-desno, se strumno postavil v bran tistim, ki so ga nastavili, in ministru za gospodarstvo odkrival požrtvovalnega in pokončnega moža. Nekaj podobnega so storili podporniki Marjana Podobnika, za katerega priče navajajo,

da je dobesedno grozil, če ne bo dobavitelj postalo neko mikro podjetje po njegovem izboru.

Še sveže nastavljeni nadzornik RTV Slovenija, dr. Borut Rončević, se ni obotavljal, takoj je nesebično prihitel na pomoč ministroma in delo novinark in novinarjev Tarče označil za pristransko interpretacijo.

In končno je tudi Janšev sekretar za nacionalno varnost Žan Mahnič ugotovil, da je bila včeraj na delu peta kolona.

Čeprav je žvižgač Ivan Gale včeraj postal narodni heroj za mnoge, mora od danes imeti policijsko varovanje. Preveč nevaren je za vladajoče - takšna je pač država, v kateri živimo.

Včerajšnja Tarča je enkrat več dokazala, kako pomembno je zavarovati javni servis pred vplivom oblasti in kakšno neverjetno moč ima lahko novinarstvo v časih ogrožene demokracije. V bistvu je izoliranemu ljudstvu v karanteni skoraj v edino uteho. Zdaj je na tem, da vztraja pri svojem delu, skorumpiranim ne dovoli umika in ob svojih razkritjih postavi piko na i.

Žan Mahnič
@ZanMahnic

Leta 1990 so bila po zaslugi Kučana prazna skladišča orožja, 2020 po zaslugi @sarecmarjan prazna skladišča medicinske opreme. Skladišče Roje, 16. 3. 2020:

- FFP1 7.000
- FFP2 1.000
- FFP3 1.900
- Kirurške 93.500

Po izboljšanjem stanju pa tako 1990 kot 2020 napad iste pete kolone.

[Translate Tweet](#)

3:23 PM · Apr 24, 2020 · [Twitter for Android](#)

Mahnič po oddaji odkriva peto kolono

Podobnik o RTV gnojišču in potrebi po vilah in očiščenju

27. april 2020

Po tistem, ko je Tarča prepričljivo razkrila tudi grožnje Marjana Podobnika, je ponudil svojo razlago in vehementno napadel RTV Slovenija. Njegov refren: »Posredoval sem in ponosen sem, da sem pomagal Sloveniji pridobiti milijon mask ustrezne kakovosti po zelo ugodni ceni«.

Bilo je za Slovenijo

Naj spomnim, refren je pri vseh vpletenih v klientelistično afero enak: ko vprašate Počivalška, kaj poreče na favoriziranje in pritiske, bo rekel: ne, šlo je za nabavo in ponosen sem, to je bilo za Slovenijo. Ko vprašate Peterleta, kaj poreče, da je lobiral za nabavo svoje hčerke, bo rekel isto: ne, šlo je za nabavo in ponosen sem, to je bilo za Slovenijo. In na enak način je vajo ponovil še Podobnik.

Ampak njegova razlaga je za kanček bolj kompleksna. Začne se s sklicevanjem na druge. »Res je, da sem na pobudo župana Slovenske Bistrice, dr. Ivana Žagarja, ki je iskal možnosti za čimprejšnjo preskrbo občine in drugih z zaščitnim materialom, posredoval za angažiranje podjetja Dobnik Trade d. o. o. iz Slovenske Bistrice.«

In potem v zgodbi prvaka SLS mrgoli lukenj v pojasnilih. Prvo je generalno: kdo pa je on, da se ukvarja z nacionalnimi blagovnimi rezervami? In kdo je Žagar? A zdaj se dobavlja materiale za svojo občino, bo vsaka na Kitajsko poslala svoje letalo? Drugo je, zakaj se je toliko žrtvoval za župana Slovenske Bistrice. Ker je bil ta neuspešen pri lobiranju, in to pri podjetju iz njegove lastne občine, da je moral Podobnik posredovati? Tretje je, zakaj ravno podjetje Dobnik Trade. Kakšne reference ima, je bilo izbrano na razpisu? In potem so tu še malenkosti: če je sam »kontaktiral meni znane vplivne osebnosti«, kako je zdaj nenadoma le posredoval za nekega župana? Kdo je kontaktiral koga? Če ni grozil, kaj je natančno povedal, ko priznava, da »je res, da sem zelo povzdignil glas pri pogovoru z dosedanjim direktorjem blagovnim rezerv Antonom Zakrajškom«, da to ni štel za grožnjo? Kasneje je za POP TV še dodal: »Če bi bilo potrebno, bi še enkrat nahrulil ljudi.« Glede česa? Da čimprej nakažejo denar Dobnik Trade!

Vile za ertevejevsko ekspozituro globoke države

Podobnikova sumljiva opravičila so zdaj postavljena v še bolj čudno luč, saj je s kar nekaj svojimi javnimi stališči spet pokazal, kaj pri njem pomeni »povzdigniti glas«.

Recimo takole: »RTV Slovenija v Poročilih ponovno ni objavila mojega odgovora. Manica Ambrožič in ostali, vas ni sram. Očitno želite dokazati, da je Rtv eksponent globoke države, ki v demokraciji nima kaj početi. Bojite se soočenj, bojite se resnice. Ne bo vam uspelo. Zmagali bomo.«

Zmagali bodo kako in v čem?

In potem sledi nadaljevanje: »RTV Slovenija nadaljuje gonjo. Doslej niso objavili odgovora, niso odgovorili na zahtevo za pravico do popravka, nocoj so nadaljevali, brez odgovora. Edino povedali so, da sem Galeta pozval na soočenje. RTV, bo kaj s soočenjem, ali boste hlapčevali naprej? Ne bo vam uspelo.« Ter na koncu ob komentiranju javnega zavoda še dodal:

»Treba bo obuti škornje, vzeti v roke lopate in vile in očistiti to gnojišče.«

Ne, ni kakšna grožnja, zgolj kmečka metafora in način, kako Podobnik povzdigne svoj glas.

Marjan Podobnik
@Marjan_Podobnik

Treba bo obuti škornje, vzeti v roke lopate in vile in očistiti to gnojišče.

[Translate Tweet](#)

andreja sum 🇸🇮 @SumAndreja · 10h

Replying to @Marjan_Podobnik @drVinkoGorenak and @RTV_Slovenija
Korona počasi za nedoločen odhaja na počitnice. Prihajajo pa grozljivi tedni medijske ofenzive s strani javne @rtv &co. Srečno 🙌💪

9:53 PM · Apr 26, 2020 · [Twitter for Android](#)

Podobnik o RTV gnojišču, potrebnem vil in lopat

Prazniki, ki jih na RTV uravnotežujejo

30. april 2020

Kolikšen napredek lahko izmerimo v petih letih glede medijskih prispevkov na RTV Slovenija, posvečenih praznovanju Dneva upora proti okupatorju?

Natančno pet let nazaj sem obširneje poročal ravno o tem ([Za RTV praznovanje upora proti okupatorju ni smiselno](#)) in se med drugim spraševal, kateri bo naslednji praznik, ki nam ga bo RTV poskušala vzeti in s pomočjo katerih zgodovinarjev:

»V prispevku Julije Kočar so na sam dan praznika, torej Dan boja proti okupatorju, ponovili staro recepturo in dali priložnost dvema za ta namen izbranim »uravnoteževalcema«, zgodovinarjema dr. Božu Repetu in dr. Tamari Griesser Pečar. Očitno po sistemu levo-desno.«

Takrat sem medijsko poročilo o odvečnosti dneva upora proti okupatorju, prej dneva osvobodilne fronte, vzela za eno najbolj pomenljivih sporočil urednikov javnega zavoda, ki smo ji slišali v zadnjih letih. Predvajano na sam dan praznika v večernem TV dnevniku.

Lažni praznik

Letošnji dogodek so v istem dnevniku priključili prispevku o Borutu Pahorju – in prav njegov nastop sem že pokomentiral pred dnevi v kar dveh zapisih ([Pahorjev pogled na Dan upora proti okupatorju, razložen za telebane](#), [Interpretacijska dvojnost politične amfibije](#)).

Avtorica [Jasna Krljić Vreg je pred kamere povabila dve osebi](#), znova po znanem ključu, zgodovinarja dr. Aleša Gabriča in tudi tokrat dr. Tamaro Griesser Pečar. Dikcija slednje je bila spet podobna in že slišana: da praznujemo praznik brez vsebine, da 26. aprila 1941 ni bilo ne Osvobodilne fronte in ne upora, da gre za potvarjanje zgodovinskih dejstev. Za *fake news* in *fake praznik*.

Novinarka je potem nadaljevala s pojasnilom, da je to praznik, ki še vedno deli tudi zgodovinarje, torej stroko, podobno kakor pri nas pa je tudi z drugimi narodi, kar je bila poanta dr. Aleša Gabriča. Iz nje, da je vojna razdelila tudi druge narode, se je razvil kontrastni zaključek, da so ti »zmogli potegniti ločnico med kolaboracionizmom in protifašističnim uporom«, čemur je potem sledil še finalni stavek in nekakšen, sicer že tisočkrat slišani moralizem obžalovanja: »Mi tega očitno po toliko letih ne zmoremo.«

Insert iz analiziranega prispevka: dr. Aleš Gabrič

Kavelj 22

Analiza obeh prispevkov v razmiku petih let bi pokazala, da je bilo v letošnjem neznatno manj relativizacije, vendar se je osnovna ideja novinarskega »uravnoteževanja« zgodovinskih pogledov ohranila. Toda spomnimo se mehanizma kavljia 22: recimo, da je v človekovi naravi, da stvari izgublja, npr. denarnice in očala. Pač običajna banalna težava. Da bi recimo našli očala kot izgubljeni predmet, pa dejansko sami potrebujemo očala. Torej jih ni mogoče najti, če jih nimamo.

Recimo torej takole: da bi našli resnico o nastanku osvobodilne fronte, posledično pa utemeljenosti Dneva upora proti okupatorju, včasih dneva osvobodilne fronte ali dneva OF, potrebujemo pravilno fokusirana zgodovinska očala. Ampak če smo jih izgubili ali uporabljamo takšna z nasprotnimi dioptrijami, te resnice pač nikoli ne bomo našli.

In čeprav na ravni izrečenega ni mogoče očitati tega, da je z ugotovitvijo o »nemoči« postavitve ločnice med kolaboranti in protifašisti kaj narobe, tukaj manjka pojasnilo, zakaj se to dogaja, saj trditev že anticipira porazdeljeno krivdo. Zraven se v naracijo prispevka vrine dvom in v tem smislu zaključni moralizem javne radiotelevizije ne deluje, saj sama hevristično ponuja dvojne nasprotnih dioptrij in se potem čudi, da jih, očal namreč, ne najdemo. Naj ponudim nadvse preprosto analogijo: če imate v

prispevku osebo A, ki trdi, da obstajajo marsovci, in osebo B, ki trdi, da ne obstajajo, potem si gledalec ne bo mogel nič pomagati z zaključki tipa »Očitno po toliko letih ne zmoremo konsenza«.

Insert iz analiziranega prispevka: dr. Tamara Griesser Pečar

Časi, ko so nam še čestitali

Tezo o komunistični medvojni uzurpaciji NOB pri nas najbolj udarno propagira predsednik Borut Pahor. A en velik korak se je v zadnjih letih le odvil. V obdobju dobrih desetih let smo doživeli popolno radikalizacijo v odnosu do praznika: od začetne čestitke premierja Janše do popolne blokade in prezira v letošnjem letu. [Leta 2006 je bilo takole:](#)

Ob današnjem prazniku se spominjamo pogumnih pripadnikov številnih generacij naših prednikov, ki so v slovenski zgodovini branili slovensko zemljo in slovenstvo. Njihova dejanja so nas ohranila in pred 15 leti omogočila ustanovitev lastne države, je ob državnem prazniku, dnevu upora proti okupatorja, zapisal predsednik vlade Janez Janša.

"Danes praznik predstavlja priložnost, da opustimo ideološka razhajanja preteklosti. Dan upora proti okupatorju naj bo praznik vseh Slovenk in Slovencev in vseh državljanek in državljanov. Odporništvu proti okupatorju je pozitivna vrednota, vredna spomina in dostojne počastitve," je zapisal premier Janša v voščilu, objavljenem na spletnih straneh predsednika vlade.

Še en zabavni moment: ne le čestitke, to je bil čas, ko je Janša pozival tudi k opuščanju ideoloških razhajanj, povezanih s preteklostjo. Nič več. Sicer mu nihče ni verjel, pa vendar. Danes je takšen diskurz v celoti prevzel njegov sodrug, predsednik republike.

(sta)
27. april 2006
27. april 2006 2:00
Predviden čas branja: 1 min

✉ f t e

Predsednik vlade Janša voščil ob dnevu upora proti okupatorju

LJUBLJANA - Ob današnjem prazniku se spominjamo pogumnih pripadnikov številnih generacij naših prednikov, ki so v slovenski zgodovini branili slovensko zemljo in slovenstvo. Njihova dejanja so nas ohranila in pred 15 leti omogočila ustanovitev lastne države, je ob državnem prazniku, dnevu upora proti okupatorja, zapisal predsednik vlade Janez Janša.

"Danes praznik predstavlja priložnost, da opustimo ideološka razhajanja preteklosti. Dan upora proti okupatorju naj bo praznik vseh Slovenk in Slovencev in vseh državljanek in državljanov. Odporništvu proti okupatorju je pozitivna vrednota, vredna spomina in dostojne počastitve," je zapisal premier Janša v voščilu, objavljenem na spletnih straneh predsednika vlade. Premier Janša je ob današnjem prazniku čestital vsem državljanom in državljanke, še posebej pa veteranom TIGR - prve protifašistične organizacije v Evropi, udeležencem nacionalnega odpora proti okupatorju v času 2. svetovne vojne ter veteranom vojne za Slovenijo in policijskim veteranom združenja Sever.

NAJNOVEJŠE	
11 min	Kanye West, drugi hiphopovski milijarder
46 min	Sodišče EU namerava s 25. majem ponovno opravljati obravnave
1 ura	Bavarsko višje sodišče: Prepoved delovanja velikih

Dnevnikov zapis leta 2006: čas voščil ob prazniku

Z vilami nad RTV, z gnojem nad biciklistične anarhiste

4. maj 2020

Predsednik Slovenske ljudske stranke je pred dnevi zagrozil, da bo obul škornje, nato pa z vilami in lopatami razril gnojišče na Kolodvorski, kjer stoji njemu neljuba RTV Slovenija, ki ga je pred dnevi neslavno razkrinkala v famozni Tarči ([Tarča, žvižgači in moč novinarstva](#)).

Marjan Podobnik najbrž svoje napovedi pohoda ne videl kot grožnje, če jo je večina, najbrž zgolj kot nedolžno metaforo iz kmečko-rokodelske pratike ([Podobnik o RTV gnojišču in potrebi po vilah in očiščenju](#)).

Gnojevka za RTV

Toda glej ga zlomka, če mu naj verjamemo, so zdaj prihiteli vsi, ki jim je bila vseč njegova začetna prečiščevalna pobuda in zato so njegovi stranki predlagali, da »organiziramo kmete s traktorji in cisternami z gnojevko, da gredo med 'kolesarje', pa pred RTV ...«. Ker kaj bi čakali na maj, če je že tukaj.

Na tej točki se je predsednik ljudske stranke več kot očitno ustrašil lastnega sporočila drugim ali pa zgolj perfidno podprl samostojne akcije nadebudnih traktoristov, da ne bi nosil odgovornosti: »Javno povem, da nasprotujemo takemu prilivanju olja na ogenj v razgretih razmerah in se distanciramo od morebitnih akcij posameznikov.«

Marjan Podobnik
@Marjan_Podobnik

V teh dneh sem dobil več pobud, naj [@strankaSLS](#) organiziramo kmete s traktorji in cisternami z gnojevko, da gredo med "kolesarje", pa pred RTV ...Javno povem, da nasprotujemo takemu prilivanju olja na ogenj v razgretih razmerah in se distanciramo od morebitnih akcij posameznikov

[Translate Tweet](#)

2:52 PM · May 1, 2020 · [Twitter for Android](#)

15 Retweets **90** Likes

Podobnik ne bi prilival gnojevke, bi pač čistil gnojišče na RTV

Njegovo distanciranje ni zvenelo preveč prepričljivo: če sprva govoriš o gnojišču RTV, in tudi ob omembi prilivanja olja je najbrž cilj na prilivanje gnojevke, pač pričakuj, da ti bodo traktorje zalaufali tvoji pristaši, tako rekoč na ukaz napolnili cisterne in – voilà – že so pred Kolodvorsko, da z gnojevko pošpricajo Eriko Žnidaršič, Mojco Pašek Šetinc in Eugenijo Carl.

Dobro, traktorji lahko igrajo pomembno vlogo v slovenski politiki ([Kako ne misliti traktorjev](#)), pred hišo javne radiotelevizije pa jih s polnimi cisternami še nismo videli, tudi ne kmetov z vilami, lopatami in škornji. Zakaj bi v krogih Podobnika reševali ertevejsko gnojišče s tem, da bi ga še dodatno zalivali z gnojevko, najbrž nima smisla spraševati.

Marjan Podobnik
@Marjan_Podobnik

Treba bo obuti škornje, vzeti v roke lopate in vile in očistiti to gnojišče.

[Translate Tweet](#)

andreja sum 🇸🇮 @SumAndreja · 10h

Replying to @Marjan_Podobnik @drVinkoGorenak and @RTV_Slovenija

Korona počasi za nedoločen odhaja na počitnice. Prihajajo pa grozljivi tedni medijske ofenzive s strani javne @rtv &co. Srečno 🙌💪

9:53 PM · Apr 26, 2020 · [Twitter for Android](#)

Podobnik in gnojišče RTV

Anarhisti proti traktorski floti

A še bolj intrigantna je bojazen, da bi Podobnikovi traktoristi, od katerih načrtov se je pohitel ograditi, frontalno napadli protestnike na kolesih. Kolesarje torej, ki jih je v zapisu opremil z narekovajem. Ali bi juriš izvedli z gnojevko ali morda spet z vilami in lopatami, ostaja odprto interpretaciji.

Na Janševem portalu so zapisali: »Postavlja se resno vprašanje, kaj narediti, če se bodo te masovne anarhistične vožnje s kolesi nadaljevale tudi v prihodnje. Nekateri simpatizerji SLS, so tej stranki predlagali, da bi se med kolesarje pomešali traktorji s cisternami z gnojevko. In jih verjetno malo 'odišavili'...«

Kaj narediti s temi anarhističnimi kolesarji? Simpatizerji SLS predlagajo traktorje s cisternami z gnojevko, Podobnik tega predloga ne podpira.

Avtor: Uredništvo — Posodobljeno: 2. Maj 2020

DRUŽBA IZPOSTAVLJENO POLITIKA

Simpatizerji, gnojevka in anarhizem

Tokrat je biciklistični protest z okoli 3500 udeleženkami in udeleženci, kar je impresivna številka celo po konservativnem policijskem štetju, minil izjemno mirno. Bogve, brez Podobnikove intervencije in distance do »morebitnih akcij posameznikov« bi se ne lahko dogodki sprevrgli v prvi ulični spopad anarhističnih biciklističnih sil na eni strani in provladne desničarske traktorske flote na drugi.

A kaj bo pomagalo, na RTV bi verjetno spet razglasili napačnega zmagovalca. Saj to je ta medijski problem po Podobniku: dokler ne vzameš vil v roke, nisi rešil nobene težave.

Je nekdo na RTV Slovenija znova kršil konkurenčno klavzulo?

10. maj 2020

Je bila z objavo na strani Časnik.si dne 9. maja 2020 znova kršena konkurenčna klavzula nekoga z RTV Slovenija skozi objavo »napovednika« za oddajo Intervju, ki jo vodi Jože Možina? In kdo bi to bil?

Stara praksa

Opozorilo objavljam pred objavo. Današnji večerni intervju (10. maj 2020) z dr. Ernestom Petričem na TV Slovenija je bil v napovedniku, ki daleč presega ta žanr, saj je dolg kar 6500 znakov in vsebuje številne citate iz pogovora, objavljen nepodpisan, vendar natančno po nekaterih starih zgledih, recimo tistem eno leto nazaj (10. maj 2019), ki sem ga podrobno analiziral v zapisu [Oddaja Intervju: dva dni nazaj v Demokraciji, danes že na RTV Slovenija](#). Takrat je Možina gostil odvetnika dr. Jožeta Hribernika, ki je med drugim komentiral odprt primer Novič, daljši napovednik je bil objavljen v strankarskem časopisu Demokracija, in sicer kar dva dni pred nedeljskim intervjujem na RTV Slovenija.

Zgodba se ponavlja že dolgo časa, seveda vselej z gosti iz desnega političnega in ideološkega kroga, glede napovednikov pa sem že ob gostovanju sodnika Jana Zobca ugotavljal, da so selektivno objavljani za isto oddajo le za enega od njenih voditeljev ([Jan Zobec in selektivni napovedniki na MMC RTV Slovenija](#)).

Petrič kot levičar, a proti protestom

Tokrat je Demokracijo zamenjal desno usmerjeni Časnik. In kaj v dolgem besedilu, ki je žanrsko bolj obnova napovedanega intervjuja pred njegovo realizacijo, pove gost?

Petrič je presunljivo opisan kot nekdo, ki je »po usmeritvi levičar«, čeprav se mu je slovenska levica zaradi paktiranja z desnico že dolga leta nazaj odrekla, zato česar je opis res bizaren. Še bolj, če se spomnimo, da je prvopodpisanimi pod spomenico Katedrale svobode, ki je štirinajst dni po začetku Janševega mandata brezpogojno podprla novo vlado, in sicer v skupini desno usmerjenih akterjev okoli Petra Jambreka in univerze Nova – res neverjetno, kakšne levičarje imamo v državi ([Spomenica sproščenih o zunanjih sovražnikih in zdravstveni katarzi, Intelktualni pogum podpreti oblast: o odgovornosti in navidezni dihotomiji](#)). Zato ugotovitev »Očitke o drsenju v avtoritarnost jemlje kot neutemeljene in kot sredstvo političnega boja« nikogar v državi, ki spremlja Petričeve nastope, niti malo ne more presenetiti.

Po izboru avtorja besedila napovednika, ki je najbrž kar sam moderator oddaje, so poudarki namenjeni kritiki trenutnih kolesarskih protestov, ta petek se jih je nabralo deset tisoč:

»Dr. Ernest Petrič nakazuje, da so sedanji protestniki predvsem tisti s političnim motivom, ne tisti, ki bi zaradi preobremenjenosti ali izgube služb imeli za kaj protestirati: »Najbolj upravičeni bi bili demonstrirati in nekaj zahtevati tisti, ki so nosili največje breme sedanje situacije: medicinske sestre, zdravstveni delavci ... Tisti, ki so garali in se odpovedovali, ne vem čemu vse. Ampak kolikor mi je uspelo spremljati – njih nisem videl, da bi demonstrirali.«

Petriča v oddaji, ki bo na sporedu danes zvečer, skrbi ulično dogajanje, ker se težave menda tam ne rešujejo, ampak se ustvarjajo:

»Me zelo skrbi tendenca, če je res ta tendenca prisotna, da bi probleme, pred katerimi naša družba sedaj stoji, reševali na ulici. To je, kot rečejo Angleži, iskanje novih težav in problemov. Če mi je dovoljeno, da s tega mesta zdajle apeliram na naše politične voditelje, demokratično izvoljene, legitimne in legalne, naj bodo skrajno previdni pri teh rečeh. Poznamo tisto znano slovensko reklo: Če seješ veter, žanješ vihar. Bodimo previdni pri tem. Uspešni smo, na dobri poti smo. Rešimo probleme prek mehanizmov, ki jih imamo.«

Ob tem je pozabil povedati, da z uličnimi protesti na ulici rešujejo težave tudi sedanji predsednik vlade, sedanji notranji minister in njegov državni sekretar, in to nazadnje nič manj pol leta nazaj (10. oktobra 2019) na zborovanju »Rešimo Slovenijo« ([Ko gotofi licitirajo gotofe: rešitelji Slovenije kot ugrabitelji vstajništva, Protest v skladu z evropskimi normativami in standardami: kanglerizmi, solze in antiintelektualizem](#)).

Petrič v napovedniku čestita voditelju za knjigo

V tem duhu avtor napovednika »izpostavlja, da imamo iz zgodovine vrsto slabih zgledov, kam sta pripeljali ulica in načrtno ustvarjanje napetosti, ter pri tem omeni predvojno Nemčijo in boljševistično revolucijo v Rusiji«. Zanimiv je zaključek napovednika pod črto, v njem se omenja gostova čestitka voditelju:

»Pogovor s prof. dr. Ernestom Petričem je vodil dr. Jože Možina. Ob začetku pogovora ga je dr. Petrič presenetil z besedami, da z veseljem čestita za njegovo knjigo Slovenski razkol, ki jo je nekdanji vrhunski diplomat in predsednik Ustavnega sodišča z zanimanjem prebral. Izpostavil je, da gre za dokumentirano delo, ki je napisano umirjeno in s tendenco po resnici.«

Molk vodstva RTV Slovenija

Znova se torej lahko vprašamo, kaj počne vodstvo RTV Slovenija, sploh pa odgovorna urednica Manica J. Ambrožič, ki nemoteno promovira oddaje svoje hiše v drugih medijih, v svojem pa ne, in zakaj javna radiotelevizija dopušča kršitve konkurenčnih klavzul zaposlenim.

Dr. Ernest Petrič izrazil ogorčenje zaradi sprevrženih dvojnih meril v medijih

Dr. Petrič je velik zagovornik sodelovanja in nasprotnik izključevanja, kot smo mu priče v delu slovenske politike. Po politični usmeritvi je levičar, vendar je že v zgodnjem obdobju, med študijem videl, kako je nekdanji režim zatiral in izločal drugače misleče oz. študente iz »nepravih« družin. Meni, da je zapuščino komunizma treba pustiti za sabo, in obžaluje, da Slovenija po letu 1990 ni bila sposobna ovrednotiti polpretekle zgodovine in obsoditi zločinov komunističnega režima, kar bi nam omogočilo manj obremenjeno pot v prihodnost.

Ob robu pogovora je dr. Ernest Petrič izrazil tudi ogorčenje zaradi sprevrženih dvojnih meril, ki se vedno znova izpostavljajo v medijih. Kot zadnji tak primer izpostavlja široko poročanje in izpostavljanje javnih pisem levih intelektualcev, medtem ko so javne izjave uglednih profesorjev in akademikov, zbranih v Katedrali svobode, ki mislijo drugače, v medijih, tudi na RTV, povsem ignorirane.

Pogovor s prof. dr. Ernestom Petričem je vodil dr. Jože Možina. Ob začetku pogovora ga je dr. Petrič presenetil z besedami, da z veseljem čestita za njegovo knjigo Slovenski razkol, ki jo je nekdanji vrhunski diplomat in predsednik Ustavnega sodišča z zanimanjem prebral. Izpostavil je, da gre za dokumentirano delo, ki je napisano umirjeno in s tendenco po resnici.

Izsek iz napovednika: celo z omembo, da je gost čestital voditelju oddaje ob objavi njegove knjige, ki odkriva resnico

Biti nesolidaren, ostati političen: novinarji, ki se priklanjajo žalitvam

11. maj 2020

Zdaj, ko je z odločitvijo Vrhovnega sodišča dobesedno legalizirana politična toksičnost, tj. strupeni žalilni in sovraštveni govor do novinarjev, po tistem, ko so vsi novinarji lahko že jutri s strani politikov označeni najmanj za pocestnike in pocestnice v službi znanega zvodnika za neznano ceno, bi pričakovali maksimalno solidarnost novinarskega ceha do žrtev vse pogostejših diskreditacij ([Prostitutke in medijski zvodniki: kako so Janšev tvit soustvarili novinarji](#), [Kako ne obsoditi Janšev tvit: od RTV prostitutk k materinskemu dnevu](#), [Vse Janševe medijske prostitutke](#), »Novinarske prostitutke« so plod medijske servilnosti).

Še zlasti, ker so na stežaj odprla vrata maksimizaciji pljuvaškega, zmerjaškega in propagandnega jezika, tokrat v izvedbi trenutnih oblastnikov in ob nesebični pomoči konglomerata njihovih strankarskih trobil (režimskih, kot radi pravijo drugim), zaradi katerega smo se v zadnjih letih pogreznili v nezajezljivo verbalno intoksikacijo.

Novinarji, ki sodišču ne morejo ugovarjati

Kako je torej s cehovsko solidarnostjo do Mojce Pašek Šetinc po odločitvi sodišča? Spet smo se zmotili. V zapisu o tem sem se spraševal, če bomo doživeli odziv DNS in vodstva RTV Slovenija ([Škandalozna klofuta novinarstvu: ko vrhovni sodniki odprejo vrata političnim pritiskom](#)). Prvega smo, drugega ne.

Poglejmo zdaj še hujšo plat, [na Siolu so povzeli agencijsko vest](#), da v Združenju novinarjev in publicistov (ZNP) sodbi Vrhovnega sodišča v primeru novinarke »ne morejo ugovarjati«. Ker se z njo pač strinjajo. Zakaj že? Po njihovem bi v nasprotnem sicer »zagovarjali stališče, da za novinarje po evropskem pravu veljajo drugačna merila, kot za vse ostale, so sporočili.«

Kakšna so že drugačna merila, po katerih lahko politik zabrusi novinarju sleherno, še tako umazano zmerljivko, ki mu v tistem hipu zaničljivo pade na pamet? V Združenju so na dan potegnili sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice (ESČP), ker po njihovem na njem in na sodiščih posameznih članic v sporih, kjer gre za javne osebnosti, lestvico še dopustnega izražanja postavljajo »zelo visoko v prid svobodi izražanja«.

SiolNET. > Novice > Slovenija

Petek,
8. 5. 2020; 18.38

Osveženo:
8 minut

ZNP ne ugovarja sodbi v primeru Šetinc Pašek

Avtor: V. L.

TERMOMETER

Foto: STA

Naslov zapisa na Siolu: ZNP ne ugovarja sodbi

Sklicujejo se na napačen zgled

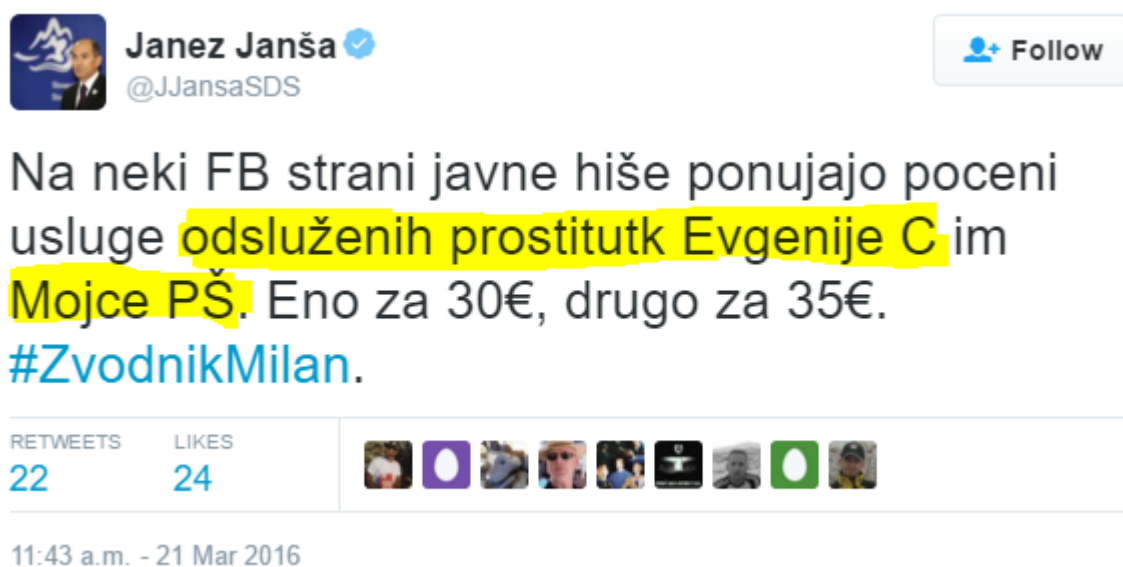
Javne osebnosti? Absolutno javne osebnosti? Le kdo bi to bil, če ne politiki kot nosilci javnih funkcij, in le kako bi to lahko bili novinarji? O tem sem prebral veliko in takšnega primera, kjer bi se politik in novinar obravnavala na isti ravni, ne poznam. Pri tem so v ZNP spomnili na povsem napačen zgled, tožbo nekdanjega politika Srečka Prijatelja zoper novinarja Mladine Jureta Aleksiča, ki je politika označil kot »cerebralnega bankrotiranca, ki ima srečo, da živi v državi s tako omejenim bazenom kadrov, da se lahko človek njegovih karakteristik znajde celo v parlamentu, ko pa ne bi mogel biti v neki nominalnega spoštovanja vredni deželi niti hišnik povprečno urbane osnovne šole«.

Seveda so v ZNP izpustili tudi kontekst, šlo je za to, da je novinar reagiral na brutalne žalitve politika, ki je stigmatiziral homoseksualce in širil nestrpnost do njih. Prijatelj, kasneje se je znašel v zaporu zaradi izsiljevanja, je na ESČP tožbo izgubil z razlago, da je potrebno upoštevati celoten kontekst in okoliščine izjave novinarja in da so v primeru javnih oseb meje še dopustnega izražanja širše kot sicer. In v čem je težava? Da nam ZNP v celoti postreže z povsem napačnim, neanalognim primerom: žalitvijo novinarja na račun nestrpnega politika, ne pa obratno, žalitvijo politika na račun kritične novinarka. Če bi že izenačili statusa javne osebe, kar je sporno, bi še vedno obstajala razlika v kontekstih: novinarka RTV Slovenija pač ni storila ničesar podobnega, kar bi lahko spominjalo na nestrpnost do manjšine ali z zakonom zaščitene diskriminirane skupine ljudi.

Viktimizirana novinarka

Predpostavka je zdaj obrnjena, kot sem že podrobno analiziral ([Škandalozna klofuta novinarstvu: ko vrhovni sodniki odprejo vrata političnim pritiskom](#)): viktimizirana je novinarka, označena za odsluženom prostitutko za nekaj evrov, da bi se razbremenilo politika, zato je za novinarsko združenje nenadoma pravica politika postavljena višje od novinarske. Je lahko še kaj bolj tragičnega in pomenljivega obenem od dejstva, da cehovsko združenje raje kot lasten ceh prihiti na pomoč politiku?

Čeprav so v ZNP salomonsko pozvali novinarje, da delujejo profesionalno in »se izogibajo političnemu agitiranju«, pri čemer je novinarka s tem posredno označena za tisto, ki se je zoper to načelo pregrešila, a obenem tudi politike, da ne uporabljajo žaljivih in neprimernih oznak za prve, res niso mogli prikriti svoje politične motiviranosti. In od kod ta izvira?

Janez Janša
@JJansaSDS Follow

Na neki FB strani javne hiše ponujajo poceni usluge odsluženih prostitutk Evgenije C. im Mojce PŠ. Eno za 30€, drugo za 35€. #ZvodnikMilan.

RETWEETS 22 LIKES 24

11:43 a.m. - 21 Mar 2016

Žaljivi tovit, ki ga je obravnavalo sodišče

Braniti oblast

Tragikomično je trenutni in novopečeni odgovorni urednik Siola tudi prvi predsednik ZNP ([Kdaj je Jančič postal odgovorni urednik Siola?](#)). Po vsem sodeč tudi njegov pobudnik. Zavrtimo kolo časa v leto 2007, bil je čas nastanka novinarske peticije, ki je od septembra tega odmevala doma in v tujini zaradi ugotovitve 571 podpisanih, da predsednik vlade Janez Janša izvaja pritiske in cenzuro nad novinarji. Bil je čas, ko je bilo krvavo potrebno braniti oblast pred očitki novinarjev.

14. novembra 2007 je Jančič, takrat že nekdanji odgovorni urednik Dela, za STA potrdil, »da naj bi bilo zaradi nezadovoljstva nad sedanjo organiziranostjo novinarjev danes ustanovljeno novo združenje novinarjev in publicistov.« Po njegovih besedah so bili glavni cilji organizacije boljše novinarstvo, profesionalno ravnanje, urejenost in boljši servis javnosti. Pomemben je bil tudi njegov poudarek, da je do odločitve za ustanovitev združenja prišlo v »trenutku, ko so stvari zaradi notranjih spopadov v novinarski skupnosti in pa vloge, ki so jo pri tem imele sedanje novinarske organizacije, šle predaleč«.

Ustanovno članstvo

Teh herojskih časov pravovernega novinarstva se spleča spomniti z Ustanovno izjavo, ki je bila poslana z naslova tajništva Nove revije (tajnistvo@nova-revija.si) 14. novembra 2007 ob 17:04 uri popoldne. V sporočilu za javnost je pisalo:

V prostorih Nove revije je bilo danes ustanovljeno Združenje novinarjev in publicistov (ZNP), ki bo združevalo novinarje, publiciste, urednike in druge, ki se ukvarjajo z novinarsko in uredniško dejavnostjo. Na ustanovni seji je iniciativni odbor sprejel statut društva in izvolil začasno vodstvo za obdobje šest mesecev. Za predsednika upravnega sveta je bil izvoljen Peter Jančič (Delo), za člane upravnega sveta pa Vladimir Vodušek (RTVS), Damijana Žist (Večer), Matej Makarovič (publicist) in Igor Kršinar (Mag). Člani nadzornega odbora pa so Silvester Šurla (Mag), Tino Mamić (Primorske novice) in Vanessa Čokl (Večer). Prilagamo ustanovno izjavo združenja.

Ustanovna izjava

Združenje novinarjev in publicistov ustanovljamo, da bi prispevali k okrejitvi svobode govora in medijev kot temeljnih pravic posameznikov in družbenih skupin v Sloveniji. Obveščenost javnosti in svoboda javnega izražanja sta temelj moderne slovenske družbe, brez katerega si ni mogoče predstavljati delovanja demokratičnih ustanov in tudi ne razumne presoje glede vseh zadev, ki so predmet javne razprave, ter kritične in hkrati etične presoje o ravnanju vplivnih posameznikov in interesnih skupin pri

upravljanju države, lokalnih skupnosti, v javnem sektorju in v poslovnem svetu. Med tranzicijo je večina medijskih podjetij dobila lastnike, ni pa bil v tem času urejen status novinarjev in drugih zaposlenih v medijih, kar ovira boljše kakovost slovenskih medijev in novinarstva. Namesto večje profesionalnosti in zagotavljanja višje kakovosti novinarskega dela se soočamo s problemom političnih pritiskov in interesov kapitala, ki niso v skladu z ustavno pravico do svobode izražanja in vlogo medijev v modernih družbah. Pogosto se interesi kapitala prepletajo s političnimi interesi in pritiski. Za demokracijo v Sloveniji bi bilo nevarno, če bi ob tem prišlo do hegemonizacije zgolj ene politične opcije, kar bi lahko vodilo v odpravo medijskega pluralizma v državi. Lastniki in upravljavci medijev morajo prevzeti soodgovornost za vlogo, ki jo mediji opravljajo v moderni družbi, za izobraženost novinarjev in vzdrževanje visokih standardov ravnanja v medijih. Odgovornosti za zastoj na tem področju od osamosvojitve naprej se otepajo politiki, lastniki in stanovske organizacije. Visoki profesionalni standardi ravnanja v medijih, dvig izobrazbene ravni in dosledno zavzemanje za svobodo tiska so nujni, če želimo, da bi slovensko novinarstvo lahko v prihodnosti ohranilo ugled in tako ostalo izziv za nadarjene mlade, ki se odločajo, čemu posvetiti svojo prihodnost. Namen združenja je zagotavljati pogoje in možnosti za delo in profesionalni razvoj članov in celotnega slovenskega novinarstva v sodelovanju z izobraževalnimi in raziskovalnimi ustanovami in vsemi, ki delijo vrednote odprte in demokratične družbe. Z ustanovitvijo združenja želimo povezovati novinarje in skupnost ne glede na politično prepričanje, svetovni nazor ali kakršno koli drugo osebno okoliščino. Vabimo vse novinarje in publiciste, da se nam pridružijo. Vse, ki verjamejo v pomen novinarstva in obveščene javnosti pa, da združenje podprejo.

Peter Jančič (Delo), Slavko Vizovišek (Večer), Bojan Budja (Slovenske novice), Brane Senegačnik (Nova revija), Silvester Šurla (Mag), Matej Makarovič (publicist), Zlata Krašovec (Kmečki glas), Igor Kršinar (Mag), Jure Sešek (Radio Ognjišče), Tino Mamič (Primorske novice), Damijana Žist (Večer), Vanessa Čokl (Večer), Vlado Vodusek (RTV Slovenije), Aleš Kocjan (Sta), Borut Meško (Sta).

Politizacija medijev

Danes v ZNP sedijo naslednji: dr. Matevž Tomšič kot predsednik, podpredsednik dr. Jože Možina, člani upravnega sveta so Tino Mamič, Irena Zagajšek, Franc Donko, Igor Pirkovič in Aleš Kocjan (tajnik). Nadzorni odbor sestavljajo Zlata Krašovec, Igor Guzelj in Metod Berlec, člani Častnega razsodišča ZNP pa so Lea Kalc Furlanič, Aleksander Kolednik, Jože Možina in Matevž Tomšič.

Kako je torej s pritiski politikov na novinarje leta 2020? Kako je z novinarsko solidarnostjo? Odgovor je prepoznaven, tragičen in pomenljiv. Primer Mojce Pašek Šetinc nam enkrat več razkriva, da imamo v Sloveniji tudi cehovske skupine, ki jih prepriča politikova »pravica do žalitev«, skrita za svobodo izražanja, pred pravico do varstva časti in dobrega imena lastnih stanovskih kolegic in kolegov. Nič novega, politizacija medijev v Sloveniji ni stekla le s strani politikov, njihove želje po podrejanju in zagotovitvi svojega vpliva nanje, v veliki meri je postala in je še proizvod političnega novinarstva, ki za potrebe svojega delovanja nima nobene težave žrtvovati poklicnih načel in profesionalnega poslanstva.

Da bi se lahko ZNP lahko skliceval na apriorno spoštovanje odločb sodišč, ne more držati, saj je doslej nasprotoval sodbam, recimo v aferi Patria, sedanji predsednik Tomšič in podpredsednik Možina pa sta večkrat protestirala pred sodišči v okviru Janševega Odbora 2014 in nastopila z govori, pri čemer sta kritizirala slovensko pravosodje, tudi Vrhovno sodišče z Brankom Maslešo na čelu. Aktualni predsednik ZNP je ob tem celo dejal: »Uspelo nam je v slovenski javnosti zasidrati svoj kritični glas o zlorabah s strani postkomunističnega pravosodja.«

Kot vidimo, so sodiščem vehementno nasprotovali, zdaj pa jim ne morejo. Če bo v prihodnje v isti zadevi prišlo do sodbe Ustavnega sodišča, morda celo na evropskem, in ta ne bo ugodna za predsednika vlade, bo izjemno zanimivo spremljati, ali bo ZNP zavzel trenutno udobno pozicijo »sodišču ni mogoče ugovarjati«. Induktivno sklepanje nam prepričljivo pravi, da se to ne more zgoditi.

Nove stare vojne z mediji: žabja perspektiva

12. maj 2020

Predsednik vlade [je septembra 2012 pojasnil](#), da slovenskih časopisov, »moram reči, ne berem«. Šlo je za čas, ko je njegov minister Žiga Turk razmišljal o zvišanju davka na dodano vrednost z 8,5 na 20 odstotkov za tiskane medije.

Seveda mu nihče ni verjel, ne tedaj in tudi ne danes, ko je znova predsednik in je objavil svojo basen in bizarno depešo slovenskemu ljudstvu pod naslovom »Vojna z mediji« kar na uradnih straneh predsednika vlade. Čeprav v Evropi najbrž ni nikogar, ki bi mu na tej ravni pariral v sprotnem prebiranju in komentiranju medijskih zapisov, če kopice žalitev tokrat niti ne omenim.

Če kaj, se naslov res prilega, vojne z mediji so njegova stalnica, kar okušajo v številnih agresivnih in diskreditacijskih tvitih tudi tuji, ne zgolj domači novinarji in še zlasti novinarke. Pod enakim naslovom sem o njegovih vojnah z mediji spisal tekst že leta 2006, spodbujen z odkritim priporočilom njegovega tedanjega zunanjega ministra Dimitrija Rupla lastnikom medijev, da se jim vojna z Janšo ne splača.

In res se ni splačala: omagali in v rokah oblasti so takrat pristali RTV Slovenija, Slovenska tiskovna agencija, Delo, Slovenske novice, Večer, Primorske novice... Dovolj žalostno in nadvse pomenljivo je, da vpleteni novinarji še danes tovrstne vplive pretežno zanikajo. Prispevek pripenjam spodaj.

TISK | DDV NA
ČASOPISE | DDV |
TISKANI MEDIJI

Janša časopisov ne bere, drugi jih pa še

Objavljeno
25. september 2012 22.43

Možnost zvišanja DDV za tiskane medije postaja vse bolj realna grožnja. Pristojni minister molči.

[Odpri galerijo](#)

Delo leta 2012 o tem, da premier ne bere časopisov

Zdravilno srečanje s Kohlovim prijateljem

V novem besedilu, nekakšni prostospisni analizi slovenskega medijskega stanja skozi opis lastnega trpljenja ob njem, predsednik napade poklicno skupino, ki se je »najprej oklicala za sedmo silo, nato za četrto (neizvoljeno) vejo oblasti, na koncu pa kar za moralnega razsodnika nad politično korektnostjo, danes vse težje prepoznavamo kot nekaj dobrega, saj v resnici niso več ne eno ne drugo ne tretje«.

»Zelo verjetno ste že velikokrat slišali stavek, da se vojne z mediji ne da dobiti,« pojasnjuje svojo držo in doda, da je tudi sam sodil med ponavljalce ponarodele fraze, dokler ni pred sedmimi leti v Berlinu naletel na dolgoletnega prijatelja nekdanjega nemškega kanclerja Helmuta Kohla, ki ga je opozoril, da so že v antičnem Rimu mlade legate učili, da je strah pred rimskimi legijami močnejše orožje od njihovih sulic in mečev...

Misel mu je ostala v spominu, zato jo je zdaj ponovil, kajti za »začetek je izjemno zdravo ne gledati, brati ali poslušati tistih 'medijev', pri katerih že vnaprej veš, kako bodo stvar obrnili. Samo čas izgubljaš z njimi.«

Poskrbeti za svoje zdravje pa je potrebno najprej, ampak res ni videti, da bi bil pri skrbi zanj uspešen. [Boris Dežulović je že februarja 2012 opazil](#) tedaj nove in sveže zglede, ki so ga prepričali: »Skratka, kancler Janša - po sledih svojega političnega vzornika Helmuta Kohla - načrtuje zrušitev komunizma in poenotenje Slovenije. Za to bi mu štirje mandati zadostovali. Za začetek. Prve korake je že storil. Prenehal je brati časopise.«

Kuhanje žabe

Zakaj nas Janša sploh prepričuje, da ne bere slovenskih novinarjev, če pa vsak dan vneto dokazuje ravno nasprotno, da je njihov resnično pasionirani spremljevalec in komentator? Ja, bili so časi, ko jim je dnevno urednikoval, [je nekoč zatrdila takrat še zvesta državna sekretarka in prva nadzornica Dela in zgodbo zaupala novinarju New York Timesa](#): »Instead, she said, he would send a flurry of cellphone text messages each morning berating editors of papers with headlines critical of the government, an allegation his office denied.« ([Delove osmrtnice in moč diskreditacijskih dovtipov](#)). Se ne upa soočiti s svojo željo, da bi si jih lastil in urejal, jo zgolj prikriva?

Skrivnost odgovora se skriva v njegovi veliki skrbi za državljane. »V mlačni vodi skuhan del 'javnega' mnenja pa modro kima, češ 'vojne z mediji se ne da dobiti,« ugotavlja. In k temu doda še prisposodbo, da če žabo vržeš v vrelo vodo, bo skočila ven, če jo vržeš v mlačno in počasi segrevaš, pa bo v kotlu ostala do bridkega konca.

Grenko in zanj očitno terapevtsko ugotovitev, da vojne z mediji posameznik ne more dobiti - nekaj, čemur ves čas ne verjame, zato se mora prepričevati - poskuša racionalizirati s pojasnilom: »Ker takšne vojne ni in je nikoli nikjer ni bilo«. A glej ga zlomka, že prva beseda v nadaljevanju tega spoznanja razkrije voljo po vojaškem žargonu: »Lahko pa se razbijajo monopoli laži«.

Trumpove vojne

No, tovrstne vojne ves čas in nenehno tečejo, le da v obratni smeri, kot nam to prikazuje, o čemer pišem v Mladini in [napovedujem napad na javno radiotelevizijo](#). Končno si jemlje za zgled velikega borca proti medijem in spomni, julija 2016 je ob ameriški predsedniški kampanji slišal, da »Donalda Trumpa od 300 največjih medijev v ZDA podpirajo samo trije in da njegovi kandidaturi od vsega najbolj škodijo njegovi tviti.«

Če primerjamo njegovo agresivno tvitersko prakso, si je več kot očitno po prebiranju analize ameriških volitev vzel za inspiracijo najboljšega slovenskega zeta:

»V njej so med drugim zapisali, da med najpomembnejše razloge za zmago Donalda Trumpa na predsedniških volitvah sodi njegova neposredna komunikacija z volilci, predvsem pa njegove hitre, ljudem razumljive reakcije preko twitterja, ki so sovražno razpoloženim medijem onemogočile še hujše manipulacije.«

Razdvojenosti želje po vojni z mediji nič ne dokazuje bolj kot zanikanje njenega obstoja, namreč želje: »Vojna posameznika z mediji ne obstaja, kot ne obstaja vojna posameznika z vojsko neke države.« Brez skrbi, izkušnja preteklih mandatov dokazuje, da to niso bile bitke osamljenih in da so bile v vsaj določenih fazah, ob pomoči lakajskega novinarstva, deloma uspešne.

David Smith in Washington

@smithinamerica

Sat 7 Sep 2019 07:00 BST

688

This article is more than 7 months old

'Enemy of the people': Trump's war on the media is a page from Nixon's playbook

But where the former president only talked about exposing journalists, the current leader is putting that plan into action

▲ A Trump supporter celebrates the end of the Mueller probe in March. Photograph: Michael Nigro/Pacific Press via Zuma Wire/Rex/Shutterstock

Trumpove vojne z mediji, ki so sovražnik ljudstva (The Guardian, 7. september 2019)

Biologinja o poziciji žabe in projekciji

Znana biologinja Melanie Klein je leta 1946 pisala o poziciji žabe pri oblikovanju objektivnih razmerij v začetnih mesecih žabjega življenja. Kleinova izhaja iz predpostavke o agresivnih in libidinalnih težnjah pri paglavcu, ki čuti tesnobo zaradi prikrajšanosti

kakega predmeta. V razmerju do objekta se prva težnja žabe kaže predvsem kot pohlep, libidinalna težnja pa kot sadizem. Žabja pozicija označuje nastop obrambe, ko preti uničenje in ko se slab objekt doživlja kot izvor preganjanja, zato se ustvari občutek, da nas ta objekt preganja.

Agresivnost izvira iz razcepa objekta na dvoje, prvotno je to dojka mame žabe, na dober in slab objekt, to pa ustreza psihičnima procesoma introjekcije in projekcije. Kleinova, ki se je sicer antropomorfno izražala, zato razume žabjo pozicijo kot izraz preganjavice.

Upoštevalo vsa ta biološka spoznanja z žabje perspektive je zato mogoče ob biološki razviti še eno projekcijo: slovenskim medijem se trenutno zelo slabo piše. Spet je prišel čas za vojno. Oziroma nikoli ni minil.

Janša v "basni o žabah, skuhanih v mlačni vodi", o vojni z mediji

Ljubljana, 11. maja - Premier Janez Janša je objavil zapis Vojna z mediji. V njem navaja, da poklicno skupino, ki se je "najprej oklicala za sedmo silo, nato za četrto (neizvoljeno) vejo oblasti, na koncu pa kar za moralnega rabsodnika nad politično korektnostjo, danes vse težje prepoznavamo kot nekaj dobrega, saj v resnici niso več ne eno ne drugo ne tretje".

STA, dokler še ni postala nova žrtev vojne, o Janševih žabah

Vojna z mediji ali »gorje premaganim!«

(besedilo iz ciklusa »Vojne s slovenskimi mediji«; objavljeno 1. decembra 2006)

Mediji bodo na prvih straneh objavljali najlepše in najbolj spodbudne dogodke doma in na tujem. Geslo 'slaba novica je najboljša novica' bodo zamenjali z geslom 'dobra

novica je najbolj spodbudna novica'. Trač časopisov, revij in oddaj ne bo. O živiljenjskih stvareh se bo pisalo in govorilo z občutkom za sveto in s pozitivno odprtostjo do vsega lepega. Mladini bo naklada tako padla, da bo bankrotirala, njeni delavci bodo živeli od minulega dela.

Ivan Štuhec

Ne more biti nobenega dvoma: slovenski mediji so v vojni in novinarji so igralci na bojnih frontah. Vprašanje je le, če rekrutacijo razumejo kot nekaj prostovoljnega. Naj mi bralec v nadaljevanju oprostí številne citate, toda kaj, ko so po sebi zgovornejši od kakršnekoli razlage.

Vojna z mediji je nadaljevala že dobljeno vojno. Galski vojskovodja Bren, ki je nad Rimljani vpil »Vae victis!« (gorje premaganim!), je dobil svoje posnemovalce. Vojaški žargon so seveda uporabili zmagovalci, začeli pa so s svarili: »Ponekod bi lastniki medijev temeljito razmislili, ali se jim spleča vojna s politično opcijo, ki je doživela uspeh na volitvah in mnoge potrditve na mednarodni ravni.« Zdaj, ko se dobivajo številne bitke, je zunanji minister dr. Dimitrij Rupel sicer zadovoljen, ne le s svojo podobo kolumnista v Delu. A vselej ni bilo tako. Sovražnika v vojni je bilo treba videti in slikati kot hudobca, kot vraga, kar pove že sama beseda: »Sam imam občutek, da zadnja leta v našem komuniciranju prevladuje grobost. Največ medijske proizvodnje je namenjene sprotnemu, takojšnjemu učinku. V naših medijih vidim veliko grobosti in hudobije. Tega je veliko tudi drugod, npr. v ZDA, v Veliki Britaniji... vendar je tam poleg nizkotnosti tudi veliko dobrega, odličnega, duhovitega, veliko skrbnega oblikovanja. Pri nas tega skoraj ni več.«

Grobost in hudobija medijev se odlično kombinirata s satanom. Po Janezu Janši jo je medijski hudič zagodel vladi. Zato je leta 2005 spregovoril o »čustveni in monetarni kolaboraciji« nekaterih piscev in celo o »satanizaciji nove slovenske vlade«. Poprejšnjemu vtisu o pristranskih novinarjih se je torej pridružilo še nezadovoljstvo glede poročanja o delu nove vlade. Motivacija za kapitalske in lastniške prevzeme medijskih hiš je bila zdaj jasna in po letu ali dveh očitkov o satanizaciji skoraj ni več ni zaslediti.

A ostanimo pri etiologiji vojne. Na začetku se je borbeni krik usmeril proti Delu: »Ste kdaj videli katero državo, ki bi imela take medije kot Slovenija? Ne poznam nobene. Objavljal sem v vseh svetovnih časopisih, v vaši hiši pa so mi – svojemu zunanjemu ministru – zavračali besedila. Medijska politika je potrebna zelo resnega, sproščenega premisleka. Ne poznam države, kjer bi se mediji tako enotno postavili zoper demokratično izvoljeno vlado.« Na koncu je tem sporadičnim jeznim Ruplovim besedam sledil cel scenarij s hudičevo hipotezo podkrepljenim izhodiščem. Vojne običajno začenjajo z

občutkom ogroženosti in tega, da smo napadeni in se moramo braniti. Diagnozo so znova zaupali Ruplu in izrekel jo je lapidarno, vredno učenja na pamet: »V Sloveniji imamo medijsko vojno proti politiki, ki uresničuje program slovenskega sproščanja in evropskega povezovanja. Slovenski državljani so nadvse prepričljivo rekli 'ne' usmeritvi Ropove in Kučanove politike, vendar se ta v zaostreni obliki nadaljuje v slovenskih medijih.«

Minister je torej opazil vojno stanje in protinapad je potekal z zanimivo dikcijo: potrebujemo sproščene medije. »Ogromno sproščanja nas čaka na tem področju«, je jasnovidno rekel že dr. Peter Jambrek. Napovedana medijska sprostitev je bila najprej implicirana v nekakšni medijski kontroli ali vsaj poduku, ki bo novinarje naučil lekcije. A ne le tega. Večkrat demonizirana fakulteta, valilnica novinarjev, Fakulteta za družbene vede oziroma prejšnja FSPN, trdnjava rdečkarskega komunizma, kot so dejali, jim pravega znanja menda ni ponudila. Jambreku smo lahko hvaležni za še eno tezo: vojne z mediji prinašajo zmagovalce vojn v politiki. Kajti do preobrata na zadnjih državnozborskih volitvah je po njegovem prišlo zaradi tega, ker so »ljudje nehali verjeti medijem«. Mediji so torej bili uspešno presežena zapora, ki je kot takšna šele omogočila vzpostavitev nove oblasti. Misel je zanimivo intrigantna in daljnosežna: šele nezaupanje v medije je porodilo obrat na zadnjih državnozborskih volitvah. Jambrekov »silogizem« je bil takšen: (1) ljudje so doslej (neomajno) verjeli medijem, (2) vera v medije je vzdrževala in ohranjala dosedanjo oblast, toda (3) ljudje so nehali verjeti medijem. Zatorej je (4) konec zaupanja/vere v medije povzročil spremembo oblasti. Pomembnost novinarskega dela in vpliva tega na politične dogodke ne bi mogli biti v tesnejši povezavi. Ljudstvo je sicer uvidelo, da medijem ne sme verjeti, kot misli Jambrek, toda novinarji so ostali na svojih mestih. Novinarji so torej mediatorji in ključ do političnega uspeha. Že v samem začetku vzpona nove oblasti so bili interpelirani v politične vojščake. In takšni so, tudi po svoji volji, ostali še danes.

Vojna s slovenskimi mediji potrebuje dobre obramboslovce in omenjena jih ima. Zato se je osvajanje medijev nadaljevalo tudi v letu 2006 in medijske hiše so še dalje padale kot trdnjave, nekateri vojaki so prebegnili na zmagovito stran in uvideli svojo silno pristranskost. Rekrutacija sproščenih novinarskih vojščakov je postala samoumevna in s strani politike vsiljena gesla o tem, kakšni da morajo mediji biti, se še kar množijo. Postati morajo uravnoteženi, pluralni, državotvorni, sproščeni... Ali kot pravi predsednik državnega zbora, dr. France Cukjati: »sproščeno nepristranski« in po naši meri. Če ne bodo, se ve, kaj sledi. Gorje premaganim!

Politika, ki bi uničila RTV s pozivi proti plačilu prispevka

14. maj 2020

Bilo je 20. marca letos, teden dni po nastopu Janševe nove koalicije in sredi prvih ukrepov proti zaustavitvi širjenja virusa, ko sem generalnega direktorja RTV Slovenija povprašal, zakaj v njihovih programih nastopa predvsem vladajoča politika in zelo malo stroka ali opozicija ([Naj ne postane medijski kanal vladajočih: javno pismo generalnemu direktorju RTV Slovenija](#)). Ob tem sem objavil nekaj statistike v podporo takšni ugotovitvi.

V svojem pismu sem spomnil, da je nova oblast tista, ki prezira javno radiotelevizijo tudi s tem, da poziva k neplačevanju RTV prispevka – seveda le v času, ko te hiše sama ne obvladuje. In res, ravno to se je v preteklih letih dogajalo: predsednik Janez Janša je po socialnih medijih širil vest med državljani, da sam zavrača plačilo prispevka, podobno je to storil sedanjí notranji minister Aleš Hojs, groteskno tudi sedanja programska svetnica Alenka Gotar ([Hojsova naročnina in RTV mazohizem](#), [Kako RTV reklamira tiste, ki hujskajo proti plačevanju prispevka](#)). Med drugim sem spomnil:

»Če bodo v naslednjih treh letih Hojsa gostili v programih RTV Slovenija, se bo treba vprašati po pameti. Erteve urednikov in vodstva. Saj celo sam pravi, da ne želi gledati programa, ki ga producirajo in predvajajo.

Lahko bi govorili o majhnem paradoksu torej, morda o novem pravilu: če ne plačuješ televizije, ker ti ni všeč program, res ni potrebe, da bi v njem nastopal. Če odkrito ščuvaš proti plačilu naročnine, res ni potrebe, da bi te morali gledati tisti, ki jo plačujejo. Izziv za RTV hišo. Mi naj gledamo njega, on pa programa ne bo ne plačal ne gledal?«

Vmes so omenjeni seveda z veseljem nastopali v njihovih programih, na moje poizvedbe pri vodstvu nekaj let nazaj pa ni bilo odziva ([Janša na plačuje RTV prispevka: odprto pismo vodstvu RTV Slovenija](#)). Žal se na tovrstna ravnanja RTV Slovenija ni zganila vse do danes in se tudi danes ne – z apelom politikom, trenutno vladajočim, naj nehajo širiti sovraštvo in pritiske, s katerimi bi se finančno uničilo zavod.

Janez Janša Retweeted

Aleš Hojs @aleshojs · 21h

S takim, na upravni enoti overovljenim obrazcem se odpove tv naročnina! Danes oddal na vložišču RTV!

RADIO TELEVIZIJA SLOVENIJA
Oddetek za pošiljanje zavezanca
Sklična št. zavezanca: 60324538

Obj. št.: ODJAVA RTV SPREJEMNIKA

Podpisani(a) (Pravno, da navedete svoje točne osebne podatke, kot so z navedeni v osebni dokumentu in obvezno tudi določno številko)
ALEŠ HOJS

Ulica in hišna številka _____ Št. pošte _____ Naziv pošte _____

Izjavljam,
da za čas 36 mesecev (Gospodarski sodišče, ki odloča o pritožbah, v kolikor se navede obdobje, ne šteje, da ste sprejemnik odjavili na obdobje 12 mesecev)
v svojih prostorih na naslovu: _____
iz razloga: NE SE LIM GLEDATI PROGRAMA, KI GA MORDICATE IN PREDUJATE

nimam svojega in tudi ne uporabljam tujega (ustrezno obkrožite):
a) radijskega
b) avtoradijskega
c) televizijskega
sprejemnika ter da sem seznanjen(a) z zakonskimi posledicami neresnične izjave, da se: z globo od 125,19 EUR do 417,29 EUR kaznuje vsakdo, ki ima radijski oziroma televizijski sprejemnik in je podal neresnično izjavo (42. člen Zakona o RTV Slovenija, Uradni list RS, št. 96/2005).

Svojo izjavo dokazujem tako, da: (obkrožite a ali b)
a) prilagam naslednje dokaze: _____
b) pooblaščen osebi RTV Slovenija s podpisom _____ (ustvarilni podpis)
dovoljujem in predlagam preverjanje dejanskega stanja (ogled) na naslovu, za katerega podajam izjavo, v roku 3 mesecev od podane izjave.

← ↻ 32 ❤️ 48 ⋮

Notranji minister med svojimi akcijami proti RTV hiši

Zgodba se letos ponavlja. Prav na dan, ko sem marca pisal generalnemu direktorju, je TV Slovenija objavila dva kritična prispevka in nato je sledil niz zmerjaških odzivov na tviter računu predsednika vlade, ki so jih kasneje obsodili doma in v tujini ([Pritiski na TV Slovenija: ko urednica izbriše svoje ime iz odjavne špice](#)). Začetne idile, ki je trajala točno en teden, je bilo konec, vmes sta se odvila še poskus instalacije novih članov nadzornega sveta RTV in imenovanje novih članov programskega sveta, zato zdaj živimo v pričakovanju političnega prevzema javne radiotelevizije po zgledu iz leta 2005.

Nekateri politični akterji desnice so se danes (14. maj 2020) spet ogreli za peticije in z njimi pozivajo k finančni pokoritvi hiše, predsednik vlade pa jih, sploh po odmevnih razkritjih v Tarči ([Tarča, žvižgači in moč novinarstva](#), [Preštevajo menda nedovoljene dokaze v Tarči: le zakaj?](#)) in svojem spisu o vojni z mediji ([Nove stare vojne z mediji: žabja perspektiva](#)) z veseljem podpira.

Najbrž je to edinstven primer v Evropi in svetu.

Vseslovenska peticija za množično odpoved RTV naročnine
Organizatorji, združeni v pobudi ODPOVED.Si, vabijo, da se pridružite k podpisu vseslovenske peticije za množično odpoved RTV naročnine
casnik.si

10:58 PM · May 13, 2020 · [Twitter Web Client](#)

Predsednik Janša znova poziva proti plačilu RTV prispevka

Iz dosedanjih ravnanj se torej v RTV hiši niso veliko naučili: če bodo zbrali pogum, bodo po vseh teh letih vendarle morala jasno povedati, da tovrstnih neposrednih pritiskov politike ne nameravajo več prenašati. Če bodo še bolj pogumni, bodo preprosto prenehali z vabili v njihove programe tistim, ki jim želijo škodovati na tak način.

Ko RTV umirja strasti: intervju s predsednikom vlade

29. maj 2020

[Intervju Tanje Starič s predsednikom vlade](#) bo hitro odšel v pozabo, razen če se ga bomo želeli spominjati po tem, da je bil fiasko brez resnih novinarskih izzivov zanj, kar zadeva njegove orbanizacijske načrte, politične manire, avtoritarnost kadrovanja in pritiske na medije ali novinarje.

Ker je šlo za prvi nastop predsednika vlade v takšnem formatu po začetku mandata, in to po plazu nenehnih obračunavanj z novinarji in medijskimi hišami, če posamičnih primerov na sodišču glede medijskih prostitutk ne omenjamo, smo več kot upravičeno pričakovali sklop pojasnitvenih vprašanj, a je voditeljica vse skupaj sprevernila v nekaj, kar je spominjalo na srebanje kamiličnega čaja pri angleški kraljici.

MMC | SLOVENIJA SVET ŠPORT KULTURA ŽIVLJENJSKI SLOG SVET ZABAVE

Gospodarstvo Lokalne novice Črna kronika Zdravje Okolje Znanost in tehnologija Slovenci v sosednjih državah

Slovenija

G. K., A. S.

28. maj 2020 ob 19:18
Zadnji poseg: 28. maj 2020 ob 21:54
Ljubljana - MMC RTV SLO, Televizija Slovenija

"Želim, da se na neki način umirijo strasti"

O razgretem političnem ozračju se je s premierjem Janezom Janšo pogovarjala Tanja Starič

"Koalicija je danes opoziciji poslala predlog za obnovitev podobne oblike sodelovanja, kot smo jo imeli v mandatu 2004-2008 - Partnerstvo za razvoj," je povedal premier Janša. Ob ugodni epidemiološki sliki napoveduje nov val sproščanj ukrepov 15. junija.

1

Sorod

Uglajenost in pomirljivost, prenesena že v izbiro naslovov: pomenljivo poudarek na MMC RTV SLO

V času, ko bi morala biti na sporedu Tarča, voditeljica omenjene teme napadov na novinarje in medije sploh ni načela, deloma se je v nežnem kontekstu približala razpravi zgolj z zgrešenim sklicevanjem na predsednika republike proti koncu pogovora:

»Predsednik Pahor je pozval k strpnemu dialogu in prosil, da se vsi v politiki izogibate žaljivih besed.« Zame zgrešenim zato, ker že leta dokazujem, kako se Borut Pahor vsakič spretno izogne neposredni obsodbi sovraštva in žalitev ([Predsednik v intervjuju za POP TV: kako nič obsoditi in ostati živ](#)). Prezentirati ga kot moralno avtoriteto, ki to niti ne želi biti, celo dobesečno, je zato neprimerno.

In tako se je lahko zgodilo, da se javna radiotelevizija ni niti poskušala braniti pred vsem grožnjami, ne zgolj žalitvami in blatenji, češ da jih je tam preveč zaposlenih, da so predobro plačani, da bo potrebno ukiniti RTV prispevek, zmanjšati sredstva zanjo in podobno ([Politika, ki bi uničila RTV s pozivi proti plačilu prispevka](#), [Naj ne postane medijski kanal vladajočih: javno pismo generalnemu direktorju RTV Slovenija](#), [Z vilami nad RTV, z gnojem nad biciklistične anarhiste](#), [Podobnik o RTV gnojišču in potrebi po vilah in očiščenju](#), [Je nekdo na RTV Slovenija znova kršil konkurenčno klavzulo?](#)).

Nobenih resnih izzivov za predsednika vlade, prazna uglajenost in prijaznost, zato ni presenetilo, da je na koncu pogovora zmagala Janševa cinična zahvala »Hvala za studio brez transparentov« - propagandistični dovtip na račun nacionalke, ki ga gost, njegova stranka in strankarski mediji nenehno ponavljajo. Zato dvomim, da bodo protestniki še navdušeno ploskali na Kolodvorski, čeprav so se na njej prav včeraj zvečer ob času intervjuja zbrali v prepričanju, da je Manica J. Ambrožič oddajo Tarča zamenjala za intervju s premierjem.

Ali so imeli prav, ne vem. Najbrž so brali napovednike, tudi tistega v Vikendu, in pričakovali kaj udarnega z Eriko Žnidaršič. A so se zmotili. Zato bo več kot očitno potrebno sporede poslej opremljati bolj previdno, recimo s pripisom »Tarča, razen če si predsednik vlade ne zaželi intervjuja s sabo«.

15.55 Studio kriskras. Otr. Pon.	20.00 Šverc komerc. S1JE16. Hrv. Kom. ... ←	19.05 Rešeno življenje. E90. Tur. Nad.
16.20 Fina gospa. S3IE3. VB. Hum. nan.	21.00 Vedno tvoja. S2JE32. Tur. Nad. ... ←	20.00 Neupogljivi. ZDA. Pust. film. ... ←
17.00 Poročila ob petih	22.00 24UR zvečer	22.00 Planet 18 - večerna izdaja
17.20 Šport	22.40 Čičaška policija. S2JE9. ZDA. Akc. nan.	22.35 Črna jadra. S2JE6. Koprod. Pust. nad.
17.25 Vreme.	23.30 Umor. S2JE1. ZDA. Nan.	23.35 Dobre novice. S2JE11. ZDA. Hum. nan.
17.30 Ugriznimo znanost: 10 let raziskovanja ve-sojja. Slo. Izobr.-svet. odd.	00.25 Vohun v nemilosti. S3JE4. ZDA. Hum. nan.	00.00 Zvezde na playback. Zab. odd.
17.55 Na kratko: Bioetika. Slo. Pog. odd.	KANAL A	PLANET TV 2
18.00 Dinotačke: Kar je pihalo. Ris.	07.00 Svet	08.00 Klepet ob kavi. E222. Pog. odd.
18.20 Vem! Kviz. Pon.	07.55 Gorski reševalci. S8JE10. Nem. Nad.	08.50 TV prodaja
18.50 Vreme.	08.45 Brooklyn 9-9. S4JE7-E8. ZDA. Hum. nan.	09.05 Kuhinja za najboljše. S1JE11. Slo. Kuh. odd.
18.57 Dnevnik	09.35 Andrija in Andjelka. S1JE10. Srb. Hum. nan.	09.30 Galileo. S6JE26. Slo. Dok. odd.
19.25 Slovenska kronika	10.10 Naša mala klinika. S4JE10. Slo. Hum. nan.	10.25 Moj dragi zmore. S1JE5. Zab. odd.
19.45 Šport	11.00 Zdravnikova vest. S8JE19-E20. ZDA. Nan.	12.20 2 na 2. E44. Kviz.
19.55 Vreme.	12.40 Brooklyn 9-9. S4JE9-E10. ZDA. Hum. nan.	13.20 Galileo. S6JE28. Slo. Dok. odd.
20.00 Tarča, Globus, Točka preloma.	13.35 Gorski reševalci. S8JE11. Nem. Nad.	14.15 2 na 2. E44. Kviz.
21.55 Vreme.	14.30 Gasilci v Chicagu. S2JE2-E3. ZDA. Akc. nan.	14.55 Moj dragi zmore. S1JE6. Zab. odd.
22.00 Odmevi	16.10 Zdravnikova vest. S8JE21-E22. ZDA. Nan.	17.05 Nepričakovani zločin. ZDA. Drama.
22.30 Kultura	18.00 Svet	18.55 Črna jadra. S2JE5. Koprod. Pust. nad.
22.40 Šport	18.55 Skečoholiki. E8. Zab. odd.	19.55 Planet 18
22.45 Vreme.	19.10 Andrija in Andjelka. S1JE11. Srb. Hum. nan.	20.30 Ta teden z Juretom Godlerjem. S9JE1. Zab. odd.
22.50 Osmi dan	19.45 Svet	21.00 Sam proti vsem. Koprod. Akc. film.
23.30 Pozabljeni - zgodba o jugoslovanskih Judih. Izr. Zgod. Pon. ... ←	20.00 Kraljestvo. Koprod. Akc. film. ♦ ... ←	23.00 Divja dirka. ZDA. Kom.
00.50 Ugriznimo znanost. Slo. Izobr.-svet. odd. Pon.	22.00 Romeo mora umreti. ZDA. Akc. film. ♦	00.55 Puška. ZDA. Akc. film. ♦
01.15 Dnevnik Slovencev v Italiji	00.00 Ave, Cezari! ZDA. Kom.	
02.40 Dnevnik Slovenska kronika. Šport. Vreme. Pon.	KINO	BRIO
TV SLOVENIJA 2	07.05 Nasvidenje v naslednji vojni. Slo. Drama.	06.55 Prijatelji. S2JE11-E12. ZDA. Hum. nan.
08.00 Zgodbe iz šovinilke. Otr. Pon.		

Napovednik v Vikendu: Tarča, ki je potem ni bilo

Novi časi prilizovanja: na RTV zdaj intervjuji s soprogi predsednikov vlad

12. junij 2020

Napoved Mladine se je uresničila, po dr. Ernestu Petriču bo nova gostja v oddaji Intervju pri dr. Jožetu Možini zdaj soproga predsednika vlade. Ta pok se je šele danes pojavil v sporedu MMC RTV Slovenija, žal pospremljen z napačno vsebino: Urška ni Otilie.

20.00 Otilie von Faber-Castell: pogumna ženska, nemška nadaljevanka, 4/4
12 EvrAV-NProd

20.55 Intervju: Urška Bačovnik Janša EvrAV

21.40 Poročila

21.55 Šport

22.05 Vreme

22.10 Tkanje pogledov: Jože Dolmark, dokumentarni portret SloAV

23.25 Operne arije: Basist Saša Čano (P. I. Čajkovski: Evgenij Onjegin) SloAV

23.40 Dnevnik Slovencev v Italiji

00.20 Dnevnik P

00.35 Politično s Tanjo Gobec P EvrAV

00.45 Zrcalo tedna P EvrAV

01.00 Šport P

01.05 Vreme P

01.10 Napovedujemo

OTTILIE VON FABER-CASTELL: POGUMNA ŽENSKA,

Začetek predvajanja: 20.00

INFORMACIJE

Alexander si močno želi sina in naslednika. Otilie je zanj le še ženska, ki mu bo pomagala izpolniti ta cilj. V življenje družine nato kruto poseže 1. svetovna vojna. Alexander je na bojišču, Otilie pa končno užije ljubezen s svojim prvim izbrancem Philippom von Brandom. Od moža zahteva ločitev in prepíše družinsko podjetje na sina, vendar Alexander znova pokaže zobe. Pristane na ločitev, a poskrbi, da ji za vedno vzame pravico do otrok.

PRIPOROČI

Napaka v sporedu: Urška ni Otilie von Faber-Castell

Takšna nespodobna in nesporno propagandna izbira sicer nakazuje, bolj kot kaj drugega, trenutno politično klimo med novinarji in uredniki na RTV Slovenija ravno v času konstantnih napadov premierja na javni zavod, napovedih po ukinitvi RTV prispevka in sploh grožnjah, ki so jih deležni tamkajšnji novinarke in novinarje.

Premišljena izbira

Odločitev odgovorne urednice Manice Janežič Ambrožič je s tem očitno bila premišljena - in proti novinarski avtonomiji. Predstavljam si za hip, ali smo v istovrstni oddaji že zasledili soproge ali partnerke (ter soproge in partnerje) dosedanjih predsednikov vlad? Nikakor: ni se še zgodilo, niti v primeru Alojza Peterleta, Janeza Drnovška, Andreja

Bajuka, Antona Ropa, Boruta Pahorja, Alenke Bratušek, Mira Cerarja in Marjana Šarca.
[V Mladini so pred dnevi napovedali:](#)

»Soproga predsednika vlade Urška Bačovnik Janša bo na javni televiziji gostja v oddaji Intervju, ki bo predvidoma predvajan prihodnjo nedeljo, 14. junija, z njo pa se bo pogovarjal Jože Možina, avtor oddaje Pričevalci, sicer pa v času prve vlade Janeza Janše direktor TV Slovenija. Ali bo tam nastopila kot zdravnica ali kot "prva dama", še ni jasno, saj uradne napovedi oddaje še ni zunaj.

Doslej te pozornosti javne televizije ni bilo deležno prav veliko soprog ali soprogov oziroma partnerjev ali partneric najvišjih predstavnikov države, med katere sodijo denimo predsednik republike, predsednik vlade, predsednik državnega zbora ...

Pravzaprav te pozornosti ni bila deležna nobena partnerica ali partner od dosedanjih najvišjih predsednikov. Je pa res, da je pred leti v pogovorni oddaji podobnega tipa gostovala Štefka Kučan, soproga nekdanjega predsednika republike Milana Kučana. Oktobra 2016 je bila gostja Vesne Milek v pogovorni oddaji Od blizu. A Štefka Kučan v tistem času ni bila več soproga aktivnega visokega javnega funkcionarja, saj je Milan Kučan svoj drugi in s tem zadnji mandat na čelu države zaključil že poldrugo desetletje pred tem, leta 2002.

Štefka Kučan in Urška Janša Bačovnik bosta tako vendarle imeli nekaj skupnega.«

Pristranskost v programih

Že zdaj lahko ugibamo, kakšna vprašanja bo Možina, ki svoje politične naklonjenosti in pristranosti niti malo ne skriva, zastavil svoji gostji. Morda o tem, kako komentira številne žalitve žensk, ki jih njen mož namenja novinarkam, ko jih licitira za prostitutke? Pa o blatenjih, norčevanjih in žalitvah vseh drugih zvodnikov, vključno z domačimi in tujimi politiki? Ali mogoče o njenem posredovanju glede nabave zaščitne opreme, ki jo je razkril žvižgač Ivan Gale? Ker si Manica Janežič Ambrožič res ne more privoščiti pristranskosti v svojih programih, zato najbrž ni potrebno dvomiti, da bo z vidika Poklicnih načel, ki jim mora slediti, to izjemno uravnotežena oddaja, kajti na podoben način je utemeljena že izbira gostje.

Saj se ne bo zgodilo, da bomo poslušali enourni pogovor o familijarnih zadevah, otrocih in čudovitem možu, proti kateremu se je zarotil cel svet, če sploh ne parafraziram, ampak zgolj obnovim misel dr. Spomenke Hribar? Glede medijske pristranosti še ena malenkost na spodnji fotografiji: levo so naštetih mediji, ki so poročali o Galetovem

razkritju na POP TV o Janševi ženi na dan njegovega razkritja, v desni kolumni pa so strankarski mediji v podporo oblasti. Razlika je očitna.

www.vecer.com » Ivan-gale-z-novimi-imeni-pri-dobavi... »
Gale z novimi imeni: Pri dobavi zaščitne opreme ... - Večer
Pred 9 ure - Posredovala tudi **Urška Bačovnik Janša** ... Ivan Gale je za 24 ur razkril tudi elektronsko sporočilo **Urške Bačovnik Janša**, žene aktualnega premierja, ki je ...

www.slovenskenovice.si » novice » slovenija » članek »
Gale razkril še več znanih imen, omenja tudi Urško Bačovnik ...
Pred 9 ure - Gale razkril še več znanih imen, omenja tudi **Urško Bačovnik Janša**. Objavljeno 04. maj 2020 09:45 | Posodobljeno 04. maj 2020 14:34 | Piše: Ma, M.

www.dnevnik.si » slovenija » gale-med-posredniki-izpo... »
Gale med posredniki izpostavil tudi Urško Bačovnik Janša ...
Pred 5 ure - Uslužbenec Zavoda za blagovne rezerve Ivan Gale, ki je v preteklih tednih odprl veliko vprašanj o poteku nakupov zaščitne opreme, je danes za portal 24ur.com ...

www.zurnal24.si » slovenija » tako-na-ocitke-da-je-pisa... »
Oglasila se je Urška Bačovnik: Provizije išče tisti, ki je nanje ...
Pred 8 ure - **Urška Bačovnik Janša** je zapisala, da je kontakte vseh, ki so želeli pomagati, poslala na več naslovov. | Žurnal24.

reporter.si » članek » slovenija » zvižgač-gale-v-afero... »
Žvižgač Gale v afero maske potegnil Urško Bačovnik Janša ...
Pred 8 ure - Žvižgač Gale v afero maske potegnil **Urško Bačovnik Janša**: Ponujala nam je poslovneža, ki naj bi bil v treh dneh sposoben zagotoviti maske iz Kitajske.

www.mladina.si » pri-maskah-ni-posredoval-predsedni... »
Pri maskah ni posredoval predsednik vlade, temveč njegova ...
Pred 1 ure - Je pa že njegova soproga **Urška Bačovnik Janša** ... Razkril je tudi elektronsko sporočilo **Urške Bačovnik Janša**, ki je posredovala za sklenitev posla s podjetjem ...

www.24ur.com » novice » slovenija » ivan-gale-razkritv... »
Ivan Gale razkriva podrobnosti in nova imena - 24ur.com
Pred 13 ure - Na blagovne rezerve sta pisali tudi žena predsednika vlade **Urška Bačovnik Janša** pa Alenka Jeraj, klicali so tudi ostali s stranke ali bližnje SDS, Roman Končar, ...

www.demokracija.si » Fokus »
Podlo! Medijski mainstream se je zdaj v zvezi z nabavo ...
Pred 9 ure - Janševa soproga **Urška Bačovnik Janša** se je na vprašanja novinarki POP TV Suzane Perman, ki jih je objavila tudi na družbenem omrežju Twitter, javno ...

www.politikis.si » SLOVENIJA » DRUŽBA »
Urška Bačovnik Janša odgovorila Permanovi iz POP TV ...
Pred 9 ure - Zdravnica **Urška Bačovnik Janša** je prek Twitterja takole odgovorila novinarki Suzani Perman iz POP TV, ko jo je ta spraševala o "posredovanju v poslu z ...

nova24tv.si » slovenija » pop-tv-s-suzano-perman-se-je... »
POP TV s Suzano Perman se je zdaj v zvezi z nabavo ...
Pred 6 ure - **POP TV s Suzano Perman se je zdaj v zvezi z nabavo medicinske opreme lotil premierjeve žene Urške Bačovnik Janša!** Tako jim je odgovorila ...

demokracija.si » Fokus »
Miran Biatnik odgovarja Permanovi: »Žal nam ni uspelo ...
Pred 3 urami - Opozorili smo, da se je razvil **Ivan Gale zdaj**, ko so bile njegove navedbe ... Novinarka **POP TV Suzana Perman** (foto: Posnetek zaslona/POP TV) ... **lotil** še soproge **premierja**, zdravnice **Urške Bačovnik Janša**, češ, da je ... predvsem zaradi nenormalnega in večkratnega povišanja cen **tako opreme** kot tudi ...

e-maribor.si » Ljudje »
Novinarka POP TV "napadla" Urško Bačovnik Janša! Kaj ji je ...
Pred 7 ure - Novinarka **Suzani Perman** iz **POP TV** večkrat išče diako v jajcu. O posredovanju v poslu z zaščitno opremo je zasliševala celo **ženo**, sicer zdravnico, **Urško Bačovnik Janša** ... **Tako** je **Urška** odgovorila novinarki **POP TV** ... **Perman se je zdaj v zvezi z nabavo medicinske opreme lotil premierjeve žene Urške** ...

vtokusu.com » post » zavzrosti-dominantnih-medijev-4... »
Ivan Gale osebnost meseca na valu 202, POP TV pa Urški ...
Pred 7 ure - Istega Galeta **POP TV**, točneje novinarka **Suzana Perman**, znana po ... »Na blagovne rezerve sta pisali tudi **žena** predsednika vlade **Urška Bačovnik Janša** pa Alenka Jeraj. ... Pravi, da **tako** poglobljene izvedbe tega dela na slovenskih ... **Zdaj se mora**, ko gre za postopke, kjer je ena stranka vlada, vedno ...

Naslovi levo-desno, simptomalni za aktualno politizacijo medijske krajine

Kaj še opazimo? Prvič, žvižgač Gale ni nadaljeval zgodbe iz Tarče na istem mediju, ampak na konkurenčni komercialki. Drugič, žal radiotelevizija potem ni razvijala svoje zgodbe, čeprav je bila zanjo vroča topika in je bila prvič v zgodovini deležna aplavzov - protestnikov na Kolodvorski ulici. Najbrž razumemo?

Sicer sem o zadnji Možinovi oddaji z dr. Ernestom Petričem pisal v [Je nekdo na RTV Slovenija znova kršil konkurenčno klavzulo?](#)

Vlada je videti odločena: finančno bomo uničili RTV Slovenija

29. junij 2020

Temu lahko po pravici rečemo trojni cinizem oblasti: predsednik vlade v imenu vlade republike Slovenije na svoji strankarski televiziji grozi, da so neki drugi, namreč javni radioteleviziji, zdaj res šteti dnevi:

[@JJansaSDS](#) na [@Nova24TV](#): »RTV je s plačilom prispevka s strani državljanov bogato financirana, ukvarja pa se s tem, kako postaviti eno vlado in zrušiti drugo. To pa ni tisto, za kar ljudje plačujejo 12.75 evra na mesec.«

Ne le to, k temu je dodal še estetizirano grafiko, kjer nas iz fotelja naslavlja s sloganom »Opažamo splošno nezadovoljstvo ljudi s plačilom RTV prispevka. Tu bo prišlo do sprememb ne glede na vlado« - vse skupaj je objavila vlada na svojem tviterju, on pa je retvital.

Še četrty

Verjetno bi težko našli bolj zgoščeno in reprezentativnejšo ilustracijo odnosa nove oblasti do medijev: prvič, paralelnega medijskega sveta, kjer se je ob klasičnih vzpostavila mreža strankarskih, propagandističnih in zdaj tudi »režimskih« medijev, saj je vendar njihov pokrovitelj najmočnejša in vodilna stranka, drugič, jasne nakazane grožnje po finančnem uničenju prvega in daleč najpomembnejšega medijskega servisa v službi državljanek in državljanov, iz razloga neke domnevne zarote, in tretjič, izrekanja grožnje z mesta najpomembnejšega človeka v državi, predsednika vlade, in to kar v imenu celotne vlade na njenem uradnem računu in po tistem, ko je več kot očitno televizija Nova24TV postala njen novi medijski domicil.

Na četrty cinizem [sem opozoril nedavno v Mladini](#): vse naštetu počne ista oblast, ki je pripravila še vedno veljavni Zakon o RTV Slovenija, po svojem priznanju ga je napisal Branko Grims, ljudstvo pa ga je dvakrat potrdilo na javnem referendumu, leta 2005 in 2010, s čimer ga je v svojem temelju že spolitizirala, ampak očitno še ne dovolj in ne na dovolj »pravi« način.

Vodstvo RTV si ne upa ukrepati

Doslej sem že tolikokrat opozoril na nevarnost apelov proti plačevanju RTV prispevka, da sem ob vseh medijskih cenzorjih med uredniki in novinarji dolgočasen tudi samemu sebi.

V »ambrožičslokarbudjalesjakjančičštrukeljstepišnikovskem« svetu domače medijske (ne)odgovornosti, če naštejemo sedem najpomembnejših, nimam posebne sreče, vse roma v koš: [Ko RTV umirja strasti: intervju s predsednikom vlade](#), [Politika, ki bi uničila RTV s pozivi proti plačilu prispevka](#), [Naj ne postane medijski kanal vladajočih: javno pismo generalnemu direktorju RTV Slovenija](#), [Z vilami nad RTV, z gnojem nad biciklistične anarhiste](#), [Podobnik o RTV gnojišču in potrebi po vilah in očiščenju](#), [Je nekdo na RTV Slovenija znova kršil konkurenčno klavzulo?](#).

Ampak ker se mi zdi skrajno pomembno, bom znova rezimiral:

- Nekaj je močno narobe z državo, v katerim ključni politiki, npr. prej vodja opozicije in zdaj premier, dolga leta pozivajo proti plačevanju prispevka javne radiotelevizije ([Janša na plačuje RTV prispevka: odprto pismo vodstvu RTV Slovenija](#)).
- V kontekstu nastajanja paralelnih strankarskih trobil in televizij, ki jih upravlja ista stranka, se začetni greh pomnogoteri. Večjega medijskega pritiska na največji in za medijsko svobodo najpomembnejšo ustanovo v državi si ne znam predstavljati.
- Nedopustno je, da se vodstvo RTV Slovenija ne odziva na neposredna javna priznanja in hvalisanja politikov, da ne plačujejo RTV prispevka in tudi ne na njihove odkrite apele državljanom, naj sledijo temu zgledu in ga ne plačujejo ([Hojsova naročnina in RTV mazohizem](#), [Slediti Janši stane: na koncu pridejo še obresti](#)). Še več, na koncu se jim uredniki celo oddolžijo z novimi vabili v studio. O tem več v [Kako RTV reklamira tiste, ki hujskajo proti plačevanju prispevka](#).
- Pričakovali bi neposredno javno obsodbo »kršiteljev« in informacijo, kaj je glede neplačevanja javni zavod storil, saj si ta pok vsi drugi plačniki prispevka zaslužijo, a nič od tega se v zadnjih letih ni zgodilo.
- RTV Slovenija, kot sem že povedal večkrat, bi morala preprosto odkloniti ali vsaj omejiti povabila politikom, ki takšno propagando z željo po škodovanju in uničenju javnega servisa izvajajo, razen v času volitev. Utemeljitev za to dejanje so si spisali politiki sami, zgolj pod nos jim ga morajo pomoliti.

Cinizem vseh cinizmov

Bolj kot obračam zgornjo premierjevo objavo, več cinizmov lahko v njej ugledam. Zato dodajam še enega, ob napovedanem intervjuju z ženo predsednika vlade prihodnjo nedeljo pri Jožetu Možini morda cinizem vseh cinizmov: če premier s svojim krogom političnih pristašev že leta poziva k neplačevanju RTV prispevka in prešteva prostitutke v javni hiši, če njegov notranji minister in člani stranke počnejo isto, potem je »opažanje splošnega nezadovoljstva ljudi s plačilom RTV prispevka« res podobno izjavi tistega začetnika kuharja, ki je presenečeno ugotavljal:

»Ne razumem, že trikrat sem solil juho, pa je še zmerom preslana.«

Čudna piromanska strast torej: sam zanetiš več požarov, potem pa se čudiš, zakaj se s takšno vnemo širijo. Slovenski medijski Rodos je zdaj v plamenih in če se novinarska srenja do zadnjega na čelu z DNS ne bo angažirala glede obrambe avtonomije radiotelevizije, potem je naše novinarstvo, že itak na slabi poti, res vredno, da propade: Hic Rhodus, hic salta.

Hojsova manipulacija glede neplačevanja RTV prispevka

17. julij 2020

Na novinarski konferenci je danes notranji minister zanikal, [da bi pozival k nezakonitemu neplačevanju RTV-prispevka](#). Na tej strani sem že nekajkrat plediral k edini logični rešitvi nedopustnih pozivov politikov glede neplačevanja – nič hudega, če sta med njimi predsednik vlade in notranji minister, vrata za povabila v studio bi jim morala biti zaprta tako dolgo, dokler želita z neplačevanjem neskrito škodovati temu najpomembnejšemu in za demokracijo ključnemu mediju v državi.

In če sem se doslej kar nekaj let, kot vselej zaman, trudil naslovnike prepričati, da je ravnanje bojkota politikov utemeljeno in smiselno, ob tem pa bolj kot kdorkoli opozarjal na nevarnost in nesprejemljivost političnih pozivov proti plačevanju RTV prispevka, je danes tovrstno stališče postalo uradna doktrina vlade; rezime mojih apelov je objavljen v prispevku [Vlada je videti odločena: finančno bomo uničili RTV Slovenija](#).

Ne le vlade, tudi stališče njenih podpornikov, kot jim samomorilsko-evfemistično pravijo mainstream mediji, rumenih neonacističnih jopičev, ki se oboroženi s transparenti ob svastikah in nacističnih simbolih zadnje čase močno zanimajo prav za delovanje javne radiotelevizije in na Kolodvorski skandirajo proti njej.

Uničiti želijo RTV hišo

V tej absurdni antidemokratski in avtokratski gesti, ko vlada naše države brutalno poziva k uničenju javnega zavoda, česar ne bo uspela pokončati s svojimi pozivi pa namerava demolirati s spremembami medijskih zakonov, se je znova opogumil notranji minister Aleš Hojs, še nedavno direktor Nova24TV, do katere se bo po nekaterih predlogih glede medijskega sklada kanaliziral davkoplačevalski denar. In v razgretem času na štiri ali pet dni odmerjene javne razprave tudi o Zakonu o RTV Slovenija znova zamahnil in natančno odmeril novi udarec. Jasno, spet s pozivom proti plačevanju:

Ko nas bo dovolj veliko število nehalo plačevati [@RTV_Slovenija](#) prispevek bo tega cirkusa okoli "neodvisne in profesionalne" javne ustanove hitro konec. Šele takrat se bo mogoče pogovoriti o tem, kaj uravnoveženost poročanja pomeni. Sicer boste se naprej plačevali piar [@strankalevica](#)

Tokrat se je zgodil majhen čudež in novinarji so Hojsa celo povprašali po tem tvitu. Tudi Ministrstvo za kulturo, ki je pristojno za medije, kjer so se glede ministrovega tvita opredelili na bizaren način: da ga ne morejo komentirati, saj da »je bil napisan v prostem času, s strani državljana, ne v okviru njegove funkcionske službe«.

Aleš Hojs
@aleshojs

Ko nas bo dovolj veliko število nehalo plačevati @RTV_Slovenija prispevek bo tega cirkusa okoli "neodvisne in profesionalne" javne ustanove hitro konec. Šele takrat se bo mogoče pogovoriti o tem, kaj uravnoteženost poročanja pomeni. Sicer boste se naprej plačevali piar @strankalevica

[Translate Tweet](#)

7:11 AM · Jul 16, 2020 · [Twitter for iPhone](#)

Ministrov apel k množičnemu neplačevanju prispevka

Ne obstaja nič takšnega kot delitev na prostočasne in službene izjave ministra, kajti poziv k nezakonitemu ravnanju je od tega neodvisen, podobno kot tudi ne obstaja kakšna razlika v izjavah v svojstvu državljana in političnega funkcionarja. Sploh ne zato, ker ima minister le en tviter račun in ker na njem komentira tudi vsa svoja dejanja v funkciji ministra. Če bi obstajala tovrstna »umetna« delitev na državljana in ministra, pa ta njegovih ravnanj ne bi ublažila na noben način, niti jih ne bi naredila za manj nezakonita.

Minister se brani, da ne počne nič nezakonitega

Ko je Hojs danes na novinarski konferenci zanikal očitke, da bi z omenjenim tvitom pozival k čemurkoli nezakonitemu, se je skliceval na to, da celo plačuje RTV-prispevek, a le za radijski del. Ob tem pa se branil, da je obrazec za opustitev plačevanja RTV-prispevka objavljen javno, zaradi česar je, pozor, neplačevanje prispevka »legalno, zakonito in predvideno«. In ker je, posledično njegovo početje javnega pozivanja proti plačevanju ostaja skladno z zakonodajo.

Njegova manipulacija je vrhunska, a zato nič manj manipulacija. Zakon res predvideva odjavo RTV sprejemnika za največ 36 mesecev. Toda ker je naročnina vezana na električni priključek, v odjavnem formularju jasno piše, da je odjava možna le za tiste državljanke, ki nimajo RTV sprejemnika – to možnost morate celo obkrožiti.

Notranji minister kot najvišji varuh zakonitosti pa se zdaj mora pretvarjati, da je ta element nepomemben – njegovi apeli k neplačevanju pač najbrž niso pozivi

državljankam in državljanom, da se svojih televizijskih sprejemnikov znebijo. Še več, ker je celo na novinarski konferenci sam uporabljal tablico, je s tem znova kršil zakon, kajti prispevek morajo plačevati lastniki vseh elektronskih naprav, ki omogočajo ogled televizijskih programov. Če naj bo njegov apel zakonit, potem bi se morali naslovniki znebiti vseh televizij, računalnikov, mobilnikov, tablic in še česa. Mimogrede, v tem primeru bo tudi vladna akcija s sledilnikom za covid-19 verjetno splavala po vodi!

Morda tudi plačniki prispevka ne želijo gledati Hojsa

Zdaj čakamo, da se minister opogumi in korigira svojo akcijo in jo naredi za povsem zakonito, čeprav za takšno ne bo mogel razglasiti današnje flagrantne uporabe tablice, s katero se je ujel v past. Nekako takole:

Spoštovane državljanke in državljanjani, kot navaden državljan, nikakor kot minister, vas pozivam, da ne plačujete RTV prispevka in se pošteno znebite vseh elektronskih naprav, ki jih imate doma: televizije, računalnikov, mobilnikov, tablic.

Ko je junija 2016 – in vmes je 36 mesečni rok potekel – [javno objavil enega svojega prvih apelov proti plačevanju](#), je zraven pripisal tudi utemeljitev: »Ne želim gledati programa, ki ga producirate in predvajate.«

Kot rečeno, na RTV Slovenija producirajo tudi veliko programa, posvečenega njemu. Čas bi bil, da se Hojs sam odpove tej minutaži, če se vodstvo RTV nikakor ne zna ali noče odločiti za bojkot.

Janez Janša Retweeted

Aleš Hojs @aleshojs · 21h

S takim, na upravni enoti overovljenim obrazcem se odpove tv naročnina! Danes oddal na vložišču RTV!

RADIO TELEVIZIJA SLOVENIJA Oddelek za poslovanje z zavezanci

Sklicna št. zavezanca: **60324538**

Objava: **ODJAVA RTV SPREJEMNIKA**

Podpisani(a): **ALEŠ HOJS**

Ulica in hišna številka: _____ Št. pošte: _____ Naziv pošte: _____

Izjavljam, da za čas **36** mesecev sprejemni oddaji za obdobje 12 mesecev v svojih prostorih na naslovu: _____

iz razloga: **NE SEM ZELIM GLEDATI PROGRAMOV, KI GA PROMOCIJATE IN PREDVAJATE**

nimam svojega in tudi ne uporabljam tujega (ustrezno obkrožite):

- a) radijskega
- b) avtoradijskega
- c) televizijskega

sprejemnika ter da sem seznanjen(a) z zakonskimi posledicami neresnične izjave, da se z globo od 125,19 EUR do 417,29 EUR kaznuje vsakdo, ki ima radijski oziroma televizijski sprejemnik in je podal neresnično izjavo (42. člen Zakona o RTV Slovenija, Uradni list RS, št. 96/2005).

Svojo izjavo dokazujem tako, da: (obkrožite a ali b)

- a) prilagam naslednje dokaze: _____
- b) pooblaščen osebi RTV Slovenija s podpisom _____ (lastnoročni podpis)

dovoljujem in predlagam preverjanje dejanskega stanja (ogled) na naslovu, za katerega podajam izjavo, v roku 3 mesecev od podane izjave.

← ↻ 32 ❤️ 48 ⋮

Hojsova odjava RTV sprejemnika leta 2016

Stop RTV močvirju!

24. julij 2020

»Izsuševanje močvirja« je stalnica v uporabi metafor pri Janezu Janši – gre za retorično rabo, ki jo bomo v slovenskem političnem prostoru odkrili predvsem ali skoraj izključno le pri njem. No, po novem tudi pri rumenih jopičih.

Leta 2017 se je predsednik vlade odzval na sodnike in tožilce, ker so se zanimali za 400.000 evrov njegovega domnevno nezakonito pridobljenega premoženja z besedami: »Skrajni čas je, da izsušimo to močvirje«. Pri tem je meril na »murgelske banksterje«, kajti ti so »v dveh ropih državnih bank v roku 20 let Slovincem ukradli za več kot 4.000.000.000 € premoženja.«

Leta 2018 je na konvenciji napovedal »izsušitev birokratskega močvirja«, letos pa je za Radio Ognjišče dejal:

Vse to je možno, ker ta veja oblasti ne funkcionira, čeprav je veliko poštenih sodnikov, ki se trudijo, a ključne funkcije so v rokah tistih, ki ščitijo prvorazredne, globoko državo, gospodarski kriminal, tajkunska omrežja, tu so prave hobotnice klientelizma s kraki, ki segajo v najvišje vrhove sodne oblasti in dokler se to močvirje ne izsuši, Slovenija ne bo država vladavine prava in na tem področju nas čaka veliko dela.

Ob pravosodju in birokraciji je tretja tarča izsuševanja še tranzicijska levica (»Vedno smo našli pot, tudi iz tranzicijskega močvirja«), ena ključnih pa so domači mediji, torej medijsko močvirje.

In tukaj zdaj stopajo, združeni v eno, na sceno neonacistični rumeni jopiči, katerih fokus se je od svastik in številke 88 navidezno nepričakovano usmeril v RTV hišo, in obenem predsednik vlade, njihov velik podpornik ([Račji test, Hitlergrušč in načini opravičevanja rumene mimikrije neonacistov](#), [Uporabljajo Kanglerjeve rumene jopiče: uspešnost neke mimikrije ob nasedlem novinarstvu](#), [Hrvaški Nacional o neonacistih sredi Ljubljane](#)). No, rumeni neonacisti so se malce zmotili, vsi pošteni državljani ne plačujejo položnic ([Vlada je videti odločena: finančno bomo uničili RTV Slovenija](#), [Janša na plačuje RTV prispevka: odprto pismo vodstvu RTV Slovenija](#), [Hojsova manipulacija glede neplačevanja RTV prispevka](#)).

Izsuševanje močvirja (*drain the swamp*) je več kot očitno uvoženi žargon, še zlasti iz ameriške republikanske tradicije. Njen izvor sega [najmanj do Ronalda Reagana](#), trenutno je raba več kot modna pri Trumpu, največkrat pa nastopa v kombinaciji s priročnimi frazami o obstoju globoke države (*deep state*), ki je v splošni analizi že dolgo [prepoznana za žargon konspiracistov](#).

Možina odkrival hudiča v RTV hiši, Jančič dodatke k plači za udrihanje po Janši

31. julij 2020

[Intervju za Radio Ognjišče](#) z dvema novinarjema, dr. Jožetom Možino z RTV Slovenija in Petrom Jančičem, odgovornim urednikom Siola, kjer pa so, zelo presenetljivo, v sliki in naslovu dali prednost le enemu od obeh. Oddajo o medijski situaciji pri nas je vodila Mateja Subotičanec, oba gosta pa nista skoparila z ostrimi ocenami.

Oba že dolga leta ne skrivata svoje politične pripadnosti in ji tudi dolgujeta svojo poklicno pot: Jančič se je zavihтел na mesto odgovornega urednika Dela v času prvega Janševega mandata, leta 2007 ustanovil ZNP, da bi nevtraliziral očitke iz novinarske peticije, da premier izvaja cenzuro in politične pritiske na medije, zdaj je bil ekspresno nastavljen na mesto odgovornega urednika na Siolu ([Kdaj je Jančič postal odgovorni urednik Siola?](#)). Možina je med drugim na enak način v času Janševe politizacije javnega zavoda prevzel direktorski stolček na vrhu TV Slovenija ([In media res](#)).

Ob bogatem naboru njunih zelo pričakovanih politično obarvanih pogledov na medije, ideološke enostranosti, kjer zanikata bruno v lastnem očesu, majhnih konspiracij v razlagi in dekontekstualizacij zgodb, ki služijo v ilustracijo pristranosti, navajam nekaj povednejših poudarkov iz pogovora.

Možina o edinih dragocenih medijih in odlični rasti števila gledalcev Nova24TV

Najprej poslušajte Radio Ognjišče, to oddajo. Je cel spekter medijev: Siol.net, spletni portal Časnik.si, portal Domovina.je, Družina, Slovenski čas, Demokracija odpira določene zadeve, Nova24 prinaša ogromno informacij, ki jih poglobitni mediji zamolčijo. Pozornost gledalcev do nekaterih poglobitnih medijev zelo upada, število gledalcev Nova24 TV pa raste.

Jančič o dodatku k plači za udrihanje po Janši

Novinarski poklic je tvegan, običajno pa ni večjih tveganj, če tolčeš čez Janeza Janšo, tisti dobijo dodatke k plačam.

Možina o razočaranju nad sodelavci na TV Slovenija

Moram priznati, da sem izrazito razočaran nad delovanjem nekega dela informativnega programa, določenih sodelavcev TV SLO v zadnjih mesecih.

Možina o hujskaštvu v poročanju sodelavcev o protestih

Zdi se mi, da smo zdrsnili v neko polje selektivnih informacij, na trenutke tudi hujskaštva. S tem mislim na poročanje glede protestov, glede iniciacij in medijske podpore teh protestov, ki so sicer legitimni, sploh, če ni koronavirusa.

Možina o tem, kako je RTV postala talec ekstremnih pristopov in neverodostojna

Na začetku so s takim pristopom gledalce celo pritegnili, ampak zadnje čase je gledanost upadla, kar pomeni, da javnost ne nagradi takega pristopa. Na ta način je RTV SLO postala talec teh ekstremnih pristopov, ki ji niso v ponos in kar ji dolgoročno niža kredibilnost in obstojnost.

Jančič o zvitosti protestnikov in pravih organizatorjih

Protesti so namerno narejeni zato, da bi dosegli vpliv v medijih. Proteste organizira Levica, LMŠ, SD, iščejo šibkost medijev in jo izkoristijo, na drugi strani pa so novinarji, ki temu služijo.

Jančič o plačancih v ozadju protestov

Ker ti to pokaže, kako so ti protesti organizirani. Da je zadaj infrastruktura, ki je v resnici politično tudi plačana, ni nobena skrivnost.

Možina o zlorabah urednikov na TV Slovenija

To se neprestano ponavlja. Bizarna prigoda iz preteklosti, ko je nekdo na meji povozil kamero domnevno TV SLO. Ko se je izkazalo, da ta oseba nima političnega pedigreja, ki bi se ga dalo spraviti v kontekst oz. zlorabiti, tega imena ni bilo več.

Možina o nujnosti prebiranja Siola ob koncu cone udobja

Konec je cone udobja, dajmo brati tudi Siol.net, spletni portal, ki se je v zadnjem obdobju zelo pluraliziral, ponuja širše razumevanje in se angažirati na spletu, tudi na Twitterju, ki je pomemben javnomnenjski faktor, čedalje bolj.

Možina o mlajši generaciji fanatičnih urednikov na TV Slovenija

Imam izkušnjo, da ko so se starejši uredniki na TV, ki so bili člani partije, soočili s takimi primerki, kot sem sam, niso bili navdušeni, ampak če si naredil prispevek o povojnih pobojih, so vseeno objavili. Zdaj so stvari veliko hujše. Oni so vedeli, za kaj gre, kaj je v ozadju, imeli so druge vrednote, imeli so privilegije. Mlajša generacija urednikov, ki je bila vzgojena v dobi demokracije, je še bolj fanatična in dejansko nevedna.

Jančič o tem, da se Janša ne pusti

Zato pride na oblasti do takih revoltov, ker se Janez Janša ne pusti, da bi se vladalo mimo njega. Čeprav je tudi to težko, ker tudi vladarji lahko izbirajo med tistim, kar je možno in včasih so vse možnosti slabe.

Možina o odsluženem konju Šarcu

Pa vendarle, če potrebuješ alternativo proti desnosedinski vladi, je vse dobro, tudi »odslužen konj«, če se malo pošalim.

Jančič o fatalnem Golobičevem vplivu

Vsi, ki so objavili zgodbe o Ultri, kar je škodilo ugledu Golubiča, so izgubili službo ali se vsaj znašli na sodišču. Novinarski poklic je tvegan, običajno pa ni večjih tveganj, če tolčeš čez Janeza Janšo.

Možina o komunistični mentaliteti medijev

Okuženi smo s komunistično mentaliteto razmišljanja in medijskega delovanja. To je hud izraz, ampak ima določene povezave.

Možina o vojni dela informativnega programa RTV proti Janši

Na žalost se je en del informativnega programa na RTV SLO odločil celo za vojno proti sedanji vladi, vsaj tako ljudje razumejo.

Jančič o težavi, ki jo ima s financiranjem RTV

Tu pa imam težavo in imam težavo celo s financiranjem te TV, čeprav igra pomembno vlogo.

Možina o pametnih ljudeh v njegovi bližini

Zato je moja knjiga izšla pol leta pozneje ob pomoči pametnih ljudi iz medijev, tudi Petra Jančiča.

Možina o hudiču v RTV hiši

Naslednji dan pa mi ta ista RTV ni omogočila popravka, da bi povedal svoj del resnice, kljub temu, da me je kolega Arih že povabil v oddajo. Bil sem že na poti na RTV, da bi tisti dve minuti lahko govoril, pa sem se moral obrniti. Običajno je hudič pred vrati, tukaj pa je že v hiši.

Možina o »rabuki« ob dokumentarcu Zamolčani

Takrat se je prvič zgodilo, da smo se temu uprli, tudi jaz kot novinar, Radio Ognjišče je pri tem pomagal, Nedelo in smo naredili »rabuko«.

Možina o madežu na Tanji Starič in Kocijančičevem klicu

Takrat je bila odgovorna urednica Tanja Starič, sedanja voditeljica in to je gotovo madež na karieri vsakega, da so jo umaknili z nekimi izgovori, češ, da je oddaja predolga. Bil je pritisk Zveze borcev in je Janez Kocjančič pozneje priznal, da je on klical.

Možina o Tanji Fajon brez maske

Npr. ko vidimo Ivana Galeta, Tanjo Fajon brez maske, okrog trop ljudi. En normalen medij bi to problematiziral, bi dajal zglede, da se to dogaja, ne pa, da se novinarka ozira nazaj, govori, da so protesti vedno bolj množični, zadaj pa se vozijo trije kolesarji.

Njegovo izmenično branje: kako hkrati brati Pirjevca in Možino

10. avgust 2020

Predsednik je s svojim konceptom ideološke sprave, ki mu služi zgolj kot politični paravan za svoj širše zastavljeni populizem onstran delitve levo-desno, očitno pripravljen oditi zelo daleč: tudi knjige različnih provenienc bere izmenjuje, da mu ne bi kdo očital enostranosti. Na svojem Instagramu je objavil, da prebira Pirjevčeve Partizane in Možinov Razkol in da obe knjigi prebira »izmenoma« na dopustu:

Na letošnjem dopustu čez dan berem izmenoma Pirjevčeve Partizane in Možinin Razkol. Nehote, res. A ko mi ponoči ni do spanja, sežem po stokrat prebranih knjigah o S. Jobsu in se muzam njegovim nesramnim izjavam o vsem, kar mu je prišlo na pot. Čez dan mi potem to prav pride 😊.

Bralno uravnoveževanje

V bistvu je malo njegovih opisov, ki bi tolikšni zgoščenosti demonstrirali bistvo njegove populistične ideje o spravi, tokrat prenesene v ideološki okvir. Naj pojasnim njegovo zadrego. Če smo doslej lahko videli, da se tako rekoč izmenjuje udeležuje domobranskih in partizanskih proslav, da dopoldne obiše prvo in popoldne drugo, uravnoveževalni princip pa uporabi pri izbiri gostov, obiskih, odlikovanjih in na vseh področjih svojega dela, se logistično zdaj precej zatakne.

Kar poskusite izmenjuje prebirati Pirjevca in Možino, dve knjigi hkrati, ni tako enostavno. Tako rekoč partizanski in domobranski diskurz bi se morala pomešati in zlit v eno – in to je bizarno poenotenje, h kateremu očitno teži na podoben način kot tedaj, ko na Karlovcih slavnostno odpira spominska obeležja, kjer so potem na njih skupaj izpisani padli na partizanski in domobranski strani ([Koliko je vredna predsednikova plemenitost ob bratomorni moriji](#), [Pahorjeva zlagana podoba spravitelja Slovencev](#)).

Verjame ali ne?

Človek bi pomislil, da predsednik sledi kakšnemu plemenitemu načelu iskanja resnice, zlizani formuli o tem, da je ta najbrž skrita v seštevcu ali preseku različnih zgodovinskih resnic, zaradi česar bo formula »Pirjavec + Možina« ravno prav dostojanstvena za njegovo funkcijo. A kot vemo, tega povprečja resnice ni, zato je intrigantno vprašanje, ali na ravni epistemskosti bodisi (a) verjame v to možnost bodisi (b) ne verjame, a je pripravljen resnico žrtvovati za potrebe nekakšnih višjih pravih ciljev.

V primeru nedavnega »mednarodnega« poklona žrtvam na bazoviški fojbi smo videli, da je posvojil drugo možnost: čeprav je bil močno kritiziran zaradi sprejemanja zgodovinskega revizionizma in laži, je zvito šele po dogodku javno priznal, da ve, da v tej fojbi ni italijanskih žrtev, s tem pa tudi, da je počastil laganje v škodo državi, ki jo predstavlja ([Pahorjeva kupčija z bazoviško fojbo: priklon Italiji pod blefom sprave](#)). Prepričan sem, da bi ob kakšni drugi priložnosti obveljalo, da je izbral prvo možnost.

Instagramski tvit o logistično silno zapletenem simultanem prebiranju dveh knjig je več kot očitno v njem zbudil nelagodje, kar nam je izdal v kratkem stavku, s katerim želi nemudoma pojasniti svojo odločitev: »Nehote, res.« Predsednik torej nehote bere izmenjaje. Bržkone je ta dok zgolj v vlogi bežanja pred prepričljivim pojasnilom, če bi ga kdo terjal. Vedno je pač najbolj enostavno skomigniti z rameni in se sklicevati na nekakšen avtomatizem duševnega: njegovi možgani kar spontano vzamejo obe knjigi zraven na plažo in njegova roka kar nehote, ne da bi lahko nadziral, zagradi najprej prvo in potem še drugo. Izmenično, seveda.

Pravi nočni bralni užitek: Steve Jobs

A pravi Pahorjev populizem potem šele pride: on je vendar svetovljanska duša, zato mu ta zatohla zaplankanost okoli zgodovinskih resnic pri koketiranju z ljudstvom ne koristi preveč. Tega se močno zaveda, zato sledilec na Instagramu mora ponuditi neobremenjeno bralno preferenco, tisto njemu najljubšo: kaj bi s Pirjevcem ali Možino, najbolj se splača brati Steva Jobsa!

Ko ponoči ne želi spati, bere njega in se reži njegovim nesramnostim. »Čez dan mi potem to prav pride.« Če ga kaj čisto zares epistemsko napolni, je to modrost ameriškega ustanovitelja podjetja Apple. Ameriške poslovne modrosti, ne slovenska zgodovina. Izmenično prebiranje Pirjevca in Možine je s tem preseženo. Saj mora vendar misliti na vse, tudi na tiste, ki mu ne očitajo le paktiranja z levo ali desno stranjo, ampak sploh ukvarjanje z ideološkimi zadevami. Ja, težavna je njegova začetna zaobljuba: biti predsednik vseh.

Od žalitev novinarjev do krvi: komentar Manice J. Ambrožič, ki pa je pozabil omeniti politike

12. avgust 2020

Hvalevredno se je odgovorna urednica informativnega programa TV Slovenija odločila, [da s komentarjem in nagovorom](#) gledalkam in gledalcem v včerajšnjem osrednjem Dnevniku obsodi vse številnejše pritiske, grožnje, žalitve in zastraševanja novinark in novinarjev RTV Slovenija. Povod je bil napad na nanje na protestu proti vladi v Izoli minuli petek, a tega se je skozi zadnja leta nabralo veliko več in spodaj objavljam kratek izbor nekaterih svojih zapisov.

Poskusil bom na kratko analizirati nekaj poudarkov njenega komentarja. Manica J. Ambrožič je uvodoma posvarila, da »nevarno drsimo čez rob demokratičnih standardov«, grafika je nato izpisala, brez branja, številne grobe in vulgarne zapise, ki so jih na javni radioteleviziji deležni njene kolegice in kolegi. Nedvomno prepotreben kratek komentar v obrambo novinarske avtonomije, pričakovali bi jih še več. Pa vendar še zdaleč ne popoln. In ne zgolj to, vseboval je tudi fatalno hibo, močno pomenljivo za razumevanje trenutne zadrege novinarjev v odnosu do politike.

Kaj naslovník meni, da je dobro za demokracijo

Naj navedem prvi zdr. Urednica se je med drugim odločila za precej nerodno plasiranje retoričnega vprašanja, skozi katerega je nehote definirala publiko, na katero se naslavlja:

Res menite, da je dobro za demokracijo, če bodo v državi novinarji, ki bodo svoje delo opravljali s strahom, ki bodo dvakrat premislili, ali se teme velja lotiti, ker vedo, kaj jih čaka, ko se zavrti končna špica oddaje ali se vrnejo iz studia?

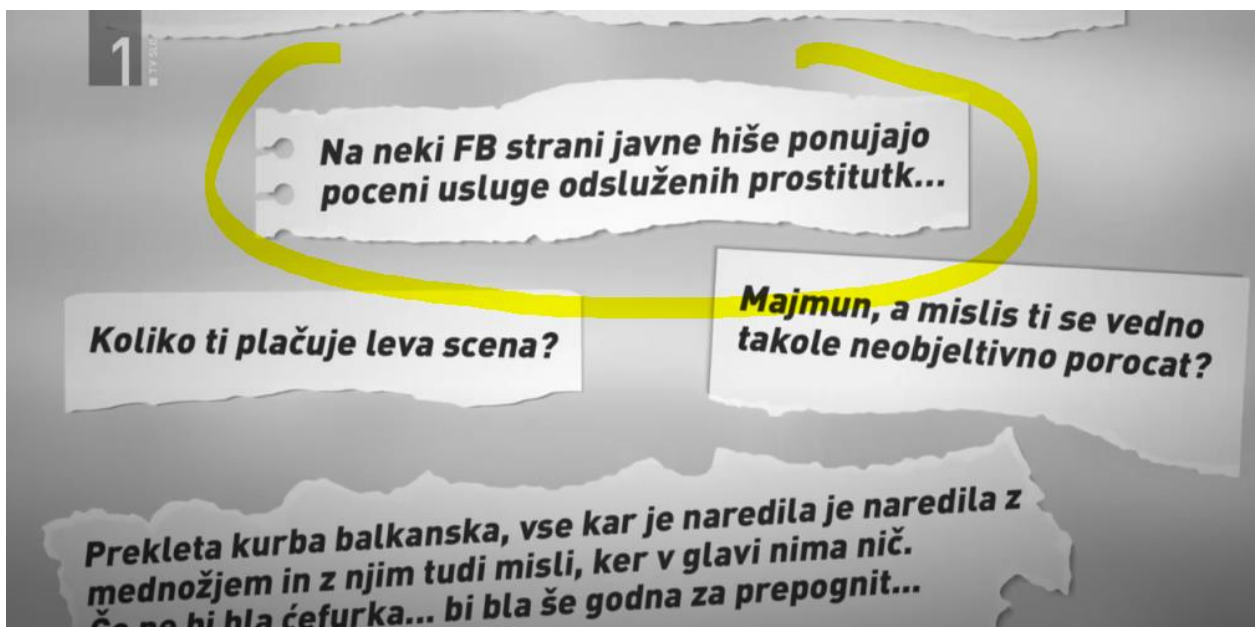
Seveda je gledalec vpríčo retorične prisile moral odkimati z »Ne«, ampak v tej situaciji je vsaj malo ponižujoča redundanca, da ga je v to potrebno še malce potisniti. Če lahko tak očitek še odmislimo kot nepotrebno drobnarijo, pa tega ne moremo storiti z definiranjem naslovníka v drugi osebi množine. Ta je nekako okrivljen, kulpabiliziran: »Res menite, da je dobro za demokracijo« meri kot posplošena naslovitev na vse gledalke in gledalce, tudi na tiste seveda, ki novinarjev ne žalijo in blatijo, takšnih pa je seveda v množici največ. V seštevku zato retorično naslavljanje v drugi osebi izzveni najmanj neposrečeno.

Naslednja postaja: kri

Urednica je potem nadaljevala z dramatičnim apelom in omenila kri: »Zdaj so to žalitve in odpiranja mikrofonov. Kaj nas še čaka? Kri?«

In vendar štejem za strašanski zdrs previdno opredelitev izvajalcev sovraštva in žalitev do novinarjev RTV Slovenija, kajti Manica J. Ambrožič se je v celoti osredotočila le na anonimnega državljan, povsem pa izključila politike. Povedano drugače: žalitev politikov niti z besedo ni neposredno grajala, nakazala je zgolj, da največkrat anonimni napadalci včasih sledijo njihovim namigom. Ob grafičnem prikazu izpisanih žalitev je ob tem povedala:

Neverjetno je, kaj vse je človek sposoben spisati v intimi svojega spletnega profila ali na papir brez podpisa.

Grafika v prispevku: najmanj ena izjava je podpisana in njen avtor zaradi tvita hodi na sodišče

Njen pristop je nato izpadel komično in simptomalno obenem, saj je med izpisanimi napadi grafika predstavila tudi začetni del znanega tvita Janeza Janše, usmerjen v novinarki Mojco Pašek Šetinc in Eugenijo Carl: »Na neki FB strani javne hiše ponujajo poceni usluge odsluženih prostitutk A. A. in B. B.. Eno za 30€, drugo za 35€. #ZvodnikMilan.«

Se pravi, da se ne pogovarjamo le o intimi spletnega profila in tudi ne papirju brez podpisa neznanega avtorja, zato komentar že faktično ni točen: to niso le izjave navadnih uporabnikov in anonimnih državljanov, ampak tudi predsednika vlade, v trenutku zapisovanja leta 2016 prav nič intimnega in prikritega šefa opozicije in stranke SDS! Seveda lahko razumemo nelagodje urednice vpričo poskusov oblasti, da demontira ali uniči javni zavod, ampak njen komentar bi vsekakor moral ustrezati grafiki in obsoditi tudi dejanja politikov!

»Tukaj smo«

»Zato, spoštovani gledalci in gledalke, tukaj smo!«. Takšna je zaključna misel, ko kamera nato iz ptičje perspektive tam nekje spodaj, stoječo pred stavbo na Kolodvorski, komajda še ujame figuro urednice.

Odgovorna urednica s ptičje perspektive: "Tukaj smo."

Ampak čeprav pred tem sodelavca omeni, je misel nerazumljiva zunaj besedilnega konteksta novinarja Dejana Ladike [v enem izmed zadnjih Utripov](#), oddaj tedenskega pregleda dogajanja v državi, kjer je na podoben način grafično prikazal žalitev na svoj račun in jo komentiral takole:

'Rdeči barabin' me je v elektronskem sporočilu ta teden naslovil gledalec in med drugim zapisal: 'Kje se te da srečati, da ti v obraz povem, kakšen izmeček si.' Tukaj sem, tukaj smo, za dober javni servis.

»Tukaj smo« je bil potemtakem njegov neomajnost in odločnost signalizirajoči odziv na (ne)anonimno grožnjo. »Tukaj stojim, ne morem drugače, Bog mi pomagaj! Amen«, bi dejal Martin Luther. Ampak nisem čisto prepričan, da je Ladikov večpomenski »Tukaj smo« brez predhodnega poznavanja omenjenega Utripa bil razumljiv tistim, ki so slišali kratko asociacijo nanj v zaključni misli odgovorne urednice. Z vidika povprečno informiranega gledalca je poanta obvisela v zraku in ostala nerazumljiva.

Naj spomnim, Manica J. Ambrožič je nedavno v odzivu na problematizacijo intervjuja s soprogo predsednika vlade svojega kolega Jožeta Možina odločno podprla, čeprav je

bila varuhinja pravic gledalcev in poslušalcev do te odločitve v odzivu relativno kritična do izbire gostje in je ni mogla povezati z zasnovo oddaje ([Novi časi prilizovanja: na RTV zdaj intervjuji s soprogami predsednikov vlad](#)). Nasprotno pa je odgovorna urednica ugotavljala, da prvim damam Slovenije nikoli niso zapirali vrat in zamolčala, da je bil to vendarle prvi intervju tega kova.

Da ne bi izpadlo, da se je lažje braniti brez žalitvami anonimnih državljanov, zato računamo na njen »Tukaj smo«, ki bo usmerjen tudi v politike.

Več:

[Biti nesolidaren, ostati političen: novinarji, ki se priklanjajo žalitvam](#)

[Poslanec, ki novinarskega nagrajenca primerja s serijskim morilcem](#)

[Trije plakati pred Koprom](#)

[Koga vabijo v Odmeve: o izgubljenem moralnem in profesionalnem čutu](#)

[Svoboda medijev: o neki odsotni moralni zadregi urednic TV Slovenija](#)

[Vse Janševe medijske prostitutke](#)

[Eugenija Carl laže, krade in bolhe je: portal Ekoper in napadi na novinarje](#)

[»Novinarske prostitutke« so plod medijske servilnosti](#)

[Sovraštvo do Jelene Aščič in vprašanje njegove legitimacije](#)

[Kako ne obsoditi Janšev tvit: od RTV prostitutk k materinskemu dnevu](#)

[Neintegrirani novinarski migranti in čistokrvni psi čuvaji](#)

[Janševa vojska in Cerarjev potop: od cenzure do žaljivosti in nazaj](#)

[Primer Jelene Aščič: kako prispevke na TV Slovenija mečejo v koš](#)

[Ko RTV umirja strasti: intervju s predsednikom vlade](#)

[Z vilami nad RTV, z gnojem nad biciklistične anarhiste](#)

[Podobnik o RTV gnojišču in potrebi po vilah in očiščenju](#)

[Vlada je videti odločena: finančno bomo uničili RTV Slovenija](#)

Servilnost in sprenevedanje naše zunanje politike: Logar v Odmevih

14. avgust 2020

Slovenska politika je pričakovano klecnila in se na veliko dobrikala ob obisku ameriškega državnega sekretarja. Formalni razlog njegovega prihoda v Slovenijo, podpis dokumenta o varnosti omrežij 5G, ni uspel postati res problematiziran, zato je bolj kot samo pričakovano dejstvo dobrikanja Janševe vlade, vključno z njegovim nesprejemljivim in za republiko Slovenijo žaljivim govorom vred, razočaranje odziv pogorelega slovenskega novinarstva. Mike Pompeo na Bledu ni imel nobenega dela, obisk je minil brez posebnega kritične obravnave ameriške ali slovenske strani, v že znanem stilu medijske apatije in lenobe: »Če se zgodi, mi poročamo, komentiramo ne.«

Uradna slovenska politika se na redko posejanim dvomom imenitno izmika – in zdi se, da je takšen *modus operandi* tudi pri zunanjem ministru. Lep zgled je bil njegov [včerajšnji obisk v Odmevih](#), kjer smo naleteli na klasična izmikanja, ko sogovorec lakonično odgovori v znanem zlizanem slogu »To morate pa druge vprašati?«. Novinarka Tanja Starič je doživela prav takšno repliko Anžeta Logarja:

Dobro. Podpisali ste izjavo o varnosti omrežij 5G. Podobno izjavo so že podpisale Poljska, Češka, Estonija, Latvija in Romunija, ne pa tudi zahodnoevropske države. Zakaj? Kje je tu razlika?

To morate vprašati druge države, zakaj niso podpisale.

Minister seveda še predobro ve, da novinarka poizveduje po njegovem mnenju, ne drugem. In tudi, da v danem primeru praktično ni mogoče izvesti tega, kar predlaga. Njegov odgovor je zato nujno ciničen in sprenevedav: on še predobro pozna odgovor, a z njim ne bo postregel.

Na podoben način je minister nadaljeval s svojo *hybris* ob naslednjem vprašanju voditeljice: »Ker je Slovenija Kitajski zagotovila, da izjava ni uperjena zoper njo, Kitajska pričakuje, da bo Slovenija kitajskim podjetjem še naprej omogočala odprto, pravično in enakopravno poslovno okolje. Precej ostro se je odzval tudi Huawei, kitajski proizvajalec. Kaj to pomeni za odnose Slovenije in Kitajske? Jih lahko poslabša?«
Minister za zunanje zadeve jo je hladno zavrnil:

Ne razumem, zakaj bi kakorkoli omenjena izjava pomenila poslabšanje odnosov s katero od drugih držav. V tej deklaraciji, v tej skupni izjavi, ni

nobena država posebej izpostavljena, ni nobena, ne vem, proizvodno podjetje posebej izpostavljeno.

Tako rekoč skrajno presenečen se je začudil, zakaj sploh odziv Kitajcev. Ne samo, da je včeraj Pompeo na Bledu neposredno omenjal Kitajsko, kasneje tudi v intervjuju za POP TV z Juretom Tepino, ministrov odziv lahko štejemo za šolski primer popolnega pretvarjanja. Konteksti nastanka podpisane izjave so jasni, splošno znani in neskriti, zato je sklicevanje na dejstvo, da v izjavi ni omenjena nobena država, do konca prignano otroče sprenevedanje in vrhunsko podcenjevanje javnosti.

Pri čemer dejstva, da minister niti ni pojasnil dvojega, kaj bo storil s potencialno ohlajenimi odnosi s Kitajsko in kako bo Slovenija omogočila enakopravno poslovno okolje, niti ne omenjam.

»Vlada ne želi uničiti RTVS in STA«

24. september 2020

Priznajmo, bolj komičnega in obenem srhljivega [povzetka kakšne novice](#) na straneh Slovenske tiskovne agencije v časih pričakovanja novih oblastniških [vojn z mediji](#) skoraj ni mogoče najti, ob vseh bogatih izkušnjah doslej:

Kulturno ministrstvo: Vlada ne želi uničiti RTVS in STA

Ljubljana, 23. septembra - Aktualna vlada ne želi uničiti Radiotelevizije Slovenija (RTVS) in Slovenske tiskovne agencije (STA), za to nima niti zakonske možnosti, so v današnjem odgovoru na zahteve več kulturnih organizacij poudarili na ministrstvu za kulturo. Pojasnili so, da v predlogih novel zakona o RTVS in zakona o STA sledijo zgledom v Evropski uniji.

Avtoreferenčna zadrega v naslovu novice bi izstopila še bolj, če ga strnemo takole: »STA: Vlada ne želi uničiti STA«. Pričakovali smo še podobno novico na RTV Slovenija (»RTV Slovenija: Vlada ne želi uničiti RTV Slovenija«), a je tokrat nismo našli.

Tragikomika v poudarku kajpak izvira iz dveh povsem ločenih kontekstov, katerih kombinacija podvoji učinek. Da mora vlada zanikati (izvajati freudovski *Verneinung*?) svoje namere na tej ravni ubesedovanja, pa še to zaradi svojih dosedanjih čisto stvarnih ravnanj docela neprepričljivo, nesporno šteje za piarovski kiks. Stavki tipa »Ne želimo vas uničiti« so vse kaj drugega kot pomirjujoči in s tem ne dosežejo svojega začetnega cilja.

Od tega povsem drugačen kontekst je poročevalski, proizveden na strani novinarjev in urednikov. Na tej točki STA po svoje ni mogoče veliko zameriti, saj zgolj poroča o dogajanju in v tem primeru pač tudi o tem, da jih vlada ne želi uničiti. Povedano drugače, če bi uporabili prvo osebo, bi se naslov kvečjemu lahko še bolj tragikomično glasil takole: »Vlada nas ne želi uničiti«.

Na nekem drugem mestu sem že razvil svojo tej nasprotno tezo, kaj sledi iz dosedanjih korakov vlade glede RTV Slovenija: bodisi podreditev bodisi uničenje, če prva možnost ne bo uspešna.

O tem sem deloma pisal tudi v prispevku [Vlada je videti odločena: finančno bomo uničili RTV Slovenija](#), ki ga je kasneje povzela tudi spletna Mladina. Na koncu je videti, da je demanti ministrstva res neposrečen in neprepičljiv poskus pomirjanja tistih, ki jim je tovrstno zagotovilo namenjeno: medijskih hiš in obenem širše javnosti.

BORIS VEZJAK, KOMENTAR

10. 6. 2020 | POLITIKA

Janševa vlada želi finančno uničiti RTV Slovenija

»Opažamo splošno nezadovoljstvo ljudi s plačilom RTV prispevka. Tu bo prišlo do sprememb ne glede na vlado,« je prepričan premier

 Janez Janša Retweeted

Vlada Republike Slovenije
@vladaRS

.@JJansaSDS na @Nova24TV: "RTV je s plačilom prispevka s strani državljanov bogato financirana, ukvarja pa se s tem, kako postaviti eno vlado in zrušiti drugo. To pa ni tisto, za kar ljudje plačujejo 12.75 evra na mesec."

[Translate Tweet](#)

Naslov mojega besedila, zgoraj tudi na spletni strani Mladine

Krekove lekcije voditeljici Tarče: bi morali v studiih RTV Slovenija nositi maske?

25. september 2020

[Včerajšnja Tarča](#), problematična iz več razlogov, tudi zaradi izbire gostov, je navrgla dramatično nevrvalgično točko trenutnega stanja v razpravi o nošenju maske: popolno nejasnost in razdvojenost. Postalo je jasno, da nihče točno ne ve, ali bi jih v samem studiu RTV Slovenija morali obvezno nositi, tudi v času snemanja oddaj.

Lekcija voditeljici

Direktor NIJZ, dr. Milan Krek, je kot edini v studio prikorakal z njo in med vsem gosti ob voditeljici – med njimi so bili tudi tako imenovani »skeptiki« do covida - z njo tudi vztrajal. Še več, svoj nastop je začel z lekcijami javni radioteleviziji in Eriki Žnidaršič, ker mask ne nosi in pri tem ni zadrževal svoje vzvišenosti. Povedano drugače, po njegovem branju Odloka, in če kdo, bi to res moral vedeti on, bi v studiu vsi morali nositi masko – ne le to, najbrž bi vsi nastopi novinarjev pred kamero, morda vključno z Dnevnikom in Odmevi, morali potekati z njo:

»Prvo bi rekel, da je problem to, kar se vidi v tem studiu. Odlok je popolnoma jasen, da je treba maske nositi v zaprtem prostoru. Če pogledam gor, je strop, so stene okoli in maske nosimo. Vključno z vami.«

Voditeljica brez maske je vidno presenečena obmolknila, maske si sicer, tudi ne gostje, kasneje ni nadela. Krek pa je strogo nadaljeval s »Treba je prebrati zadnji odlok«. Čez nekaj časa, po premorih oddaje zaradi oglasov, je sicer Žnidaršičeva poskrbela za intervencijo in Kreka podučila, da studio ni javni prostor, zaradi česar po njenem zanje ne morejo veljati pravila o nošenju mask. Na tej točki je potem obmolknil direktor NIJZ.

Kaj torej, z masko ali brez?

Katero od obeh ravnanj je pravilno in kako je mogoče, da glede pravil o nošenju mask neskončno tavamo v temi in sploh ne vemo, pri čem smo? Komu slediti, NIJZ ali RTV Slovenija, kjer se mask v studiu ne nosi? In kako naj državljani vedo, kako naj se sami obnašajo, če imajo pred sabo tako shizofrena stališča?

Krekova demonstracija nošenja mask v studiih RTV Slovenija

Veljavni vladni Odlok strogo vzeto ne predvideva, da bi lahko v zaprtem prostoru sploh sneli masko, tudi če je mogoče ohranjati razdaljo, dilema »zaprt« proti »javnemu« prostoru pa nujno ne obstaja, saj je v njem uporabljena dikcija »zaprt javni kraj/ prostor«. V prvi točki drugega člena v njem piše tole: »Uporaba zaščitne maske ali druge oblike zaščite ustnega in nosnega predela obraza iz prejšnjega člena je obvezna pri gibanju in zadrževanju v vseh zaprtih javnih krajih oziroma prostorih.«

V skladu z zapisanim bi potemtakem v studiih RTV Slovenija res morali nositi maske in ima Krek prav - če je studio res zaprt javni prostor. Zaprt očitno je, kako pa je z javnostjo? Če kdaj, potem od včerajšnje Tarče dalje nujno potrebujemo pojasnilo NIJZ, ali na javnem servisu nenehno kršijo odlok, odveč pa ne bo niti pojasnilo RTV Slovenija, zakaj to počnejo!

Nezakonitih stvari se ne kaže

Še bolj zanimiv moment je nastopil, ko se je Krek vehementno lotil še ene kritike RTV, ker je prenašala dobrodelno prireditev Olimpijskega komiteja Slovenije – pred dnevi je v polni dvorani slovenskih športnikov sedela tudi ministrica za izobraževanje, znanost in šport Simona Kustec, ampak brez zaščitne maske, podobno kot vsi navzoči.

Na splošno čudenje, zakaj je težava v snemanju tega dogodka, je sledilo bolj eksplicitno pojasnilo direktorja NIJZ:

<https://videopress.com/v/LTj0tfCa?preloadContent=metadata>

Ena izmed Krekovih lekcij RTV Slovenija

Njegova razlaga, da je snemanje (in predvajanje) omenjene prireditve sporno, ker je RTV »snemala nekaj, česar ne bi smela snemati« oziroma »Vi veste, če se dela nekaj nezakonito, ne morete tega vsesplošno kazati«, je naletelo na čudenje voditeljice, ki ga je nato ustavila: »Ne vem sploh, o čem govorite, gospod Krek«.

Seveda lahko le ugibamo, ker je ta imel s svojim podukom v mislih: da je morda RTV nehote ustvarjala reklamo za nošenje mask in bi se morala na lastno pest odgovorno odločiti, da prireditve ne snema in kasneje tudi ne predvaja? Še bolj misteriozna je Krekova ideja, da se »nezakonitih stvari ne sme kazati« - na ravni novinarskih principov bi takšno absurdno vodilo res vodilo v popolno cono somraka in med drugim tudi v prepoved tega, da mediji nadzirajo nezakonita dejanja oblasti. Grotesknost, ki smo je pri njem že navajeni.

Več:

[Miselna shizofrenija: Milan Krek o koncu epidemije](#)

[Krekov pogled na Benetke in tetra plenice](#)

[Dr. Krek, ki ne more imeti vsega v glavi](#)

[Je potreba, ni potrebe: nove zadrege z razglašanjem začetka epidemije](#)

Naskok na RTV Slovenija: za odstavitev Kadunca potrebujejo pobudniki še dva svetniška glasova

21. oktober 2020

Prav neverjetno je, kako je Janševa koalicija, ojačana z uslužnima strankama SMC in DeSUS, tudi ob tretjem naskoku na oblast sredi vojne vihre proti epidemiji bliskovito [poskrbela še za naskok na medije, tokrat na RTV Slovenija](#). Takšen scenarij ji ne uspeva najbolje, zato poskuša, kot ves čas ponavljam, slediti dvema različnima scenarijema, ki ju izvaja obenem: če si javnega servisa ne bo uspela podrediti, ga bo pač uničila.

Kako so plonkali

Ob prvih dveh mandatih se je zgodilo, da je po načelih svojega, torej še vedno veljavnega Grimsovega Zakona o RTV Slovenija, nastavljala svoje ljudi v programski svet [kar s pomočjo plonk lističev](#). Obakrat, leta 2006 in 2012.

Ja, težko je kot poslanec poznati vsa imena »svojih« na pamet, zato so, o čemer sem obakrat že poročal, uporabili »plonkiče«, da bi poslanci lažje znali obkrožiti prave kandidatke in kandi:

Tako so zgolj razdelili lističe, na katerih je vsak član lahko obkrožil osem imen. Tudi tokrat ni šlo brez plonk listkov, ki so jih s seboj prinesli člani komisije iz strank vladajoče komisije, na katerih je pisalo, koga med kandidati je treba obkrožiti. Da je šlo za vnaprej dirigirano »tajno« glasovanje, kažejo tudi rezultati glasovanja.

Nato se je zgodilo, da je po nerodnosti eden od plonk lističev s pravilno obkroženimi političnimi izbranci padel na tla parlamentarnih soban, pobral pa ga je poslanec opozicije in ga predal medijem.

Potrebujejo še dva glasova

Letos je bilo morda drugače, kajti poročil o plonkanju ni bilo, a vendar je ob prihodu novih, sicer zaradi zakonskih omejitev zaenkrat maloštevilnih članov programskega sveta, takoj vse pripravljeno za poskus odstavitve generalnega direktorja Igorja Kadunca. Glasovalni stroj svetnikov od prvega trenutka deluje kot desantski vod: novopečeni nastavljenici po političnem ključu točno na način, ki ga je pervertirano zagovarjal že ddr. Klemen Jaklič, namreč političnih nastavitev v svet pod krinko civilne družbe, ki jih ni mogoče preprečiti, so namreč takoj stopili v akcijo v skladu z očitnim poslanstvom.

Še sveži Alenka Gotar, Alojzij Bogataj, Nastia Flegar, Rok Hodej, Slavko Kmetič in Ivan Štuhec, pri zadnjem sicer mediji po novem uporabljajo le njegovo drugo ime, ki je Janez, so se znašli v skupini 13 svetnic in svetnikov. Njihovo pobudo, na čelu katere stoji ime Alenke Gotar, ki je kot članica SDS obenem še novo ime na ministrstvu za kulturo, so podpisala še naslednja imena: Jelka Stergel, Janko Kos, Igor Prodnik, Žiga Kušar, Leon Oblak, Janez Juhant in Marija Orešnik. Zaenkrat mediji ne poročajo, da je med podpisanimi tudi Andrej Prebil, novopečeni svetnik in večni favorit odstople ministric Aleksandre Pivec.

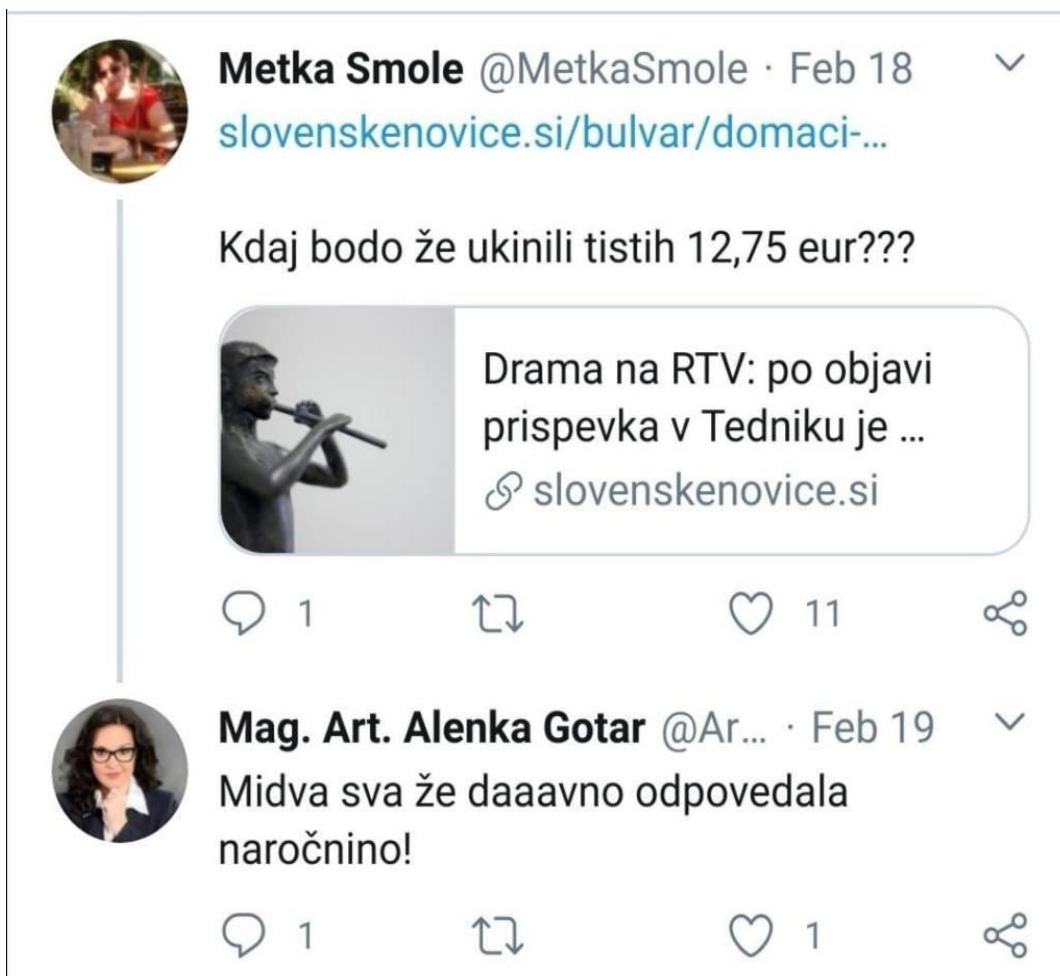
Za skrbno načrtovano akcijo razrešitve potrebujejo 15 glasov, kar pomeni, da jim trenutno manjkata dva, pri čemer računajo predvsem na omenjenega Prebila, morda Davida Runca, pa tudi katerega izmed treh predstavnikov zaposlenih iz RTV hiše; možnosti za lobiranje imajo dejansko še veliko, med 16 preostalimi članicami in člani Programskega sveta.

Želijo si razrešitve še obeh direktorjev programov

Kaduncu sicer očitajo, da je zavod med 2017 in 2019 posloval z izgubo in da ni pripravil številnih dokumentov, toda pomenljiva je njegova razlaga, zakaj ga želijo odstavit. Ker se mu mandat izteče čez nekaj mesecev, naslednje leto v aprilu, po njegovem mnenju to kaže, [kakšen je resnični namen akcije](#):

»Namen ni, da bi bil Kadunc problem, ker ga zaradi tega ne bi nihče menjal nekaj mesecev pred koncem mandata,« je povedal. Meni, da želijo s to menjavo dobiti generalnega direktorja, ki bi lahko razrešil oba direktorja programov. »Potem pa bi se izognili tudi temu, da bi RTVS vodil 'vojno proti vladi',« je dodal. Poudaril pa je še, da primerne kandidata, ki bi zasedel njegovo mesto, ne bo enostavno dobiti.

Ena od klasičnih metod, s katerimi hiti vladajoča klika uničiti RTV Slovenija, so bili številni pozivi proti plačevanju RTV prispevka, na kar sem opozarjal zadnja leta tudi v javnih pismih direktorjem RTV Slovenija, neuspešno sicer. Javni zavod ni imel posebne želje ustavljati takih apelov proti plačevanju, ko so jih izvajali sedanji premier, sedanji notranji minister in [tudi prvopodpisana pod sedanjo pobudo, Alenka Gotar](#). Nasprotno, omenjene je z veseljem vabil pred kamere. Prevelika pasivnost se je zdaj vrnila kot bumerang, kršitelji zakonodaje in neplačniki so prišli na oblast in brutalno rušijo vse pred sabo, kar jim pač uspeva.

Alenka Gotar med svojimi izpovedmi o neplačevanju obveznega RTV prispevka

Zaposlena na ministrstvu, ki odloča o RTV Slovenija

Gotarjeva je v septembru našla novo zaposlitev na »svojem« ministrstvu za kulturo, pod ministrom Vaskom Simonitijem skrbi za odnose z mediji, spremlja pa menda tudi medijsko zakonodajo in pripravlja razpise. Njen opis nalog je, kot vidimo, nekolikanj širši.

Dejansko bi se smeli vprašati, kaj bi bilo šele, če epidemije ne bi bilo in koliko demontaže medijev bi oblasti uspelo v takem primeru, pa tudi, kaj bi od države po pol leta še sploh ostalo. Tako kot številni kritiki in opozicija menijo, da oblast zlorablja boj proti virusu za kamuflažno kuliso, za katero vzpostavlja nadzor nad celotnim poljem družbenega sistema, lahko perspektivo tudi obrnemo: kaj pa, če bi bilo brez epidemije dejansko še bistveno huje, ker bi bilo več časa in priložnosti, da ob sicer že zdaj izjemni brutalnosti svoj pohod podrejanja medijev, policije, institucij nadzora, civilne družbe itd. izpelje na še bolj dramatično sunkovit način?

Več:

[Politika, ki bi uničila RTV s pozivi proti plačilu prispevka](#)

[Vlada je videti odločena: finančno bomo uničili RTV Slovenija](#)

[Hojsova manipulacija glede neplačevanja RTV prispevka](#)

[Kako RTV reklamira tiste, ki hujskajo proti plačevanju prispevka](#)

[Naj ne postane medijski kanal vladajočih: javno pismo generalnemu direktorju RTV Slovenija](#)

[Janša na plačuje RTV prispevka: odprto pismo vodstvu RTV Slovenija](#)

Rušijo Kadunca, da mu dajo priložnost: Alenka Gotar, Marija Orešnik in Jelka Stergel o svojih podpisih

23. oktober 2020

Po tistem, ko so nekateri mediji (RTV Slovenija, Večer, Dnevnik...) pred dnevi vendarle razkrili nakano dela Programskega sveta RTV Slovenija, da bliskovito odstavi Igorja Kadunca, o čemer pišem v prispevku [Naskok na RTV Slovenija: za odstavitev Kadunca potrebujejo pobudniki še dva svetniška glasova](#), je zdaj predvsem po zaslugi Radia Študent in [Večera](#) razkrito, da se podpisane in podpisani pod generalnega direktorja na različne načine izmotavajo pred prevzetjem odgovornosti ali se vsaj na različne načine opravičujejo, zakaj so svoj podpis sploh priložili.

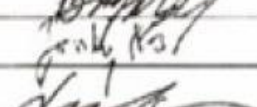
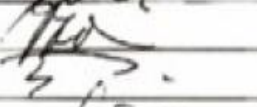

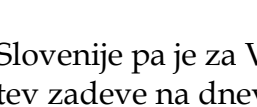

Poglejmo si tri odzive, ki so obenem tri strategije minimiziranja lastne udeležbe pri dejanju značilnega vzorca obstoječe strahovlade, kot ji ljubkovalno pravijo petkovi protestniki, pri medijskem podrejanju.

Alenka Gotar

Prvopodpisana pod pismo trinajsterice je po [poročanju Radia Študent](#) zaigrala na karto zanikanja: po njenih besedah ni pripravila predloga za razrešitev, kar ji najbrž lahko res verjamemo, hkrati pa menda ni zbirala podpisov. [Kajpak, najbrž obstajajo specialne ekipe ljudi za takšno poslanstvo](#):

»A so nekateri podpisniki v zadnjih dneh pojasnili, da niso vedeli, kaj podpisujejo, poročata Večer in Radio študent. Tako na primer Alenka Gotar trdi, da ni predlagateljica, ampak se je njeno ime prvo na seznamu znašlo po naključju. Kot poroča Radio študent, Gotarjeva pojasnjuje, da predloga ni pripravila in zanj ni zbirala podpisov.«

Novopečena uslužbenka Ministrstva za kulturo je potemtakem po njenih občutkih bila žrtvovana – da je njeno ime prvo med vsemi, ni mogoče razložiti z abecednim vrstnim redom, saj bi v tem primeru bila podpisana kot tretja, seznam pa dokazuje, da je res podpisana prva. Njena razlaga je prozorna, s pozicijo njenega podpisa v pismu se je potem poigralo še »naključje« - morda so načrtovalci napada na javni zavod med sabo žrebali?

Priloga: PODPISANI ČLANI PROGRAMSKEGA SVETA		PREJETO RTVSLOVENIJA - VLOŽILO
	Ime in priimek (tiskano)	Lastnoročni podpis
1	ALENKA GOMAR	
2	Stanek Knežič	
3	Jelena Stanič	
4	ARISTO DIKAR	
5	JANKO KOS	
6	IGOR TRONIK	
7	ŽIGA KUŠAR	
8	LEON OBLAK	
9	JANEZ JULIČIČ	
10	VSTUHEC JANEZ	
11	MARIJA OREŠNIK	
12	NASTJA FLEŠAR	
13	ROK HODEJ	
14		
15		
16		
17		

Trinajst vloženih podpisov

Marija Orešnik

Primer naslednje svetnice ni posebej intriganten, Marija Orešnik je zdaj ugotovila, da se je znašla v vlogi zmanipuliranke. Težko presodimo, kaj je res, [ampak njeno pojasnilo stavi na karto žrtve](#):

»Marija Orešnik iz Zveze društev upokojencev Slovenije pa je za Večer pojasnila, da so jo vprašali le, ali podpira uvrstitev zadeve na dnevni red.
 »Prisežem, da nisem prebrala pobude, niti je nisem videla. Kaj Kaduncu očitajo, še danes ne vem. Sedaj je videti, kot da bi me zlorabili,« pravi.«

Programska svetnica se z zaprisego zaklinja, da tovrstna pisma podpisuje z zavezanimi očmi, za nameček ne pozna niti vsebine pisma, ki ga je podpisala in še manj, kaj se generalnemu direktorju očita. Ob takšni vrsti zlorabe bi pričakovali najmanj dvoje: da

nemudoma pove, kako in kdo jo je zlorabil, nato pa še, da javno naznani svoj umik podpisa.

Jelka Stergel

Najbolj miselno akrobatska je argumentacija Jelke Stergel v pojasnilu za Radio Študent. Zanja so podpisnice in podpisniki te sorte, da »vsak razmišlja s svojo glavo«, s čimer je merila na to, da so prejkone politično neodvisni - kajti v to res ne smemo podvomiti. In potem nadaljevala, da se je v Programskem svetu stopnjevalo nezadovoljstvo, ki »ni imelo osnove v političnih opredelitvah«, da njo »zanima poslovanje tega organa«. Na radiu so potem njen nastop [povzeli še z bizarno utemeljitvijo](#):

»Stergel sicer poudarja, da je njen primarni cilj za podporo predlogu ponuditi generalnemu direktorju možnost, da odgovori na dane očitke. Po njenih besedah se za podpis ni odločila iz političnih razlogov.«

Da več kot očitni komplot, v katerem sodeluje sveža ekipa politično dirigiranih svetnic in svetnikov, poznavajoč vse kontekste napadov na RTV Slovenija, ne bi stekel iz političnih razlogov in da tega Stergelova kot stara izkušena članica ne bi vedela, učinkuje kot komično pojasnilo, a še vedno manj groteskno od tistega, da bo Kadunčevo glavo zahtevala le zaradi priložnosti, ki se bo s tem ponudila, da odstavljeni poda pojasnila. Če karikiram: predstavljajte si, da bi inkvizitorji v srednjem veku čarovnice povabili h grmadam z naznanilom, da bodo s tem lahko bolj učinkovito pojasnile svojo zvezo s hudičem? No, cela Sveta inkvizicija je proceduralno sledila zgledu »Najprej obtožnica, potem eksekucija«.

Za konec

Stergelova je v današnjem Dnevniku povedala še nekaj bolj enigmatičnega: menda pobudo vlagajo zaradi zagotovil, da bo uspešna. Že, ampak čigavih?

Jelka Stergel, programska svetnica

**Lahko si mislite, da pobude
ne bi vlagali, če ne bi imeli
zagotovil, da bo uspešna.**

Stergelova se sklicuje na zagotovila o uspehu

Kaj nam pove relativizacija treh svetnic po razkritju seznama podpisov za razrešitev Kadunca? Da vendarle ni preveč fino v javnosti obveljati za odgovornega pri brutalni demontaži javnega servisa. Zdaj čakamo na realizacijo zahteve opozicijskih strank, ki po predlogu programskih svetnikov RTVS za razrešitev direktorja zahtevajo sklic nujne seje odbora DZ za kulturo. Argument SAB, LMŠ, SD in Levice je smiseln, od strahovlade pričakujejo, da zaustavi poskuse razgradnje in politične podreditve javnih medijev v času, ko se epidemija izkorišča za rušenje demokracije.

Škofje nad protestnike in RTV Slovenija: javni servis podpira proteste in moralno nesprejemljivo manipulira s človeškimi življenji

29. oktober 2020

[Slovenska škofovsko konferenca je znova napadla protestnike](#), ki že 27 petkov zapored zahtevajo odstop vlade Janeza Janše. Iz prve graje so ohranili sporočilo v svoji jasnosti: vlada je naša, protestniki niso. Najprej so se oglasili pred praznikom Marijinega vnebovzvetja na Brezjah pred nekaj meseci – žal množičnim medijem tista kritika ni bila zanimiva. V njej so posredno navijali za oblast, ki si zasluži hvalo in priprošnje, protestniki pa so ovira naši skupni prihodnosti, o čemer sem pisal v [Slovenski škofje proti protestnikom, ki ne obetajo prihodnosti](#).

RTV Slovenija skrbi za politično manipulativni vtis

Tokrat je Slovenska škofovsko konferenca znotraj svoje Komisije Pravičnost in mir, ki ji predseduje nadškof msgr. dr. Anton Stres, tudi podpisan pod izjavo, še bolj dramatično artikulirala svojo jezo na račun protestnikov, svoj napad na njih pa skombinirala s kritiko medijev, še zlasti RTV Slovenija.

Nekateri drugi poudarki na enak način ideološko podpirajo aktualno oblast, k čemur velja dodati še vsaj omembo »ščuovanja k nasilju in celo poboju političnih nasprotnikov«, kar se na podlagi enkratnih incidentov tudi sedanja vlada trudi prikazati kot splošno nevarnost. Naj spomnim, da so škofje napadli RTV Slovenija v najbolj občutljivem času odstavljanja generalnega direktorja tega javnega zavoda s strani novopečenih članov Programskega sveta RTV Slovenija, med katerimi je tudi hkrati star in novi obraz, dr. Ivan Štuhec:

»Podobno zaskrbljenost povzroča popustljiv ali celo podpihovalski odnos do tako imenovanih »petkovih protestov«, na katerih sicer vse manjše število udeležencev nemoteno krši veljavne predpise in nasprotuje pozivom medicinske stroke k nujno potrebnim zaščitnim ukrepom in omejevanju stikov. Protestniki s tem razkrivajo svojo odsotnost sočutja do oseb, ki trenutno zaradi epidemije trpijo pravi križev pot: zdravstveno osebje, okuženi bolniki, njihovi svojci, mnogi žalujoči itd. Vsem tem je neodgovorno vedenje v posmeh. Sicer pa bi protesti hitro postali zanemarljivi, če jim potuhe ne bi dajala prevladujoča javna glasila z RTV Slovenije na čelu. Ta iz javne, se pravi vključujoče in nepristranske, ustanove postaja vse bolj ideološka in izključujoča do dela prebivalstva. Svojo pristranskost je

pokazala tudi, ko v nasprotju s svojo očitno naklonjenostjo do »petkovih protestov« ni bila sposobna opaziti množičnega Pohoda za življenje, ampak ga je namerno ignorirala. Skrbno pa ustvarja politično manipulativni lažni vtis, da »petkovi protesti« izražajo voljo velikega števila državljanek in državljanov Slovenije. Tudi v tem primeru gre za moralno nesprejemljiv in manipulativni odnos do človeškega življenja: z ene strani podpora tistim, ki omalovažujoče podcenjujejo nevarnost za zdravje in življenje, z druge strani pa ignoriranje in zamolčevanje tistih, ki branijo človeško življenje od spočetja naprej.«

Pristranski javni servis, ker ne poroča o zahtevah po ukinitvi pravice do splava

Slovenski škofje so se s tem aktivno vključili v politično igro – svojo izjavo podajajo deset dni po tistem, ko so se protestnice in protestniki odločili, da opustijo množična zbiranja ob petkih, ko ni nobenega znanega indica, da bi na njih prihajalo do okužb, najbolj intrigantno pa je ob graji »neodgovornega ravnanja« ocenjevati, da je za njihov uspeh kriva medijska podpora, pri čemer se jim dozdeva, da pri tem prednjači RTV Slovenija.

Zanjo dr. Stres ocenjuje, da je vedno manj vključujoča, vedno bolj ideološka, vedno bolj pristranska, kar potem podkrepi s pričakovanjem, da bi enako medijsko zanimanje moralo biti usmerjeno tudi v dogodek »Pohod za življenje«, ki je bil namenjen ukinitvi ženske pravice do splava. Na koncu je v besedilu zgradil kontrast med obojim, urednike in novinarje na RTV pa skozi primerjavo obtožil nemoralnosti: podpirajo tiste, ki ogrožajo življenje, zaničujejo tiste, ki jih branijo.

Mimogrede, Stresovo stališče je tudi kontradiktorno: če meni, da bi RTV Slovenija ne smela poročati o protestih, se zavzema za cenzuro. Toda če se zavzema za takšno načelo, potem je stališče »o protivladnih protestih poročajo, o naših protestih proti splavu pa ne« predpostavilo možnost poročanja o protivladnih protestih, s tem dovolilo poročila o njih, pograša le druge vrste poročil. Načelo cenzure in načelo nepristranosti s tem zapadeta v konflikt.

Bruna v očesu

Ena od težav takšnega stališča je zapisana že v Svetem evangeliju po Luki (Lk 6,41): »Kaj vendar gledaš iver v očesu svojega brata, bruna v svojem očesu pa ne opaziš?«. Naj spomnim, omenjena letošnja sveta maša na Brezjah je gostila okoli tri tisoč vernikov in se zaradi suma kršitev vladnega odloka o omejevanju zbiranja ljudi kasneje znašla pod drobnogledom zdravstvenega inšpektorata.

To je pomenilo številko, ki je šestkrat večja od največjega dovoljenega števila vseh prisotnih iz vladnega odloka. Iz fotografij in posnetkov je bilo videti, da številni ne nosijo mask in da so pravilo o varni razdalji upoštevali le pod paviljonom, drugod pa ne. Odlok je takrat predvidel izjemo za javno zbiranje le do 500 ljudi in med njimi ni bilo verskih obredov.

O tem, kako v državi veljajo dvojni kriteriji, sem poročal v nizu prispevkov, predvsem na primeru Boruta Pahorja, ki ga večina medijev neženirano ščiti, o hipokriziji v opisanem primeru in tem, kako se je vlada potrudila, da bi RKC zaščitila, pa v zapisih [Ni maske za Jupitra: kar velja za vse, ne velja za Brezje](#) in [Kacinovo pritrkavanje v Odmevih: kako zaščititi škofo pred kršitvijo vladnega odloka](#).

Več:

[Naskok na RTV Slovenija: za odstavitev Kadunca potrebujejo pobudniki še dva svetniška glasova](#)

[Rušijo Kadunca, da mu dajo priložnost: Alenka Gotar, Marija Orešnik in Jelka Stergel o svojih podpisih](#)

[Kako je Zdravstveni inšpektorat zaščitil predsednikove obiske domov za starejše](#)

[Novinarska slepota: selektivna zaznava problematičnosti v ravnanju predsednika](#)

Bo SMC podprla politični prevzem RTV Slovenija?

2. november 2020

Je predsednik SMC v [intervjuju za Delo](#) priznal obstoj »pakta z Janšo«, tihega in dokaj nenavadnega dogovora z vladajočo stranko, da po eni strani podpre rušenje generalnega direktorja RTV Slovenija v njenem Programskem svetu in s tem omogoči Janezu Janši čisti politični prevzem javne radiotelevizije, na drugi pa zmagoslavno razglasi, da se vlada odpoveduje nadaljnjim postopkom pri sprejemanju medijske zakonodaje in pri tem iztrži kakšno točko javne podpore zase?

O takšni spekulaciji sem že pisal v besedilu [Novo spreminjanje Zakona o medijih: Milosavljević o možnih preprodajah radijskih postaj in frekvenc](#), v obliki novinarskega vprašanja za Zdravka Počivalška pa se je znašla v omenjenem Delu. Naj navedem nekaj značilnih poudarkov iz intervjuja.

Počivalšek o floskulah glede orbanizacije in fašizma

Cerarjev naslednik je moral pojasnjevati svoje stališče glede snubcev, ki prihajajo do njega in ga na čelu z Jožetom P. Damijanom vabijo, da prestopi v drug tabor nastajajoče alternativne vlade oziroma vlade v senci, ki si želi glasovanje o konstruktivni nezaupnici. Ob tem je ubral svojo znano retoriko, ki se tako pogosto usmerja v sklicevanje na garaštvo:

Štiri stranke , LMŠ , SD , Levica in SAB, ki podpirajo pobudo za nastanek Koalicije ustavnega loka, so se uskladile o dokumentu, ki naj bi bil programska podlaga za nastanek nove koalicije do rednih parlamentarnih volitev in bo predstavljen SMC, DeSUSu in NSi.

Zdaj res ni čas za takšne igrice! Zdaj je čas, ko je treba pokazati voljo za državotvornost. Aktualna vlada je v tem trenutku operativna in to je najpomembneje. Tem tezam, ki jih slišim v medijih, foskopulam o orbanizaciji, fašizmu in tako naprej, ne morem nasedati, so neprimerne. Mi delamo cele dneve za to, da bi ustvarili razmere za to, da družba lahko kolikor toliko normalno deluje v teh res zahtevnih razmerah, in v takšnih podtikanjih v tem trenutku ne vidim nič konstruktivnega.

Minister za gospodarstvo je torej vehementno zavrnil možnost prestopa, se enkrat več v vladi skliceval na [ideologem državotvornosti](#) (ko gre za nohte in ni pri roki drugega, je ta vedno priročna lepo zveneča fraza), omenil neutrudno delo in garanje, ki mu je predan in nanj apelira še zlasti takrat, ko mu kaj očitajo, recimo kupčkanje z zaščitnimi maskami, vrhunec pa je dosegel z ostro obsodbo vseh kritik o orbanizaciji in fašizmu oblasti, ki jih več kot očitno šteje za utvaro, ne pa realne opise političnega dogajanja.

Dogovorjeni pakt?

Suzana Kos in Nejc Gole sta nato spomnila, da je njegova stranka šibka in da je njena servilnost do vladajoče SDS posledica ravno tega dejstva, nato pa sta ga zelo neposredno izzvala z omenjeno spekulacijo o paktu:

SMC skušate rešiti pred odhodom na smetišče zgodovine, v okviru teh prizadevanj ste se dogovorili z Janezom Janšo, da si boste na prsi lahko pripeli medijem vsečno zaslugo za padec sporne medijske zakonodaje, v zameno za to pa bosta morala dva svetnika SMC v programskem svetu RTV podpreti razrešitev generalnega direktorja Igorja Kadunca.

Kako lahko v enem vprašanju natrosite toliko nebuloz? Izzvali ste me, gremo po vrsti. Dejstvo je, da SMC gradi novo identiteto in da to ni več ista stranka, kot je bila ob ustanovitvi. Ob izkušnjah, ki jih imamo v stranki, si vsi v SMC zdaj prizadevamo, da bi naredili močno stranko liberalnega centra, verjamem, da bomo prišli do tega, da se bo sredinski liberalni blok tudi po naši zaslugi zmožen resneje povezovati in sodelovati.

Minister je sicer na ostro vprašanje repliciral s podobno ostrino, omenil trosenje nebuloz, nato pa od obljubljenih pojasnil ni ostalo prav veliko. Le kaj bi imela nova identiteta stranke, ki jo nesporno ustvarja s svojimi sporni ravnanji, povsem odvezanimi od politične kulture in morale, z očitkom o njeni ranljivosti, zaradi katere se je prisiljena oklepiti SDS in igrati po njenem taktu?

Počivalšek je raje v škripcih izpeljal prozoren [red herring](#), povsem zamenjal temo in začel razpravljati o prihodnji politični usmeritvi stranke, ob tem pa nehote razkril, da je liberalizem v njegovi čisto zasebni politični terminologiji in predstavi najbrž povezan ne z ideologijo, temveč z asociacijo na »prosto trgovino«. Takšna trgovina pa najbrž obsega marsikaj.

On je za javni servis

In ko sta novinarja zaslutila zastranitev in Počivalškova izmikanja, sta vprašanje preprosto ponovila. Ni pomagalo, minister se tudi v drugo ni odločil pojasniti, kaj pravi na tezo o paktu, pač pa je ponudil svojo kritiko na račun generalnega direktorja:

Kaj pa RTV?

Smo stranka gospodarskega razvoja, to nam mnogi priznavajo, smo pa tudi stranka, ki ima stališče do vseh pomembnih vprašanj. Tudi do RTV Slovenija. Naše stališče je, da potrebujemo javno nacionalno televizijo, ki ni vrtilček nekaterih skupin. V tej luči si bomo prizadevali za razmere, ko bomo lahko res rekli, da je to javni in nacionalni servis. Če si pa nekdo privošči, da iz

svojega gospodarjenja te hiše, ki je evidentno slabo – kar 80 odstotkov proračuna te hiše se namreč porabi za plače in bistveno premalo za razvoj programa –, dela prvovrsten politični šov, pa moram reči, da me to moti.

Nedvomno je mogoče iz povedanega razbrati, da Kadunca ne podpira, iz česar lahko ohlapno sklepamo, da bodo njegovi člani programskega sveta inštruirani, da glasujejo za njegovo razrešitev. Ali se bodo tega držali, še ne vemo. Vsekakor pa vemo, da »nebuloz« Počivalšek na noben način ni naravnost zavrnil.

Več:

[Rušijo Kadunca, da mu dajo priložnost: Alenka Gotar, Marija Orešnik in Jelka Stergel o svojih podpisih](#)

Novi krog obračunov: premier pogreša vabila RTV Slovenija, ta ga vabi

14. november 2020

RTV Slovenija se je, čeprav nešteto krat popljuvana in ponižana s strani predsednika vlade, znova zapletla v javno polemiko z njim.

Včeraj smo lahko v oddaji Odmevi in na spletnih straneh RTV Slovenija slišali in prebrali pojasnilo, s katerim replicirajo na njegove očitke, da ga ne vabijo v svoje programe. Pokazalo se je, nekako po pričakovanju, da je resnica povsem drugačna: očitno ga uredniki v svoje prostore konstantno vabijo, a jih zavrača.

Kaj je Janša trdil?

12. novembra je Janša objavil svoj obtožujoč tvit:

Smo sredi izjemno resnih razmer, neprimerljivih s čemerkoli, kar smo preživeli doslej. [@RTV_Slovenija](#) smo za nedeljo ali ponedeljek predlagali 1h pogovor o stanju in ukrepih [@vladaRS](#). A »nacionalka« s 3 programi nima programskega časa. Edina javna TV v katerikoli državi.

Vsebina opazke je več kot jasna: RTV Slovenija ga ne želi povabiti v svoje prostore, da bi pojasnil resnost epidemskih razmer in ukrepe vlade. Sam sem v preteklosti že večkrat kritiziral njeno ravnanje iz nasprotnih razlogov: zakaj k sebi vabi politike, ki obljublajo, da jo bodo finančno uničili, ne plačujejo RTV prispevka in nenehno kompromitirajo njihove urednike, novinarje in končno tudi vodstvo hiše ([Vlada je videti odločena: finančno bomo uničili RTV Slovenija](#))? So vabila res zgolj izraz sledenja novinarskim principom, standardom in poklicnim merilom, ali pa so morda vendar tudi del mentalitete servilnosti in navajajo na izredno ravnanje? Nerazločljivo, bodo dejali številni, in zato nerelevantno.

Kajti: ali je povabilo predsedniku vlade v studio nepogrešljivo za pojasnilo o vladnih ukrepih, če odmislimo svoje ugibanje, zakaj bi si sploh želel nastopiti na javni radioteleviziji, ki jo tolikanj prezira in jo končno želi uničiti? Je njegova želja sploh resna ali zgolj v funkciji nove kompromitacije? In, mimogrede, kam je izginil dr. Milan Krek?

Odgovor RTV Slovenija

RTV Slovenija se je, znova v nepodpisani obliki, odzvala na očitke in pojasnila, da je resnica popolnoma drugačna: Janša so v zadnjih dveh tednih trikrat vabili v Odmeve. Njihovo pismo objavljam v celoti:

[Pojasnilo na očitke predsednika vlade, da mu RTV Slovenija ni pripravljena odstopiti uro programskega časa](#)

Predsednika vlade Republike Slovenije smo samo v zadnjih dveh mesecih kar nekajkrat povabili v oddajo Odmevi, a so vabilo v njegovem kabinetu vsakokrat zavrnilo. Če nanizamo podatke samo za zadnje dva tedna: od desetih delovnih dni je predsednik vlade prejel tri vabila v Odmeve – v četrtek, 5. novembra, v četrtek, 12. novembra, vabilo za gostovanje smo znova poslali danes zjutraj in odgovor še čakamo.

Predsednika vlade smo povabili tudi k enournemu intervjuju konec novembra ali v začetku decembra. V skladu s Poklicnimi merili in načeli novinarske etike v naših programih, moramo v 24 urah pogovor pripraviti tudi s predstavniki opozicije. Zaradi tega smo v kabinet predsednika vlade poslali predlog, da bi oddajo pripravili 30. novembra ali pa 7. decembra. Obe oddaji bi tako lahko ustrezno umestili v spored in ju tudi napovedali v naših programih, da bi si ju ogledalo čim večje število gledalcev.

Vedno smo si in si bomo tudi v bodoče prizadevali, da bi mnenja vodilnih v državi našla prostor v naših oddajah, tako, denimo, v nedeljo načrtujemo pogovor s predsednikom države v oddaji Politično s Tanjo Gobec.

RTV Slovenija

13. 11. 2020

Uroš Urbanija, direktor Ukoma, je objavil pojasnilo, ki ga je Janša retvital: »Na [@rtvslo](#) res ne razumejo: smo sredi izjemno hude epidemije in ponujati resen 1-urni pogovor PV na to temo čez slab mesec je nenavaden občutek za čas, v katerem živimo. Podobno kot jamranje v Tarči, zakaj imamo pa sedaj pouk na daljavo. A res ne vidijo, da ljudje umirajo?«

Promovirajo nasilje, njega ne vabijo

Predsednik vlade, postavljen na laž, je po pojasnilu znova udaril po njihovih urednikih in novinarjih, objavil podatke o dodatkih za delo v času epidemije in dopisal »Kdo si ne bi želel službe na [@RTV_Slovenija](#)?«, nato pa še ciničen komentar: »Na [@RTV_Slovenija](#) oz v njihovem vodstvu se od vsega, kar zadeva epidemijo, spoznajo le na nezakonite dodatke, ki so si jih izplačevali namesto zdravnikov. Preveri dejstva - <http://RTVSLO.si>«.

↻ Janez Janša Retweeted

Janez Janša ✓
@JansaSDS

⋮

Na [@RTV_Slovenija](#) oz v njihovem vodstvu se od vsega, kar zadeva epidemijo, spoznajo le na nezakonite dodatke, ki so si jih izplačevali namesto zdravnikov. Preveri dejstva - [RTVSLO.si](#)

Preveri dejstva
Preverite, kaj je res in kaj ne..
[rtvslo.si](#)

2:51 pm · 13 Nov 2020 · Twitter for iPhone

Janšev tвит in samoretvit: zaposleni se spoznajo le na svoje dodatke

Ob tem je retvital še nekaj komentarjev na svoje začetno sporočilo, ki podpirajo njegove poglede: »Na [@RTV_Slovenija](#) za to nimajo časa. Imajo pa čas za promocijo protestov in nasilja. Zato pa smo, kjer smo. Ste že slišali za oddajo, ki že v napovedniku štarta z vsemi možnimi negativnostmi, ne glede na to, koliko jih dejansko je in jih popolnoma nič ne zanima, koliko je pa v ozadju pozitivnih zgodb, opravljenega dela in truda. Da to je [@TarcaRTVSLO](#)«; »Anis Ličina sodeluje na nasilnih protestih v četrtek, čez 3 dni, v ponedeljek je že v [@tednikTVS](#) na [@RTV_Slovenija](#). Njemu pa niso ponudili termina čez 17 dni. Neverjetno, ne?«.

Njegov edini vsebinski odziv na pojasnilo javnega zavoda je bil tak:

»Oni bi pogovor potem, ko bo najhujših 14 dni že mimo. Edina 'nacionalka' na svetu s takim pristopom. [@RTV_Slovenija](#).«

S pomočjo varnostnikov

Janša torej ni pojasnil, da ne držijo navedbe o vabilih, pozornost je preusmeril drugam, v njihovo domnevno zapoznelost. Taktika je enostavna: najprej počakaš z vabili, ker se na njih ne odzoveš, potem pa ob primernem času očitaš, da so prišla prepozno. Na ravnanje premierja se je odzvala tudi ena od zaposlenih s svojo pripovedjo: »Evo, tako bi predsednik vlade rad urednikoval na javni RTV. A voditelja je tudi predlagal? Komu bi se najlepše zlagal? Čez kateri vhod bi pa tokrat prišel? Po dimniku??? Namreč, ko je prišel v studio na intervju k Tanji Starič, so predsednika vlade prvič v zgodovini (mojih 21 letih na RTV) pripeljali čez dvorišče, prvič je bil vhod za snemalce & asistente zaklenjen in prvič so varnostniki na glavnem vhodu identificirali zaposlene ... no, mene so pokušali identificirati.«

Zdaj torej čakamo na novo Janševo gostovanje na RTV Slovenija, po katerem bo lahko hiša še dalje trdila, da mu z nezmanjšanim tempom pošilja vabila, on pa nekaj časa ne bo mogel reči, da jih ne sprejema.

Povedano drugače: vodstvo hiše bo najbrž še najprej vztrajalo, da ga vabi v svoje prostore, ga pri tem vsakič ne bo niti z besedico vprašalo o pritiskih nase in na svoje delavce, on pa bo lahko dalje izvajal svoje kompromitacije – dokler bo ali ne bo dosegel svojega.

Več:

[Vlada je videti odločena: finančno bomo uničili RTV Slovenija](#)

[Ko RTV umirja strasti: intervju s predsednikom vlade](#)

[Politika, ki bi uničila RTV s pozivi proti plačilu prispevka](#)

[Hojsova manipulacija glede neplačevanja RTV prispevka](#)

[Napadi na novinarsko delo: zakaj abstraktne obsodbe nikoli ne bodo dovolj](#)

[Naj ne postane medijski kanal vladajočih: javno pismo generalnemu direktorju RTV Slovenija](#)

[Podobnik o RTV gnojišču in potrebi po vilah in očiščenju](#)

Asimetrija medijskega prostora: stara oblastniška retorika prevzemov medijev

27. november 2020

Se je retorika političnih prevzemov oblasti v petnajstih letih kaj spremenila? Bistveno manj, kot bi pričakovali. Kdor primerja diskurzivne taktike, ki jih je uporabila Janševa vlada med leti 2004 in 2008 za to, da bi legitimirala svoj naskok na medije, predvsem med letoma 2005 in 2007, bo hitro opazil velike podobnosti s sedanjim trenutkom. Seveda so se spremenili konteksti in pomemben del protagonistov, toda tehnike ostajajo iste – in očitno zmagovite.

Nekaj malega so se transformirale strategije: oblast se zdaj predvsem spogleduje s tujimi lastniki, ki so ji politično naklonjeni, ali se z drugimi, ravno tako tujimi, dogovarja o drugačnih vrstah sodelovanja. Za nekatere medije ima pri obvladovanju v mislih več vrst scenarijev, RTV Slovenija si bo na primer bodisi podredila bodisi poskušala uničiti.

Déjà vu ali večno vračanje istega

25. septembra 2005 je v Sloveniji potekal naknadni zakonodajni referendum o Zakonu o Radioteleviziji Slovenija, zato letos praznujemo petnajsto obletnico potrditve Grimsovega zakona, ki je še vedno v veljavi. Novinarji so bili do te mere sramežljivi, da si tega številni sploh niso upali zapisati, kaj šele, da bi avtorja v teh letih kaj vprašali o tem. Spomnim se svoje intervencije v enega največjih časopisov pri nas, ki na to opozarja – ja, bil je zavržen, cenzuriran. Ah, kakšni časi! Ki nikoli niso prenehali.

Ko primerjamo situaciji, se mi zdi, da se letos novinarji držijo nekaj bolje, a da so opazna tudi nihanja. Pri prevzemu Siola in Planet TV so se kolektivi povsem uklonili, brez trohice upiranja vsaj v delu, kjer Janši niso bili že poprej naklonjeni. Podobno kot so storili novinarji RTV Slovenija leta 2005, ki se trenutno obnaša precej shizofreno in neodločno. V spominu mi je ostala tiskovna konferenca Društva novinarjev Slovenije, kjer se kar niso mogli načuditi pasivnosti novinarskega kolektiva na javni radioteleviziji.

Izjemno nezanimanje novinarskega ceha, gledano v celoti, je že v letih 2005 in dalje veljalo za oboje: za obrambo lastne avtonomije in tudi analizo stanja, v katerem svojo avtonomijo bolj ali manj prostovoljno predajajo v roke novim oblastnikom. Danes opazujemo reprizo dogajanja.

↻ Janez Janša Retweeted

Darinka Vrabič
@DarinkaVrabi

⋮

Ključno izjavo epidemologinje Logarjeve
@RTV_Slovenija izpusti, jo pa slišim na Planetu: "Imam občutek, da so povsod po svetu težave s covidom zaradi virusa, pri nas smo pa to spremenili v politični problem ..." Zato, glejte TV Planet

8:28 pm · 26 Nov 2020 · Twitter for Android

Janša svetuje: namesto RTV Slovenija glejte raje Planet TV

Madžarska, ki se vmešava v slovenske medije

Pred dvema dnevoma so evropski poslanci na plenarnem zasedanju govorili o vmešavanju Madžarske v medije v Sloveniji in Severni Makedoniji. [RTV Slovenija je o tem poročala zelo sramežljivo](#). Janševa evroposlanca, dr. Milan Zver in Romana Tomc, sta v razpravi uvodoma izrazila razočaranje, ker nekdo napada »prost pretok kapitala«, kar je ena izmed temeljnih svoboščin zaveznitva; nato sta zaigrala na strune vmešavanja v notranje zadeve in diskreditiranja slovenske vlade, omenjala sta »obskurni slovenski spletni portal s sumljivim in nepreglednim lastništvom«, znanem po napadih na desno sredinsko vlado in po novinarjih, ki so že bili obtoženi na Novinarskemu častnem razsodišču.

Velik del argumentacije je bil potem usmerjen v zatrjevanje transparentnosti investicij zasebnih madžarskih družb, menda izključno poslovne in ekonomske narave. Potem sta prešla na tezo o monopolu domačih levih medijev v tuji lasti pri oglaševanju javnih podjetij (!). Romana Tomc je hitela pojasnjevati, da so v Sloveniji »resne težave z medijskim prostorom, ki je popolnoma neuravnotežen že 30 let«. Monopoli so menda v rokah leve, kar omejuje uresničevanje demokratičnih procesov v državi, kot poseben problem je poudarila nacionalno RTV, ki ni neodvisna in potem še navrgla, da dominantni mediji pri nas predstavljajo kar 90 odstotkov medijskega prostora. Posledično so v rokah leve tajkunske elite, ki preko njih izvaja politično agendo: »Njihova moč pa je izjemna. Razen nekaj svetlih izjem je objektivno novinarstvo v Sloveniji mit«.

Zverova asimetrija medijske sfere

Zato so nujne spremembe v smeri tega, da se medijski prostor naredi boljši, je iskala alibije za politično povezovanje z Madžari – bolj neodvisen, pregleden in uravnotežen. Udarila je tudi neposredno po političnih nasprotnikih, kajti sama točka razprave je »očiten dokaz, kako celo v Evropskem parlamentu slovenski socialisti zlorabljajo medije za politični bolj.« In kakor da še ni dovolj, je uvedla še razpravo svojih kolegic evroposlank s tem, da ju je vnaprej okrcala; da bosta za njo nastopili dve bivši slovenski novinarki z bogatimi izkušnjami z neuravnoteženim medijskim prostorom, je komentirala svoji kolegici: »Bili sta del tega in ne dvomim, da bosta z vsemi silami branili monopole v katerih sta delovali.«

Podobno je Zver odkrival levičarstvo medijev, kajti medijski prostor pri nas ni uravnotežen in pluralen, da lahko investicije v nove medije povečajo pluralnost in neodvisnost novinarjev, ki menda danes večinoma pišejo po diktatu oglaševalskih klik in levih političnih elit. Njegov sklep: »medijska sfera je asimetrična«.

Kako sta se končala oba referendumata glede Grimsovega Zakona o RTV Slovenija?

Teza o neuravnoteženosti, pomanjkanju pluralizma in »nesproščenosti« so bile zaščitni znak medijskih prevzemov leta 2005 in dalje. Marsikdo je že pozabil, kako se je na kar dveh referendumih odrezal Grimsov zakon. 15. julija 2005 ga je na predlog Vlade Republike Slovenije sprejel Državni zbor, 25. septembra 2005 pa je zanj glasovalo 253.931 volivcev ali 50,30 % od števila oddanih glasovnic, proti pa 246.960 volivcev ali 48,92 % od števila oddanih glasovnic. Volilna udeležba je bila 30,71 odstotna. Bilo je tesno.

Leta 2010 je Janša v opoziciji izsilil nov referendum, ta je bil 12. decembra 2010 in za star Grimsov zakon je glasovalo 180.820 volivcev ali 72,33 % vseh, za nov predlog pod

Pahorjevo vlado pa 69.175 ali 27,67% volivcev. Volilna udeležba je bila 14,78 odstotna. Povedano drugače: če gledamo le rezultat, je Janši uspeli dvigniti odstotek sebi v podporo s približno polovico vseh volivcev na bistveno več kot dve tretjini. Deset let kasneje nenehno prebiramo o napadih na vodstvo RTV, novinarje in novinarko, vrstijo se zahteve po neplačevanju prispevka. Kakšen bi bil rezultat novega predloga zakona na referendumu? Naj uganem: zmagal bi Grimsov.

Se je na retorični ravni kaj v teh letih spremenilo? Za pokušino objavljam [besedilo iz septembra 2005](#). Če uporabim znani refren Đorđe Balaševića iz neke druge vrste osvajanja: »Princip je isti, sve su ostalo nijanse«.

22 argumentacijskih zmot in prevar zagovornikov novega zakona o RTV

1. ŽALJIVOST, DISKREDITACIJA, MANIPULACIJA, PRIPIS OSEBNIH INTERESOV

a. »osebna diskreditacija«: Karol Jakubowicz iz Sveta Evrope je »tretjerazredni uradnik« (Niko Grafenauer), je »evrokrat« (Miro Petek). »Tisti, ki so se oglasili do zdaj, so znali povedati samo psovke in nič drugega.« (Simoniti), Dr. Rumhorst je »debelo lagal«. (Branko Grims); »Del stroke zlorablja svoje akademske nazive in univerzo, ki ji pripadajo, za to, da pod krinko stroke prodajajo navadna politična sporočila in predsodke. Takih "strokovnjakov" najbrž res ne more vlada vključiti v postopek izdelave novega zakona.« (Grims o dr. Splichalu)

b. »užaljena nevesta«: White ne zmore »odprtega evropskega dialoga«, tega so »nevredne njegove izjave, s katerimi je družbe enakopravnih držav članic Evropske unije delil na tiste z daljšo in tiste s krajšo demokratično tradicijo, na tiste z nižjo in tiste z višjo politično kulturo.«; »gre zgolj za izražanje nekega povsem nesubstanciranega mnenja« (Jurčičev sklad). Evropski predstavniki institucij so nekredibilni, govorijo v svojem imenu, govorijo »paternalistično« in žaljivo. Ergo: White ne zmore duha kulturnega dialoga, ker nas uvršča v države brez ali s krajšo demokratično tradicijo, čeprav smo mi v Evropi in demokraciji že zdavnaj.

c. »osebni stiki in interesi«: White je bil na osebem obisku v Sloveniji. Karol Jakubowicz tudi. Njihova stališča so osebna in subjektivna stališča, ki nimajo vpliva in so pristranska.

d. »nekulturneži brez bontona«: Aidan White, Karol Jakubowicz etc. so nekulturni. Ne odgovarjajo na poslana pisma (Andrej Aplenc), kar kaže na to, da so pristranski, brez bontona in da komunicirajo zgolj s tistimi, ki so jim povšeči.

Tip prevare: argumentacija ad hominem.

Zmotnost: namesto »ad rem« žalimo sogovorca in govorimo o njem.

2. ARGUMENT IZ DOSEDANJEGA POLITIČNEGA UPRAVLJANJA RTV & BOJAZNI PO IZGUBI VPLIVA »STARIH SIL«

a. »Dragi Tone, dragi Borut«: dopisovanje obeh predsednikov naj bi bilo domnevno neposredno priznanje o političnem vplivu obeh strank, ki pa je podtaknitev priznanja in podtaknitev »prerekanja«/hvale in užaljenosti.

b. »Karierni predsednik stranke na čelu RTV«: Kocijančič je postal predsednik sveta RTV kot del civilne družbe in kot (že pretekli) predsednik stranke. 2b je tudi 1a.

s. »Bitka za dosednji medijski privilegij«: »Stare sile se sprememb bojijo zato, ker bi z njimi izgubile prevladujoči vpliv na RTV« (RKC, Grims), torej je treba narediti konec »komunističnemu in socialističnemu enoumju«.

Tip prevare: apeliranje na čustva strahu in zastrahovanje & strašilo & ad nauseam & klišejsko mišljenje.

Zmotnost: podtaknitev teze, ki jo sogovorec ne zagovarja. Karikirani opis stanja in zlagani pripis politiziranosti z namenom apeliranja na čustva in gnus. Tip dikcije: »Če ne bomo spremenili zakona, se bo zgodilo nekaj hudega.«

3. BREZHIBNOST NOVEGA ZAKONA IN DEPOLITIZACIJA

Nov zakon o RTV depolitizira javno RTV (Grims, Simoniti), je »popoln« (Grims) in »brezhiben« (Grims).

Tip prevare: petitio principii.

Zmotnost: predpostavlja naše zaupanje na besedo in nekaj, kar je treba šele dokazati.

4. JAVNA TELEVIZIJA JE TAKO ALI TAKO DRŽAVNA

Nacionalna televizija je bila že doslej državna, saj ni razlike med »nacionalnim« oz. »državnim« in javnim.

Janšev zgodnji argument, ki se skrije za ekvivokacijo: »državen« mu pomeni v funkciji državljanov IN HKRATI naš, oblastniški, ker mi vodimo državo. Pozor: ob tem Janša ni mislil, da je že javna RTV bila v rokah komunističnih in drugih oblastnikov, temveč se je skrnil za enačaj »država, to smo mi, vladarji«, ker smo bili izbrani s strani državljanov. Ergo: mi na oblasti smo tisti, ki moramo upravljati javno RTV. Protislovnost: če obstaja državna televizija, zakaj potem očitek prejšnjim »totalitarističnim oblastnikom«?

Tip prevare: ekvivokacija.

Zmotnost: argument igra na dva pomena besede »nacionalen« in favorizira svojega, četudi je pravilen prvi (nacionalna v smislu javna).

5. ARGUMENT IZ NEUSTREZNOSTI CIVILNE DRUŽBE IN NETRANSPARENTNOSTI ZARADI NJE

a. »Civilna družba je preživeta forma«: ker je »inertna« tvorba, ki jo v razvitih demokracijah zamenja politika. »Ali ni civilna družba, to moram direktno povedati, inercija nekih prejšnjih vrednot? Ali ni veliko ustrežnejši parlament?« (Tone Jerovšek). Ergo: nič ni narobe, če v svet RTV pridejo ljudje, ki ustrezajo politiki.

b. »Civilna družba je že politični podaljšek«: kot ugotavlja že nemški ustavni sodnik Hoffmann-Riem, skozi civilno družbo »politika popolnoma prevzame« javne televizije (Grims). Ergo: izboljšati moramo to stanje (argument iz transparentnosti).

c. »Civilna družba sama želi biti politična«: vselej jo že vodijo politično sebični interesi. Civilna družba že ima politično ambicijo, tudi recimo v nogometnem društvu, ki ga vodijo »parcialni interesi« (Alojz Sok). Ergo: nič ni narobe, če politika odloča o tej sferi v javni RTV, ker si že civilna družba sama prizadeva za povezanost z njo.

d. »Civilna družba kot kamuflaža«: poprej so bili člani sveta zgolj kamuflaža politike (Jerovšek), politika se je pritihovala (Grims, Barovič) v javno RTV. Ergo: nov zakon vpeljuje transparentnost in preglednost v vodenje, odločanje in nadziranje javne RTV.

e. »Parlamentarno imenovanje vnaša v proces upravljanja več transparentnosti in krepi vlogo dejanskih uporabnikov RTV, tj. državljanov, ki so izvolili trenutno sestavo državnega zbora. Nevarnost dosedanjih prikritih političnih pritiskov na televizijo se bo s tem dejansko zmanjšala.« (Matej Makarovič)

Tip prevare: selektivna opazka, generalizacija.

Zmotnost: če civilna družba predstavlja svoje civilne interese, zato še ni spolitizirana. Zaradi parlamentarnega imenovanja mnenje civilne družbe še ni bolj transparentno, bolj transparentna je zgolj vloga politike.

6. ARGUMENTI IZ »NESPRENEVEDANJA« IN MORALNE SUPERIORNOSTI

a. »Vi niste bili nič boljši«: tudi vi ste v preteklosti počeli isto, politično nastavljali ljudi v RTV, kar zdaj očitajte nam, zato se zdaj spreneve. (Grims, Simoniti, Jerovšek) Torej nam preperečujete, da storimo to, kar ste delali sami, kar je nemoralno in dvolično.

b. »Mi smo boljši«: nadgradnja prejšnjega – mi se vsaj manj sprenevedamo glede vplivanja politike. Torej smo boljši od prejšnje oblasti, od vas, zato nam zaupajte.

Tip prevare: Tudi ti (tu quoque).

Zmotnost: če drug počne X, to še ne pomeni, da lahko to počneš tudi ti. Če skladiščnik krade in reče, da to počnejo tudi drugi, ni manj kradel. In njegovo dejanje nič moralnejše, če to prizna.

7. ARGUMENTI IZ EVROPSKE PRIMERLJIVOSTI (IZBOR)

a. »Parlamentarni sistem se prenese na RTV«: (Jože Jerovšek) če dovolj dobro za druge (Bavarsko, Avstrijo), mora biti tudi za nas.

b. »Proti dvotretjinski večini«: zavoljo nezaupanja v demokracijo v Sloveniji bi ta imela »enkratno zakonsko ureditev, ureditev vnaprej vgrajenega nezaupanja do vlade in parlamentarne večine« (Jurčičev sklad) Ergo: dvotretjinska večina ni primerna, ker je izraz nezaupanja v našo demokracijo in novo oblast.

c. »če je dovolj dober za Evropo, bo moral biti tudi za nas«: če je ureditev javnih medijskih hiš v Evropi takšna, da predvideva imenovanje svetov in nadzornih organov s strani politike, se moramo po tem zgledovati tudi mi.

Tip prevare: simplifikacija, non sequitur, generalizacija.

Zmotnost: medijska regulativa in ureditev v drugih državah se sme primerjati le celovito in karseda natančno, ne le tam, kjer nam to ustreza. Če nekdo zagovarja dvotretjinsko podporo v parlamentu, iz tega še ne sledi, da ne zaupa v demokracijo.

8. ARGUMENT IZ ODGOVORNOSTI

a. »Določitev odgovornosti oblasti, ki jo ima do RTV«: s tem, ko delegira 16 (21) članov v 29-članski programski svet, vlada prevzema odgovornost za javno RTV, ki jo itak že ima. "Kaj pa je pravzaprav narobe, če javna televizija

postane vladna televizija; vlada je vendar zanjo odgovorna". (Tone Jerovšek)
Odgovornost pa je moralna kategorija, torej vlada ravna moralno.

Tip prevare: apeliranje na čustva (svojo moralnost), petitio principii.

Zmotnost: predpostavlanje, da je javna RTV vladna in da mora biti vladna, če želimo, da je odgovorna; predpostavlanje, da imenovanje parlamentarne večine pomeni prevzemanje odgovornosti.

9. ARGUMENT IZ PROTIUSTAVNOSTI SEDANJEGA ZAKONA

Dosedanji je protiustaven, torej ga moramo takoj nadomestiti z novim. Torej: ne glede na to, kakršen je ta.

Tip prevare: non sequitur.

Zmotnost: iz tega, da je zakon X protiustaven, še ne sledi, da je treba sprejeti katerikoli ali kakršenkoli zakon Y, ki to ni.

10. ARGUMENT IZ SLABE OBVEŠČENOSTI

Potreben je tretji, parlamentarni kanal, da bodo ljudje bolje obveščeni in da bodo videli, koga so volili. »Če bi ljudje videli, kako je predsednik Rop ostal brez besed v državnem zboru, Rop ne bi postal predsednik vlade« (Grims).

Tip prevare: strašilo, ad hominem.

Zmotnost: nedokazana predpostavka je, da doslej RTV ni dovolj dobro obveščala.

11. ARGUMENT IZ RTV NAROČNINE IN ZA BOLJŠI PROGRAM

Novi zakon bo omogoča manjšo naročnino.

Tip prevare: nerelevanca, zamenjava teme.

Zmotnost: Zakon ne govori in ne more govoriti o programu in nižje naročnine ne bo, so zanikali v vodstvu RTV, razen na račun krnitev programa.

12. ARGUMENT IZ TEHNIČNO SLABEGA PROGRAMA IN DOSEDANJIH POSKUSOV CENZURE

Tehnične napake (Simoniti o prispevku o oprostilni sodbi v zadevi Petek), ponovitve, premalo X vsebin. Cenzura in poskus vplivanja na delo urednikov (falcon, Moč preživetja in Možina).

Tip prevare: simplifikacija, zmota majhnega statističnega vzorca.

Zmotnost: iz poenostavitve, enkratnih in nereprezentančnih spodrseljajev, majhnega števila domnevnih poskusov cenzure se sklepa, da na RTV vladata cenzura in tehnični ter programski kaos.

13. ARGUMENT IZ NEODVISNOSTI NOVINARSKE AVTONOMIJE OD ZAKONA

Avtonomija in delovanje RTV ni odvisno od zakona, temveč od profesionalnosti novinarjev (Bernard Nežmah). »Svobodo izražanja si morajo novinarji sami izboriti.« (Nežmah) Ali: »Sprejeti zakon ima neposredno le malo zveze z odvisnostjo ali neodvisnostjo. Mediji po svetu praviloma niso samoupravne organizacije, temveč so vezani na javnost, zasebni kapital ali državo. Koliko avtonomije pri tem zmorejo, je še najbolj odvisno od profesionalizma njihovih zaposlenih, in javna RTV pri tem ni izjema.« (Matej Makarovič) Torej: če bodo novinarji res ravnali neodvisno, jim politika ne more do živlega.

Tip prevare: vzročna redukcija.

Zmotnost: pretvarjanje, kot da »vzrok« za avtonomijo novinarjev ni v upravnih in uredniških razmerjih v hiši, temveč zgolj v njihovih glavah in strokovni podkovanosti.

14. ARGUMENT IZ PREMAJHNE FLEKSIBILNOSTI NOVINARJEV DO AKTUALNE OBLASTI

»Vsaka vlada neizogibno kadruje tudi po političnih kriterijih, »veliko večji izziv pa je v tem, da se državni uradniki naučijo profesionalno sodelovati s katero koli politično oblastjo in ne le vedno z isto« (Matej Makarovič, Delo, 26.8.05) Velja to tudi za novinarje, ki bi morali biti dovolj uslužni do vsakršne oblasti in kooperativni? »Ponekod bj lastniki časopisa razmislili, ali se jim splača medijska vojna z opcijo, ki je zmagala na volitvah« (Rupel).

Tip prevare: apel k strinjanju s politično močnejšim, nerelevantca.

Zmotnost: »profesionalno sodelovanje« s politiko, h kateremu apelira, nima nič opraviti z avtonomijo novinarjev, je kvečjemu politizacija novinarstva in medijskih hiš prek lastnikov.

15. ARGUMENT, DA JE NOVI ZAKON BOLJŠI OD PREJŠNJEGA

Zakon o RTV sicer ni idealen, je pa boljši od prejšnjega. Ker je boljši, ga je treba sprejeti. (Janko Kos, Grims, etc.). Novega zakona ni treba niti pogledati, ker slabši od prejšnjega niti ne more biti (Žarko Petan).

Tip prevare: non sequitur.

Zmotnost: iz tega, da je zakon boljši od prejšnjega, če je že to res, še ne sledi, da ga moramo zato sprejeti. Kajti kar je boljše, še ni nujno dovolj dobro. Protiprimer: v trgovini ne kupimo avta le zato, ker je boljši od našega prejšnjega, ker bi potem kupili katerikoli drug avto. Razen tega večina stroke trdi, da je zakon v pomembnih segmentih slabši in nepopoln, ne pa boljši.

16. ARGUMENT IZ STROKOVNOSTI NOVEGA ZAKONA

Branko Grims venomer ponavlja, da so pri izdelavi novega zakona sodelovali priznani domači in celo tuji strokovnjaki. Na stalna poizvedovanja do danes nobenega ni omenil z imenom.

Tip prevare: sklicevanje na anonimno avtoriteto.

Zmotnost: Omenjanje strokovnjakov, ki so brez imen, ne pripomore posebej h kredibilnosti in prepričanju, da je zakon res strokoven.

17. ARGUMENT IZ PRIHODNOSTI - »POČAKAJMO, KAJ BO PRINESEL ZAKON«

Ne vemo še, kako se bo zakon unesel, in vnaprej prejudicirati bi bilo krivično. Počakajmo, če bo res pripeljal do politizacije (Franc Žnidaršič). Pustimo času čas, naj zakon najprej zaživi (Miro Petek). »Če se bo izkazal za nedemokratskega in krivičnega, bomo v Cerkvi ponovno protestirali.« (Janez Gril)

Tip prevare: breme dokaza.

Zmotnost: teza, da je novi zakon o RTV škodljiv, je napačna, ker zaenkrat še ni nobenega dokaza, da je res škodljiv. »Kar ni dokazano kot napačno, mora biti resnično.« Toda zakaj bi se zatekali v kurativo in ne preventivo? Kdo bi jemali povsem netestirana zdravila po logiki »bom videl, če ne delujejo negativno, če ja, jih bom nehal jemati«.

18. ARGUMENT IZ VREDNOT

Grims je stopil v obrambo RKC, ker da sta »LDS in SD s hudimi obtožbami in lažmi sprejela izjavo Komisije pri Slovenski škofovski konferenci in tako odrekla pravico katoliški cerkvi oz. komisiji, da bi lahko javno spregovorila o tem, kaj naj pravzaprav ljudje storijo na referendumu. Pri LDS in SD gre za totalitaren refleks, ki sodi v neko minulo obdobje. Takrat si namreč imel pravico misliti, kaj si želiš, reči pa nisi smel. To so naredili tudi v tem primeru,“ je poudaril Branko Grims. “Na ta način, s tem žalostnim primerom, smo prišli do bistva referenduma o RTV, ta bo v svojem bistvu tudi referendum o vrednotah, o tem ali res vsi iskreno sprejemamo vrednote, za katere smo se zavzeli ob vstopu v EU in zvezo NATO in ali bomo z glasom ZA na referendumu te vrednote potrdili tudi vsebinsko.«

Tip prevare: ad hominem, apeliranje na negativna čustva, zamenjava teme.

Zmotnost: napad ad hominem, sovražne emocije in sprememba teme v neopisane/nedoločene vrednote, ne da bi povedal, katere, in kako so te povezane z zakonom o RTV.

19. ARGUMENT IZ LEGITIMNOSTI OBLASTI

»Vlada je legitimnost za spremembo in predlog sprememb zakona o RTV dobila na volitvah, temu predlogu pa se zoperstavljajo opozicijske stranke in civilna družba »z manj legitimnosti«. (Janša) Ker je oblast zmagala na volitvah, ima torej pravico pisati novo zakonodajo, kakršnokoli že. In ker so poraženci na volitvah izgubili, zaradi tega nimajo te legitimnosti ali je imajo manj.

Tip prevare: non sequitur.

Zmotnost: iz tega, da je nova oblast zmagovalka zadnjih volitev, še ne sledi, da lahko piše zakone po svoji meri, mimo strokovne javnosti in mnenja državljanov, ki bi morali

soodločati o javni RTV hiši. Takšno sklepanje prejudicira, da so zakoni vselej politični zakoni po meri oblasti, ki da mora odločati o njih mimo manj legitimne opozicije in civilne družbe: v takšnem razumevanju parlamentarne demokracije dobimo kvečjemu avtoritarizem. Janša v istem 16.stranskem pamfletu pravi: V demokraciji smo vsi enaki pred zakonom in »glas vsakega je enakopraven.« Očitno ne misli resno.

20. ARGUMENT IZ ŠKODLJIVOSTI PREDSTAVLJANJA ŠPORTA KOT GLADIATORSTVA

NA RTV vlada »nerazumevanje športa«, saj ga predstavljajo kot »gladiatorstvo, kjer so v ospredju številke, ki kažejo čase, razdalje, višine« (Nace Polajnar). Zato je v ospredju »fanatično slikanje pričakovanja, kdo bo koga, na kakšen način in kakšne bodo žrtve... predstavljajo nam ga predvsem kot nezdravo in nevarno sestavino, saj so vrhunski športniki dnevno izpostavljeni velikim tveganjem.« Torej: nacionalka ima dolžnost, da se poglobi v vse razsežnosti športa, da zanjo niso zanimivi samo vrhunski športniki, ampak tudi drugi, zahteva se spremljanje športno-rekreativnih prireditev oz. rekreativnega športa. »Novi zakon bo brez dvoma pripomogel k novemu razumevanju športa« (Polajnar)

Tip prevare: Napačna analogija, sklicevanje na čustva, non sequitur.

Zmotnost: Šport ni boj za preživetje in vojna; prikazovanje športa kot gladiatorstva ni namensko »fanatično slikanje pričakovanja« – s tem avtor straši; prenos športnih dogodkov še ni izraz programskega nerazumevanja športa, tudi če bi že z njim bilo kaj narobe, novi zakon ne predvideva novega razumevanja športa in tovrstnih dolžnosti.

21. ARGUMENT GOVEDOREJCEV IZ NEGATIVNEGA PREDSTAVITVE KMETIJSTVA

Naslov prispevka STA: Govedorejci za demokratične spremembe na RTV Slovenija. »Govedorejsko poslovno združenje je na današnji novinarski konferenci na Brdu pri Ljubljani izrazilo podporo novemu zakonu o RTV Slovenija. V združenju namreč menijo, da so na RTV Slovenija demokratične spremembe, s katerimi bi problematiko kmetijstva in podeželja bolj približali prebivalstvu, potrebne, je po novinarski konferenci za STA povedal predsednik združenja Janez Slevce. »Kmetijstvo je treba predstaviti kot nacionalni interes.«; »Ljudem so osrednji mediji predstavili slovenskega kmeta kot privilegiranega Slovenca, ki živi v glavnem od denarja davkoplačevalcev in subvencij. V javnosti se je zato izoblikoval negativen odnos do kmetijstva.« ; Slevce je kritičen tudi do njihovega predstavnika v programskem svetu RTV Slovenija Marjana Kovača, ki naj bi ga v svet imenovala Zadružna zveza Slovenije. »Kovač v programskem svetu ni dobro zastopal podeželje, saj ena ura oddaje tedensko pokaže zgolj grob oris dogajanja na podeželju,« je še dejal predsednik Govedorejsko poslovnega združenja. (STA, 21.9.05)

Tip prevare: Non sequitur.

Zmotnost: Iz premajhne minutaže programa o kmetijstvu na RTV še ne sledi, da je RTV premalo demokratična in še manj, da je zato treba podpreti novi zakon kaj bolj kot prejšnji ali tretji, ker tega novi zakon vsebinsko ne opredeljuje.

22. ARGUMENT IZ GLEDANJA FILMOV NA KONKURENČNI TV POSTAJI

»Gre za to, da gledam filme na konkurenčnih postajah.« (Peter Jambrek). Torej ne dobim dovolj za svoj davkoplačevalski program na javni TV.

Tip prevare: Napačna analogija, non sequitur.

Zmotnost: Če oseba A gleda raje filme na konkurenčni komercialni postaji, to še ne govori nič o tem, da je filmska ponudba na javni RTV slaba ali slabša. Prav tako je nesmiselno primerjati ponudbo filmov javnih in komercialnih TV, ker sta obe zavezani različnim programskim principom.

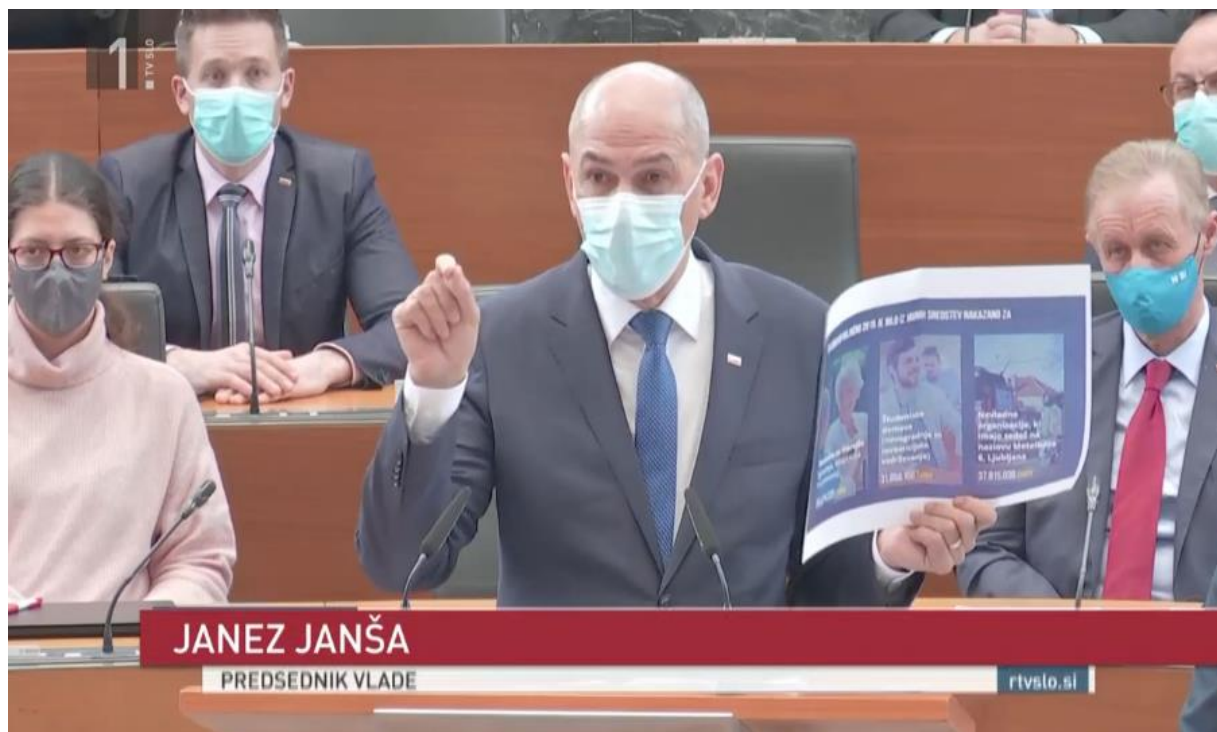
To smo že nekje videli: Politico o vojni z mediji, ki sproža déjà vu

17. februar 2021

[15. novembra 2007 je Janez Janša resno izgubljal živce](#) – novinarska peticija je s številnimi negativnimi odmevi v tujini dodobra načela njegov mednarodni ugled zaradi posegov v medije in odločil se je, da konsolidira podporo samemu sebi. Radikalno je omenjal tudi odstop svoje vlade: »Kdor misli, da je boljši od nas, lahko prevzame, mi se bomo umaknili. Kar se tiče predsedovanja, bomo konstruktivna opozicija.«

Zgodovina se ponavlja

Mislil je smrtno resno, predlagal je glasovanje o zaupnici vladi, seveda s figo v žepu, kajti vedel je, da bo gladko preživel. In res, 19. novembra 2007 se je v okviru redne seje državnega zbora tudi odvila. Njegov debelo uro dolg nastop je bil epski, vsebinsko nič drugega kot en samcat kolosalen obračun z mediji – v parlamentu je dvigoval časopise, še zlasti Delo in Dnevnik, kazal naslove v njih in posredno demonstriral tisto, kar mu je novinarska peticija očitala, željo po obvladovanju medijskega zrcala. Scena, ki je vsaj malo spomnila na njegov sicer kratek nastop ob glasovanju o nezaupnici njegovi vladi nekaj dni nazaj, ki se je za opozicijski KUL končala neugodno, sam pa je tokrat, dobrih trinajst let kasneje, [obračunal z nevladniki in RTV Slovenija](#).

Janšev nastop ob nezaupnici 15. februarja 2021 (vir: RTV Slovenija)

Zgodovina se ponavlja, najprej kot tragedija, potem kot farsa, vsakič pa kot *déjà vu*. Ne zgolj kot »vojna z mediji«, o kateri sem pisal že v njegovem prvem mandatu v knjigah »In media res« in »Somrak medijske avtonomije«, letos se reprizno odvija že na emblematizirani žargonski ravni. Če je namreč pred dobrim desetletjem o »vojni z mediji« žugal njegov Dimitrij Rupel, [jo zdaj omenja kar sam premier](#). Ta se je znova znašel pred predsedovanjem Evropski uniji, podobno kot v začetku leta 2008, in tudi tokrat ga od prevzema pomembne funkcije loči le nekaj mesecev. Da bo EU predsedoval Orbanov zaveznik, vnet podpornik višegrajske skupine in orbanizacijskega modela dedemokratizacije države, gotovo zelo intrigira svetovno javnost.

In kakor da bi bili deležni kakšnega zgodovinskega ciklizma, spet intenzivno doživljamo okrepljene kompromitacije novinarjev, ki sicer nikoli niso prenehale, pa seveda medijske prevzeme, čeprav so nekateri še v fazi testiranja: STA, RTV Slovenija, POP TV. Epidemija je naredila svoje, na oblasti je šele enajst mesecev in tudi po zmagi oktobra 2004 je potreboval približno dve leti za pokoritev velikega dela medijske krajine. Priznajmo že enkrat: takrat z veliko mero pasivnosti in s pomočjo lakajskega novinarstva.

Šlo je za nezaupnico novinarjem

Pomudimo se še nekaj časa v letu 2007. Zakaj je Janša tega leta sploh zahteval glasovanje o nezaupnici svoji vladi? O tem sem pisal v svojem članku v medijsko bojkotiranem zborniku »Pet minut demokracije«, kjer sem že v naslovu želel sporočiti bistveno: »Glasovanje o zaupnici vladi kot glasovanje o nezaupnici novinarjem«. V Sloveniji do tistega trenutka nismo izkusili nikakršnih izrednih razmer in ker ni bila ustvarjena nobena politična kriza, tudi ni bilo povoda za takšen predlog. Kot zunanji motiv za nenavadno retoriko kriznega stanja je bil neprepričljivo ponujen rezultat predsedniških volitev, na katerih ni zmagal kandidat desnice Lojze Peterle, temveč kandidat leve: dr. Danilo Türk.

Medtem ko so politiki ugibali o tem, ali želi konsolidirati manjše razpoke v svoji koaliciji ali prisiliti opozicijo, predvsem Socialne demokrate, k bolj tvornemu in ponižnemu sodelovanju v obdobju, ko se začenja predsedovanje Slovenije Evropski uniji, se je med javnimi argumenti iz njegovih ust največkrat začela ponavljati obtožba, da vlada ne more delati, ker državo načrtno blatijo v tujini. Med poglobitnimi vzroki za to se je omenjala prav novinarska peticija, ki jo je podpisalo 571 novinarjev in je bila poslana na evropske in svetovne naslove cehovskih organizacij in časopisnih hiš.

Janšev nastop 19. novembra 2007 ob glasovanju o zaupnici njegovi vladi (vir: RTV Slovenija)

Ti so namreč presodili, da sta dve leti pred tem minili v duhu političnih prevzemov v vseh tistih medijih, v katerih je država s svojimi lastniškimi deleži zmogla zagotoviti svoj vpliv na uredniške politike. V prvem stavku so podpisani premierja obtožili političnih pritiskov in uvajanja cenzure v medijih. Ta je sicer peticijo poznal, a se dva meseca nepričakovano ni posebej odzival nanjo. V Slovenijo so nato prihajali številni ukori in zahteve po ustanovitvi posebne medijske komisije, toda Janša je predvidljivo presodil, da gre za politično zaroto, za katero stoji opozicija, za to pa je naravnost obtožil opozicijskega prvaka Boruta Pahorja in njegovo stranko Socialnih demokratov. Časi, ko še nista zgledno sodelovala.

Kaj je Janša povedal v svojem nastopu leta 2007

V svojem uvodnem, debelo uro trajajočem pojasnilu pred glasovanjem o zaupnici, je največ časa namenil prav medijski situaciji v državi, iskanju dokazov za to, da vlada ne izvaja nikakršnega vpliva v medijih, da jih lastniško obvladujejo druge politične sile, da

gre za načrtno in sistematično vodeno blatenje Slovenije v tujini, in končno trditvi, da so bili novinarji zavedeni in zmanipulirani. Izkazalo se je, da je bilo glasovanje o zaupnici vladi zamišljeno kot glasovanje o nezaupnici slovenskim novinarjem. In bilo je uspešno: 51 poslancev je vlado enotno podprlo (med njimi celotna koalicija) ter pri tem bolj ali manj sprejelo v razpravi ponujeno argumentacijo.

Takšna gesta je bila čudaška iz več razlogov. Po eni strani je razkrila, da vladajoča koalicija gradi in vodi politiko na podlagi teorij zarote. Dokazala je, da po nepotrebnem demonizira politične nasprotnike in jim pripisuje dejanja, ki jih dokazano ni storila. Največji prekršek pri tovrstnem ravnanju pa je gotovo bil, da je v svoje roke vzela novinarsko avtonomijo ter poučevala novinarje, jih diskreditirala in z njimi manipulirala. Nekaj, česar smo se v teh dveh desetletjih že dodobra navadili, pa se ne bi smeli. S takšno gesto je vlada kar sama pokazala, da so vsi očitki, zapisani v novinarski peticiji, utemeljeni, in da je zanjo največja kost v grlu prav medijska podoba, ki si jo želi ustvariti po svoji meri. Takrat je zvenelo neverjetno, da je to storila z obtožbami o blatenju in črnitvi ugleda Slovenije v »tujini«. Tisti tujini, Evropski uniji namreč, katere polnopravna članica je in ki ji v prvi polovici leta 2008 potem tudi predsedovala.

Vrnitev že videnega: Politico o ozračju strahu

V svojem mandatu 2004-2008 je Janša oral svojo ledino še brez pomoči Viktorja Orbana. Za politične prevzeme medijev je potreben določen čas in vsega ni mogoče postoriti v nekaj mesecih. Zgodovina se ponavlja tudi leta 2020 in 2021, le propagandizem oblasti je postal skupaj z nivoji manipulacij bolj surov in neposreden. Bruseljski Politico je zdaj objavil članek, ki na las spominja na obtožbe iz novinarske peticije leta 2007 in številne zapise v najbolj uglednih časopisih po svetu iz tistega časa, npr. v New York Timesu, in omenjajo politične pritiske in cenzuro.

Ni manje zemlje, ni večeg diktatora: Janšin rat s medijima

SVET | Autor: Ksenija Prodanović | 16. Feb. 2021 21:15

Podeli

Napadi premijera Janeza Janše stvaraju klimu straha, kažu slovenački novinari i aktivisti.

Srbska Nova o diktatorjih in medijski vojni v Sloveniji

[Članek Lili Bayer nosi naslov »Znotraj slovenske vojne z mediji«](#) in nadaljujejo tradicijo za Slovenijo neprijaznih opisov, ki slikajo predsednika Janšo kot Orbanovega zaveznika, našo državo pa kot nastajajoči avtoritarni režim, kjer nenehno obračunavajo z mediji. Tokrat se prispevek obširno loteva analize na podlagi številnih pogovorov s slovenskimi novinarji in ugotavlja, da »napadi premierja Janeza Janše ustvarjajo ozračje strahu«. Opisi povzemajo žargon dosedanjih, tudi [nedavnega v New York Timesu](#), in znova strežejo z označevalci o »desničarskem populističnem voditelju«, ki jih domači novinarji po vseh teh letih ne zmorejo:

Desničarski populistični voditelj, občudovalec Donalda Trumpa, je STA označil za 'nacionalno sramoto'. Javno RTV je obtožil, da širi 'laži' in zavaja javnost, v tvidu pa dodal, 'očitno vas je preveč in ste predobro plačani'. Ta mesec pa je premier označil RTV in zasebno televizijo za 'neodgovorne razširjevalce virusa'.

Najnovije vesti

Najveća gr
istoriji: Sitk
ostala bez I

SVET | pre par minuta

Održan dvo
pomen Šak
Šauliću

SHOWBIZ | pre par minuta

Pad broja s
porodičnoš
u Nišu

HRONIKA | pre 12 min

UŽIVO Nad
prvi set Cic

Ostra kampanja proti novinarjem

Žargon novinarske peticije 571 novinarjev, ki sta jo pripravila Blaž Zgaga in Matej Šurc, je glede očitkov presenetljivo soroden, novinarka spomni, da »vodja ene najmanjših članic EU bije veliko kampanjo proti novinarjem, ki jih ne mara«, da pri tem ne gre le za retoriko, temveč realne posege v medijsko zakonodajo, da želi Janša povečati vpliv države na STA z začasnim ustavljanjem financiranja, kar velja tudi za poseg v RTV s poskusom nižanja sredstev zanj.

Politico nato povzame številna mnenja domačih novinarjev, zakaj Janša spodbuja sovraštvo do novinarjev in urednikov v javnih medijih, »rezultat tega pa so grozilni telefonski klici, pisma, elektronska sporočila in objave na družbenih medijih. Novinarji opozarjajo, da jih je ta pritisk vodil v samocenzuro, nekateri uredniki pa so zaradi groženj poklicali policijo«. Očitki o cenzuri, zelo podobni tistim iz novinarske peticije, so potem še okrepljeni z zelo konkretnimi opisi:

Čeprav nekateri novinarji pravijo, da lahko poročajo kot običajno, pa mnogi, ki pokrivajo delo vlade, pravijo, da se politični pritisk pri njihovem vsakodnevnem delu močno čuti, kar vpliva na poročanje o vprašanih, kot so madžarske investicije v Sloveniji, vloga skrajno desnih gibanj v državi in celo Janševo povečevanje Trumpa na Twitterju.

Jadranka Rebernik o preveliki dramatizaciji

Članek Lili Bayer navaja stališča sedmih neimenovanih novinarjev, ki opisujejo stanja pritiskov, diskreditacij in samocenzure. Omenja tudi drugačno stališče. Jadranka Rebernik s TV Slovenija, sicer znana politična podpornica Janše, je za Politico izjavila, da ta »ne more nikogar cenzurirati«, da »nima pravega vpliva« v osrednjih medijih in da je v Sloveniji trenutno »veliko dramatizacije«. Ob tem je še povedala, da je njena hiša bolj ostra do aktualne vlade kot prejšnje in da »bi morala biti politično nepristranska in neodvisna«. V prispevku je edina novinarka sploh, ki je opisani pritiski ne motijo.

„Maršal Tvito“ u ratu sa novinarima

Janez Janša, premijer Slovenije, vodi snažnu kampanju protiv novinara koji mu se ne dopadaju, piše politico.eu, podsećajući da ova država Evropske unije u drugoj polovini godine preuzima predsedavanje Savetom EU.

0 | Piše: I. Š. M. | 16. februara 2021. 19.02

Foto: BETA AP Photo Francisco Seco

Srbski Danas o novi vojni z mediji

Pomemben poudarek članka je še, da slovenska vlada deluje v nasprotju s standardi EU glede medijske svobode, kot ponavlja podpredsednica Evropske komisije Vera Jourova, ki je tudi nekaj dni nazaj, žal slovenskim medijem spet manj opazno, znova izrazila zaskrbljenost glede medijske svobode in pluralnosti, ki se sicer krepi po večini Srednje in Vzhodne Evrope.

Janša novinarko Lili Bayer obtožil laganja za preživetje

Pričakovano so pri slovenski vladi tudi tokrat poskrbeli za klasične propagandne trike v odgovorih: sklicevali so se na zmanipulirane očitke o grožnjah s smrtjo in pri tem s fotodokumentacijo namigovali, da jim grozijo celo novinarji RTV hiše. Zunanji minister Anže Logar [je ponovil vajo kot nekdanji direktor Ukoma](#) in povedal, da je glavni problem neprofesionalnost novinarjev – kakor da je to dober razlog za njihovo podrejanje. Da nekateri ne ločujejo med »političnim aktivizmom in novinarstvom«, da je »v Sloveniji popolna svoboda tiska«, kar so potem demantirali še v Ukomu, ki ga vodi Uroš Urbanija, kjer so z manipulativnim manevrom zanikali samocenzuro:

Ker so mediji v preveliki meri povezani z levimi centri kapitala in politične moči, je jasno, da v slovenskih medijih ne prihaja do nobene oblike samocenzure.

Vse, je, skratka, dobro organizirana zarota, ki jo izvajajo politična opozicija in posamezni novinarji. Ukom je sicer izrazil veliko nezadovoljstvo nad člankom in na svoji strani objavil celotne odgovore, ki jih menda novinarka bruseljskega medija ni upoštevala, Janšev propagandni portal pa dolg obračun, ki že v naslovu motivacijo za nastanek Politicovega članka naprti politični opoziciji: »Leva opozicija s preverjeno taktiko blatenja vlade: po fiasku nekonstruktivne brezupnice, danes v časniku Politico še članek o Janševem pravljичnem lovu na slovenske 'novinarske čarovnice', ki ga ni!«

Janša sam je, tudi ob odzivu Ministrstva za kulturo, grobo *ad hominem* napadel novinarko in jo obtožil »laying for living«, kar najbrž pomeni laganja za potrebe preživetja.

 Janez Janša Retweeted

Janez Janša
@JJansaSDS

...

Well, @liliebayer was instructed not to tell the truth, so she quoted mainly "unknown" sources from the extreme left and purposely neglected sources with names and integrity. That's @POLITICOEurope, unfortunately. Laying for living.

Ministrstvo za kulturo @mk_gov_si · 20h

.@POLITICOEurope shows an extraordinary level of political bias in its latest article on the phantom "war on media" in Slovenia.

Facts:

1) Slovenian private media is predominately owned by media tycoons close to leftist political parties.

politico.eu/article/sloven...

[Show this thread](#)

7:46 pm · 16 Feb 2021 · Twitter Web App

Janšev tweet in retvit samega sebe: novinarka naj bi po navodilih lagala

Vse pomembnejša mednarodna medijska arena

Zgodovina, zame bolj farsična kot tragična, se ponavlja zato, ker se njeni akterji niso prav posebej spremenili. Janša boleha za isto obsedenostjo z mediji, a mu je vsa ta leta dominacija uspevala tudi zaradi neprofesionalnega in lakajskega novinarstva, znatnega obsega ubogljivih in upogljivih političnih novinarjev.

Sicer opešano in anemično slovensko novinarstvo, ki se tokrat poskuša nekaj bolje upirati, ne vliva res velikega upanja, toda spomniti velja, da novinarska peticija kot enkratno dejanje že takrat ni bila kakšen imeniten odraz poguma z vidika podpisovanja pod že pripravljeno pismo Zgaga in Šurce, saj so mediji, kot so Slovenska tiskovna agencija, RTV Slovenija, Delo, Slovenske novice, Večer in Primorske novice, zlahka prešli pod politični vpliv ob ne ravno velikem uporuh kolektivov.

Če pogledamo pobližje, se v tekočem mandatu nekaj podobnega dogaja na Siolu in Planet TV, če niti ne navajamo dveh povsem strankarskih kanalov Nova24TV in tretjega parlamentarnega kanala na TV Slovenija. Na končni razplet pri RTV Slovenija in POP TV še čakamo, najmanj od leta 2015 pa velja, da je Janša sistematično gradi na projektu izgradnje paralelnega propagandnega medijskega prostora, ki ga strankarsko povsem obvladuje – še zlasti na spletu. Redke vlade na svetu se lahko pohvalijo z obvladovanjem več kot 20 portalov.

Słowenia idzie śladem Węgier i Polski i wydaje wojnę wolnym mediom

wczoraj 16:00 POLITICO

Ten tekst przeczytasz w 7 minut

Przywódcą jednego z najmniejszych państw Unii rozpętał zakrojoną na szeroką skalę kampanię przeciwko dziennikarzom, których nie lubi. Premier Słowenii, Janez Janša, którego kraj obejmie w lipcu rotacyjną prezydenturę UE, systematycznie i otwarcie atakuje publiczne media, pisze Lili Bayer z POLITICO.

Poljski mediji o článku Lili Bayer

Podobno kot v prvem in kratkem drugem mandatu se bo moral tudi tokrat Janša boriti predvsem z mednarodno zrcalno podobo in ga poskušal razbiti. Če bo že uspešno prikrojil ogledalo domačih medijev, pa bo s težavo tuja, in prav to je najbrž že leta 2007 pravi razlog, ki ga je spravil s tira do mere, da je po mednarodnem odmevu novinarske peticije izpeljal omenjen maneuver glasovanja o zaupnici. Do danes je postal bolj samozavesten in tudi njegov *damage control* deluje bolje: strankarski mediji in njegovi intelektualni krogi se trudijo osirati vsak tuj medij posebej, sam pa ne izbira macol in obračuna z vsakim novinarjem na tviter račun v angleščini, ki mu je v tistem hipu znana ali neznana.

Politično se Janša v teh letih ni spremenil, s trenutno koalicijo je gotovo šibkejši, a hkrati tudi močnejši ob podpori tujih zaveznikov iz višegrajske grupacije. Evropa se je spremenila do te mere, da znotraj svojega teritorija preveč blago opazuje krepitev antidemokratskih tendenc in avtoritarnih režimov, Slovenijo pa največji mediji po svetu in Evropi že kar nekaj časa uvrščajo ob bok problematičnih Poljske in Madžarske. Če je

ali bo domače novinarstvo neavtonomno do te mere, da ga bo Janšev medijski imperij mimogrede obvladal, je zdaj vse odvisno od mednarodnega prostora. Po eni strani tamkajšnji novinarji postajajo pomembni pridrževalci zrcala, po drugi pa je žalostno opazovati, da se te možnosti defetistično najbolj oklepajo ravno tisti, ki jim takšna naloga ne uspeva najbolje.

Več:

[Tuji mediji o populistu in nacionalistu, domači o izkušenem politiku](#)

[New York Times o Janezu Janši in laganju v politiki](#)

[New York Times zdaj še o populistovi kulturni vojni v Sloveniji](#)

Odmevi na RTV Slovenija: zmanipulirano v podporo Janši

20. februar 2021

[V Odmevih so 18. februarja predvajali prispevek](#) o Janševem obračunu z novinarko bruseljskega Politica. Prvi del prispevka je bil korekten, drugi bistveno manj. Razlogov za zanimanje javne radiotelevizije glede pritiskov na medijev bi moralo biti še več, saj mu vlada streže po življenju. Zdaj je tudi Evropska komisija obsodila zapis slovenskega premierja, ki je [Lili Bayer obtožil, da laže in da zapisuje situacijo po diktatu političnih strank v Sloveniji](#). Nedostojnim tvitom slovenskega premierja je bil potem posvečen velik del tiskovne konference v Bruslju, saj je bilo zanimanje novinarjev glede odziva Evropske komisije veliko.

Evropa obsoja in brani novinarje

Naj pred analizo Odmevov spomnim na nekaj izrečenih stališč. Glavni govorec Evropske komisije Eric Mamer je povedal, da komisija in predsednica Ursule von der Leyen obsojata vsako žalitev ali napad na novinarje in dodal, da »česa takega v Bruslju ne bi nikoli storili«. Zato pričakujejo, da si tudi drugi ne bodo dovolili tovrstnega ravnanja. »Naj o tem ne bo nobenega dvoma,« je poskušal biti jasen v odnosu do Janševih žalitev.

Tudi govorec Christian Wigand ni okolišil, [citiral je podpredsednico Vero Jourovo](#) pred skoraj letom dni, ko je opisovala napade na novinarje v Sloveniji. Namreč to, da so svobodni in neodvisni mediji ključni za demokracijo in evropske vrednote. Da je njihova naloga, da »nas, politike, pokličejo na odgovornost«, kajti »zaščita novinarjev mora biti prednostna naloga vsake države. Nobenega sovraštva, nobenih groženj, nobenih osebnih napadov.« Evropska poslanka iz Nizozemske Sophie in 't Veld je v spletnem pogovoru o medijski svobodi v Sloveniji povedala, da po njeni oceni obstaja dovolj podlage, da bi skupina Evropskega parlamenta za spremljanje spoštovanja demokracije, vladavine prava in temeljnih pravic, ki jo vodi, začela podrobneje analizirati razmere v Sloveniji.

Slovenija ne obsoja in ne brani novinarjev

Če je Evropa reagirala evropsko, se je doma ob Janševem tvitanju prebudila klasična neevropska, do medijev neodgovorna mentaliteta, ki že desetletja duši delovanje politike in medijev. Videli smo različne klasične retorične trike relativiziranja, politizacije, upravičevanja, kazanja s prstom na druge. Sramotno so se odzvali nekateri slovenski politiki. Evropski poslanec Franc Bogovič si je drznil razpredati, da njegovi

kolegi, evropski poslanci iz vrst SD-ja in LMŠ-ja, z izjavami črnijo ugled Slovenije v tujini (!), takšne nesramne ocene je reševala Ljudmila Novak, ki je tradicionalno Janši manj naklonjeno napisala, da je ne bi presenetilo, če bi se vlada Janeza Janše znašla pod drobnogledom Evropskega parlamenta, česar npr. Borut Pahor znova ni zmožgal.

Njen kolega Matej Tonin je na ravni amaterske psihoanalize znova bežal od sleherne obsodbe: »predsednik vlade je strasten tviteraš«, je hitel pojasnjevati, kajti »takšen je in najverjetneje se ne bo spremenil,« kot je zvenela njegova perfidna psihoterapevtska diagnoza, [o kateri sem že poprej podrobno pisal](#). In kakor da bi bil povprašan o tem, kakšen slog kdo uporablja in ne po obsodbi, je potem še povedal, da »imata s predsednikom vlade različen stil tvitanja in da vsak sprejema odgovornost za svoje besede«. Nič novega, kajti sprijaznimo se, da krščanski demokrati v Sloveniji podpirajo širjenje sovraštva in napade na medije, obsodbe pa nikoli ne bodo zmogli.

Tonin o Janši: Strasten je, verjetno se ne bo spremenil

Če bi manj tvtal, bi imel verjetno tudi kakšno fronto manj, je Tonin ocenil Janševo navdušenje nad tvitanjem.

Matej Tonin dobro pozna Janeza Janšo. FOTO: Jure Eržen, Delo

Toninova ekspertiza o Janševih strasteh v članku Slovenskih novic

Trudijo se braniti Janšo

Po eni strani Tonin zelo nekrščansko zvjaja problem na »osebno odgovornost«, čeprav govorimo o pritiskih na novinarje in ugledu države, ne zgolj Janševem, po drugi pa v njegovi stranki držijo vrečo in so neposredno odgovorni za takšno širjenje in politično podrejanje: naj spomnim, da sovraštvo širijo z javnim denarjem in da ministrstvo za obrambo, ki ga vodi Tonin, »že dalj časa financira medijsko produkcijo sovraštva in nestrpnosti z milijon evrov vredno oglaševalsko kampanjo, ki oglase plasira tudi v tovarne sovraštva, povezane z desničarskimi strankami«, [na kar nenehno, v senci večjih medijev, opozarja Domen Savič in zavod Državljan D.](#) Z druge strani obstajajo resni sumi, da Toninova Nova Slovenija [aktivno in neposredno sodeluje pri poskusu političnega prevzema medija](#), npr. pri favoriziranju slovaškega Skytolla kot ponudnika sistema e-vinjet v zameno za vpliv na POP TV.

Nič bolje se ni odrezal del slovenskih novinarjev. V Janši naklonjenem Združenju novinarjev in publicistov, ki je dejansko nastalo v krogu Petra Jančiča po nastanku novinarske peticije v burnem času jeseni leta 2007, [o čemer pišem v svoji primerjavi med dogajanjem med tem letom in leta 2021 prav ob pisanju Politica](#), so pričakovano stopil v brani svojemu političnemu idolu in se pridružili njegovim očitkom novinarki Lili Bayer:

V ZNP, kjer smo posamezni člani že leta deležni dokazanih političnih groženj obžalujemo, da se je Politico, brez da bi preveril dejansko stanje, pustil zlorabiti za potrebe grobih notranje političnih obračunov slovenske postkomunistične levice, ki ima sama dolgo zgodovino izvajanja pritiskov in napadov na novinarje.

Resnica o medijski svobodi v Sloveniji je povsem v nasprotju z glavno poanto zapisanega in to se da brez težav preveriti, če kot novinar preveriš in upoštevaš različna stališča. V tem primeru je predstavljena le ena, dominantana, levičarska stran slovenskega medijskega prostora, ki je izrazito nepluralna in navijaško neprofesionalna.

Odmevi v bran z uravnoteževanjem

Odziv ZNP je zgolj majhen drobec v orkestrirani obrambi strankarskih medijev v obrambo Janše in grobih insinuacijah na račun novinarke Politica. Ob tolikšni orkestraciji si zdaj poglejmo, kako se je v omenjenih Odmevih odrezala TV Slovenija. Oddajo je vodila Rosvita Pesek in po prvem, poročevalskem delu, je sledil še prispevek o domačih odzivih, ki ga je pripravil Boštjan Veselič Golob.

Uredniki oddaje in Manica Janežič Ambrožič so se odločili za preverjeno taktiko »neobsojanja« napadov na novinarje: uravnoteževanje. Rosvita Pesek je v začetnem prispevku povzela obsodbo Evropske komisije, zavrtila izjavi Erica Mamerja in Christiana Wiganda, potem dala besedo še dopisniku Igorju Juriču, ki je moral priznati, da dogajanje ni prijetno za državo in da »našo državo mečejo v isti koš kot Madžarsko

in Poljsko«. Kar je moteče, je dodal, ker bo naša država v drugi polovici leta predsedovala Uniji. Jurič je nato povzel vse obsodbe, omenil akcijski načrt za demokracijo, kjer da se pripravljajo splošni ukrepi za zaščito novinarjev in medijske svobode, omenil napade vlade na STA, citiral Belgijca Verhofstadta, ki je zapisal, da ko novinarka postavlja vprašanja o svobodi medijev, njeno ustrahovanje ni odgovor. K temu pa navrgel že omenjeno pobudo Sophie in 't Veld.

Prvi, poročevalski del [prispevka](#), torej ni skrival jasne obsodbe, vendar je ta prihajala v Slovenijo od zunaj; nadaljevanje je bilo vse kaj drugega. V njem je Veselič Golob povzel nekatere poudarke iz članka, potem pa pred mikrofonom povabil domače novinarja, najprej Igorja Pirkoviča, torej svojega novinarskega kolega iz iste hiše, ki je član upravnega sveta ZNP. Zelo pričakovano je bil nato prvi poudarek Pirkovičeve izjave, da je članek »izrazito pristranski«, da so »v ozadju nekatere leve struje«, ki »enostavno gonijo to levičarsko agendo«, zato je »v Evropo šla izkrivljena slika, očitno da bi oslabil slovenski strateški položaj pred predsedovanjem Evropski zvezi«. Pričakovano ni zmogel nobene obsodbe.

Prvopovabljeni Pirkovič o pristranski in izkrivljeni sliki v članku Politica

Nato je Veselič Golob milostno prepustil besedo še Petri Lesjak Tušek, predsednici Društva novinarjev Slovenije. Rad bi spomnil na podobno postopanje v mandatu 2004-2008, o čemer več v [In media res](#): po ustanovitvi ZNP so vsi ključni mediji kar čez noč začeli harmonizirati mnenje reprezentativne DNS z mnenjem ZNP, čeprav gre za neprimerno manjše društvo. Ob tem pa so naenkrat ZNP časovno predstavljali kar pred mnenjem DNS. Praksa, ki se spet vrača!

Menda vsi to počnejo

Nastop Lesjak Tušek so podložili z zanimivo grafično podlago: odzivom Ukoma na zapis Politica, predsednica društva pa je povedala, da je očitno postal domač prostor za predsednika vlade premajhen in »da mora svoja blatenja novinarjev, zlasti novinark, še izvažati v mednarodni prostor«. Na eni strani izvažata žalitve, na drugi strani pa uvažata madžarski medijski model, je bila ostra.

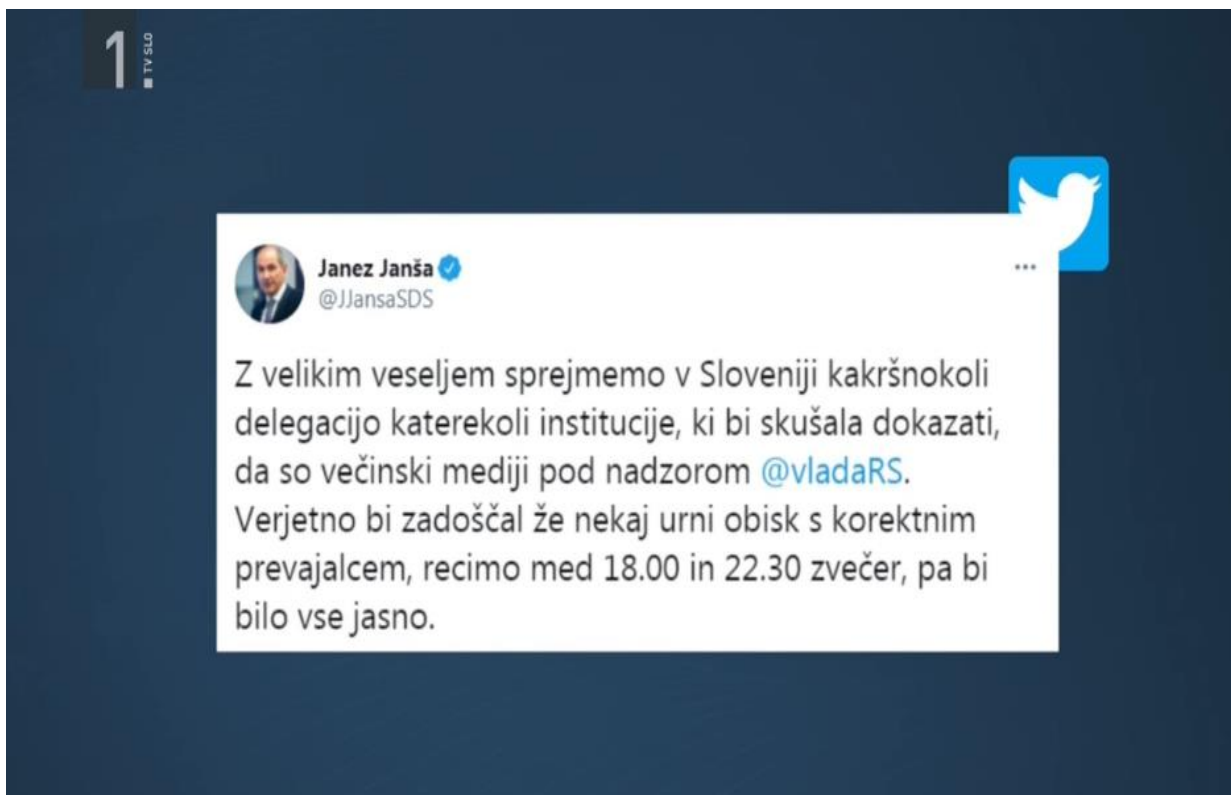
Nato je Veselič Golob pred kamero povabil še dr. Igorja Vobiča s Katedre za novinarstvo. Po začetnem uravnoteževalnem ustroju izbire sogovorcev, kot sem ga opisal, je do besede prišla še stroka, ki bo tako rekoč v spopadu dveh diametralnih mnenje presodila, kdo ima prav. Novinar ga je najprej uvedel s stavkom, da je po Vobičevem mnenju članek Politica »novinarsko utemeljen«, a da »opozarja, da si vse politike želijo povečati svoj vpliv na medije«.

Ob tem relativizacijskem momentu v skladu z argumentacijskim [tu quoque](#), češ vsi to počnejo, zakaj bi Janši zamerili, je potem sledila izjava gosta: »Gre za neko nadaljevanje, kontinuiteto političnih pritiskov v Sloveniji. Torej niso od včeraj. Niso tudi od te vlade.«

Dr. Vobič v prispevku Odmevov: kasneje je povedal, da je bil zmanipuliran ali deležen površne obravnave

Janša je bil s tem nenadoma zelo razbremenjen svojih političnih pritiskov. Od začetne obsodbe v prispevku, kakršno deli evropska politika, ni ostalo skoraj nič. Veselič Golob je nato v nadaljevanju pokazal in komentiral še nekaj tvtov, med drugim Janše in Uroša Urbanije iz Ukoma, predsedniku vlade pa je potem prepustil še zadnjo besedo z njegovim ciničnim povabilo »delegaciji«, ki bi med 18.00 in 22.30 uro zvečer (!) preverila podatke o političnem nadzoru medijev v državi. Bizarno domisljico, ki jo je v prispevek, sicer dolg 8 minut in 11 sekund, pred tem vrednostno nevtralno uvedla že Rosvita Pesek.

Janšev tuit v prispevku Odmevov: slavljenje cinizmov

Odziv Igorja Vobiča

Na Facebook profilu se je dan kasneje odzval Vobič in svoje protestno pismo poslal novinarju, uredniku Odmevov dr. Valentinu Arehu in odgovorni urednici Manici Janežič Ambrožič:

Spoštovani, v prispevku Članek časnika Politico v včerajšnjih Odmevih ste z rezanjem izjav in njihovim povzemanjem omogočili večpomensko branje mojega komentarja odnosa trenutne politične oblasti do medijev in novinarstva ter odzivov po objavi članka Inside Slovenia's War on the Media.

Prispevek, ki bi moral v skladu s konvencijami televizijskega novinarstva stremeti k enopomenskosti, namreč omogoča nasprotno branje ne le od izrečenega v posnetem pogovoru z vami, temveč tudi od ugotovitev mojega znanstveno-raziskovalnega dela in moje siceršnje javne kritike odnosa trenutne politične oblasti do novinarjev, posebej do novinark in urednic.

Kot poznavalec delovnega procesa (televizijskih) novinarjev ocenjujem, da je prispevek rezultat ali površnega novinarskega dela ali manipulacije.

LP

dr. Igor Vobič

Sporočilo pošiljam tudi:

- uredniku včerajšnjih Odmevov dr. Valentinu Arehu

- urednici informativnega programa Televizije Slovenija Manici Janežič
Ambrožič

Vobičev odziv krepi mojo začetno trditev, da v Sloveniji niti RTV Slovenija ne zmore resno »enopomensko« obsoditi napadov na novinarje, kar sem v preteklosti že velikokrat dokazoval. Tokrat ne zgolj z postopkoma uravnoteževanja in relativizacije namesto jasne opredelitve, ampak, če sledimo Vobiču, tudi z namerno manipulacijo in površnostjo. Znova se potrjuje moja stara misel: imeli bomo točno takšno demokracijo, kakršno nam bodo narisali naši mediji in neodgovorno novinarstvo.

Več:

[To smo že nekje videli: Politico o vojni z mediji, ki sproža déjà vu](#)

[Vladna ambulanta za zdravljenje od zasvojenosti: Tonin o motečem Janševem tvitanju](#)

[Napadi na novinarsko delo: zakaj abstraktne obsodbe nikoli ne bodo dovolj](#)

[Od žalitev novinarjev do krvi: komentar Manice J. Ambrožič, ki pa je pozabil omeniti politike](#)

[»Novinarske prostitutke« so plod medijske servilnosti](#)

Tarča, lažni profili in »Naši redni neplačniki čestitajo in pozdravljajo«

5. marec 2021

Zadnja Tarča na TV Slovenija je zbudila nekaj čudenja in radovednosti. Kaj natančno sta [v oddaji o lažnih profilih na družbenih omrežjih kot političnem orodju](#) počela notranji minister Aleš Hojs in Sebastjan Jeretič, svetovalec pri ministru Zdravku Počivalšku, ne ve nihče. Razen nekaj izbrancev, ki bi morali vedeti: Erika Žnidaršič, Boštjan Kogovšek in Manica Janežič Ambrožič, najbolj odgovorni za oddajo. S kakšnim namigom se niso potrudili.

Hojs kot strokovnjak

Je morda pravilna razlaga, da je Aleš Hojs neodkriti strokovnjak za družbena omrežja in astroturfing, da uporablja kakšen lažni profil in nam bo kaj povedal o trolanju v prvi osebi? Nikakor, nobenih razkritij v tej smeri in tudi sam je odločno zanikal. Se morda s to problematiko po neki poti ukvarja kot notranji minister ali policija, nad katero bdi? Nak, ničesar takšnega niso omenjali. Gledalec je lahko zgolj nemočno ugibal, zakaj je tam.

Kakšen posvečenec bi sicer pomislil, da se je v etru poznavalsko znašel zaradi notorične objestnosti in žaljivosti, ki jo kaže v svojih tvitih. Ampak saj res ni edini, ob sebi ime hudičevo veliko konkurenco in tudi z lažnimi profili to ni povsem povezano. Pričakovali bi, da ga predstavijo kot tistega ministra, ki je po prevzemu funkcije še nekaj časa kot direktor vodil propagandno Nova24TV, dokler niso končno našli zamenjave, in da se potemtakem na strankarsko širjenje lažnih informacij odlično spozna. Ampak o njegovih tovrstnih znanjih niso nobene črhnil.

Janez Janša Retweeted

Aleš Hojs @aleshojs · 21h

S takim in upravni enoti overovljenim obrazcem se odpove tv naročnina! Danes oddal na vložišču RTV!

RADIOTELEVISIJA SLOVENIJA Oddelek za poslovanje / ZAVEZANCI
 tel. +386 (0)1 475 40 13, faks +386 (0)1 475 30 13
 rtv.prijava@rtvslo.si

Obj. št.: **ODJAVA RTV SPREJEMNIKA** Sklepn. št. zavezanca: **60324538**

Podpisani(a) (Prosimo, da navedete svoje točne osebne podatke, kot so zabeleženi v osebnem dokumentu in obvezno tudi dvočno številko)
ALEŠ HOJS

Ulica in hišna številka _____ Št. pošte _____ Naziv pošte _____

Izjavljam,
 da za čas 36 mesecev / (časovno obdobje) sprejemam oddaje za obdobje 12 mesecev / (časovno obdobje) na naslov _____ v svojih prostorih na naslovu _____

iz razloga **NE SEM JIM GLEDATI PROGRAMI, KI GA MORTIFICIRATE IN PREDUJATE**

nimam svojega in tudi ne uporabljam tujega (ustrezno obkrožite):
 a) radijskega
 b) avtoradijskega
 c) televizijskega

sprejemnika ter da sem seznanjen(a) z zakonskimi posledicami neresnične izjave, da se z globo od 125,19 EUR do 417,29 EUR kaznuje vsakdo, ki ima radijski oziroma televizijski sprejemnik in je podal neresnično izjavo (42. člen Zakona o RTV Slovenija, Uradni list RS, št. 96/2005).

Svojo izjavo dokazujem tako, da: *(obkrožite a ali b)*
 a) prilagam naslednje dokaze: _____
 b) pooblaščen osebi RTV Slovenija s podpisom _____ *(ustvarnoči podpis)*
 dovoljujem in predlagam preverjanje dejanskega stanja (ogled) na naslovu, za katerega podajam izjavo, v roku 3 mesecev od podane izjave.

← ↻ 32 ❤️ 48 ⋮

Minister v enem od pozivov, da državljani prenehajo plačevati RTV prispevek

Zato nam kot edina razloga, zakaj se je znašel tam, preostane le še v oddaji omenjeno dejstvo: gospod se nenehno pritožuje, da ga je tam premalo, za nameček pa, kot je z žeblico na glavico pravilno ugotovil Jernej Pavlič iz SAB, ne plačuje RTV prispevka. Skratka, verjetno bo prav to ultimativno pravi razlog njegovega postanka v oddaji: [neplačevanje položnic in hujskanje državljanek in državljanov, da jih ne plačujejo.](#)

Dvakrat nas farbajo

Seveda smo lahko upravičeno jezni. Mar ne bi Manica Janežič Ambrožič tega uredila drugače, recimo s posebno tedensko oddajo z vsemi strankarskimi neplačniki prispevka kot studijskimi gosti? Lahko bi se imenovala »Naši redni neplačniki čestitajo in pozdravljajo«. Kajti zakaj jih morajo tlačiti v oddajo o lažnih tvitih in trolanju? Koga s tem kar dvakratno farbajo, če ne poštenih plačnikov RTV prispevka, ki si zaslužijo strokovno oddajo z referenčnimi gosti?

In ne, kakor da absurdnosti še ni popolnoma dovolj, se je Hojs v najmanj treh replikah spraval na javno radiotelevizijo, jo ponižujoče karal, podučeval in se pritoževal nad premajhno pozornostjo, ki mu jo namenjajo, vse v skladu s političnim propagandizmom v odnosu do javnega servisa, ki ga v njegovi orbiti poslušamo že leta.

K. T., G. K., T. H.

4. marec 2021 ob 20:10
Zadnji poseg: 4. marec 2021 ob 21:43
Ljubljana - MMC RTV SLO,
Televizija Slovenija

Preberi članek

Tarča: "Slovenska tvitosfera je zabetonirana v svojih položajih, nikogar ne boš spreobrnil"

Oddajo Tarča vodi Erika Žnidaršič

Kopriva, Joca, Kristina Vidmar, Marta Kocjančič ... to je le nekaj od številnih lažnih ali dvomljivih profilov na Twitterju, ki jih upravljajo politika in celo poslanci.

Foto: TV Slovenija, zajem zaslona

Zadnje iz

Naslovni poudarek iz Jeretičevega nastopa na MMC RTV Slovenija, ki je zastranitev

Res nenavadno grotesken mazohizem, ki mu na svetu ni najti para: v programski shemi ponujajo prostor za redne nastope neplačnikom, celo vladajočim politikom, ki za nameček politično rušijo RTV hišo, in to izključno le zato, da se v njej nastopajoči lahko pridušajo, da jim je namenjenega premalo programskega časa! Njihovi vsebinski prispevek k obravnavani temi je docela nepomemben.

Jeretič kot strokovnjak

Poglejmo si še povabilo Sebastjanu Jeretiču. Predstavili so ga kot Počivalškovega svetovalca oziroma na kratko podpisali kar kot »političnega svetovalca«. Glede na poprejšnjo novinarsko uzanco, na primer v Večeru, [ko nam naši uredniki piarovce in lobiste bizarno ponujajo kot komentatorje](#), je omenjeni le previdno prešel v neko drugo kategorijo. Toda zakaj ga takšna funkcija kvalificira za nastop v oddaji? So pri

gospodarskem ministru aktivni v tej smeri, so pripravili kakšno študijo? Je morda vsaj on nekdo, ki se strokovno spozna na lažne profile na tviterju, kot sta nam problem pojasnila Anže Boštic iz portala Pod črto in Tadej Štok iz zavoda Danes je nov dan? Nikakor, v oddaji je dajal od prvega trenutka vedeti, da se mu zdijo »farme trolov« (Nataša Pirc Musar) zgrešena propagandna strategija, neučinkovita in depласirana, zato jo zavrača. Predpostavka raziskovalcev astroturfinga je kajpak obratna, da odlično delujejo in zato predstavljajo resno manipulacijsko orodje, ki ga skrivaj uporablja politika.

Manever provladnega svetovalca in privrženca Janše smo kajpak takoj dešifrirali, minimizirati pomen in težo slehernega psihopolitične taktike na socialnih omrežjih, ki bi obremenila vladajočo garnituro. Zato pač imajo svetovalce in zato jih mastno plačujejo. Toda ali je RTV hiša njihov podaljšek? Ali pa je razlog povabila Jeretiču kje drugje, v uporabi lažnih profilov? Ne, tega ga niso niti vprašali, je pa novinarka RTV Slovenija Eugeniya Carl na Facebooku objavila zanimivo tabelo, iz katere je razvidna njegova velika strast do njih, saj jim zelo rad sledi. Od detektiranih in analiziranih trolov spremlja veliko večino. Zelo pomembno razkritje za nekoga, ki lažne profile prezira in v njihovo učinkovitost ne verjame!

USERNAME			FOLLOW?
http://www.twitter.com/neurovirtu	jocarules	http://www.twitter.com/jocarules	yes
http://www.twitter.com/neurovirtu	BostjanSeruga	http://www.twitter.com/BostjanSeruga	yes
http://www.twitter.com/neurovirtu	DesnicarkaM	http://www.twitter.com/DesnicarkaM	yes
http://www.twitter.com/neurovirtu	lenaradczyk	http://www.twitter.com/lenaradczyk	yes
http://www.twitter.com/neurovirtu	kek_janja	http://www.twitter.com/kek_janja	yes
http://www.twitter.com/neurovirtu	lublanaCEE	http://www.twitter.com/lublanaCEE	yes
http://www.twitter.com/neurovirtu	pusnikferdinand	http://www.twitter.com/pusnikferdinand	yes
http://www.twitter.com/neurovirtu	janez_novak	http://www.twitter.com/janez_novak	yes
http://www.twitter.com/neurovirtu	JureBregar	http://www.twitter.com/JureBregar	yes
http://www.twitter.com/neurovirtu	1radovedna	http://www.twitter.com/1radovedna	yes
http://www.twitter.com/neurovirtu	katarinamlakar	http://www.twitter.com/katarinamlakar	yes
http://www.twitter.com/neurovirtu	karolinasemjaz	http://www.twitter.com/karolinasemjaz	yes
http://www.twitter.com/neurovirtu	ninalogar4	http://www.twitter.com/ninalogar4	yes
http://www.twitter.com/neurovirtu	EvaResnik	http://www.twitter.com/EvaResnik	yes
http://www.twitter.com/neurovirtu	Kalofat	http://www.twitter.com/Kalofat	yes
http://www.twitter.com/neurovirtu	jan_gerben	http://www.twitter.com/jan_gerben	yes
http://www.twitter.com/neurovirtu	matevz007	http://www.twitter.com/matevz007	no
http://www.twitter.com/neurovirtu	hanavrabec	http://www.twitter.com/hanavrabec	no
http://www.twitter.com/neurovirtu	Medenakimi	http://www.twitter.com/Medenakimi	no
http://www.twitter.com/neurovirtu	ostanekatarina	http://www.twitter.com/ostanekatarina	no
http://www.twitter.com/neurovirtu	Japelj62962	http://www.twitter.com/Japelj62962	no
http://www.twitter.com/neurovirtu	luka_bizjak	http://www.twitter.com/luka_bizjak	no
http://www.twitter.com/neurovirtu	jurzesky	http://www.twitter.com/jurzesky	no
http://www.twitter.com/neurovirtu	MajdaKravanja	http://www.twitter.com/MajdaKravanja	no
http://www.twitter.com/neurovirtu	JanezR2	http://www.twitter.com/JanezR2	no

Eugeniya Carl je objavila seznam lažnih profilov, ki jim sledi gost oddaje Tarča

Kaj potem sploh še ostane kot potencialni motiv povabila? Čeprav ga podobno kot pri Hojsu gledalec ni mogel uganiti, možna razlaga sledi prejšnji - za razliko od ministra morda plačuje RTV prispevek, toda povsem enako prezira radiotelevizijo. Še zlasti ko napada njene novinarko, na primer prej omenjeno Eugenijo Carl, ki se je drznila pisati o rabotah eks-koprškega župana Borisa Popoviča. V uradnem komuniqueju koprške občine so jo pri Jeretiču opisali kar s stavkom »Eugenija Carl spet laže, krade, bolhe je«, koprski župan pa [je sicer že pred leti novinarko Barbaro Verdnik javno označeval z izrazi](#) verbalnega mobinga in zanjo dejal, da je »psihič in punca, ki je očitno že tako zašla, da potrebuje pomoč strokovnjakov«, novinarko Petro Vidrih pa za »lezbijko, ljubico in piarovko bivše izolske županje, ki rada popiva«.

Nesolidarnost in mazohizem

Kot njegov glavni piarovec je Jeretič novinarko TV Slovenija dolga leta zasmehoval v številnih zapisih [v koprskem glasilu in drugod](#). Povedano drugače, če so novinarji in uredniki zadovoljni s takšnim izborom, če Erika in Manica pljuneta čez svojo kolegico novinarko in če si Jeretiča niso mogli zaželeli kot eksperta za lažne profile, so si ga mogoče lahko kvečjemu iz razloga, ki sem ga navedel. Ampak zdaj bom ponovil vprašanje: mar ne bi odgovorna urednica zadrege uredila drugače, recimo s posebno tedensko TV oddajo z vsemi političnimi svetovalci ministrov Janševе vlade, ki sesuvajo RTV Slovenija? Lahko bi se preprosto imenovala »Ministrski svetovalci čestitajo in pozdravljajo našo hišo«. Kakšna novinarska nesolidarnost, kolikšen mazohizem in še večje poniževanje pameti gledalk in gledalcev!

Nič čudnega, da so se potem v oddaji znašli poudarki, kot je »Najprej moram povedati, da se mi zdi naravnost bizarno, da se javna radiotelevizija ukvarja s sedmimi retviti poslanca ali državnega sekretarja Mahničiča ali predsednika vlade« (Hojs) in »Ves čas, ki je vložen v te profile, je vržen stran, ker ne doseže nobenega rezultata. Edina moč tviterja v slovenski politiki je moč, ki mu jo dajete mediji, ko povzemate stališča, ki so sporočena prek tviterja« (Jeretič). Slednje je postalo še metanivojska kritika oddaje. Ker če je to res, so v Tarči, vključno s povabljenimi avtorji, v celoti zapravljali čas in nevarno ozvočevali napačne teme in avtorje.

Še enkrat klonili

Kasneje so si na MMC RTV Slovenija privoščili še zgrešen poudarek v naslovu. Očitno jih je po oddaji najbolj prepričala prav Jeretičeva misel, ki so jo na tak način izpostavili: »Slovenska tvitosfera je zabetonirana v svojih položajih, nikogar ne boš spreobrnil«. V čem je manipulativna zastranitev naslovnega poudarka? Psihološki učinki politične propagande na tviterju ne ciljajo neposredno na spreminjanje političnih prepričanj ljudi, temveč sledijo številnim drugim, nič manj pomembnim ciljem: kontroli škode, preusmerjanju pozornosti, širjenju napačnih zgodb in laži, diskreditacijam političnih

nasprotnikov, nastavljanju vab in manipuliranju z javnim mnenjem. Z izbiro navedenega poudarka o »spreobrnitvi« uporabnikov pa je nastal popolnoma zgrešen vtis, da sistematična raba lažnih profilov sploh ne služi ničemu, zato ne more biti škodljiva. Lahko uganemo, komu dejansko služi tak poudarek? Novinarji RTV Slovenija so klonili še na tej ravni.

https://www.youtube.com/watch?v=amsqgIW2Qtg&t=1945s&ab_channel=INMEDIARES

O trolanju in lažnih profilih

In še beseda k celotnemu vtisu oddaje: odličen in zelo pedagoški uvodni prispevek je bil njen najboljši del. Nataša Pirc Musar je uspela umestiti dogajanje v približni okvir moralnih in potencialno pravnih presoj, Anže Boštic je s premalo minutaže ilustriral logike diskreditacij in laži, Dan Podjed nakazal problem »shizofrenije multiplih identitet«, za katero bodo zboleli strankarski plačanci ali kar poslanke in poslanci sami. Spodobni nastavki oddaje, ki sta jih, po izbiri urednikov in voditeljice, dodobra sesuli dve zgrešeni povabili.

Naj na koncu postavim še nagradno vprašanje: čemu in zakaj to počnejo, od kod črpajo inspiracijo za napačne izbire gostov? Ne vemo, ampak induktivno obarvana razlaga je le ena - prijaznost do oblasti. Ko bodo naslednjič govorili o vesoljski tehniki, Nasinem roverju in pristanku na Marsu, je edino vprašanje, katerega ministra bodo povabili.

Več:

[Ni obžalovala, še manj se je opravičila. Šlo je za zasebni profil.](#)

[Poslanka nima razloga, da briše lažne profile](#)

[Edina točka naše stabilnosti: lobisti in piarovci kot politični komentatorji](#)

[Lobisti v Večeru: trumpistična strategija komuniciranja](#)

[Koga vabijo v Odmeve: o izgubljenem moralnem in profesionalnem čutu](#)

[Eugenija Carl laže, krade in bolhe jé: portal Ekoper in napadi na novinarje](#)

[Svoboda medijev: o neki odsotni moralni zadregi urednic TV Slovenija](#)

[Trije plakati pred Koprom](#)

[Koprski divji zahodi in novinarska malopridnost](#)

Politizacija proti kolegialnosti: zakaj so v oddaji Intervju dovolili obračun z novinarko Eugenijo Carl?

15. marec 2021

Je odgovorna urednica Manica Janežič Ambrožič pred predvajanjem intervjuja s Sebastjanom Jeretičem preverila resničnost trditev gosta, s katerimi je [v pogovoru na TV Slovenija](#) obračunal z novinarko iste radiotelevizije, torej z njeno sodelavko Eugenijo Carl, označeno za politično aktivistko? Je pri tem kot podpisana pod oddajo postopala dovolj profesionalno, ali pa je, ravno nasprotno, iz nekega razloga klecnila?

Gosti Jožeta Možine v oddaji Intervju niso nobeno presenečenje, RTV Slovenija že dolga leta dopušča izvajanje nečesa, kar očita Jeretič drugim - političnih agend novinarja, znotraj katerih izbira izključno tiste sogovorce, ki pripadajo njegovi ideološki liniji, trenutno vladajoči liniji aktualne vlade. Še več, določa jih po ključu svežega političnega dogajanja in na način, da ojača sporočila, za katera je presodil, da bodo v nekem trenutku za njegove favorite najmočnejša.

Predvidljiva izbira

Jeretič se je zato pokazal kot predvidljiva izbira, kot plačani multisvetovalec, velik podpornik Janše in tesen sodelavec ministra za gospodarstvo, trenutno celo usodnega za preživetje sicer kritično manjšinske vlade. Za sabo ima ravnokar nastop v oddaji Tarča v isti hiši, kamor so ga povabili kot nekoga, ki bo komentiral astroturfing in lažne profile – temu povabilu skupaj z Alešem Hojsom [sem se čudil v daljšem zapisu](#).

V nadaljevanju povsem puščam ob strani vsebinsko analizo pogovora, pričakovano intonirano v podporo gostovemu varovancu in oblasti, prednost dajem izključno razpravi o uredniški odgovornosti in pristojnosti. Za razumevanje njegovega nastopa potrebujemo poznavanje nekaj ozadja; Jeretič je kot piarovec koprskega župana Borisa Popoviča večkrat [nesramno in žaljivo napadal Eugenijo Carl](#), kar je postalo, ob neplačevanju položnic ali celo hujskanju, da se jih ne plačuje, prepoznavna vstopnica, s katero te tamkajšnji uredniki prijazno povabijo v svoje oddaje.

Diskreditacijski stroj je zaganjal predvsem kot odgovorni urednik portala Ekoper, občinskega trobila v podporo županu, ki so ga častili tamkajšnji občani. Mimogrede, pred meseci so mediji pisali o možnosti, da bi Popovič postal novi državni sekretar pri Počivalšku, s čimer bi krog navezav bil sklenjen. Presenetljivo pa je se pri Možini nato Jeretič skliceval na to, da goji kulturo argumentiranega dialoga in visoke standarde komunikacije.

Eugenija in podobni naj si za začetek preberejo današnji Večernji list

eKoper, foto: Večernji list | On 15. Jul 2016

Menedžer Andy Bara je poskrbel za enega najbolj odmevnih nogometnih prestopov ta čas, ki se vrtili okrog fantastičnih 10 milijonov evrov. Nekdanja zvezda Dinama in nekdanji hrvaški reprezentant Jorge Sammir bo za kitajski klub prejemal 7,8 milijona evrov letne plače!

"Nič za to, če te slovenske fousivce in negativce prenašam že 14 let, jih bom pa še naprej",

pravi župan Mestne občine Koper **Boris Popovič**, ki je dolgih obrazov razočaranih dvomljivcev, ko se njihove napovedi o črnih oblakih nikakor ne uresničijo, že vajan, novinarki Carlovi pa ob tem sporoča:

"Draga Eugenija, razumem tvoj gnev do mene vsa ta leta in razumem tvoj gnev do Andyja danes. Predlagam ti, da malo manj gledaš naše branjevke po Trstu, kako se trudijo in služijo svoj vsakdanji kruh, in morda malo več gledaš Andyja in podobne mlade fante, kajti čas, ko so mladi fantje gledali tebe, je že zdavnaj minil".

Značilni seksistični poudarki na Jeretičevem portalu Ekoper

Eugenijine trhle noge

KŽ
On 24.08.2016

Samooklicana resnicoljubna in objektivna novinarka javnega državnega zavoda RTV Slovenija Eugeniya Carl se je znova, kot že neštetokrat doslej lotila

"raziskovanja" koprskega župana Borisa Popoviča.

Tokrat omenjeno novinarko bode v oči prestižna nagrada, ki jo je prejel koprski župan.

Spomnimo, da je minuli mesec koprski župan Boris Popovič prejel naziv **Evropskega naj župana regije Jugovzhodne in srednje Evrope**. Gre za prestižno nagrado Evropske neodvisne agencije, časopisa Euromanager in Evropskega združenja managerjev iz Sarajeva.

V številnih zapisih se novinarko, ki je pisala o rabotah župana, naslavlja kar z navedbo imena, kakor da so zapisi namenjeni zgolj njej

No, tudi tokrat smo v pogovoru naleteli na pričakovani obračun z omenjeno novinarko, znano po kritičnem poročanju o Popoviču. Ker si je skoraj nemogoče predstavljati, da odgovorna urednica ne bi predhodno vedela za vsebino, ki bo v pogovoru predvajana, s tem pridemo do osrednje uredniške dileme. Če je bila s pogovorom seznanjena, bi dogajanje, ki ga opisuje povabljeni gost kot obremenilno za novinarko, morala predhodno preveriti še pri njej. Je pri tem ravnala profesionalno, v skladu z novinarskimi standardi in poklicnimi načeli javnega servisa?

Kako je oddajo komentirala novinarka

No, na podlagi demantija, ki ga je Eugeniya Carl spisala po predvajanju intervjuja in objavila na svoji Facebook strani, lahko v to suvereno podvomimo. Relativno dolg komentar vsebuje popoln citat Jeretičevega očitka na njen račun in zadeva županske

volitve leta 2014, kjer je kot Popovičev človek nastopil v vlogi kandidata v Piranu, novinarka pa je razkrila, da naj bi prišlo do načrtovanega podkupovanja volivcev, zaradi česar ji je očital politični aktivizem. V TV dnevniku 17. oktobra 2014 je predvajala izjavi dveh oseb, ki sta podkupovanje v kamero potrdili.

Njen komentar na Facebooku navajam spodaj v celoti, novinarka daje posredno tudi slutiti, da je bila odgovorna urednica z vsemi pomisleki na njen račun oziroma z vsebino oddaje vnaprej seznanjena:

Oddaja Intervju z Jožetom Možino, pravkar.

Gost Sebastjan Jeretič izusti:

»Na enih od volitev, na katerih sem kandidiral, je Eugeniya Carl na petek, tik pred volilnim molkom, ko ni bilo več možno se odzvati na to, prišla s prispevkom, v katerem sta dva uporabnika prepovedanih substanc (???) govorila, da sem obljubljal denar za glasove...in potem ne plačal. Mojo izjavo je vzela že tisti torek, s prispevkom pa je čakala na petek, zato, da se ne bi mogel odzvati. To je za mene politični aktivizem, osebni aktivizem.«

Eklatantne laži. Jeretič, oseba, ki se poslužuje najbolj umazanih, podlih in pritlehnih propagandnih prijemov pri diskreditaciji tistih, ki ne ugajajo njegovim političnim naročnikom, ne zamudi priložnosti za obračun z mano. V odsotnosti samorefleksije je namreč še vedno prepričan, da je zaradi mojega prispevka izgubil na županskih volitvah v Piranu leta 2014. Saj ne, da v Piranu niso hoteli vladavine Popovičevega podaljška, ne, da ni bil izvoljen, je bilo krivo poročanje Eugeniye Carl. En moj televizijski prispevek.

Da kar takoj razčistimo Jeretičeve laži:

- Laž je, da se ni imel možnosti odzvati na očitke o kupovanju glasov. Njegov odziv je bil v prispevku, očitke je zanikal, sledila je celo moja pripomba, da je v volilni kampanji uporabil vse, kot kaže pa nikakor ne kupovanja glasov.

- Laž je, da sem za očitke vedela že dolgo prej, ker »se je o tem govorilo po Piranu«. Jaz za to vsekakor nisem vedela dolgo prej.

- Laž je, da sem njegovo izjavo posnela v torek, objavila pa v petek. Izjavo sem v Jeretičevem volilnem štabu v Luciji posnela v petek popoldne (če se dobro spomnim je bila ura okoli 15 popoldne), torej istega dne, kot je nastal in bil objavljen prispevek.

- Laž in očiten poskus diskreditacije je, da sem politična aktivistka. Nisem politična aktivistka. Nisem ne članica ne simpatizerka nobene politične stranke, niti pristašica nobene politične ideologije. V bistvu politiko preziram

z vso svojo bitjo. Nikoli me ne bo vase potegnila nobena ideologija. Sem pa in bom vedno aktivistka človekovih pravic. Tistih, ki jih že imamo in tistih, ki so v nastajanju, ali še bodo. Zapisanih v ustavi, zakonih ali, zaradi mene, v ustnih izročilih. Strastna zagovornica moralnih in etičnih vrednot. V tem je moj spekter barvit in razpreden na vse strani.

Da je laži trosil Jeretič, me niti ne čudi, z njegove strani sem doživela že čisto vse, saj je zvesto prišepetoval koprskemu županu v grobih in seksističnih napadih name.

Kar me čudi in žalosti, so odgovorni v mojem mediju, ki tako prakso dopuščajo in z neukrepanjem posledično podpirajo. To namreč, da gostje v oddajah RTV-ja lahko neovirano pljuvajo po novinarjih taiste hiše, jih blatijo, diskreditirajo, diskvalificirajo, rušijo njihovo osebno in profesionalno integriteto ter kredibilnost.

Oddaja je bila vnaprej posneta. Vedeli so.

Integriteta in kredibilnost sta vse, kar ima novinar. Edini njegov kapital. Zato da zaščitim svojo integriteto in verodostojnost, bom svoji lastni hiši izstavila zahtevek za popravek.

Si je sploh mogoče zamisliti večjo absurdnost situacije? Svetovni unikum, sem prepričana.

Ja, res živimo v letu novih in norih realnosti.

In, ja, Jeretič zna nakladati. In dobro zavija meglo v zlat darilni papir. Kdor ga ne pozna, bi ga še kupil.

Ali je odgovorna urednica postopala profesionalno?

Ključna je potemtakem presoja, ali je Manica J. Ambrožič vedela, da bo v pogovoru izrečena trditev imela status laži. Če ga ima, potem je z objavo škodovala novinarki lastne hiše in jemala verodostojnost ustanovi, ki ji pripada. Lahko pa je seveda možno obratno, da nastopajočemu verjame bolj kot svoji novinarki.

Poklicna merila kot osrednji dokument s smernicami profesionalnega novinarstva na RTV Slovenija ne opisujejo zelo natančno, kako naj pred oddajo tehta urednik. Predvideva se sicer obvezno posvetovanje z njimi, v tem primeru torej Možine, ki je dolžan obveščati o svojem delu nadrejene urednike, kar še posebej velja ob raznih spornih vprašanjih, ki imajo lahko velik javni odmev. V takih primerih dokončno odločitev nato sprejema odgovorni urednik, piše v Poklicnih merilih, kar ne pušča dvoma o tem, komu se mora novinarka zahvaliti za izrečene ostre besede.

Kaj je odgovorna urednica lahko vedela?

[Prispevek novinarke iz leta 2014, ki ga omenja Jeretič](#), je še vedno prosto dostopen v spletnem arhivu RTV Slovenija. Ob njegovem ogledu, in nesporno si ga je urednica lahko zavrtela pred oddajo, lahko ugotovimo naslednje: v njem nastopita osebi, ki trdita, da sta bili nagovorjeni, da za kandidata Jeretiča novačita glasove. Prvemu, očitno iz socialnega roba, so za nagrado podarili nov telefon, nam pojasni sam, nato pa še doda, da bo zaslužil 10 evrov za vsakega človeka, ki ga prepriča, da na volišču glasuje za Jeretiča; tudi ta bo prejel 10 evrov. Torej 20 evrov za eno prinovalčeno osebo.

V kamero je zaupal še pok, da jih je nabral preko 100. Nato je v prispevku nastopila še druga oseba in potrdila svojo nagovorjenost, da bo prejela denar (ali kosilo), če bo glasovala za Počivalškovega svetovalca.

Jeretičev nastop v prispevku, kjer je lahko demantiral trditve o kupovanju volivcev

Motiv prvega, da stopi pred kamero, ni ostal prikrit: volitve se bližajo h koncu in nanj pritiskajo tisti, ki so šli volit, on pa ni prejel obljubljenega plačila in volivci tudi ne 10 evrov nagrade, zaradi česar se čutijo ogoljufane. Sam se boji zase in se skriva po Piranu, je dodal.

Nato je novinarka Carl pred kamere povabila še Jeretiča, ki je demantiral »laži, ki so krožile že v prvem krogu, s tem se ne ukvarjamo« in dodal: »Jaz nagovarjam športnike, direktorje, podjetnike, gostince, mlade in stare kmete«. Kakor da bi s profila nagovorjenih občanov, ki ga je očitno dobro poznal, poskušal izluščiti dodatni psihološki argument, da na opisani »tip« glasov prav nič ne stavi, ker so zanj bolj pomembni direktorski...

Dilema tehtanja, kaj spustiti v eter

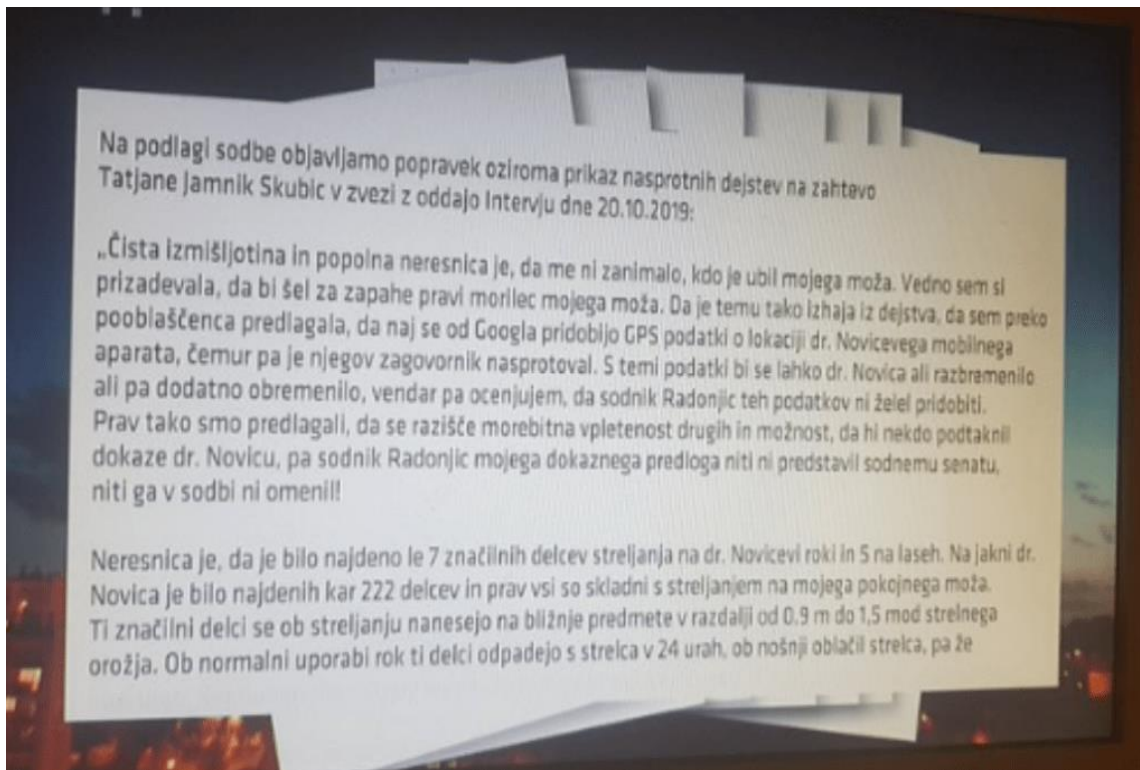
Iz prispevka vsekakor ne moremo izluščiti, kateri dan je bila posneta izjava z Jeretičem: ali v torek, kot trdi sam, ali morda v petek, kot pravi novinarka; v svojem nastopu pri Možini je svoj argument o političnem aktivizmu novinarka zgradil izključno na trditvi, da je zavestno čakala na objavo v petek, tik pred začetkom volilnega molka. Vse druge očitke je namreč novinarka v svojem demantiju že dovolj prepričljivo ovrgla.

Dejstvo je, da sta pred kamero takrat uravnoreženo nastopili obe strani, domnevno plačani nabiralci glasov s socialnega roba in tudi sam Jeretič, ki se je imel možnost braniti. Toda v situaciji, ko je morda odgovorna urednica pred objavo pogovora tehtala, kdo ima prav in je pri tem bila neodločena, je vsekakor neprofesionalno ozvočiti sporočilo, ki kompromitira njeno novinarko; nastopati bi morala v skladu z nečim, čemur pravniki in sodniki sledijo pod načelom »In dubio pro reo« in zaščititi napadenega, ne pa dati prednost kompromitaciji, celo lastne novinarka! Da bo ta morda imela možnost v naslednji oddaji v tekstovnem popravku v dolžini ene minute demantirati navedbe, ne rešuje začetne zadrege in je ne razbremenjuje uredniške odgovornosti.

Odgovorna urednica je že podpirala kršitve v Možinovich oddajah

Dvomov v njeno ravnanje je lahko še več in doslej smo žal že zaznali, da ista odgovorna urednica podpira pristranost v isti oddaji. Najmanj en primer je dobro dokumentiran, v odprtem sodnem postopku proti Milku Noviču zaradi umora Janka Jamnika, ki tedaj še ni bil pravnomočno zaključen, so v programih TV Slovenija izpeljali nekaj intervjujev. Med drugim so dali besedo tudi Noviču, v svoji oddaji Intervju pa je Možina eno uro gostil sodnika Zvezdana Radonjića, ki je omenjenega oprostil, in pred tem še Jožeta Hribernika, ki je bil njegov odvetnik.

Manica J. Ambrožič je več kot očitno postopala pristransko: ne le, da tega v odprtih sodnih postopkih do pravnomočne sodbe ne bi smela tolerirati, v svoje programe je dovolila povabiti zgolj eno stran v procesu, ne pa tudi npr. vdove brutalno umorjenega ali njenega odvetnika. In kakor da povedano ni dovolj, je sodnik Radonjić v intervjuju z Možino grobo žalil Tatjano Jamnik Skubic, obenem pa še njenega odvetnika Miho Kuniča. Na podoben način kot pri napovedi novinarka Carl je prišlo do zahteve po popravku. In potem je sledilo nepredstavljivo: Manica J. Ambrožič ga ob vseh krivicah in neprofesionalnem ravnanju ni želela objaviti!

Delček popravka vdove umorjenega, Tatjane Jamnik Skubic, za katerega se je morala boriti na sodišču

[Odvetnik vdove je na koncu moral pravico dolgo časa iskati na sodišču](#). Kar je škandal z elementi brezpietnosti brez primere, po boleči izgubi moža zaradi brutalnega umora in vseh pristranosti še na račun davkoplačevalcev: sodišče je namreč odredilo, da mora biti popravek objavljen, sodne stroške pa smo plačali vsi.

Enotno mnenje o kršitvah, vendar brez odstopa

Kršitve poklicnih standardov v omenjeni oddaji je kasneje [zaznal Programski svet RTV Slovenija](#), celo glasoval in podprl priporočila, ki jih je [podala varuhinja Ilinka Todorovski](#) v tem primeru, kjer je ugotovila uredniško napako in opozorila na dejstvo, da je v oddaji prišlo do neprimernega posega v osebne pravice osebe, ki ni imela možnosti, da bi pred televizijskim avditorijem zaščitila sebe in svoje dostojanstvo.

Generalni direktor Igor Kadunc [bi moral takrat odgovorno urednico razrešiti, saj je poprej že uveljavljal takšne sankcije](#) za enake primere, kajti sama ni podala odstopa. Zgodilo se ni nič - nikomur. Karavana je šla dalje. Na seji programskega sveta je Mitja Rotovnik za omenjene zdrse slikovito podelil tri rumene kartone, ki jih je prinesel s sabo: Jožetu Možini, Lidiji Hren in Manici J. Ambrožič.

SPORED MMC

17. REDNA SEJA PROGRAMSKEGA

Programski svet podpre ugotovitve varuhinje Ilinke Todorovski glede oddaje Interjuju

Ali bo tudi novinarka Eugenija Carl na koncu primorana oditi na sodišče? Tudi če bo zahtevala popravek, kot je napovedala, in bo sledila uspešna objava, ji to ne bo v posebno zadoščenje, prej bo takšen demanti žalostno spričevalo, da nacionalka žrtvuje lastne profesionalne standarde za potrebe politične všečnosti in prijaznosti.

Možina in Jeretič pričakovano zadovoljna

Možina je že natančno pol ure po intervjuju tvitnil, da pogovor »izjemno odmeva« in se celo razglasil za žrtev, ki deluje na nesvobodnem, tabuiziranem in neuravnoteženem mediju, kakor razume hišo, v kateri je zaposlen:

Intervju z izvrstnim [@NeuroVirtu](#) izjemno odmeva, kar znova kaže, da si gledalci želite svoboden, nazorsko uravnotežen [@rtvslo](#) brez tabuiziranih tem. Končno nas za to tudi plačujete.. Žal imam priložnost le 1x na mesec, pa še v to se spotikajo..NUJEN OGLED

↻ Sebastjan Jeretič Retweeted

Jože Možina
@JozeMozina

...

Intervju z izvrstnim [@NeuroVirtu](#) izjemno odmeva, kar znova kaže, da si gledalci želite svoboden, nazorsko uravnotežen [@rtvslo](#) brez tabuiziranih tem. Končno nas za to tudi plačujete.. Žal imam priložnost le 1x na mesec, pa še v to se spotikajo..NUJEN OGLED

10:56 pm · 14 Mar 2021 · Twitter Web App

Izjemna odmevnost pol ure po oddaji

Njegova reakcija napeljuje na staro in že videno profesionalno zadrego: kako to, da smejo novinarji RTV Slovenija s politično agendo brezkompromisno žaliti lastno hišo in jo označevati za pristransko in nesvobodno, ne da bi jim to kdo v vodstvu zameril? Le od kod črpajo to zmagovito moč, le kdo jim jo daje? Odgovor je zelo banalen: ob politiki v resnici prav odgovorni uredniki in tisti na vrhu.

Več:

[Tudi Programski svet RTV Slovenija prepoznal kršitve v intervjuju z Zvezdanom Radonjićem](#)

[Je nekdo na RTV Slovenija znova kršil konkurenčno klavzulo?](#)

[Šepeti o krivosodju na TV Slovenija: kako javni servis krši Poklicna merila](#)

[Varuhinja pritrdila oceni, da je oddaja Intervju kršila novinarske standarde](#)

[Tarča, lažni profili in »Naši redni neplačniki čestitajo in pozdravljajo«](#)

[Eugenija Carl laže, krade in bolhe je: portal Ekoper in napadi na novinarje](#)

RTV Slovenija kot partijski medij: zakaj bi po Jambreku moralo slediti povabilo Jenullu

11. maj 2021

[Je RTV Slovenija partijski medij?](#) Za že po sebi neprecenljivo dejstvo mora šteti, če vam v izbranem terminu ob najboljšem času skozi usta svojega gosta dr. Petra Jambreka, dolgoletnega podpornika Janeza Janše skozi številne intelektualne družčine od Zbora za republiko do Katedrale svobode, javni servis to pojasni kar sam. Kar najbrž pomeni, da je odgovorna urednica informativnega programa in oddaje zelo prijazna partijska komisarka, ki je v imenu svobode izražanja in uravnoveženosti na javnem servisu dovolila povedati kakšno resnico več.

Da je gostitelj oddaje Intervju tisti, ki želi s svojimi izbirami gostov streči ne le osebnim političnonazorskim predstavam, ki ga na podoben način uvrščajo k stranki SDS in njenemu šefu, ampak predvsem kontrirati politiki hiše, ki ga zaposluje, je prav tako že dolgo jasno. Povedano drugače, da je partijska komisarka, Manici J. Ambrožič posredno ne sporoča le Jambreku, ampak predvsem dr. Jože Možina, še zlasti v nizu svojih javnih objav na socialnih omrežjih.

Samorazkritje in zadoščenje

Zato res ni bilo presenečenje nič od obojega: da so nam ob Dnevu zmage postregli [z gostovim enournim paberkanjem o grozotah partije in komunizma](#), kot tudi ne dan po intervjuju na MMC RTV Slovenija [objavljen povzetek pogovora](#). Podpisuje ga prav Možina in pričakovano je že naslov: »O tranzicijskem lomu in partijskih medijih«, ob nekakšnem samorazkritju servisa v zapisu tudi enem osnovnih poudarkov. Včasih je voditelj takšna vabila [za svojo oddajo ekskluzivno objavljala v Demokraciji](#), seveda ob očitnem tistem soglasju vodstva. A tukaj ima celo prav: napovedniki in povzetki res sodijo le na javni servis, težava je vse drugo, kar spremlja njegove oddaje.

V nedeljskem pogovoru se je Jambreku ob naštevanju »petih partijskih medijev« sicer zataknilo: ob Delu, Dnevniku, Večeru in javni radioteleviziji bi skoraj smeli domnevati, da je želel omeniti še POP TV, kjer je zaposlena njegova hčera. Svetovnonazorsko zadoščenje voditelja oddaje vseeno ni izostalo: delodajalca uspešno razglasiti za partijsko trobilo ni kar tako.

Gost se je sicer moral nekaj malega popravljati, češ ne me narobe razumeti, »ker RTV je poln nekih pridnih ljudi, ki te spremljajo do studia, ki poročajo o športu in kulturi«. No, toda po tem kratkem seznamu osebja pa se pridnost javnega radiotelevizije evidentno hitro neha.

Janša prikimal

S tem, da imajo v programih RTV Slovenija nazorsko drugačne goste, zanesljivo ni nič narobe. Vprašanje je zgolj, ali pri tem sledijo poklicnim in novinarskim standardom in recimo v svojih programih dovoljujejo prepoznavni diskreditacijski žargon aktualne oblasti. Možini in Jambreku je kajpada takoj prikimal predsednik vlade. Zato bi rad spomnil na nekaj navodil iz »Poklicnih meril in načel novinarske etike v programih RTV Slovenija«.

↻ Janez Janša Retweeted

Jože Možina
@JozeMozina

...

Vabljeni k branju -najmočnejše izjave dr.Jambreka tudi v članku na MMC: "Izvor slovenske revolucije je morilski, kolesarji imajo namen ustrahovanja, spominjajo na rjavosrajčnike .."

O tranzicijskem lomu in partijskih medijih
80-letni Peter Jambrek je ena ključnih osebnosti slovenskega boja za demokracijo in samostojno državo. V nedeljskem intervjuju na TV Slovenija je 9. maja 2021 ...
[rtvslo.si](https://www.rtv slo.si)

6:26 pm · 10 May 2021 · Twitter Web App

Možina, Jambrek in Janša o močnih izjavah

Pri Možini ni izpolnjena že začetna zahteva: »Izogniti se je treba vsemu, kar lahko spodbudi upravičeno domnevo, da je novinar ali javni zavod pristranski ali pod vplivom neke skupine za pritisk, ne glede na to, ali je ta ideološka, politična, finančna, socialna, verska ali kulturniška.«

Komunisti, ki kradejo kure

Pristranskost zadeva samo predstavitev in vsebino, zato bom oporekal naslednjemu: ker je bil gost v uvodni predstavitvi vpeljan kot »eden najbolj pronicljivih intelektualcev«, novinar Boštjan Veselič pa je v svojem uvodnem portretu predvidljivo povabil pred kamere kar dva rektorja njegove zasebne Nove univerze, dr. Dimitrija Rupla in dr. Mateja Avblja, tudi velika zagovornika oblasti in člana Katedrale svobode, si seveda nismo mogli obetati česa drugega kot izjemno enostranskega prikaza. In je tudi bil.

Insert iz nedeljskega pogovora s pronicljivim intelektualcem

Če bi se ta omejil na lavdacije gostove osebnosti, bi še razumeli. Toda Jambrek je nato z odporom govoril o sodobnih poskusih »restavriranega komunizma« ali »nekem socializmu s človeškim obrazom pod partijsko kontrolo«, pa o partijsko-likvidacijskih službah«. Omenjal je tudi »komuniste, ki so po Trbovljah kradli kure, denimo Miha Marinko«.

Zanj so bili vodilni slovenski komunisti »likvidatorji, teroristi, primerljivi z današnjimi islamskimi teroristi.« Opisi so bili dolgi in natančni, jemali so sapo in vzbujali radovednost glede antikomunističnega resentimenta kolosalnih dimenzij.

Partijec o partiji

Vendar Možina v oddaji, ki je tolikanj govorila o partijskosti in komunizmu, niti enkrat ni omenil, da je Jambrek nekoč bil ravno to: bleščeči partijec. S tem smo pri prvem odstopanju od profesionalnih načel; voditelj bi moral ohranjati svojo verodostojnost in

se izogibati »izražanju svojih osebnih stališč pri vodenju pogovorov ali okroglih miz in pristranskosti pri izbiri vprašanj«, kar se pri Možini res ne dogaja.

Zato lahko očitamo omenjeni disharmonični prikaz, kajti »uravnoteženo je treba sporočati ali predstavljati bistvena dejstva in stališča ter ohranjati nepristransko in etično razmerje do vseh oseb, ustanov, tem in dogodkov.«

Jambrek Peter (14. 01. 1940)

Rojen 14. januarja 1940 v Ljubljani. Sociolog, pravnik, publicist. Leta 1950 se v Mariboru vpiše v prvi razred realke, naslednje leto pa v Ljubljano nadaljuje šolanje na klasični gimnaziji. Po maturi leta 1958 se vpiše na Pravno fakulteto, kjer diplomira 1962. Jeseni 1963 na Oddelku za sociologijo Filozofske fakultete vpiše magisterij, izvolijo ga za odgovornega urednika študentske Tribune, postane pa tudi član predsedstva Zveze študentov.

Jeseni 1965 postane asistent pri prof. sociologije dr. Jožetu Goričarju, leto zatem pa magistrira in vstopi v partijo. V naslednjih letih je član univerzitetne konference ZK, sekretar aktiva delavcev partijske celice Pravne fakultete (PF), ustanovitelj in predsednik Marksističnega centra PF, član partijskega komiteja občine Ljubljana Centerter sekretar slovenskega in kasneje jugoslovanskega sociološkega društva. Po naročilu organizacijsko-političnega zbora republiške skupščine spomladi 1968 skupaj s sodelavci, med katerimi sta tudi dr. Ivan Kristan ter Janez Jerovšek, opravi empirično raziskavo o strukturi moči in odločanja v občinah. Jeseni istega leta mu za študij sociologije na univerzi v Chicagu odobrijo Fordovo štipendijo, decembra 1971 pa v Chicagu doktorira. Naslov njegove teze je: Družbeno-ekonomski razvoj in politične spremembe v jugoslovanskih občinah. Poleti istega leta 25 poslancev republiške skupščine poleg uradnih predlaga še svojega kandidata za člana predsedstva SFRJ, dr. Ernesta Petriča, tedaj poslanca in član Kavčičeve vlade. Jambrek začne zbirati gradivo, opravi nekaj intervjujev s poslanci, vendar Raziskovalna skupnost zavrne financiranje raziskave o akciji 25 poslancev. Intervju s poslancem Tonetom Remcem je zato prvič objavljen šele leta 1987, v posebni številki Ęasopisa za kritiko znanosti, ki jo uredi Janez Janša.

Kratek povzetek Jambrekove biografije na strani Slovenska pomlad

Prikaz gosta, sicer tudi visokošolskega podjetnika, ki se nenehno naslavlja na državo, da mu sofinancira njegove zasebne fakultete, ni bil popoln in ni predstavil bistvenih dejstev, ker nam o partijski preteklosti gosta na TV Slovenija niso privoščil nobene besedice. Skozi tak pok bi njegovo mnenje šele dobilo končni smisel.

Hribar o Janševem Mefistu

Zgoščen prikaz Jambrekove tovrstne preteklosti najdemo [v Dnevniku leta 2008](#):

»Sploh pa je imel današnji disident Jambrek včasih več kot spodobno in nekonfliktno kariero v partiji, katere duh ga danes preganja. Kot sledi iz portreta v Delu (11. marca 2000), je po tem, ko se je (oportuno ali iz prepričanja?) včlanil v partijo, bil v naslednjih letih član univerzitetne konference ZK, pa sekretar aktiva delavcev partijske celice Pravne fakultete, ustanovitelj in prvi predsednik marksističnega centra PF ter tudi član partijskega komiteja občine Ljubljana Center. Leta 1967 je prosil za novo partijsko izkaznico, ker so mu staro ukradli, kar je prijavil policiji. Iz ZK je izstopil šele leta 1989... K temu ni kaj dosti dodati. Tipični človek za vse režime. A v vseh režimih je igral specifično, ne vedno simpatično vlogo. Dr. Tine Hribar ga je v nekem intervjuju pred časom (SP Dela, aprila 2000) z razlogom imenoval kot Janševega Mefista.«

Partijskost je bila torej predvsem v pogledu partijca, a nam oddaja o tem ni namenila pojasnila. Še več, Jambrekova predanost je trajala res do konca, [kajti Ciril Ribičič se živo spominja](#), kako je Jambrek »leta 1989 prišel k meni in mi rekel, da je demokratska stranka sprejela statut, s katerim so prepovedali članstvo v drugih strankah; šele zato je tedaj izstopil iz partije«.

Da bi stvar bila še hujša, je celo [sama RTV Slovenija poročala](#) o Jambreku kot sodelavcu Udbe s tajnim imenom Vito, o čemer pričajo predstavljeni dokazi, kar je sicer sam zanimal. Če torej Jambrek javno radiotelevizijo označuje za partijsko, k čemur sama nima nobene pripombe, je res bistveno dodati kontekst, kdo takšno označbo izreka. Kar nam je oddaja nepošteno zamolčala, je s tem zavajala svoje gledalce, kar je jasna kršitev načela nepristranskosti.

Zli duhovi protestništva

Pojdimo k naslednji kršitvi načel. Možina je z veliko navdušenjem spodbujal svojega gosta, da se čim bolj pikantno izreče o protestih zoper njemu ljubo Janševo vlado. Motivacije ni manjkalo, Jambrek je protestnike pričakovano interpretiral kar z zaničevalno anekdoto o svojem profesorju iz časa, ko je še študiral v Čikagu:

»Vsake nekaj časa ljudstvo zajamejo zli duhovi. In potem se nekaj časa naselijo v ljudstvo in potem po nekem času spet izginejo. Nihče ne ve, zakaj so prišli, kako dolgo ostanejo in ne vemo, zakaj izginejo. To se je zgodilo tudi na čikaški univerzi.«

Nekaj takega se bo zgodilo tudi pri nas, duhovi bodo odšli, je preroško napovedal zanj obskuren fenomen; zli duhovi kot bizaren družbeni fenomen občasno vzniknejo, a si z njimi ni treba beliti glave. A to je bilo šele ogrevanje v temo, svoj uvod v demonizacijo

protestov, takrat kar dobesedno, je končal z nespodobno analogijo z rjavosrajčniki; mimogrede, ti najbrž niso bili kakšen nerealističen zli duh.

Kolesarjenje kot nacistična metoda

[Če so za Ernesta Petriča protestniki banda](#), ki se mora sramovati svojega nasprotovanja vladi, je za Jambreka siceršnja pravica do zbiranja nekaj, kar ga spomni na nacistično preteklost. Omenjal je, po pomoti, »profesorja Kalana«, češ da so aktualni biciklisti že bili nacistično »sredstvo zastraševanja, v bistvu terorja z namenom ustrahovanja«.

Pri tem se je zmotil, kajti avtor zapisa v Družini in na Nova24TV je akademik dr. Kajetan Gantar, ki je med drugim ugotavljal: »Takšno provokativno kolesarjenje tudi ni naš izvirni domislek, ampak imitacija tega, s čimer so se nacisti povzpeli na oblast.«

Takole je Jambrek povzel svoj odpor do ljudi na ulici:

»Mi smo v dobri kondiciji. Če pa se 1–2 odstotka prebivalstva Ljubljane pojavi na cestah z nekimi neumnimi slogani 'ubite Janšo' in podobno, potem je to dokaz slabega okusa in antiintelektualne drže ... Na teh demonstracijah, ki jih zdaj gledam na televiziji, saj televizija nenehno poudarja te dogodke, pa ne vidim drugega kot transparente, z rdečo barvo prelite stole, metanje kock. Vse tisto, kar spominja na rjave srajce, preden je Hitler prevzel oblast. Pojav biciklov na ulicah, tudi so bili sredstvo zastraševanja, terorja, ne intelektualnega diskurza, ampak fizične prisotnosti z namenom ustrahovanja.«

Po Jambreku mora slediti vabilo Jenullu

Po njegovem je pri protestih, kjer sicer državljani zahtevajo odstop vlade, na delu obupen in zadnji poskus »prepričati še enega ali dva poslanca, da prestopita v drug tabor. In se za to angažira 10.000 ljudi. Mislim, da je to farsično.« Ne more biti dvoma, da je bil s tem vulgarno žaljiv do protestnikov, ki se nimajo nobene možnosti braniti. V Poklicnih merilih in načelih lahko preberemo naslednje navodilo:

»Kadar se uredniki odločijo, da v posameznih oddajah intervjuvajo osebo ali osebe, ki izražajo skrajna stališča o določenih vprašanjih, so dolžni v naslednjo enako oddajo povabiti k intervjuju tudi osebo ali osebe, ki izražajo nasprotna stališča.«

Ker ni mogoče zanikati, da je Jambrekova žaljivost dosegla vrhunec v izrekanju skrajnega in povsem neprimerne stališča o nekaj tisoč protestnikih, ob čemer je Možina kazal »vidno čustveno navezanost«, kar ista merila prav tako odsvetujejo kot nesprejemljivo znamenje pristranosti, bi moral naslednji korak vodstva RTV Slovenija

biti logično tale: da naslednjič v oddajo povabijo predstavnika protestnikov, morda kar Jašo Jenulla, ki bi lahko odgovoril na hude očitke in žalitve, s katerimi streže javni zavod.

Jože Možina, TV Slovenija

10. maj 2021 ob 14:07
MMC RTV SLO

Preberi članek

O tranzicijskem lomu in partijskih medijih

Intervju z dr. Petrom Jambrekom

80-letni Peter Jambrek je ena ključnih osebnosti slovenskega boja za demokracijo in samostojno državo. V nedeljskem intervjuju na TV Slovenija je 9. maja 2021 podal zelo kritično a hkrati optimistično oceno stanja v slovenski družbi.

Foto: Televizija Slovenija, zajem zaslona

V nadaljevanju povzemamo nekaj njegovih najbolj značilnih misli in izjav. V pogovoru, ki je prispevek k mnenjski pluralnosti javnega medija, je Jambrek kritičen tudi do RTV Slovenija, ki ga uvršča med "partijske medije".

Možinov zapis o partijskih medijih na MMC RTV Slovenija

Povabilu Jenullu ali komu iz kroga tistih, ki že več kot leto dni vztrajajo na ulici, bi zadostilo pričakovani možnosti izražanja nasprotnega mnenja, do katerega ima druga stran po grobih obtožbah vso pravico, zapisano v standardih poročanja javnega servisa.

Za likvidacijo vojaške organizacije

Jambrek se sicer ni ustavil le pri označbi o partijskosti RTV Slovenija. Ogreval se je za model rešitve, ki jo vidi v likvidaciji (»BBC likvidirajo, pa vzpostavijo na novo«), navrgel je idejo, da bi morali ustanoviti »levo in desno uredništvo«. Partijski mediji, ki so zanj »vojaško urejena organizacija«, kjer so potem »izbrani uredniki in od urednikov izbrani in z ukazi in navodili usmerjeni novinarji«, nas pripeljejo do njegovega spoznanja:

»Tu ni nobene svobode. Tu je strogo vojaška organizacija. Vsi mediji po celem svetu tako delujejo.«

No, po tem globokem, po Možini pronicljivem intelektualnem razkritju o porazni medijski sceni, kjer so vsi mediji po svetu partijski, smo se znašli sredi nujnega občutka

Zadnje iz sekcije

Hršak: Poslanec Gregor Židan je kršil zakon o poslancih

Hojs: Tisti na terenu bodo dobili nekaj več od teh, ki so 'zgoj v pisarni'

Povsod po državi je dovoljena tudi strežba v notranjosti

Kandidat za sodnika Ilesič izpostavil kulturno in civilizacijsko funkcijo Sodišča EU

S pomočjo sredstev iz dobrodelne akcije bodo v Petrinji zgradili hišo za otroke

univerzalne, torej svetovne komunistične medijske zarote. Nekako nam je odleglo, ker morda le nismo nič posebnega. Voditelj se je v rahli zadregi poskušal braniti, češ midva »tu imava nekaj svobode«, a ga je gost ustavil:

»V resnici, jaz se čudim, kako da jo še imava, kako da jo vi imate.«

Marca 2020 je zmagal na volitvah

Potem je pohvalil svojega gostitelja in izjemno vlogo, ki jo s svojo skrbno agendo opravlja na RTV Sloveniji. Na koncu je še dostavil, da je Kučan morda »zmagal« (!) na volitvah 2018, toda on je »morebiti, z zamikom, zmagal marca lansko leto.« Res je, kot zmagovalec je tudi že izstavljen račun v obliki zahtevkov po sofinanciranju njegovih fakultet ali reševanje stisk z akreditacijami.

Na koncu se je Možina gostu iskreno zahvalil za »nazorsko obogatitev našega programa« - kar v prevodu pomeni, da sta v tandemu uspešno prebijala partijske uroke. In ker je Jambreč k sreči priznal, da so vsi mediji na svetu partijski, je njun nastop v studiu strogo vojaške organizacije spet bila na las podoben vožnji po avtocesti, na kateri voznik ugotavlja, da vsi drugi vozijo v napačno smer, le on ne.

Gledalcem je ostalo le še trpko spoznanje, da je svetovna komunistična medijska zarota resnično obširna, zaradi česar se bo, dokler RTV Slovenija ne bo spet padla v roke pravovernih, v programih še kar naprej prikazovala.

Več:

[Oddaja Intervju: dva dni nazaj v Demokraciji, danes že na RTV Slovenija](#)

[Je nekdo na RTV Slovenija znova kršil konkurenčno klavzulo?](#)

[Ernest Petrič ozmerjal protestnike na ulici](#)

Pismo varuhinji pravic gledalcev in poslušalcev: trije očitki oddaji Intervju z dr. Petrom Jambrekom

20. maj 2021

Voditelj oddaje dr. Jože Možina in pod njo podpisana urednica pod oddajo Manica J. Ambrožič sta v oddaji »Intervju«, predvajani prvič 9. maja 2021 na TV Slovenija, kršila več zahtev iz »Poklicnih meril in načel novinarske etike v programih RTV Slovenija«. Spodaj naštejem in utemeljujem tri med njimi.

Prvi očitek

Možina je, ne prvič, kršil načelo, ki se glasi: »Izoginiti se je treba vsemu, kar lahko spodbudi upravičeno domnevo, da je novinar ali javni zavod pristranski ali pod vplivom neke skupine za pritisk, ne glede na to, ali je ta ideološka, politična, finančna, socialna, verska ali kulturniška.«

S povabilom Jambreku, izjemno eksponiranemu intelektualcu iz kroga Janeza Janše, podobno pa že v nizu poprejšnjih povabil, voditelj ni niti poskušal storiti vsega, da bi se izognil upravičeni domnevi, da je novinar, torej on sam, pristranski in pod vplivom skupine za pritisk. Tega ni ustavila niti urednica oddaje. Po sebi z izbiro gosta ne bi bilo nič narobe, če longitudinalna analiza voditeljevih izbir skozi leta ne bi prepoznavno kazala na kršitev omenjenega načela.

Drugi očitek

Kot nazorno in natančno [pokažem v svoji analizi intervjuja](#), je dr. Jambrek nesporno zavezan partijski preteklosti, o čemer pričajo številne izjave oseb in dokumenti, javnosti dovolj znani – nenazadnje je o tem poročala tudi TV Slovenija. Svoje preteklosti sam Jambrek nikoli ni niti zanikal. Toda v nasprotju s tem je v nastopu izrazilo bičal socialistični in partijski sistem, skozi njuno kritiko pa podajal ocene aktualnega družbenega stanja. Še več, celo RTV Slovenija je označil za okoreli »partijski medij« z jasno tendenco, da to utemelji, čeprav ga je ta povabil v studio in bo namigu, da je njegov gostitelj, dr. Možina, odklon od takšne partijskosti.

Po »Poklicnih merilih in načelih novinarske etike v programih RTV Slovenija« mora novinar »uravnoteženo sporočati ali predstavljati bistvena dejstva in stališča ter ohranjati nepristransko in etično razmerje do vseh oseb, ustanov, tem in dogodkov.« Za Jambrekov nastop je torej bistveno dejstvo, da njegova v oddaji obsežno predstavljena kritika partijskosti, tudi RTV Slovenija, prihaja s strani bivšega partijca, a to dejstvo je ostalo zamolčano. Prav te vrste zamolčevanje je potem prispevalo k pristranski in za gledalca nepopolni obravnavi gosta, zavedenega v prepričanju, da javni servis gosti nekakšnega disidenta, ki je v preteklem režimu močno trpel, kar niti malo ne drži.

Podobno velja za pok, da se Jambrek kot visokošolski podjetnik s svojimi pričakovanji nenehno naslavlja na državo, naj mu sofinancira njegove zasebne fakultete: voditelj tudi s tega vidika gledalcem ni privoščil ključnih podatkov o Jambreku in o njegovem razmerju do oblasti, ob čemer je dal jasno vedeti, da je on, Jambrek, marca 2020 zmagal (sic!) na volitvah.

Tretji očitek

Nadalje je Jambrek izjemno zaničljivo govoril o protestnikih, ki na ulicah zahtevajo odstop Janševe vlade – glede na njegova politična stališča prav nič presenetljivega. Množici je pripisal dejanja, ki jih ne počne, več kot 10.000 ljudi pa je žalil z označbami, da so nekakšni »zli duhovi«, da gre za 1 do 2 odstotka prebivalcev Ljubljane, ki uporablja neumne slogane, dokazujejo slab okus in svojo antiintelektualno držo. Še več, primerjal jih je z rjavosrajčniki pred prihodom Hitlerja na oblast in na številne načine dokazoval svoj prezir do njih.

V »Poklicnih merilih in načelih novinarske etike v programih RTV Slovenija« piše naslednje: »Kadar se uredniki odločijo, da v posameznih oddajah intervjuvajo osebo ali osebe, ki izražajo skrajna stališča o določenih vprašanjih, so dolžni v naslednjo enako oddajo povabiti k intervjuju tudi osebo ali osebe, ki izražajo nasprotna stališča.«

Moj tretji očitek je torej opozorilo: če je TV Slovenija gostila osebo, ki izraža skrajna stališča o protestnikih, je dolžna v naslednjo oddajo povabiti osebo ali osebe nasprotnih stališč, v tem primeru torej nekoga iz vrst protestnikov, in mu s tem omogočiti obrambo pred nedopustno žaljivimi asociacijami in prezirljivimi besedami, ki zanesljivo ne morejo biti vodilo v programih javne radiotelevizije.

Več:

[RTV Slovenija kot partijski medij: zakaj bi po Jambreku moralo slediti povabilo Jenullu](#)

Zakaj še Dimitrij Rupel zardeva, ko ga hvali Rosvita Pesek?

6. junij 2021

Po tistem, ko so s pomočjo Mitje Čandra uspešno odstranili Renato Zamida, so na vladi našli odličnega kandidata za njeno mesto na čelu Javne agencije za knjigo (JAK).

Upokojeni 75 let star politik in diplomat, tudi rektor Jambrebove Nove univerze, človek vseh režimov in položajev, v zadnjem času borec proti medijskim krivicam in ob pomoči dr. Petra Jambreka pisec užaljenih pisem v Spiegel, Guardian in celo paletu mednarodnih medijev, ki menda pregrdo pišejo o našem predsedniku vlade, član Zbora za republiko, [Katedrale svobode](#) in vse think-tankov, ki si jih namislila Janševa politika, pred kratkim tudi [neuspešen kandidat za OVSE](#), bo zdaj le našel manjšo sinekuro, kot je temu dejal Luka Mesec.

Kulturniki so si izbrali ministra

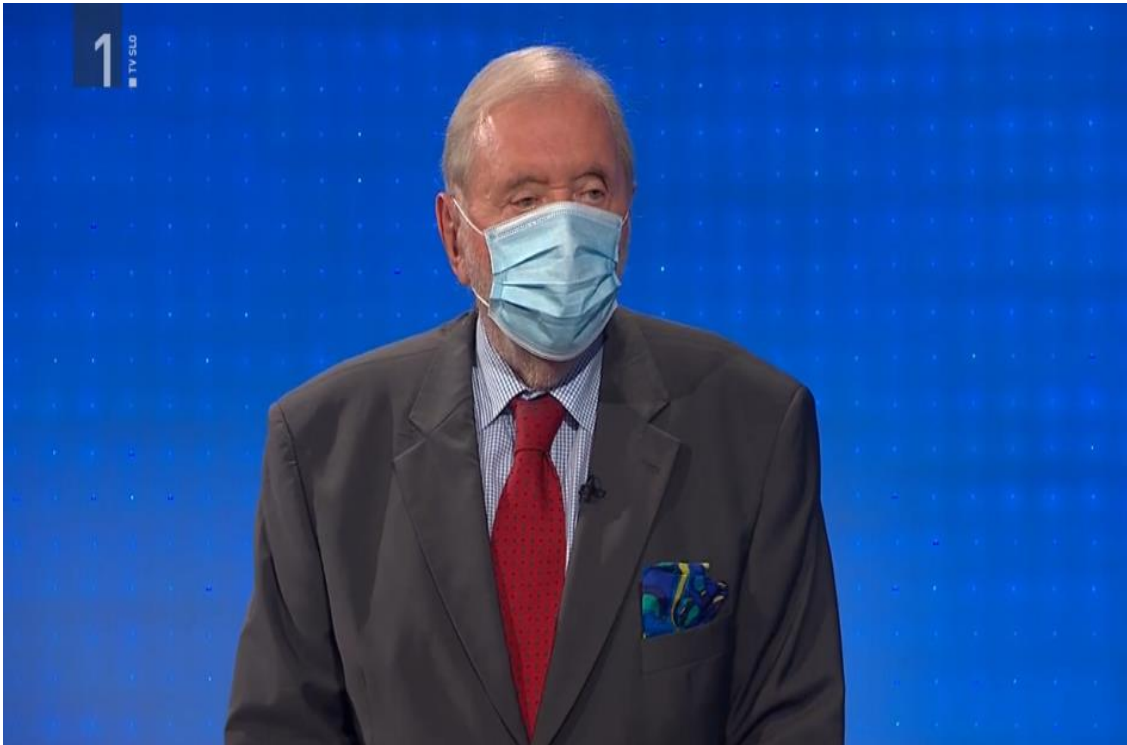
[Dr. Dimitrij Rupel](#) je v resnici skoraj ikona tega, kar sicer pričakovano počne trenutna vlada. Strankarsko in politično kadrovanje pa presenetljivo na popolnoma enaki ravni deluje tudi v kulturniški sferi, kjer bi pričakovali bistveno več intelektualnega poguma, ponosa in upora. Kakšna pomota, v njej sicer najdemo številne protestnike, [ki pred stavbo Ministrstva za kulturo ne skrivajo svojega razočaranja](#), vendar tudi podanike politike, kajti na koncu je bil Svet agencije tisti, ki je vladi predlagal, da Rupla imenuje za vršilca dolžnosti, kar je pred tedni povedala namestnica predsednika Sveta Gabriela Babnik Ouattara.

Pri tem je omenjena ob javni razglasitvi poudarila celo soglasnost odločitve. Če torej kdo misli, da je tja nastavljeni gospod silil le po diktatu oblasti, se je pač krepko motil, odlične kvalitete našega bivšega politika so soglasno prepoznali Gabriela Babnik Ouattara, Mitja Čander, Mateja Komel Snoj in Orlando Uršič. Kasneje smo lahko prebrali, da člana Iztok Ilc in Mitja Ličen nista bila na sestanku in nista glasovala.

Kulturniška in založniška srenja se je, sicer ne v celoti, toda večinsko, hitro vdala v usodo, pač računa na večje ali manjše kolače ali drobtinice z gospodarjeve mize, zato oportuno molči, medtem ko mediji, npr. kakšen Matija Stepišnik v Večeru, [razvijajo že odkrite panegirike domnevnim herojem mariborskosti, kot je Mitja Čander](#) - ti menda nastavljajo kulturne ministre, kot lahko preberemo, zato najbrž obvladovanje JAK-a najbrž res ne more šteti za kakšen hud presežek teh kulturno-političnih centrov moči, ki so mimogrede uzurpirali še funkcijo intelektualcev po izbiri taistih novinarjev.

Rupel nastopi v Odmevih

In ker se »nekaj dni« že zadržuje v stavbi JAK kot vršilec dolžnosti, hkrati pa bo očitno nastopil svojo polno funkcijo zelo kmalu, so nekdanjega zunanjega ministra [povabili v Odmeve k Rosviti Pesek](#). Pogovor so opremili s tremi stavki uvoda, od katerih je eden spomnil, da je JAK naš »najpomembnejši organ za literaturo«, ki je nastal v prvi Janševi vladi »z željo, da ima v njem glavno besedo stroka in ne več politika«.

Težko skrito zardevanje, ampak iz napačnega razloga: v družbi z Rosvito Pesek ni bojazni pred zoprnimi vprašanji

Voditeljici se je torej nakazovalo odlično izhodišče, da se o farski očitnega neustreznega in politično obarvanega kadrovanja v sferi stroke neposredno pogovori s svojim gostom. Kot običajno je začela dovolj zvito in ga raje vprašala, zakaj nekdo, ki je bil petnajst let prvi mož slovenske zunanje politike, že sedem let pa uživa zaslužen pokoj, sploh sprejema funkcijo vršilca dolžnosti JAK.

V čem je zvitost vprašanja, ni težko spregledati: v krmarjenju med očitkom o nekritičnosti, ki bi jo dvojno prizadel, namreč kot novinarko, ki mora po definiciji zastavljati zoprna vprašanja, in tudi kot osebo, ki je obremenjena s povezavami s stranko SDS, na drugi strani pa potencialno zamero političnih krogov, ki jim Rupel pripada.

Prisilno upokojen od »tele gospe«

Gost zato ni imel težavnega dela, kajti opisana poizvedba je resnično neobvezujoča do te mere, da bi lahko nanjo odvrnil karkoli, tudi to, da ga balinanje v domu upokojeencev dolgočasi in si je zato zaželel pestrejšega urnika. Po tem enostavnem »predložku« in zanj značilni začetni frazi »No, glejte« ni bilo pričakovati kaj več od klasičnih public, ki so iz njega res poletele: da je JAK pomemben organ, ki skrbi za vitalne nacionalne interese, je dejal, nato pa globokoumno ugotovil, da je skrb za knjigo ena najbolj občutljivih in pomembnih nalog neke države, zaradi česar v svojem imenovanju »ne vidi nobenega protislovja«. Ne samo, da ni protislovja, celo logike ni nobene!

In kakor da bi slutil, da sploh ni odgovoril na začetno »radovednost« voditeljice, se je navezal na prejšnjo gostjo v studiu iste oddaje, Alenko Bratušek:

»Kot veste, sem bil prisilno upokojen od tele gospe, ki je bila pravkar pri vas na obisku, leta 2013.«

S tem je postalo jasno, da JAK dobiva novega direktorja ne samo po meri vladajoče politike, še manj zaradi svojih kompetenc, ampak zato, ker je zase presodil, da je bil osem let nazaj prisilno upokojen. Poskusimo si zato za trenutek predstavljati, kakšna služba ga zaradi takšne »prisile« ob ustrezni politični podpori čaka leta 2034?

Zagrabil je priložnost

Čeprav se je ves čas zdelo, da nastopa z določeno sramežljivostjo in mu je vsaj malo nerodno, mu nečesa res ne moremo očitati – zmerne odkritosti v izjavah. Ne prvič ob danem primeru je ravnodušno povedal: »Zdaj se je ta priložnost ponudila, mene knjiga zanima.« Skratka, on je zgolj zagrabil priložnost tam, kjer se nekaj ponuja. Priložnost postati direktor agencije, čeprav po lastnih besedah »ni strokovnjak za urade, ki se s knjigami ukvarjajo pri nas«, kot je dejal pred tedni, kar mu lahko kot iskreno priznanje glede lastnih nekompetenc štejemo le v dobro.

Sam sicer meni, da »o knjigah vendarle nekaj ve«, ampak predvsem kot njihov avtor, nikakor pa ne kot nekdo, ki ima kakšne izkušnje z založniškim procesom, še manj z mednarodnimi razmerami zahtevne založniške dejavnosti, če o sistemskih in birokratskih mehanizmi niti ne govorimo. Toda Rupel je imel srečo, voditeljice niti njegova samokritičnost ni fascinirala. Pač pa se je, čeprav je to skoraj tako, kot če bi se voznik malo večjega števila avtomobilov prijavil za vodjo avtomehanične delavnice in skliceval na svoje šoferske izkušnje, raje navduševala nad njegovim obsežnim avtorskim opusom.

Voditeljica, navdušena nad literarnim opusom svojega gosta, o kompetencah za vodenje JAK pa raje ne

V ta namen je namignila na majhno raziskovalno nalogo, ki so jo opravili in dodala, kako je »tudi nas presenetilo«, da je avtor enajstih literarnih del. »Celo TV igro ste napisali,« je vzhičeno ugotovila, pa »prvo berilo za slovensko zunanjo politiko«, kot je poimenovala njegovo knjigo »Skrivnost države«. Ob takšnem navdušenju je kakopak naslovljeni lahko samo cvetel, čeprav se je nesporno bolj od gostiteljice zavedal, da »argument iz avtorstva knjig« služi zgolj prozorni manipulaciji, s katero se prikriva odsotnost izkušenj, znanj in kompetenc, s tem pa primernost za opravljanje nove funkcije.

Ko te tolikanj hvalijo, da ti je potem dvakrat nerodno

S tem je najbrž dobil še don razlog za občutek sramu, laskanja in hvale voditeljice Odmevov si preprosto ni zaslužil. Profesionalno novinarstvo je bilo s tem postavljeno na glavo: namesto nelagodja pri gostu, do katerega bi morala pripeljati situacija neustreznega kadrovanja, je novinarski postopek pripeljal do njegovega neupravičenega ugodja in hvale. Zaznavno začetno neugodje, ker sam kar dobro ve, da mu ta funkcija ne pritiče, se je podvojilo še z občutki nezaslužene laskanja. Ta svet je res krivičen, razlogov za občutke sramu kar ni konec!

Preostanek pogovora je zato za Rupla bil enostaven, nekaj malega je naložil o tem, da so knjige tudi mediji (!), da sta pri njih potrebna ravnovesje in pluralizem, skratka uravnoteženost, na katero se sicer najbolje spozna Branko Grims, avtor še vedno aktualnega Zakona o RTV Slovenija. Nato pa pomirjujoče namignil, da se tu nikomur menda ni treba posebej bati, kajti »prizadeval si bom biti čim bolj človekoljuben in

kooperativen« pri delitvi sredstev, vmes pa bo, ker »ima ideje«, poskrbel tudi za oživitev življenja naših knjigarn in naših knjižnic, ki jih bo naredil »za bolj moderne«.

In tako so Rosvita Pesek, Aleksandra Saksida in Manica J. Ambrožič spravili pod streho še en primer politično obarvanega kadrovanja, ne da bi nam ga predstavili kot takšnega. Tudi za to so potrebne čisto posebne veščine, ob katerih še Rupel zardeva, ko ga hvalijo. Veščine neprofesionalizma, ki RTV Slovenija vedno znova tlakujejo pot v naročje politike.

Več:

[Rupel in njegova dolgoletna skrb za domače medije](#)

[Premalo in obenem preveč sproščeni: projekt sproščanja medijev 3.0](#)

[Lista 88 in rektorja Rupla nove politične ambicije](#)

[Intelektualni pogum podpreti oblast: o odgovornosti in navidezni dihotomiji](#)

[Naša mariborskost: o registrih medijskih zmagovalcev](#)

Intervju z Janšo: »naša resnica«, manipulacija in avtokastrirano novinarstvo

23. junij 2021

Žal Igor E. Bergant ni bil kos predsedniku vlade: [v pogovoru z njim za TV Slovenija](#) je skrajno previdno, nekako celo do mere nezaznavnosti, poskušal malce podvomiti v njegov stil vodenja, s katerim državo peha v klub držav, ki ogrožajo človekove pravice in rušijo demokracijo, ampak niti v enem trenutku ni postal ekspliciten.

Začel je z dvema zaporednima vprašanjema o kvaliteti političnega dialoga, kajti bolj praznega evfemizma za premierjevo obračunavanje s političnimi nasprotniki, mediji, novinarji in kritično javnostjo se pač ni spomnil. In ravno tistega dialoga, ki ga Janšev kompanjon, predsednik republike, nenehno zlorablja s svojim [maskirnim dialogizmom](#), s čimer je bila tragedija tovrstnega pristopa še intenzivnejša.

Bila je to predstava za javnost, že tolikokrat videna: namesto laježa psov čuvajev zgolj previdno obvohavanje intervjuvanca, kjer v enournem pogovoru recimo beseda »demokracija« ni bila sploh omenjena, kaj šele, da bi bila atribuirana s katerim od pridevnikov, ki izraža strah pred njeno ogroženostjo.

Njegov najnovejši trik

Naj navedem le en zgled, morda najbolj patetičen v enournem pogovoru: primer Kučanove izjave o STA, ki jo je Janša spretno zmanipuliral v poduk o človekovih pravicah, nesporno v skrajno simptomalnem trenutku intervjuja, v katerem sta bila voditelj oddaje in javni servis bila do konca ponižana. Res si je težko predstavljati nižjo točko novinarske spretnosti od tiste, ko javna radiotelevizija dopusti Janši prostodušno dociranje o človekovih pravicah in svobodi medijev, ne da bi temu kdo ogovarjal.

Politika

[Video] Novinar Bergant si bo težko opomogel od pogovora z Janezom Janšo: Poglejte si, kako ga je matiral z dejstvi

22. 6. 2021, 18:45

0

[Facebook](#) [Twitter](#)

Nova24TV navdušena nad svojim šefom šahistom

Najnovejši trik Janša strastno ponavlja že nekaj tednov in kot vedno je hevristično najlažje manipulativnost določiti skozi naslovje njegovih propagandnih medijev. Nova24TV je denimo zapisala:

Milan Kučan le priznal: »Zgradili smo svojo tiskovno agencijo, da je v svet sporočala našo resnico!«

Domislica se nanaša na Kučanovo nedavno izjavo ob praznovanju tridesete obletnice STA, ko je izrekel poved »Zgradili smo svojo tiskovno agencijo, ki je v svet sporočala našo resnico«, s strani Janše spretno obrnjeno v skorajda filozofsko kritiko: »Slovenija potrebuje agencijo, ki bo preprosto sporočala resnico. Ta je od vseh.«

»Naša resnica«

Omenjeni poudarek je večje uporabil ob Bergantovem vprašanju o »mrcvarjenju« STA. Novinar je tvegala komentar, ki ga slišimo prepogosto: [da gre pri obračunu z agencijo](#) za »neko čisto osebno antipatijo vas ali pa vaših sodelavcev do konkretno gospoda Veselinoviča«. Kakor da bi brez te antipatije aktualna vlada ne poskušala zavojevati zanjo skrajno strateško pomembnega medija...

Premier se, sicer pričakovano, pač ni trudil z vsebinskim pojasnilom, njegov osrednji cilj je bil omenjeni Kučanov stavek ustrezno ozvočiti skozi manipulativno razlago, ker je pač suvereno presodil, da bo to za njegove potrebe povsem zadostovalo:

Danes je pa to agencija, za katero je gospod Milan Kučan rekel, da obstaja zato, da v svet sporoča našo resnico. Zdaj kar zadeva resnico, resnica ni ne naša ne vaša, resnica je ena in ta stavek vse pove.

Kaj točno pove ta stavek, ki pove vse? Tudi retorično in argumentacijskemu neukemu novinarju bi moralo biti jasno, da v tem manevru nekaj ne štima, vendar voditelj ni poskušal niti oporekati. Ena od najlažjih interpretativnih možnosti, da pojasnimo Janšev trik, je naslednja: pojem »naše« resnice, ki ga je Kučan navedel in z njim želel povedati, da je z ustanovitvijo agencijo lahko »slovenska« resnica dosegla ali odšla v svet, je Janša obremenil z zlohотно in politikantsko interpretacijo: »naš« je razložil na način, ki opiše strankarsko, »komunistično«, ideološko ali politično pristransko pozicijo.

Povedano drugače, pojem »naše resnice« je zmanipuliral skozi dvopomenskost, »[ekvivokacijo](#)«; Kučanu je podtaknil drugačen pomen od intendiranega.

Slovenija

Milan Kučan le priznal: “Zgradili smo svojo tiskovno agencijo, da je v svet sporočala našo resnico!”

4. 6. 2021, 11:57

0

Facebook

Twitter

Janševa Nova24TV med manipulationim potvarjanjem Kučanove izjave

Nič novega, star in zlizan pristop, zato je novinarska pasivnost še manj razumljiva. Velja opozoriti, da Janševi retorični triki prihajajo v valovih, v skladu z lastnim zadovoljstvom ob novih in novih posamičnih domislicah ter navdušenjem nad njimi kot s kakšno novo igračko v peskovniku.

In ker po novi igrački v hiši pač igre nikoli ni konec, po invenciji nove domislice vedno znova sledi mukotrpní »[ad nauseam](#)«, do bljuvanja: neskončno ponavljanje propagandističnega trika, da se manipulacija v javnosti in volilni bazi dovolj prime, da »postane resnica«, kar lahko včasih traja tudi desetletja. In prav Kučan je lep zgled žrtve

Janševe neizmerne vztrajnosti v ponavljanju takšnih domislic, kot je tista zimzelena [o diskreditacijah, ki jim bo sledila likvidacija](#): manipulaciji epskih dimenzij, ki se sploh ne neha.

Janša podučuje o človekovih pravicah

Ironija je hotela, da je Bergant prav na tej opisani točki pogovora vendarle poskušal vztrajati. Ne sicer z razgaljanjem manipulacije, tega žal res skoraj nikoli ne vidimo, ampak s sklicevanjem na ustavo in evropsko listino temeljnih pravic: ta da svobodo medijev in svobodo obveščanja postavlja in omenja celo v istem stavku kot svobodo izražanja, je spomnil.

Celo zaskrbljeno je zato energično vprašal, »kdaj bo tega konec«, a se takoj omilil, češ zakaj je pred proslavljanjem 30. obletnice in tik pred predsedovanjem »to sploh potrebno«? Prijazno leporečje o nepotrebnosti, s katerim je Bergant nadomestil bolj jasne opise o finančnem izčrpanju agencije, je bil nemudoma kaznovano z že omenjenim podukom o človekovih pravicah:

... in kar se tiče človekovih pravic. Človekova pravica je svoboda izražanja. To je človekova pravica. Ne svoboda medijev. V nobeni listini človekovih pravic nimate svobode medijev, svoboda medijev je pomembna, ampak je podrejena svobodi izražanja. Mediji morajo to svobodo varovati in jo omogočati, ne pa, da jo skušajo nadomestiti. Svoboda medijev ni nadomestilo za svobodo izražanja. Ali razumete? Človekova pravica pripada človeku, ne instituciji, nacionalni televiziji ali pa STA-ju. Uporabnikom teh uslug pripada svoboda izražanja.

Matiral Berganta

Podobno kot poprej voditelj spet ni ugovarjal: gost mu je preprosto podtaknil trditev, ki je ni bilo, češ svoboda medijev je nekakšna človekova pravica. Lahko delo zanj, s šolsko razpravo je novinarja mimogrede odpeljal proč od pereče teme, zakaj z nefinanciranjem in stradanjem STA njegova vlada ogroža njeno svobodo in avtonomijo, kot tudi v primeru RTV, ko poziva proti plačevanju prispevka. Na voditeljevi strani ni bilo nobenega ugovora, s spretno redukcijo problema svobode medijev na »perečo« problematiko svobode izražanja je bila debata zaključena.

Lahko delo za premierja: nastopi na TV Slovenija so vselej komorni

Do te mere, da je lahko krog Janševih medijev v podporo svojemu guruju poročal o triumfu – in to na triumfalen način. Na Janševi paradni Nova24TV so po opravljenem intervjuju že v naslovu zadovoljno napisali »Novinar Bergant si bo težko opomogel od pogovora z Janezom Janšo: Poglejte si, kako ga je matiral z dejstvi« in enkrat več se je pokazalo, da cvetober slovenskega novinarstva ni sposoben ustavljati niti najmanjšega retoričnega trika in manipulacije, v katerimi premier dejansko mimogrede matira vse novinarje po vrsti, in to v simultanki z zavezanimi očmi.

Ironično se je pogovor odvil na dan, ko je porazno samokastrirano slovensko novinarstvo, anemično in sokrivo za stanje, ki ga imamo, sramežljivo porinilo v kot [odprto pismo skoraj 200 državljanek in državljanov](#), ki ga je sopodpisal tudi sloviti Noam Chomsky. Pismo, naslovljeno na predsednico Evropske komisije, predsednika Evropskega parlamenta in predsednika Evropskega sveta spregovori o vsem, kar je Bergant pozabil vprašati svojega gosta.

Več:

[Politična mimikrija in maskirni dialogizem](#)

[Evropska komisija finančno rešuje STA, slovenska vlada jo uničuje](#)

[Jezikovne likvidacije in primer JJ](#)

Vizjakov: »Ou, ou, ou, ou«

11. julij 2021

Takoj po referendumskem porazu je minister Andrej Vizjak [v izjavi za izredne Odmeve](#) sprva igral stoičnost in dostojnost poraženca, kolikor se je dalo. Ampak ni mu uspevalo zelo dobro, zgolj nekaj pičlih minut.

Vprašanjem o sprejemu odgovornosti, s katerimi je drezal voditelj Igor E. Bergant, se je povsem izmaknil, na neki točki pa je, sploh po omembi njegove užaljenosti, postal pritajeno razdražljiv. Nemudoma je prešel v verbalni protinapad, ker so mu vprašanja o tem, ali ostaja minister, očitno postala preveč sitna – medijem je hitel očitati, da niso poročali o projektu gradnje kanalizacijskega kanala C0 na območju Ljubljane.

<https://videopress.com/v/W4vLcZnn?preloadContent=metadata>

Dialog je postal odrezav v serviranju tega očitka, končal pa se je z ministrovim histeričnim posmehom:

Vizjak: »In naravnost čudim se, da tak cirkus zganjate sedaj, ob tem zakonu, ko je bil pa C0, se pravi kanal čez vodonosnik v Ljubljani, ste bili pa bolj ali manj tiho.«

Bergant: »No ja, kdo je bil tiho. Nekateri so bili tiho, drugi spet ne.«

Vizjak: »Tudi vi, gospod Bergant.«

Bergant: »Glejte, gospod Vizjak.«

Vizjak: »Ja, tudi vi, gospod Bergant.«

Bergant: »Očitno ne slišite vsega.«

Vizjak: »Ou, ou, ou, ou!«

Redko naletimo na tovrstno obtožbo, ki mu sledi ponižujoče posmehovanje novinarju, nekakšen zvarek histeričnega cinizma, nizkotne arogance in žaljivosti, pospremljene z obrazno mimiko.

Ampak tokrat se je glede novih kulturnih manir oblasti izšlo kar dobro, lahko bi se pripetilo, da bi »nekdo lahko bil imenovan za svinjo«, če ponovimo [solistično formulacijo ministrovega kolega iz iste stranke](#).

Sicer pa velja omeniti še tale flop: če minister Vizjak pravi, da je bil to referendum proti vladi, potem je ta vlada morda na okoli 13 odstotkih. Cenimo njegovo iskrenost. Lahko bi tudi Janševo, če bi nam dal priložnost zanjo, [ko pravi](#): »V vseh državah, kjer zaupanje

v vlado pade pod 25 odstotkov, in v Sloveniji je to že nekaj mesecev, bi razpisali predčasne volitve«. No, čakamo!

V Odmevih so problemi s STA in vladavino prava postali minorni

25. julij 2021

Ta teden so ob objavi drugega podrobnega poročila o vladavini prava v državah članicah Unije, ki ga je podala Evropska komisija, Odmevi [gostili dva pravnik, dr. Janjo Hojnik in dr. Mateja Avblja](#).

Poročilo je bolj kot ne alarmantno: v naši državi se je v zadnjih 10 mesecih poslabšala medijska svoboda in pluralizem, skrbi tudi naraščanje groženj in nadlegovanja novinarjev na spletu. Problem ostaja vladno nefinanciranje Slovenske tiskovne agencije. Predvajali so izjavo Vere Jourove, podpredsednice Evropske komisije, kjer pravi, da pričakujejo, da bo slovenska vlada znova zagotovila stabilno financiranje STA-ja, da bo lahko normalno opravljala svoje delo, nato pa še Didierja Reyndersa, evropskega komisarja za pravosodja, ki je povedal, da mora Slovenija čim prej imenovati evropska delegirana tožilca. Zakaj? Ker so taka pravila. Dodal je še: če se bo kršitev pravil nadaljevala, bo komisija premislila tudi o morebitnem sodnem postopku.

Ko je najbolj kritična voditeljica

Rezultat Odmevov je bil porazen. Oba gosta Rosvite Pesek nista v deset minut dolgem prispevku v pogovoru z njo zmogla niti ene same kritične besedice na račun slovenske vlade in stanja pri nas, tako da je na koncu kot daleč najbolj skeptična izpadla sama voditeljica, sodeč po njenih vprašanjih. Prav nič od naštetega obe gostov ni niti malo skrbelo, tudi ne možnost, ki je na začetku pogovora najbolj potrla voditeljico, da bi se Slovenija zaradi neimenovanja znašla na sodišču.

Tožba? Za Avblja »to ni nič neobičajnega«, Hojnik pa je ugotavljala, da je zoper Slovenijo trenutno odprtih preko 60 postopkov, toda »zgolj nekateri so tisti, ki so nekako bolj izpostavljeni, medijsko ali tudi politično, niso pa nikakor edini«. Da pa se to dogaja predsedujoči članici, pa v smislu pravnega reda Evropske unije »v bistvu ni relevantno, pravno relevantno«. Skratka, bodimo pomirjeni, stanje stvari je zelo normalno.

Minimizacija in minornost: poročilo Evropske komisije o vladavini prava pri nas je za Avblja brez uporabne vrednosti

Voditeljica je takoj zaznala, da oba njena strokovnjaka tulita v isti rog, v apologetično podporo vladi, zato je celo zavzdihnila: »Vidim, da gresta tukaj oba v isto smer.«

Poročilo je brez vrednosti

Vendar začetna domislica, da se sodnih postopkov Slovenija ne rabi bati, še zdaleč ni bil edini poudarek pogovora. Najbolj generalno oceno poročila Evropske komisije je tvegala Avbelj, [odkrit simpatizer Janševe vlade](#), očital mu je metodološko šibkost, nato, da je zgrajeno na kolažu zgodb, na »novičarskem poročanju« - kar so na Janševi Nova24TV prevedli kot »levičarsko poročanje«.

neimenovanja evropskih delegiranih tožilcev. Na RTV Slovenija je voditeljica Rosvita Pesek v oddaji Odmevi gostila pravniko dr. Mateja Avblja iz Evropske pravne fakultete Nove univerze, ki je jasno dejal, da se to, kar Komisija očita Sloveniji, ne nanaša na sistemske težave glede vladavine prava.

“Imenovanje ali neimenovanje nekih delegiranih tožilcev je enkratno, problematičen primer, a to ne priča o sistemski kršitvi vladavini prava, enako je s financiranjem STA, ki je minorna.” je dejal dr. Matej Avbelj.

Preberite tudi: Kdo je Tanji Fajon plačal račun degustacije vin?

“Kar se tiče poročila prava Evropske komisije, je metodološko šibko, ker bazira na novinarskem, levičarskem poročanju. To je na nek način kolaž zgodb, ki smo jih mi v Sloveniji deležni. Zgodbe, ki jih vsak s svoje strani, interesno usmerjeni posamezniki, skupine, institucije poročajo Evropski komisiji, ko jih ta kontaktira,” je uvodoma dejal Avbelj.

Novičarsko je levičarsko: na Nova24 navdušeni nad Avbljevim nastopom v Odmevih

Po njegovem temelji na »zgodbah« različnih interesnih skupin, hkrati pa menda nima nobene uporabne vrednosti:

Medtem ko kar se tiče samega tega poročila o vladavini prava s strani Evropske komisije, pa v bistvu pritegnem temu, kar je že rekla doktor Hojninkova. Dejansko to poročilo je metodološko šibko, ker bazira na nek način na novinarskem, rečem celo novičarskem poročanju. To je na nek način kolaž zgodb, ki smo jih mi v Sloveniji deležni. Gre za zgodbe, ki jih vsak s svoje strani interesno usmerjeni posamezniki, skupine, institucije pač poročajo Evropski komisiji, ko jih ta kontaktira in v metodološkem, tudi akademskem, strokovnem, znanstvenem smislu, pa tudi same vladavine prava, jaz težko vidim neko uporabno vrednost tega, da bi dejansko neko državo članico, ki krši sistemsko vladavino prava, da bi lahko na podlagi teh priporočil dosegli neke sistemske premike.

Enkratna problematičnost

Avbelj ni pomišljal, da evropskim poročevalcem o vladavini prava ne bi pljunil v obraz in jim očital popolne zavedenosti in subjektivnosti, začinjene z nekakšnimi medijskimi zvarki, uvoženimi iz naše države. Na podoben način se je potem lotil še neimenovanja evropskih tožilcev in tudi na tej točki geste njegove minimizacije problema ni bilo težko predvideti - tokrat je gradil na razliki med Slovenijo in Poljsko ter Madžarsko. Omenjeni

državi sta po njegovem »kvalitativno in kvantitativno neprimerljivi s Slovenijo«, ko gre za kršitve vladavine prava. Pomenljivo je nato zaključil:

Imenovanje ali neimenovanje nekih delegiranih tožilcev je enkraten problematičen problem, ampak to ne priča o sistemski kršitvi vladavine prava.

Minimizacijo »problematičnega problema« takoj začutimo skozi redukcijo na osamljen unikatni fenomen, ki zato še ne predstavlja sistemskih kršitev, in to »nekih« tožilcev, kot jim pravi, da bi še na jezikovni ravni signaliziral, kako nepomembni so ljudje, o katerih govori. Toda slika se v trenutku spremeni, če upoštevamo vrsto vladnih ukrepov, od katerih so se nekateri znašli na Ustavnem sodišču, ali pa preštejemo nedopustne pritiske na pravosodje, tožilce, sodnike in sodne procese, njihovo dnevno šikaniranje v medijih in na socialnih omrežjih, ki si ga privoščijo oblast. Skratka: v svoji obrambi Janševе vlade ima rektor Jambrekov Nove Univerze prav, toda le v primeru, če problematiko vladavine prava omejimo na en samcat primer imenovanja tožilcev. Kot pravnik pa drugih očitno ni opazil.

Da vlada ne imenuje tožilcev, pa tudi sicer zanj ni težava, kot je še dodal, kajti »mi imamo v Luksemburgu svojega evropskega javnega tožilca, ki lahko, dokler dveh delegiranih tožilcev ni, vodi primere in skrbi za to, da v Sloveniji ne bo prišlo do zlorabe evropskih sredstev.« Res škoda, da naši strokovnjaki svojih stališč ne pojasnijo kar vrhu Evropske komisije namesto »novičarskih poročanj«, kajti res zelo malo manjka do točke, ko bi njihovo poročilo za Slovenijo lahko zvenelo čisto drugače!

Minorni medijski problemi

In ker smo v Odmevih bili pomirjeni, da nas poročila Evropske komisije res ne rabi biti strah, da tudi tožba ne bo nič posebnega in tudi »pravih«, sistemskih kršitev vladavine prava v Sloveniji ni, je na vrsto prišla še Slovenska tiskovna agencija. Saj res, kako je že z začetno ugotovitvijo, da se medijska svoboda in pluralizem pri nas poslabšujeta in da skrbi naraščanje groženj in nadlegovanj novinarjev?

No, znova smo lahko uganili intonacijo odgovorov. Če minimiziraš, minimiziraš do konca. Minimalne (latinski *minus*) stvari so potem pač hitro minorne (latinski *minor*):

Enako velja recimo za STA, to je zadeva, ki je minorna in ki bi jo morala vsaka odgovorna vlada čim prej razrešiti.

Da je s takšnim zmanjševanjem in podcenjevanjem problema sistematičnega dolgotrajnega izčrpavanja STA nekaj narobe, je opazil [Dejan Ladika v svojem poetičnem Utripu](#). V oddaji, ki predstavlja pregled tedenskega dogajanja, je zato predvajal Avblja in njegovo izjavo resignirano pokomentiral:

Za kolege iz STA, ki na moč profesionalno še naprej opravljajo svoje delo, to nikakor ni majhna težava.

Kakšna benignost v izražanju! Tudi smiselna, kajti Ladika bi dejansko kot urednik na TV Slovenija pač moral čestitati svojima sourednicama Aleksandri Saksida in Manici J. Ambrožič za dober izbor gostov, hkrati pa se nehati čuditi, saj so jih povabili ob natančni vednosti, kaj bodo v studiu dobili.

Nehajmo se slepiti, problemi s STA so pač minorni tudi po zaslugi urednikov RTV Slovenija, pa tudi problema z vladavino prava nimamo. Še ena minorna zmaga našega javnega servisa.

Več:

[Intelektualni pogum podpreti oblast: o odgovornosti in navidezni dihotomiji](#)

[Komaj je odstopila ministrica Kozlovič, že sledi Janševa grožnja](#)

[Po mnenju Spiegla se Janša boji evropskih tožilcev zaradi preiskave mahinacij svoje vlade](#)

[Sekretar odkrito o ministru Dikaučiču: ujet v zasebne interese in brez osnovnih znanj](#)

Politični desant na RTV Slovenija: nova metla v akciji

2. avgust 2021

Pričakovani scenarij inštalacije »[nove metle](#)«, ki bo po zelo odkritih željah Janeza Janše končno začela pometati na RTV Slovenija, se je začel odvijati, tokrat generalni direktor zahteva glavo direktorice TV Slovenije Natalije Gorščak, pri čemer morda upa, da se bo sprožil domino učinek in bo zamenjavi sledil obračun še z nekaterimi »malopridnimi« uredniki in novinarji.

O zamenjavi se je na veliko govorila že junija, direktorica je celo spregovorila o pritiskih, povezanih z delom odgovorne urednice informativnega programa Manice Janežič Ambrožič, predvsem na podlagi domnevne cenzure objave pogovora z izraelskim veleposlanikom in prispevka o diplomski nalogi poslanca Desusa Branka Simonoviča. Ker se je kot direktorica postavila za svojo urednico, je posledično prišla v nemilost.

Želijo si predvsem obvladovanja televizij

Zahteva po skalpu ni skrivnost, večkrat je bila artikulirana v strankarskih glasilih vladajoče stranke, zato nihče ne dvomi, kdo stoji za poskusom uvoza afer z neskrto ambicijo po nadzoru javne radiotelevizije: Janši je zaenkrat s svojim scenarijem podrejanja medijske krajine uspelo s sicer slabo gledanima kanaloma Nova24TV in nekoliko prestižnejšim Planet TV, že nekaj časa pa napenja vse sile, da bi si za svoje propagandne cilje podredil ključni televiziji v državi, POP TV in TV Slovenija.

Janez Janša ✓
@JansaSDS

Za @RTV_Slovenija je bil žaljiv odgovor in ne vprašanje? Upajmo, da bo nova metla popravila takšno lažnivo poročanje.

Marijan Turjan @MTurjan · 25 Jan

To je kriminalno poročanje @RTV_Slovenija

9:00 pm · 25 Jan 2021 · Twitter for iPhone

Nova metla in njen upravljalca

Prav slednja je za njegov režim najbolj strateško pomembna točka, sploh v segmentu informativnega programa. Eksekutiva v SDS nezadovoljstva z javnim servisom nikoli ni skrivala, kar vključuje serijske napade na njihove novinarje in apele k neplačevanju RTV prispevka, čeprav je program nacionalke ironično že ves čas zmerno do pretežno mlačen zaradi prestrašenih ali preveč politiki lojalnih urednikov. Kakšni bodo naslednji koraki ob zdaj napovedanem predlogu razrešitve direktorice?

Politični scenarij

Mehanizem politično diriganega podrejanja medijev si ne beli glave z detajli, z leti je postajal vedno bolj odkrit in bistveno manj sramežljiv, zato načrt vsebuje nekaj predvidljivih korakov: lansirati izmišljene očitke in obtožbe, s katerimi se znebiš odgovornih kadrov, potem nastaviti svoje direktorje, urednike in novinarje, nato počasi s svojo ekipo po svoji meri ukrojiti programsko shemo. Toda na tokratni poti morajo akterji predvsem prepričati člane programskega sveta, da izglasujejo razrešitev, kar ni nemogoče.

Ne pozabimo, da je generalni direktor Andrej Grah Whatmough, ki vodi trenutno igro, na papirju kader SMC. V trenutnih razmerjih političnih sil, in marionetna narava Zdravka Počivalška se razkriva vsakodnevno, omenjeno dejstvo ne igra usodne vloge, razen anekdotične. Zakaj? Zdesetkani preostanek SMC že nekaj časa figurira kot privesek SDS z naborom preostanka svojih nemoralnih politikov. Prav boleče je recimo opazovati, kako se prvak SMC, ki je dokončno povezil stranko in zapovrh izdal še njene osnovne principe, rade volje pridruša, da sploh ne komentira medijev, o njih pa vendarle govori z neverjetnim gnevom, kot je to storil v zadnjem intervjuju za Žurnal24.

Imeti »svojega« generalnega direktorja javne radiotelevizije, a obenem bentiti o medijskem umoru svoje stranke? Iz tega lahko razberemo zatekanje v medijski konspiracizem, rešitve pa je nedvomno pripravljen povzeti po svojem šefu. Zato čakamo, če se bo našel kakšen novinar in Počivalška povprašal, zakaj se njegov kader trudi v smeri politizacije javnega servisa.

Duša, prodana hudiču

Zlaganost očitkov novega generalnega direktorja je obelodanil prejšnji: na svojem blogu je Igor Kadunc zapisal, da ne drži, da direktorica ni spoštovala statuta RTV Slovenija, ker naj ne bi pridobila predhodnega mnenja za prekoračitev porabe sredstev. Za leto 2019 je imela TV Slovenija na voljo za porabo 45,2 milijona evrov za variabilne stroške in stroške dela, kolikor jih je tudi porabila. Zavrnil je tudi očitek glede zgodovinsko najnižjih gledanosti TV programov in spomnil, da so bili podatki o gledanosti vedno primerjalno objavljeni tudi v letnih poročilih za leti 2019 in za 2020, Grah Whatmough pa je kot predsednik nadzornega sveta RTV Slovenija gladko glasoval za obe poročili.

Kadunc je svoj zapis intoniral ostro: »Ampak če enkrat prodaš dušo hudiču, si pač prodana duša! Ni mila, s katerim bi umazanijo spral.«

Slovenska tiskovna agencija, za njo pa takoj papagajsko drugi mediji, je Kadunčevo stališče takoj po stari slabi navadi uravnotežila z mnenjem političnega Združenja novinarjev in publicistov (ZNP), ki je nemudoma »pozdravilo pobudo za zamenjavo Gorščakove«. Argument je fascinanten, menda je javna televizija v času njenega direktorovanja »pogosto spolzela v propagandni servis z odkritim preferiranjem ene politične opcije, zlasti stranke SD«.

ZNP pozdravlja pobudo za zamenjavo direktorice TV Slovenija

Ljubljana, 31. julija - Združenje novinarjev in publicistov (ZNP) pozdravlja pobudo za zamenjavo direktorice Televizije Slovenija Natalije Gorščak. Meni namreč, da je javna televizija v času njenega direktorovanja "pogosto spolzela v propagandni servis z odkritim preferiranjem ene politične opcije, zlasti stranke SD", so danes sporočili iz ZNP.

STA o stališču ZNP: RTV je menda propagandni servis SD

Ko takšen očitek servira ZNP, potem je vsem jasno, da je propagandistična predvsem logika zrcalnega pripisa, s katero se akterji propagandistično trudijo drugim pripisati tisto, kar počnejo sami.

Slalomiranje odgovorne urednice

Zahteva po razrešitvi direktorice je očitno potencirano nadaljevanje njene obrambe odgovorne urednice. Paradoksalno bi Manica J. Ambrožič res morala oditi s svojega položaja, ampak iz natančno nasprotnih razlogov, kot sem že večkrat dokazoval. Kdor si bo ogledal njene neprepričljive obrambe Jožeta Možine in kršitev poklicnih načel, podane v odgovorih na pritožbe Varuhinji pravic gledalcev in poslušalcev, si bo hitro ustvaril vtis, da je njeno uredniško slalomiranje in dopuščanje ekscesov v oddaji Intervju ali na tretjem parlamentarnem kanalu, ki jih proizvaja SDS zvesta celica novinarskih kadrov, profesionalno popolnoma nedopustno.

Podobno nesprejemljivo pa bi bilo soglašati, da mora oditi zaradi napihovanja napak, laganja in manipuliranja s posvečenim ciljem – zrušiti direktorico in potem ustvariti politično ustrezno mrežo po diktatu tistih, ki so te nastavili. Ko je Janša navdušeno govoril o novi metli, je pač neskromno pozabil dodati, da je ta metla njegova.

Več:

[Pismo varuhinji pravic gledalcev in poslušalcev: trije očitki oddaji Intervju z dr. Petrom Jambrekom](#)

[RTV Slovenija kot partijski medij: zakaj bi po Jambreku moralo slediti povabilo Jenullu](#)

[Šepeti o krivosodju na TV Slovenija: kako javni servis krši Poklicna merila](#)

[Avtoritarna oblast nam vsak dan bolj ugrablja demokracijo](#)

Generalni direktor RTV Slovenija lahko razrešitev sprejme tudi brez soglasja Programskega sveta

3. avgust 2021

Zakaj je generalni direktor RTV Slovenija Andrej Grah Whatmough pohitel in lansiral [svoj predlog razrešitve direktorice Televizije Slovenija](#) sredi dopustov in vročega poletja? Poteza ni bila presenetljiva, je pa takšen *timing* predloga.

Nenavaden čas odpira prostor za nekaj ugibanj. Četrty odstavek 16. člena Zakon o RTV Slovenija omogoča ravnanje generalnega direktorja na lastno pest:

(4) Kadar Programski svet ne sprejme odločitve v zvezi s soglasjem o imenovanju oziroma razrešitvi direktorja radia oziroma direktorja televizije iz devete alineje prvega odstavka tega člena v roku 15 dni po prejemu predlogu, lahko generalni direktor dokončno odloči brez soglasja programskega sveta.

Grah Whatmough bi se torej lahko, če se 15 dni po njegovem predlogu ne sestane programski svet in glasuje, odločil na lastno pest brez njegovega mnenja in soglasja. Zaenkrat ne vemo, kdaj in če sploh bo kaj takšnega predlagal.

Statut RTV Slovenija vnaša določeno varovalko pred možno zlorabo v svojem 54. členu, kjer pravi tole: »Ob odločanju o razrešitvi direktorja Radia oziroma direktorja Televizije proti njegovi volji mora generalni direktor pred sprejetjem sklepa o razrešitvi seznaniti programski svet z razlogi za razrešitev in omogočiti zagovor.«

Strogo vzeto sta zato zakon in statut včasih težko kompatibilna, saj je za sklic seje potrebnega kar nekaj časa in če na njej ni odločitve, bi se potemtakem generalni direktor lahko odločil sam, predlog pa je zdaj že podal. Zadnja seja je bila junija, [predsednik programskega sveta Ciril Baškovič pa je za Delo povedal](#), da še ni jasno, kdaj bodo razpravljali o predlogu za razrešitev, kajti generalni direktor lahko zahteva tudi sklic izredne seje. Dejansko bi to moral storiti.

Redna seja je sicer napovedana šele za 27. september. Za razrešitev direktorice mora glasovati vsaj 15 od 29 programskih svetnikov, v času dopustov pa so možne tudi težave s sklepčnostjo in še bolj različne lobistične akcije ob spekulacijah, kdo bi se lahko na seji zaradi odsotnosti pojavil in kdo ne.

Več:

[Politični desant na RTV Slovenija: nova metla v akciji](#)

Na TV Slovenija se hvalijo, da je seksizem njihov prepoznaven slog komentiranja

5. avgust 2021

Del sicer manj osrednjih medijev je na podlagi zgražanja na socialnih omrežjih vendarle opazil, da sta športna komentatorja RTV Slovenija Peter Kavčič in Andrej Stare v svojih komentarjih neposrednih prenosov na olimpijskih igrah v Tokiu občasno tudi šovinistična in seksistična. Toda njuno ravnanje so potem opremili z evfemističnimi opisi, kot je tisti, da sta se pač »spozabila«.

Moška o ženskih adutih

Naj navedem primer: ob ženskem teku sta komentatorja posmehljivo komentirala norveško tekmovalko in pri tem neposredno aludirala na to, da je s svojimi »aduti« in »gracioznostjo« menda prepričala sodnika, da je lahko nadaljevala s tekmo. Na koncu sta svojo mačistično analizo skrila za namig, da sta pač moška, da se torej ne moreta upreti skušnjavi:

Peter Kavčič: »Očitno je uspela prepričati sodnika. Morda je našla kak razlog, da je prekinila.«

Andrej Stare: »S svojo gracioznostjo, morda.«

Peter Kavčič: »Ja, adute ima na tem področju. Je treba priznati.«

Andrej Stare: »Ti, ki si strokovnjak na tem področju, vsekakor veš.«

Peter Kavčič: »Moški kot moški, pač.«

Žurnal24, ki je o tem pisal, [je nato pridobil odziv piar službe TV Slovenija](#), vendar takšen, da bi ga zlahka pogrešali:

Andrej Stare je komentator z dolgoletnimi izkušnjami, ki ima zelo prepoznaven slog komentiranja športnih dogodkov in je med številnimi našimi gledalci priljubljen. Njegov način komentiranja pogosto naleti na zelo različne odzive, seveda tudi kritične. Pri komentiranju vsebin v živo je možno, da so prav zaradi dinamike, nepredvidljivosti in čustvenih reakcij besede izrečene na način, ki ni najbolj posrečen... Na TV Slovenija skrbno izbiramo ekipe, ki pokrivajo športne dogodke, sploh največje in najbolj zahtevne, kakršne so nedvomno olimpijske igre, s tehtnim premislekom pa so izbrani tudi komentatorji. Izredno dobri podatki o gledanosti olimpijskega

dogajanja kažejo ogromno zanimanje gledalcev za vsebine, ki jih te dni pripravlja športno uredništvo TV SLO – v okviru olimpijskih iger bo samo na Televiziji Slovenija pripravljenih približno 250 ur premiernega programa in posnetkov.

Vse taktike izmikanja

Takoj opazimo tisto, kar manjka: javna radiotelevizija se sploh ni opravičila. Dejansko je poskušala na mehak način svoja komentatorja braniti in njunih prostaških dovtipov v tandemu sploh ni obsodila. Več kot jasno imamo polno pravico in celo dolžnost njihovo pojasnilo dovolj kritično analizirati.

<https://videopress.com/v/fYm9hvwu?autoplay=true&loop=true&preloadContent=metadata>

Z ožjega vidika piarovske obrti, če odštejemo pričakovano profesionalno dostojanstvo in resnicoljubnost, je odziv malodane zgleden: novinarja Stareta sprva pohvalijo zaradi izkušenj, s čimer nevtralizirajo dvome in kritičnost do njega. Jasno, da ne v bistvenem. Nato omenjajo »različne odzive«, s čimer še bolj relativizirajo njegov komentar, nato domnevno priljubljenost, znova s skrito sugestijo, da moramo biti do njegovega seksizma uvidevni, ker ga imajo ljudje radi. Potem se zatečejo v opis žanra komentiranja, ki da je nepredvidljiv in dinamičen, zaradi česar, kot se evfemistično izrazijo, lahko pridejo do besed »na način, ki ni najbolj posrečen«. Kar naj bi nas navedlo na odpuščanje. V svojem pojasnilu so sicer povsem izpustili drugega komentatorja.

Preostanek izjave za medije je zbirka več kot očitnih zastranitev v taktiki *red herring*: ob zagotovilu, da skrbno izbirajo komentatorje, so se raje razpisali o podatkih o gledanosti, zanimanju gledalcev in številu ur predvajanega programa. Rezultat pa je na koncu jasen: nihče se ni opravičil, nihče ni ničesar obžaloval, nihče mačizme in šovinizme ni poimenoval s pravim imenom. Primerjavo navajam zgolj v luči primerjave argumentacijske analize: podobno kot se [oblast otepa obsodbe »svojih« neonacistov](#), ki občudujejo Hitlerja, so se tudi na TV Slovenija zatekli v vse možne oblike izmikanja. Odgovorni urednik njihovega športnega programa je sicer Gregor Peternel.

Njihov prepoznaven slog

RTV Slovenija ima že kar dostojno tradicijo promocije seksizmov, podobno pa tudi neskončno averzijo do kritik na svoj račun. Športni prenosi in dogajanje so sicer eden od zelo pogostih kanalov za legitimacijo občudovanja »zapeljivih lepotic«, »cveta atletske lepote« ali celo [seksi ritk slovenskih atletinj](#), za kar so se specializirali na Siolu.

Sreda,
27. 2. 2013; 10:28

Osveženo:
5 let, 6 mesecev

VIDEO: Ritke slovenskih atletinj osvajajo svet

Avtor: Sportal

TERMOMETER

Da imajo slovenske atletinje seksi ritke ni bilo nikoli vprašanje, po zaslugi spletne strani za izmenjavo videoposnetkov YouTube pa o njih govorijo tudi drugod po svetu.

Posnetek skoka slovenske atletinje Marije Šestak na lanskem dvoranskem svetovnem prvenstvu v Carigradu, pri katerem se je snemalec osredotočil predvsem na njeno zadnjico, je že krepko presegel osem milijonov ogledov in še vedno raste. Čeprav je Šestakova na prvenstvu osvojila deveto mesto, pa je očitno dosegla "uspeh", ki se ga zagotovo ni nadejala. Video si lahko ogledate tu:

Slovenska rekorderka v troskoku pa še zdaleč ni edina slovenska atletinja, ki je pritegnila pozornost televizijskih snemalcev. Že pred leti je moški del ljubiteljev atletike navduševala šprinterka Alenka Bikar, tudi njena zadnjica ima na Youtubu prek milijon ogledov, nekdo pa si je celo vzel čas in sestavil seksi kolaž. Oba videa si lahko ogledate spodaj:

Šele pred kratkim pa se je na spletu pojavil tudi posnetek Snežane Rodić. Njena ritka sicer še nima večjega števila ogledov, a je slednje le še vprašanje časa. Spodnji posnetek je prav tako z lanskega svetovnega dvoranskega prvenstva v Carigradu. Turški snemalec ima očitno dobro izostreno oko.

Za konec vam ponujamo še eno tujo ritko, posnetek pa je – ne boste verjeli – prav tako s prvenstva v Carigradu. Na njem je simpatična Bolgarka Ivet Lalova, ki je na YouTubeu pritegnila slabih šest milijonov ogledov:

Siol o seksi ritkah slovenskih atletinj

Sodeč po odzivu odgovornih na naši nacionalki se tudi tokrat ne bo nič spremenilo. Če je njihov odgovor na očitke o novinarskih mačizmah ta, da ima njihov komentator, bila sta sicer dva, pač »zelo prepoznaven slog komentiranja«, potem je lahko naš sklep enako suveren: odgovorni na RTV Slovenija gojijo seksizem kot svoj prepoznaven slog.

Več:

[Moški kot ogrožena vrsta: seksizmi in zarota na nacionalki](#)

[Spontana ideologija seksizma in njeni častilci](#)

[Seksizem Boštjana M. Zupančiča in njegove sledi na RTV Slovenija](#)

LGBTQ na udaru nacionalke: zakaj TV Slovenija promovira homofobne agende?

8. avgust 2021

Homofobija že dolgo ni več zgolj domena klasičnega diskurza žaljivih opazk in odkrite diskriminacije zoper LGBTQ skupnost. Vedno intenzivneje se dogaja na sistemski ravni politik, velikokrat zvito skrita pod pretvezo boja zoper menda nevarno »LGBTQ ideologijo«. Sploh takrat, ko jo načrtno instrumentalizira oblast in s tem razkriva, da je kar sama polnokrvna ideologija, zgrajena na izključitvi in stigmatizaciji imaginarnega sovražnika. Nekoga je pač potrebno sovražiti, da bi lažje manipulirali z ljudstvom.

Krinka nekakšnega spopada dveh ideologij omogoča odlično mimikrijo, zaradi nje je ob očitkih iz Evrope in sveta ob sprejemu novega zakona Viktor Orbán lahko preprosto dejal: »Sem borec za pravice gejev«. Ali pa: »Branim pravice homoseksualcev, vendar ta zakon ne govori o tem.« Pomenljivo, danes se lahko homofobi spretno razglašajo za zagovornike pravic, toda hkrati mirno sprejemajo homofobne zakone. Takšne, s katerimi omejujejo širjenje vsebin, povezanih s homoseksualnostjo, spremembo spola in LGBTQ skupnostjo, za katere so prepričani, da lahko kvarno vplivajo na mlade in otroke.

Radiji homofobije

V ravnokar sprejetem odloku ob zakonu je recimo madžarska vlada groteskno določila celo radij, kjer se otroške knjige s tovrstno vsebin ne smejo prodajati: 200 metrov v vseh smereh od cerkva in šol, prepovedane so tudi v izložbah prodajaln ali na vidnih mestih v njih. Mimogrede, tak »homofobni radij« s srednjeveško intoniranimi restrikcijami se potemtakem tudi na slovensko-madžarski meji zajeda v prostor naše države, glede na široko naklonjenost Janše do svojega madžarskega botra Orbána pa ni posebnega dvoma, da se bo zelo hitro širil dalje.

In kako uspešna je agenda homofobne orbanizacije na naših tleh? Propagandni stroj vladajočih SDS in NSi že dolgo kopira tehnike madžarskega krščanskega populista, ki so še bolj radikalne od skrajne desnice po svetu; slednja se običajno zadovolji z debelimi odtenki rasizma, šovinizma in antifeminizma. Stava na konja širjenja sovraštva in odpora do LGBTQ skupnosti najdeva posnemovalce znotraj višegrajske skupine in seveda tudi pri Janševi vladi; tega se zavedajo tudi sekundanti na TV Slovenija, predvsem Manica J. Ambrožič in Jože Možina, zato so nam ob imitiranju madžarskega zgleda servirali [intervju s kristjanom Igorjem Vovkom](#), direktorjem zavoda Iskreni, ki ima lastno založbo in izdaja tri medije, portala Iskreni in Domovina ter tednik Domovina.

Narediti se za žrtev

Gost je v oddaji govoril o marsičem, toda gostitelj je že v napovedniku dražil predvsem z omenjeno temo. Seveda ni bilo presenečenje, ko je, na ravni opisanega Orbánovega zgleda, pomirjujoče zatrdil, da nikakor ni proti osebam z istospolno usmerjenostjo, toda takoj je seveda sledil »ampak«:

Absolutno nismo proti osebam z istospolno usmerjenostjo, smo pa sčasoma videli proti tej LGBT-ideologiji, to pa smo proti. Ker se je izkazalo okrog družinskega referendumu, da so cilji zelo nenavadni.

Prizadevanja zavoda Iskreni in slovenske RKC, usmerjena proti LGBTQ, so že dolgo časa znana in tudi tokrat je cilje zaznaval predvsem v prilaščanju otrok. In čeprav imajo polno podporo oblasti, sploh Nove Slovenije, je Možinov gost zatrjeval, da so v zavodu, ki skrbi za festivale družin, postali žrtev medijske cenzure, kar je pojasnil kot učinek delovanja LGBTQ aktivistov; da so padli v medijsko nemilost in postali tarča ideologije nestrpnosti do drugače mislečih, je še dodal.

Še huje, po njegovem smo pri tem prikrajšani za idejo odprtosti in pluralnosti, zato »prihajamo v neki avtoritaren sistem, kjer ne smeš več povedati svojega mnenja.« Akterji so prepoznavni, cenzura je posledica tega, da je »na žalost LGBT pri nas ugrabila levičarska shema«, za nameček pa se temu pridružujejo tudi največje multinacionalke.

Jože Možina, TV Slovenija

8. avgust 2021 ob 08:26
MMC RTV SLO

Preberi članek

"Nismo proti istospolnim, smo pa proti LGBT-ideologiji"

Oddaja Intervju

V tokratni oddaji Intervju, ki bo na sporedu v nedeljo, 8. avgusta, je Jože Možina gostil direktorja Zavoda Iskreni in pobudnika iniciative Dovolj.je Igorja Vovka.

Foto: TV Slovenija

Zadnje iz sekcije

Nekateri razvijalci nepremičnin že podcenjujejo kupce

Novembra po celotnem avtocestnem krizu prepoved prehitavanja za tovornjake

Letos bo dohodek od prodaje vinjet boljši kot lani

Policijski sindikat zahteva vpogled v strokovni nadzor nad PU-jem Ljubljana

V zadnjih petih letih kar 1800 primerov alternativnega

Napovednik za oddajo na MMC RTV Slovenija: biti proti LGBTQ ideologiji

Očitno sta tej shemi podlegla Google in Facebook, ki brišeta že besede, se je pridušal Vovk, »dejansko cenzurirajo besede, ne moreš več objavljati, plačano sploh ne. Če objaviš vsebino, s katero se ne strinjajo, te preprosto izbrišejo in te nihče več ne najde prek iskalnika. Čutimo, da gre za izjemno cenzuro svetovnega formata.«

Gost je, kar lahko nenehno prebiramo tudi v njegovih medijih, ki jih je Možina z veseljem reklamiral, operiral s politično homofobijo s konspiracizmom na vseh nivojih, strankarskem, medijskem in na ravni multinacionalk. Pod krinko krščanske ljubezni in s pretvezo zaščite otrok se je lepo izrisala ideološka operacija zamegljevanja realnosti z njenim sprevrčanjem v karseda polnem pomenu besede. Vse v imenu napovedane »normalizacije medijev in družbe«.

Urednica, ki dopušča zvočnike

Že neštetokrat sem se spraševal in tudi pritoževal, čemu odgovorna urednica Manica J. Ambrožič dopušča odprto politizacijo javnega servisa in bil vedno znova neuspešen v svojih kritikah. EU je nedavno dala jasno vedeti, da ne bo podpirala sesuvanja Orbánovih »temeljnih vrednot Evropske unije«. Zdaj je zvočnik proti »LGBTQ ideologiji« na trenutke postala še nacionalka, zato lahko naslednjič najbrž pričakujemo gosta, ki bo resno dvomil v pravice žensk do splava: vse v imenu svobode izražanja in uravnoveževanja stališč. Nikakor pa ne moremo pričakovati, ne od Možine in ne od odgovorne urednice, kakšnega prispevka [o financiranju Vovkovih medijev s pomočjo stranke Nova Slovenija](#). To bi vendar pomenilo grd madež za komentatorje Domovine, ki jih sami nenehno vabijo v svoj studio.

Več:

[Primc in Janša o homoseksualizaciji šole](#)

[Janševa vlada v podporo Orbanu pri teptanju pravic LGBTQ skupnosti](#)

[Premier, homoseksualnost in vprašanje propagande](#)

[Oblast o izprijenih LGBT aktivistih](#)

[Politični komentatorji in strankarski mediji](#)

[Provladni tednik Domovina proti medijski pohabljenosti, toda za pohabo STA](#)

[Pismo varuhinji pravic gledalcev in poslušalcev: trije očitki oddaji Intervju z dr. Petrom Jambrekom](#)

[Politizacija proti kolegialnosti: zakaj so v oddaji Intervju dovolili obračun z novinarko Eugenijo Carl?](#)

[Novi časi: nacionalka v celoti predvaja govore na strankarskih shodih](#)

[Novi časi prilizovanja: na RTV zdaj intervjuji s soprogi predsednikov vlad](#)

Tragikomedija z neudeležbo: odprta vrata v politični prevzem RTV Slovenija, če programski svetniki ne pridejo na sejo

6. avgust 2021

So [očitki proti direktorici TV Slovenija Nataliji Gorščak](#), ki jih je čez noč nagrmadil generalni direktor, zaradi česar zahteva razrešitev, res upravičeni ali zgolj prozoren paravan za njeno dokončno odstranitev z nekim drugim ciljem, ki se ujame z notorično napovedjo Janeza Janše, da bo Andrej Grah Whatmough pohvalno deloval kot »nova metla«, kakopak neizbežno politična?

Večina poznavalcev je prepričanih, da slednje. Merodajno presojo, po kateri bomo dejansko videli, katerim ciljem streže, bodo najbolje razkrila prihodnja uredniška in novinarska imena, če bo zamišljena operacija uspela, tokrat pa tudi direktorica brez dlake na jeziku javno razglaša, da je postala žrtev zaradi neupoštevanja zahtev po kadrovskih in programskih spremembah, s čimer se posega v njeno neodvisnost. Še več, Gorščak ugotavlja, da se je znašla v nemilosti, ker je zavrnila podporo njegovemu predlogu za razrešitev Manice Janežič Ambrožič z mesta odgovorne urednice informativnega programa.

Nepoštena igra

Bojazen, da je edini smisel zamenjave v nastavitvi pokornih in novi oblasti vodljivih direktorjev, urednikov in novinarjev, je več kot realna, če zraven upoštevamo neskrbite strasti »vojne z mediji« v odnosu do javnega servisa, pa politično zaslonbo generalnega direktorja, ki ima sicer proti sebi vloženo tožbo svojega predhodnika Igorja Kadunca, češ da ne izpolnjuje pogoja iz statuta in razpisa o usposobljenosti za organiziranje in vodenje večjih organizacijskih sistemov, ker nima dokazil o triletnih izkušnjah. Najbolj obremenilen zanj pa je manever predlagane razrešitve sredi dopustov, ob že napovedani novi seji Programskega seja za konec septembra, z močnimi indici, da želi Grah Whatmough nepošteno izigrati možnost, ki mu jo daje Zakon o RTV Slovenija in v nepričakovanih časovnih razmerah, ki jih sam ustvarja, poskrbeti bodisi za podporo ali nesklepčnost programskih svetnikov ob njegovem predlogu.

Kadunc je s sebi lastno vztrajnostjo [na svojem blogu](#) sistematično ovrgel in tudi osmešil razloge iz predloga za razrešitev direktorice in spomnil, da je Grah Whatmough pred tem kot predsednik Nadzornega sveta potrjeval poročila o poslovanju, katerih prekoračitve zdaj očita direktorici. Nadzorni svet trenutno vodi njegov namestnik Borut

Rončević, pred leti član strokovnega sveta SDS in tudi sicer prepoznaven podpornik Janeza Janše.

Janez Janša ✓
@JJansaSDS

Ne širite laži, @InfoTVSLO Plačujemo vas za to, da v teh časih informirate, ne pa zavajate javnost. Očitno je vas preveč in ste predobro plačani. @RTV_Slovenija

[Translate Tweet](#)

8:50 PM · Mar 20, 2020 · [Twitter for iPhone](#)

Janša med enim številnih direktorovanj in urednikovanj na RTV Slovenija

Paradoksalno je zato v maksimalnem interesu generalnega direktorja, da seja programskih svetnikov sploh ne bi bila sklepčna, saj bi s tem elegantno zaobšel njihovo voljo – na predlog, da bi bila sklicana konec tega meseca, ni pristal. Po pisanju nekaterih medijev, recimo [Mete Roglič na N1](#), so v teh dnevih stekle obsežne akcije lobiranja, da se svetniki seje ne bi udeležili, kar bi že po sebi veliko in pravzaprav vse povedalo o avtokratskih idejah delovanja naveze Grah Whatmough - Rončević. Predstavljajmo si za trenutek, kako tečejo takšni pogovori prijateljskega prepričevanja, morda nekako takole: »Dragi Francl, ti kar lepo uživaj na dopustu, pa da ne boš slučajno hodil na sejo! Ostalo pa se bomo že zmenili.«

V znamenju števila petnajst

Po besedah predsednika programskega sveta Cirila Baškoviča, ta je po telefonu govoril s 27 od 29 članicami in člani Programskega sveta, jih je svoj prihod napovedalo 16. Kot vemo, je sklepčnost postavljena na 15. Če bi se jih zbralo najmanj toliko, je silno težko verjeti, da bi prav vsi navzoči potrdili predlog razrešitve, zato bo direktorica po današnjem dnevu skoraj zanesljivo ostala na položaju. Poteza generalnega direktorja na začetku avgusta je s tem postala po svoje smiselna, toda še vedno riskantna, saj bo uspešna zgolj v primeru, če bo na sejo prišlo manj kot 15 svetnikov oziroma jih bo manj od tega glasovalo. Ne glede na izid pa bo v primeru, če bo Gorščak razrešena, nad odločitvijo Grah Whatmougha ostal neizbrisljiv madež proceduralne nekorektnosti, s katero se bodo verjetno odprla vrata v neskončno politizacijo javnega zavoda po željah vladajoče SDS in njenih pribočnikov.

V tem oziru ostaja le še ugibanje, kateri uredniki in novinarji so pripravljene do konca zamazati svoje ime, se izpostaviti kot politični lakaji in javno zavod prepustiti vsemu, česar v profesionalnem novinarstvu ne sme biti: pljuniti čez avtonomijo, neodvisnost in novinarske standarde v trenutku, ko napade na svobodo medijev v Sloveniji zaskrbljeno opazuje celoten svet.

Več:

[Generalni direktor RTV Slovenija lahko razrešitev sprejme tudi brez soglasja Programskega sveta](#)

Programski svetniki zapečatili usodo javne radiotelevizije

16. avgust 2021

Naj začnem z demantijem. [Moj komentar](#) k današnjemu dogajanju na Programskem svetu RTV Slovenije je povzel spletni Večer, delni poudarek se je znašel [tudi v naslovu časopisnega prispevka in se je glasil takole](#): »Bo Natalija Gorščak res skoraj zanesljivo ostala na položaju?«

Žal ta del ne ustreza moji zapisani poanti, skrajšuje jo in s tem jemlje iz konteksta. Obenem prispevek v Večeru v celoti navaja moje predvidevanje o tem, kaj se lahko zgodi, če se bo seje udeležilo najmanj 15 svetnikov, zato je vsakemu pozornemu bralcu lahko jasno, da sta naslov in poanta v neskladju:

Kot vemo, je sklepčnost postavljena na 15. Če bi se jih zbralo najmanj toliko, je silno težko verjeti, da bi prav vsi navzoči potrdili predlog razrešitve, zato bo direktorica po današnjem dnevu skoraj zanesljivo ostala na položaju.

Trditev se torej nanaša le na situacijo, ki se danes ni zgodila: sklica seje se je udeležilo le 13 svetnic in svetnikov, ki niso bili sklepčni. Če bi se jih 15, in zgolj na to situacijo se nanaša moja prognoza, pa direktorica po seji zanesljivo ne bi bila razrešena.

Pojasnilo omenjam, ker sta se ob naslov Večera in mene hitro obregnila Bojan Požar in predsednik vlade, češ da je bila moja prognoza napačna. Prav nasprotno, bila je točna.

STA, M.R.

DNS: Direktor je na obljubo očitno pozabil. Bo Natalija Gorščak res skoraj zanesljivo ostala na položaju?

Generalni direktor RTV Slovenije Andrej Grah Whatmough je predlagal razrešitev direktorice TV Slovenije Natalije Gorščak. Sednja pravil, da jo deli direktor razrešiti, ker ni želala zamenjati odgovorne urednice informativnega programa Miroše Janetič Ambrožič.

MIROŠ OJDANEC

Bo Gorščakova po današnjem dnevu skoraj zanesljivo ostala na položaju?

Po besedah predsednika programskega sveta Cirila Baškovića, ta je po telefonu govoril s 27 od 29 članicami in člani Programskega sveta, jih je svoj prihod napovedalo 16. Kot vemo, je sklepčnost postavljena na 15. Če bi se jih zbralo najmanj toliko, je silno težko verjeti, da bi prav vsi navzoči potrdili predlog razrešitve. Zato bi direktorica po današnjem dnevu skoraj zanesljivo ostala na položaju. *Pisze na svojem blogu mariborski filozof Boris Vesjak.* In nadaljuje:

"Poteza generalnega direktorja na začetku avgusta je s tem postala po svoje smiselna, toda še vedno riskantna, saj bo uspešna zgolj v primeru, če bo na sejo prišlo manj kot 15 svetnikov oziroma jih bo manj od tega glasovalo. Ne glede na izid pa bo v primeru, če bo Gorščak razrešena, nad odločitvijo Grah Whatmougha ostal neizbrisljiv madež proceduralne nekorektnosti, s katero se bodo verjetno odprla vrata v neskončno politizacijo javnega zavoda po šeljah vladajoče SDS in njenih pribočnikov."

Naslov v Večeru in moja poanta desno v besedilu: razlika je več kot očitna

Današnji debakel, zelo verjetno smo bili priča enemu najbolj črnih dni v novejši zgodovini RTV hiše, so omogočili prav odsotne članice in člani sveta. Generalni direktor si je s perfidno akcijo sredi poletja pokoril programski svet in zdaj bo direktorico lahko gladko razrešil. Uverturo v politični prevzem najpomembnejšega medija v državi po zgledu iz leta 2005 ni omogočila le »nova metla«, kot mu ljubkovalno pravi predsednik vlade, ampak predvsem večina svetnikov, katerih počitniške navade je nekdo dodobra raziskal ali celo stimuliral. Napovedane vojne z mediji zahtevajo zvite operacije in ta je bila takšna.

Marko Milosavljević je na Facebooku odlično povzel pričakovanje dogajanja čez poletje. Po njegovem so vlade in pobude stranke SDS vedno funkcionirale, ko je šlo za medije, na soroden način: leta 2005 so predlog Zakona o RTV Slovenija poslali v javnost na Veliki petek pozno popoldne, da bi ga ob velikonočnem podaljšanem vikendu opazilo čim manj ljudi, in sprva zakonu želeli omogočiti za javno razpravo le pet delovnih dni. Tudi lani so predloge treh medijskih zakonov v javno razpravo poslali prvi teden julija - torej prav tako v času počitnic in dopustov, ko so ljudje na zakone manj pozorni in ko hkrati mnoge institucije in organizacije niso tako hitro odzivne. In tudi takrat je Ministrstvo za kulturo želelo najprej dovoliti le en teden za javno razpravo, je spomnil Milosavljević.

Pobuda generalnega direktorja sredi poletja je zato zgolj nadaljevala tak perverzen niz čistk brez ustrezne razprave. Zdaj se lahko bojimo najhujšega, uvedbe že videne politične kontrole vladajoče stranke SDS in njenih satelitov nad javno radiotelevizijo.

Več:

[Tragikomedija z neudeležbo: odprta vrata v politični prevzem RTV Slovenija, če programski svetniki ne pridejo na sejo](#)

Uredniki RTV Slovenija zagovarjajo predvajanje Janševih govorov na strankarskih shodih

18. avgust 2021

[Časopis Večer je na spletu povzel mnenje dveh pritožnikov](#) varuhinji pravic gledalcev in poslušalcev na Radioteleviziji Slovenija Ilinki Todorovski: oba se sklicujeta na moje kritično stališče glede predvajanja govora predsednika SDS na strankarskem shodu in poletnem taboru v Bovcu 24. julija letos. Tega so v celoti zavrteli na tretjem programu TV Slovenija, ki je namenjen parlamentarnim vsebinam, čemur sem oporekal.

[V svojem zapisu](#) sem res problematiziral oboje: neprimernost predvajanja predsednikovega govora, ki ga razumem kot neprofesionalen, uredniško in novinarsko neustrezen pristop s tendenco politične propagande, izpeljan v nasprotju z dokumentom »Poklicna merila in načela novinarske etike v programih RTV Slovenija«, obenem pa sem znova spomnil, da tovrstne vsebine izstopajo iz zakonsko določenega poslanstva parlamentarnega kanala, na katerem očitno delujejo politično motivirani kadri. Kako se je do pritožb opredelilo vodstvo RTV Slovenija in kako varuhinja?

Huda politizacija zavoda

Moji tezi, da gre za hudo zlorabo javnega servisa skozi njegovo čisto formo politizacije, ki je za nameček še v nasprotju z Zakonom o RTV Slovenija glede namena in poslanstva tretjega kanala, je oporekal Aleš Malerič, urednik, ki je nadomeščal odsotno odgovorno urednico informativnega programa Manico J. Ambrožič. Poglejmo si njegovo argumentacijo, kot jo najdemo v [julijskem poročilu varuhinje](#):

Naša običajna praksa je, da na tretjem programu TV Slovenija brez reza pogosto objavljamo in ponavljamo različne tiskovne konference, seje in tudi kakšen govor. Objavljamo jih, ker je njihova vsebina pomembna za informiranost in življenje državljanek ter državljanov. Nagovori predsednika slovenske vlade so za državljane pomembni že zaradi funkcije in zadolžitev predsednika vlade. V času pandemije in slovenskega predsedovanja Svetu EU še toliko bolj, pa naj gre za Janšove uradne nastope v vlogi predsednika slovenske vlade ali za nastope v vlogi predsednika stranke ali za zasebne tweete. Zdajšnji predsednik vlade med nastopi v eni ali drugi ali tretji vlogi ne dela bistvenih in striktnih razlik ter govori tudi o stvareh, ki so 11 pomembne za življenje vseh državljanov. Po tehtnem premisleku in izključno iz tega razloga smo se strankarski nagovor predsednika slovenske vlade zato odločili objaviti brez reza.

Sklicevanje na politično funkcijo

Odločitev, da Janšev govor na poletnem taboru predvajajo v celoti in brez reza v dolžini 20 minut, je bila po lastnem priznanju pretehtana s strani podpisanih urednic Jadranke Rebernik in Manice J. Ambrožič. Kot vidimo, urednik ni uporabil nobenega načelnega argumenta - z izjemo pomembnosti funkcije, ki jo opravlja Janša. Ob tem se sklicuje še na »idionsinkrazijo« njegovih nastopov, češ da so ti takšni, da vsakič zadevajo življenje vseh državljanov, tudi če gre za strankarske govore in poletne tabore. Že v tem se moti, kajti predsednik SDS je v Bovcu primarno vsebinsko nagovarjal in bodril svoje podpornike, kakor se za strankarska zborovanja pričakuje, razen tega jih je pozival k aktivaciji na volitvah - ne državljanke, ampak člane SDS. Iz povedanega bi sledilo, da bi tretji parlamentarni kanal ali celo katerih od prvih dveh moral redno v celoti objavljati vse pomembnejše govore Janeza Janše ali drugih predsednikov vlad, tudi strankarske, in ne zgolj omenjenega iz Bovca. Če bodo na RTV Slovenija dosledni, bodo torej število predvajanj Janševih govorov ojačali.

Maleričev odgovor je dovolj zgovoren skozi odsotnost razlage s tem narušenega načela uravnoteženosti, kajti »Poklicna merila in načela« v poglavju 4.2 opredeljujejo, da mora RTV Slovenija sproti poročati o delovanju političnih strank, pri čemer goji enak odnos do vseh parlamentarnih. Malerič ni niti poskušal pojasniti, kako je s preferenco do stranke SDS, kajti kot sem opozoril, bi morali po navedeni dikciji meril na javnem zavodu enakovredno predvajati govore prvakov vseh drugih parlamentarnih strank, tudi opozicijskih. Tega pa več kot zanesljivo ne počnejo.

Stališče varuhinje

Prav nakazana nedoslednost je zmotila varuhinjo. Po tistem, ko je tudi sama ugotovila, da so v predvajanjem govoru prevladala sporočila o stranki SDS, njenem delovanju, uspehih, ciljih in dosežkih, težavah zaradi nagajanja na političnem prizorišču ter napovedi zmage na prihodnjih volitvah, kar preprosto pomeni, da je poglobitni razlog, ki ga navaja Malerič, neresničen, je Todorovski preverila še, kakšna je praksa RTV Slovenija glede predvajanja govorov z drugih strankarskih dogodkov - ne nujno v stranki SDS.

Tako je ugotovila, da sta 19. junija letos potekala strankarska kongresa SDS in DeSUS, vendar z njih ni bilo predvajanih nobenih govorov. Podobno je poskušala ugotoviti, ob predpostavki, da so govori predsednika stranke in hkrati vlade res vsakič v javnem interesu, kakšna je bila glede tega dosedanja praksa. Toda na zaprosilo, da uredništvo pripravi seznam morebitnih enakih primerov predvajanj govorov zadnjih petih let, kar bi zajelo obdobje treh vlad (Cerar, Šarec, Janša), s čimer bi se pokazalo, ali so že kdaj prej objavili daljši strankarski nastop predsednika vlade, podatkov o tem zaenkrat ni prejela.

Povedano na kratko: varuhinja je dala prav mojim začetnim pomislekom in posredno tudi vsem slutnjam, da je tretji parlamentarni kanal blizu izbranim strankam, kar je šokantno spoznanje, pred katerim si vodstvo RTV Slovenija in javnost zatiskata oči. Še več, zaenkrat odgovorni takšno stanje odločno podpirajo!

Nič o izigravanju zakonske podlage o namenu programa

Se pa varuhinja ni želela opredeliti do mojega stalnega očitka, da se je tretji parlamentarni kanal prelevil v ropotarnico vseh mogočih oddaj, kar odločno in več kot očitno presega zakonsko opredelitev namena programa, ki bi moral biti namenjen le parlamentarnim in z njimi ozko povezanim vsebinam. Ob tem se sklicuje na to, da na svoji funkciji nima pristojnosti ali kompetenc za razlago zakonov in tudi ne programsko-produkcijskega načrta.

Očitno je evidentna zakonska prekoračitev programskih vsebin TV SLO 3 nekaj, v kar že dramatično dolgo še naprej ne želi zagristi prav nihče: vodstvo se pretvarja, da je vse v najlepšem redu, široka javnost o tem ne razmišlja, stroka pretežno molči, politiki pa stanje očitno odgovarja.

Več:

[Novi časi: nacionalka v celoti predvaja govore na strankarskih shodih](#)

[Parlamentarni kanal in sodniška semena](#)

[Tretji parlamentarni kanal kot odlagališče odvečnih oddaj](#)

Svetniki RTV Slovenija s klofuto novinarskemu kolektivu in strokovni javnosti

30. november 2021

[Programski svet se je odločil, da podpre Programsko-produkcijski načrt \(PPN\) za leto 2022](#), ki predvideva obsežno ukinjanje, krajšanje oziroma premeščanje nekaterih informativnih oddaj na manj gledani drugi program TV Slovenija; dodali so le dvomesečni zamik za omenjene predvidene spremembe, v tem času pa naj bi se vodstvo poskušalo dogovoriti z nezadovoljnimi ustvarjalci oddaj in jih prepričati v novo vizijo in poslanstvo zavoda! Predlog predvideva nekakšen desant na najbolj občutljivo področje delovanja javnega servisa, že tradicionalno najbolj intriganten za politiko, ki tudi tokrat uspešno, čeprav z nekaj zastoji, steguje lovke po RTV Slovenija, [najprej predvsem z nastavitvijo generalnega direktorja Andreja Graha Whatmougha](#), nato pa še z direktorjem TV Slovenija Valentinom Arehom.

Novo interno moštvo je potemtakem znano, tokrat pa je zadostnih 17 od 26 članov Programskega sveta prepričal obupen argument, da bo zaradi navedenih predlogov program preprosto boljši! Skoraj neverjetno je, da bi lahko kdo resno zagovarjal takšno tezo in bi tri naštete operacije, torej ukinjanje, krajšanje in premeščanje na manj gledani program, prispevale h kakršnikoli kvaliteti omenjenih vsebin! To je že skoraj tako, kot če bi lastnik čokoladnice pojasnjeval, da bo proizvodnja čokoladnih izdelkov v podjetju boljša, ker bodo ukiniteli nekaj linij, zmanjšali bodo količino obliva in odprli prodajalno na neki manj popularni lokaciji!

Opozorila jih niso prepričala

Svaril glede prehitrega sprejema PPN je bilo pred sejo programskega sveta veliko, naivnosti ob primerjavah s programi BBC, ZDF in ORF tudi. Ne samo, da so vsiljene spremembe naletele na številne kritike strokovne in akademske javnosti, tudi njihove rotitivne apele, enkrat za spremembo so se proti ukinjanju oziroma premeščanju nekaterih oddaj na drugi program enotno postavili v kolektivu Informativnega programa TV Slovenija, nasprotovali sta tudi obe stanovski organizaciji, Društvo novinarjev Slovenije in Sindikat novinarjev Slovenije. Prav vse strokovne in poklicne pobude k ohranitvi in proti krčenju pa so bile za svetnike premalo prepričljive, zato zdaj zelo verjetno sledi ukinitvev oddaj, kot so Politično s Tanjo Gobec, Dnevnikov izbor, Globus, Točka preloma, Koda ter premeščanje Intervjuja, Utripa in Zrcala tedna na drugi program TV Slovenija. Na drugi strani pa, po svoje nepričakovano, vodstvo miri s podatkom, da bo poslej informativni program ustvaril približno 65 ur več kot letos, največ na račun novega informativnega bloka od 20. do 22. ure, ki bo teklen na manj gledanem drugem kanalu.

Med 26 glasovi jih je ob sedemnajstih v podporo bilo pet proti, štirje so se vzdržali. Javnost se lahko enkrat več začudeno sprašuje, ali naj verjame prijaznim obljubam o reševanju gledanosti in večji kvaliteti, če nam izkušnje, induktivno sklepanje in verjetnostni račun narišejo povsem drugačna pričakovanja glede pravega motiva. Že hiter pogled na politična prepričanja in poreklo vpletenih, tudi svetnikov, daje slutiti nekaj drugega, namreč predvsem strukturo igralcev v tej igri s prepoznavno svetovnonazorsko profilacijo ali motivacijo. Letošnje poletje smo sicer lahko opazovali, kako so programski svetniki izvajali farso pri [odstavljanju prejšnje direktorice Natalije Gorščak](#) - bolj ali manj kakor na ukaz se se niso udeleževali, da bi ostali nesklepčni, s tem pa omogočili, da jo je generalni direktor odstavil brez soglasja sveta, kar se je naposled tudi zgodilo. Rezultat glasovanja je znova pokazal klavrno sliko številčne premoči provladno usmerjenih med njimi - nekaj, kar smo v mandatu 2004-2008 že dodobra izkusili, a se iz vsega bolj malo naučili. Neodgovorjeno vprašanje pa ves čas ostaja, zakaj si je nova metla na RTV Slovenija, izraz je Janšev, sploh zamislila selitev programa.

»Enih deset« jih je

Zakaj je vprašanje motiva ključno? Pričakovali bi namreč, da bo politično naoljen stroj poskušal javno radiotelevizijo spremeniti v še eno propagandno trobilo, kot zmerom doslej - takšni so po zamisli vladajoče klike pač vsi mediji, ki so jih uspeli prevzeti ali na novo ustvariti, njihove drugačne funkcije, v skladu s svojo mentaliteto, niti ne poznajo. Več kot evidentno je opisani scenarij zaenkrat padel v vodo; na to kaže že apel 134 novinark in novinarjev proti sprejetju PPN, ki delujejo v informativnem programu, in to od skupno 143. Zakaj so mu nasprotovali? Ker bo, kot je povedal voditelj Odmevov Igor E. Bergant, škodoval programu, razen tega je nedovršen in ga bo kadrovsko težko izvrševati, pri čemer se je prvič ob sprejemanju PPN zgodilo, da so na televiziji odstopili vsi uredniki uredništev.

Čeprav samo 9 zaposlenih ni protestiralo, je direktor TV Slovenija Valentin Areh podcenjevalno govoril o nasprotovanju »dela novinarjev« in s tem izrazom označil 93 odstotkih vseh! Ni dvoma, da so med preostalimi nepodpisanimi pretežno taki, ki se odlikujejo po politični pristranosti in simpatijah do strank trenutno vladajoče koalicije, med njimi je zagotovo tudi Igor Pirkovič, ki se je na tviterju hecno pridušal, da jih je »enih deset«. No, ustvarjalcem na tretjem programu se obeta selitev na drugega.

Igor Pirkovič
@IPirkovic

Enih deset nas ni podpisalo.

[Translate Tweet](#)

9:40 PM · Nov 25, 2021 · Twitter Web App

Igor Pirkovič med preštevanjem pravovernih kadrov

Najbrž je maloštevilnost pravovernih kadrov, torej »enih deset«, kar čisto pravi razlog, zaradi katerega je taktika zavojevanja v primeru RTV Slovenija bila tokrat prilagojena. Kajti tako kot se je oblast odločila finančno izčrpavati še en javni servis, Slovensko tiskovno agencijo, ker klasični prevzem morda ne bi bil uspešen, je tudi tokrat scenarij širjenja klasične politične propagande odpadel, ker bi za učinkovito izvedbo potrebovali malo več novinarjev od zgolj skromne deveterice. Iz tega bi posredno sledilo, da je potrebno informativni program, vsaj začasno, narediti za manj viden in s tem potencialno manj škodljiv za oblast. Če so ali bodo politični naravnani botri uspeli z nastavitvami nekaj urednikov in direktorjev, jih čaka še bistveno težje delo na ravni operative. Iz časov Janševega mandata 2004-2008, pa tudi iz izkušenj aktualnega Siola in Planeta TV sicer vemo, da se novinarski kolektivi lahko zelo hitro prilagodijo in jim ni posebej težko opravljati funkcije političnih lakajev.

V pričakovanju korenčkov

Prav kmalu bomo najbrž lahko ugotovili, kam je krenil voz javnega servisa tudi skozi predlog novega odgovornega urednika informativnega programa in varuha pravic gledalcev in poslušalcev. Tandemu Whatmough-Areh je zaenkrat kristalno jasno, da bo moral v odnosu do kolektiva 134 novinarjev obljubljeni slastne korenčke in jih nekaj tudi razdeliti, ker zaenkrat v rokah preprosto nima boljšega instrumenta. Sprejetje PPN z nekakšnim odlogom je zanj veličastna zmaga, tokrat z uspešnim trikom, da se bo ta začel izvajati z zakasnitvijo in po usklajevalnih pogovorih s kolektivom. Vodstvo hiše je uspelo doseči svoj cilj, saj morebitno zavračanje in odklanjanje zaposlenih njegove realizacije ne bo kar preprosto ustavilo. Zato se na RTV Slovenija začneja pozicijska igra: vse je pripravljeno za konkretne programske učinke političnega prevzema, šahovnica je v posesti oblastnikov, le zadostno število figur se mora ukloniti in začeti premikati v skladu z njihovo voljo.

Več:

[Politični desant na RTV Slovenija: nova metla v akciji](#)

Tragikomedija z neudeležbo: odprta vrata v politični prevzem RTV Slovenija, če programski svetniki ne pridejo na sejo

Generalni direktor RTV Slovenija lahko razrešitev sprejme tudi brez soglasja Programskega sveta

Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično

2. december 2021

Nekaj ur po [sramotnem sprejemu Programsko-produkcijskega načrta \(PPN\)](#), kar bo verjetno pospešilo politični in siceršnji pogreb RTV Slovenija, je programski svetnik iz vrst SDS Slavko Kmetič kar na Janševi Nova24TV kot prvi razglasil, da bo informativni program dobil novo odgovorno urednico. Vršilko dolžnosti Manico J. Ambrožič, ki to več ne želi biti in je odstopila s še nekaj drugimi uredniki, s tem pa po svoje nehote omogočila hitrejšo politizacijo informativnega programa po meri vladajočih, [je zelo pričakovano zamenjal pravoverni kader, nekdanja odgovorna urednica Jadranka Rebernik](#).

Vrnitev stare odgovorne urednice

Kmetič je sprejem PPN razglasil za »veliko zmago tako za RTV kot za slovensko demokracijo«. Občutku, da je nekdo počakal na glasovanje, šele nato pa čez nekaj ur javno naznanil odločitev, da se nova ekipa kompletira natančno po željah trenutne oblasti, sedaj na liniji Whatmough-Areh-Rebernik in z nemajhno pomočjo Boruta Rončevića v nadzornem svetu, se res ni mogoče izogniti. Da je vršilec dolžnosti direktorja TV Slovenija Valentin Areh pri tem pojarmal, kako je na funkcijo vabil vse po vrsti, pa je nihče razen dosedanje urednice tretjega programa ni bil pripravljen sprejeti, tako da je prispela »zgolj ena prijava«, lahko štejemo za ceneno retorično dejanje pretvarjanja, da ni imel druge izbire in se po čistem naključju vodilnim v zavodu pridružujejo politično nadvse ustrezni kadri. Areh ni okleval, še isti dan je Jadranko Rebernik tudi imenoval in pri tem malce pozabil na glasovanje v uredništvu, tako da je nekdo v dveh zaporednih dnevih javnemu zavodu zabil kar dva žeblja v krsto.

Zagotovo drži tudi, da si med zaposlenimi nihče ne želi umazati rok s sodelovanjem z avtoritarno oblastjo. Rebernik je bila sicer leta 2017 zamenjana na zahtevo [generalnega direktorja Igorja Kadunca zaradi Pirkovičevega intervjuja s hrvaškim pevcem Thompsonom](#). Omenjeni izdelek je večina razumela kot posredno povečevanje nacionalizma in zaradi pevčeve preteklosti tudi ustaštva, kasneje je tudi varuhinja presodila, da je oddaja kršila načela nepristranskosti, verodostojnosti, odgovornosti in pravičnosti, svetniki pa so z izglasovanimi sklepi pritrdili njenemu stališču. Generalni je takrat zahteval še odstop direktorice TV Slovenija Ljerke Bizilj in kasneje se je tandem Pirkovič-Rebernik znašel na tretjem kanalu, kjer je vsa ta leta ustvarjal pretežno enostranski program v podporo svojim političnim izbiram, in sicer ob tistem soglasju vodstva in tudi odgovorne urednice Manice J. Ambrožič, ki je vse njune oddaje podpisovala.

Mimikrija ali naivnost?

Novinarski kolektiv informativnega programa se je sicer uprl spremembam, toda ali trenutno dogajanje razume na način, kot ga sam ves čas opisujem, torej kot poskus politično motiviranega prevzema javne radiotelevizije po meri Janševe koalicije? Igor E. Bergant, ki so ga v kolektivu 134 novinarjev izbrali za svojega komunikatorja z javnostjo in tudi protestno nastopili proti sprejemu PPN, je tokrat presenetil z ugotovitvijo, da omenjene spremembe sploh niso povezane s poskusom politizacije. [V pogovoru za Metino listo z Natašo Briški in Aljažem Pengovom Bitencem](#) je kaj takšnega zanikal. Kakšen bi potemtakem po njegovem mnenju lahko bil motiv naveze Whatmough-Areh-Rebernik in kje ga vidi kot voditelj Odmevov in komunikator kolektiva?

Takole je povedal: »Niti ne vidim v tem posega politike kot nenavaden odziv na prostor in čas, v katerem živimo«. Po njegovem je dogajanje »odraz problematičnih notranjih razmer«, kajti »jaz res ne verjamem v neko teorijo zarote, da nekje sedijo neki centri in mastermindi«. V hiši je »zanesljivo ozračje histerično«, zelo samokritično je našel tudi krivca, kajti »sami smo pomagali ustvariti to histerično ozračje«, obenem pa stanje ni čisto zares posebno, kajti »tudi v Avstriji vidi, da so stvari takšne, tudi v Nemčiji« in tu je »ogromno nekih vzporednic«.

NOVA 24 TV

TV SPORED VIDEO SLOVENIJA SVET SPROŠČENO LOKALNO KOLUMNA

Politika

Svetnik RTV Kmetič napovedal, kdo bo prevzel mesto odgovorne urednice informativnega programa RTVS Manice J. Ambrožič

30. 11. 2021, 10:21

Facebook Twitter

TEM DNEVA

Kmetič kot prvi napove novo odgovorno urednico na Nova24TV

Kaj se potem sploh dogaja na javnem servisu? »Nekateri so pač tukaj videli svojo priložnost in izkoriščajo razmere«, napeto vzdušje je za Berganta posledica stanja, ko je tudi PPN »kombinacija zelo veliko ambicije in po drugi strani odsotnosti realnosti«, zato je težava bolj ali manj v tem, da »tak plan po našem mnenju ni izvedljiv«.

Teza o nepremišljeni ambicioznosti

Njegovo stališče si zasluži resen premislek in nas vrača k vprašanju motiva: sam sem ga jasno opisal kot političnega, hkrati pa se tudi čudil, zakaj ga novinarji v svojih nastopih ne označujejo za takšnega. No, zdaj vemo, zakaj, kajti nekateri več kot očitno zavračajo tezo o politizaciji zavoda. Gost oddaje opozarja celo, da je stvar »neprimerljiva« z rušenjem STA, kjer je šlo za »vdor državnega organa v financiranje neke institucije«. Čemu torej dramatični posegi v informativni program na prvem kanalu, pa krajšanje TV Dnevnika, poseg v strukturo ob koncu tedna, ko se ukinjajo analitične oddaje (Utrip, Zrcalo tedna) in še druge ali pa se selijo v drugačne termine? Ko zaposlenim ni jasno, kako bodo takšno produkcijo realizirali in kdo bo obsežne bloke na drugem programu sploh delal? Ko se ne strinjajo s tem, da bodo obširni bloki imeli drugačen značaj in se bo drugi program spremenil v nekakšen »life news kanal«, ki se ga bo cepilo s športno-spektakelskim, če uporabim opise gosta oddaje?

<https://youtu.be/n06ssX-8K60>

Podrobneje o dogajanju na RTV in Bergantovi tezi o nepolitičnosti dogajanja tudi v podkastu

Obenem vsa marginalizacija informativnih oddaj ni rezultat neke jasne intence bodisi po političnem prevzemu ali uničenju javnega zavoda, kajti Bergant verjame, da gre bolj ali manj le za nepremišljene ambicije posameznikov. Takšnih, ki so jih »predlagali naši kolegi, s katerim sem jaz dolgo sedel v isti pisarni in delal isto oddajo«, kar očitno leti na v.d. direktorja televizije. V skoraj eno uro dolgem pogovoru avtorja Nataša Briški in Aljaž Pengov Bitenc nista niti enkrat poskusila preveriti, ali je morda pravi motiv demontaže TV Slovenija vendarle manj spontan in se morda njun gost moti, kar lahko pomeni le, da se tudi njima takšna možnost ne zdi posebej verjetna.

Je Bergantovo stališče zgolj njegovo?

Za trenutek si poskušajmo predstavljati še, da so Bergantova stališča pravzaprav stališča vseh, ki so ga izbrali za svojega komunikatorja. Če so, potem kolektiv informativnega programa sploh ne verjame, da ima Janševa oblast nek prepoznaven načrt z njimi; na tiskovno konferenco in v javnost so se podali le zato, ker je trenutno vodstvo preprosto preveč ambiciozno ali nestrokovno, z enakim razlogom pa tudi zaprosili strokovno sfero, da jih podpre! Destrukcija se bo zgodila tako rekoč po neumnosti. V tej luči

postane tudi neželeni rezultat glasovanja ob PPN bistveno bolj razumljiv, vključno z razpravo vsaj enega dela svetnikov, saj so novinarji protestirali zgolj proti ambicioznosti, tej pa največkrat ni mogoče dobro oporekati.

Seveda je možno, da ima Bergant drugačno mnenje od večine novinarjev v kolektivu, ampak potem so si preprosto izbrali napačno osebo za ozvočenje svojega mnenja. In res v javnih protestih in apelih česa več od pozivov proti nepremišljenim spremembam programa, torej kakšnega namiga o vpletenosti oblasti, nismo slišali. No, omenjeni svetnik Kmetič je v oddaji na Nova24TV nekaj dni nazaj navedel še en motiv, ko je pojasnjeval potrebo po novem PPN in razglasil novo odgovorno urednico:

»Vmes pa je nekaj troublemakerjev, ki iz takšnih ali drugačnih razlogov ali z vidika njihovih vrtilčkov malo delajo. Konkretno za Berganta smo izvedeli, da poleg tega, da ima sedem oddaj na mesec, potem zasluži še 40 tisoč evrov preko tega, da dela, karkoli dela. To se bo končalo, ker ti ljudje bodo morali začeti delati. Problem tistih, ki se upirajo, je v tem, da so danes ali nič ali premalo delali, jutri pa bodo morali za ta denar, ki ga zaslužijo, tudi začeti delati. To je nek osnovni problem.«

Je potemtakem naša začetna trditev popolnoma napačna in ima prav Bergant, z njim pa na svoj način še Kmetič? Razvoj dogodkov na TV Slovenija bo najbrž kar hitro pokazal, kdo se v svoji interpretaciji motivov za spremembe znotraj PPN in nastanek naveze Whatmough-Areh-Rebernik moti in kdo ne.

Več:

[Svetniki RTV Slovenija s klofuto novinarskemu kolektivu in strokovni javnosti](#)

[Kadunc, Thompson in stokanje glede odgovornosti](#)

[Primer Jelene Aščić: kako prispevke na TV Slovenija mečejo v koš](#)

Fotografski utrinki s protestov 3. decembra 2021 (avtor: dr. Božidar Flajšman)

Skoraj zrušili Baškoviča, nastavili svojo varuhinjo

7. december 2021

Politično navdahnjeno in po vsem sodeč tudi dirigirano dogajanje na RTV Slovenija se še kar nadaljuje, presenetljivo pa množični mediji o tem ne poročajo s posebno vnemo. Zdaj se je po strankarsko nastavljenem generalnem direktorju, ki si je zaželel novega direktorja televizije, ta pa nove vršilke dolžnosti odgovorne urednice, [klubu pridružila še nova varuhinja pravic gledalcev in poslušalcev RTV Slovenija - novinarka Marica Uršič Zupan](#). Na predstavitvi pred glasovanjem je poudarila tri stebre svojega delovanja, o katerih je govorila na najbolj neoprijemljivi abstraktni ravni, poudarjala je recimo pomen medijske etike in zavedanja o delovanja javnih servisov. Lepo, ampak o praktičnem delu varuha to ne pove veliko.

Rezultat je navzven presenetljiv, saj je prejela 14 glasov, Ilinka Todorovski, dosedanja varuhinja, ki je sistematično in predano opravljala svoje delo, pa le 12. Toda ozadja dogajanja nam brž razkrijejo, da so si provladni svetniki zaželeli nekoga, ki bo piskal v podporo desni oblasti, pri čemer jih niti malo ni motilo, da Uršič Zupan nima nobenih izkušenj s tovrstnim delovanjem, za nameček pa v RTV hiši še nikoli ni bila niti zaposlena. Ob tem so, klasično manipulativno, na veliko poudarjali, da lahko stavi na svojo neobremenjenost z RTV Slovenija, saj ne prihaja iz tega javnega zavoda, kar je približno tako, kot če bi v kakšnem podjetju sveže zaposlenega nadobudneža takoj postavili za nadzornika. Pravzaprav bi nekoga v ta namen kar pripeljali od zunaj in zaposlili. Zakaj? Ker je pač čisto neobremenjen in bo najbolj odgovorno znal nadzirati dogajanje v njem. Izkušnje in znanje v hiši ne štejejo nič! Po vsem sodeč tudi takšno imenovanje ne bo naletelo na poseben protest zaposlenih, kar kaže na visoke stopnje sicer že videne apatije kolektiva.

Na programskem svetu so provladno indoktrinirani svetniki hkrati poskušali z nenadnim manevrom zrušiti trenutnega predsednika sveta Cirila Baškoviča, sicer iz kvote stranke SD, kar jim je skoraj uspelo – ušteli so se le za en glas. 14 svetnikov je bilo za razrešitev, šest proti, eden pa ni glasoval. En manjkajoči glas do nezaupnice znova kaže na razmerja moči v svetu. Kar najbolj skrbi, je popolna anemičnost ob dogajanju v programskem svetu in zavodu v celoti. [Igor E. Bergant je kot komunikator kolektiva informativnega programa TV Slovenija še naprej prepričan](#), da se ne dogaja nobena posebna politizacija osrednjega medijskega servisa v državi, kar pomeni, da ne vidi in ne opaža nikakršnih politično vodenih procesov. Naivnost ali načrtno zatiskanje oči?

<https://youtu.be/n06ssX-8K60>

O dogajanju na RTV Slovenija več v podkastu In media res

Do nastanka linije Whatmough-Areh-Rebernik je potemtakem prišlo popolnoma po naključju, v takšno razlago naključnosti zdaj sodi še imenovanje nove varuhinje in izločitev stare. [Vmes pa časopis Dnevnik poroča](#), da Vladni urad za komuniciranje (Ukom) po enoletnem sesuvanju Slovenske tiskovne agencije na RTV Slovenija že dva meseca pošilja ostre kritike posameznih radijskih in televizijskih prispevkov s pričakovanji, da se ti »uravnotežijo« in postanejo bolj provladni. Najbrž tudi takšno obsedeno poseganje v javni zavod ne bo označeno za obliko pritiska, ob katerem bi morali zvoniti vsi alarmi!

Igorja E. Berganta in kolektiv informativnega programa TV Slovenija v prihodnje čaka naporen izziv, v skladu z Zakonom in tudi Statutom RTV Slovenija bodo morali dati pozitivno mnenje k imenovanju odgovorne urednice Jadranke Rebernik, ki je trenutno vršilka dolžnosti. Njihovo stališče bo odločilen preizkus njihovega trenutnega prepričanja, ali se zavod res ne politizira, temveč smo priča le ambicioznim ljudem z ambicioznim programom, ki ga zaposleni sicer najbolje ne razumejo. To je namreč neprepričljiva razlaga, s katero nam največkrat strežejo.

Več:

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

Jadranka Rebernik že izvaja cenzuro

10. december 2021

Se je nova metla na TV Slovenija, dolgo napovedovana in pričakovana, že vzpostavila in začela delovati po nareku vladajočih s pomočjo svojih novinarskih in še bolj uredniških ekspozitur?

Na to kaže nedavni umik izjave Nataše Pirc Musar o problemu z vpogledom Ivana Simiča v osebne podatke davkoplačevalcev na FURS. Kasneje je nekdanja informacijska pooblaščenka in zdaj odvetnica javno obelodanila, da njene izjave ni bilo ne v Dnevniku in ne v Odmevih TV Slovenija, svoj zapis na socialnih omrežjih pa je zaključila zelo udarno:

»V ponedeljek sem v TV Odmevi govorila o porazu vlade na Ustavnem sodišču, kar je očitno nekaterim šlo v nos. Torej, draga Jadranka Rebernik, boš povedala, kdo te je po tem mojem nastopu poklical in rekel, da naj me ne vidi več na RTVSLO?«

Dogajanje se ni povsem prebilo v ospredje zanimanja medijev, mimikrija okoli dogajanja na javni radioteleviziji pa je nekaj, k čemur intenzivno prispevajo kar sami novinarji. [Kaj počne na svojem mestu vršilka dolžnosti odgovorne urednice](#), ki zaenkrat nima niti pozitivnega mnenja svojega kolektiva?

Novi časi za cenzuro

Pirc Musarjeva je o njej naravnost in neprizanesljivo zapisala, da »očitno jemlje Jadranka Rebernik svojo cenzorsko funkcijo resno.« Dogajanju, ki je predstavljalo poseg v avtorsko delo novinarja, je dala natančno ime – cenzura. Omenjeno dejanje ni bilo prvo te vrste v zadnjem času v domačih medijih, daleč najkonkretnejši je bil [umik članka Janeza Markeša v Sobotni prilogi Dela, kjer so se odločili uničiti kar celotno že natisnjeno naklado](#) in jo natisniti znova brez njega. Vendar se je slovenski novinarski *mainstream* z lažno solidarnostjo do odgovornih na Delu kasneje pretvarjal, kakor v tem primeru cenzure ni bilo – pravzaprav ni bilo ničesar. Žalosten klasičen zgled, kjer sam ceh pomaga graditi pekel, nad katerim se občasno pritožuje.

Rebernikovo je zmotila že priprava prispevka novinarja Nejca Furlana, v katerem bi se kritično obravnavalo očitno provladnega šefa Fursa Ivana Simiča zaradi njegove izjave v parlamentu, da najboljšega dohodninskega plačnika vsako leto prijazno pelje na kosilo. Kar bi lahko pomenilo, da je s tem morda kršil načelo davčne tajnosti. [Po poročanju časopisa Večer](#) se je dnevni urednik že pred oddajo moral zglasiti pri odgovorni urednici in se tudi zagovarjati, zakaj so se sploh odločili pripraviti prispevek o Simičevi

izjavi. Na enak način se je po njenem navodilu spremenila tudi napoved prispevka. Cenzurni posegi sicer niso nekaj novega, pod isto odgovorno urednico so se dogajali že prej in [tudi podpisanemu pod te vrstice](#).

Odziv kolektiva in vodstva RTV

Kolektiv informativnega programa je kasneje obsodil vsakršne poskuse omejevanja novinarske in uredniške avtonomije in spomnil, da je poseganje v novinarski prispevek brez soglasja avtorja v nasprotju z 29. členom kodeksa novinarjev, ki določa, da ne sme novinarju nihče brez njegovega strinjanja predelati prispevka. Ob tem so zapisali, da bodo zaposleni v informativnem programu branili visoke etične standarde novinarstva in da ne bodo »dopustili pritiskov na novinarsko delo«.

Pomembno bo spremljati, kako dolgo bo komunikator Kolektiva informativnega programa TV Slovenija Igor E. Bergant še zagovarjal [stališče, da v njegovi hiši ne poteka noben poskus političnega vplivanja](#) in ob svojevrstnem zatiskanju oči dogajanje pojasnjeval na neprepričljive »alternativne« načine. Pa tudi, do kdaj bo več kot 140 novinarjev zadovoljnih z njegovimi pogledi in jih bodo jemali za svoje. Dokler se od njih ne distancirajo, jih napačna diagnoza stanja očitno ne moti v zadostni meri.

<https://youtu.be/n06ssX-8K60>

Podkast o dolgih lovkah na RTVS, ki pa jih Bergant ne opazi

Na vse očitke o cenzuri so se oglasili tudi iz službe za odnose z javnostmi RTVS – vodilni tam so se varno odločili za »anonimizacijo« komunikacije skozi svoj piar, zato so STA poslali svoje stališče, v katerem zgolj prazno zatrjujejo, da so novinarji in drugi ustvarjalci televizijskih in radijskih programov RTVS pri svojem delu neodvisni in avtonomni. Na očitke o tem, da niso, se potemtakem sploh ne trudijo ponuditi pojasnila ali razlage! S podobno prazno retorično gesto so še zatrdili, da »tudi v času v. d. odgovorne urednice Jadranke Rebernik« spoštujejo uredniško avtonomijo, ki predstavlja temelj delovanja neodvisne javne televizije. Propagandistično govorico, ki precej spominja na tisto pri stranki SDS, so zaključili z odkritim zagovorom posega urednice:

»Odločitev o izbiri tem in vključitvi sogovornikov v posamezne oddaje in prispevke je tako kot v preteklosti tudi zdaj v rokah odgovornega urednika, novinarjev in urednikov. Pri svojem delu se opirajo na poklicna merila in načela novinarske etike v programih RTV Slovenija. Naj pa poudarimo, da na RTV Slovenija ni prepovedanih tem in sogovornikov, na kar smo v preteklosti že večkrat opozorili ob očitkih, da katerega od gostov nismo ali smo povabili pred kamero. Tovrstni očitki lahko predstavljajo tudi nedopusten poskus vplivanja na uredniško politiko.«

Zaključek je sploh problematičen in značilno perverzen: s prstom želijo pokazati, da je problematičen tisti, ki opozarja na poskuse cenzure, tako da so že ugovori zoper cenzuro razglašeni za poskus vplivanja. Ponovno opazimo, da je na delu propagandistična retorika SDS, ki kot enega svojih zaščitnih znakov uporablja logiko zrcalnega pripisa – kar očitajo tebi, v enaki obliki vrneš naslovniku.

Imenovana brez pozitivnega mnenja uredništva

Dodatno kompromitacijo v ravnanju vršilke dolžnosti odgovorne urednice, ki je kompletirala navezo generalni direktor - direktor TVS - odgovorna urednica, k čemur se je priključila tudi očitno pravoverna varuhinja, predstavlja njeno imenovanje. Rebernikova, na kar je opozorilo tudi Društvo novinarjev Slovenije, namreč ni bila imenovana s predhodnim mnenjem uredništva, ki ga nalaga Zakon o medijih v svojem 18. členu. Takšno mnenje je potrebno tudi v primeru opravljanja funkcije vršilca dolžnosti.

Zakon o RTV Slovenija v svojem 21. členu predvideva situacijo, ko je kandidat za odgovornega urednika s strani kolektiva zavrjen. Če ni prejel pozitivnega mnenja, za kar se šteje, če zanj glasuje večina zastopnikov uredniško-producentskih enot, lahko večina predlaga svojega kandidata, ki ima pozitivno mnenje, o čemer obvestijo programski svet in kar predvideva tudi 63. člen Statuta RTV Slovenija.

Jadranka Rebernik zato zaenkrat nezakonito zaseda svoj položaj, česar se prav posebej v množičnih medijih ne problematizira. Ironično pa taista urednica že na začetku uporablja metode, s katerimi posega v avtorsko delo svojih novinarjev brez njihovega soglasja. Zato bi od kolektiva pričakovali, da zelo jasno artikulira svojo držo ne samo glede pritiskov in cenzure, ampak tudi glede njenega statusa – končno je njihova šefica in bodo najbolj trpeli njene odločitve. Hitro se utegne zgoditi, da bo vodstvo našlo trajne načine, kako izigravati zakonodajo, ne da bi njeno imenovanje pripeljalo do programskega sveta, kjer bo pozitivno mnenje sodelavcev morala imeti. Zaenkrat ni videti, da bi jo večina podpirala.

Več:

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Na Delu cenzurirali novinarja Markeša](#)

[Primer Jelene Aščić: kako prispevke na TV Slovenija mečejo v koš](#)

[Svetniki RTV Slovenija s klofuto novinarskemu kolektivu in strokovni javnosti](#)

Vlada več ne skriva ambicije po poseganju v informativni program na javni radioteleviziji

16. december 2021

Vladni Ukom, ki ga vodi razvpiti Uroš Urbanija in je v sedanjem mandatu zaslovel [po gonji proti Slovenski tiskovni agenciji](#) in njenem dolgotrajnem finančnem izčrpanju, je doslej že neposredno interveniral v uredniške pristojnosti agencije, tudi v obliki preštevanja vrstic v njenih poročilih in sugestijami, kaj v njih manjka.

Prišel je čas, ko se je po istem zgledu Ukom [začel grobo vtikati še v delovanje drugega servisa](#), tokrat javne radiotelevizije. Po tistem, ko je Janševa vlada s svojimi koalicijskimi partnerji uspešno inštalirala svojega generalnega direktorja Andreja Graha Whatmougha, nato tudi direktorja TV Slovenije Valentina Areha in končno tudi vršilko dolžnosti Jadranko Rebernik, za češnjo na torti pa še svojo varuhinjo pravic gledalcev in poslušalcev, se je Ukom pogumno lotil »uradnega« objavljanja mesečne analize informativnih programov RTV Slovenija. Nezadovoljen nad poročanjem medijev je očitno Urbanija naročil objaviti »celotno analizo za november«, ker da so posamezni mediji objavili zgolj izseke medijske analize urada vlade za komuniciranje o poročanju RTV Slovenija, kar ga je spravilo v slabo voljo. In kakšna je omenjena analiza?

Ukom kot vzporedni urednik

Predvsem gre za skupek politično navijaških ocen brez sleherne poglobljene utemeljitve, torej za dokument, ki sploh ne bi smel obstajati, ker predstavlja grobo vmešavanje izvršne veje oblasti v neodvisno in avtonomno delovanje najpomembnejšega medija v državi. Ukom je s tem razkril, kar sicer rad zanika: da želi aktivno posegati v informativni program in ga oblikovati po svoji meri, da torej goji čisto določena pričakovanja do poročanja o političnem in drugem dogajanju na RTV Slovenija in da s svojim početjem neposredno vrši nedopusten pritisk na javni medij – največji in najpomembnejši pri nas. Dr. Marko Milosavljević je na svoji FB strani zgoščeno opisal namero vlade:

»UKOM kot vladna PR služba bi pač rad urejal informativne oddaje na Radiu in TV Slovenija – ki si jih očitno predstavlja kot svoj podaljšek oziroma si želi, da bi te oddaje bile podaljšek njihovih PR pogledov. Ne želi, da bi te oddaje bile neodvisne, ne želi, da bi novinarji in uredniki neodvisno, kot pritiče javnemu mediju, presojali o prispevkih ali gostih, temveč bi o tem rad odločal UKOM.«

Mesečna analiza, kot ji pravijo, v novembru obsega 13 strani in vanjo najbrž ni bilo investiranih veliko ur dela. Objavljena je v obliki preproste tabele, kjer so opisali primeri iz oddaj, pretežno gre za Dnevnik, Odmeve, Studio City, Dogodke in Odmeve, Tarčo in še nekatere druge, čemur so dodali datum predvajanja, opis prispevka in svoj »komentar«. Pri skoraj vseh primerih se očita »enostranski prikaz«, ki pretežno ni utemeljen ali je utemeljitev spisana res na kratko.

Enostranski očitek o enostranosti pogleda

8. novembra 2021 je v oddaji Studio City bil objavljen pogovor z Jasno Podreka in Niko Kovač o lestvici enakosti spolov, na katerem je Slovenija nazadovala. Ta prispevek je Ukrom pospremil z analizo, zgoščeno v en kratek stavek: »Tipično enostranski pogled na spolno (ne)enakost z napadi na ministrico za šolstvo.« Kakšen pogled bi bil drugačen? Najbrž takšen, ki bi dvomil v spolno enakost.

15. novembra 2021 so v isti oddaji nastopili trije predstavniki civilne iniciative Glas ljudstva, ki bodo političnim strankam predložili 100 zahtev, do katerih se bodo morale opredeliti: Gaja Brecelj (Umanotera), Katarina Bervar Sternad (PIC – Pravni center za varstvo človekovih pravic in okolja) in Filip Dobranič (Danes je nov dan). Ukrom je svoj pomislek spet strnil v nekaj besed: »Izrazito enostranska izbira NVO-jev, brez opozorila, kdo sploh so.« Kakšna bi bila neenostranska izbira? Očitno takšna, v kateri bi nevladnike pred nastopom v mediju odobrili kar na vladi!

Dogodki in odmevi	Društvo novinarjev je obsodilo pritiske, ki naj bi jih na novinarje portala Necenzurirano z vlaganjem serijskih tožb izvajal Rok Snežič, ki naj bi imel zveze na policiji in finančni upravi. Novinarji portala Necenzurirano so tudi tarča javnega zmerjanja na propagandnih portalih, ki so blizu sedanji Janševi oblasti, še opozarjajo v društvu.	Enostranski prikaz. Niso poiskali odziva Snežiča. Uporaba žaljive terminologije zoper posamezne medijske hiše.
Studio City	Gosta oddaje Spomenka in Tine Hribar (avtorja knjige Slovenski razkoli in Slovenska sprava) tudi o tem, ali bomo Slovenci dosegli spravo ali zdrsnili v naslednji razkol.	Enostranski prikaz. Jože Možina je napisal podobno knjigo kot zakonca Hribar, a ni bil nikoli povabljen v Studio City.

Dnevnik	Odstop ravnatelja Slovenskega narodnega gledališča Drama Ljubljana Igorja Samoborja.	Enostranski prikaz, niso poiskali odziva ministra Simonitija.
Studio City	Gost v oddaji je bil koordinator Levice Luka Mesec.	Enostranski prikaz, niso poiskali vladnega odziva.
Studio City	Gost v oddaji je bil Jože P. Damijan, ki je komentiral zadolževanje Slovenije in načrtovane investicije.	Enostranski prikaz, niso poiskali vladnega odziva.

7S, RAS	Dnevnik, Dogodki in odmevi	Prispevek o noveli zakona o organiziranosti in delu v policiji, po kateri so vsi dozdajšnji šefi postali vršilci dolžnosti.	V prispevku sta bili dve izjavi Branka Lobnikarja s Fakultete za varnostne vede Univerze v Mariboru, izjava predsednika Policijskega sindikata Slovenije Roka Cvetka ter le kratak izsek izjave Olaja, v kateri zanika politizacijo policije. V Dogodkih in odmevih (Radio Slovenija) ni niti izjave Olaja.
AS	Odmevi	Prispevek o noveli zakona o organiziranosti in delu v policiji, gost je bil Lobnikar, ki je bil kritičen do novele zakona.	Enostranski prikaz, ni odziva vladne strani (v enem odstavku navedeno, da Olaj zavrača očitke o politizaciji policije).

		ker niso del javnega sektorja.	
Odmevi	Finančni ministri držav članic Unije so začeli pogovore o prenovi finančnih pravil. Gost v oddaji predsednik Fiskalnega sveta.		Enostranski prikaz. Niso poiskali vladnega odziva.
Dnevnik	Samotestiranje v šoli. Izjave ravnatelj in direktorice Šolskega centra Ljubljana. Novinarica prispevek zaključila besedami: »dva ravnatelja		Enostranski prikaz. Niso poiskali vladnega odziva.

Nekaj primerov očitkov iz novembrske analize Ukoma

Na podoben način so v isti oddaji oporekali, da sta bila gosta Spomenka in Tine Hribar, ki sta napisala novo knjigo Slovenski razkoli in slovenska sprava. Toda vladni Ukom je protestiral z ne preveč globinsko analizo: »Enostranski prikaz. Jože Možina je napisal podobno knjigo kot zakonca Hribar, a ni bil nikoli povabljen v Studio City.« Tokrat je vlada neposredno sugerirala pravega gosta, vrednega povabila.

Pogrešajo predvsem samega sebe

Nekateri drugi komentarji so še bolj indikativni. Kot ugotavlja Milosavljevič, je vlada z namigi, da bi direktor policije Anton Olaj ne smel biti citiran »zgolj z enim odstavkom«, neposredno posegla v vsebino in hkrati kršila neodvisnost novinarjev javnega medija. Ob drugih komentarjih je prav tako določila, kdo so sprejemljivi gosti v studiu oziroma s kom na RTVS še smejo opravljati intervju, pretežno pa zmaguje odziv, ki očita, da gre povsod za »enostranski prikaz« zato, ker novinarji niso poiskali bodisi odziva Ukoma ali vladnega odziva. Dober prispevek je potemtakem le tisti, v katerem ima ona vodilno besedo.

Iz dokumenta tudi zelo prepoznavno izhaja totalitarna ideja nadzora: vlada bi ne samo želela nadzirati poročanje o njej, ampak regulirali kritične odzive nanjo in jih omejevati, po možnosti pa tudi prepovedati. Ob tem Ukom občasno navaja domnevne kršitve novinarskega kodeksa, kakor da je njegova pristojnost, da igra častno razsodišče novinarskega ceha.

Milosavljević opozori tudi na nedopustno vlogo, v kateri se je Ukom v primeru pritiskov Roka Snežiča na novinarje portala Necenzurirano opredelil v podporo prvemu. Glede na vsa zanikanja oblasti in stranke SDS bi moral Snežič biti zgolj nepomembna poslovna oseba, s katero vladajoča stranka menda nima nič. Da bi izpeljal svojo tezo o pristranosti prispevka v poročilu Radia Slovenija o izjavi DNS, ki je obsodilo napade in pritiske na novinarje Necenzurirano, pa je Ukom spornost prispevka ugotavljal iz dejstva, da »niso poiskali odziva Snežiča« - čemu in zakaj potemtakem vlada brani nekoga, ki z njo nikakor ni povezan, zakaj nastopa kot njegov odvetnik? S tem Ukom kar sam prikimava, da navedeno stanje ni resnično in je Snežič še kako pomembna figura v ozadju delovanja vlade ob vseh spornih poslih in [recimo vmešavanju v slovensko energetiko](#).

Neverjetna odkritost v pričakovanjih

Mesečne analize vladnega piarja predstavljajo enega najbolj brutalnih primerov političnega posega v delovanje javnega servisa in dejansko celo presegajo podreditev, ki jo je ob vseh drugih medijih RTV Slovenija doživela v prvem Janševem mandatu. Nenavadno je, da množični mediji proti temu intenzivneje ne protestirajo. V praksi so taka poročila nazorna ilustracija, kako brez pretvarjanja in ob odsotnosti sleherne resne metodologije ali ustreznega vzorca analize oblast preprosto želi nadzirati novinarsko in uredniško delo, zapovedovati ustrezno poročanje, cenzurirati postopke ali osebe, ki smejo v programih nastopiti.

Vse to počne z največjo mero avtoritarne zaverovanosti v lastno resnico in v posmeh vseh poklicnim standardom, ki veljajo za novinarstvo povsod v normalno delujočih demokracijah. [Prav neverjetno je, da kolektiv informativnega programa še vedno stavi na Igorja E. Berganta](#), ki še vedno ni opazil poskusov političnega vplivanja na lastno hišo v dogajanju okoli njega, [sploh če upoštevamo že prve primere cenzure?](#)

<https://youtu.be/n06ssX-8K60>

O lovkah oblasti, ki se stegujejo po RTV Slovenija, tudi v podkastu tega bloga

Več:

[Od avtoritarnosti k mafijskosti: nam res vlada mafija?](#)

[Jadranka Rebernik že izvaja cenzuro](#)

[Svetniki RTV Slovenija s klofuto novinarskemu kolektivu in strokovni javnosti](#)

[Vladni Ukom nad STA: Veselinovič je kriv](#)

»Večerni babji čvek« v Odmevih

18. december 2021

[Prihod poslanke Stranke modernega centra Mateje Udovč v oddajo Odmevi](#), stranka se je nedavno preoblikovala v Konkretno, je zbudil nekaj pozornosti. Predvsem je pritegnila zanimanje sumljiva odločitev urednikov, da jo gostijo skupaj s predsednico stranke [Naša dežela](#) Aleksandro Pivec, h kateri se je čisto na sveže zatekla. Da je nastop najmanj nenavadna izbira, za razliko od sicer pričakovanega bežanja poslancev iz moralno bankrotiranih strank SMC in DeSUS, ki sta na začetku leta 2020 omogočili avtoritarno oblast po zaslugi trinajstih poslancev in med katere sodi tudi omenjena, je odkrito opozorila novinarka TV Slovenije Eugenija Carl, ko je na Facebooku, [citirano po Reporterju](#), zapisala:

»Prijazno kramljanje, večerni babji čvek... Ampak prišel je klic, obe v studio, čeprav je bila oddaja že polna. Ni problema, izredno zaprosilo za podaljšanje kakopak odobreno, plik, plak... oddaja podaljšana za pet minut. Za en prestop takoj prostor za samopromocijo in celo podaljšek oddaje, ki jo po PPN krajšajo. Tako bomo očitno zdaj furali propagando za satelite.«

Kdo je zahteval nastop tandema Udovč-Pivec?

Na podlagi čigave presoje se je 14. decembra 2021 odvila uvrstitev pogovora s prebeglo poslanko in bivšo ministrico, ki je neslavno zaključila svojo začetno kariero Janševe podpornice v politiki, med vsebine Odmevov? S čim bi lahko takšno izbiro upravičili, sploh v luči javne objave novinark, ki neposredno namiguje, da se je to zgodilo na podlagi skrivnostnega klica?

Novica o tovrstnem posegu prihaja le nekaj dni [po dogodku s cenzuro v isti oddaji](#), ko je vršilka dolžnosti Jadranka Rebernik posegla v prispevek v škodo Nataše Pirc Musar, zaradi česar jo je slednja na tviterju tudi izzvala in pri tem omenila enako skrivnosten klic: »Torej, draga Jadranka Rebernik, boš povedala, kdo te je po tem mojem nastopu poklical in rekel, da naj me ne vidi več na RTV Slovenija?«

Da je do izvenserijskega dogajanja res prišlo, posredno namiguje daljša dolžina Odmevov tistega dne. Ta sicer ni bilo radikalno večja, znašala je 36:37 minute. Zgolj za primerjavo: oddaja je 9. decembra bila dolga 33:12 minut, 10. decembra 32:34, 13. decembra 33:42, 15. decembra pa 32:05 minut. Ob podatku, da novo vodstvo želi informativne oddaje drastično krajšati, je minutaža na navedeni dan še bolj izstopajoča.

Priložnost za samopromocijo Aleksandri Pivec ni bilo težko izkoristiti

V času, ko se pogovarjamo o prvih primerih cenzure pod vodstvom nove vršilke dolžnosti, [katere preverjanje podpore v novinarskem kolektivu informativnega programa vodstvo RTV Slovenija zavrača](#), žal pa se tudi kolektiv do take zahteve ne želi jasno opredeliti, je opisano dejanje zunanjega vpliva, ki je pripeljalo do uvrstitve pogovora Tanje Starič z Matejo Udovč in Aleksandro Pivec, še dodatno indikativno za zaskrbljujočo oceno o pospešenih poskusih politizacije javnega servisa.

Brez zoprnih vprašanj

Tudi sam pogovor je potekal v nenavadno nekritičnem ozračju. Nobenega zoprnega vprašanja ni bilo, s katerim bi poslanka SMC, soodgovorna za vzpostavitev avtoritarne vlade, bila izzvana. Podobno velja za predsednico Naše dežele, za katero je bilo s strani KPK [pred pol leta pravnomočno ugotovljeno](#), da je v funkciji kmetijske ministrice sprejela korist za svoja sinova v obliki plačila prenočitve v Izoli, in sicer maja 2019 in junija 2020 v skupni vrednosti 360 evrov. S čimer je ravnala v nasprotju z zakonom o integriteti in preprečevanju korupcije, pa tudi z določbami iz pravilnika o omejitvah in dolžnostih funkcionarjev v zvezi s sprejemanjem daril. Koruptivno ravnanje je Pivčevo odpihnilo z mesta kmetijske ministrice, zaradi česar se poskuša vrniti na politični parket z novo stranko - zlahka lahko uganemo, da v naročje morebitne Janševe koalicije. Voditeljica tudi nje ni izzvala z ničemer, kar bi spomnilo na nečastno in koruptivno ravnanje v času njenega političnega udejstvovanja.

Da je bil videti pogovor, dolg slabih šest minut, bolj podoben »večernemu babjemu čveku«, kot pravi Eugeniya Carl, se lahko zazdi preostra ocena, vsekakor pa v realizaciji

ni pripomogel k vtisu visoke profesionalnosti. Še več, da je bil takšen in se je sploh odvil, bolj kaže na pravilnost začetne teze o zunanjem vplivu v obliki klica.

Nato še tandem Rajić-Bratušek

Nepričakovano, morda pa zaradi naknadnega alibija za prvi pogovor, so v Odmeve dva dni kasneje povabili še enega poslanca SMC - Branislava Rajića, ki je predhodno iz stranke sicer izstopil in deloval kot »nepovezani« poslanec, zdaj pa ga je v prestop prepričala Alenka Bratušek iz stranke SAB. Očitno tip dogodka, ki je nenadoma postal vstopnica za prijazno pomenkovanje v Odmevih z Igorjem E. Bergantom. Tudi Rajić je bil tisti, ki je skupaj s svojo kolegico Udovč omogočil avtoritarno oblast in jo pretežni del časa podpiral, kar spraševanje o moralnosti dejanja njegovega prestopa v resnici prelaga na opozicijsko stranko. Povedano drugače: stranka SAB je v svoje vrste sprejela nekoga, ki je pretežno deloval proti njenim stališčem glede aktualne koalicije. Nekaj, s čimer bo zdaj morala živeti.

Tudi ta pogovor se ni uspel dotakniti bistvenega: ne moralnega bankrota naših poslancev in spornosti takšnih prestopov z vidika izvoljenosti na listi neke stranke kot član te stranke, ko bi poslanci morali najbrž vrniti mandat. Ne, namesto tega jim TV Slovenija posredno ploska.

Več:

[Usoda države, položena v roke trinajstih poslank in poslancev](#)

[Jadranka Rebernik že izvaja cenzuro](#)

[Aleksandri Pivec manipulacija ni uspela](#)

[Slovenija, naša dežela: stari slogani novih političnih strank](#)

[Njeni lastni poslanci zahtevajo odstop, toda raje ima podporo premierja](#)

[Janša dal navodilo ministrom, da bi prikril potencialno koruptivno dejanje](#)

[Ministrica, ki ne bi odstopila, ampak morda znova kandidirala](#)

Kdo in zakaj bi kaznoval novinarko Eugenijo Carl?

21. december 2021

Malo časa je bilo potrebnega, da se je na [kritiko povabila v Odmeve prebegli poslanki Mateji Udovč in šefici neznatne stranke Naša dežela](#) odzvala vršilka dolžnosti informativnega programa Jadranka Rebernik in zažugala s prstom proti novinarki Eugeniji Carl. Njen greh je zapis na socialnem omrežju Facebook, kjer je pomenkovanje med Tanjo Starič, Matejo Udovč in Aleksandro Pivec označila za »večerni babji čvek«, kar naj bi bilo po Rebernikovi neprimerno, [so poročali v tedniku Reporter](#): »Neprimerno je njeno poniževanje voditeljice Odmevov Tanje Starič, gostij in našega programa, pa tudi javno razpravljanje o internih zadevah.«

Atipična v svojem siceršnjem slogu in odzivu je novinarka povabila omenjenima političarkama na podlagi internih informacij označila za posledico skrivnostnega klica, čeprav so Odmevi tisti večer že bili »polni«, zaradi česar naj bi prišlo do podaljšanja oddaje za pet minut, [o čemer podrobneje pišem v svojem prispevku](#). Obenem je takšno početje označila za samopromocijo in za nespametno uslužnost javnega servisa, ki bo »fural propagando za satelite« - kar se očitno nanaša na novo stranko bivše kmetijske ministrice, od katere vsi pričakujejo, da bo priskočila na pomoč Janezu Janši na naslednjih volitvah.

Šablonski odgovor Rebernikove na vprašanje Reporterja, članek podpisuje Nenad Glücks, ni naključno žuganje s prstom, pri čemer sploh ni odgovorila na začetne očitke novinarke. Pri tem je novinarja Reporterja zanimalo še, kako bodo zaradi krnitve ugleda RTV ukrepali zoper Carlovo, če njena trditev ne drži. Nerodnost v odzivu nam razkrije, da so v primeru gostovanja Pivčeve in Udovčeve ravnali na opisani način, ker da je šlo za ekskluzivno informacijo, ki so jo dobili pozno zvečer, tik pred Dnevnikom. Iz tega razloga naj bi »zadevo rešili« s tem, »da so obe gospe povabili na kratek pogovor v studio Odmevov«. Da je šlo za zelo nepričakovano gostovanje, je bilo s tem potrjeno.

Opomniti velja, da se zdijo vršilki dolžnosti, [ki nima pozitivnega mnenja kolektiva](#), česar ta zaenkrat ne želi javno problematizirati, prestopi poslancev in poslank redek dogodek tiste vrste, ki je »še posebej zanimiv«, kar velja še zlasti za čas pred volitvami, ko se politične sile razporejajo na novo. Zato so se uredniki očitno res na vrat na nos odločili za omenjeno gostovanje s podaljškom oddaje: »Pogovor je bil po njenem mnenju korekten in je na kratko osvetlil aktualni dogodek. Oddajo so podaljšali za nekaj minut, ker so bili ob 19. uri vsi gostje že potrjeni. Izjemno neprijetno bi bilo, če bi jih tako pozno odpovedovali.«

Ob takšno pojasnilo je dodala še svoje mnenje o odzivu novinarke, ki da je neprimeren in ponižujoč do voditeljice. Kot sem že sam podrobneje nakazal, je voditeljica v pogovoru žal povsem opustila kritično novinarsko držo, brez zoprnih vprašanj za

prebeglo poslanko iz vrst SMC in tudi za šefico Naše dežele, obremenjene s korupcijskimi aferami. Novinar Reporterja se v svojem prispevku motivirano pritožuje, da odgovor vodstva javnega servisa ni vseboval opisa, kako bodo zoper novinarko ukrepali, ker da je, po njegovem ne prvič, krnila ugled te medijske hiše. Ob tem je spomnil, da se je nanjo že odzvala še ena voditeljica Odmevov Rosvita Pesek in ji kar javno na Facebooku odpisala, da ne soglaša z njenimi javnimi kritikami.

Bi smeli za tendenciozno šteti novinarjevo podučevanje generalnega direktorja RTV Slovenija Andreja Graha Whatmougha, da obstaja pravna podlaga za ukrepanje zoper njo in je zato prišlo do kršitve določb Pravilnika o poklicnih standardih? V omenjenem dokumentu je našel določilo, da »novinarji, uredniki in drugi ustvarjalci radijskih in televizijskih programov s svojim javnim in političnim delovanjem, z dejavnostmi v prostem času, z zasebnimi posli in finančnimi interesi ne smejo zlorabiti položaja v RTV Slovenija, škodovati natančnosti, nepristranskosti in verodostojnosti programov RTV Slovenija, ogrozati ugleda in dobrega imena posameznikov ali celotnega javnega zavoda ter zaupanja poslušalcev in gledalcev v vsebino programov RTV Slovenija.«

Jedko in skoraj razočarano je na koncu zaključil, da je novinarka znova kršila prav to določilo, zato se je namigujoče vprašal, ali bo imel sedanji generalni direktor »več poguma od prejšnjega generalnega direktorja Igorja Kadunca in zoper ravnanje novinarko ukrepal«. Sankcija zoper novinarko je torej postala vprašanje zadostnega poguma novega vodstva, očitno lojalnega vladajočim strankam, za tak korak. K temu je dodal, da še vedno čaka na pojasnilo z RTV.

Ampak novinarka mu ni ostala dolžna. Že lani je zapisala, da si je »kolega Glücks našel novega gospodarja. Ker ne sme več ljubiti Janše, ljubi Boruta. Ampak to je očitno čisto zares neka notranja potreba po služenju. Uredniški befel je zdaj, da Janša več ni njihov... nekdo pa mora biti.« Tudi tokrat je ob novem zapisu s sebi lastno neposrednostjo prizadevanje novinarja po kazni zoper njo označila za osebno motivirano obrekovanje: »O, vidi ti, moj oboževalec Glücks, ki ne zamudi nobene priložnost za blatenje mene, je spet v akciji. Tokrat je šel še malo dlje; celo poziva vodstvo TVS k mojemu kaznovanju. No, pri tem seveda namerno prezre razne zapise uslužbencev RTV-ja na tviterju in še kje. Kako zdaj, Nenad, vatli, pa to?! Odgovorni uredniki pa tole: čeprav se kot družba hitro gibljemo proti fašizmu, za zdaj se veljata svoboda govora in kritično razmišljanje. Nihče ni bil ponižujoč do Tanje, vidno je trpela med izpraševanjem praznosti sogovornic, zato sem ji tudi napisala, da sem trpela z njo. Sprašujem pa se, ali bi se tak hokuspokus zagnal tudi, če bi se prvi zgodil prestop poslanca k Bratuškovi. Bi se? Morda bi se pa urednica kdaj lahko vprašala tudi, kako se v javnosti (beri na propagandnih portalih) znajdejo notranje informacije in dokumenti RTV-ja, s katerimi se diskreditira uslužbenca javne RTV. Z lažmi in manipulacijami, seveda. Boste preiskali tovrstne »prakse« uhajanja? To je obsojanja vredno, ne pa ugotovitev EC o čveku ob čajanki. Imam še veliko vprašanj, enega, zelo relevantnega, sem urednici že zastavila. Odgovora ni bilo. Žal. Z zanimanjem čakam tudi na odgovor vodstva zgoraj omenjenemu propagandistu.«

Mnenje o tem, kako obravnavati nastope novinarjev javnega servisa na socialnih omrežjih, čeprav jim ustava dejansko omogoča pravico do svobode govora, bi morali dopolniti še z objavami stališč drugih zaposlenih na javnem servisu. Zdi se, kakor da je novinarka postala priročna tarča, za katero se zahteva kazen ob predpostavki, da je trenutna garnitura na oblasti provladna in bo sankcije zoper njo lažje doseči. Toda pomislimo na vse zapise Igorja Pirkoviča, v katerih ta grobo napada različna uredništva na RTV Slovenija, zajedljivo komentira novinarske naslove in številne objave novic v lastni hiši, sebe označuje za cenzuriranega in zavod označuje za servis elit. Nekaj podobnega počne, za kanček še bolj brutalno, tudi novi urednik Jože Možina, ki svojo hišo redno označuje za nenormalno, ji očita politično agitacijo in pristranost, očita zlorabo, svoji donedavni šefici Manici J. Ambrožič pa izvajanje »partijske cenzure«.

Jože Možina @JozeMozina · May 31
Piše pravkar nov. kolegica s TVS : "zame kot sredinsko levičarko postaja vedno bolj mučno. Studio City je huje kot Mladina. Agirirajo." Sam ne gledam. Je res tako hudo?

Jože Možina @JozeMozina · Nov 11
To kar gledamo je groba zloraba moje ideje o skupni osveščevalni oddaji, ki bi ljudi povezala v boju proti C19! Namesto tega pa politična agitacija in poglabljanje razdora v naciji. Tako žalostno in neodgovorno sploh za javni @RTV_Slovenija. Upal sem, da gre za varovanje življenj

Jože Možina @JozeMozina · Sep 25
Zato "za vraga" ker @JakopicKaja ob vedenju @ManicaAmbrozič na javnem MMC izvaja odkrito partijsko cenzuro in bo vodstvo RTV moralo ukrepati, saj je nekoč vodilni MMC po branosti sedaj zdrsnil na 5 mesto! Zanimanje za pričevanje gre med tem v nebo -cenzuriran članek bo objavljen..

Igor Pirkovič @IPirkovic · Sep 25
@JozeMozina, zakaj za vraga, o "pričevalcu desetletja", ki je nastopil pri tebi, partizanu in borcu Antonu Cizlu, berem na internetu komercialnih medijev, ne pa na portalu MMC? Glede na zanimanje za oddajo, bi lahko šlo za programsko škodo. A so se zdaj tudi proti borbem obrnili?

Jože Možina @JozeMozina · May 28
So @TVOdmevi zadnjih dni lahko še bolj pristranski?

Jože Možina @JozeMozina · Nov 5
KONČNO - a da bo jasno: Pisni predlog za veliko osveščevalno oddajo @RTV_Slovenija/POP @24ur.com v boju proti covid19 sem dal lani jeseni direktorici Gorščakovi/urednici @ManicaAmbrozič. Interesa ni bilo, pač pa...

Jože Možina @JozeMozina · Sep 22
Kar pišete je žal res. Pomislite, potem ko @JakopicKaja samovoljno zavrže članek o pričevanju partizana Cizla na vstopni strani MMC-so fascinantno oddajo povzeli konkurenčni mediji, tudi siol - ki reklamirajo vsebine TVS namesto MMC. Noro. siol.net/novice/sloveni... via @SiolNEWS

Jože Možina @JozeMozina · Oct 1
Žal drži 100% - po veljavni metodologiji MOSS, ki jo vsi priznavajo - je MMC @rtvslo očitno tudi zaradi cenzorske držve urednice, ki krni pluralnost vsebin zdrsnil na 5 mesto. Pred nami so veliko manjši portali. Sicer pa je srž v tem, da Kaja blokira pluralnost vsebin- je to OK?

Luka Zebec @zebo · Sep 25
Replying to @JozeMozina @JakopicKaja and @ManicaAmbrozič
Ne drži. MMC/RTVSLO.si je že 5 let drugi najboljši bran portal v SI. Samo v petih članicah EU je portal javne RTV med top 2 najboljših branil: BBC, ORF, RTVSLO, NRK, DR.

Jože Možina @JozeMozina · Aug 2, 2018
Ob izhodu iz RTV me je nocoj počakal tale tip, grozil in napovedal kaj bo z mano. Po dogovoru z gen. dir. ga bomo jutri prijavi tožilstvu. To je resno nasilje - če ga ne ustavimo bo prevladalo, kot je zgod. izkušnja s totalitarizmi. Hvala vsakemu za izredno podporo.

Jože Možina @JozeMozina · Sep 16
Bodimo odkriti; če bi imeli normalno TVS bi to ekskluzivno oglaševali povsod, še v info oddajah. Tako pa je šlo brez napovednikov, z zamudo.. In vsi vemo, da ima VELIKO zgodovinsko vrednost (za razliko od fotk z jahte) Ponovitev pričevanja bo v soboto ob 9h na TVS2!
Prosimo za RTW twitter.com/JozeMozina/sta...

Nekaj izbranih zapisov Jožeta Možine in Igorja Pirkoviča, v katerih napadata lastno hišo

Eugenije Carl ne bi smeli obravnavati podobno kot Možine in Pirkoviča, s tem pa v njihovih izjavah videti podobnosti na isti ravni: njena kritika je v kvalitativnem smislu motivirana s skrbjo zaradi izgubljenih profesionalnih standardov in z željo po neodvisnosti javnega zavoda, kar pa za omenjena, ki to obenem početa z občutkom posebne zaščitenosti, res ne bi mogli čisto trditi. Končno omenjena ne skrivata svojih političnih stališč in tudi cehovsko pripadata krogu Združenja novinarjev in publicistov, ki je bilo, na čelu s Petrom Jančičem, leta 2007 ustanovljeno za potrebe obrambe takrat vladajoče politične opcije, takrat v središču mednarodne pozornosti zaradi očitkov o medijskih pritiskih in cenzuri po nastanku tako imenovane novinarske peticije zoper Janeza Janšo.

Morebitne sankcije proti novinarki v času pospešenega političnega prevzema RTV Slovenija s strani vladajoče elite bi zato bile še ena očitna *vendetta*, ki bi po sebi dokazovala prav tisto, na kar sama opozarja: na procese očitnega podrejanja hiše z zelo selektivnimi izbirami v mehanizmih kaznovanja politično nepravovernih. Da se pravkar

dogajajo tudi nasprotni procesi, v skladu s katerimi napredujejo pravoverni in pridobivajo na svojih statusih, pa že nekaj časa ni več skrivnost.

Več:

[»Večerni babji čvek« v Odmevih](#)

[Jadranka Rebernik že izvaja cenzuro](#)

Resolucija o Sloveniji v Odmevih: Bergant se Logarju ni upiral

23. december 2021

Oddaja Odmevi poskuša po novem biti zabavna, celo zabavljaska. Ne gre le za humorne dovtipe, ki jih je običajno poln voditelj Igor E. Bergant in s katerimi največkrat začini njen konec, [včerajšnja je pokazala nekaj dodatne bizarne tabloidnosti](#): že v začetni špici so nam v grafiki ponujali podpis v najavi dveh prispevkov, ki so ju podnaslovili kot »LOGAR 1« in »LOGAR 2«, kasneje pa so v uvod dodali še »KANDIDAT 1« in »KANDIDAT(KA) 2«.

Bizarna in tabloidno intonirana grafika v oddaji Odmevi 22. decembra 2021

Voditelj nam je hkrati v najavi napovedal, da prihaja v goste Mateja Logar, vodja strokovne skupine za covid-19, da pa za njo tudi zunanji minister Anže Logar, s katerim bosta govorila o zunanjepolitični bilanci predsedovanja Svetu EU. Enigma podnaslovov je s tem bila nekolikanj razrešena: gostili so dve osebi, obe se pišeta enako, uredniki pa so ju razposajeno, ker jih je očitno zabaval isti priimek, označili kar s številčkama ob priimkih.

Oštevilčeni Logarji in kandidati

Ker pa očitno zabave ni bilo čisto dovolj, so nadaljevali še s prispevkom o morebitni kandidaturi predsednika vlade Maria Draghija za predsednika Italije, zato so ga opisali s »KANDIDAT 1«. In kdo je potem tisti drugi? Šmentana muha, to smo postali kar vsi državljani po vrsti, kajti v četrtem iz najave so spregovorili o postopkih za potovanje v nekatere države EU, »če ste pač med kandidatki in kandidati za kakšno praznično pot v tujino«, kot je povedal Bergant. No, naključnemu gledalcu Odmevov se je lahko kar milo storilo, ko je uzrl svojevrstno tolažilno nagrado: vsak med nami sicer ni kandidat za predsednika sosednje države, toda vsaj za nekaj je!

Toda kaj bi s tem in novimi manirami, oddajo sicer podpisujeta urednica Aleksandra Saksida in v.d. urednice informativnega programa Jadranka Rebernik, glede na konec predsedovanja je bil najbrž politično najbolj intriganten pogovor z zunanjim ministrom. Od Berganta, ki je nekakšen komunikator kolektiva novinarjev informativnega programa, [a se zaenkrat očitno prav nič ne boji politizacije zavoda in je niti ne zaznava](#), sicer vsakič pričakujemo le uglajenost, s katero blaži pričakovano kritičnost do svojih gostov. Tudi tokrat ni bilo drugače.

Če je mimo domačih medijev katastrofalno neproblematizirano spolzela Logarjeva izjava pred tednom, da resolucija o vladavini prava v Sloveniji »ne potrebuje posebne pozornosti«, pri čemer se je skliceval, da med evropskimi poslanci »ni večjega interesa« zanj, smo si upravičeno obetali voditeljevo strožjo držo. A smo se zmotili! Naj spomnim, sprejeta resolucija o temeljnih pravicah in vladavini prava v Sloveniji, s katero se izraža veliko zaskrbljenost zaradi globoke razklanosti v državi in za katero je glasovalo 356 evropsancev, proti 284, medtem ko se jih je 40 vzdržalo, nas postavlja ob bok avtokratskim državam, kot sta Madžarska in Poljska.

Resolucija opozarja na nizko raven javne razprave, na ozračje sovražnosti, nezaupanja in globoke polarizacije v Sloveniji, kar je spodkopalo zaupanje v javne organe in med njimi. Ironično za Logarjev nastop v Odmevih pa besedilo govori tudi o predlaganih spremembah zakona o državnem tožilstvu, ki bi omogočile retroaktivno spremembo meril za imenovanje in tvegale razrešitev imenovanih delegiranih tožilcev, izpostavlja pomen državnega financiranja STA in dolgoročne finančne vzdržnosti za neodvisno delovanje agencije, vsebuje pa tudi poziv slovenski vladi, naj zagotovi zadostno financiranje RTV Slovenija ter naj preneha z vsakršnim političnim vmešavanjem in pritiski na njeno uredniško politiko in zagotovi njeno neodvisnost. Povedano na kratko: resolucija opisuje Slovenijo kot državo, v kateri oblast ogroža demokracijo, tudi javni zavod RTV.

Voditelj ni opazil spornosti

Bergant je svoja vprašanja začel s pohvalo, na katero ministru res ni bilo težko replicirati, ampak se je celo lahko počutil hvaležen, ko je dejal, da ob koncu leta prevladujejo ocene, da je bilo predsedovanje precej učinkovito in da so slovenski

pogajalci opravili zelo dobro delo. Nakar je svoje novo vprašanje gostu o resoluciji zavel v spravljivo retoriko sugestije:

»Zdaj ko gre za resolucijo, nedavno v Evropskem parlamentu o vladavini prava ste bili do njenega sprejetja kritični, ampak mar se vlada vseeno temu ne bi izognila, če bi pač že pred predsedovanjem storila to, kar je potem storila ob koncu predsedovanja, namreč imenovanje evropskih delegiranih tožilcev in STA?«

Voditelj ni naslovil spornosti početja vlade, ampak je njeno avtoritarnost v odnosu do medijev in tožilcev preformuliral v argument iz »koristnosti«: Janša in Logar pač ne bi imela »težav«, če jih ne bi ustvarjala in bi se jim raje izognila že v začetku. S tem, da ga je spraševal o izogitvi očitkov, ni načel teme o problematičnosti tovrstnih zatiralnih praks vlade. Mimogrede, mar res še nihče doslej ni pomislil, da bi brez predsedovanja Svetu EU najbrž Janševa vlada še naprej vztrajala pri zatiranju tožilcev in STA, kar bi bilo potem lahko tudi merodajno vprašanje za gosta?

Zunanji minister, za katerega je novinar že moral vedeti, da zanj resolucija o vladavini prava v Sloveniji »ne potrebuje posebne pozornosti«, tako kot je očitno ne potrebuje ogrožanje medijev, pravosodja in demokratičnih standardov pri nas, je potem z lahkoto navrgel svoje plehko pojasnilo.

Logar: Resolucija o Sloveniji ne potrebuje posebne pozornosti

Bruselj, 13. decembra - Resolucija o vladavini prava v Sloveniji, o kateri bo v četrtek glasoval Evropski parlament, je političen dokument, ki ne potrebuje posebne pozornosti, je danes v Bruslju menil zunanji minister Anže Logar. Tudi novembrska razprava evropskih poslancev o tem je po njegovih besedah pokazala, da ni večjega interesa za to resolucijo.

Bizaren propagandističen naslovni poudarek na straneh STA: resolucija ni vredna pozornosti

Ker po njegovem je prišlo do »izvoza teh tem na evropski vrh«, ne bi pa se mogli temu izogniti, kot je perfidno zaključil, ker »bi pač opozicija iskala neke druge mehanizme tovrstne uporabe časa predsedovanja, ko je Slovenija na nek način pod soji žarometov, da domače politične teme potem uveljavlja.«

Razposajenost namesto kritike

Da bi poskušal ustavljati gostove propagandistične nebuloze, Bergantu potem ni zneslo: problematika nefinanciranja STA potemtakem sploh problem nezakonitega izčrpavanja medija, ampak le groba manipulacija politične opozicije, ki so ji nasedli naivni evropski politiki. Podobno velja za neimenovane evropske tožilce, te so menda izvozili kot problem – novinar je Logarjevo politikantsko tezo preprosto sprejel in ji v nadaljevanju ni skušal oporekati.

Logarjev nastop je torej minil v komornem in zanj prijetnem vzdušju, izpadel je kot še ena izgubljena priložnost domačega avtokastriranega novinarstva. Toda povrnimo se k opazki o nenavadnih tabloidnih grafikah z začetka Odmevov. Ali bo morda Bergant skušal po novem ublažiti svoje zanikanje teze, [da se javni radioteleviziji dogaja politizacija](#), s tamponom razposajenosti o Logarju1, Logarju 2 in tako dalje? No, potem bo naš nasmeh res bolj grenak.

Več:

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

Pirkoviču pogovor s Pahorjem, Možini z Janšo

27. december 2021

Kaj nam povedo nove izbire voditeljev in nekaterih urednikov na TV Slovenija? Da je politična vojska med novinarji po vzpostavitvi naveze Andrej Grah Whatmough – Valentin Areh – Jadranka Rebernik poveljniško postrojena. Igorju Pirkoviču so poverili pogovor s predsednikom republike, dodali so mu še Tanjo Starič, Jože Možina pa bo to sredo na prvem programu eno uro spraševal predsednika vlade Janeza Janšo. Takoj zatem bo Lidija Hren, ki se očitno vrača na politično sceno, zasliševala opozicijo. Oddajo »Slovenija v letu 2021« so kakopak zaupali Rosviti Pesek.

Seveda trojica Pirkovič-Možina-Hren jamči, da bo aktualna oblast z novinarji maksimalno zadovoljna – saj zato na javni radioteleviziji po novem v resnici tudi gre. Hitrost postroja, ki ga je izpeljala nova urednica Jadranka Rebernik, je očitno premo sorazmerna pasivnosti in indolenci kolektiva informativnega programa [na čelu z Igorjem E. Bergantom, ki politizacije javnega servisa sploh ne opazi](#), za nameček pa se je zaenkrat celo odrekel zahtevi, da bi dal soglasje k imenovanju nove vršilke dolžnosti. V praksi to pač pomeni, da pri politizaciji kolektiv avtokastrirano sodeluje.

Nova politična metla zaenkrat, sploh glede na majhnost ekipe, na TV Slovenija silno uspešno vodi igro, sploh če pomislimo, da je kar 134 članov zdaj anemičnega kolektiva nasprotovalo obsežnim posegom v informativni program, ki bo v letu 2022 povsem predrugačen. To pomeni, da se bo večina novinarskih zadolžitev tudi v prihodnje verjetno omejila na relativno majhen spekter »voljnih« novinarjev – tistih torej, ki jim tovrstna politična instrumentalizacija ne predstavlja prav nobene težave.

Zgodovina se na RTV Slovenija torej po mandatu 2004-2008 ponavlja, zdaj pač kot farsa, v kateri otopeli novinarski kolektiv spet postaja simbol skrhane medijske avtonomije. Žal je tako, da si svobodo lahko novinarji izborijo le sami. Nepričakovano zbadljivost si je privoščil predsednik republike Borut Pahor pred predvajanjem pogovora z njim. Na instagramu je objavil fotografijo s snemanja in zapisal: »V krempljih RTV za nocojšnji intervju ob 21h. Ponavadi samo jaz ne vem, kako bo šlo, danes pa se mi je zdelo, da sta se to spraševala tudi Tanja Starič in Igor Pirkovič.«

Še pred predvajanjem smo lahko prepričani, da so bili strahovi predsednika glede njega samega odveč – skrbi nas lahko kvečjemu, da je opazil negotovost novinarjev.

Več:

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Vlada več ne skriva ambicije po poseganju v informativni program na javni radioteleviziji](#)

Jadranka Rebernik že izvaja cenzuro

Kdo in zakaj bi kaznoval novinarko Eugenijo Carl?

Programski svetnik, ki ga rubijo, ker ne plačuje RTV prispevka

28. december 2021

Trenutne vse operacije političnega prisvajanja RTV hiše tečejo celo bolj gladko, kot so najbrž pričakovali njihovi neutrudni izvajalci - Janševa vlada z glavnima pribočnikoma Matejem Toninom in Zdravkom Počivalškom. Ne le, da jim je uspelo na RTV Slovenija ekspresno nastaviti falango sebi zvestih direktorjev, urednikov in novinarjev, kolektiv informativnega programa pa uspravati, z nezakonitim manevrom je [državni zbor zdaj imenoval trinajst novih članov programskega sveta in pet novih članov nadzornega sveta javne radiotelevizije - natančno tiste, ki ustrezajo vladajoči garnituri](#).

Brez milosti pri nastavljanju svojih kadrov

Za osem članov programskega sveta RTVS, ki se izbirajo na predlog gledalcev in poslušalcev programov RTVS, so imenovali Mitjo Čandra, Jurija Pavla Emeršiča, Petra Gregorčiča, Ivana Krambergerja, Žigo Kušarja, Klaro Remec, Jelko Stergel in Matevža Tomšiča. Na predlog političnih strank so bili izbrani Jožef Jerovšek (SDS), Dejan Cesar (DeSUS), Anuša Gaši (SMC), Maja Lapornik (NSi) in Vane Gošnik (SNS). Obenem je državni zbor na predlog političnih strank potrdil tudi pet članov nadzornega sveta, ki so zdaj Tamara Besednjak Valič (SDS), Janez Čadež (NSi), Metka Čobec (SMC), Romana Fišer (DeSUS) in Alenka Vodončnik (SNS).

Kot so nenehno opozarjale opozicijske stranke, je sklep o imenovanju nezakonit, na kar je opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba. Zakon o RTV Slovenija, ki ga je [ironično spisal tedanji in tudi sedanji poslanec SDS Branko Grims](#), namreč jasno zahteva, da mora pri imenovanju v programski svet biti v največji možni meri upoštevana zastopanost strank v parlamentu, kar se ni zgodilo, saj so vse kvote pokurili v strankah vladajoče koalicije ali njenih satelitih, torej v SDS, NSi, SMC, DeSUS in SNS. Opoziciji na zelo brutalen način niso privoščili nobenega svetnika, kar je kršitev 17. člena zakona, ki pravi: »Pet članov imenuje državni zbor na predlog političnih strank, pri čemer mora v največji možni meri upoštevati zastopanost strank v državnem zboru.« Nekaj takšnega se je zgodilo prvič.

Na podoben način so v duhu absolutistov izbirali tudi med svetniki na predlog gledalcev in poslušalcev, kar pomeni, da so si brez izjeme nabrali le tiste po svojem političnem okusu, obenem pa so kršili tudi 26. člen istega zakona pri imenovanju članov nadzornega sveta: »Državni zbor imenuje pet članov, pri čemer mora upoštevati zastopanost političnih strank v državnem zboru«.

Svetnik, ki se hvali, da ga rubijo

Brutalno kadrovanje v programski svet in nadzorni svet RTV Slovenija kaže na pristno avtoritarno naravo oblasti, ki brez zavor kaže svojo objestnost in ambicijo po stoprocentnem podrejanju največjega in najpomembnejšega javnega servisa v državi. Očitno protizakonito dejanje imenovanja najbrž pri novih članih obeh organov ne bo porodilo nobene slabe vesti, da bi se novim funkcijam uprli, saj najbrž znajo ceniti svoje botre in se zavedajo, v čem je njihovo prav nič častno »poslanstvo«.

Med najbolj ponosnimi novimi člani programskega sveta je tudi Vane Gošnik, nekdanji kontroverzni poslanec Zelenih in danes čvrst pristaš vladajoče garniture. Na v medijih objavljeni očitek, da skupaj z Alešem Hojsom, Alenko Gotar in Janezom Janšo ne plačuje RTV prispevka, najbrž pa javne radiotelevizije niti ne gleda, je ponudil že skoraj tragikomičen izgovor, zavrit v očitek poslanki:

»Poslanka Sluga pravi, da ne plačujem RTV prispevka. Ne drži. To je laž. Plačujem tako, da me RTVS rubi. Lahko objavim. Ko poslanka laže.«

Gošnikovo pojasnilo je ikonična ilustracija retoričnega varanja, tako značilnega za zlagane avtoritarne čase, ki jih živimo. Prezirljivci javnega servisa, ki se izogibajo zakonskim obveznostim in so protizakonito kot vojščaki nastavljeni, da bi ga vodili in usmerjali, zmorejo zgolj vreščanje na račun drugih: ti da so lažnivci, ne oni. Saj vendar plačujejo RTV prispevek, in to skozi rubež! Kakor da ta ne bi bil prav posledica neplačevanja! Malokje in malokdaj najdemo na tako zgoščenem mestu v obliki kratke izjave čisto vse: derivat duha avtoritarne ošabnosti, objestnost nekoga, ki ve, da je protizakonito imenovan na položaj, a ga to prav nič ne moti, za nameček pa še moralni bankrot hvalisavca, ki neprostoovoljni rubež svetohlinsko prikazuje kot obliko rednega plačevanja RTV, zato lahko druge, ki mu očitajo nasprotno, mimogrede obtoži laganja!

Hitijo pred volitvami

Gošnik je ikona tudi zato, ker je preprosto sledil svojim zgledom in njihova zavržna dejanja še nadgradil – spomnimo, da sta, ob siceršnjem molku vodstva RTV Slovenija, proti plačevanju prispevka večkrat pozivala [tako Janša](#) kot [Aleš Hojs](#). Namesto da bi se do tega na javni radioteleviziji odločno opredelili, so po tihem dolga leta tolerirali ravnanja politikov in jih še dalje vabili v svoj studio, in to [brez zoprnih vprašanj, kdaj bodo prenehali z nezakonitim početjem!](#)

Nova ekipa svetnikov in nadzornikov, izbrana po ključu lojalnosti in izključevanja, ima čisto določene naloge. Zdaj gre zares, kajti volitve se bližajo in vladajočim diha za ovratnik nova nevarnost, ki sliši na ime Robert Golob. Janša ves čas dobro ve, da za svojo obsežno politično propagando nujno potrebuje zvočnik v obliki medijev, zato bo moral pohiteti in desant na RTV Slovenija v čim večjem obsegu izpeljati še pred

volitvami, s tem pa kontrolirati predvsem kampanjo. Opisana brutalnost nasilnega imenovanja lojalne falange v programski in nadzorni svet pa razkrije še eno neverjetno ironijo: vrhuška SDS in njeni sateliti lahko mirno kršijo Zakon o RTV Slovenija, ki ga je leta 2005 spisal njihov Branko Grims z željo, da depolitizira ta medij! Kar lahko pomeni, da je za njih zakon še premalo političen, ne preveč, in da je obstoječi, ki je bil potrjen na kar dveh referendumih, leta 2005 in 2010, nenadoma postal ovira!

Kaj nam to pove? Da se je kvaliteta demokracije od prvega Janševega mandata do danes drastično usmerila navzdol. Od pretvarjanja, da potrebujemo manj politične medije in z njim povezane nenehne mimikrije je prešla v dejanja, ki dokazujejo prezir do zakonskih podlag, ki bi njihovo politizacijo omejevale. Celó v primeru Grimsove »mojstrovine«! Nič novega sicer, kajti v avtoritarnih režimih so demokracija in zakoni vedno znova zgolj v napoto.

Več:

[Grims – lažnivec leta!](#)

[Janša na plačuje RTV prispevka: odprto pismo vodstvu RTV Slovenija](#)

[Kako RTV reklamira tiste, ki hujskajo proti plačevanju prispevka](#)

[Tarča, lažni profili in »Naši redni neplačniki čestitajo in pozdravljajo«](#)

[Hojsova manipulacija glede neplačevanja RTV prispevka](#)

[Politika, ki bi uničila RTV s pozivi proti plačilu prispevka](#)

[Hojsova naročnina in RTV mazohizem](#)

[Laž, resnica, laž – ko je vse isto](#)

Samo nenačitan novinar je dober novinar: na TV Slovenija odpovedali časopisje

5. januar 2022

V informativnem programu TV Slovenija so od novega leta naprej presenečeni: novinarji so želeli, kot vsak delavnik, pregledati dnevno časopisje, ki ga nujno potrebujejo pri svojem delu. Ampak zgodilo se je, da od 1. januarja nimajo več naročenega ne dnevnega in tudi ne tedenskega!

Kako je možno, da so novinarji glavnega in najpomembnejšega medija v državi čez noč ostali brez ključnih virov informacij resnega tiska in brez »osnovnega delovnega sredstva«, kot se sprašujejo v Kolektivu informativnega programa, ki ga tvori več kot 140 zaposlenih? Doslej smo že večkrat videli, da se je vladajoča politika odločila za radikalne reze pri naročilih časopisja. V času Janševih vlad se je to dogajalo z mediji, ki jim niso ustrezali zaradi prevelike kritičnosti. Nekdanji mariborski župan Franc Kangler je, recimo, na mariborski občini svojčas odpovedal Večer iz istega razloga. Ampak iz nekakšnega maščevanja si to nespametno privoščijo politiki, ne pa medijske hiše.

Dilema motiva

Tokratni poseg je drastičen in nas pripelje do dveh dilem: zakaj bi vodstvo javnega zavoda, če je pri zdravi pameti, storilo kaj takega? Razen če sledi čisto jasni agendi uničenja medija, ta pa najbrž res ni mogla nastati v novinarskih vrstah, ampak izključno med političnimi kreatorji igre v ozadju? S tem dobimo še eno posredno potrditev teze o intenzivni politizaciji javne radiotelevizije. Končno bi se tak scenarij destrukcije ujel z idejo sprejetega programskoprodukcijskega načrta, po kateri se bo informativni program pretežno preselil na manj gledani drugi kanal, pri čemer nihče ne ve, kako bi to lahko bilo koristno zanj in za gledalce.

Naslednja dilema je čisto novinarska: bodo ob takšnem radikalno škodljivem koraku zaposleni sploh še lahko profesionalno odlični pri svojem delu in s tem konkurenčni drugim medijem? Iz odgovora Jadranke Rebernik, vršilke dolžnosti informativnega programa, glede katere isti kolektiv žal ne želi izreči zahteve po tem, [da potrebuje njihovo pozitivno soglasje in mnenje](#), sledi pojasnilo o ekonomskih rezih. Urednica je zapisala, da so Dnevnik, Delo in Večer zavrnil pogajanja o zmanjševanju stroškov. K temu je dodala, da časopisi za televizijske novinarje že več kot 15 let niso več osnovno delovno sredstvo, »saj gre za novice, ki so se zgodile prejšnji dan«. Torej je časopisje po njenem mnenju zastarel vir informacij, pravšnji pa je splet in televizijske ter radijske informativne oddaje tekočega dne. K temu je Rebernik navrgla še navodilo, da ima informativni program po tri časopise in enako število gesel za splet, vendar so časopisi

»zbrani na točno določenem mestu v desku in pri tajnici«. Članek se lahko fotokopira, še dodaja, in »gesla se delijo po potrebi«.

Glede na to, da se novo vodstvo po meri Janševe oblasti zgleduje pri BBC-ju, je več kot očitno, da ob uvedenih restrikcijah pri dostopu do časopisja lahko samo nenačitan in nerazgledan novinar pripomore k slovenskemu odlitku BBC-ja!

Korenčki in palica

Janši je v relativno kratkem času uspelo vzpostaviti nadzor nad RTV hišo, in sicer v organih zavoda, nadzornem in programskem svetu, obenem pa skozi nastavitve politično lojalne linije vodstva. Zaradi tega so nenadoma utihnile vse njegove permanentne tviteraške in druge žaljive kritike na njen račun, saj se ne spodobi napadati svojih. Zanimivo bo spremljati, na kakšen način bodo tokrat poskušali podjarmiti Radio Slovenija.

Gotovo pa lakajski novinarji v RTV hiši svojim političnim botrom poročajo, da so glavne sobane v njej sicer osvojene, vendar si večine novinarjev ne bo mogoče čisto pokoriti. Kar lahko storijo nastavljeni lojalni kadri, pravoverni ljubitelji političnega škornja, je bolj v domeni ponujanja korenčkov in palic. Nenavaden vzpon zakoncev Zupan sodi v to kategorijo: [nova varuhinja je nepričakovano postala Marica Uršič Zupan](#), ki je žena novinarja Florjana Zupana, vendar nikoli poprej zaposlena v hiši, medtem ko je sam postal namestnik urednice Jadranke Rebernik. Komu zaupati, če ne svojim?

<https://youtu.be/n06ssX-8K60>

O političnem prevzemu RTV Slovenija tudi v podkastu bloga

Na podoben način se z »nakupovanjem« delijo uredniška mesta ali odstavlja nekatere novinarje kar po elektronski pošti, med drugimi voditeljico TV Dnevnika Elen Batista Štader, spet tretje pa se bo pospremila v penzijo z bogatimi odpravninami. Vse v skladu s principom nagrajevanja in kaznovanja. V kakšni meri nastavljeni vodilni, direktorji, uredniki, nadzorniki in svetniki na radioteleviziji sledijo premišljenim dolgoročnim agendam ali preprosto tipajo, kako izpolniti želje svojim gospodarjem, ni mogoče decidirano reči. Razvoj dogodkov pa bo za nazaj zanesljivo pokazal, koliko načrtovanosti je v trenutnem dogajanju.

Več:

[Jadranka Rebernik že izvaja cenzuro](#)

[Pirkoviču pogovor s Pahorjem, Možini z Janšo](#)

[Skoraj zrušili Baškoviča, nastavili svojo varuhinjo](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Kdo in zakaj bi kaznoval novinarko Eugenijo Carl?](#)

Vodstvo TV Slovenija odpovedalo pogodbe vsem kolumnistom oddaje Studio City

5. januar 2022

Kot poroča Anja Zag Golob na svojem Facebooku profilu, je v. d. direktorja TV Slovenija Valentin Areh zavrnil podpis podaljšanja njene pogodbe o sodelovanju pri sicer kulturni oddaji Studio City z neverjetno dolgim stažem. Na podlagi te pogodbe, ki je enoletna, je omenjena pesnica, urednica in kritičarka redno analizirala in kritizirala slovensko družbeno in kulturno dogajanje.

Zag Golob ob tem omenja svoje sodelovanje v oddaji vsakih šest tednov in napoved številnih, s katerimi je govorila, da bi se lahko zgodilo kaj podobnega. Urednica oddaje naj bi ji pri tem navedla dva razloga za nepodpis pogodbe, varčevanje in dejstvo, da tudi drugi komentatorji niso plačani. Da ne gre za posamično dejanje in diskvalifikacijo komentatorke, ampak načrtovano in premišljeno gesto, izhaja iz njene ugotovitve, da so bili podobne usode deležni vsi sodelavci in sodelavke v rubriki:

»Očitno je novi oblasti to še posebej težko gledati - gospod Areh ni zavrnil podpisa zgolj moje pogodbe, marveč podpise pogodb vseh šestih kolumnistov in kolumnistk.«

Komentatorka Studia City razume zavrnitev podaljšanja pogodb o sodelovanju kolumnistkam in kolumnistom kot jasen napad na svobodo govora, kot poskus uniformiranja in cenzuro. Še širše vidi v tem dejanju napad na kritično misel. Ob tem navaja misel Pinka Tomažiča iz leta 1928: »Če so nam vzeli svobodo, nam pesmi ne morejo vzeti, če več zatirali nas bodo, več bomo morali pet.«

Ob tem ja sodelavka Studia City spomnila še na [razpis oziroma avdicijo](#) za nove novinarje na javni radioteleviziji, v katerem se ne zahtevajo prav nikakršni pogoji – pričakovali bi, da vsak razpis za delovno mesto delavca našteje pogoje in zahteve, kot so izobrazba, znanja, veščine, včasih tudi osebne značilnosti, npr. samostojnost. Tokrat so se v vodstvu RTV Slovenija odločili, da zadostuje že ohlapen pogoj, da nekoga »zanima novinarsko delo«, pri čemer niso zahtevali niti življenjepisa.

Poseg v oddajo Studio City, ki slovi po svoji brezkompromisni drži in nezadržani analizi oblasti, sicer vpricho prevzema političnega nadzora nad javno radiotelevizijo ni popolnoma nepričakovana poteza in morda tudi ne zadnja. Razumeti ga moramo kot del siceršnje disciplinizacije novinarskega kolektiva, znotraj katerega pa bo politično nastavljenemu vodstvu in urednikom kmalu začelo zmanjkovati pokornih novinarjev. V tem smislu so avdicije in razpisi zelo razumljivo dejanje rekrutacije novih. Da so po

novem letu v vodstvu zavihali rokave, navzven pod krinko gospodarnosti, [kaže tudi nedavna odpoved časopisja novinarjem v informativnem programu](#).

Več:

[Samo nenačitan novinar je dober novinar: na TV Slovenija odpovedali časopisje](#)

Fotografski utrinki s protestov 7. januarja 2022 (avtor: dr. Božidar Flajšman)

Direktor Areh prekoračil svoje pristojnosti glede Studia City

7. januar 2022

Vršilec dolžnosti direktorja TV Slovenija Valentin Areh je na piarovsko nenavaden in hkrati že skoraj severnokorejsko zrežiran način posnel demanti, povezan z »očitki v nekaterih medijih in širši javnosti« glede sodelovanja s komentatorji oddaje Studio City. Očitno je to storil kar v prostorih studia za snemanje dnevnikov in v vlogi direktorja televizije, čeprav bi kvečjemu pričakovali, da pred kamero nastopi kdo od urednikov.

Njegov demanti posega v oddajo gradi na argumentacijski prevari in direktor ga je izpeljal skozi zanikanje trditve, da »ukinjamo komentatorje v oddaji Studio City«, kot so zapisali v sporočilu za javnost. Njegovo prebrano [pojasnilo je identično objavljenemu sporočilu za javnost](#), povzemam ga spodaj, zato je še dodatno nenavadno, da so se odločili za tovrstni piarovski korak:

Poudarjamo, da na Televiziji Slovenija ne ukinjamo komentatorjev v oddaji Studio City.

Komentatorji ostajajo, drži pa, da ukinjamo honorarje za komentiranje. Koncepta oddaje Studio City tako ne spreminjamo. Želimo si, da v njej tudi v prihodnje gostujejo politični komentatorji po izbiri uredništva.

Razloga za ukinitvev honorarjev za zunanje novinarje, ki nastopajo kot komentatorji v Studiu City, sta dva. Varčevalni in tudi načelni. V zadnjem času so se namreč nekateri komentatorji na nas obrnili s prošnjo ali zahtevo, da jim komentiranje plačamo tudi za nastope v Odmevih, Dnevniku, Prvem Dnevniku ali v Tarči, kot je to praksa v Studiu City. Ker nobena slovenska televizija ne plačuje komentatorjem za nastop v informativnih oddajah, smo se tovrstno prakso odločili prekiniti.

Trhli argumenti

Tovrstna stališča predstavljajo poseg v uredniško avtonomijo urednice oddaje. Toda zakaj je direktor spremenil začetno trditev? Zato, da je lahko nato zanj ugodno povedal, da komentatorji ostajajo, le honorarji zanje se ukinjajo. O dogajanju odpovedi pogodb [sem že pisal v posebnem prispevku](#), toda ne poznam zapisov, kjer bi kdo ugotavljal, da se komentatorji kar ukinjajo. Arehova reakcija zato sodi v zvrst retoričnega varanja na način »[napačne sledi](#)«: osnovno trditev sogovornika spremenimo sebi v prid, da bi jo nato lažje ovrgli kot zgrešeno in nepravilno.

<https://videopress.com/v/S6hXyN9t?resizeToParent=true&cover=true&preloadContent=metadata>

Arehovo pojasnilo (vir: twitter računa RTV Slovenija)

Še bolj vredni analize v svoji (ne)prepričljivosti sta njegovi pojasnili, da je k ukinitvi honorarjev pripeljalo (a) varčevanje in (b) načelni razlogi. Recimo, da se je javni servis RTV res lotil obsežnih varčevalnih ukrepov. Toda kakšni so honorarji za šest kolumnistov, ki so Anja Golob, Nataša Briški, Antiša Korljan, Igor Vidmar, Peter Mlakar in Matija Stepišnik? Že po sebi simbolični, ko jih primerjamo z drugimi izdatki, pa postanejo še manj pomembni. Spomnimo: generalni direktor si je omislil nova delovna mesta ob sebi, zaželel si je strokovnih direktorjev in direktoric. Pravkar so na TV Slovenija izpeljali avdicijo, iščejo vsaj 10 novih novinark in novinarjev. Kako se to ujema z urednikovanjem političnih botrov s Trstenjakove, ki sicer javnemu zavodu papagajsko očitajo preveliko število zaposlenih? Dalje: informativni program in njegov desk je na TV Slovenija pred prenovo, ki bo stala veliko denarja. Troši se za narodnozabavne oddaje in prejkone sklepajo nemajhne pogodbe z voditelji, kot je Boštjan Romih. Kakšen strošek predstavljajo uborni honorarji zunanjih sodelavcev Studia City v primerjavi z naštetim? Mimogrede, hiša ima še kar nekaj denarne rezerve v rubežu politikom in programskim svetnikom, začeni s predsednikom vlade, notranjim ministrom, [Vanetom Gošnikom in drugimi, ki se hvalijo ali celo apelirajo proti plačevanju RTV prispevka.](#)

Poglejmo si še Arehove »načelne razloge«, pri katerih se sklicuje na nenadne zahteve drugih komentatorjev, ki so se pojavile v zadnjem času. Ti bi naj nenadoma kar zavidali prav kolumnistom Studia City in za svoje komentarje zahtevali enako ali podobno plačilo v nekaterih drugih informativnih programih, začeni z Dnevnikom. Že na prvi pogled osupne časovna arbitrarnost takih zahtev, njihov obseg in tudi narava »pogojevanja«, pa tudi direktorjeva rešitev problema: da bi zatrl denarna pričakovanja, se je odločil ugasniti honorarje šestim sodelavcem, češ da je taka praksa neprimerna.

Anja Zag Golob je že opozorila, da obstaja žanrska razlika med komentiranjem in kolumno: sama v oddaji Studio City dejansko vsakič predstavi svoje avtorsko delo, ki ga prebere, razen tega je tudi naročeno, zato se nima za komentatorko, ampak kolumnistko. Ukinitve honorarjev odpira vprašanja načelne narave na prav nasproten način od navedenega: ali ni neplačilo kolumnistu za naročen izdelek tiste vrste zgled popolnega razvrednotenja avtorskega dela, ki si ga javna radiotelevizija res ne bi smela privoščiti?

Kolektiv opozoril na prekoračitev pristojnosti

Kako na koncu presoditi samo gesto Arehovega demantija? Smo priča gašenju požara in naknadnemu relativiziranju dejanja posega v uredniške pristojnosti urednice oddaje

Studia City, ker je novica neprijetno zakorakala v javnost, ali pa strategiji ukinjanja kolumnistov, ki bodo, navzlic Arehovemu zanikanju, brez honorarja bistveno manj motivirani, da sodelujejo v oddaji, ki je novi metli v vodstvu odvečna in trn v peti? Najbrž prav to. [Kolektiv novinark in novinarjev informativnega programa TV Slovenija je sicer opozoril](#), da utemeljitev zavrnitve podpisa avtorskih pogodb rednih kolumnistov oddaje pomeni prekoračitev pristojnosti direktorja. Hkrati so dodali, da je zavajajoča ter povzroča škodo programu ter ugledu same ustanove.

Več:

[Vodstvo TV Slovenija odpovedalo pogodbe vsem kolumnistom oddaje Studio City](#)

[Samo nenačitan novinar je dober novinar: na TV Slovenija odpovedali časopisje](#)

[Programski svetnik, ki ga rubijo, ker ne plačuje RTV prispevka](#)

Pozivi, da jo odpustijo: pritiski na Eriko Žnidaršič po dosjeju Kangler in odpoved oddaje

8. januar 2022

Novinarka Erika Žnidaršič in ekipa Tarče so po »[dosjeju Kangler](#)« deležni političnega linča oblasti in strahovitih pritiskov, zaradi česar se bodo morali zbuditi splošna javnost, novinarski ceh in opozicija, končno tudi vodstvo RTV Slovenija, in jih odločno zaščititi. Od slednjega sicer zaradi politične obarvanosti in vpliva ne pričakujemo, toda ob sedANJI grožnji izgube medijske avtonomije radiotelevizije je potrebno vse napade na novinarje jemati še resneje.

Vrh vladajoče politike je na čelu s stranko SDS aktiviral vse svoje pripadnike, medije in medijske satelite, da obsodijo voditeljico in jo po možnosti celo odpustijo. Zakaj? Le zaradi njene profesionalne drža, ki očitno zaradi razkritij v oddaji ni bila preveč pogodu vladajoči kliki. Med drugimi so se protestno oglasili tudi v »pravovernem« Zdrúženju novinarjev in publicistov ter Slovenskem združenju domoljubnih novinarjev, saj predstavlja Franc Kangler pomembno figuro sedanjega oblastniškega imperija.

Reakcija je bila kruta in nepredstavljiva. [Kot piše Žurnal24](#), naj bi Jadranka Rebernik, razvpita vršilka dolžnosti informativnega programa, izvedla cenzuro, oddajo prihodnji teden odpovedala in ustvarjalce poslala na dopust!

Obremenilni prisluhi

Omenjena oddaja, ena bolj kvalitetnih Tarč v zadnjih letih, je temeljito in prepričljivo prikazala stanje v 26 sodnih postopkih proti nekdanjemu mariborskemu županu, ki se je moral s tega položaja posloviti zaradi uličnih vstaj, toda po dolgih letih so vsi primeri zelo nepričakovano pravnomočno končani v njegovo korist. Ironično Mariborčanov leta 2012 v času protestov sploh niso zmotile županske rabote, ampak šele njihovim žepom neprijazen radarski sistem. Ker so novinarji v Tarči nazorno ilustrirali in bogato dokumentirali veliko padlih sodnih primerov, za nameček pa v zgodbah nanizali številne prepise pomenljivih prisluhov, v katere se je »šerif iz Dupleka« ujel, je prikazano gradivo v oddaji obudilo indice o njegovih mnogoterih koruptivnih praksah in zlorabah položaja. Med njimi si bomo kot najbolj ljubke zapomnili telefonske klice, ko se je srčno zavzel za bliskovito kariero prijateljev in tudi brhkih mladenk ob sebi, sicer tesnih sodelavk.

Kangler v svojem značilnem grozečem elementu

Prikazano ga je že po uvodnem delu, ki si ga je ogledal, silovito razjezilo kot tokrat edinega gosta v studiu, k sreči pa se mu je voditeljica pri energičnem oporekanju, po katerem slovi, odločno upirala. V »dosjeju Kangler« smo sicer pogrešali ključni del - stališča predstavnikov preiskovalnih in pravosodnih organov, čemur naj bi namenili ločeno oddajo. V njej se bo, če bo do nje tudi prišlo, morala razprava vrteti okoli njihove nemajhne odgovornosti, saj je več kot prepoznavno katastrofalni rezultat postopkov razgalil, da je zaradi njihovih napak, torej niti malo po krivdi Kanglerja, zaupanje v pravno državo pri nas dramatično ogroženo. Zaradi tega bi morali pričakovati podrobno analizo ravnanja s strani nadzorstvenih organov v padlih zadevah.

Retorika teorij zarot

Kanglerjeva retorična obramba pred očitki o koruptivnih poslih je že več kot desetletje prepoznavno enaka: na ves glas sebe razglašati za ultimativno žrtev politične zarote levice in komunistov, ki so ga tokrat serijsko preganjali v rekordnih 26 ovadbah in si potemtakem res vzeli veliko časa zanj, nato aktivirati mrežo podpornikov okoli Janeza Janše, da ga bodo ščitili in branili na političnem in medijskem parketu, sploh v parlamentu, vmes pa poskrbeti, da bodo preveč nevarni tožilci ali sodniki izločeni, enako tudi neprijetni dokazi in še zlasti prisluhi. Zato se je tudi tokrat kot gost oprijel že preverjene taktike in svoje prve besede v studiu začel z asociacijo na komuniste: »To, kar sem danes slišal na nacionalni televiziji, toliko laži, tega še komunisti po letu 1945 niso storili.«

In čeprav ga je voditeljica takoj ustavila, češ vsi navedeni podatki so iz uradne dokumentacije, se ni predal, avtoritativno je zakričal: »Gospa Erika, ne prekinjajte me!« Hitro je nato gledalec lahko zaslutil, da bo ob ognjevitem gostu potrebne veliko voditeljičine okretnosti in volje do oporekanja, zato je na vsako repliko, da gre za laži, tudi zahtevala, da domnevno lažnost navedenih podatkov pojasni. Kadar Hojsovemu sekretarju ni najbolje uspevalo, se je populistično zatekel v kakšno drugo obliko obrambe, recimo da je napaden zato, ker je kmet. Ker svojčas ni ravno prepričljivo pojasnil izvora svojega velikega premoženja, zaradi česar se je začel sklicevati na dohodke iz naslova kmečkih opravil in [pionirsko delo pri pridelovanju lubenic](#), kot je to opisala njegova žena, je zaslutil priložnost, da lahko tokrat zabrusi: »Vi se norčujete iz dela na kmetiji. Jaz sem pa ponosen, da delam na kmetiji.« Pri tem je očitno pozabil, da tokrat ne gre za volitve in ceneno iskanje podpore pri tem delu prebivalstva, ki se mu je uspel približati med 10. uro zvečer in 7. ali 8 uro zjutraj: [po njegovih lastnih besedah je namreč cele dneve preživel na občini](#), zato je lahko tako obilno kmetoval kvečjemu ponoči.

Multikmetovalec, ki je garal med 22.00 zvečer in 8.00 zjutraj (posnetek zaslona iz Tarče)

Na podoben način je uspel v oddaji glede policijskih prisluhov, ki so dodobra razkrili njegov *modus operandi*, prostodušno trditi, da prisluhov sploh ni (»Teh prisluhov ni!«) in že v naslednjem stavku pritrđiti, da prisluhi seveda so (»Če pa imate vi te prisluhe, je pa to en dokaz več, da je policija že pred letom 2008 ...«). Kaj zdaj, so ali niso?

Naj navedem še tretji motiv njegove obrambe: sam da je nedolžna žrtev predvolilnega obračuna, je hitel namigovati, zato da so mu v Tarči pripravili limanice.

Teza o vzporednem sojenju

Prvi politični odzivi proti Tarči so gradili predvsem na ideji, da je voditeljica priredila nekakšno »vzporedno sojenje« - Kangler je vendar *de iure* nedolžen, zato se o njegovem početu ne sme dvomiti in tudi medijsko poročati o vsebini spornih ovadb ne. Nemudoma so se aktivirali vsi strankarsko dirigirani mediji, ki so na pravi politični liniji, torej Nova24TV z Borisom Tomašičem, Demokracija z Jožetom Biščakom, Domovina z Rokom Čakšem, Planet TV z Mirkom Mayerjem in Siol s Petrom Jančičem, če omenimo največje. Na tviterju so se z ogorčenimi objavami odzvali predsednik vlade Janša, nato minister Aleš Hojs s svojimi cinizmi, podpredsednik parlamenta Jože Tanko pa je tvitnil: »Podlo in umazano. Ko povabiš gosta v oddajo na javno televizijo z zlobnimi nameni.«

Posebej se je aktiviral Jančič z zapisom, da je voditeljica »poskušala pred volitvami včeraj diskreditirati predsednika Nove ljudske stranke Franca Kanglerja«, ob tem pa je še poročal, da je član programskega sveta Slavko Kmetič od predsednika programskega sveta Cirila Baškoviča zahteval izredno sejo programskega sveta. Obenem je še očital, da so v oddaji »zamolčali udbovsko ozadje in povsem očitne zlorabe politične in sodne oblasti«.

Gošnik bi jo vrgel iz službe

Še en programski svetnik, [rubljeni Vane Gošnik](#), je storil korak dlje in predlagal prekinitev delovnega razmerja za novinarko:

»Generalni direktor RTVS in v.d. direktorja TV javnost še nista seznanila, da je Erika v suspenzu in da poteka postopek prekinitve delovnega razmerja iz krivdnih razlogov.«

Ob čudaškem zapisu je dodal še zahtevo po odločnih ukrepih s strani vodstva, sicer bo podpora v novem programskem svetu »skopnela kot sneg aprila«. Uroš Urbanija, direktor vladnega Ukoma, ki sicer [mesečno izvaja nezaslišan pritisk na javno radiotelevizijo s svojim analizami poročanja](#), ki vsebujejo politično pristranske očitke, pa je na tviterju ugotavljal, da upa, da se RTV Slovenija ne bo naslednjič spravila še na g. Uhernika – tistega, ki je bil obsojen, po nedolžnem v zaporu in nato dokazal, da ni kriv. Namesto opravičila in preiskave zlorab sodstva so po njegovem na TV Slovenija uprizorili novo sojenje, pri tem so ga »po nedolžnem obsodili«, kajti stranka SD je svojčas »vedla fašistične metode in mu vzela mandat v DS«.

Vane Gošnik
@VaneGosnik

Generalni direktor RTVS in v.d. direktorja TV javnost še nista seznanila, da je Erika v suspenzu in da poteka postopek prekinitve delovnega razmerja iz krivdnih razlogov.

[Translate Tweet](#)

8:46 PM · Jan 7, 2022 · Twitter for Android

Programski svetnik, ki ne plačuje RTV prispevka, govori o suspenzu voditeljice

Sramotna statistika

Burna in obsežna reakcija Kanglerju v podporo dokazuje, da vladajočo stranko SDS in njene satelite skrbi le status nedolžnosti njihovega človeka, niti malo pa, izjemoma glede na njihove klasične teze o »krivosodju«, ne vidijo težave v tožilcih in sodnikih, kar že po sebi razkriva politično favoriziranje in pristranost njihovih motivov. Kajti demokratično razvita politika bi se morala, če bi jo v državi imeli, resno vprašati, kaj nam rezultat 26:0 pove o uspešnosti dela policije, tožilcev in sodnikov, saj najbrž večje sramote v statistikah pravnomočno oproščenih v Sloveniji ne bomo našli. In to ob vsej medijski pozornosti javnosti, ki je bila namenjena Kanglerjevimi številčno rekordnim postopkom! Kaj si lahko potem obeta nepomemben državljani, ki je nikoli ni deležen?

Politični pritisk na ustvarjalce Tarče je prišel v delikatnem trenutku vedno opaznejšega vpliva na očitno politično nastavljeno vodstvo TV Slovenija na liniji Whatmough-Areh-Rebernik, ko se večajo tudi pričakovanja vladajoče stranke SDS, da lahko v celoti nadzira novinarsko delo v skladu s svojim političnim okusom in preferencami. Pred izzivom se je našel tudi novinarski kolektiv in predvsem njihov komunikator Igor E. Bergant, [ki je pred mesecem dejal](#), da v dogajanju v hiši »ne vidi posega politike«, ampak bolj »nenavaden odziv na prostor in čas, v katerem živimo«. Kajti to, kar javnost že res jasno zaznava kot brutalno politizacijo zavoda, sam še vedno dojema bolj kot »odraz problematičnih notranjih razmer«. Če kaj, potem sedanji napadi na ustvarjalce oddaje Tarče nimajo nič skupnega z notranjimi razmerami. Upajmo, da si Bergant in njegovi istomišljeniki vendarle kmalu premislijo in uvidijo, da so kar oni sami največkrat ta »problem notranjih razmer« v hiši. V imenu časti in ugleda novinarstva mu bodo ustvarjalci Tarče za bolj pošteno presojo in kakšno gesto podpore najbrž hvaležni.

Več:

[Pahor in Kangler, spregledana pionirja: o vplivu kotalk in lubenic na razvoj domače medijske scene](#)

[Programski svetnik, ki ga rubijo, ker ne plačuje RTV prispevka](#)

[Vlada več ne skriva ambicije po poseganju v informativni program na javni radioteleviziji](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

Pritiski in cenzura na TV Slovenija: morajo novinarji Tarče na dopust in bo oddaja odpovedana?

9. januar 2022

Pred očmi javnosti se, zaenkrat še ne dovolj razkrito, odvija poskus odkrite medijske cenzure največjega formata, kakršni so se v Sloveniji k sreči dogajali zelo redko, morda enkrat na nekaj desetletij. Če so lani množični mediji, očitno iz lažne solidarnosti in sebi v sramoto, uspeli zamolčati primer [cenzure novinarja Janeza Markeša](#), katerega kolumno so odstranili iz že natisnjene naklade Sobotne priloge Dela in nato prilogo natisnili brez nje, je [primer zadnje Tarče o dosjeju Kangler](#) povzročil glavobol vladajoči politiki do te mere, da so se razširile informacije o odpovedi naslednje oddaje. So takšne informacije o preprečitvi naslednje oddaje točne, kdo bi kaj takšnega zahteval in s kakšnim razlogom?

Nekdanji župan, ki argumentacijsko prepričljivost rad nadomešča z vehementno gestikulacijo

Novinarji poslani na dopust?

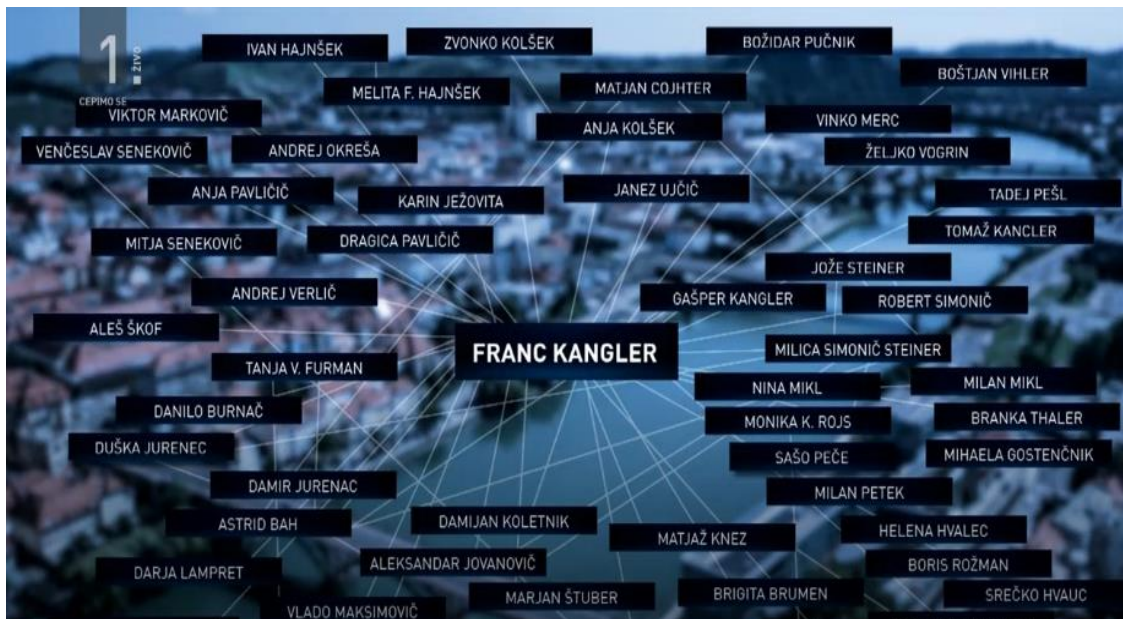
Politični pritiski vladajoče politike, ki si z nastavitvijo lojalnih kadrov želi čim bolj ekspresno podrediti RTV Slovenija, še zlasti informativni program televizije, so na skorajda organizirani način [pripeljali do grobih napadov na voditeljico Tarče Eriko Žnidaršič in njene sodelavce](#), ker so pripravili izrazito tehtno in kvalitetno oddajo o primeru ovadb proti Francu Kanglerju, v kateri je mrgolelo zelo pomembnih indicij o njegovih koruptivnih ravnanjih. Če je v primeru Delovega kolumnista očitno šlo za preventivno akcijo, ker so najbrž lastniki in uredniški šefi z bali, da se bodo preveč zamerili Janezu Janši, je tokrat bolj videti, da je oddaja Tarča razburila oblastnike in zato ti dobesedno od svojih podanikov na televiziji zahtevajo cenzuro. Žurnal24 je [prvi poročal o tem](#), da naj bi odpadla naslednja Tarča, v kateri so želeli nadaljevati s primerom, novinarji pa da so poslani na dopust.

[Kot je zapisal Igor Kršinar na Reporterju](#), so omenjeno informacijo, da je kolektivu Tarče vršilka dolžnosti odgovorne urednice Jadranka Rebernik sugerirala prisilni dopust, sama pa odpovedala naslednjo Tarčo, želeli pri njej preveriti, vendar so naleteli na molk. Ta je že po sebi dovolj zgovoren, urednica pa jih je napotila na službo za stike z javnostjo RTV Slovenija! Odgovorno ravnanje pa takšno.

To ne bi bil prvi primer, v katerem v zadnjih tednih isto urednico kdo obtožuje cenzure. Nedavno je odvetnica Nataša Pirc Musar [naravnost in neprizanesljivo zapisala, da »očitno jemlje Jadranka Rebernik svojo cenzorsko funkcijo resno.«](#) Šlo je za primer, ko je bil posneti komentar z njo naknadno umaknjen iz prispevka, menda po posredovanju urednice. Toda vrnimo se k Tarči. Valentin Areh, vršilec dolžnosti direktorja TV Slovenija, je za Reporter sporočil, da so se že pred zadnjo Tarčo dogovorili in da bo oddaja naslednji četrtek posvečena covidu, obenem pa zatrdil, da nihče od sodelavcev ne bo odšel na dopust.

Nihče ne ve, ali oddaja bo

Ker je bila v oddaji s Kanglerjem najavljena vsebina naslednje oddaje («Ampak zdaj moramo zaključiti, gospod Kangler, hvala lepa za pojasnila. V naslednji Tarči jih pričakujemo še od policije, tožilcev in sodišča»), se logično poraja nerazložljivo protislovje: zakaj bi voditeljica, ki je napovedala oddajo o dosjeju Kangler, ne poznala podatka o vsebini naslednje oddaje, s čimer je potem gledalce nekorektna zavedla? Komu torej verjeti, njej ali Arehu? Je oddaja o covidu izsiljena, da se preveč nevarna tema, ki je obudila v spomin vse nečedne posle nekdanjega mariborskega župana, sicer končnega zmagovalca v primerih proti njemu na sodišču, ne bi še dalje odvijala v novo neprijetno nadaljevanje?

Grafika s hobotnico Kanglerjevih povezav (posnetek zaslona iz Tarče)

Ali so nasprotujoče si informacije o ukinitvi Tarče rezultat zadrege in nedorečenosti odločitev, trenutne zmede pri Rebernikovi in Arehu? Ali pa morda preprosto testirajo, kako se bo javnost odzvala? Kot sem že opozoril, se pred najširšo publiko, slovenskim novinarskim cehom in politično opozicijo izrisuje zelo očitna zahteva po odločnem uporju zoper ogrožanje medijske avtonomije, kjer bo potrebno braniti novinarsko svobodo pred političnim škornjem. »Hic Rhodus, hic salta«: če vladajoča politika ureja Tarčo ali jo celo uspe ukiniti, potem bo to le prva oddaja sploh, ki bo doživela takšno usodo, kajti sledile bodo še druge.

Več:

[Pozivi, da jo odpustijo: pritiski na Eriko Žnidaršič po dosjeju Kangler in odpoved oddaje](#)

[Jadranka Rebernik že izvaja cenzuro](#)

[Na Delu cenzurirali novinarja Markeša](#)

[Na dan svobode medijev: za Žerdina umik Markeševga članka ni cenzura](#)

Na RTV Slovenija se zapletajo glede Tarče

10. januar 2022

Služba za komuniciranje RTV Slovenija je objavila zelo neprepričljivo [izjavo za javnost](#), s katero se je odzvala na informacije o [možni ukinitvi oddaje Tarča](#), pošiljanju novinarjev na plačani dopust in suspenzu voditeljice Erike Žnidaršič. Vse tri poudarke, ukinitve, dopust in suspenz, so omenjali nekateri mediji, med prvimi predvsem Žurnal24, sledili pa so zelo neprepričljivi demantiji s strani javne radiotelevizije. Izjava službe je vredna krajše analize, ki jo podajam v naslednjih poantah.

Prvič, v vodstvu RTV Slovenija so se več kot prepoznavno izmaknili navedbi avtorjev posamičnih trditvev, na katere odgovarjajo. Na začetku izjave zanikajo, da bi [voditeljica oddaje lahko bila deležna suspenza](#) in to pripišejo »govoricam« na družabnih omrežjih. To ne drži: izključni začetni avtor trditve je Vane Gošnik, novopečeni član programskega sveta RTV Slovenija iz falange protizakonito nastavljenih svetnikov, lojalnih aktualni oblasti. Čemu torej na RTV Slovenija, ki jo sumimo zlihanosti z oblastniki, s prstom ne pokažejo na pravega avtorja? Jim je preprosto nerodno?

Vane Gošnik
@VaneGosnik

...

Generalni direktor RTVS in v.d. direktorja TV javnost še nista seznanila, da je Erika v suspenzu in da poteka postopek prekinitve delovnega razmerja iz krivdnih razlogov.

[Translate Tweet](#)

8:46 PM · Jan 7, 2022 · Twitter for Android

Programski svetnik, ki je lansiral tezo o suspenzu voditeljice

Drugič, v izjavi navajajo, da bodo zaradi zaostrenih epidemioloških razmer naslednji četrtek izjemoma predvajali posebno oddajo »Premagajmo covid-19«. V luči očitkov, da so še eno oddajo o dosjeju Kanglerju umaknili zaradi političnih pritiskov, jo potemtakem smemo pričakovati v naslednjih tednih, če že ta četrtek ne bo na sporedu! Hkrati je razlaga neprepričljiva, kajti Erika Žnidaršič je najmanj enkrat v zadnji oddaji povedala, da v »naslednji Tarči« sledi nadaljevanje dosjeja z udeleženci iz vrst policije, tožilstva in sodišč. Vendar so v vodstvu RTV Slovenija tokrat povedali nekaj nenavadnega: »Odločitev o tem je bila sprejeta v začetku preteklega tedna in tako ni

povezana z vsebino zadnje oddaje Tarča.« Kako nevedna je morala biti voditeljica, da je kar nekaj dni, vse do četrta, popolnoma napačno verjela, da bo ta teden znova na vrsti Kangler, kar je v zadnji oddaji celo jasno napovedala? Okoli tega je nekdo bodisi neveden, tokrat voditeljica, ali se zelo spreneveda, torej vodstvo.

Tretjič, v izjavi obsojajo napade na zaposlene, vse poskuse blatenja ter izvajanja pritiska nanje in na celotni javni zavod RTV Slovenija. Gre za skrajno abstraktno in nekonkretizirano obsodbo, ki smo jo kot prazno retorično gesto že zasledili v prejšnjih izjavah piarja: v svoji (pre)splošnosti seveda ničesar zares avtentično ne obsoja. Vodstvo se ni odločilo, da omeni programskega svetnika Gošnika, ki govori o suspenzu voditeljice. Tudi ne drugega, Slavka Kmetiča iz vrst SDS, ki ogorčeno zahteva sklic posebne seje sveta zaradi zadnje Tarče. Še manj je prst usmerilo v politike, začevši s predsednikom vlade in notranjim ministrom, ki so dejansko podprli napade na ustvarjalce oddaje, če zapisov strankarskih trobil in tistih, ki so pod vplivom vladajočih, niti ne štejemo.

Česa izjava ne vsebuje, pa bi morala? Predvsem odločen poudarek, da vodstvo hiše stoji za svojo novinarko in oddajo, vendar tega v njej ne bomo našli. Konkretno bi morale imenovati napadalce in politiko kot tisto, ki pritiska na javno radiotelevizijo. In ker tega niso storili, je to gotovo še en posredni znak, da so očitki o politizaciji in pritiskih na RTV resnični in točni.

Naj na koncu omenim še politično govoricu [zlorabljenega dialogizma, posneto po pahorjanskem modelu](#), ki spet nakazuje zlitje piarja s politično retoriko. Le čemu mora vodstvo apelirati k »umiritvi razprave« in »dostojnemu dialogu«, h »kulturi dialoga«, ki da je »ključen del zdrave in zrele demokratične družbe«, se zavzemati za »dostojno in konstruktivno komunikacijo«? Razprava okoli političnega pritiska na ustvarjalce Tarče pač ni stvar pokroviteljskih misli o kulturi razprave na socialnih omrežij, ampak odločnega upora proti nekulturi pritiskov, ki prihajajo od nekod drugod - iz vladnih soban.

Več:

[Pritiski in cenzura na TV Slovenija: morajo novinarji Tarče na dopust in bo oddaja odpovedana?](#)

[Pozivi, da jo odpustijo: pritiski na Eriko Žnidaršič po dosjeju Kangler in odpoved oddaje](#)

[Politična mimikrija in maskirni dialogizem](#)

Erika Žnidaršič cinično o tem, da Tarče ne bo

12. januar 2022

Več kot jasno tudi voditeljica Tarče napoveduje, da njene oddaje ta četrtek ne bo. Kot je zapisala Erika Žnidaršič na svoji Facebook strani in s tem prvič sploh komentirala dogajanje, povezano z njenim domnevnim suspensom in ukinitvijo oddaje, se bo oddaja odvijala nekje drugje:

»V četrtek bo Tarča, toda na Komisiji za informativni program ob 10ih. Mi nismo vabljeni.«

Njen zapis je prepoznavno sarkastičen ali ciničen, kajti sedaj že vemo, da jo bo ta četrtek nadomestila izvengersijska oddaja, ki je ne bodo šteli za Tarčo in se bo imenovala »Premagajmo covid 19«. Vodila jo bosta Andreja Gregorič in Jan Novak, urednica oddaje je Vesna Pfeiffer.

Cinizem standardne voditeljice Tarče se po neprepričljivih pojasnilih odgovornih, kaj se je zgodilo po predvajanju »dosjeja Kangler« in ki je močno razburil Janševo politiko, nanaša na Komisijo za informativne programe RTV Slovenija; predseduje ji dr. Leon Oblak, oblasti lojalen programski svetnik. Na sestanku se želi problematizirati sicer profesionalno in novinarsko intaktno izpeljano oddajo, s čimer se bo sledilo pozivom programskih svetnikov, kot sta Slavko Kmetič in Vane Gošnik, hkrati pa vsem pritiskom vladajočih politikov in strankarskih medijev, da se sicer zelo korektno in profesionalno izpeljano Tarčo obsodi.

Voditeljica z objavo namiguje, da bo presoja oddaje stekla mimo njenega mnenja in da bo razprava o njej enostranska. So pa na omenjeno sejo vabljeni člani komisije, varuhinja pravic gledalcev in poslušalcev, Andrej Grah Whatmough kot generalni direktor RTV Slovenija, Valentin Areh kot v.d. direktor TV Slovenija, Jadranka Rebernik kot v.d. odgovorna urednica informativnega programa TV Slovenija in celo strokovna direktorica za tržne dejavnosti in programske vsebine. Pretežno zasedba, ki že slovi po politični lojalnosti in katere mnenje lahko uganemo. V Sindikatu novinarjev Televizije Slovenija) in aktivu novinarjev informativnega programa TVS so zato odločno protestirali zaradi sklicane izredne seje komisije programskega sveta.

Na socialnih omrežjih se je pojavila tudi javna peticija Protestne ljudske skupščine s prvopodpisano Teo Jarc. V njej se izreka podpora voditeljici in oddaji, ki se je znašla pod udarom, zahteva in pričakuje pa se tudi nadaljevanje že napovedanega dosjeja o Kanglerju, v katerem bodo nastopili preiskovalni in pravosodni organi. Tovrstno pričakovanje po predvajanju je tudi najbolj smiselno, kajti če nas vodstvo televizije miri, da ni prišlo do nobene cenzure, smemo glede na napoved voditeljice, da bo na sporedu

ta teden, z njo računati najmanj naslednji. Če oddaja ne bo predvajana, bo to neizpodbiten signal, da je do cenzure vpricho političnega pritiska res prišlo.

Več:

[Pritiski in cenzura na TV Slovenija: morajo novinarji Tarče na dopust in bo oddaja odpovedana?](#)

[Pozivi, da jo odpustijo: pritiski na Eriko Žnidaršič po dosjeju Kangler in odpoved oddaje](#)

[Na RTV Slovenija se zapletajo glede Tarče](#)

Prekletstvo Rosvite Pesek

14. januar 2022

»Družabni mediji so prekletstvo,« je [komentirala voditeljica Odmevov Rosvita Pesek](#) ob svoji gostji Ilinki Todorovski, varuhinji pravic gledalcev in poslušalcev, ki se nepričakovano poslavlja, ker so si programski svetniki skupaj z Janševi oblasti lojalnim vodstvom [zaželeli politično primernejšo novo varuhinjo](#). Posebnih pripomb novinarskega ceha ob tem ni bilo.

Razlog obiska v studiu je bil iztek njenega mandata in pregled dosedanjega dela, saj je od leta 2017 opravljala omenjeno funkcijo; ob koncu petletnega obdobja je bila povabljena, da potegne črto pod svoje uspehe in neuspehe. Averzivna reakcija o prekletstvu, na katero se je gostja odzvala s kratkim »Drži«, je bila skrajno nenavadna. Sprva zato, ker pred tem v svoji repliki varuhinja ni ravno problematizirala funkcije ali delovanja socialnih omrežij, je pa komentirala nedavne pritiske, povezane s predvajanjem Tarče, ki oblasti nikakor ni bila všeč, zaradi česar se poskuša stigmatizirati novinarje in voditeljico Eriko Žnidaršič. Ob tem je zelo ohlapno pokritizirala vse, ki »zapišejo nezapisljivo« in »izrečejo neizrekljivo«, kar se je posredno morda nanašalo tudi na zapise o predvajanju Tarče na facebooku in tviterju. Morda se je, tega ne moremo vedeti, dotikalo tudi tistega [o nujnem suspenzu voditeljice Tarče, ki si ga je privoščil novopečeni programski svetnik Vane Gošnik](#). Ker sta bili voditeljica in njena gostja v svoji razpravi skrajno nekonkretni, kar zadeva imena in kontekste, so se na prangerju mimogrede znašla socialna omrežja. Seveda je tak pristop priročen: nekdo pač mora biti kriv in najlažje je s prstom kazati kar na medij, če ne želiš omeniti posamične osebe.

Prekletstvo družbenih medijev, ki ga je zaznala voditeljica, je sicer zlizan stereotip in stara rakasta rana našega novinarstva, ki se rado priduša nad menda nelojalno »konkurenco«. A se vedno znova pokaže, da prav oni brez prekletstva sploh ne morejo: le koliko medijskih zgodb se njim neljubo začne na socialnih omrežjih? Mar ni tako, da novinarji nemalokrat svoje novice nadaljujejo na podlagi odkritij, ki so se odvila prav tam, ker so pač njihovi uporabniki zelo preprosto bili hitrejši? Moramo naštetati vse novice, ki preprosto povzemajo tvite predsednika vlade? Torej: bomo v vseh teh primerih res krivili socialne medije, ki več kot očitno kompenzirajo slabosti klasičnih ali jih v svojem delovanju večkrat vsaj bistveno dopolnjujejo?

Sicer pa je Rosvita Pesek, tudi sama zelo dejavna na facebooku. Po tistem, ko je pokazala veliko skrb za nebogljeno usodo uporabnikov socialnih omrežij, se vsakič znova odpravi poiskati novih nekaj tisoč všečkov zase. Pač njeno prekletstvo.

Rosvita Pesek

17 h · 🌐

Urbi et orbi sporočam, da sem vstopila v svet Babic.

V svet tistih gospa, ki jih nikar vljudnostno ne sprašujete, kako pa kaj vnuki, ker ste potem "pečeni" za tri ure.

Tistih gospa, ki imajo kar naenkrat zelo malo časa za kavne prijateljice, pa še takrat ko pridejo, se jim vedno mudi.

Tistih gospa za katere snahe pravijo, da postajajo že malo nadležne, ker kličejo tudi dvakrat na dan.

Tistih gospa, ki želijo vse podrobno vedeti, kdaj je spal, kaj je jedel, kdaj je bil zunaj... [Prikaži več](#)

Prekletstvo babic na facebooku: Rosvita Pesek in 8100 vščekov za njene pampere

Več:

[Pritiski in cenzura na TV Slovenija: morajo novinarji Tarče na dopust in bo oddaja odpovedana?](#)

[Pozivi, da jo odpustijo: pritiski na Eriko Žnidaršič po dosjeju Kangler in odpoved oddaje](#)

[Skoraj zrušili Baškoviča, nastavili svojo varuhinjo](#)

Ustvarjalci Tarče ogorčeni nad prikrivanjem podatka o gledanosti dosjeja Kangler

14. januar 2022

Ustvarjalci Tarče so na okopih proti lastnemu vodstvu: na svojem Facebook profilu so naznanili ogorčenje zaradi objave [novice z naslovom »Odlična gledanost oddaje Premagajmo covid 19«](#), ki si jo je »včeraj ogledalo 7,7 % ali 146.400 gledalcev starih nad 4 leta, oz. 18 % delež vseh gledalcev televizije v času oddaje.« K novici so dodali še, da je gledanost časovnega pasu med 20.00 in 22.00 uro na TV SLO 1 »dosegla kar 7,5 % oz. 143.900 gledalcev starih nad 4 leta oz. 18 % delež vseh gledalcev televizije, kar je več kot gledanost enakega časovnega pasu z dne 6. 1. 2022, ko smo predvajali Studio 3 (Tarča, Globus in Točka preloma) ali 16. 12. 2021, ko je bila na programu posebna oddaja EkstraVisorja o pokojninskem labirintu.«

Odziv novinarjev Tarče je takšen pok demantiral:

»Ker RTV ni javno sporočil gledanosti prejšnje Tarče o Kanglerju, naj omenimo, da je bila ta 8 odstotkov!«

Objava nam nedvomno signalizira tiho vojno, ki poteka med vodstvom RTV Slovenija in omenjenimi novinarji, o katerih se je v preteklih dneh govorilo veliko: o možnem suspenzu voditeljice, ukinitvi oddaje in številnih oblikah pritiskov, ker so si drznili razkriti Kanglerjev sporni in več kot sumljiv *modus operandi* v času njegovega županovanja mestu Maribor.

Če pok drži, zakaj se potem vodstvo hiše hvali z 7,5 odstotno gledanostjo, zamolčalo pa je višjo gledanost prejšnje Tarče in o tem ni podalo nobene objave? Zakaj so se odločili, da zanikajo lastno oddajo in svoje novinarje? Jim je bolj pomembna lojalnost politiki? Ob tem je dr. Marko Milosavljevič zapisal, da vodstvo RTV Slovenije uporablja le tiste primerjave, ki ustrezajo njihovemu namenu kritiziranja ali blatenja 'problematične' oddaje, tokrat Tarče. In se čudil, da ne objavijo primerjave posameznih oddaj (torej Tarče), temveč v nekakšnih paketih, kar šteje za manipulacijo najbolj očitne in najbolj nizkotne vrste.

Na napeto dogajanje med ustvarjalci Tarče in vodstvom kaže posredno še ena Facebook objava, tokrat Erike Žnidaršič. [Nekaj minut pred sedmo zvečer je 13. januarja na svojem profilu zapisala:](#)

»V pojasnilo: nisem v suspenzu, naslednja Tarča bo na sporedu 20. 1., po njej ponovno sledi seja programskega sveta na temo Tarča. Mi pa bomo še naprej delali enako kot do zdaj.«

S tem se je obregnila ob dejstvo, da mora vodstvo pripraviti gradivo za razpravo Komisije programskega sveta Radiotelevizije Slovenija za informativne programe za zadnjo Tarčo o dosjeju Kangler, ki je bila 6. januarja. Po nekaterih napovedih bi naslednji četrtek moral biti na sporedu še drugi del oddaje. Kot ugotavlja varuhinja Ilinka Todorovski, se je prvič v zadnjih petih letih pripetilo, da je bila takšna Komisija sklicana, kar posredno kaže na obliko pritiska.

Zakaj je objava Erike Žnidaršič pomembna? Tudi zato, ker je bila kasneje iz neznanega razloga izbrisana in več ne obstaja.

Več:

[Pritiski in cenzura na TV Slovenija: morajo novinarji Tarče na dopust in bo oddaja odpovedana?](#)

[Pozivi, da jo odpustijo: pritiski na Eriko Žnidaršič po dosjeju Kangler in odpoved oddaje](#)

[Na RTV Slovenija se zapletajo glede Tarče](#)

[Erika Žnidaršič cinično o tem, da Tarče ne bo](#)

Škandalozen Utrip z Možino

15. januar 2022

[Današnji Utrip](#), prvič po nekaj letih ga je izpeljal politično pravoverni Jože Možina, ki ga zelo očitno naveza Areh-Rebernik poriva za prvega novinarja javne radiotelevizije, je v polnem pomenu besede politikantski zmazek, izdelek v funkciji dobrikanja političnemu režimu in po vseh novinarskih standardih škandalozen. V njem je Možina že čisto osebno obračunal z Dražgošami, jih razglasil za zgodovinsko pravljico in zlagani mit, se pri tem skliceval na skrbno izbrane priče, ki jih je posnel v svojih poprejšnjih intervjujih. Oddaja, ki je dolga desetletja namenjena tedenskemu pregledu tekočega dogajanja, je bila tokrat v čisto drugačni ideološki funkciji njegovega boja proti zgodovini, NOB, partizanstvu in spopada z njemu neljubo resničnostjo.

Potem se je po spisku lotil vseh političnih nasprotnikov, ki mučijo njegovo glavo in bi z njimi rad poravnal račune, začeni z Milanom Kučanom, nakar je nadaljeval z Zoranom Jankovičem, Robertom Golobom in drugimi. No, naštetih nasprotniki niso njegovi, so pač trd v peti trenutno vladajoče oblastniške garniture, katere glasnik želi biti novinar. Tokrat ne bo šlo skozi sklicevanje na to, da je oddaja komentatorska in zato sme biti subjektivna. Ne, današnji Utrip je bil čisti novinarski podn avtorja, ki je vso svojo profesionalno čast žrtvoval na oltarju nizkotnega političnega navijaštva. Avtor je Utrip uvedel bojevito:

»Tako se je začel teden. Z veliko mašo v kraju nesrečnega vojnega spomina, v Dražgošah. O tej vasi so pisali pravljice za otroke, ki jim včasih še vedno verjamejo nekateri odrasli. Pa recimo tokrat bobu bob. Kaj je razlog, da ne častijo resnično zmagovite bitke Cankarjevega bataljona mesec prej v Rovtu pod Blegošem, kjer pade 45 okupatorjev in ni ubit noben civilist, ampak namesto tega slavijo tragedijo, ki so jo fanatični komunistični poveljniki vsilili nesrečnim Dražgošanom in tudi soborcem pred osemdesetimi leti? Tega ne izvemo, ponavlja se stara mantra.«

V oddaji nato pokažejo posnetek z govorom Milana Kučana, ki omeni maščevanje vpričo poraza nemške vojske, ki so se zato znesli nad domačini. »Nemška vojska tu žal ni doživela poraza,« je svojo zgodovinsko polemiko nadaljeval Možina. »Po partizanskem umiku so bili domačini prepuščeni okupatorjevemu ubijanju. Ideološka govorica, ki smo je vajeni, se ohladi, če dobijo glas tisti, ki so tragedijo doživeli in trpeli.« Potem pokažejo domačinko Minko Hobjan, ki pove: »Kaj mislite, da boste naredili? V nesrečo boste spravili nas in vas.« Potem pokaže pričevanje Ludvika Jelenca, ki omenja Staneta Žagarja in ta je navdušeno govoril, da bodo zmagali. Nato pokaže še tretjo osebo, Franca Kavčiča, ki prav tako omeni Žagarja: »Je rekel, da bomo branili Dražgoše do konca«. Nato izreče svarilo: »Seveda nas (partizani) niso poslušali.«

Po treh pričevanjih Možina prizna, da je »seveda« šlo za dejanje maščevanja, ubijanje in sežiganje okupatorja se je res zgodilo. Nato se obregne ob opis na spomeniku, da so partizani »izbojevali veliko zmago« in doda:

»Lagali so, da je padlo 2000, 500, 120 napadalcev, čeprav je že desetletja, kar je zgodovinar Tone Ferenc dokazal, da je padlo 26 okupatorjev in 9 partizanov. Nemci so pobili še 41 nedolžnih domačinov.«

Smo zahtevali za teh 41 ljudi napise, potem doda svojo misel pričevalec Kavčič. »In smo bili toliko premajhni, da so rekli, da to pa ne paše v ta spomin.« V Utripu pokažejo še četrto pričevalko Katarino Pintar: »Če ne bi prišli noter partizani, hudega ne bi bilo.« Prispevek nato znova pokaže Kavčičev komentar: »To je bila čisto politična zamisel: dajmo tole vas žrtvovati, potem bomo pa lahko rekli 'Poglejte, kaj so Nemci naredili'. Drugače pa so zame krivi partizani, da smo mi prestali, kar smo... Smo bili proti okupatorju, ampak nismo bili pa komunisti.«

Možina nato zaključi: »V Dražgošah se nekateri še oklepajo pravljicne potvorjene zgodovine«. In nadaljuje polemiko s Kučanom: »Medtem pa slavnostni govornik Milan Kučan že vidi novodobni fašizem, kamor, zanimivo, uvršča tudi novo zgodovinopisje«, ki mu nato očita lahkotnost opletanja s tem izrazom in se obregne ob njegov status komunističnega voditelja, saj je komunizem vendar fašizmu »sličan«, kot se izrazi, in zatira človekove pravice, kajti pobil, izgnal, izropal in onesrečil je »na deset tisoče Slovencev«. Še več kot fašizem, pojasni Možina in pokaže graf števila slovenskih žrtev med leti 1941 in 1946 na ozemlju Slovenije. Ob polemiki s poslancem Markom Bandellijem sledi nekakšen končni sklep: »Odpor proti okupatorju je visoko etično upravičen. Žrtvovanje oseb proti njihovi volji pa nikoli ne. Okupacija je izvorno zlo, a tako veliko število žrtev je vojna terjala tudi zaradi načina partizanskega boja, revolucije, protirevolucije. Zato smo plačali neprimerno višjo ceno kot npr. Francija....« V svoji neumornosti avtor potem nadaljuje, znova in znova, svojo polemiko s Kučanom in »kulovci«, ki jih, razen Luke Mesca, letos v Dražgošah ni bilo, s čimer v Utripu preide na obračun z drugimi njemu politično neljubimi osebami, tokrat precej posmehljivo z Robertom Golobom.

Možina je v svoji osebni vendeti s partizanstvom in komunizmom na primeru bitke v Dražgošah sicer odprl zgodovinsko razpravo, skozi katero je poskušal predvsem dokazati, da so tamkajšnji domačini bili preiščeno in načrtovano žrtvovani s strani partizanov, kar je v oddaji močnejša teza, ali pa so odgovorni za velike žrtve med njimi zaradi svoje nepremišljenosti, kar je šibkejša. V obeh primerih so seveda krivi. Če je okupator štel štiri bataljone po 700 vojakov, Cankarjev bataljon pa v tistem hipu okoli 200 partizanov, hitro pridemo do razmerja 10 proti 1 v številčni premoči okupatorja, kot ugotavlja dr. Martin Premk, pri čemer razlike v oborožitvi in drugem niti nismo upoštevali. Ob zelo verjetnem scenariju, da so bili partizani s strani posameznih domačinov izdani, se očitek proti njim lahko zvede le na to, da so se proti preštevilnemu sovražniku umaknili, prava alternativa pa bi bila, da se v vasi preprosto sploh ne bi

pojavi ali pa bi se pridružili Nemcem kot domobranci. Ja, točno to je ves čas Možinova alternativa: sodelovanje z okupatorjem, neupiranje in pasivnost na takšen ali drugačen način.

Zapovedana nepristranost novinarja po Poklicnih meril in načel novinarske etike v programih RTV Slovenija je bila v oddaji, izkoriščeni za osebne in politične potrebe, grobo poteptana. Če želi javni servis ohraniti svoj obraz, kolikor ga še ima v času političnega podrejanja, bo moral takšno ravnanje problematizirati. Toda pri Možini je bila opazna samozavest nekoga, ki točno ve, da se mu ob sedanji konfiguraciji sil v vodstvu hiše in programskem svetu prav nič ne more zgoditi, zato lahko pohodi čisto vse profesionalne standarde.

Možina je v Utripu neskrito motivirano obračunal z bivšim predsednikom Milanom Kučanom - kakor da bi novinarstvo bilo nekakšen boksarski ring

Vodstvo hiše manipulativno brani Možino

17. januar 2022

Vodstvo RTV Slovenija se je znova skrilo za piar službo [z novim sporočilom za javnost](#). Že v [analizi prejšnjega](#) sem očitil, da ni želelo odločno zagovarjati svoje oddaje Tarča pred političnimi napadi zaradi Francu Kanglerju ne dovolj naklonjenega pristopa. Tokrat pa je prepoznaven namen nove izjave temu nasproten, saj gre vendar za obrambo »naših«, ki so na oblasti: zaščititi novinarja Jožeta Možino, ki je po petnajstih letih [prvič pripravil oddajo Utrip](#), da bi osebno obračunal s svojimi političnimi in ideološkimi nasprotniki. V resnici tudi z nasprotniki njegovih političnih idolov, na čigar podporo sicer računa.

Manipulativna izjava

Možinovo novinarsko postopanje sem opisal kot profesionalno skrajno sporno dejanje zlorabe. Naj k temu dodam, da zanj nov izziv z Utripom, ki mu ga je v realizacijo ponudilo provladno naravnano vodstvo, morda ni padel po naključju v teden po obletnici Dražgoš, ampak je bil vnaprej časovno dogovorjen za tak namen. Tudi v novi izjavi nam vodstvo pridiga o kulturi javnega dialoga, nenadoma odkriva neodvisnost in avtonomnost novinarstva, kakor da ju ne bi samo načenjalo, ob izrecni omembi Utripa, Jožeta Možine in Jadranke Rebernik, ki jih želi odločno zaščititi, pa nepričakovano navaja tudi oddajo Tarča, Eriko Žnidaršič in Boštjana Kogovška, urednika te oddaje. Le zato, da bi skozi izenačevanje lažje upravičilo izrecno obrambe Možine.

Vse domnevne napade nanj označujejo za grožnje, žalitve in napade, zato »vodstvo RTV Slovenija in vodstvo TV Slovenija podpira novinarje in odgovorne urednike, ki si kljub pritiskom prizadevajo za uredniško neodvisnost«. Razume jih tudi kot poskus blatenja ugleda hiše in ogrožanje njene neodvisnosti. Toda zdaj k težavi. V obrambo Možine so se postrojili in organizirali ne samo politični krogi blizu Janeza Janše, ampak tudi njegova medijska trobila. Portal Siol je objavil zapis odgovornega urednika Petra Jančiča, ki poroča, da sta bila že v nedeljo, torej dan po Utripu, »na zagovor k direktorju televizije Valentinu Arehu zaradi protestov z leve, ker je bil v soboto objavljen Utrip, ki ga je naredil Jože Možina, povabljeni Možina in urednica Jadranka Rebernik. Zagovor bo jutri.«

Ob zgodbi o zagovoru Jančič dodaja, da naj bi o Utripu razpravljali programski svet RTVS, ki ga vodi Ciril Baškovič iz SD. Toda enigma okoli takšne informacije je silno preprosta: kako lahko vodstvo hkrati apelira proti pritiskom nase in jemlje v bran novinarja, obenem pa, po pričevanju enako pravovernega Jančiča, organizira »zagovor«, na katerega se morata oglasiti Možina in odgovorna urednica? To dvojje res ne gre skupaj: ali samo izvaja pritisk na novinarja, zato pred tem res ne more svariti, ali pa se

proti pritiskom bori, zato nikogar ne bi smelo vabiti na zagovor! Zato lahko pričakujemo, da bodo razkrili, na čigavo željo ga sploh zahtevajo, če pok ni izmišljen.

Igranje žrtve

Propagandistična gesta vodstva RTV je prejkone prozorna: vsako upravičeno kritiko na račun kršitev profesionalnih standardov razglasiti za obliko nezaslišane intervencije v uredniško in novinarsko avtonomijo, sebe pa predstaviti kot žrtev. Propagandistično obarvana gesta igranja žrtve (*victim playing*) je tudi sicer ena najbolj intenzivnih taktik aktualnega političnega režima, žal vedno znova uspešna. Zdi se, kakor da bi vodstvo RTV ravnalo po načelih propagandističnega oddelka vladajoče stranke.

Jančič piše tudi o tem, da bo naslednji Utrip prihodnjo soboto povsem nazorsko drugačen od Možinovega, ker ga bo pripravila novinarka Mojca Pašek Šetinc, domnevno motivirana s svojo pristranostjo tudi zaradi sodnega spora z Janezom Janšo. Kot vemo, jo je sedanji premier skupaj z Eugenijo Carl nizkotno in seksistično [označil za medijsko prostitutko](#). Tovrstna omemba ni naključna, s tem želi desnica na še en način legitimirati Možinov Utrip ob alibiju, ker da tudi »druga stran« postopa enako novinarsko pristransko.

Na kratko: ne le vodstvo RTV, tudi vse druge politične in medijske sile so se po Utripu angažirale Možini v apriorno podporo. Tudi v Janši naklonjenem Združenju novinarjev in publicistov, kjer obsojajo »grob politični napad in sramotenje novinarja RTVS Jožeta Možine«. Kakor da bi želeli doseči, da bo poslej politični propagandizem postal samoumevna vsakodnevna praksa na javni radioteleviziji. Pa je namesto tega potrebnega res malo: pogledati poklicne standarde in hladnokrvno presoditi, ali je njegov Utrip dejansko kršil profesionalna merila javne radiotelevizije. Odgovor bo dokaj preprost: v svoji nezadržani pristranskosti in zlorabi oddaje jih nesporno je.

Več:

[Na RTV Slovenija se zapletajo glede Tarče](#)

[Škandalozen Utrip z Možino](#)

[Po mnenju Boruta Pahorja so partizani v Dražgošah pahnili vaščane v nemilost okupatorju](#)

[Vse Janševe medijske prostitutke](#)

Policiji prepoved nastopa v Tarči, Kangler voditeljico obtožil laganja

21. januar 2022

Drugi del [Dosjeja Kangler v oddaji Tarča](#) je prinesel olajšanje: najprej že zaradi vseh političnih [pritiskov na njene ustvarjalce na čelu z Eriko Žnidaršič](#) in javnih ugibanj, ali bo ta sploh na sporedu ob sumih, da bo politično dirigirano vodstvo RTV Slovenija [uspelo njeno realizacijo ustaviti](#).

Na koncu je oddaja bila in sledilo je še eno olajšanje: bila je novinarsko korektna in brez sledi o poskusu uredniškega vplivanja. Še več, ponudila je nadaljevanje zelo poučnega razgaljanja ozadij kazenskih postopkov zoper nekdanjega mariborskega župana in sedanjega državnega sekretarja pri ministru Alešu Hojsu, ko so novinarji, na čelu z Žanom Dolajšem, prepričljivo nizali resnična ozadja za izločanje dokazov, sploh pridobljenih prisluhov, umike obtožnic, oprostilne sodbe in zastaranja, ki so na koncu v več kot 20 primerih zoper Kanglerja pripeljali do njegove zmage. Epilog, ki so ga v napovedniku in sami oddaji upravičeno označili za »velik zdrs pravosodnega sistema«. Za nameček so v njej nazorno pokazali primere Kanglerjevega ostudnega laganja v studiu, zato si je gledalec lahko ustvaril kar dobro sliko o njegovem moralnem profilu in s tem profilu njegovih zagovornikov in političnih botrov.

Kdo vse je zavrnil nastop

Pričakovanje, da se bodo preiskovalni in pravosodni organi izogibali nastopu v oddaji, se je žal uresničilo. Slab javni ugled tožilcev več kot očitno ne gane generalnega državnega tožilca, sodnikov in še marsikoga, da bi ga želeli popravljati, kar kaže na še en, tokrat etični zdrs našega pravosodja, zato je voditeljica kar prebrala vse njihove zavrnitve:

»Vabilo so zavrnilo Drago Šketa, Janez Žirovnik, Boris Marčič, Marjan Fank, in Goran Klemenčič. Udeležbi so se izognili tudi na Vrhovnem sodišču, dovoljenja pa za nastop v oddaji vrh policije ni dal kriminalistom, ki so sodelovali v preiskavi. Prvo vabilo smo jim posredovali že pred mesecem dni. Vabila ni sprejel niti generalni direktor Anton Olaj.«

Da policija ni dobila dovoljenja za nastop oziroma je prejela prepoved nastopa, je po svoje pričakovano, kot je aludirala voditeljica, saj gre vendar za postopke zoper državnega sekretarja na notranjem ministrstvu, kar je itak v sramoto državljanom in zgovorna osebna izkaznica neskrte arogance in avtoritarne občutka nedotakljivosti

trenutne oblasti. V vsaki normalni demokraciji si oblast takšnega škandaloznega kadrovanja niti v sanjah ne bi privoščila.

Začetni poudarek voditeljice, da na policiji niso imeli nobenih težav zagotoviti sogovornikov, ko so enako analizo pripravili v zadevah zoper ljubljanskega župana Zorana Jankovića, kaže na popolno licemerje in *modus operandi* vrha policije in notranjega ministrstva. Kakšno posredno sporočilo s tem daje Janšev režim, ki si očitno z njimi ne beli glave, je povsem prezentno: ko smo mi na oblasti, boste tisti, ki ste naši, lahko še dalje mirni, vsi drugi pa ne, kajti mi obvladujemo represivni sistem v državi, zato se nas pazite!

Nastop treh gostov

O komentatorjih v oddaji ni mogoče povedati veliko. Darko Simonič, vodja tožilcev na Okrožnem državnem tožilstvu v Mariboru, je pričakovano ubral linijo zagovora in obrambe tožilcev, minutažo je izgubljal v pojasnilih, kako javnost ne razume njihove vloge in pristojnosti, uvodoma pa se je distanciral od vseh postopkov proti Kanglerju, češ da v njih ni bil nikoli vključen. Proti takemu izmikanju je precej ostro polemiziral nekdanji šef KPK Drago Kos. Nekdanji sodnik in profesor prava Zlatan Dežman je zavzel Simoniču podobno stališče, zanj seveda rekordno število »porazov« v dosjeju Kangler ni dokaz kakšnega zdrsa preiskovalnih in preiskovalnih organov, ampak, povedano poantirano, velika zmaga pravosodja, kajti potem smo lahko vsaj prepričani, da nismo koga po krivici obsodili. Mimogrede, če je to moment razvite pravne države, potem je bomo ob nadaljevanju sedanjega režima, ki hara po pravosodju in si ga želi do konca podrediti, imeli vedno več, ker koruptivneži na oblasti nikoli ne bodo kaznovani! Skratka, živela pravna država!

Da bi lahko rekordno katastrofo dosjeja Kangler, ko se je navajanih 26 primerov končalo v njegovo korist, vendarle interpretirali kot zdrs pravosodnega sistema, je zato med tremi gosti sprejel le eden, Drago Kos. Temu načeloma res zelo pravnostrokovnem vprašanju, kjer je gotovo potrebno obravnavati vsak primer posebej in sprejemati ugotovitve ločeno, pa lahko vedno dodamo dilemo, kaj nam neuspeh postopkov, tokrat v primeru ene osebe, pove v »kumulativnem« smislu: bi Simonič in Dežman tudi v primeru 200 ali 400 Kanglerjevih dobljenih »zmag« še vedno zagovarjala enako stališče, po katerem v učinkovito delovanje pravosodnih organov preprosto nimamo dobrih razlogov dvomiti, ker je pač potrebno vsak primer interpretirati zase? Pričakovali bi vsaj, da kdo omeni potrebo po nadzoru dela tožilcev in preiskovalnih organov v danem primeru, a se ni zgodilo.

Od policije je ostala le tablica

Oddajo so bomo zapomnili po tem, da se je policija na čelu z notranjim ministrom ustrašila, da bi lahko kateri od kriminalistov ali drugih policistov povedal kaj

obremenilnega o državnem sekretarju, ki je vendar čist kot solza! Zato je na mizi v studiu ostala le tablica z napisom »POLICIJA«, ki so jo demonstrativno nastavili tja uredniki in novinarji, za katero pa ni stal noben gost. Praznina, ki je prinesla nekaj dobrega spanca Kanglerju, kajti Bog ne daj, da bi ga obremenili še oni!

Je pa zato na tviterju takoj na propagandno ceneni način napadel voditeljico in jo obtožil laganja; ta da mu je poslala vabilo, da pride v studio skupaj s kriminalistom in se sklicevala na pogovor s ministrom Hojsom. Lagala je zato, ker trdi, da je »govorila« z ministrom, dejansko pa je ta prejel le tri njene SMS-e! Ja, globoka semantična razlika! Mimogrede bodi povedano: popolnoma jasno je, da si Kangler več ne bi želel stopiti pred kamere iste oddaje, kajti prvič se je zanj končalo porazno.

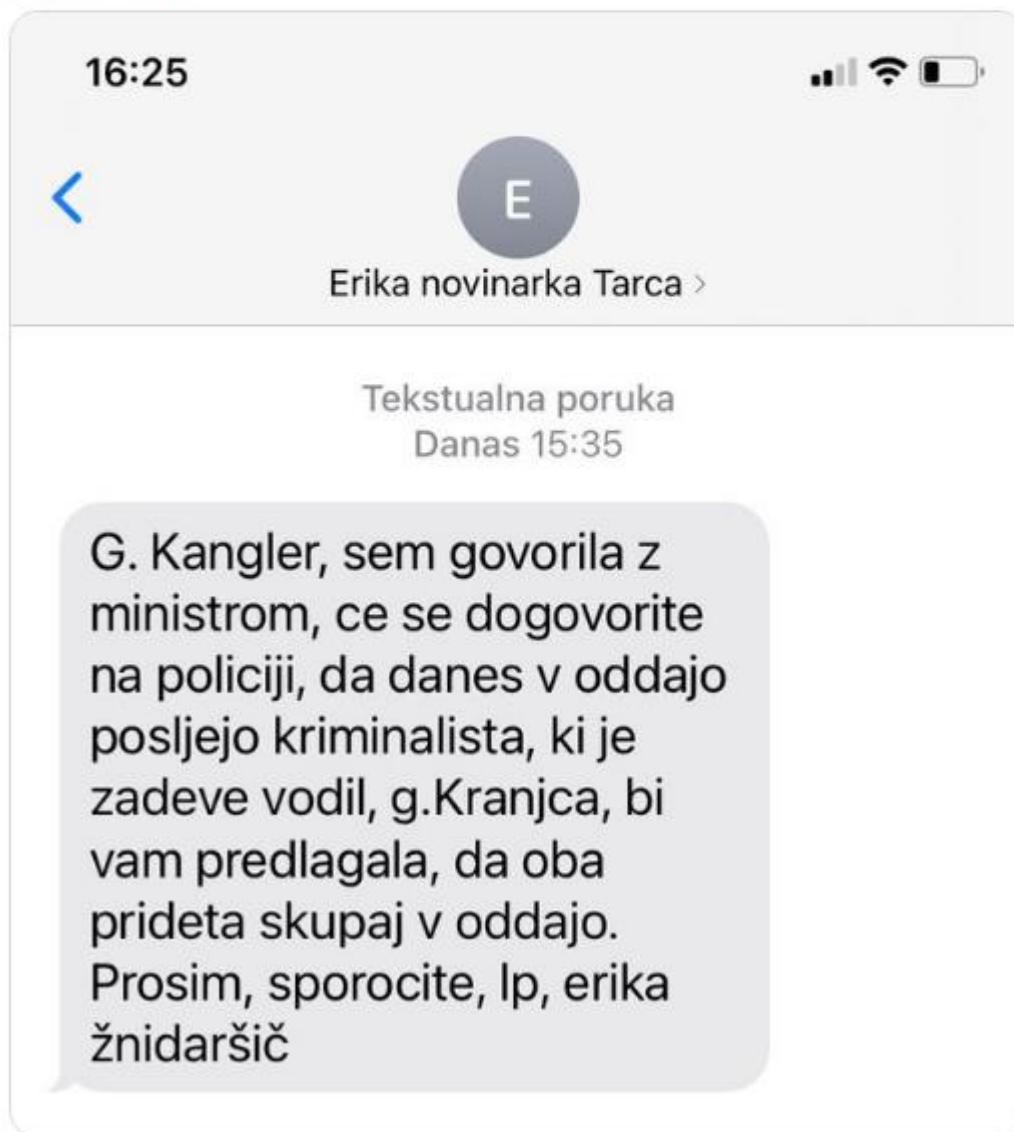

Franc Kangler
@KanglerFranc

15.35 dobim SMS novinarke Tarča! Preverim pri [@aleshojs](#), nista govorila v teh dneh, izmenjala sta si tri SMS-e! A ponovno laže Erika, da je govorila z ministrom? Kako pa si predstavlja mene v oddaji, kjer bi moral v 1 minuti odgovoriti na podtikanja, ponarejanja,... itd?!

[Translate Tweet](#)

4:33 PM · Jan 20, 2022 · Twitter for iPhone

Tekstualna poruka: voditeljica, ki jo je Kangler obtožil laganja

Omenjeno vabilo ni edino, ki ga je te dni prejel. Člani preiskovalne komisije Državnega zbora, ki preiskuje sume političnega vmešavanja v delo Policije, [ga sicer pričakujejo na svoji novi seji](#). Kajti tako kot se vladajoča politika brutalno vpleta v delo policije, se očitno posredno vpleta tudi v oddaje na TV Slovenija, tokrat z onemogočanjem in prepovedmi nastopanja.

Več:

[Pritiski in cenzura na TV Slovenija: morajo novinarji Tarče na dopust in bo oddaja odpovedana?](#)

[Pozivi, da jo odpustijo: pritiski na Eriko Žnidaršič po dosjeju Kangler in odpoved oddaje](#)

[Erika Žnidaršič cinično o tem, da Tarče ne bo](#)

[Na RTV Slovenija se zapletajo glede Tarče](#)

[Ustvarjalci Tarče ogorčeni nad prikrivanjem podatka o gledanosti dosjeja Kangler](#)

Janševa cinična čestitka Odmevom, ki je v resnici ukaz

22. januar 2022

[Redni neplačnik prispevka](#) in gledalec RTVS, sicer tudi aktualni predsednik vlade, je tokrat preštel vseh 123 od 6000 oddaj Odmevi, ki niso bile pristranske! Za Rosvito Pesek, ki je [21. januarja vodila jubilejne Odmeve](#), je bil to najbrž velik, zelo velik udarec.

Hitro prepoznavno cinični premier, stalni urednik medijev in [licitator novinarskih prostitutk](#) med novinarkami RTV Slovenija, še vedno ni čisto zadovoljen s svojim političnim prevzemom hiše. Nekdo bo spet moral na zagovor – vendar ne na način, kot so to v funkciji propagandne [igre žrtve \(victim playing\)](#) zaigrali v primeru Valentina Areha in Jadranke Rebernik, ki sta [na zagovor \(!\) povabila Jožeta Možina zaradi zadnjega ideološkega Utripa](#). Ker zakaj bi sploh svoji vabili na zagovor svoje, pa še to v oddaji, za katero so jasno povedali, da je bila korektna in profesionalna? Nesmisel.

Toda vrnimo se k Odmevom. Rosvita Pesek je nato omenila družbena omrežja, na katerih so ob svojem visokem jubileju prejeli številne čestitke. Mimogrede, to so tista omrežja, [ki so zanj prekletstvo](#) – seveda takrat, ko ji ne ustrezajo, sicer so osebni balzam. Potem so pokazali tveer čestitko predsednika republike Boruta Pahorja, pa čestitki dveh novinarskih kolegov, Matije Stepišnika in Slavka Bobovnika.

Čestitka predsednika republike, kot so jo prikazali v Odmevih

Zajedljive čestitke predsednika vlade, ki očita oddaji pristranost, pričakovano niso niti omenili, kaj šele pokazali. V takem kontekstu bi jo tudi težko, razen če bi se obregnili vanjo, toda tega si pač niso drznili. V kakšnem drugem primeru bi se morali od nje distancirati. Ampak kako pričakovati, da bi se novo vodstvo javne radiotelevizije ogradilo od političnih pritiskov nase, če pa je samo politično nastavljeno in v funkciji izpolnitve zadanega poslanstva?

Če je bil Janša zadovoljen le s 123 oddajami od 6000, to znese manj kot dva odstotka vseh. Na politično izbranih vodilnih kadrih in zboru izbranih novinarjev je, da čim hitreje izboljšalo rezultat. Cinična čestitka, ki jo je javno objavil premier, je bila zgolj brutalen ukaz.

Več:

[Politika, ki bi uničila RTV s pozivi proti plačilu prispevka](#)

[Janša na plačuje RTV prispevka: odprto pismo vodstvu RTV Slovenija](#)

[Vse Janševe medijske prostitutke](#)

[Vodstvo hiše manipulativno brani Možino](#)

[Prekletstvo Rosvite Pesek](#)

Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja

23. januar 2022

Kolektiv informativnega programa RTV Slovenija si je pred meseci izbral svojega komunikatorja in z njim protestno nastopil zaradi napovedanih obsežnih programskih sprememb informativnega programa v našem daleč najbolj pomembnem mediju. Težava je v tem, da Igor E. Bergant, sicer voditelj prestižnih Odmevov, v svoji komunikaciji z javnostjo ne takrat in tudi ne danes, kar je še posebej depresivno, [ni želel](#) in ne želi artikulirati natančne diagnoze dogajanja na javnem servisu. Kako naj pričakujemo od novinarjev, da bodo poskrbeli za svojo avtonomijo, če ne povedo ali celo ne vidijo, kdo in kaj jih ogroža?

Bergant je zanesljivo eden izmed najbolj kultiviranih, novinarsko spretnih, splošno razgledanih in končno tudi duhovitih novinarjev v državi. Z nekaj slabostmi, kot je prevelika [ustrežljivost do gostov v studiu ali tabloidno pretiravanje v zabavnosti](#). Ko sem analiziral intervju z njim, je pred meseci namesto vsem očitnega [takrat dejal](#), da v lastni hiši »ne vidi posega politike«, ampak bolj »nenavaden odziv na prostor in čas, v katerem živimo«. Široka javnost ves čas zaznava brutalno politizacijo zavoda, toda tega sam ni dojemal na tak način, je poudaril, ampak bolj kot »odraz problematičnih notranjih razmer«. Čemu toliko izmikanja v diagnozi, celo s prelaganjem krivde drugam, morda le zaradi strahu pred šefi na delovnem mestu ali zamer pred političnimi krogi?

Strategije izmikanja

Tri mesece kasneje Bergant še vedno stopa po stari poti. V [intervjuju za Nedelo](#) je imel kopico priložnosti ob smiselnih in zelo jasnih vprašanih novinarja Grege Kališnika, da vsaj na nekatera odgovori z več potrebne, celo urgentne odkritosti. Vmes se je marsikaj zgodilo prav v smeri, ko je politizacija postala še očitnejša, celo nevzdržna, in kot »insajder« bi moral vedeti o ozadjih še bistveno več od povprečnega plačnika RTV prispevka. Kakšna škoda, znova mu ni uspelo!

Zanimalo me bo, ali lahko v njegovih odgovorih v intervjuju zasledimo sledi značilne diskurzivne taktike, s pomočjo katerih se lahko vedno izognemo tistemu, česar ne želimo povedati, pa bi morali. Ob etičnem vidiku, ki ga grajam, si pogledjmo, kako Bergantu uspeva retorično izpeljati opisano izmikanje. Razprava v tej smeri je še bolj nujna zato, ker tudi novinar Dela, sploh ne prvi, namiguje na neizmeren pogum, ki ga je s svojim nastopom menda izpričal kot predstavnik kolektiva sodelavcev. Kaj zdaj, je Bergant res strašno pogumen ali nekaj čisto drugega?

Ker so novinarji informativnega programa predvsem nastopili proti programsko-produkcijskemu načrtu, ki bo popolnoma razpustil in reformiral njihovo delo in imel usodne posledice za obveščanje javnosti v državi, je namesto ustrezne presoje svoje stališče tokrat oblikoval takole:

»Teza, da smo mi, kolektiv, proti spremembam, je zavajajoča. Smo za pametne spremembe, ki bi servis izboljšale, ne pa ogrožale.«

Voditelj Odmevov potemtakem ne trdi, da so spremembe kot takšne odvečne, on je za spremembe! Toda zakaj mora to izreči, čemu služi poudarek o pametnih spremembah? Da bi se izognil razpravi o njihovi politični motiviranosti. Ker če so politične, niso le nesmiselne, ampak tudi nevarne – o tem poudarku pa ne želi spregovoriti.

Biti na zelo načelni ravni za spremembe službi temu, da se do vpeljave konkretnih, še zlasti ne do motivov, sploh ne opredelimo s pravo besedo. S tem, ko sugerira, da so smiselne, še dalje vztraja pri neustrezni drži njihove posredne legitimacije in jih razbremenjuje začetnih sumov o politični obarvanosti. Trdil bom, da »biti za spremembe« šteje za obliko izmikajočnosti, velikokrat značilno za političen in podobne vrste diskurzov. Izmikanje je način govora, uporabljen v situacijah, ko se govorec želi izogniti neposrednemu odgovarjanju, vendar se obenem ne želi povsem odpovedati resnici. Običajno izmikajoča se oseba uporablja nejasen jezik, da bi ljudi zavedla, a ne bi rada povsem zašla v register neposrednega laganja. Klasični avtorji analize izmikanja, kot so [Bavelas in drugi \(1998\)](#), ga povezujejo z jezikovno dvoumnostjo in včasih se temu pridružijo oblike namerne nepomembnosti, pragmatično izogibanje pa ima še druge formate, kot so približek, nejasnost, prevelika splošnost ali ambivalentnost v govornem sporazumevanju.

Nespametnost, ne politizacija

Načeloma velja, da manj je informacij v odgovoru in manj so relevantne, višja je stopnja izmikanja. [Bull in Mayer \(1993\)](#) sta predlagala razmeroma sistematično klasifikacijo njegovih strategij, ki se uporabljajo v političnem diskurzu intervjuvancev in vključujejo kategorije, kot so ignoriranje vprašanja, potrditev vprašanja, ne da bi nanj odgovorili, postavljanje vprašanja pod vprašaj, napad na vprašanje, napad na spraševalca, zavračanje odgovora, nepopolnost odgovora, ponavljanje odgovora na prejšnje vprašanje in namigovanje.

Najbrž bi lahko podobno shemo strategij razširili tudi na druge, nepolitične govorce. Globoko ironično je kontekst, v katerem voditelj Odmevov uporablja taktiko izmikanja, dejansko politično obarvan z oblastniškimi pritiski in dejanji na javni radioteleviziji, on pa je novinar, ki bi politike ravno moral znati odločno ustavljati pri njihovem izmikanju. V tem smislu je Bergant uporabil njihove retorične prijeme.

Toda vrnimo se k njegovemu pojasnilu. Evfemistično intonirani prenos razprave v območje »pametnih sprememb«, ki servisa ne bi ogrožale in kjer se mora pretvarjati, da so sedanje »nespametne«, čeprav se skozi njih odvija odkrit poskus politizacije hiše, lahko prepoznamo še bolj zanesljivo kot izmikanje iz čisto določenega razloga. Kakšnega? Ker je v enem od odgovorov v intervjuju o selitvi informativnega programa na drugi televizijski kanal povedal nekaj intrigantno novega z vidika možne razlage dogajanja: da gre morda za poskus ustvariti dva programa, levega in desnega, kar da bi sam štel za veliko napako, kot pravi. Če ja najbolj značilna sprememba v načrtu po njegovem mnenju izpeljana s tako možnostjo, potem ni zgolj »nespametna« in on potemtakem to dobro ve. Le pravih poudarkov, ker bi potem moral politizacijo tudi obsoditi in se do nje opredeliti, ne sme izreči...

Sicer je Bergant še razbremenilno povedal, da ne čuti pritiskov nase, ko se je »izpostavil kot nasprotnik programsko-produkcijskih sprememb«, kot ga je opisal spraševalec. Humorno je k temu dodal, da so ga v kolektivu 140 sodelavcev izbrali, ker je med najstarejšimi in je bil morda na delu »motiv, češ, itak ga ni škoda, kmalu se bo upokojil.« Kot vidimo, je odkrito razpravo o pritiskih in možnih sankcijah raje zamenjal za prikrito ironijo, povezano s tem, zakaj so sodelavci v njem ugledali primerne reprezentanta njihovih interesov.

Možina in Utrip

Poglejmo si še nekaj drugih ilustracij uporabe opisane taktike ob drugih vprašanjih, recimo o [Možinovi ideološki zlorabi Utripa](#). Vnaprej se je v intervjuju opravičil, da ne bo zašel v debato pri tovrstnih »notranjih zadevah«, ker »nima smisla sprožati še bolj divje polemike« - zanj je torej Utrip in njegovo sporočilo o zgodovinski resnici Dražgoš stvar, ki ne zadeva javnosti, zgolj interne relacije in razpravo znotraj hiše! S temi mi nimamo nič! Oцени profesionalnosti Utripa se je ob vztrajanju spraševalca v celoti izognil, celo ob dveh vprašanjih na temo, spregovoril je raje o dobrobitih razprave ob tem; »dinamika debate ga je pozitivno presenetila«, ker je menda mlajše kolege in kolegice spodbudila k razmišljanju, kaj je novinarsko delo.

https://www.youtube.com/watch?v=n06ssX-8K60&ab_channel=INMEDIARES

V podkastu tega bloga o oblastniškem prevzemu RTV hiše, ki ga Bergant še ni opazil

No, sam niti učinkov svojega razmisleka ni želel predstaviti, kaj šele (pri) drugih. Pojasnilo, v katerem ni navrgel nič vsebinskega o oddaji in nič takšnega, kar bi mu lahko kdorkoli prav zameril, je končal z optimizmom, da se »vidno ostrita občutek in zavedanje, kje so meje profesionalnosti« med novinarji. Kako bodo problem

neprofesionalnosti Utripa in sicer v hiši reševali kar s svojimi občutki in ali bo to res kaj pomagalo ali zadostovalo? Ne, ne, to je zgolj zelo retorično spraševanje!

Ne mara razprave o metli

Novinarjevo firbcanje, kaj se dogaja z »novo sirkovno metlo« na televiziji, je voditelj Odmevov ekspresno ublažil s sprenevedanjem: njemu zanesljivo dobro znano dejstvo, da je frazo uporabil predsednik Janša in z njim izrekel pričakovanje [po politični metli v podobi novega generalnega direktorja Andreja Graha Whatmougha](#), je sprva začudeno skrnil za svojo nevednost: »Ne vem, kakšni so nameni, kot to imenujete, nove metle«. Seveda, ker politizacije pač ne sme opaziti in se mora pretvarjati, je poskušal evazivno podvomiti v razpravo o metlah na že komično splošni ravni:

»V 21. stoletju govoriti o metlah je malo passé.«

Novinar se je njegovemu izogibanju začudil s podvprašanjem »Če imamo čarovnice, imamo tudi metle«, da bi vendarle kaj izvedel. Ni sicer znano, s čim Bergant pometa doma, če ne z njo, ampak gotovo živi v 21. stoletju in vsaj metaforika, v katerih nastopa, se zaenkrat še ni spremenila, vključno z moderno angleško frazo »A new broom sweeps clean« ali francosko »Le nouveau balai balaie bien«. Kot poliglot bi to moral dobro vedeti, toda če ni metle ali vsaj razprave o njej, kakopak ni problema in s tem nevarnosti njegovega odgovora, zato se je varno razpravi o njej izmakniti skozi zanikanje in metlo za vsak slučaj odložiti v kakšnem prejšnjem stoletju...

Bergant je žalosten

Za skoraj metanivojsko izmikanje bi lahko šteli tudi njegovo oporekanje »histeriji v javnosti, kot da si mi nič ne upamo«; na kaj se to nanaša, raje ni specificiral. No, morda se nanj? Kaj si torej upa opevano pogumen Bergant? Naslov intervjuja z njim je že po sebi indikativen: »Žalosti me, da so nekateri kolegi izvajalci nepremišljenih sprememb«. Ob zgoraj podani analizi omembe nepremišljenih sprememb, ki morajo biti pametne, pa to niso, je še bolj značilen poudarek izražanja čustev - novinar je žalosten, ko opazuje kolege! Znova je v razpravi varno opustil kontekst, zakaj to počnejo, po čigavem diktatu in seveda vsa imena.

Predstavljajmo si, da bi Društvo novinarjev Slovenije bilo le žalostno, ker nam oblast ruši in jemlje medije. Predstavljajmo si zgolj žalost evropskih politikov ob reševanju RTV Slovenija in Slovenske tiskovne agencije. Ali pa protestnike, Jašo Jenulla in Teo Jarc, ki že devetdeset petkov vztrajajo na ulici, ker so nekam žalostni zaradi strahovlade. Predstavljajmo si, da je Luka Mesec žalosten, kar nam vlada orbanizira državo na poti v avtoritarnost. Kaj bi bilo, če bi vsi bili samo žalostni? Res je, Berganta bi moral nekdo močno potolažiti, če tole ne bi bila ena sama žalost od izmikanja!

<https://www.youtube.com/watch?v=Rn8zsUMU0qY>

O fenomenu žalostnega Berganta kot sindromu debakla novinarskega poguma tudi v podkastu

Zakaj ni problem Možina

Ob poizvedbi, če se ima za ideološko opredeljenega, se je Bergant označil za »zasebno osebo« ki »ima stališče in vrednote«. Neverjetno! Bolj abstraktno znova ni šlo: po njegovem svet ni samo črno-bel, vse ni samo rdeče ali belo, kot se je globokoumno izrazil o barvitosti sveta. Pričakovali bi, da bo po vseh mesecih, če ne letih, jasno nakazanih političnih teženj prišel do spoznanja o preoptimističnosti svojega začetnega mnenja. Sedaj skozi vse vrste izmikavanja skozi pretvarjanje, nevednost in zanikanje kar dobro vemo, da se pri njem tak preskok v glavi ni zgodil, ker ga ni zmožel niti v enem stavku sicer dolgega intervjuja.

Naključje je hotelo, da je ta izšel na dan [objave Utripa](#) z njegovo sodelavko Mojco Pašek Šetinc. Od nje bi se lahko marsikaj naučil in kolegice niti ne rabi vprašati po mnenju, če ga ne pozna. Naj si kar ogleda oddajo, kjer je ta navedla ključen stavek: »RTV Slovenija je pred dokončnim prevzetjem vladajoče politike.« Našla se je prva novinarka, ki je grenko resnico uspela izreči v eter svojega medija. Za kar je potrebno imeti pogum, tisti pravi, ki ga večina ne zmore. Kaj takšnega bi bilo tudi v skladu z načelom slovitega novinarja Carla Bernsteina iz afere Watergate, ki ga Bergant navaja v intervjuju: da novinar išče največji možni približek resnici. Toda kaj, ko je s svojim izmikanjem na strahovito slabi poti.

Zdaj najbrž bolje razumemo, zakaj težava javne radiotelevizije ni zares Jože Možina. On je transparentno političen in ideološki, v opisanem smislu torej odkrit in pošten. Ne, pravi problem hiše so tisti, ki so žalostni.

Več:

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Skoraj zrušili Baškoviča, nastavili svojo varuhinjo](#)

[Škandalozen Utrip z Možino](#)

[Politični desant na RTV Slovenija: nova metla v akciji](#)

[Resolucija o Sloveniji v Odmevih: Bergant se Logarju ni upiral](#)

[Vodstvo hiše manipulativno brani Možino](#)

Poskus prevzema MMC RTVS ali »Slovenije ni več, zdaj gre za Madžarsko«

2. februar 2022

Brezobzirna demontaža demokracije in družbenih sistemov, vključujoč prevzeme množičnih medijev, je tik pred volitvami v zaključnih zamahih, Janševa iliberalna vlada v duhu klasičnega avtoritarnega režima orbanovskega tipa ničesar ne prepušča naključjem. Predvolilno vrenje je napet čas, ko je nesramežljivo še ojačala svojo držo trdorokca, intenzivirala nastavljanje svojih kadrov in konsolidacijo svojega vpliva v podjetjih v državni lasti, hkrati pa hiti prodajati infrastrukturo in turistične bisere Madžarom. Več kot jasno v zameno za predhodno finančno in politično pomoč svojega velikega brata Viktorja Orbana. Situacija, ki na trenutke kliče po vstajenju Jožeta Pučnika in njegovem klicu »Slovenije ni več, zdaj gre za Madžarsko!«

Kar bi lahko pospešeno razprodajo in pljenje države lažnih patriotov v režiji trojčka SDS-NSi-Konkretno ob pomoči SNS ustavilo, niso zgolj volitve, na katere se ponižno stavi, saj je do teh še najmanj dva meseca in pol, do takrat pa lahko Janša svojo fatalno škodo še potroji, ampak zgolj res obsežni množični protesti državljanov, ki bi zrušili avtorski režim. Vendar je ironično ravno golo dejstvo, da se volitve bližajo, postalo nekaj, kar prinaša uspavalni učinek na volivce, zato je nastopil pravi trenutek za še bolj brutalno nebrzdano pustošenje, ker tovrstnega refleksa revolta državljanov preprosto ni pričakovati.

Logika razlage torej ne sme biti, da Janša pleni, kolikor lahko, ker mu bje zadnja ura. Ne, z močno represivno policijo se sicer nima ničesar bati, toda paradoksalno uspavanost volivcev, vključno z njihovim novim upom Robertom Golobom in četverico opozicijskih strank iz KUL-a, deluje kot voda na mlin orbanovski vrhuški, saj se ob vsakem novem »incidentu« vsi po vrsti tolažijo z argumentom, da je treba zdržati le še dva meseca.

Žalostni na RTVS

Nekaj podobnega se bržkone zaman tolažijo tudi na RTV Slovenija in [so žalostni, kot Igor E. Bergant](#): podreditev javnega servisa je v najmočnejšem zagonu doslej in volitve po sebi ne bodo prinesle končnega olajšanja, nadzorni in programski svet sta kompletirana s politično lojalnimi kadri, ki komaj čakajo, da opravijo svoje umazano delo po nareku režima in tudi v času po volitvah, vsem pa se fučka za profesionalno novinarstvo.

Eksekutiva na TV Slovenija je trenutno najbolj operativna, linija Whatmough-Zadravec-Areh-Rebernik deluje relativno uspešno in se trudi po svojih močeh in [v skladu z mesečnimi uredniškimi vložki Uroša Urbanije](#), ki pripravlja svoje analize poročanja, s čimer vlada nemoteno in brez odziva vodstva vrši neposredni pritisk na javni servis. Liniji se bo prejkone priključila še »pravoverna« [nova varuhinja pravic gledalcev in poslušalcev Marica Uršič Zupan](#).

<https://www.youtube.com/watch?v=Rn8zsUMU0qY>

O burnem dogajanju na RTV Slovenija podrobneje tudi v podkastu tega bloga

Kar eksekutivo tare kot največji problem, da bi si povsem podredila televizijo kot medijsko trobilo, je premajhno število lojalnih in voljnih novinarjev. Če povemo po vojaško: v svojih rokah ima poveljstvo, nima pa dovolj vojakov. Situacija je torej nekaj drugačna kot na Planet TV in Siolu, kjer sta Mirko Mayer in Peter Jančič čisto mimogrede postrojila svoje novinarske četice za potrebe širjenja politične propagande vladajoče vrhuške. Zato so v duhu uresničitve zloglasnega programske-produkcijskega načrta nedavno pripeljali Vineta Bešterja in na avdiciji našli nabor novih, pretežno mladih in neizkušenih kadrov, ki ne bodo imeli težav s poslušnostjo pri ustvarjanju informativnih vsebin na drugem programu.

Na vrsti je MMC RTVS

Toda zdaj se lovke stegujejo še po Radiu Slovenija in pred tem po nadvse pomembnem portalu MMC RTV Slovenija. Generalni direktor Grah Whatmough je objavil razpis za novega direktorja televizije, obenem pa v internem glasilu Informator tudi spremembo izvedbenega akta, ki odgovornemu uredniku informativnega programa TV Slovenija omogoča imenovanje in razrešitev urednika uredništva za nove medije, torej MMC, brez soglasja odgovornega urednika informativnega programa Radia Slovenija. Manever je enostaven, s prekvalifikacijo »soglasja« v »mnenje« doseči neposreden vpliv na MMC, ki ga trenutno vodi Kaja Jakopič. V praksi to razkriva možnost, da bi verjetno Jadranka Rebernik lahko tja neposredno nastavila novega urednika.

Ker je MMC novičarski portal z zelo veliko branostjo in odmevnostjo, je za politično propagando oblastnikov tik pred volitvami izjemnega pomena njegovo obvladovanje, saj so se ob prestižnem Siolu doslej morali zadovoljiti [z okoli 40 manjšimi strankarsko obvladovanimi portali](#) na čelu s svojo paradno Nova24TV. [Novinarji MMC sicer nasprotujejo](#) spremembi v načinu imenovanja svojega urednika uredništva in zahtevajo, da se omenjena objava spremembe prekliče. Ob tem so ogorčeni, so zapisali, saj niso bili obveščeni o njej in ko se »potiho, brez dialoga in pospešeno uvaja stanje, kot ga še nikoli ni bilo«. Spomnili so na [nekaj ključnega](#), kajti če jim bo usodo krojila Jadranka Rebernik, bo to storila oseba, ki je sama bila imenovana brez mnenja kolektiva:

»Pri tem opazamo vzorec odločanja pod trenutnim vodstvom javnega zavoda. Žrtve tovrstnega izključevanja so bili že naši kolegi v uredništvu televizijskega informativnega programa, ki jim je bilo onemogočeno podati mnenje o imenovanju v. d. odgovorne urednice informativnega programa, čeprav to zahteva zakon o medijih, kot je jasno opozorilo Društvo novinarjev Slovenije.«

Ob aktivu MMC je podpisana še Koordinacija novinarskih sindikatov RTVS, Sindikat novinarjev Slovenije ter aktiva novinarjev Radia Slovenija in informativnega programa TVS. Tak odziv novinarjev seveda velja pozdraviti, znova pa pri tem pogrešamo jasno diagnozo stanja, podobno kot pri Bergantu: ob vseh znanih dejstvih je spet umanjala ocena pravih motivov opisanih manevrov, ki bi za informiranje javnosti bila ključna. Še zlasti takrat, ko gre za protestna pisma novinarjev, si težko predstavljamo, da ti ne znajo obsoditi političnega prevzema lastne hiše, ampak zgolj partikularno izražajo svoje nezadovoljstvo nad posamičnimi ukrepi.

Zgodovina se ponavlja

Ob vprašanju (ne)ustreznosti diagnoz in opisov je tu še vprašanje ustreznosti dejanj: pri vseh neskrto izraženih namerah eksekutive imajo novinarji najpomembnejša medija v državi namesto pisem vendarle v rokavu še vsaj en močan adut, ki ga lahko tudi ponavljajo in upajmo, da ga še pravočasno izkoristijo. Tak adut je generalna stavka.

Spomniti velja, da je leta 2012 in pred tem, po [nastavitvi odgovornega urednika Uroša Urbanije](#) na čelo MMC, sicer sedanjega direktorja Ukoma, na portalu [že prihajalo do močnih trenj v novinarskem kolektivu](#), ki so rezultirala v vsem naštetem: politični uzurpaciji, apatiji novinarjev in končno tudi indolenci, da bi politični prevzem hiše, ki se je odvil v prvem Janševem mandatu, poimenovali s pravim imenom. Čas je, da bi se iz zgodovine prevzemov tudi česa naučili.

Več:

[Skoraj zrušili Baškoviča, nastavili svojo varuhinjo](#)

[Jadranka Rebernik že izvaja cenzuro](#)

[Vlada več ne skriva ambicije po poseganju v informativni program na javni radioteleviziji](#)

[Novinarstvo med nesolidarnostjo in ekscesnostjo: primer MMC](#)

[Kdo bo novi odgovorni urednik MMC na RTV Slovenija](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

[Janševi mediji se krepijo: sedem novih portalov, tokrat bolj ideološko obarvanih](#)

[Kateri so strankarski mediji na spletu?](#)

[Vodstvo TV Slovenija odpovedalo pogodbe vsem kolumnistom oddaje Studio City](#)

Politizacija RTV Slovenije se nadaljuje: Peter Gregorčič kadrovsko kompletira ekipo

17. februar 2022

Ekipa politično nastavljenih kadrov na RTV Slovenija se počasi kompletira, novi predsednik Programskega sveta RTV Slovenija je z neverjetnimi 28 glasovi podpore, kar že po sebi kliče po analizi glasovanja, [postal dr. Peter Gregorčič](#), sicer kolumnist Janševe Nova24TV. Očitno so zanj navdušeno glasovali tudi svetniki iz vrst RTV Slovenija, kar marsikaj pove o razmerjih moči in voljnosti novinarskega kolektiva.

Ko so ga še v prejšnji sestavi urednikov poskušali [lansirati kot političnega komentatorja na TV Slovenija](#), kjer je odkrito zagovarjal nečedne posle ministra za okolje Andreja Vizjaka, si najbrž omenjeni ni predstavljal, da ga čaka tako hitra in strma kariera v isti hiši. Vse je mogoče, če si pravoveren kader. Niti voditeljica Rosvita Pesek, [ki ga je gostila v Odmevih](#), ni mogla skriti svojega navdušenja ob svoji predstavitvi:

»Predsednik je postal 42-letni izredni profesor doktor fizike Peter Gregorčič, ki je dobil skoraj absolutno podporo, saj je proti glasoval le eden od 29 svetnikov. Gregorčič se je med drugim javno izpostavil že pred desetimi leti, ko si je prizadeval za popolno financiranje osnovnošolskega izobraževanja tudi v zasebnih šolah.«

Sramota opozicijskih strank

Skoraj »plebiscitarna« podpora za človeka, ki je pogumno zastavil svoje ime za zasebno šolstvo, sicer reden komentator in gost Janševih medijev, je že večkrat dokazal svojo polno politično in ideološko lojalnost. Sedanji pravoverno enostranski Programski svet, imenovan na silo v nasprotju z zakonom, zanesljivo pomeni, da bo RTVS še bolj čvrsto v rokah Janše in njegovih satelitov, javni zavod pa ne bo več javni servis, ampak glede na pričakovanja in *modus operandi* predvsem propagandni. V Odmevih smo iz Gregorčičevih ust slišali sramoten pok, da sodni postopki zaradi spornega imenovanja programskih svetnikov sploh niso bili sproženi, navzlic napovedim, kar pomeni le, da se sedanji opoziciji fučka za neodvisno novinarstvo.

<https://www.youtube.com/watch?v=utAlyALhQAU>

O neustavljeni in nezadržni politizaciji javne radiotelevizije tudi v podkastu bloga

Naj spomnim, da je po mnenju zakonodajnopravne službe Državnega zbora neuravnoteženo imenovanje novih svetnikov problematično in v neskladju z zakonom,

kar je mnenje, na katerega se je vladajoča koalicija gladko požvižgala, pasivna opozicija pa ni storila dovolj, da bi ga ustavila. Od imenovanih svetnikov bi seveda zaman pričakovali moralno držo, v skladu s katero bi se svojim pozicijam odpovedali. Popolnoma jasno je, da je svet v taki sestavi docela neverodostojen, podobna prevlada pa velja tudi za nadzornike. Zato je nujno jasno poudariti, [da sramota nista politizacija in novi predsednik sveta, sramota so stranke Kul-a](#), ker niso izkoristile vseh pravnih sredstev, da bi projekt »vojne z mediji« in podrejanja javnega servisa vsaj poskušale ustaviti.

Napad na izvajalce javnomnenjskih raziskav

Na podoben način so za Gregorčičevega namestnika programski svetniki iz svojih vrst izvolili [Andreja Prebila](#), sicer tesnega sodelavca Aleksandre Pivec, ki na ta način s svojo stranko Naša dežela dobiva še nekaj dodatnega posrednega vpliva na javni radioteleviziji.

Tudi sicer se vsak dan bolj krepijo pritiski na hišo. Ukom s svojimi mesečnimi poročili in šikanami proti posamičnim novinarjem ne kaže volje po zmanjševanju nezaslišanega pritiska, prej obratno. Nadzorni svet je vodstvu nedavno naročil, da mu do naslednje seje čez nekaj dni predloži dokumentacijo o sodelovanju z inštitutom Mediana, ki za RTV opravlja javnomnenjske raziskave. Predsednik vlade je znan po svojem serijskem zavračanju rezultatov anket Mediane in Ninamedie, tudi po osebnih in žaljivih obračunih z Janjo Božič Marolt in Nikolo Damjaničem.

Ker so ankete pomemben element pri oblikovanju volilnih preferenc, Borut Rončević pa kot lastnik stoji za anketami Parsifala in je obenem predsednik nadzornega sveta RTV Slovenija, si zlahka predstavljamo, kam avtorska oblast s svojimi izvajalci, ki jih ne ustavlja niti potencialni interesni konflikt, cilja s tovrstnim dejanjem.

Principi infotainmenta

Po tretji strani nastavljen vodstvo hiše nemoteno hiti s vzpostavljanjem svojem alternativnega informativnega programa na 2. programu TV Slovenija. Po ukinjanju ključnih informativnih oddaj na prvem že oglašujejo novo oddajo Panorama, kjer so popolnoma prevzeli principe infotainmenta in očitno stavijo na zabavljajske elemente pri informiranju. Na podoben način bodo Igorju Pirkoviču zaupali vodenje političnega omizja pod imenom Arena ob nedeljah ob 20. uri zvečer. In če povemo v šali: kam bodo uvrstili redne nekajmesečne promocijske pogovore z Ernestom Petričem, ki jih vodi Jože Možina, še ni povsem jasno, ampak predsedniške volitve bodo k sreči že letos. Z novim informativnim formatom začnejo predvidoma 21. februarja, menda zato, ker želijo po zaključku prenosov olimpijskih iger na Kitajskem ohraniti publiko, ki bo s športnega okusa menda takoj »prešaltala« na Panorama in druge njihove paradne oddaje.

Jumbo plakat, ki obeta infotainment pristop

Skoraj edina dobra novica zadnjega časa, ki prihaja iz RTV hiše, je bil odziv aktiva novinarjev Radia Slovenija, ki je zloglasna poročila Ukoma in Uroša Urbanije ocenil za »grobo in nedopustno poseganje v neodvisnost novinarskega in uredniškega dela«. V izjavi, ki so jo podprli še drugi aktivni novinarjev, Društvo novinarjev Slovenije in med drugimi tudi Katedra za novinarstvo na Fakulteti za družbene vede Univerze v Ljubljani, so v ravnanju Ukoma videli predvsem izražanje nezadovoljstva s tistimi vsebinami, ki odražajo za vlado morda neprijetno realnost. Zapisali so, da iz ocen zelo očitno veje želja po relativizaciji sporočil v prispevkih oziroma po zamegljevanju bistva z vsiljevanjem vladnih odzivov, kjer to ni potrebno.

Izjava predstavlja v perspektivi moje dosedanje kritike prešibkega in meglene odziva na politične pritiske korak naprej v odločnosti, še vedno pa čakamo na jasno obsodbo politizacije servisa in ne zgolj reakcije na posamična dejanja, ki se vršijo v njenem imenu. Zdaj, ko je politični prevzem RTV Slovenija skoraj kompletiran, je počasi že skoraj prepozno za dejanje, ki ga [ves čas predlagam kot edino vsaj simbolično gesto](#): splošno stavko vseh novinarjev javnega servisa.

Več:

[Kako obraniti Vizjaka: »aktivni državljani« se z Nova24TV selijo v Odmeve](#)

[Programski svetnik, ki ga rubijo, ker ne plačuje RTV prispevka](#)

[Svetniki RTV Slovenija s klofuto novinarskemu kolektivu in strokovni javnosti](#)

[Programski svetniki zapečatili usodo javne radiotelevizije](#)

[Poskus prevzema MMC RTVS ali »Slovenije ni več, zdaj gre za Madžarsko«](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

TV Slovenija je že postala BBC World News

27. februar 2022

Ob svoji ustoličitvi je nov direktor TV Slovenija Valentin Areh dejal, da si bo prizadeval navezati stike z najuspešnejšimi evropskimi javnimi televizijami (BBC, ZDF in ORF), da bi prejel kakšen nasvet, izkušnje in jih potem tudi vnesel v svojo programsko shemo. Kaj doslej jih očitno javna radiotelevizija ni imela. Alojzij Bogataj, eden od programskih svetnikov iz vrst desnice, je za Družino takrat navdušeno povedal: »Po mojem mnenju je Valentin Areh primeren za v. d. direktorja TV Slovenija. Tudi sam sem ga podprl in glasoval zanj. Izrazil je željo oziroma potrebo po medsebojnem konstruktivnem sodelovanju z vsemi odgovornimi uredniki. Televizijski program želi pripraviti na način primerljivosti z javnimi servisi v Evropi, britanskim, nemškim in avstrijskim – BBC, ZDF in ORF.«

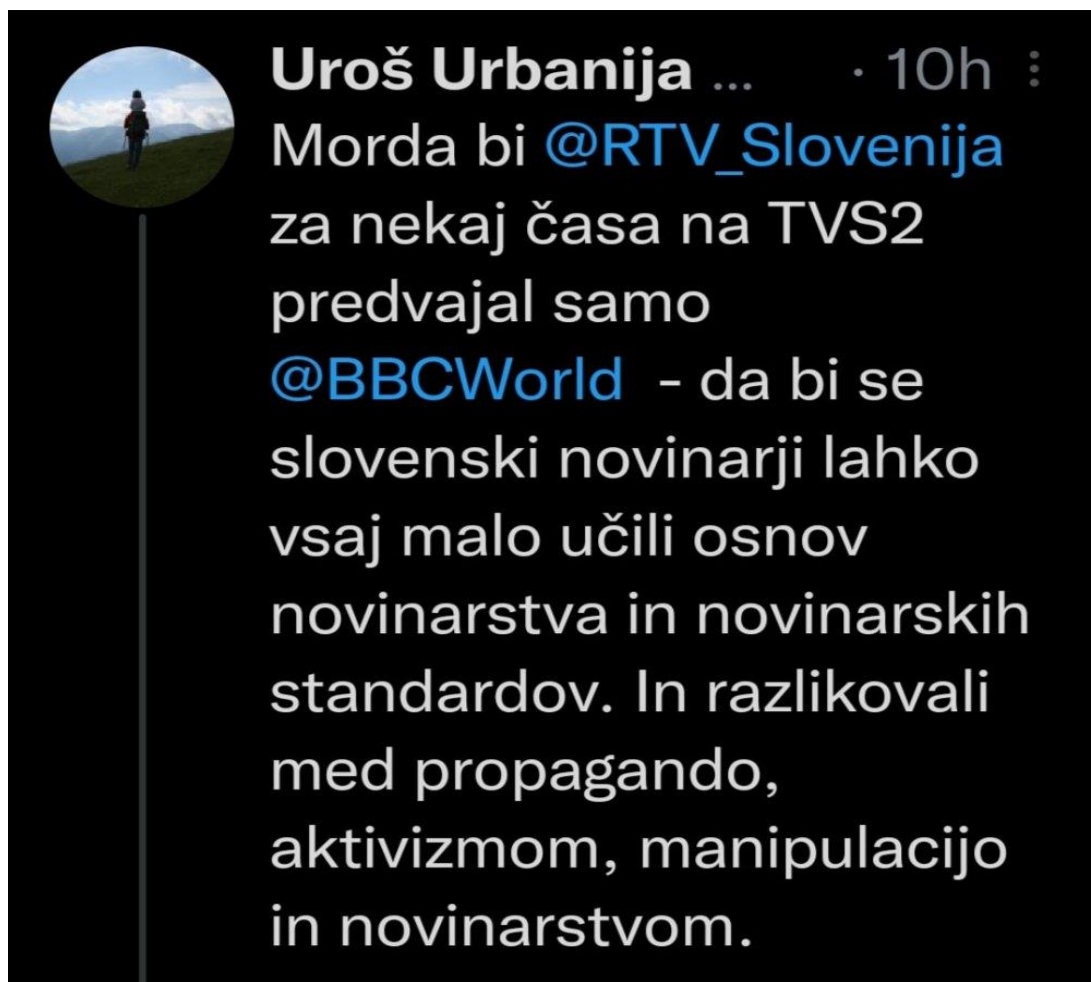
Vendar si nihče ni predstavljal, da bo novo politično vodstvo RTV Slovenija primerjave vzelo čisto dobesedno. Če je Areh dejal, da bo TV Slovenija tako rekoč postala nov BBC, nismo vedeli, da si je to predstavljal tako amatersko, kot je bilo videti včeraj na drugem programu med 20. in 22. uro zvečer. Voditeljica Tednika Jelena Aščič je na svojem Facebook profilu kritično napisala:

»Spoštovane plačnice, spoštovani plačniki RTV prispevka. Pravkar lahko na 2. programu slovenske javne televizije TV SLO spremljate informativni program britanske javne televizije BBC. Z britanskimi voditelji, novinarji, dopisniki, grafikami, napisi. V slovenščini je le simultani prevod. Ob sicer odlični novinarski, dopisniški, voditeljski in uredniški ekipi Zunanjepolitične redakcije TV SLO, ki je že nešteto do zdaj, nazadnje v četrtek, pokazala, da zna in zmore pripravljati odlične oddaje ob izrednih dogodkih po svetu. Kaj je sporočilo te odločitve vam in nam in kaj sledi?«

Seveda je bila uredniška odločitev sramotna, težko jo upravičijo izredne razmere. Časovno simultana umestitev programa BBC World News na po novem paradni drugi informativni kanal, saj po programskoprodukcijskem načrtu politično pravoverno vodstvo stavi na novo shemo informativnih oddaj, očitno v veliki želji, da jo uniči na prvem, kaže na popoln amaterizem in še bolj najbrž na željo, da se RTV hišo preprosto sesuje, sposobnim novinarjem v hiši, ker niso pravoverni, pa enostavno ne dovoli delati. Ker poteka vojna v Ukrajini in je produkcija potrebna, so se čisto enostavno nadvse diletantsko domislili prevajalke in vklopa v prenos na drug, tokrat BBC program! Na ta način lahko po novem napolnijo kar celotno programsko shemo!

Po pričakovanju je odločitev pozdravil direktorja vladnega Ukoma Uroš Urbanija in pohvalil garnituro, ki se je odločila za prenos, kar samo utrjuje nakazano prepričanje o

ciljih političnega rušenja javne radiotelevizije ob pomoči urednikov in novinarjev, ki se se prodali politiki.

Urbanija je takoj posolil novinarjem RTV Slovenija in pozdravil odločitev

»V vodstvu se zahvaljujemo za izkazano podporo svetnikov, hkrati pa se zavedamo velike odgovornosti, ki jo prinaša potrditev programske-produkcijskega načrta za prihodnje leto. (...) Nekatere vsebine se bodo zato prihodnje leto nadgradile, modernizirale, druge pa umaknile, da bi omogočile prostor novim oddajam. Vse v upanju, da bomo zadostili našemu javnemu poslanstvu in zadovoljstvu našega občinstva.« Besede, ki jih je namenil generalni direktor RTV Slovenija Andrej Grah Whatmough ob sprejetju programskih in produkcijskih sprememb, zdaj pa si omenjeni poskuša kupiti mandat z glasovi zaupnice v Programskem svetu. No, niso nam povedali, da ne bodo naše oddaje in tudi ne naš program. Bomo morali začeti plačevati naročnino BBC-ju? Tisto, ki je Janez Janša, Aleš Hojs in nekateri programski svetniki iz kvote SDS ali blizu tej vladi že itak ne plačujejo?

Več:

[Hojsova manipulacija glede neplačevanja RTV prispevka](#)

[Kako RTV reklamira tiste, ki hujskajo proti plačevanju prispevka](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Svetniki RTV Slovenija s klofuto novinarskemu kolektivu in strokovni javnosti](#)

[Direktor Areh prekoračil svoje pristojnosti glede Studia City](#)

[Pritiski in cenzura na TV Slovenija: morajo novinarji Tarče na dopust in bo oddaja odpovedana?](#)

Jadranka Rebernik imenovana kot srbski vožd Slobodan Milošević: glasovalo je skupaj 104 odstotka novinarjev!

6. marec 2022

Kar dve eklatantni izigravanji zakonov se trenutno odvijata na RTV Slovenija, politično dirigirano vodstvo želi izpeljati nezakoniti razpis za generalnega direktorja Andreja Graha Whatmougha, obenem pa je omenjeni za odgovorno urednico informativnega programa TV Slovenija imenoval Jadranko Rebernik, dosedanjo vršilko dolžnosti, brez večinskega soglasja kolektiva. Naj na začetku pojasnim, kaj je narobe s slednjim.

Obnemeli novinarski kolektiv

Rebernikova že na dosedanjo funkcijo sploh ni bila imenovana s predhodnim mnenjem uredništva, ki ga nalaga Zakon o medijih v svojem 18. členu, kajti tovrstno mnenje je potrebno tudi v primeru opravljanja funkcije vršilca dolžnosti. Začuda je novinarski kolektiv ob tem trajno obnemel, [na kar sem večkrat opozoril](#). Zdaj pa so izpeljali še nov tehnični trik: Zakon o RTV Slovenija v svojem 21. členu predvideva situacijo, ko je kandidat za odgovornega urednika s strani kolektiva zavrnjen, če ni prejel pozitivnega mnenja, za kar šteje, če zanj glasuje večina zastopnikov uredniško-producentskih enot. V takem primeru, ko ne prejme dovolj podpore, lahko novinarji predlagajo svojega kandidata, ki ima pozitivno mnenje, o čemer obvestijo programski svet in kar predvideva tudi 63. člen Statuta RTV Slovenija.

Izpeljana manipulacija in zloraba zakona in predpisov se je tokrat odvila v tej smeri: čeprav je 82,18 odstotkov novinarjev TV Slovenija podprlo protikandidata Mitjo Preka, skupaj [je po poročanju Večera](#) glasoval 101 upravičenec od skupnih 139, pa je menda o kandidatki Rebernikovi pozitivno mnenje podalo le 22 upravičencev, kar znese 21,78 odstotka vseh, ki so podali svoje mnenje. Štiri glasovnice naj bi bile neveljavne. Kandidatu Preku je pozitivno mnenje namenilo 83 upravičencev oziroma 82,18 odstotka. Ob tem je komisija ugotovila, da je pozitivno mnenje uredništva premočno prejel Prek, vendar je navzlic temu generalni direktor imenoval Rebernikovo!

Slaba glasovalna kopija Miloševića

V javnosti je Igor E. Bergant, tisti novinar in predstavnik novinarskega kolektiva, [ki ne želi opaziti](#), da v njegovi hiši poteka politizacija, [takole pojasnil, zakaj je seštevek obeh podpor višji od 100 odstotkov](#): upravičenci so lahko dali podporo kar obema kandidatoma. Zelo inovativno, torej! Ne bo odveč navesti tale zgodovinski memento:

Slobodan Milošević je bil 6. decembra 1989 razglašen za predsednika Srbije po referendumu, na katerem je prejel 104 odstotke v kosovskem mestu Drenica, kjer je bilo prebivalstvo za nameček stoodstotno albansko. No, na ta znameniti anekdotični pok se velja spomniti, kajti v primeru Rebernikove je glasovalo, podobno kot pri velikem voždu, natanko 103,96 odstotka vseh novinarjev v kolektivu! Očitno je čisto posebna kazen za njegove komunikatorje, ki niso opazili politizacije svoje hiše, da v funkciji portparolov sporočajo imenitne »presežne« rezultate glasovanja. Za kazen, jasno!

<https://youtu.be/utAIyALhQAU>

V podkastu tudi o političnem prevzemu javne radiotelevizije

Kaj torej storiti z več kot prepoznavno spornim glasovanjem za odgovorno urednico RTV Slovenija? Se bodo novinarji dvignili proti odgovorni urednici in kdaj lahko pričakujemo splošno stavko vseh v hiši zaradi neznosnih razmer političnega podrejanja, na kar opozarjam, da je nujna gesta? Videti je, da se že medijski mainstream posebej ne ubada z dogajanjem, novinarji RTV hiše tudi ne, širša javnost je pretežno tiho, če odmislimo petkove protestnike in se, kar je običajno v takih primerih, anemično preizkuša v spontanah vajah iz indiference in pozabljanja; ljudje se pač čisto vsega navadijo! Omenjeni 104 miloševićevski odstotki za Rebernikovo očitno pomenijo, da je v kvoti 22 upravičencev, ki so jo podprli, že osem takih, ki so glasovali za oba kandidata, kar je bizarno po sebi. Po vsem sodeč so se modela glasovanja za oba hkrati domislili v želji, da bi izboljšali njen pričakovano slab rezultat. Seveda je vsak od teh 22 glasov pomenljivih in vsak zase je dokaz, kako nizko so se pripravljene novinarji spustiti in popolnoma zatajiti svoje profesionalno poslanstvo. Po vseh škandalih, povezanih z uredniško promocijo Jožeta Možine in Igorja Pirkoviča, pritiskih na novinarje Tarče, odpovedi časopisja v hiši in cenzuri je torej Rebernikova končno nagrajena!

Generalni v prirejen razpis, ker ne izpolnjuje pogojev

Na podoben način javnosti dovolj ne vznemirja nezakonit manever generalnega direktorja, ki je odprl nov razpis za svoje delovno mesto, ker ga nas sodišču preganja prejšnji direktor Igor Kadunc, saj je bil očitno protipravno imenovan na položaj brez izpolnjevanja razpisnih pogojev - moral bi imeti najmanj triletne izkušnje pri vodenju velikih organizacijskih sistemov, sam pa takih izkušenj nima in jih ne more dokazati. Zato se je inovativno domislil zakonskega obvoza s pomočjo novega razpisa, kjer ni takšne omejitve, in ker je sestava Programskega sveta tudi [nezakonito politično enobarvna](#) in njemu naklonjena, lahko zlahka pričakuje, da bodo svetniki rade volje pomagali izpeljati njegov perfiden manever izigravanja.

Ob zgolj pobožnem upanju, da se bodo novinarji postavili zoper odgovorno urednico, je neslavno zatajila uvedba informativnega programa na drugem sporedu. Že nekajkrat

prestavljen začetek oddaj, kot so Panorama, Magnet in ostalih, so dodali v sporede časopisja za 7. in 8. marec, toda sodeč po najavi sporeda na MMC RTV Slovenija jih na navedene dneve gledalci spet ne bodo mogli gledati!

Napovedniki za oddaji Magnet in Panorama za 7. in 8. marec, ki pa ju po vsem sodeč sploh ne bo na sporedu

Medtem ko generalni direktor navdušeno hvali svoj politični kader, je Valentih Areh prejkone že obupal, da bi kandidiral za direktorja TV Slovenija na podlagi svojega trenutka streznitve, čeprav se Rebernikova pretvarja, kako se je uvajanje PPN in polomija s paralelnim programom na drugem sploh ne tiče! Skrajno ironično je generalni direktor v kratki izjavi ob njenem imenovanju za polni mandat zapisal, »da je imelo odločilno vlogo pri imenovanju Jadranke Rebernik za odgovorno urednico njeno aktivno in uspešno sodelovanje pri izvajanju Programsko-produkcijskega načrta (PPN) za leto 2022, ki ga je Programski svet RTV Slovenija sprejel novembra lani«.

Putinovski rafali proti RTVS

V vmesnem času sicer RTV hišo obstreljuje najbolj putinovsko razpoloženi šef kakšne vlade v Evropi. »Skupina proruskih ekstremistov je zasegla del programa nacionalne televizije, imenovanega Tarča, in ga uporabila za napad na vse ukrepe za pomoč Ukrajini, pri čemer je odkrito igrala na Putinovo agendo,« je propagandistično tvitnil

Janša in skrajno cinično dodal: »Opravičujemo se našim partnerjem Evropski uniji in Natu, ter predvsem ljudem, ki trpijo zaradi ruske invazije v Ukrajini«.

Janševi rafali proti RTV Slovenija so tudi v funkciji maskiranja političnega vpliva na javni servis

Ob novem brutalnem pritisku na RTV hišo je izpeljal še eno manipulacijo skozi pojasnilo, da slovenska vlada nima vpliva na RTV in »ne prevzema odgovornosti za njihova dejanja«. [Na podoben način je uspel zapisati še](#): »Sramota ste, Tarča! Nekaj takega kot britanski fašisti, ki so ob napadu Nemčije in SZ na Poljsko sejali dvom v odločitev VB za nasprotovanje Hitlerju.« Dopoldne so torej ertevejevci britanski fašisti in podporniki Hitlerja, popoldne pa proruski ekstremisti.

Vojna v Ukrajini ni poskrbela zgolj za predvolilne zlorabe domačega avtoritarnega režima, ki uspešno mobilizira množice na valu ukrajinskega resentimenta, sklicuje ulične shode in igra na karto Janeza Janše kot odločilnega evropskega politika, ki je v šestih dneh spremenil tok zgodovine (!), ampak tudi za svež retorični žargon diskreditiranja političnih tarč s paleto novih označevalcev, kot so putinovci, [Putinove lutke](#), proruski ekstremisti in hitlerjanci.

Slovenija

Slovenski premier je v šestih dneh spremenil tok evropske zgodovine

4. 3. 2022 23:45

Facebook Twitter

Janševa Nova24TV med odkrivanjem politične veličine svojega šefa

Več:

[Jadranka Rebernik že izvaja cenzuro](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

[Pirkoviču pogovor s Pahorjem, Možini z Janšo](#)

[Pritiski in cenzura na TV Slovenija: morajo novinarji Tarče na dopust in bo oddaja odpovedana?](#)

[Samo nenačitan novinar je dober novinar: na TV Slovenija odpovedali časopisje](#)

[Politizacija RTV Slovenije se nadaljuje: Peter Gregorčič kadrovskega kompletira ekipo](#)

[Janša je soustanovitelja ukrajinskega društva ozmerjal s Putinovima lutkama](#)

Novinarji RTVS protestirali, toda prispevek o tem so v njihovi hiši močno oklestili

7. marec 2022

Po tistem, ko se je danes [novinarski kolektiv RTV Slovenija protestno zbral pred svojo hišo](#) na Kolodvorski in prvič zelo jasno in odkrito skomuniciral sporočilo, ki smo dolgo časa pogrešali, namreč kolikšnih političnih pritiskov, siromašanja programa in politizacije so deležni, je prispevek o tem dogodku [v osrednjem Dnevniku](#) bil vse kaj drugega. Kot ponavljam, jih verjetno čaka še en korak: generalna stavka.

Najbolj udarno so svoje stališče ob protestu izoblikovali v radijskem kolektivu: »Naša dolžnost je, da se upremo dezinformacijam, lažem, poskusom cenzure, pritiskom, s katerimi želijo politika in njeni sateliti novinarje spremeniti v nekritične strankarske propagandiste in malikovalce oblastnikov, RTV pa izkoščičiti v še eno brezhrbtenično medijsko trobilo... Demokracija stoji na neodvisnih medijih, na profesionalnih, pokončnih, verodostojnih urednicah, urednikih, novinarkah in novinarjih. Mi nismo in ne bomo nikogaršnji hlapci.«

Toda vrnimo se k poročilu o protestu v Dnevniku. Sicer zelo kratek prispevek je bil časovno umeščen relativno pozno v oddajo in evidentno okleščen v poročilu o omenjenem protestnem zborovanju. Nato so ga dopolnili še z odzivom, ki želi nevtralizirati njegovo sporočilnost. Voditeljica Katarina Golob Veselič je takoj nadaljevala, da se je oglasil generalni direktor Andrej Grah Whatmough in jih pomiril: zaposleni da imajo vso njegovo podporo in da ne bo dovolil političnih pritiskov! Še več zaposlene je jutri povabil na pogovor. Kakor da bi rabelj tolažil žrtev na poti do giljotine, češ tvojo glavo bom lepo podložil in podprl, da se bo čisto nežno skotalila v košaro!

No, zdaj tudi že vemo, da je pri objavi prispevka v Dnevniku prišlo do hudega uredniškega posega z željo po omilitvi kritičnih informacij. Spodaj objavljam pismo zadolženega novinarja, v katerem novinarje RTV Slovenija obvešča, kateri ključni poudarki so bili v prispevku izpuščeni. Na primer citata Marcela Štefančiča o primerjavi med Janšo in Putinom in Erike Žnidaršič o politični propagandi »neke politične stranke« sta bila prehuda, da bi ju spustili v eter.

Pozdravljeni vsi prejemniki,

za današnji TV Dnevnik sem bil zadolžen za poročanje z novinarske konference, kjer ste se mnogi posamezniki izpostavili in predstavili večinsko mnenje o trenutni situaciji na RTV. Drugi ste jih v velikem številu podprli.

Po dogovoru z urednico Dnevnika in z njenim odobrenjem (Banjanac Lubej), sem pripravili **vest plus tri izjave**, na Quantelu sicer objavljene pod **TVD 070322 IZJAVA AKTIV NOVO2** (popisane spodaj):

Saše Krajnca

"Pričakujemo, da ob morebitnih spremembah programa javne RTV odloča zgolj RTV Slovenija in nikakor na pobudo ali v korist političnih strank in vplivnežev."

Marcela Štefančiča

"Ko gledamo kaj Putin počne z mediji, ko gledamo kaj z mediji počne Viktor Orban, vsi na ves glas in zgroženi to obsojamo. Zato se zdi še toliko bolj neverjetno, da se leta 2022 to dogaja tudi na nacionalki."

in Erike Žnidaršič.

"Podpora oblasti ni novinarstvo, to je propaganda, to sem ne sodi in mi ne bomo dovolili, da bi ta medijska hiša postala sistem, orodje politične propagande neke politične stranke."

V osrednjem Dnevniku je bila objavljena le izjava Saše, pa še ta je bila po mojem mnenju precej bolj benigna od zgoraj izbrane.

"Pričakujemo, da se bodo vse politične stranke tudi v prihodnje vzdržale vsakega poskusa vmešavanja delovanje RTV Slovenija, ki je v službi javnosti, ne pa države in ne politike. Od vodstva RTV zahtevamo, da tovrstne poskuse tudi ostro zavrne."

Več:

[Jadranka Rebernik imenovana kot srbski vožd Slobodan Milošević: glasovalo je skupaj 104 odstotka novinarjev!](#)

[Jadranka Rebernik že izvaja cenzuro](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

[Pirkoviču pogovor s Pahorjem, Možini z Janšo](#)

[Pritiski in cenzura na TV Slovenija: morajo novinarji Tarče na dopust in bo oddaja odpovedana?](#)

[Samo nenačitan novinar je dober novinar: na TV Slovenija odpovedali časopisje](#)

[Politizacija RTV Slovenije se nadaljuje: Peter Gregorčič kadrovsko kompletira ekipo](#)

[Janša je soustanovitelja ukrajinskega društva ozmerjal s Putinovima lutkama](#)

Politična cenzura: poseg v novico o novinarskem protestu

8. marec 2022

V osrednjem Dnevniku TV Slovenija so 7. marca cenzurirali novico o novinarskem protestu, ki so ga organizirali novinarji RTV Slovenija tisti dan – na njem so v kolektivu protestirali proti političnim pritiskom, ki so jih sicer prvič sploh na ta način tudi poimenovali in artikulirali s pravim »imenom«. Skratka, prelomen dogodek v boju za avtonomijo najpomembnejšega medijskega servisa v državi, kjer smo že videli, kaj se zgodi, če ta preide v skoraj popolno kontrolo Janeza Janše, kar se je zgodilo po njegovih zmagi na volitvah leta 2004.

V [svojem zapisu](#) sem podrobno poročal o sramotnem dejanju cenzure, novi podatki pa kažejo, kako se je uredniška operacija tudi odvila. O njej lahko beremo v javnem zapisu novinarke TVS Eugenijske Carl na njenem Facebooku profilu, kjer je pogumno objavila svoj apel proti tovrstnim posegom:

»Stop! cenzuri na TVS. Za včerajšnji poseg ni bilo nobenega strokovnega argumenta. Bil je to šolski primer ideološke cenzure odgovorne urednice!

Dovolj. Dovolj! Konec ubesedovanj v rokavicah o tem, kar se dogaja na nacionalni televiziji. Konec mora biti molka! Ker je cenzura najhujši od vseh pritiskov na novinarje. Ker je najbolj sistematičen od vseh nadzorov komunikacije, svobode izražanja, misli, besede. Ker je brutalno direkten nadzor nad novinarskim delom in poseg vanj. Ker ima praviloma politično, ideološko agendo. Vse naštet. Včeraj, na dan, ko so novinarji javnega medija protestirali zaradi političnih pritiskov in nevzdržnih pritiskov znotraj hiše, se je zgodila nedopustna cenzura.

Novinar je o protestu za TV Dnevnik pripravil vest s tremi izjavami novinarjev, ki so predstavili trenutne razmere na TVS, a odgovorna urednica Jadranka Rebernik z vsebino ni soglašala. Šla je celo tako daleč, da je pogojevala svoj podpis pod Dnevnik, če bi se objavila tako pripravljena vsebina. Urednica Dnevnika Saša Banjanac Lubej je nato (brez vednosti avtorja) objavila vest in povsem benigno relativizirano izjavo, s katero je Rebernikova soglašala. Banjanac Lubejeva je ves zaplet, tako kot je opisan, danes v dopisu predstavila novinarjem info programa in krivdo zanj nedvoumno pripisala Rebernikovi. Za piko na i je pa še voditeljica Dnevnika protest napovedala v tretji osebi. Novinarji so pripravili... kot da smo gledali POPTV ali A Kanal ali brali STA, ki poroča o nas.«

Kot je ob tem dogodku komentiral dr. Marko Milosavljević, je tovrsten uredniški poseg nedopusten tudi formalno z vidika etičnega kodeksa Društva novinarjev Slovenije. Kajti 29. člen v njem natančno pravi: »Nihče ne sme novinarju brez soglasja pomensko spremeniti ali predelati prispevka.« Opisani poseg Banjanac Lubej nedvomno predstavlja takšno dejanje, saj je urednica po vseh znanih podatkih na pritisk Jadranke Rebernik pomensko spremenila in predelala prispevek, očitno brez soglasja novinarja. Vprašanje je zdaj, kako se bo odzval novinarski kolektiv in ali bo ustrezno obsodil takšno prakso, še dodaja Milosavljević.

Glede na razmerja moči, politično obarvano in nastavljeno vodstvo hiše, nadzorni in programski svet je očitno prišel čas, ko si bodo morali novinarji svojo svobodo izboriti kar na terenu, neračunajoč na podporo omenjenih organov ali šefov, kar v praksi pomeni, da se bodo prisiljeni boriti za avtonomijo v svojem lastnem studiu, pred mikrofoni in kamerami. Za kaj takšnega pa se bodo morali upreti urednikom.

Več:

[Novinarji RTVS protestirali, toda prispevek o tem so v njihovi hiši močno oklestili](#)

Oblast hiti pred volitvami: na MMC RTVS bliskovito nastavili Igorja Pirkoviča

11. marec 2022

Septembra 2009 je večina članov programskega sveta RTV Slovenija [dala soglasje k imenovanju Uroša Urbanije za urednika MMC-ja](#), ki je od devetih programskih delavcev uredništva dobil le en glas. Šlo je za obdobje, ko je javni servis močno obvladovala SDS, si ga pokorila po lastni meri po zmagi na volitvah leta 2004 in z nekaj koncesijami, recimo stranki SD, obvladovala situacijo s svojimi ljudmi, kot so Anton Guzej, Jože Možina, Vinko Vasle, Stanislav Granda, Rajko Gerič in drugimi.

Nesrečna zgodovina se ponavlja, kajti govorice teh tednov pričajo o poželenju sedanjega direktorja Ukoma, da se zavihti na čelo javnega servisa kot generalni direktor, [nepričakovano in bliskovito imenovanje Igorja Pirkoviča](#) pa nam kaže, kako močno hitijo na Trstenjakovi, da bi ob sodelovanju z garnituro politično nastavljenega kadra v RTV hiši še pred volitvami po putinovsko kontrolirali drugega od treh strateško najbolj pomembnih portalov v državi: podatki o obisku za zadnje desetletje kažejo, da so na prvih treh mestih običajno 24ur.com, Siol in MMC RTV Slovenija. Slovenski Putin, [pravljčar o kuhanih žabah in poglobitni strateg vojn z mediji](#), več kot jasno ne želi na krvavi fronti ničesar prepustiti naključju.

Zgodilo se je, kar sem napovedal v besedilu [Poskus prevzema MMC RTVS ali »Slovenije ni več, zdaj gre za Madžarsko«](#), da bo avtoritarni režim s svojimi podaniki na liniji Grah-Whatmough-Zadravec-Areh- Rebernik poskušal svoje lovke stegniti še po Radiu Slovenija in MMC RTV Slovenija, čemur je služila objava razpisa za novega direktorja televizije s spremembo izvedbenega akta, ki odgovornemu uredniku informativnega programa TV Slovenija omogoča imenovanje in razrešitev urednika uredništva za nove medije, torej MMC, brez soglasja odgovornega urednika informativnega programa Radia Slovenija.

Čemu izbira za Pirkoviča? Ne gre zgolj za politično pravovernega novinarja iz vrst Združenja novinarjev in publicistov, ki ne skriva svojega navijaštva in prezira do profesionalnih novinarskih standardov. Prej moramo razumeti, da je Trstenjakova s takšnimi imenovanji jasno pokazala, v kakšni strahoviti kadrovske stiski se je znašla, saj mora na koncu operirati z manj kot desetimi res politično predanimi uredniškimi in novinarskimi kadri, ki so pripravljeni v zameno za lojalnost oblasti popolnoma zamazati svoje dobro ime.

<https://youtu.be/143No9lzP0U>

O nastavitvi Pirkoviča in strateškem prevzemu RTV hiše s strani politike v podkastu bloga

Odločitvi o novem šefu v aktivu MMC-ja sicer ostro nasprotujejo – podobno je bilo tudi po imenovanju Urbanije, ko so se zvrstili nenehni konflikti med njim in sodelavci. Še zlasti je pomemben poudarek aktiva, kjer navajajo razloge o Pirkovičevi neprimernosti:

»Ocenjujemo, da gre za novinarja, ki je v svojem delu na javni televiziji ne zgolj odkrito pristranski, ampak izrazito navijaški v korist določeni politični stranki in njenemu voditelju. Ob tem ga je kot scenarista državnih proslav plačevala vlada in že samo zaradi tega navzkrižja interesov po našem mnenju ne more opravljati novinarskega dela na področju notranje politike, kaj šele, da bi urejal delo drugih kolegov. Poudarimo še, da Igor Pirkovič na svojem profilu na družbenem omrežju Twitter širi številne vsebine, ki jih lahko označimo kot rasistične, recimo do romske skupnosti, tudi antisemitske, in bojimo se, da bo v skladu s temi stališči kot urednik skušal vplivati na vsebino na portalu.«

Na drugi strani dosedanja urednica Kaja Jakopič sploh nikoli ni bila razrešena in tudi nima nobenega sklepa o tem. S protipravnim stanjem in protesti aktiva novinarjev si sicer nihče od vodilnih ne beli glave, kajti vpleteni izvajalci bodo najbrž na koncu bogato nagrajeni z dobrimi službami in položaji, ne nujno v RTV hiši, morebitni sodni spori pa bodo finančno padli na pleča davkoplačevalcev. Aktivu MMC so se v protestu priključili tudi novinarji Radia Slovenija.

Najbolj bode v oči nerealističnost pričakovanj Trstenjakove, da bo lojalni Pirkovič uspešno prepričal kolektiv novinarjev MMC RTV Slovenija v sprejetje propagandističnih pravil novinarskega poročanja. Do neke mere so sicer tovrstni načrti lahko utemeljeni na spoznanju, da eksekutorja Peter Jančič na Siolu in Mirko Mayer na Planet TV s svojimi kolektivi nista imela večjih težav in so tamkajšnji novinarji takoj prevzeli principe politične agende, Trstenjakova pa je z njihovimi uslugami prepoznavno zadovoljna. Najbrž bo s prešolanjem novinarjev v uredništvu MMC RTV Slovenija nekaj več težav.

Sicer pa še vedno velja, da ne bo bolje, dokler novinarski kolektiv javne radiotelevizije ne bo organiziral splošne stavke in s prekinitvijo dela opozoril na nevzdržne pritiske nase.

Več:

[Poskus prevzema MMC RTVS ali »Slovenije ni več, zdaj gre za Madžarsko«](#)

[Nove stare vojne z mediji: žabja perspektiva](#)

Igrati žrtev: Pirkovič se boji, da ga bodo vrgli v jamo

15. marec 2022

Kolektiv novinarjev RTV Slovenija ravna vedno pogumneje, skupaj s predstavniki novinarskega sindikata in društva novinarjev je znova izrazil svoje [nasprotovanje imenovanju Igorja Pirkoviča za v. d. urednika uredništva za nove medije na MMC, s katerim želi oblast prevzeti ta pomemben novinarski portal.](#)

To je drugi shod pred Kolodvorsko v zadnjem tednu, [že na prvem so zaposleni končno spregovorili o pritiskih politike](#), tokrat pa nanizali kup razlogov o Pirkovičevi neprimernosti – zavedajoč se, da prihajajo še novi politično oktroirani uredniški lakaji in da se poskus politizacije ne bo ustavil. [Novinar MMC Boris Vasev je v svojem nastopu](#) problematiziral spremembo izvedbenega akta o imenovanju urednika uredništva, glede katerega trenutno teče sodni spor, hkrati se je dotaknil Pirkovičeve neprimernosti, ker ta deluje izrazito in odkrito naklonjeno do vladajoče politične stranke: »Gre za novinarja, za katerega se zdi, da je skoraj institucionalno povezan s to stranko.«

Pirkoviča plačuje vlada

Ob tem je spomnil, da to ne zbuja zgolj resnega dvoma o profesionalnosti dela, ampak Pirkoviča »dobesedno plačuje aktualna vlada, in sicer kot scenarista državnih proslav«. Zaradi tega ga v uredništvu ocenjujejo kot izrazito neetično izbiro, je zaključil, saj ima neposredno finančno korist od sodelovanja s to vlado, kar že po sebi vpliva na njegovo bodisi poročanje bodisi urednikovanje. K temu je Vasev navedel še nekaj primerov Pirkovičevih preteklih sovražnih izjav, ki jih lahko označimo kot rasistične in antisemitske.

<https://youtu.be/143No9IzP0U>

O napetem stanju na RTV Slovenija in pritiskih nanjo tudi v novem podkastu bloga

Na shodu so nastopili še Danijel Poslek, Tanja Starič, Gašper Andrinek, Helena Milinkovič in Aleš Smrekar. Slednji je jasno opozoril na nujno novinarskega upiranja pritiskom, s katerimi želijo politika in njeni sateliti novinarje »spremeniti v nekritične strankarske propagandiste in malikovalce oblastnikov.« Ob pozivu, da mora vodstvo

nemudoma razveljaviti to sporno imenovanje, je udarno zaključil svoj nastop: »Mi nismo in ne bomo nikogaršnji hlapci.«

Igranje žrtve

Po koncu dogodka sta se odzvala vodstvo RTV Slovenija, ki je šablonsko ugotovilo, da je bilo imenovanje »izvedeno v skladu z vsemi internimi postopki« in da »očitke o proceduralnih nepravilnostih v vodstvu zavračamo.« Sam Pirkovič pa se je odzval pesniško. Sprva je v svojem odzivu zapisal:

»Bolj kot je človek prijazen, dobronameren in odprt, bolj protestirajo. Ne vem, kaj sem komu naredil. Tolčejo, teptajo, ampak resnice ne morejo ubiti. Kdor gre nad človeka, je vnaprej izgubil.«

Njegovega odziva kakopak ne smemo interpretirati kot čustvene reakcije užaljenca, saj je ob tem takoj na twitterju norčavo duhovičil in provociral proti kolegicam in kolegom, ki ga zavračajo: »Če smo že v formi, bi pa že bil čas tudi za kakšen protest proti Putinu pred RTV, a ne?«

Kar je bistveno za analizo njegovega odziva, se skriva v psihoretorični taktiki igranja žrtve, ki jo je še zaostрил in ob neženirani pomoči nekdanjega urednika MMC-ja in sedanjega direktorja Ukoma Uroša Urbanija zapeljal v smer, ko se je razglasil za potencialno žrtev groženj s smrtjo in tega, da ga bodo vrgli v jamo. Urbanija ga je v podporo takole propagandistično spodbujal:

»Upam, da [@IPirkovic](#) ne grozijo s smrtjo in metanjem v jame. [#stopsovraštvo](#) na [@RTV_Slovenija](#).«

Pirkovič pa se je odzval, kakor da bi se to, da ga bodo ubili in vrgli v jamo, lahko res zgodilo:

»Tudi to se sliši. Da se ve, če se uresniči. Resnice ne moreš ubiti.«

Pirkovič na strani resnice in sam proti vsem torej čaka, da ga vržejo v jamo in ubijejo? Bolj sporočilno hipertrofiranega *victim playing* si skoraj ne moremo zamisliti, tovrstna retorika pa že po sebi razkriva, v register katere strankarske propagande spadata on in Urbanija. Ravno k tistim krogom, ki se jima očitajo!

Sicer pa se pritiski na RTV hišo nadaljujejo in zdaj je že znano, da se oddaja Studio City umika od 21. marca do 9. maja, kar je ključen predvolilni čas, ko je ne bo na sporedu. Tak poseg gotovo ni naključje in je evidentno del premišljene agende, kako zatreti oddaje in novinarje, ki so potencialno kritični do avtoritarne oblasti. Temu cilju je verjetno služila že [odpoved pogodb vseh kolumnistom oddaje](#).

Več:

[Oblast hiti pred volitvami: na MMC RTVS bliskovito nastavili Igorja Pirkoviča](#)

[Novinarji RTVS protestirali, toda prispevek o tem so v njihovi hiši močno oklestili](#)

[Vodstvo TV Slovenija odpovedalo pogodbe vsem kolumnistom oddaje Studio City](#)

Gregorčič cinično brani Ukom in ne novinarjev javnega zavoda RTV Slovenija

17. marec 2022

Predsednik Programskega sveta RTV Slovenija Peter Gregorčič, [nastavil ga je podaljšek Janševe politike](#), ki sicer obvladuje vodstvo, nadzorni in programski svet javnega servisa, [je izjemno cinično zavrnil ugotovitve](#), da analize poročanja RTV Slovenija, ki jih opravlja vladni Ukom, niso pritisk na delo novinarjev. Po njegovem so celo potrebne. Namesto da bi se postavil v bran političnemu zatiranju RTV hiše, ga je odločno podprl!

Da Ukom preneha s pritiski na novinarje, so pred dnevi zahtevali novinarski sindikati RTVS, sindikat in društvo novinarjev ter aktiv MMC RTVS skupaj z nekaterimi drugimi sopodpisniki. K temu so pozvali tudi vodstvo RTVS, ki ostaja gluho in slepo za vse zahteve, s čimer pritrjuje dejstvu, da je politično nastavljeno. Po njihovem si vladni urad prisvaja pooblastila, za katera nima zakonske podlage s ciljem politične podreditve javne radiotelevizije, menijo podpisniki.

Gregorčič, ki sicer ne skriva svojih ideoloških barv in preferenc, sploh ne v nastopih za Janševo Nova24TV in Planet TV, je svojo zavrnitev naslonil na nepričakovano izpeljavo: po njegovem ima Ukom vso pravico, da objavlja [svoje analize poročanja RTV hiše](#), obenem pa moramo njegovo mnenje tudi sprejeti, saj je tako rekoč enakopraven partner v razpravi, kjer argumentirano preverjamo vsa mnenja:

»Usposobljenost za argumentirano soočanje različnih mnenj in pogledov je še posebej pomembna za novinarje, ki želijo v demokratični ureditvi kakovostno opravljati svoje poslanstvo.«

Kamuflažni trik

Gregorčiču so pot na RTV Slovenija [trasirali že Manica J. Ambrožič, Igor E. Bergant in Aleksandra Saksida](#), zato vsega ne more biti krivo sedanje vodstvo. Njegova linija zagovora početja Ukoma, ki jo je ubral, je dokaj nepričakovana, saj redko doživimo, da bi se avtoritarna oblast s svojimi podaniki sklicevala na pravila dobre argumentacije in kvalitetne razprave. Toda Gregorčičeva gesta je dejansko zgolj kamuflažne narave. Lahko se ji priklonimo vsaj v tem, da ne poskuša biti klasično osebno žaljiva in nesramna, toda ko odmislimo to za sedanjo oblast sicer običajno maniro, razen lupine, ki se diči z nekakšno argumentacijsko omiko in željo po spoznanju resnice, ne ostane veliko. V čem je trik?

»Poziv temelji na zmotni trditvi, da Urad vlade za komuniciranje (Ukom) nima pravne podlage za izvedbo analiz poročanja RTV Slovenija,« začenja z nizom svojih prepričanj

predsednik Programskega sveta. Toda na kakšne pravne podlage se lahko opre? V »Sklepu o nalogah Urada Vlade Republike Slovenije za komuniciranje« res piše, da ta »opravlja analitično dokumentacijsko dejavnost, ki se nanaša na spremljanje, dokumentiranje in analiziranje prispevkov, objavljenih v medijih«, zapisano pa je tudi, da to počne s čisto določenim namenom zagotavljanja strokovne podpore službam za odnose z javnostmi v ministrstvih in vladnih službah. Način, na katerega Ukom plasira svoje analize in stališča, je vse kaj drugega, več kot jasno je namenjen kompromitaciji RTV hiše in grobim propagandnim ciljem. Javni zavod je dejansko že druga medijska tarča po Slovenski tiskovni agenciji, na katero želi Uroš Urbanija na čelu Ukoma vplivati.

Gesta pretvarjanja

Gregorčič se mora pretvarjati, da so Ukomove objave le nevtralne analize, čeprav so glede na mesto nastanka in promocijo, pozicioniranje in vsebino povsem jasno v funkciji pritiska na javno radiotelevizijo. V situaciji ukinjanja oddaj informativnega značaja, ko se licitira »napačne« novinarje in ko vlada in njen predsednik vsakodnevno žaljivo komentirajo svoje nezadovoljstvo z vsebino posameznih oddaj, preštevajo premajhno število minut, ki so jih deležni, osebno diskreditirajo novinarje in po novem nenehno apelirajo na vodstvo hiše, pa tudi Programski svet in Nadzorni svet, ki ga že v celoti obvladujejo, je izjava o tem, da Ukom v ničemer ne posega v javni zavod, podobna stališču, da ima Kremelj polno pravico komentirati ruske medije. No, vsi vemo, kaj to pomeni, podobno pa vemo tudi, da večino do potankosti nadzira.

Novinarji niso demokratični

Predsednik Programskega sveta je pri tem storil še en ciničen korak in novinarje prefrigano obtožil, da so zaradi zavračanja pritiska nenavajeni delovati demokratično:

»Posledično vaš poziv v odsotnosti kakšnih koli drugih dokazov o objektivni prekoračitvi pristojnosti Ukoma ne dokazuje političnih pritiskov na novinarje in novinarstvo, ampak bolj na nevajenost pošiljateljev poziva delovati v demokratični in pluralni družbi. Taka družba, ki je utemeljena v 1. členu Ustave Republike Slovenije, namreč nujno terja soočenja različnih mnenj in pogledov. Prepričan sem, da je usposobljenost za argumentirano soočanje različnih mnenj in pogledov še posebej pomembna za novinarje, ki želijo v demokratični ureditvi kakovostno opravljati svoje poslanstvo.«

Namesto obsodbe je s tem novinarska združenja in aktiv novinarjev obtožil, da niso odprti za pluralnost pogledov in izmenjavo mnenj! Najbrž je to edini primer v kakšni evropski demokratični državi, kjer so bili politični pritiski prekvalificirani v zaželeno izmenjavo mnenj novinarjev z oblastjo kot nekakšnih partnerjev v popolnoma

enakopravnem odnosu. Čeprav je naloga prvih, da nadzirajo oblast in igrajo pse čuvaje, ne da z njimi pomenkujejo, sploh ne o njihovem lastnem delu, kar preprosto tudi ne sme biti naloga politike. Končno pa je Gregorčič s svojim perverzним manevrom zanikal tudi stališče, zapisano v Statutu RTV Slovenija, v katerem piše, da je pri uresničevanju svojih pristojnosti Programski svet zavezan načelu politične neodvisnosti javne RTV Slovenija tako v razmerju do države kot tudi drugih formalnih in neformalnih centrov politične moči. Predpostavljena »izmenjava mnenj« dezavuiira sleherno neodvisnost, in to celo v situaciji, ko je glede na trenutno stanje že itak izgubljena.

Generalnemu direktorju RTV Slovenija Andreju Grahju Whatmoughu je sicer uspelo izpeljati pravniški trik in je bil ob ponovljenem razpisu imenovan na to mesto še za nadaljnja štiri leta, kar je predsednik Programskega sveta navdušeno pozdravil. Ker se norčuje iz načela neodvisnosti javnega zavoda, bi Gregorčič moral takoj odstopiti. Ampak ker je zaradi pasivnosti urednikov in novinarjev ob neverjetni anemičnosti opozicije RTV hiša zdrknila v politično kontrolo oblastnikov, si lahko iz takem primežu novinarski kolektiv svojo avtonomijo izbori le z nenehnimi protesti, vsakodnevnim upiranjem navodilom in dolgotrajno splošno stavko. Zaenkrat slednje v celoti zavrača.

<https://youtu.be/143No9IzP0U>

O napetem dogajanju na RTV Slovenija tudi v zadnjem podkastu bloga

Več:

[Vlada več ne skriva ambicije po poseganju v informativni program na javni radioteleviziji](#)

[Politizacija RTV Slovenije se nadaljuje: Peter Gregorčič kadrovske kompletira ekipo](#)

[Kako obraniti Vizjaka: »aktivni državljani« se z Nova24TV selijo v Odmeve](#)

Vojna z mediji in javnostjo: Programski svet RTVS z grozečim sklepom nad novinarski sindikat

18. marec 2022

Programski svet RTV Slovenija je pod vodstvom dr. Petra Gregorčiča ekspresno začrtal vojno z novinarskim sindikatom. Po principih, ki dokazujejo nerazumevanje sindikalnega udejstvovanja, čeprav je ta ustavno zagotovljena pravica, se je [po obračunu z novinarji, ki so si drznili podvomiti v politični pritisk Ukoma](#) in vnovičnem ustoličenju generalnega direktorja, zdaj s trdo roko lotil še vseh, ki dvomijo v nepristransko delovanje javnega zavoda.

S sklepom 2-2 z zadnje seje Programskega sveta, ki želi zelo nerodno prav vsem, torej tudi širši javnosti, prepovedati kritiziranje javne radiotelevizije in njenega vodstva, so Janši naklonjeni svetniki sprejeli ugotovitev, da so očitek nezakonitem imenovanju odgovorne urednice informativnega program TV Slovenija Jadranke Rebernik, očitek o siromašenju prvega televizijskega programa in o prenosih oddaj in shodov te očitek Programskemu svetu, da svoje delo opravlja odvisno in pristransko ter v nasprotju z Zakonom o RTV Slovenija, neutemeljeni.

Še več, ne samo, da so neutemeljeni, v sklepu piše, da njihovo javno izražanje predstavlja resno krnitev ugleda javnega zavoda RTV Slovenija s strani tistih, ki take očitke neutemeljeno sporočajo javnosti. Navedena ugotovitev v sklepu je seveda prepoznavno grožnja vsem, ki bi si drznili podvomiti v modre odločitve politično dirigiranega vodstva.

Gregorčič, podpisan pod sklep sveta, da je kritika na račun hiše neutemeljena, kar se nanaša na vse, ne zgolj na zaposlene v njej, ampak očitno kar vobče, hkrati pa se s tem napada ugled javnega zavoda, je s tem razgalil avtoritarni refleks, značilen za najbolj nedemokratske sisteme, v katerih je prepovedano oporekati režimu.

Toda pri opisanem dejanju se svetniki niso ustavili, kajti Programski svet je generalnega direktorja RTV pozval, da sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi bo preprečil tovrstno neutemeljeno blatenje javnega zavoda TV Slovenija v javnosti in »obenem preprečil nedopustne posege sindikatov v kadrovske politiko in v uredniško neodvisnost«.

Marko Milosavljevič opozarja, da je citirani sklep zapisan kot osnova ali zahteva generalnemu direktorju, s katero bi lahko tudi sodno preganjal vse tiste, ki bi si drznili meniti in trditi, da so programske spremembe slabe in da siromašijo javno televizijo, ali da so prenosi strankarskih shodov na javnem mediju neprimerni. Pri tem se, kot rečeno, ne omejuje zgolj na zaposlene. V praksi to pomeni, da je mnenje o osiromašeni programski ponudbi, ker je vodstvo izbrisalo Globus, Studio City, Tarčo in Tednik, pri

čemer tovrstno krčenje pač ni nič drugega kot siromašenje, po novem prepovedano. Očitno bi takšno ugotovitev radi prepovedali celotni slovenski javnosti, dodaja Milosavljević. Manira, ki diši po sodnem pregonu vseh kritično mislečih, zato avtor ogorčeno dodaja:

Verbalni delikti dobivajo v tej vedno bolj putinovski in nedemokratski državi nove oblike. V povsem avtoritarnem zasuku očitno tudi tako, da bi vodstvo javnega medija preganjalo svoje lastne plačnike, gledalce oz. uporabnike in državljane. Sodni primer bo verjetno nosil naziv »Gregorčič in Grah Whatmough proti ljudstvu«.

Posebno poglavje je nato poskus utišanja, discipliniranja in pregona novinarskih sindikatov. Toda žal se znova kažejo učinki domačega avtokastriranega medijskega sistema. Če je Gregorčiču med drugimi priteklo na pomoč Peter Jančič s provladnim Siolom, pa Čakševa Domovina in Tomašičeva Nova24TV, kakor da bi vsi istočasno poslušali ukaz s Trstenjakove, o napadu na sindikate in nezaslišanih sklepih medijski mainstream skoraj ne poroča. Vsi trije kontrolirani mediji pričakovano z veliko naklonjenostjo obravnavajo gesto spolitiziranega Programskega sveta, ob izostanku resnih odzivov pa se vzpostavlja narativna prevlada, ki sem jo že pred časom poimenoval za [kolaborativno politično hegemonizacijo](#).

Če v obveščanju na koncu zmagujejo zgolj novice, ki so propagandno preparirane in motivirane s pomočjo neke politične opcije, kvalitetni in resni mediji pa o tem ne poročajo, smo izgubili ves prostor svobode in državljani ne more več oblikovati objektivnega stališča, saj ni med prejemniki nevtralne informacije.

S takšnim obnašanjem si novinarski mainstream dobesedno reže vejo svobode, na kateri sedi.

Več:

[Gregorčič cinično brani Ukom in ne novinarjev javnega zavoda RTV Slovenija](#)

[Kolaborativna politična hegemonizacija medijskega prostora](#)

Janša spet udaril po RTV Slovenija: kot bi gledal Russia Today

21. marec 2022

Predsednik vlade Janez Janša, znan neplačnik RTV prispevka, se zadnje tedne pogosteje pojavlja v programih RTV Slovenija. Statusa trenutnega neplačevanja ne poznamo, pač pa številne apele predsednika vlade in članov njegove stranke državljanom, da prispevka ne plačujejo, s čimer bi se finančno uničilo zavod in s tem doseglo rušilni politični cilj. [Svojčas sem gnjavil tamkajšnje vodstvo z javnim pismom, da takšno situacijo obelodanijo](#), saj je povsem nevzdržna, kakopak neuspešno in tudi sicer ni prispevalo k dejanju obsodbe, ker se je najlažje pretvarjati, da problema ni.

Potem je sledil drugačen scenarij, vojaški: nekaj uničiš, drugo osvojiš. Po političnem prevzemu RTV Slovenija se je Janša, poln zamer in sovraštva proti njej, v zadnjem času dvakrat pojavil v intervjuju s Tanjo Starič v oddaji Odmevi Plus. Velik prelom, saj zadnja leta praktično ni zahajal v hišo. Intervjuje zanjo je dajal drugod, hkrati pa se je izmikal obiskovanju sodišča, kjer ga tožita novinarki TV Slovenija zaradi razžalitve. [Zadnjega od intervjujev sem podrobneje analiziral](#) in poskušal pojasniti, kako uporablja psihopropagandno retoriko identifikacije z Zelenskim in ukrajinskim narodom, da bi dosegel svoje volilne cilje.

Obtožba, da nacionalka širi rusko propagando

Tokrat pa je nastopil v oddaji [Ura moči z Bojanom Požarjem](#), ki jo vrtijo na provladni Planet TV, ureja jo več kot politično profilirani Mirko Mayer. Rezultat je bil zelo pričakovan: če bi mislili, da so se po politični podreditvi njegove zamere do RTV zavoda zmanjšale, bi se pač motili, linija Grah Whatmough – Zadavec – Areh – Rebernik očitno ni zadovoljivo opravila svojega dela, kajti znova je udrihal po nacionalki, kolikor se je dalo:

»Mislim, da bi bolj korektno novico dobili, če bi gledali Russia Today. Ne potrebujemo nekoga, ki ga mi plačujemo v Moskvi, da širi rusko propagando. To je sramota nacionalne televizije.«

Situacija je torej zelo posebna: politični gospodar z enega svojega medija kritizira drugega, tudi svojega, vsaj kar zadeva vodstvo. S takšnim grobim pritiskom je v presoji meril na dopisnico iz Moskve Vlasto Jeseničnik in jo napadel zgolj zato, ker je dejala, da je Putin obtožil Zahod, da razdvaja rusko družbo. Po njegovem tega ne bi smela povedati, ker da je v istem nastopu govoril o čiščenju ruske družbe. Ima izrečeno kakšen smisel? Nima ga.

V resnici je kar do absurda nepomembno, kaj pravi Janša, kajti trik, ki ga izvaja v odnosu do RTV zavoda, je ves čas isti za vse njegove tarče: prikazati ga kot sovražnika, naklonjenega Putinu, vsem »nenašim«, ki se ji ustvarja po potrebi po logiki drugačenja (*othering*), pa preprosto nalepiti etiketo »putinovcev«, ker je takšen pač [del psihopropagandne predvolilne vojne, ki jo izvaja](#). Ker to počne na vso moč in stoprocentno, se niti ne trudi kakorkoli utemeljiti svojega pripisa.

<https://youtu.be/143No9IzP0U>

Pritiski na RTV Slovenija in psihopropaganda v času vojne - dve temi podkasta tega bloga

V intervjuju je bilo sicer prvič zaznati, kajti očitno voda že malce teče v grlo, nekaj signalov po sodelovanju s strankami sedanje koalicije. Več kot prepoznavno se Janši najbolj kolca po koaliciji s Socialnimi demokrati, o čemer, poln vedno istih perfidnih namenov, piše Peter Jambreč v svojem nedavnem pismu. Strategija je jasna: vnesti nemir v stranke Kula in stranko Roberta Goloba, »stabilne« in »tradicionalne« stranke pa zvabiti medse, češ da se lahko le z ustavno koalicijo gradi prihodnost...

Pri tem je premier pohvalil, da so bili Socialni demokrati proaktivni v času Boruta Pahorja, ko se je »teoretično začrtala« smer sodelovanja, zdaj pa je nastala »strančica«, ki v svoji radikalnosti tekmuje s stranko Levica. Povedano drugače: Janši se kolca po Pahorjevi liniji in obžaluje, da se je izrisana agenda pajdašenja med SDS in SD malce sfižila.

Vse črno pod Tanjo Starič

V tem nepričakovanem duhu dobrikanja in apelov po sodelovanju je v Požarjevi oddaji zanj šokantno uspel ugotoviti, da so v opozicijskih strankah nekateri posamezniki, ki so celo racionalni: »Do volitev so glavni tisti, ki nastopajo na televizijah, po volitvah pa tisti, ki sedijo v parlamentu. Tudi danes imamo v slovenskem parlamentu v opozicijskih klopih posameznike, ki so povsem razumni.« A le zato, da se je potem lažje obregnil ob svojo nedavno gostiteljico Tanjo Starič:

»Ni vse tako črno, kot če gle gospo Starič na nacionalni televiziji«.

Povejmo torej takole: če predsednik vlade RTV Slovenija primerja z Russia Today, izvaja pritisk na moskovsko dopisnico in se norčuje iz svoje dvakratne gostiteljice, bi smeli v primeru sedanje tolerance govoriti o posebni vrsti novinarskega mazohizma, saj tovrstno ravnanje ostaja brez ostrega odziva. In res sem taisti koncept, mazohizma namreč, [v primeru notranjega ministra Aleša Hojsa že navrgel kot diagnozo posebnega patološkega stanja navezanosti](#): čemu vedno znova vabiti v svoj studio politika, ki

poziva proti plačevanju prispevka isti medijski hiši? Čemu ga vabiti, če isto hišo nenehno napada? Čemu ga ne preizprašati o tem pred kamero?

Gostitelj pogovora z Janšo na Planet TV o gostiteljici pogovora z Janšo na TVS

Tokrat je, zaradi njenega političnega prevzema, psihološka ekonomija malce drugačna, že skoraj podobna principu freudovskega Nadjaza: bolj se pokoravaš, bolj boš tepen. Bolj si priden, bolj jih boš dobil po prstih od gospodarja. In prej bo na vrsti nov intervju s Tanjo Starič, predsednik Programskega sveta RTV Slovenija pa bo na vse pretege hvalil tisto drugo oddajo, Požarjevo, ki blati novinarko. Narobe svet.

Lekcija za novinarje RTV Slovenija bi tokrat morala biti preprosta: nehajte se pokoravati.

Peter Gregorčič
@PeterGregorcic

Današnje vodenje @BojanPozar v #UraMoči na @PlanetTV je lahko zgled slovenskemu novinarstvu, kako verodostojno izpeljati intervju s predsednikom @vladaRS.

[Translate Tweet](#)

9:18 PM · Mar 20, 2022 · Twitter for iPhone

150 Retweets 22 Quote Tweets 606 Likes

Čista komedija: predsednik Programskega sveta RTVS med laskanjem oddaji na konkurenčni TV, kjer sicer rad nastopa

Več:

[Janša je priskočil na pomoč Zelenskemu v njegovi osamljenosti: kako deluje retorika apeliranja na čustva](#)

[Učinki psihopropagande: ali bo Janša zaradi vojne dobil volitve?](#)

[Kako RTV reklamira tiste, ki hujskajo proti plačevanju prispevka](#)

[Janša na plačuje RTV prispevka: odprto pismo vodstvu RTV Slovenija](#)

[Programski svetnik, ki ga rubijo, ker ne plačuje RTV prispevka](#)

Bergantova histerija: o dopuščanju kritike na račun RTV Slovenija

31. marec 2022

Zdi se, da se »interna« novinarska javnost, sploh znotraj kolektiva RTV Slovenija, v zadnjem času opogumlja bolj kot kadarkoli prej in ni več pripravljena zgolj slepo slediti navodilom politično nastavljenega vodstva in svojih urednikov. No, bodimo preciznejši: del kolektiva miri javnost, pa tudi svoje sokolegice in kolege, da počnejo dovolj, da je vendar potrebno ustvarjati program in to v takih razmerah zahteva veliko odrekovanja in truda, da se v okviru možnosti upirajo po lastnih močeh, a jih zunanja javnost prestrogo sodi. Problem zato ni v njih, novinarjih, temveč v nevedni javnosti!

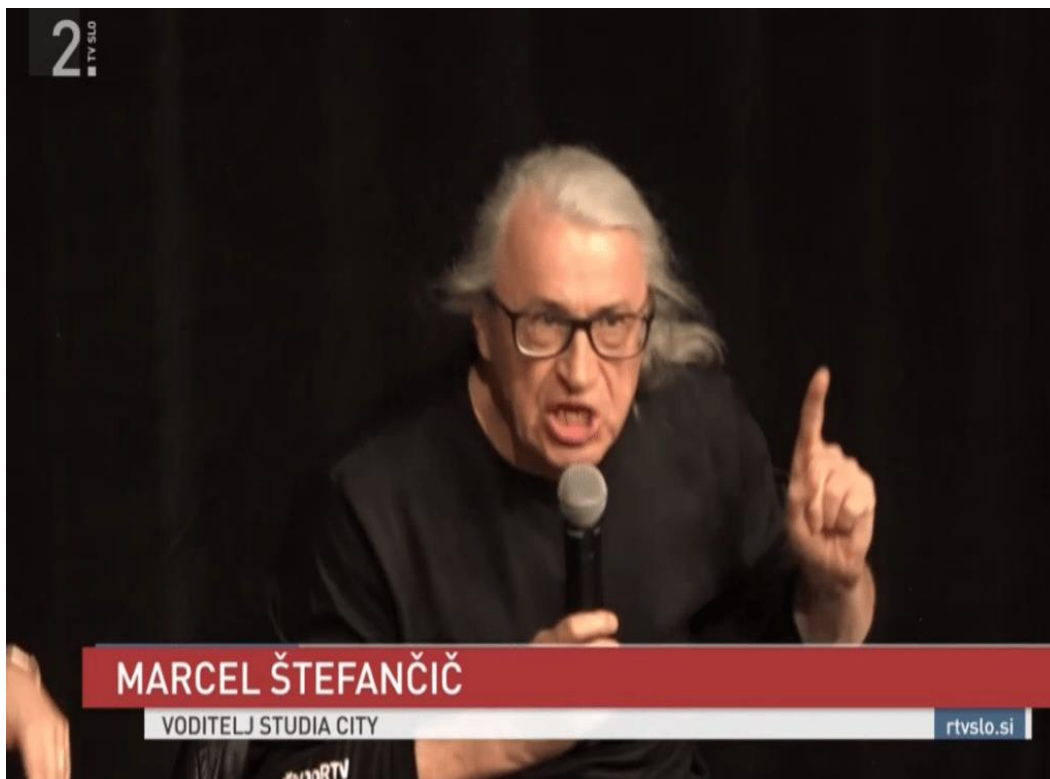
Nov mejnik v tej smeri je verjetno postavila [javna tribuna v prostorih Slovenskega mladinskega gledališča o razmerah na Radioteleviziji Slovenija](#), ki sta jo organizirala Koordinacija novinarskih sindikatov RTV Slovenija in Sindikat novinarjev Slovenije. »Nismo in ne bomo nikogaršnji hlapci«, so z majicami sporočali novinarji in delavci javnega zavoda. Na njej smo slišali nekaj krepkih ocen situacije, med nastopajočimi pa je, čeprav je bil kratek in se ni veliko oglašal, močno odmeval nastop Marcela Štefančiča mlajšega. Med drugim je nazorno nakazal, da nekateri uredniki od oddaje Studiu City zahtevajo prepoved nastopa Roberta Goloba, čemur se je sam uprl in v zelo jeznem nastopu vprašal: »Zakaj se po redakcijah ne usedemo?«

Možina napade Štefančiča

Omenjena okrogla miza je bila izjemno indikativna: več kot prepoznavno je del novinarjev menil, da se političnemu škornju dovolj upirajo in si ni želel ostre kritike na svoj račun, reagiral je celo užaljeno, zato razumljivo ni rad poslušal očitkov na svoj račun. Obenem pa je bilo čutiti razcep, kajti nekateri sodelujoči so artikulirali nezadovoljstvo v smeri pričakovanj, da bi morali novinarji v hiši storiti več. Kaj torej, storijo premalo ali ravno prav? Mar niso, kar smo tudi slišali, že zamudili vlak?

Dilema je seveda resna in ključna, čeprav ne dvomimo, da storijo marsikaj, česar javnost ne vidi. Štefančičev nastop je karikirano napadel Jože Možina [v zadnjem Utripu](#) in poskušal iz odmevne ugotovitve prvega, češ da je »nas« v hiši veliko, »njih« pa zelo malo, izpeljati implicitno priznanje o politični premoči »leve« ideologije med novinarji, pri čemer je po stari navadi v razlagi manipuliral. »Zakaj potem živimo in se obnašamo kot jebena manjšina?« se je spraševal voditelj Studia City in se predvsem čudil, čemu tempo dogajanja dajejo lakaji v njihovih vrstah. Njegova začetna teza ni bila, da je RTV hiša »naša«, kar bi Možini pomenilo »levičarska«, ampak da je s podreditvijo nastala

situacija, ko je politično nastavljenih Janševih uredniških in novinarskih kadrov sorazmerno malo.

Izsek iz Možinovega Utripa, v katerem polemizira s Štefančičem

Namig v Možinovem Utripu, ki je kot oddaja kršil vrsto elementarnih novinarskih standardov, češ v tako številno družčino »levičarjev« bi pa lahko spustili tudi kakšnega »desničarja«, saj sicer priznavate, da je javni zavod levo profiliran in ste za nameček še totalitarno razpoloženi, ker ne tolerirate drugačne usmeritve, je zvita reinterpretacija. Kar bomo razumeli, če se nismo naivno predali propagandnim trikom: vzpostavljena dihotomija seveda ne teče med levičarji in desničarji, ampak med profesionalnimi in spolitiziranimi kadri.

Nesrečna in ne le epizodna vloga je pri opogumljanju novinarskega kolektiva že od začetka pripadla Igorju E. Bergantu - tistemu, ki so si ga v kolektivu izbrali za ikono in reprezentanta svojih stališč in je prehodil dolgo pot od [zanikanja, da bi se RTV hiši sploh dogajala kakšna politizacija](#), do blagega prikimavanja vprašanjem novinark, ki ga v intervjujih še vedno predstavljajo kot glasnika upora. No, če te že sprašujejo in je vsem drugim očitno, res težko zanikaš! Groteskno je, kakšen demanti Realnega v razvoju dogodkov v smeri vedno intenzivnejše politizacije svoje hiše doživlja voditelj Odmevov.

V [novem intervjuju za Jano](#) je popolnoma prevzel očitno popularno tezo o tem, da je ob pritiskih politike naloga novinarja bolj ali manj ta, da pošteno opravlja svoje delo: »Ključni del naše naloge je predvsem v tem, da kar se da dobro delamo.« Da se ve,

kakšne so preference! Ob tem se je obregnil ob nevedne, češ nekateri »v vsaki izrečeni besedi že prepoznavajo našo popolno podrejenost trenutnemu vodstvu, kar je seveda neumnost.« Je pa napredek, da je naš avtor problem politizacije v hiši vendarle opazil.

V pogovoru je nato poskušal še z dvema relativizacijama. Po prvi pritiski na RTV Slovenija niso nič posebnega, nekaj podobnega se dogaja drugod: »Tudi severno in zahodno od nas stanje ni idealno, tudi tam je naš poklic deležen pritiskov, bodisi političnih bodisi gospodarskih.« Po drugi pa je znova poskušal relativizirati s preusmeritvijo pozornosti: »Problem pa je tudi povsem strokoven – naša hiša se ni znala dovolj dobro odzvati na tehnološke spremembe, ki so tudi precej vplivale na navade ljudi ter spremembe v njihovem načinu informiranja.«

Kaj zdaj, bi se raje kot o pritiskih pogovarjali o tehnoloških izzivih?

Kritika kritike

Sam sem, ob klasičnem bojkotu naslovnikov in tudi samega Berganta, kajti ignoranca je pač stara mantra domačega novinarstva, kipečega od samozadovoljstva, sproti spremljal v preteklih mesecih in komentiral pasivnost in anemičnost novinarjev nacionalke. Seveda si predstavljam, da tega morda niso najbolj veseli, ampak človek bi računal na njihovo intelektualno poštenost! Bergant je v [intervjuju](#) zgoraj opisano dilemo okoli tega, kako presojati ravnanje v razmerah polne politizacije, ubesedil z nekakšno kritiko tistih, ki kritizirajo:

»Javnost nam lahko najbolj pomaga z objektivno kritiko našega dela, z odzivi nanj. Kar pa je možno le, če nas poslušajo, bere in gleda. Ne pričakujemo samih pohval, temveč stvarno, strpno, objektivno in konstruktivno kritiko. Histerija v eno ali drugo smer nam samo škoduje.«

Poudarek se je nato znašel v naslovu intervjuja, razprava pa med drugim razpira tudi pomembno temo o splošnem statusu in zaželenosti kritike v družbi. On bi jo načeloma sprejel, kajti »seveda potrebujemo tudi podporo javnosti«, ampak mora biti konstruktivna. Zveni že znano in nadvse sumljivo?

Njegov jezik je, čeprav so razmere skrajno dramatične, [izmikajoč, ohlapen in celo prazen, kar sem že nakazal](#); novinar se redko odloča za konkretizacije svojih ugotovitev, ne navaja zares konkretnih dogodkov ali vpletenih imen, hkrati pa operira s širokimi in eluzivnimi deskripcijami. Njegovo izmikanje nekateri pojasnjujejo z nastopi skupaj s politiki vladajoče garniture, kot le nekaj dni nazaj, kjer je očitno honorarno povezoval sicer znanstveni dogodek na Alma Mater ob nastopu ministra Marka Borisa Andrijaniča, pa tudi predsednika republike. Mimogrede, vodstvo Alma Mater je sicer izrecno podprla gibanje Povežimo Slovenijo z Zdravkom Počivalškom, Francem Kanglerjem in Marjanom Podobnikom, v svojih prostorih pa tudi gosti njihove dogodke.

Abstraktna kritika kritike, ki jo je ubral Bergant v pogovoru z Nevo Železnik, je v svoji pavšalnosti nepoštena, saj nam v resnici sporoča samo to, da naslovniki kritiko prijazno zavračajo. Zakaj jo, kakšen je argument in kdo jo na kolektiv sploh naslavlja, ne povedo. Toda težava je zdaj v naslednjem: ker so na omenjeni okrogli mizi celo nekateri sami novinarji, posredno ali neposredno prav Štefančič, izrazili tej sorodno skepso na račun odzivanja, predvsem skozi čudenje, zakaj se »njim« ne znamo upreti, če pa je »nas« toliko in bistveno več, je s tem Bergant hote ali nehote meril na svoje kolegice in kolege.

Bergant dejansko kritizira Štefančiča

Očitek, da »nam«, kot pravi Bergant, in v tem je podoben Štefančiču, histerija z obeh strani škoduje, je potemtakem obenem kritika dela nezadovoljnega novinarskega kolektiva, ki sprejema tovrstne očitke. Moja je gotovo, kot nenehno ponavljam, da bi se morali močneje upirati na licu mesta in organizirati stavko. In res, oba novinarja v svojem ravnanju predstavljata popoln antipod drug drugega.

Bergantov diskurz o histeričnosti, kar je drug izraz za »nevarnost« preveč nenaklonjenega odzivanja na novinarje, je sledil vprašanju novinarke Jane, ki je izrekla bojazen, da bo po STA zdaj oblast poskušala uničiti še nacionalko: »Kako pa lahko pomagamo vam na RTV SLO, ki ustvarjate dnevnoinformativni program?«. Ime česa je torej »histerija« in kaj nam sugerira? Najbrž predvsem, da moramo potrpeti, imeti radi novinarje, seveda tudi njega, biti razumevajoči in polni zaupanja. Ker ne poznamo dogajanja, ker smo nevedni, ker je problem v kritikih. No, Bergant bi v svoji izmikajočnosti najbrž navrgel: lahko ste kritični, samo ne histerični, pri čemer je sam tisti, ki je določil pojavnost histerije, te zgodovinsko izmišljene bolezni, in njeno nedefinirano mejo.

Skratka, brez pretirane kritike in histerije, prosim! Ne sprašujte, kaj se dogaja na drugem programu, kaj je z demontažo informativnega programa in s cenzuro, kaj počne v programu Možinov Utrip in zakaj je Žiga Turk novi kolumnist na MMC, zakaj v Studiu City ni Roberta Goloba in zakaj oblačenje suknjiča v isti oddaji šteje za seksizem, kot pravi vlada. Zaupajte jim, novinarjem, vse je pod kontrolo in vse bo v najlepšem redu!

Več:

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

[Novinarji RTVS protestirali, toda prispevek o tem so v njihovi hiši močno oklestili](#)

[Resolucija o Sloveniji v Odmevih: Bergant se Logarju ni upiral](#)

[Intervju z Janšo: »naša resnica«, manipulacija in avtokastrirano novinarstvo](#)

[Gregorčič cinično brani Ukom in ne novinarjev javnega zavoda RTV Slovenija](#)

[Politizacija RTV Slovenije se nadaljuje: Peter Gregorčič kadrovske kompletira ekipo](#)

[Poskus prevzema MMC RTVS ali »Slovenije ni več, zdaj gre za Madžarsko«](#)

Eugenija Carl o marionetnem avtokratku v vrhu RTV Slovenija, ki ga bo politika izpljunila

2. april 2022

Novinarka RTV Slovenija Eugenija Carl, prejkone najpogumnejša novinarka na javni radioteleviziji, ko gre za javno razkrivanje političnih rabot v hiši, o novih metodah v ravnanju vodstva RTV Slovenija v svojem zapisu na Facebooku:

»Še malo obveščanja o modusih ravnanja z ljudmi na nekoč javni radioteleviziji RTV:

mali marionetni avtokratek, beri generalni direktor (sc. Andrej Grah Whatmough), je včeraj razrešil vodjo Regionalnega RTV centa Koper Marka Fillija. Ga je predhodno poklical k sebi in mu predočil morebitne napake, izrazil nezadovoljstvo z njegovim delom, morda naštel zgrešene tehnične in finančne projekte, morebitne druge rabote? O, ne. Fillija je poklicala gospa s kadrovske in mu povedala, da ni več vodja in da prehaja na staro delovno pogodbo.

Prav tako je šele včeraj izvedel, da ga je generalni že pred pol meseca odstranil s funkcije pomočnika za tehniko in investicije, mu odvzel pooblastila in tja nastavlil dva svoja izbranca. Ne za prvo ne za drugo razrešitev ni navedel razlogov.

No, Filli ima še srečo. Voditeljici Dnevnika Elen Batista Štader je na predbožični večer priletel mail, da ne bo več vodila Dnevnika in da jo vračajo v Koper. Do danes od odgovorne urednice Jadranke Rebrnik ali kogar koli drugega ni prejela nobene razlage.

Takih razrešitev in premestitev je še več, vse na isti način. Način, da ti človeške reve ne upajo pogledati v oči. Nobena funkcija ni večna, a obstajajo človeški in spoštljivi načini, kako delavcu to skomunicirati. Politični nastavljenici tega očitno ne zmorejo. Z ljudmi se dela kot s smetmi.

In tako imamo zdaj stanje multipraktorstva. Mladenič v prevelikih čevljih, ki ga bo politika izpljunila takoj, ko ga ne bo več potrebovala in teh filmov smo se že nagledali, je zdaj hkrati general, oficir za TV, podporočnik za pravne posle in kadre, morda že od ponedeljka še pomorski kadet v Kopru.

Malo že sprejemamo stave, kdo od 'naših' rabi službo v Kopru, ker bo po volitvah brez službe.

Sama imam v igri Simonoviča. Pa Periča.«

Več:

[Politični desant na RTV Slovenija: nova metla v akciji](#)

[Poskus prevzema MMC RTVS ali »Slovenije ni več, zdaj gre za Madžarsko«](#)

[Svetniki RTV Slovenija s klofuto novinarskemu kolektivu in strokovni javnosti](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Generalni direktor RTV Slovenija lahko razrešitev sprejme tudi brez soglasja Programskega sveta](#)

Gibanje Svoboda zahteva odstop generalnega direktorja RTV Slovenija

8. april 2022

Marta Kos je kot predstavnica stranke Gibanje Svoboda [v soočenju parlamentarnih strank na RTV Slovenija](#) zahtevala odgovornost generalnega direktorja RTV Slovenija. Po njenem bi moral Andrej Grah Whatmough odstopiti takoj:

»Želim izkoristiti to možnost, saj kot Gibanje Svoboda do sedaj nismo imeli možnosti sodelovati na vaši televiziji, da v imenu Gibanja zahtevam odstop generalnega direktorja RTV zaradi tega, ker je ravnal podobno, kot je nekoč ravnala vlada, ali še ravna, ko sprejema odloke, za katere ve, da so protiustavni in se postavlja nad zakon in pri tem računa, da ne bo prišlo do pritožb in celo računa, da sodišče o tem ne bo odločalo. Zato se nam zdi, da takšen človek ne more voditi javnega servisa.«

Verjetno se je prvič zgodilo, da predstavnik kake stranke zahteva odstop direktorja medija kar v živo v »programu« istega medija. Marta Kos, ki je v soočenju briljirala v replikah, je spomnila na dejstvo, da je Upravno sodišče odločilo, da njena stranka sme nastopiti na predvolilnih soočenjih parlamentarnih strank. Kot vemo, si je tak status stranka Naša dežela izborila z izmišljenim izgovorom, da je naslednica stranke DeSUS, čemur je sledila enostranska gesta generalnega direktorja, ki je s tem dejanjem izločil prav stranko Gibanje Svoboda in nakazal svojo preferenco.

Gesta, ki je kazala izrazito politično profiliranost in o čemer pišem v besedilu [Reševanje vojakinje: Aleksandra Pivec se predstavi na RTV Slovenija](#). Golobova stranka je potem napovedala bojkot nastopov na javnem servisu. Pirkovič je Marti Kos v svojem politikantskem slogu zrcalno očital prav politikantstvo in izrabo programskega časa. Vendar mu je sobesednica mirno replicirala:

»Sodišče je tako, hvala bogu, odločilo, da lahko tukaj stojim. Če meni očitata politikantstvo, potem ne razumete, zakaj gre in me žalosti da zagovarjate odločitev, ki ji je sodišče nasprotovalo.«

Toda voditelj se v svoji značilni politikantski maniri insinuiranja ni dal, žalil je naprej:

»Če vas žalosti dejstvo, da nekdo misli drugače od vas, potem je to problem vaše stranke.«

Nespodobno vodenje moderatorja, ki svoje politične pristranosti sploh ne skriva in je iz prav takšnega razloga tudi vodil predvolilno soočenje, je žalostno spričevalo trenutnega stanja javne radiotelevizije, s katerim ta postaja vsak dan manj verodostojna. Kot takšni

ji pada gledanost, kar se je videlo v nedavnem merjenju gledanosti soočenj RTVS in POPTV ob istem času, kjer je najmanj trikrat več gledalcev uplenila komercialna televizija, saj se kapitalni politiki raje odločajo za nastope na konkurenčni POP TV.

V [zapisu MMC RTV Slovenija](#) so zahtevo po odstopu generalnega direktorja preprosto izpustili. Saj res, ureja ga kar sam voditelj soočenja Igor Pirkovič, [ki ga je avtoritarna oblast tik pred volitvami nastavila na mesto urednika!](#)

Več:

[Reševanje vojakinje: Aleksandra Pivec se predstavi na RTV Slovenija](#)

[Oblast hiti pred volitvami: na MMC RTVS bliskovito nastavili Igorja Pirkoviča](#)

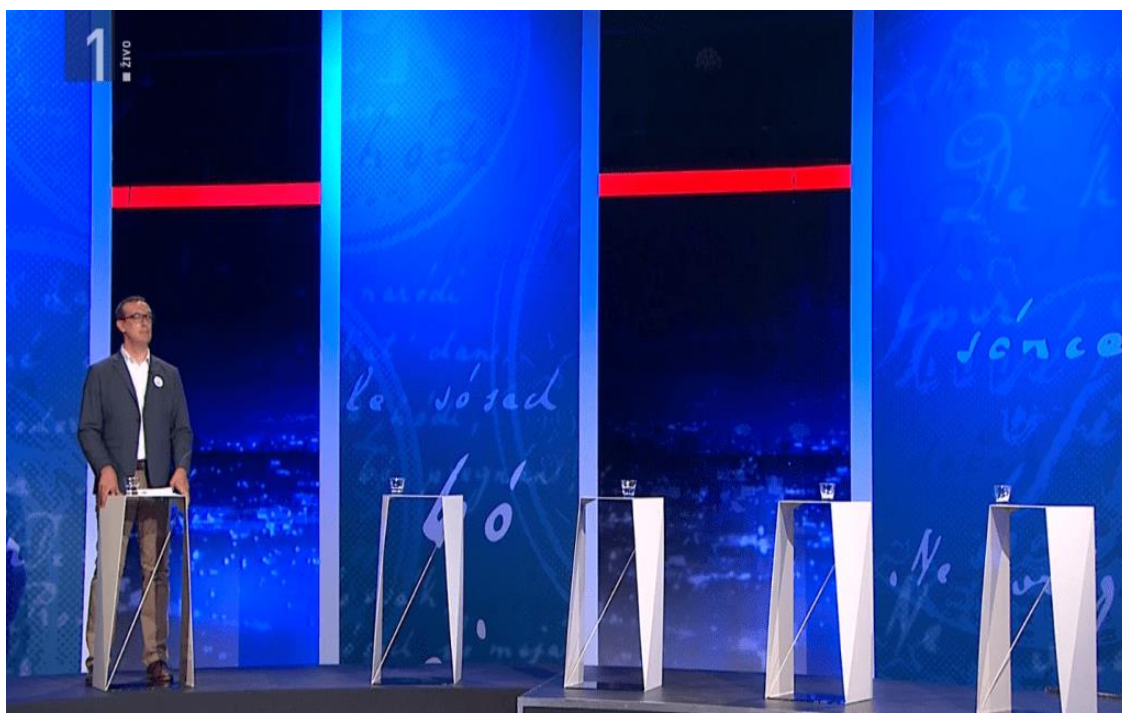
Finalno soočenje: Pirkovičev fiasko, ki je postal najnižja točka RTV hiše

22. april 2022

Novinarski in tudi medijski [fiasko finalnega soočenja prvakov strank na TV Slovenija](#), ki bo zagotovo neslavno zapisan v anale javnega servisa zaradi popolnega debakla, je nekaj minut po zaključku v Odmevih morala povzeti Rosvita Pesek. Ni bilo časa za ocene, nevtralnno je dejala:

»Udeležencev je bilo na koncu v studiu opazno manj kot na začetku. Oddajo so v zadnjem delu zapustili Zmago Jelinčič, Luka Mesec, Ljubo Jasnič, Marjan Šarec, Tanja Fajon in Alenka Bratušek.«

Kaj se je zgodilo, da je opozicija, če odmislimo Roberta Goloba, ki ga zaradi covida v studiu ni bilo, zapustila sceno? Voditelj Igor Pirkovič ni bil kos nalogi, a če rečemo, da ji ni bil kos, smo zgrešili bistvo. Tam je bil, da simbolizira politični prevzem RTV hiše in vse, kar iz njega sledi: novinarsko navijaštvo, objestnost, pristranost, gostilniški diskurz, nedostojno odrezavost, zabavljaštvo.

Praznina studia: šest politikov ga je protestno zapustilo

Pirkovič samo sprašuje

Da ne uživa niti minimalne verodostojnosti, ki bi jo moral kot voditelj, je bilo očitno že pred začetkom oddaje. In takšnega človeka pameten urednik niti po naključju ne bi spustil pred kamere. Toda lamentiranje je bob ob steno: ob nasilnem političnem kadrovanju, urednikovanju in janševizaciji hiše je bilo le vprašanje trenutka, kdaj bomo gledali oddajo, ki vsebuje čisto vse prvine strankarske Nova24TV in ji je zares mar zgolj za propagandne učinke tistih, ki so dosegli svoj vpliv na RTV servis. Pri čemer se je novinar, ki ne pozna občutka sramu, za nameček obnašal še samopašno, cinično in samozaverovano. In res, Pirkovič je gostil Janšo, kar je bil zanj bržkone izziv: oddaja bi morala vendar biti po njegovi meri, kot vsaka, medij pa, kot vsak, povsem prilagojen njegovemu pogledu na politiko, družbo in svet.

Vodenje oddaje, v kateri ni manjkalo odrezavosti, težkih besed, pa Jelinčičevega prostaškega sredinca, ki ga je kazal Ivanu Galetu, bodo najbrž še dolga leta kazali študentom novinarstva pri praktikumih na fakultetah. Morda je najbolj indikativna za soočenje bila mišlovka, ki so jo uredniki poskušali nastaviti Robertu Golobu po zgledu Planeta TV in Siola: dveh medijev, ki jih šef SDS že v celoti obvladuje. Način, na katerega je Pirkovič poskušal s svojim vprašanjem izpeljati še zadnji poskus kompromitacije osrednjega konkurenta na volitvah, pove vse:

»Ali držijo obtožbe, da naj bi oprali 600 tisoč evrov? Samo vprašam.«

Jelinčič je ostal živ

Pirkovič je »samo spraševal« Goloba in seveda s svojimi namigi »samo« kompromitiral, kot se za propagandiste v službi politike spodobi, ne spodobi pa se za poklicnega novinarja. Da bo oddaja tragikomičen cirkus, je bilo zaznati že po zaigrani vložkih Zmaga Jelinčiča, ki je prvi zapustil studio, toda na način, da je samo zapuščenje bilo komično.

<https://videopress.com/v/wHwU6RmM?resizeToParent=true&cover=true&preloadContent=metadata&useAverageColor=true>

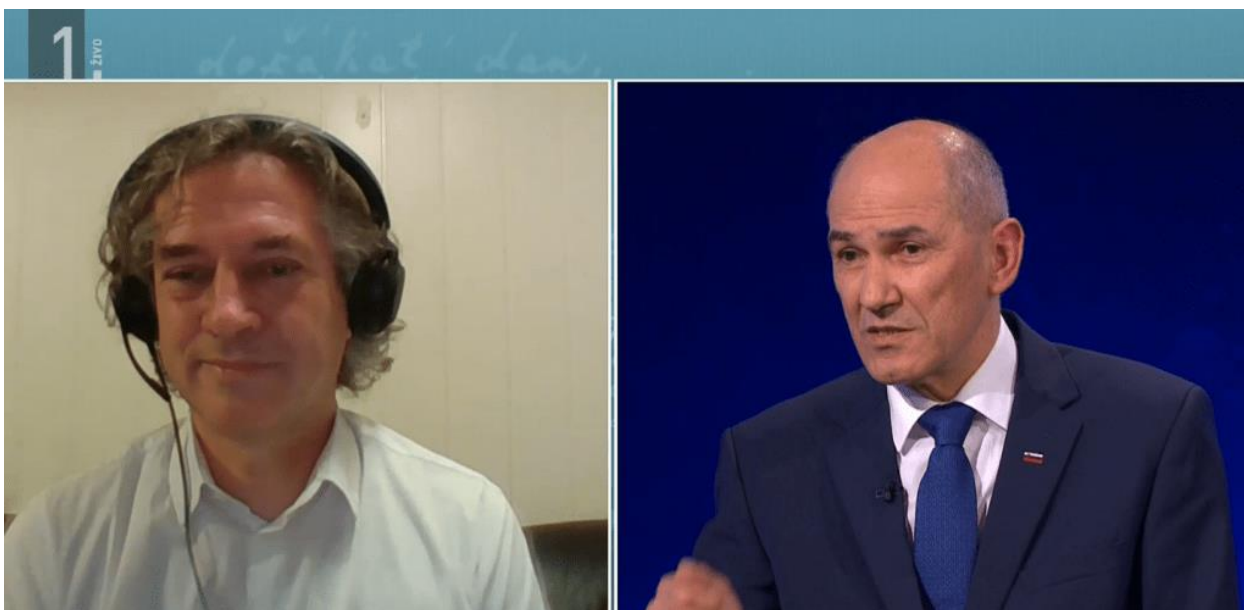
V vsej zanj značilni zaigranosti se je zdelo, da bo požel smetano pozornosti, če mu kasneje v tej gesti ne bi sledili še številni drugi. Toda ob premikanju čez stopnice studia je grdo padel. Smeha pa ni povzročil padec, ampak nespodobno vprašanje nekoga v studiu: »A je še živ?« No, Jelinčič mu je odrezavo repliciral: »Na žalost!«

Janša o namernem cirkusu

Po neistočasnem odhodu šesterice gostov Pirkovič ni šparal z ostrimi odzivi, njihove odhode je po reklamnem bloku arogantno komentiral z ugotovitvijo:

»Veliko časa so zapravili za urejanje te oddaje in s tem, kaj bodo vse naredili z RTV-jem.«

Skratka, ne bomo jih pogrešali! Ob zaključni besedi, kot zadnji jo je dobil prav Janša in dobil jo je tudi prvi, kar smo sicer lahko pričakovali, pa smo že doživeli prvi odkrit komentar dogajanja. Premier, ki je nekoč v podobni situaciji že sam zapustil studio, je povedal, da je »prišel v ta cirkus, ki je bil narejen namerno«.

Duel med Golobom in Janšo

Takoj je postregel z razlago, da je opozicija zavestno želela zrušiti soočenje. Potem je [citalar Marcela Štefančiča z okrogle mize, ki sem jih že podrobno analiziral](#), vključno z manipulacijo, skozi katero so bile kasneje interpretirane njegove besede in jo je prvi izpeljal Jože Možina v Utripu. Janša je zato le ponovil Možino v tem, ko se je ta obregnil ob Štefančičevo izjavo, da »drugače mislečih je tu ene par in vemo, kdo so«.

Janševa parafraza se je nanašala na zmanipulirano intenco: Štefančič seveda ni želel reči, da je v RTV hiši le »ene par« desničarjev, kajti sicer je hiša čisto levičarska in s tem prevladujoče pristranska, ampak da je v njej »ene par« novinarskih lakajev, ki ližejo škorenj političnega gospodarja.

S svojo interpretacijo in razlago, da je oddaja »bila namerno zapeljana v kaos«, se je premier poskušal postaviti v bran Pirkoviču in svojim kadrom v hiši, ki bi morala biti pod njegovo kontrolo, pa zaenkrat še ni povsem. Tragedija tistih, ki vztrajajo v servisu pri načelih profesionalnosti, pa je vedno bolj v tem, da jim hiša pri živem telesu sicer ne bo razpadla, ampak bo postala popolnoma nekredibilna.

Nižje ne gre

Ni dvoma, zaključno soočenje na TV Slovenija tik pred volitvami se je sprevrglo v cirkus najnižje vrste in doseglo točko, ko nižje ne gre: če si bomo po čem zapomnili dve uri z prostaškim Pirkovičem, ki se odkrito posmehuje vsem novinarskim maniram in ga v oddaji nikakor ne bi smelo biti, je to simboličen pokop javne radiotelevizije, kakršno smo poznali. Od 21. aprila 2022 dalje je TV Slovenija lahko samo še komična verzija Nova24TV, ob vsem spoštovanju do profesionalcev v njej, ki bodo morali dojeti, da so jim stvari ušle iz rok – da lahko eno vodenje Igorja Pirkoviča in taktirka Jadranke Rebernik v nekaj minutah izničita vse njihovo siceršnje delo.

Kolektiv novinarjev očitno ni našel formule upora ali pa ni izkoristil vseh možnosti, da bi se uprl, ki so na voljo. Vse zaman – ikona njihovih stališč, [Igor E. Bergant, je v intervjujih celo razlagal, da v hiši ni nobene politizacije](#), da so problemi drugje, v tehnološko zastarelosti in podobno. Kakšna laž, kakšna slepitev! V tem oziru, in samo v tem, sta Pirkovič in Bergant dve plati istega problematičnega kovanca. Kot sem že večkrat povedal, bi ustrezna reakcija v razmerah političnega prevzema servisa zagotovo bila splošna (ponavljajoča se) stavka.

Včeraj smo zaradi fiaska soočenja lahko videli, da bo počasi tudi zanj postal prepozno.

Več:

[Bergantova histerija: o dopuščanju kritike na račun RTV Slovenija](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

Odhajajoči Hojs o tem, da so novinarji RTVS lagali

28. april 2022

Notranji minister Aleš Hojs se po trpkem porazu SDS na državnozborskih volitvah poslavlja. V studiu janševizirane RTV Slovenija, kje je sicer res redno gostoval, [so ga povabili v Odmeve](#), da v svoji znani nebrzdani hujskaški in manipulativni govorici, po kateri je sicer zaslovel, komentira rezultat volitev.

Kadar odpre usta, smo lahko že kar čvrsto prepričani, da bo, glede na težko zatajliv talent, uporabil najintenzivnejšo dozo propagandnega jezika v dani situaciji in nalival svoj bogato obloženi zverek namigov, manipulacij in diskreditacij. Končno so njegovo nadarjenost v tej smeri znali v štabu Trstenjakove s pridom izkoriščati tudi v predvolilni kampanji, v naših pretežno anemičnih medijih pa tovrstno obnašanje žal ni bilo ustavljeno ali kaznovano. Morda ljudi res ni prepričal, da toda demagoške metode niso bile razkrinkane kot takšne.

RTVS menda laže

Njegov gostitelj je bil Igor E. Bergant, tisti komunikator novinarskega kolektiva, ki je z veliko zakasnitvijo in prejkone z dodatno spodbudo kolegic in kolegov [začel končno odkrivati učinke politizacije lastne hiše](#), ki jih ni opazil. Ob vprašanju po vzrokih za poraz v lastni stranki mu je podpredsednik SDS pričakovano, kot mojster preusmerjanja pozornosti, postregel raje z zunanjimi:

»Te zunanje vzroke ne vidimo zgolj mi. Te zunanje vzroke vidijo mnogi. Včeraj ste lahko na vaši televiziji poslušali renomirane komentatorje, ki so v bistvu povedali pravzaprav zelo podobno. Nenazadnje tudi danes sem bil šokiran z vašim prispevkom tako v Dnevniku, kot seveda tukaj v vaši oddaji, kjer ste ponovno lagali. Torej napisali ste, oziroma zapisali ste, da se mi ni ponovno uspelo uvrstiti v Državni zbor. Jaz nikoli nisem bil v Državnem zboru, torej seveda lahko govorimo o nekem novinarskem zdrs, ampak veste, v take zdrse ne verjamem.«

Hojs je torej uspel kurz razprave o vzrokih takoj zreducirati na partikularnost, na nek detajl, ki je kot takšen dejansko smešen in v tem primeru tudi čisto osebno obarvan – namigovati je začel na medijsko pristranost, v kateri je bil sam domnevno oškodovan. Motiv, ki ga rad ponavlja, je s tem enostaven: SDS je izgubila volitve, ker so mediji favorizirali drugo stran in lagali - tokrat o njem.

Ne verjame v zdrs

Toda pomembnejša od slepilnega manevra, sprevračanja teme in manipulativnega govora, kjer je minister takoj izkoristil priložnost, da bi se pogovarjal o nečem drugem, je njegova uporaba pojma laganja. Kot [neplačnik RTV prispevka](#) je želel na janševiziranem mediju sebe predstaviti kot žrtev diskreditacijske pristranosti. Sam sicer nisem preverjal, ali je kakšen novinar res uporabil sintagmo »se mu ponovno ni uspelo uvrstiti v Državni zbor«. Toda dopustimo, da je takšna ocena res bila zapisana ali izrečena. Ali jo res lahko okvalificiramo za laganje?

Hojs se je očitno sam zavedal, da ni tako preprosto: dejanje laganja mora po definiciji vsebovati [namero o prevari](#). Lahko bi šlo tudi za novinarski zdrs, je povedal Bergantu, toda takšno možnost je nato takoj zavrgel, češ da vanjo ne verjame. Ergo: preostane le še razumevanje, da so mu novinarji RTV Slovenija načrtno nagajali in s tem o njem lagali!

Svoje teze kakopak ni poskušal podkrepiti, preprosto si jo je, z namenom zaničevanja in pripisa laganja, izmislil. Da politična opozicija laže, je sicer pogost očitok prav Janševih propagandnih medijev, kjer opravlja etotično funkcijo v manipulativni retoriki, s katero se želi nasprotnike prikazati kot značajsko slabe in pokvarjene.

Tokrat je ta funkcija bila usmerjena v novinarje, minister se je trudil osebno kompromitirati njih, čemur je voditelj sicer skušal blago oporekati, toda ne glede verodostojnosti začetne trditve, ampak zelo neprepričljivo skozi navedbo partikularnega resničnega dejstva:

»Dejstvo je, da se v Državni zbor niste uvrstili.«

Seveda je s tem tudi sam zamenjal temo, kajti omenjena okoliščina res ni bila postavljena pod vprašaj. Imel je več možnosti, kako ustaviti očitok sogovorca, lahko bi ga opozoril, da je potencialni zdrs ocenil pregrobo, da je trditev o laganju nepreverjena in tudi nesramna. In ker tega ni znal ali hotel, je dobil Hojs učinkovito podlago, da svojo osnovno manipulacijo v odgovoru ponovi:

»Da. Nisem pa eden tistih, ki se ni ponovno uvrstil.«

Verjetno razočarani neonacisti

Zdaj bo notranji minister menda iskal službo v gospodarstvu, je še povedal, kar pomeni, da je njegova politična era, kjer je sam briljiral v psihopropagandi manipuliranja in postal ena izmed ikon avtoritarne oblasti, vsaj začasno prekinjena. Ljudstvo si bo oddahnilo, [kajti po novem več ne bo označeno za svinje](#), razočarani pa bodo najbrž neonacisti, ker jih notranji minister več ne bo ljubkovalno licitiral za bisere. Narobe svet!

Bergant si je skupaj z uredniki v isti oddaji [zaželel tudi odgovornega urednika Domovine Roka Čakša](#), kar pomeni, da vsi apeli novinarskega kolektiva k odstopu

generalnega direktorja in odgovorne urednice nimajo pravega smisla. Zato smiselno čakamo še na povabila Jožetu Biščaku in Borisu Tomašiču.

Več:

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Hojsova naročnina in RTV mazohizem](#)

[Hojs o neonacističnih biserih in »svinjskem« ljudstvu](#)

[Že drugi »Media Polis«: podjetnik podprl Domovino z milijonskim vložkom iz svojega žepa](#)

Marcela več ni

4. maj 2022

Sporočila »generalnega vodstva RTV Slovenija«, takšen je srhljivo neoseben podpis, ob katerem lahko slutimo, da je ob Andreju Grahju Whatmoughu v pogonu še njegova neimenovana ekipa, je že po sebi nujno analizirati. Kratki komunikeji, sploh zato, ker vodstvo običajno ne želi stopiti pred kamere, vedno znova funkcionirajo kot političnpropagandni izdelek, kar v nekem nujno nežlahtnem pomenu tudi so. Objavljeni so [na spletnem naslovu »Sporočila za javnost«](#), ki ga ni enostavno najti, zadnje pa nas spodbudno bodri, da se oddaja Studio City vrača na male ekrane! Smo prebrali pravilno? Mar nismo ravnokar izvedeli nasprotno in slišali [Marcela Štefančiča, ki je zelo jasno dejal](#): »Studia City ne bo več, mene ni več, mene so odstavili«?

Vrteli nam bodo stare oddaje

Tudi zadnje sporočilo, objavljeno pod naslovom »Studio City v maju znova na programu Televizije Slovenija«, je dober zgled propagandne manipulacije. Zakaj? Generalno vodstvo, na očitni misiji politične indoktrinacije javnega servisa po orbanovskem zgledu, nam veselo naznanja novico, da bo oddaja znova na programu Televizije Slovenija, s čimer nas želi pomiriti. Že tega, da je izginila za nekaj tednov, nam niso zadovoljivo pojasnili.

Določili so tudi, da se bo vrnitev zgodila 9. maja, kajti »v mesecu aprilu so oddaje zaradi številnih predvolilnih soočenj odpadle, izpad pa bomo skladno z odločitvijo Programskega sveta RTV Slovenija nadomestili v poletnih mesecih«. Vendar informacije, ki smo jih slišali včeraj iz ust kulturnega voditelja, govori drugače:

»Studio City se na dan zmage ne bo vrnil oziroma retrospektivna oddaja bo. Vse ponedeljke do 30. maja bodo vrteli stare posnetke Studia City, ki jih ne bodo delali ljudje, ki so delali Studio City, ampak ljudje, ki jih je pripeljalo na televizijo novo vodstvo.«

Politično nastavljeno generalno vodstvo potemtakem z nami grdo manipulira: če bodo vrteli stare posnetke, nam ni nam povedalo celotne resnice, ampak zgolj zelo parcialno. Kajti da se oddaja vrača, tokrat pomeni le, da se vračajo ponovitve starih. Pri čemer ne bo sodelovala dosedanja ekipa.

Prihaja nova voditeljica

Rahlo presenetljivo naklonjeno sicer v sporočilu ponavljajo, da se oddaja »ponaša z več desetletno tradicijo«, da so v njej delovali številni izjemni novinarji in drugi ustvarjalci,

omenja zavedanje o pomenu »blagovne znamke Studio City«. Potem počasi, skozi blag namig, uvede informacijo, da bo po odločitvi vodstva oddaja »v maju doživela nekaj vizualnih in programskih sprememb, med drugim tudi pri vodenju oddaje«.

 Sporočila za javnost >

Generalno vodstvo RTV Slovenija

3. maj 2022 ob 14:49
Ljubljana - RTV SLO

Studio City v maju znova na programu Televizije Slovenija

Oddaja Studio City se po krajšem premoru **vrača na male zaslone**. Po tehtnem premisleku bo Studio City v maju doživel osvežitev in prenovitev oddaje.

V ponedeljek, 9. maja, se na televizijske zaslone vrača tedenska informativna oddaja Studio City. Kot je znano, so v mesecu aprilu oddaje zaradi številnih predvolilnih soočenj odpadle, izpad pa bomo skladno z odločitvijo Programskega sveta RTV Slovenija nadomestili v poletnih mesecih.

Studio City se ponaša z več desetletno tradicijo, v tem času pa so oddajo pripravljali številni izjemni novinarji in drugi ustvarjalci. Zavedajoč se pomena blagovne znamke Studio City se je vodstvo Informativnega programa Televizije Slovenija odločilo, da bo oddaja v maju doživela nekaj vizualnih in programskih sprememb, **med drugim tudi pri vodenju oddaje**. Televizija Slovenija ima namreč zaposlene odlične novinarje in voditelje, ki bodo s svojimi idejami in svežim pristopom soustvarili novo, prenovljeno podobo tedenske informativne oddaje. Ob tem bodo gledalke in gledalce **spomnili tudi na bogat arhiv in zgodovino**, ki spremljata oddajo Studio City.

Vodstvo Informativnega programa Televizije Slovenija so k posodobitvi oddaje **spodbudile tudi nedavne javne izjave nekdanjega voditelja oddaje**, ki jih ocenjujejo kot žaljive do zaposlenih na RTV Slovenija, del javno izrečenega pa bi lahko razumeli **tudi kot grožnje** zoper posamezne zaposlene. Na RTV Slovenija smo zavezani javnosti v najširšem pomenu, prav tako pa kot javni medij in izredno pomembna institucija za demokratično družbo spodbujamo spoštljiv in argumentiran dialog, **kjer ni prostora za grožnje**.

Zadnje i

Sporočilo za javnost: vodstvo očita grožnje

No, res bi lahko bilo drugače in bi politično vodstvo oddajo, ki je zaradi kritičnosti vedno bila trn v peti, preprosto ukinilo. Zakaj tega ne stori? Morda jo želi kapitalizirati, zavedajoč se, da je vedno imela dobro gledanost. Morda se boji revolta ob ukinitvi. Javnosti sicer signalizira, da bodo dali prednost drugim zaposlenim »odličnim novinarjem in voditeljem«, ki bodo s svojimi idejami in svežim pristopom prispevali k »novi podobi oddaje«.

Povedano drugače: perfidno nam sporočajo, da bo Studio City, ki se vrača, v bistvu nek drug Studio City, z novim voditeljem in bržkone tudi novinarji. Dok, da bodo »gledalke in gledalce spomnili tudi na bogat arhiv in zgodovino, ki spremljata oddajo Studio City«, pa prejkone pritrjuje temu, kar je nakazal Štefančič – ker še niso kompletirali alternativne ekipe, ker imajo novo voditeljico, menda Vido Petrovčič, bodo do nadaljnjega vrteli stare posnetke, kakopak pod pretvezo, da se je potrebno spomniti starih herojskih časov iz njene zgodovine.

Koga naslavlja Štefančič?

Ključna za razumevanje ideološke operacije je razlaga, s katero so pojasnili potrebo po spremembah in uvaja poudarka o žaljivosti in grožnjah voditelja:

»Vodstvo Informativnega programa Televizije Slovenija so k posodobitvi oddaje spodbudile tudi nedavne javne izjave nekdanjega voditelja oddaje, ki

jih ocenjujejo kot žaljive do zaposlenih na RTV Slovenija, del javno izrečenega pa bi lahko razumeli tudi kot grožnjo zoper posamezne zaposlene. Na RTV Slovenija smo zavezani javnosti v najširšem pomenu, prav tako pa kot javni medij in izredno pomembna institucija za demokratično družbo spodbujamo spoštljiv in argumentiran dialog, kjer ni prostora za grožnje.«

Če odmislimo modno mimikrijo skrivanja za spoštljivost in argumentiranost, ki učinkovito maskira politično delovanje, takoj opazimo odsotnost vzročne povezave med voditeljevimi izjavami, [ki sem jih že analiziral](#), in potrebo po posodobitvi. Iz tega, da je prvi izrekel nekaj resnic, ki vodstvu ne ugajajo, bi še nikakor ne sledilo, da je potrebno oddajo posodobiti, kvečjemu le, v najbolj grobi obliki reakcije, da si želi menjave voditelja.

Štefančičevo odmevno stališče, da je »njih malo« in apel, da se zaposleni organizirajo, s čimer je želel povedati, da je večina kolektiva novinarjev predana novinarstvu, politično dirigirano vodstvo pa s peščico novinarskih in uredniških eksekutorjev obvladuje celoten sistem, je naslovilo problem pasivnosti v lastnih novinarskih vrstah. Upam, da je bil to tudi apel proti [tistim, ki mislijo, da se politizacija hiše ne dogaja](#) in morda tudi vsem sodelavcem v Kulturno-umetniškem programu, Športnem in Razvedrilnem programu, saj je očitno, da zdaj bitko za avtonomijo hiše bijejo predvsem v Informativnem in breme ni porazdeljeno. »Zakaj potem živimo in se obnašamo kot jebena manjšina?« je bil Marcelov vzklik vsem inertnim in pasivnim dušam v hiši, ki se, roko na srce, niso posebej izpostavile niti v času političnega prevzema hiše v Janševem mandatu 2004-2008.

Spet igranje na karto žrtve

Komu in na kak način naj bi grozil kultni voditelj oddaje? Več kot razumljivo je zgolj klical k uporabi profesionalne »večine« proti spolitizirani »manjšini«, proti politizaciji hiše in bodril indolentne sodelavce. Groženj ni bilo, vodstvo je uporabilo prazen manever igranja na karto žrtve, [victim playing](#), tako značilne za Trstenjakovo.

Karta žrtve ima tokrat tudi funkcijo preusmerjanja pozornosti, da ne bi kdo pomislil, kdo so dejanske žrtve takšnega postopanja. Že ves političnega prevzema se sicer sprašujemo, s kakšnim motivom sploh deluje vodstvo s svojimi pribočniki. Možnosti sta zgolj dve, A in B.

Po možnosti A je cilj političnega prevzema javne radiotelevizije v njeni destruktiji. Vse, kar se dogaja, je bolj ali manj načrtovano namenjeno uničenju skozi padec gledanosti, poslušanosti, branosti, ker so politični botri presodili, da je to trdnjava, ki je ne morejo osvojiti. Več razdora, več kaosa in manjšo gledanost bodo dosegli v čim krajšem času, bolj bodo zadovoljni in prej bodo na cilju.

Po možnosti B si Janez Janša s svojimi podaniki prizadeva ustvariti še eno medijsko-propagandno trobilo. Pri tem so se prešteli novinarji in uredniki, hitro ugotovili, da jih je premalo in da večina novinarskega kolektiva ne bo pristala na španovijo, zato se je načrt podrl v eksekutivi. Ko je bilo jasno, da obstoječega informativnega programa z desetimi novinarskimi lakaji ne bo mogoče osvojiti, so si zamislili alternativnega in skozi Programsko-produkcijski načrt začeli graditi novega na drugem kanalu, organizirati avdicije za mlade novinarje, ob tem pa poskušajo uničiti tistega na prvem.

Žaba v kotlu

Ves ta čas pa se je žaba, imenovana RTV hiša, v kotlu predolgo kuhala in Studio City počasi postaja simbolna odločilna točka obstanka. Več kot opazno po državnozbornih volitvah novinarji bolj pogumno zrejo naprej in stavijo na nov Zakon o RTV Slovenija, ki ga je pripravila skupina nevladnikov in strokovnjakov ob podpori Roberta Goloba. Ali kot je povedala voditeljica na Televiziji Slovenija Ksenija Horvat: novinarji na RTVS prvič do zdaj resno vedo, kaj hočejo. Hočejo nov zakon o RTVS in novo vodstvo.

Če upoštevamo vse zakonske možnosti v smeri obstrukcije novega zakona, ki jih bo prvak SDS gotovo uporabil, pa je realno pričakovati, da se bo janševizacija javnega servisa nadaljevala še vsaj prihodnjega pol leta in najbrž še dlje.

Več:

[Vodstvo hiše manipulativno brani Možino](#)

[Bergantova histerija: o dopuščanju kritike na račun RTV Slovenija](#)

Kdo grozi Vidi Petrovčič z nasiljem?

5. maj 2022

[Že nekajkrat sem opozoril](#), da postajajo sporočila za javnost, ki jih na zavihku spletne strani RTV Slovenija zdaj že zelo frekventno objavlja »Generalno vodstvo RTV Slovenija«, ključen moment v analizi propagandne retorike spolitiziranega javnega servisa.

Njegovi komunikeji so postali majhno okno, skozi katerega ekipa, ki je očitno ugrabila hišo in resda formalno predstavlja njeno vodstvo, komunicira s svetom. Pred kamere neradi stopajo, tiskovnih konferenc raje ne sklicujejo, soočenj z novinarji se bojijo. So pa sporočila postala pomemben kanal, ko bi v svojo obrambo vseeno kaj povedali. Tokrat so nas, [že drugič v dveh dnevih](#), presenetili s komentarjem ob ukinjanju Studia City, ki se menda sploh ne ukinja, sporočilo pa je alarmantno: obsojajo napade in pritiske na novinarko Vido Petrovčič!

Grožnje z nasiljem

Razlogi za dramatični apel so nepričakovani, kajti po poročanju nekaterih medijev, da bo Marcela Štefančiča nadomestila omenjena novinarka, smo prvič slišali, da so nanjo pritiskali, jo napadli in ji celo grozili. Še več, grozili naj bi ji z nasiljem:

»RTV Slovenija bo uporabila vsa pravna sredstva, da zaščiti zaposlene.
Vsakršna grožnja z nasiljem bo nemudoma prijavljena pristojnim organom.«

Naj spomnim, prav noben medij ni obvestil javnosti o čem podobnem, tudi RTV Slovenija ne. Andrej Grah Whatmough je s svojo ozko ekipo torej prvi seznanil širšo javnost, da se odvijajo pritiski in grožnje Vidi Petrovčič. Dopustimo, da bomo ljudem, ki se doslej res niso proslavili z verodostojnostjo, pač pa le s politično lojalnostjo in propagandnim jezikom, na besedo verjeli. Da so novinarki res grozili. Storimo to navzlic temu, da so v odzivu Marcela Štefančiča, kot opozarjam, [dan poprej uporabili](#) značilno taktika igranja na karto žrtve, *victim playing*, podobno pa že [v primeru Tarče](#).

Ampak to še ne pomeni, da se ne moremo čuditi nekaterim poudarkom: če generalno vodstvo dan kasneje sporoča, da so groženj in pritiskov deležni novinarka in tudi njeni najbližji, zakaj je v svoji napovedi uporabilo prihodnjik? Zakaj ne napiše, da so v primeru novinarko že ukrepali in podali prijavo? Je možno, da tega dejansko niso storili?

Zapisano sporočilo, če ne želi znova biti *victim playing*, v svoji stalni abstraktnosti in ko moralizira o strpnosti in kulturni dialoga, ne konkretizira svojih opisov o nasilju in

grožnjah, čeprav bi javnost imela pravico vedeti več. V situaciji popolnoma načete kredibilnosti tistih, ki operirajo s takimi opisi, še bolj.

Grozil je že Štefančič

Pojdimo k naslednji zadregi. Naj spomnim, da je v sporočilu prejšnji dan generalno vodstvo kot grožnjo [že opisalo apel Marcela Štefančiča](#), ko se je naslovil na novinarski kolektiv, češ da se mora upreti politizaciji hiše s strani peščice strankarskih lakajev, ki uničujejo RTV hišo.

Naj spomnim, pri odpovedi pogodbe Štefančiču so odkrito zapisali, da so jih zmotile njegov javne izjave, ki bi jih »lahko razumeli tudi kot grožnjo zoper posamezne zaposlene«, nato pa so uporabili maskirno moraliziranje, češ da je RTV Slovenija javni medij in izredno pomembna institucija za demokratično družbo, kjer »spodbujamo spoštljiv in argumentiran dialog, kjer ni prostora za grožnje«.

Kako je torej možno, da vodstvo tako hitro odkriva grožnje v kar dveh primerih v dveh zaporednih dnevih? Če so grožnje Vidi Petrovčič podobne tem, ki jih je delil voditelj Studia City, potem jih bo res težko prijaviti policiji!

Končno pa zadnje sporočilo ni pojasnjuje še nečesa bistvenega: so grožnje novinarki res pravi dober razlog, da so se odrekli novi voditeljici? Ker po isti logiki bi se, saj je Štefančič menda grozil Jadranki Rebernik, lahko odrekli tudi slednji. Nekako se zdi, da vodstvu RTV Slovenija spet ne moremo verjeti v očitno psihopropagandni akciji: najbrž so razlogi za to, da Vida Petrovčič ne bo vodila »osveženega« Studia City čisto drugačni. Morda pa so le presodili, da se s svojim predlogom huronsko smešijo.

Več:

[Marcela več ni](#)

[Na RTV Slovenija se zapletajo glede Tarče](#)

[Vodstvo hiše manipulativno brani Možino](#)

[Bergantova histerija: o dopuščanju kritike na račun RTV Slovenija](#)

Apel, ki je resna napaka: odgovorni uredniki TVS bi umirjali strasti

7. maj 2022

Da si odgovorni uredniki na TV Slovenija [želijo »umiritve strasti«, kot so se kar dvakrat izrazili](#), zato vodstvo javne radiotelevizije pozivajo k razmisleku, je seveda napaka. Poskušal bom pojasniti, zakaj. Slovenska tiskovna agencija je »neuradno pridobila« poziv šestih odgovornih urednikov TV programov, ki so ga naslovili na generalnega direktorja Andreja Graha Whatmougha, v vednost so ga poslali tudi predsedniku programskega sveta RTVS Petru Gregorčiču in odgovorni urednici informativnega programa TVS Jadranki Rebernik.

V njem apelirajo, da vodstvo ponovno premisli o napovedanih spremembah pri oddaji Studio City. Ali to pomeni tudi, da si želijo, da se znova sklene odpovedana pogodba z voditeljem Marcelom Štefančičem, ker je ta domnevano žalil in grozil, niso povedali.

Lahko sicer razumemo in sprejmemo, da jih vodijo dobri nameni v želji po iskanju rešitve in ohranitvi oddaje v dosedanjem formatu, najbrž tudi z dosedanjim voditeljem. Vendar dogajanja v RTV hiši ne moremo označiti za posledico izbruhov prevelikega vznemirjenja ob nekontroliranih afektih, saj to vendar predpostavlja, da so v kolektivu novinarjev nekaj storili narobe. Da je Štefančič nekaj storil narobe. [Da je morda grozil, kot meni generalno vodstvo](#), čeprav ni.

Koncesija političnemu desantu

Sintagma »umiritev strasti« po definiciji pomeni sprejemanje teze o deljeni krivdi za razgreto stanje. Le kaj bi to bilo na strani političnih eksekutorjev in v čem je odgovornost na strani novinarjev, nam šest odgovornih urednikov, njihovih imen nam niso razkrili, ni zaupalo. Tudi če zelo tolerantno dopustimo, da so uredniki pač naredili pol koraka nazaj in prijazno ponujajo nekakšno premirje na podlagi zgrešene interpretacije, saj jih vodi plemenit cilj, vrnitev Studia City v dosednji obliki, pa je takšno dejanje kratkovidno, po moje. Apel k umirjanju strasti predstavlja resen zdrs v razumevanju dogajanja, ki ni nič drugega kot politični desant na največji in najpomembnejši javni medij v državi. Še več, je tiha koncesija takšnemu desantu, pristajanje nanj!

Tovrstna pogajanja s politično dirigiranim vodstvom, ki uničuje javno radiotelevizijo, so oblika pristajanja na pogovor z nekom, s katerim ni mogoče sklepati kompromisov, ker jih ta pač niti ne bo sprejel, saj mora slediti svoji politični agendi. V tem smislu je gesta res kratkovidna in nepremišljena. Tudi če bi vodstvo sprejelo pobudo in iz nekega razloga preklicalo svoje načrte, se posulo s pepelom in Štefančiču z ekipo vred ponudilo

oddajo, tega ne bi moglo storiti z vsemi svojimi projekti politične okupacije javnega medija. [Ugibal sem že](#), da se izrisujeta dva cilja prevzema: bodisi projekt očitno nasilne »evangelizacije« hiše, ko se bo iz nje naredilo strankarsko trobilo po zgledu že obstoječih, bodisi njenega končnega uničenja in opustošenja, če ne uspe prvo.

Sanje o sobivanju

V tej perspektivi pa bi morebitni pristanek na vrnitev oddaje bil zgolj majhen obliž na rane celotne prestrukturacije programa po zamislih Trstenjakove. Povedano drugače, če bi Rusi prenehali napadati Mariupolj, se s tem še niso odpovedali agresiji na Ukrajino.

In če šest urednic in urednikov, ki so Andraž Poeschl, Vanja Vardjan, Gregor Peternel, Tomaž Karat, Mojca Petrič Bužan in Mirjana Magyar Lovrički, zares meni, da je »umiritev strasti« ob Studiu City zgolj začetek nečesa večjega, nekakšnega trajnega »premirja«, si potemtakem predstavlja sobivanje z generalnim vodstvom, odgovorno urednico Jadranko Rebernik in vsemi novinarskimi pribočniki, ki so zaprisegli zvestobo svojim političnim botrom, če bi naslovniki nanj že pristali?

»Verjamemo, da se lahko ob umiritvi strasti in s temeljitim ter argumentiranim pogovorom še doseže dogovor, ki bo v korist javnega zavoda in naših gledalcev,« so zapisali. Njihova ponudba je te vrste, da ni samo naivna, ampak nikoli niti ne bo mogla biti sprejeta. Podobno velja za njihovo lamentiranje, da niso bili udeleženi pri predlaganih spremembah statuta RTV SLO. »Zato sporočamo, da bi bilo prav in korektno, da se o najpomembnejšem internem aktu RTV SLO odloča z najširšim možnim konsenzom,« so še dodali v apelu. Mar res mislijo, da vodstvo ne ve, kaj je korektno in kaj ne?

Povabilo kam?

Ob predstavitvi stališča urednikov se je apelu z modrostjo Johanna Wolfganga von Goetheja posredno pridružil še [Igor E. Bergant v Odmevih](#). Citiral je njegovo misel, da se pri uničevanju lahko sklicuješ na vse napačne argumente, pri gradnji pa nikakor. »Kar ni res, ne gradi,« je dodal, nato imitiral famozni Marcelov uvodni avizo v Studio City in končal s povabilom: »Na svidenje 9. maja«. S tem je, hote ali nehote, povabil gledalce k oddaji v novem »svežem« formatu z novim voditeljem, po nekaterih podatkih bi po odpovedi Vidi Petrovčič to lahko postal politično profilirani Gašper Petovar, ne pa v Slovensko mladinsko gledališče, kjer bo istočasno Marcelova alternativna oddaja.

Zdaj ni čas za naivno delovanje in strah nas mora biti, če bodo uredniki in novinarji zavzeli tovrstno pozicijo kompromisarstva. Ker na tem, kar ni res, se ne more graditi. Političnemu desantu se bo treba preprosto upreti in ne kar sodelovati v pogajanjih za »umiritev strasti«, da bi se bolj ali manj iztržilo miloščino.

Več:

[Marcela več ni](#)

9. maj, dan zmage Marcela Štefančiča

10. maj 2022

Gotovo je bila [alternativna oddaja Studia City](#), potekala je v živo iz Slovenskega mladinskega gledališča preko spletnih kanalov, veličastna moralna zmaga za njene podpornike in zagovornike avtonomnega javnega servisa v času njegovega političnega podjarmljanja. Še zlasti je delovala kot izjemen spomenik Marcelu Štefančiču. Tudi po ratingih gledanosti, našla je več kot 100.000 gledalcev, je povozila [amatersko pripravljeno »Retrospektivo«](#), kot so ji dejali, s katero so ob istem času, torej v ponedeljek ob 21.00 uri, uničevalci RTV hiše dobesedno intelektualno mučili vsega hudega navajene plačnike RTV prispevka.

Dve vprašanji

Štefančič je na svoj oder privlekel v tem trenutku dva maksimalno atraktivna gosta, čista prvokategornika: novega mandatarja Roberta Goloba, ki ravnokar sestavlja vlado in v katerega so kot zmagovalca volitev in odrešenika pred avtoritarnim režimom uprte oči celotne javnosti, ter razposajenega filozofa Slavoj Žižka, vedno voljnega z domislicami zabavati občinstvo.

Vprašanji, ki si ju ob tem vsi zastavljamo, sta samo dve in obe zelo enostavni: najprej o tem, ali bo politična nastavljena falanga Janševih podanikov prej uničila javni zavod, ki se bo vsaj na TV Slovenija morda čisto sesedel vase, ali pa bo novinarski kolektiv z vladajočo politiko in civilno družbo uspel ubraniti njegove okope še pred dokončno potopitvijo? Časa, ko se bo potrebno nenehno boriti na vseh frontah, je še zelo veliko in zahteval bo veliko vložene energije, kajti nov Zakon o RTV Slovenija bi z vsemi procedurami lahko najhitreje zaživel šele čez dobrega pol leta, morda tudi bistveno kasneje. Toda do takrat bo potrebno zavod pred rušitelji braniti vsak dan sproti!

Prvemu vprašanju je potrebno dodati še eno: je morda, kar smo lahko tudi opazili 9. maja, pot do konca hitrejša in bo rušiteljem spodrsnilo zaradi njihovega lastnega amaterizma in nesposobnosti, h katerim v veliki meri nedvomno prispeva tudi tihi bojkot zaposlenih? Kajti kdor je opazoval netaletriranega in zoprnega Marka Milenkoviča, ki so ga od nekod privlekli v studio, kdor je poslušal njegova nerodna in nesramna opravičila, zakaj se je sploh znašel pred kamero kot nadomestek za Štefančiča, je lahko brž ugotovil, da TV Slovenija na trenutke ne postaja zgolj podobna zgledu političnih botrov, torej tistih, ki so ustanovili Nova24TV, ampak celo bolj amaterska od omenjenega propagandnega trobila!

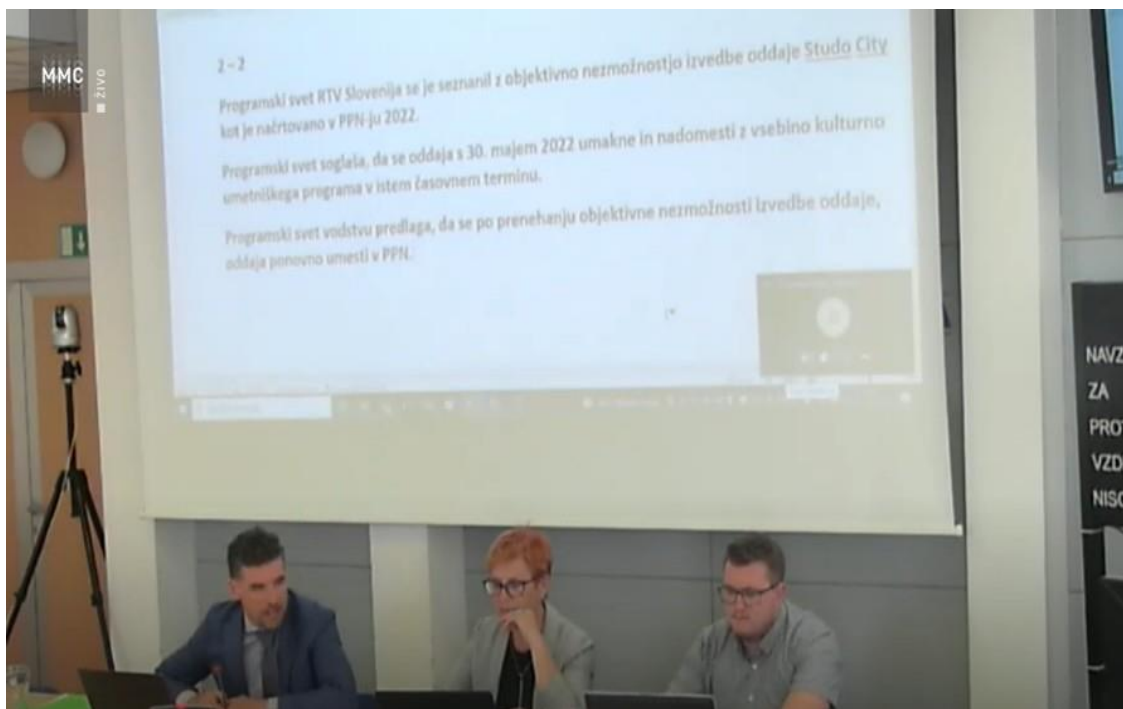

Polomija Studia City: nespretni Marko Milenkovič med svojim jamranjem, zakaj mora on voditi oddajo

Povedano drugače: »nepravi« alternativni Studio City je popolnoma deplasiral »pravega« v studiu in občinstvo je lahko na podlagi primerjave obeh otipljivo videlo, da brez Štefančiča oddaje ni in da se vodstvo preprosto smeši s svojimi odločitvami.

Oddajo bi kar ukinili

Kakor da bi se takega učinka zavedalo, je generalni direktor Andrej Grah Whatmough na isti dan Programskemu svetu RTV Slovenija predlagal ukinitve oddaje s 30. majem letos. Zaradi »objektivne nezmožnosti izvedbe«. Bilo je presenečenje, kajti le nekaj dni nazaj [so se v vodstvu hvalili, da se »vrača na male zaslone«](#). Grah se je pridušal, da ne morejo najti novega voditelja, da so vsi kandidati deležni groženj, nekateri novinarji pa so ponudbo odklonili. Ob protestu nekaterih svetnikov na seji, spremljalo ga je avtoritarno vodenje Petra Gregorčiča, je potem direktor svoj predlog umaknil in napovedal, da se bo o njeni usodi odločalo na naslednji seji, ki bo 23. maja.

Poskus glasovanja o sklepu, da se Studio City ukine

Lahko v tako skrajno amaterskem duhu programske realizacije, če bo do nje prišlo v širših dimenzijah, resna radiotelevizija sploh preživi do časa, ko se bodo eksekutorji v vodstvu, nadzornem in programskem svetu morali posloviti zaradi uveljavitve novega zakona, katerega urgentni sprejem napoveduje prihajajoča Golobova vlada? Je možno, da se ob gesti, ki jo ves čas zaman nakazujem, saj očitno ni posluha zanjo, namreč generalne stavke in za katero je vsak dan bolj prepozno, zarisuje nova in manj pričakovana? Denimo tale: da se bo RTV zavod preprosto prej zlomil, ker ne bo sposoben producirati dovolj kvalitetnih vsebin v svojih programih, zato se bodo vsi gledalci takemu debaklu preprosto odpovedali in zbežali drugam?

Zadrega amaterizma

Omenjena možnost, da se bo prej TVS sesula vase, ker več ne bo producirala kvalitetnega in s tem verodostojnega programa, je nov moment v predvidevanjih, kaj se lahko zgodi s servisom. Doslej se je novinarski kolektiv in sindikat hiše skliceval na to, da se karseda trudi reševati njegovo verodostojnost z resnim in profesionalnim delom, v kar morajo vlagati bistveno več energije. Pri tem so se pridušali, da jih moramo ob tem bolj podpreti. Ampak tukaj so se novinarji TVS z vidika iskanja pravilne držbe znašli v globoki zadregi glede strateške odločitve: mar ni tako, da s tem sicer zadovoljujejo načelna pričakovanja javnosti in plačnikov RTV prispevka, nehote pa tudi legitimirajo vodstvo? Dilema, na katero bodo morali sami odgovoriti.

Kakorkoli že, Studio City iz Slovenskega mladinskega gledališča bo zagotovo odšel v zgodovino javne radiotelevizije kot enkratno dejanje upora z legendarnim voditeljem: ta je sicer vsaj do konca mandata ugrabiteljev izgubil svojo oddajo, a bo ostal zapisan z zlatimi črkami kot tisti, ki je javnosti, sploh pa zaposlenim, signaliziral odločilno sporočilo, da se za javno radiotelevizijo spleča boriti.

Več:

[Marcela več ni](#)

[Direktor Areh prekoračil svoje pristojnosti glede Studia City](#)

[Vodstvo TV Slovenija odpovedalo pogodbe vsem kolumnistom oddaje Studio City](#)

[Apel, ki je resna napaka: odgovorni uredniki TVS bi umirjali strasti](#)

[Bergantova histerija: o dopuščanju kritike na račun RTV Slovenija](#)

[Kdo grozi Vidi Petrovčič z nasiljem?](#)

Urbanija na čelo TV Slovenija?

12. maj 2022

»[Generalno vodstvo](#)« [RTV Slovenija](#), kot se občasno samo podpisuje, je pohitelo in objavilo še en razpis za direktorja TV Slovenija. Rok za oddajo prijav je rekordno kratek, poteče jutri, 13. maja, ob 12.00 uri. Seveda lahko slutimo, da smo priča dobro načrtovanemu scenariju, med možnimi kandidati za funkcijo se zaenkrat kuloarsko pojavlja zgolj eno ime – Uroš Urbanija, direktor Ukoma. Za Radio Slovenija je omenjeni povedal, da svoje kandidature ne komentira.

Naj spomnim: po tistem, ko je generalni direktor Andrej Grah Whatmough avgusta 2021 razrešil direktorico Natalijo Gorščak, je politično vodena roka septembra za vršilca dolžnosti nastavila Valentina Areha. Kot kandidat pa se na zadnjem razpisu letošnjega februarja, ko je mu je potekel polletni mandat, nepričakovano ni pojavil. Edino prijavo je oddala odstavljena Natalija Gorščak, toda sledila je ugotovitev Programskega sveta zavoda, da njena vloga ni popolna. Zato je to funkcijo do danes opravljal kar Grah sam.

<https://youtu.be/kipxDANQt1o>

V podkastu bloga več o dogajanju na RTV Slovenija in možni nastavitvi Uroša Urbanije

Urbanija bo moral po razpisu izpolnjevati določene relativno ohlapne pogoje, vlogi pa mora priložiti program dela in vizijo razvoja TVS za obdobje od leta 2022 do leta 2026, torej za štiriletni mandat. Težava z njegovim imenovanjem bi utegnila biti nasprotna: ima zelo veliko izkušenj, toda napačne vrste in še več jih imajo z njim zaposleni na MMC RTV Slovenija in v času tretjega Janševega mandata predvsem zaposleni na Slovenski tiskovni agenciji. Omenjene izkušnje so grozljive in v primeru STA bogato dokumentirane: Urbanija je kot direktor vladnega Ukoma operativno vodil vojno proti temu javnemu servisu s taktiko finančnega izčrpavanja, pri čemer se ni oziral niti na mnenje najbolj vidnih predstavnikov Evropske unije ali svetovne novinarske javnosti.

Obenem je njegov Ukom [pripravljala redna mesečna poročila](#), predvsem o informativnem programu a TV Slovenija, kjer je ugotavljal njegovo uravnovešenosti in ga sproti komentiral, kar smo mnogi označili za hud poseg v avtonomijo javne radiotelevizije. Njegova nastavitev na čelo TV Slovenija bi po seriji ukrepov in dejanj, med zadnjimi najbolj odmevnimi sta gotovo izgon Marcela Štefančiča iz oddaje Studio City in zdaj še napovedana ukinitve te oddaje, pomenila dvoje: da se razmere na TVS lahko samo še bolj zaostrejejo, hkrati pa tudi, da je hiša postala priročno parkirišče političnega kadra vladajoče SDS, ki je izgubila na volitvah, svojim operativnim eksekutorjem pa mora razdeliti nove službe.

Urbanijo bo imenoval Grah ob predhodnem soglasju Programskega sveta, kjer so razmerja moči takšna, da si je težko predstavljati posebne zaplete. Če bo izbran, lahko pričakujemo še bolj pospešeno potapljanje javnega zavoda, politično in ideološko obarvane posege v programsko shemo TV Slovenija, sploh v informativni program, eskalacijo konfliktov in nezadovoljstva. Žal pa ne moremo pričakovati tistega, za kar je počasi že prepozno: generalne stavke.

Več:

[Diskreditacijska nerodnost: Urbanija se je zavzel za vladavino laži in manipulacij](#)

[Vladni Ukom nad STA: Veselinovič je kriv](#)

[Gregorčič cinično brani Ukom in ne novinarjev javnega zavoda RTV Slovenija](#)

[Vlada več ne skriva ambicije po poseganju v informativni program na javni radioteleviziji](#)

[Na STA vznemirjeni zaradi posegov vlade v nastajanje novic](#)

[Marcela več ni](#)

Presenečenje pred stavko: sploh ne Urbanija, predlagana je Natalija Gorščak

17. maj 2022

V popolnoma razgretim ozračju dogajanja na RTV Slovenija presenečenjem ni videti konca - politično ugrabljen javni servis še dalje pleni široko pozornost zaradi ravnanj vodstva. [Kot smo že napovedali](#), se je zdelo, da bo na mesto direktorja TV Slovenija po slovesu Janševe vlade »sparkiran« Uroš Urbanija, a je sledilo nekaj res nepričakovanega: generalni direktor RTVS Andrej Grah Whatmough je programskemu svetu [posređoval prošnjo za predhodno soglasje k imenovanju Natalije Gorščak](#).

Iz hiše so še sporočili, da sta prispeli dve prijavi v roku, vendar je bila le ena posređovana v skladu z zahtevami razpisa, druga pa zato ni bila obravnavana. Če torej verjamemo takemu podatku, Grah Whatmough ni imel druge izbire pri odločitvi. Se je na koncu moral formalno odločiti za kandidatko, ki jo je sam razrešil in kako je možno, da druge prijave, če jo je vložil Urbanija, sploh niso obravnavali?

O nesmiselnem predlogu - na prvi pogled

Generalnemu direktorju kakopak nihče več ne verjame: njegove odločitve so v preteklosti bile očitno obarvane politično, profesionalno so bile nevzdržne in konfuzne, tokratni nepričakovani korak pa mu več ne more povrniti izgubljene verodostojnosti, česar se očitno zaveda tudi sam, saj ja zapisal:

»Odločitev, da torej predlagam Natalijo Gorščak za direktorico Televizije Slovenija, se zato zdi na prvi pogled nesmiselna.«

Odkrivanje lastnih nesmiselnih korakov se nanaša predvsem na njegovo odločitev, da omenjeno 20. avgusta lani razreši z iste funkcije, na katero je zdaj znova predlaga. Takrat ji je očital »neukrepanje in opuščanje dolžnega ravnanja v času nujnih in prepotrebnih sprememb v izjemno zahtevnem javnem medijskem okolju, kakor tudi njeno neupoštevanje statutarnih določil ter ugotavljanja navzkrižij interesov«. Na to mesto je nato prišel kot vršilec dolžnosti Valentin Areh.

Grah Whatmough je sicer tik pred zdajci poskušal podaljšati rok za prijavo, vendar ga je v komediji procesualnih obratov spet skrajšal na prvotnega, kar je spet sumljivo. Vemo, da je bila druga prijava posređovana po elektronski pošti, zaradi česar ni bila obravnavana. Tokrat naj bi si premislil, ker si menda RTVS »zasluži direktorja s polnim mandatom, ki bo deloval predano, zakonito in v luči javnega poslanstva«, hkrati pa še poudarja, da TV Slovenija čakajo pomembna imenovanja kar treh odgovornih

urednikov programov, česar ni mogoče opraviti brez imenovanega direktorja televizije oziroma vršilca dolžnosti.

Toda zaradi razmerij moči v Programskem svetu je zelo malo verjetno, da bi predlagano kandidatko potrdili svetniki, večinsko naklonjeni Janševi opciji.

Svarilo glede komunikacije

Po tihem je Grah Whatmough zagrozil, da pričakuje reševanje težav v internem krogu in da se umazano perilo ne pere v javnosti, tako se je izrazil, iz česar slutimo, da bo Natalijo Gorščak podpiral pod določenimi pogoji, če bi omenjena pristala na zahtevana pravila igre.

<https://youtu.be/kipxDANQt1o>

V podkastu bloga več o iskanju novega direktorja TV Slovenija in političnih pritiskih

Obrat v dogajanju smemo pripisati tudi dejstvu, da je za 23. maj, torej že kmalu, napovedana [opozorilna stavka novinarjev](#), kjer bodo zahtevali tudi direktorjev odstop, ob njem pa še odhod odgovorne urednice informativnega programa TV Slovenija Jadranke Rebernik, v. d. urednika uredništva za nove medije na MMC Igorja Pirkoviča ter predsednika programskega sveta RTV Slovenija Petra Gregorčiča. Strogo vzeto ni v položaju, ko bi lahko vsem na očeh postavljaj kar pogoje, saj se njegovi dnevi zdijo šteti, zaradi česar bi lahko domnevali, da se želi s svojo odločitvijo še pred stavko prikupiti novinarskemu kolektivu, ki terja nič manj kot njegovo glavo.

Na drugi strani poskuša poslanska skupina SDS zavirati postopke, povezane z vložitvijo predloga novega Zakona o RTV Slovenija, na katerega stavi prihodnja Golobova vlada. Zato je pretekli petek v parlamentarni postopek vložila svojega, s katerim med drugim odpravlja obvezno plačevanje prispevka RTVS in omogoča fizičnim ter pravnim osebam, da se same odločijo, ali bodo ter v kakšni višini bodo plačevali RTV prispevek glede na to, koliko so zadovoljni s programi. Ob tem navajajo, da se plačniki odločajo za gledanje komercialnih televizij, s čimer pada tudi gledanost RTV Slovenija, pri čemer Janševa stranka navaja, da so oddaje vedno manj kvalitetne in da se je javni zavod RTV Slovenija zaradi novinarskega političnega in ideološkega aktivizma spremenil v družbenopolitični medij tranzicijske levice.

Želijo uničiti javni zavod

Pričakovali bi, da se bo vodstvo odzvalo na takšen manever ogrožanja, saj je splošno znano, da zavod brez denarja iz naslova prispevkov preprosto ne bi preživel in bi ukinitvev pomenila njegov konec, vsaj sedanji obliki. Na podoben način sem dolga leta

zaman opozarjal, da se prejšnja vodstva močneje uprejo [apelom Janeza Janše, Aleša Hojsa](#) in številnih drugih uporabnikov iz kroga SDS, ki so državljane pozivali, da se prispevka ne plačuje in ga tudi sami niso plačevali. Na koncu so v programski svet kandidirali takšne posameznike, ki ga ne plačujejo ali jim celo rubijo denar: [tak primer je Vane Gošnik](#).

Nasprotno pa je generalni direktor pred nekaj dnevi ustanovitelja javnega zavoda pozval k uskladitvi višine prispevka z rastjo inflacije in naraščajočimi ostalimi stroški. Sicer je maja 2021 javno ugotavljal, da s predlogom vladi za zvišanje prispevka ne bi bil uspešen, zato se za ta korak ni odločil. Grah potemtakem počne prav nasprotno od tega, kar predlaga stranka SDS, ki se več kot očitno že pripravlja, da popolnoma potopi javno radiotelevizijo, če je ne bo uspela politično zavojevati do konca.

Več:

[Urbanija na čelo TV Slovenija?](#)

[Kako RTV reklamira tiste, ki hujskajo proti plačevanju prispevka](#)

[Programski svetnik, ki ga rubijo, ker ne plačuje RTV prispevka](#)

[Hojsova naročnina in RTV mazohizem](#)

[Janša na plačuje RTV prispevka: odprto pismo vodstvu RTV Slovenija](#)

[Tarča, lažni profili in »Naši redni neplačniki čestitajo in pozdravljajo«](#)

[9. maj, dan zmage Marcela Štefančiča](#)

Fotografski utrinki s protestov 23. maja 2022 (avtor: dr. Božidar Flajšman)

Stavkajoči le pogojno zahtevajo odstop vodstva RTV Slovenija

24. maj 2022

[Opozorilna enodnevna stavka novinarjev RTV Slovenija](#), več kot potrebna, je minila odmevno, homogenizirala je novinarski kolektiv zaposlenih, zbudila pričakovanja in zdaj so na vrsti pogajanja. Strokovni odbor zahteva od vodstva javnega servisa, ki je ugrabilo hišo, izpolnitev šestih zahtev, medtem ko je sedma dodana pogojno. Bo pri svojem mandatu odbor uspešen, se bo generalni direktor Andrej Grah Whatmough v strahu pred svojim stolčkom uklonil »ljudstvu«, ki se mu je zgodilo? Je morda, glede na politično poslanstvo, zavezan svojim naročnikom, da svoj posel opravi do konca, zaradi česar je naše upanje po spremembi na bolje zaman?

Če bi poznali odgovore, bi lažje uganili njegovo odločitev. Zdaj že vemo, da je bil načrt oblastnikov dvodelen: podrediti si RTV hišo in iz nje narediti propagandno trobilo, če pa to ne gre, jo zminirati do konca, požgati in uničiti. Očitno smo zakorakali v drugo fazo. Čeprav je zelo hvalevredno, da je do sicer pozne realizacije stavke prišlo, bom kljub temu poskušal pojasniti, v čem vidim past stavkovnih zahtev. Predvsem bom trdil, da je sedma med njimi podana na napačen način.

Sedma zahteva

Naj spomnim, da stavkovni odbor pričakuje izpolnitev naslednjih zahtev: (1) novinarska, uredniška in institucionalna avtonomija, (2) spoštovanje profesionalnih, programskih in etičnih standardov, (3) umik škodljivih sklepov Programskega sveta, (4) dogovor o kadrovske politiki in pogajanja o dvigu najnižjih plač na RTV, (5) socialni dialog in (6) plačana stavka. Ob teh so nato dodali še sedmo, sploh ne neposredno povezano z izpolnitvijo naštetih, temveč z drugačnim pogojem:

»Če ne bo sklenjen sporazum o razreševanju stavkovnih zahtev do 30. 5. 2022, zahtevamo odstop generalnega direktorja RTV Slovenija Andreja Graha Whatmougha, odgovorne urednice Informativnega programa Televizije Slovenija Jadranke Rebernik in v. d. urednika uredništva za nove medije Igorja Pirkoviča ter odstop predsednika Programskega sveta RTV Slovenija Petra Gregorčiča.«

Zdi se, da je prišlo do spremembe v načrtu, kajti še pred tednom se je sedma točka po poročanju številnih medijev pojavljala v nepogojni obliki: stavkajoči bodo preprosto takoj zahtevali odstop naštetih. Še več, tudi na osrednjem plakatu, ki je vabilo k stavki, je zapisana na nepogojen način. Dodani pogoj »če ne bo sklenjen sporazum o razreševanju stavkovnih zahtev do 30. 5. 2022« lahko sicer z vidika taktik stavkovnega odbora gotovo

predstavlja dobro odločitev, saj je pritisk stopnjevan vsebinsko in časovno, ampak ob njem se odpira vrsta dilem.

23. maj 2022 ob 00:00
Ljubljana - MMC RTV SLO

Preberi članek

Stavkamo za neodvisni javni RTV-servis!

Novinarji in drugi člani uredništva MMC-ja danes stavkamo. Stavkamo, ker so razmere nevzdržne, ugled našega medija pa zaradi škodljivih potez vodstva pada. Ne stavkamo proti javnosti ne proti vladi. Stavkamo proti vodstvu RTV-ja.

Prišli smo do točke, ko sta resno ogrožena obstoj javne RTV in status zaposlenih. Na škodljive programske in kadrovske poteze vodstva v novinarskih sindikatih in uredništvih že mesece opozarjamo s pozivi, novinarskimi konferencami, pozivi k pogovorom, z dopisi in javnimi pismi. Po našem opažanju resnih odzivov in odpravljanja težav ni opaziti. Zato danes, v ponedeljek, 23. 5. 2022, opozorilno stavkamo.

Stavkamo, ker sta v Informativnem programu Televizije Slovenija in uredništvu MMC-ja resno ogroženi novinarska in uredniška avtonomija, s spremembami statuta pa se napoveduje tudi neutemeljena delitev informativnega programa Televizije na dva dela. Številni odhajajo, tisti, ki opozarjamo na nepravilnosti, smo žrtve diskreditacij. Zato RTV izgublja gledalce in zaupanje javnosti.

Zahteve stavkovnega odbora so jasne:

1. Zahtevamo novinarsko, uredniško in institucionalno avtonomijo.
2. Zahtevamo spoštovanje profesionalnih, programskih in etičnih standardov.
3. Zahtevamo umik škodljivih sklepov Programskega sveta.
4. Zahtevamo dogovor o kadrovske politiki in pogajanja o dvigu najnižjih plač na RTV.
5. Zahtevamo socialni dialog.
6. Zahtevamo plačano stavko.
7. Če ne bo sklenjen sporazum o razreševanju stavkovnih zahtev do 30. 5. 2022, zahtevamo odstop generalnega direktorja RTV Slovenija Andreja Graha Whatmougha, odgovorne urednice Informativnega programa Televizije Slovenija Jadranke Rebernik in v. d. urednika uredništva za nove medije Igorja Pirkoviča ter odstop predsednika Programskega sveta RTV Slovenija Petra Gregorčiča.

Sorodne novice

Seznam stavkovnih zahtev in pogojno zastavljeni odstop

Predpostavimo torej, da se vodstvo odloči in sklene sporazum o razreševanju stavkovnih zahtev. Potem je zahteva po odstopu vodstva kar padla v vodo in od nje ni več nič ostalo? Storimo še korak dalje. Vsaka stavka mora imeti realistične zahteve, če naj bo verodostojna. To pomeni, da novinarji stopajo v pogajalski proces in verjamejo, da so njihova pričakovanja uresničljiva.

So potemtakem novinarji pripravljeni sodelovati z Grahom Whatmoughom, Rebernikovo, Pirkovičem in Gregorčičem že na podlagi sklenjenega sporazuma ali tudi kasneje, če bi prišlo do realizacije pričakovanj?

Umirjali bi strasti

[V začetku meseca maja sem kritiziral poziv šestih odgovornih urednikov TV programov](#), naslovljen na generalnega direktorja Andreja Graha Whatmougha in v vednost poslan tudi predsedniku programskega sveta RTVS Petru Gregorčiču in odgovorni urednici informativnega programa TVS Jadranki Rebernik. V njem so uredniki apelirali, da vodstvo ponovno premisli o napovedanih spremembah pri oddaji Studio City, dvakrat pa so zapisali, da si želijo umiriti strasti. Kakšne strasti?

Moj argument je bil takrat preprost: korak sem razumel kot koncesijo k političnemu desantu na javno radiotelevizijo, kot nehoteno ali hoteno potuho vodstvu in s tem bodisi oportuno bodisi naivno dejanje. Sedmi zahtevi očitam isto: tudi če je podana s figo v žepu, ker se dejansko ne pričakuje njihova uresničitev, je pogojna zahteva po odstopu naštetih napaka. Morda česa ne vem in si stavgajoči želijo »tvornega sodelovanja« z eksekutorji in ga dopuščajo, ampak potem bodo vsaj del javnosti, za katero se po lastnih besedah ves čas trudijo, močno razočarali zaradi naivnosti.

Katere zahteve so uresničljive?

V osnovi lahko vodstvo sprejme čisto vse pogoje, če se želi obdržati na stolčkih, razen enega: težko si je predstavljati, da bi politično nastavljeni programski svetniki, sploh ker so večinsko usklajeni v podporo Janši, nenadoma ugotovili, da so njihovi sprejeti sklepi bili škodljivi, zato jih vse po vrsti umikajo. Končno so prav na dan stavke, [tudi po mojih napovedih](#), na seji zavrnil Grahov predlog, da nova direktorica TV Slovenija postane Natalija Gorščak, ki je izrazila pričakovanja v tej smeri.

Glede preostalih zahtev je sicer enostavno biti deklarativno za: kakopak lahko vodstvo takoj pristane, da je za avtonomijo, za spoštovanje vseh profesionalnih standardov, z največjo dobro voljo tudi sprejme socialni dialog in dvig plač. Vsaj s figo v žepu. Gledano v celoti pa je skoraj nemogoče, da bi izpolnilo čisto vsa pričakovanja stavgovnega odbora.

NISMO HLAPCI, SMO JAVNI RTV!

STAVKA!

STAVKAMO PROTI VODSTVU RTV SLOVENIJA

KDAJ:

PONEDELJEK, 23. 5. 2022, OD 00:00 DO 24:00

**13:15 ENOURNI ZBOR ZAPOSLENIH PRED RTV IN NOVINARSKA
KONFERENCA STAVKOVNEGA ODBORA**

KAKO:

- STAVKAMO NA DELOVNIH MESTIH
- PROGRAM BO NA RTV PROGRAMIH PRILAGOJEN STAVKOVNIM ZAHTEVAM
- ZAGOTOVLJEN BO MINIMUM OPRAVLJANJA JAVNE SLUŽBE

ZAHTEVAMO!

1. NOVINARSKO, UREDNIŠKO IN INSTITUCIONALNO AVTONOMIJO.
2. SPOŠTOVANJE PROFESIONALNIH, PROGRAMSKIH IN ETIČNIH STANDARDOV.
3. UMIK ŠKODLJIVIH SKLEPOV PROGRAMSKEGA SVETA.
4. DOGOVOR O KADROVSKI POLITIKI IN POGAJANJA O DVIGU NADNIŽJIH PLAČ NA RTVS.
5. SOCIALNI DIALOG.
6. PLAČANO STAVKO.
7. ODSTOP GENERALNEGA DIREKTORJA RTVS **ANDREJA GRANA WHATMOUGHA**,
ODGOVORNE UREDNICE IP TVS **JADRANKE REBERNIK** IN
V. D. UREDNIKA UREDNIŠTVA ZA NOVE MEDIJE **IGORJA PIRKOVICA**.
8. ODSTOP PREDSEDNIKA PROGRAMSKEGA SVETA **PETRA GREGORČICA**.

**PRIDRUŽI SE BOJU ZA OHRANITEV JAVNEGA MEDIJA IN
ZA DOSTOJANSTVO VSEH ZAPOSLENIH NA RTVS!**

STAVKOVNI ODBOR PREDSTAVLJA GENERALNO VODSTVO STAVKOVNEGA ODBORA NOVINARSKIH SINDIKATOV RTVS
(KODRINACIJA NOVINARSKIH SINDIKATOV RTVS). V STAVKOVNEM ODBORU JE VEČ KOT 160 ČLANOV,
ČLANOV RAZLIČNIH UREDNIŠTEV RTVS, MED NJIMI SO TUDI NEČLANI NOVINARSKIH SINDIKATOV.

KONTAKTIRAJ: KNS@RTVSLO.SI ALI NATASA.STEFE@RTVSLO.SI; PETRA.MEVED@RTVSLO.SI;
MASA.TOMAZINLADEN@RTVSLO.SI; MATEJA.BREZAN@RTVSLO.SI; SPELA.MOVAK@RTVSLO.SI; HELENA.MILINKOVIC@RTVSLO.SI

STAVKA

Plakat za stavko: zahteva po odstopu vodstva ni podana v pogojniku

Po drugi strani sedma zahteva ni zapletena, terja zgolj sklenjen »sporazum o razreševanju stavkovnih zahtev« do 30. maja letos, čemur s figo v žepu vodstvo lahko ugotovi; kakopak je vse odvisno od tega, kaj bo v njem napisano. Predstavljajmo si, da pristane na prav vse pogoje. S tem bo spet imelo dober razlog, da ostane na položaju, poglobi trenutno agonijo javnega servisa in njegovo programirano umiranje na obroke.

Res pa se je doslej deloma izogibalo pogovorom s stavkovnim odborom in v pisni komunikaciji celo grozilo, da bo v primeru, ko bi v naknadnih sodnih postopkih »sodišče stavko prepoznalo za nezakonito, vodstvo RTV Slovenija prisiljeno ukrepati«.

Usoda servisa

Pogojno zahtevo po odstopu zato štejem za veliko napako stavkovnega odbora. V prihodnosti, ker zaenkrat tega še ni, bi pričakovali tudi časovnico, znotraj katere se računa na uresničitev zahtev. Nekateri nastopajoči novinarji so sicer ponavljali, da ničesar ne obtožujejo vlade, torej Janševe, temveč jih zanima le delovanje vodstva hiše. Toda znašli smo se v trenutku, ko se vlada menjuje in z že pripravljenim novim zakonom o RTV Slovenija bo nova prinesla olajšanje. Gotovo, da s tem računajo tudi zaposleni, toda sam še vedno stojim stališču, da zdravljenje ni uspešno, če zgrešimo pri diagnozi. Pretvarjati se, da sedanje vodstvo nima ničesar s politiko, ki ga je nastavila, pomeni zgrešiti bistvo zahteve po depolitizaciji. Vsakič, ko novinar reče, da želi zgolj profesionalno vodstvo, zato v taki svoji maniri ni iskren.

Ko se sprašujemo, kako so stavkajoči novinarji oblikovali svoje zahteve, pri tem ne gre le tehtanje taktik. Predvsem nas mora maksimalno zanimati objektivno predvidevanje, kaj bi se lahko z javno radiotelevizijo dogajalo v naslednjem letu, ko se bo stranka SDS trudila, da jo pokoplje. Od našega predvidevanja je močno odvisno iskanje rešitev za javni zavod, od njih pa njegovo dostojno preživetje.

Več:

[Apel, ki je resna napaka: odgovorni uredniki TVS bi umirjali strasti](#)

[Presenečenje pred stavko: sploh ne Urbanija, predlagana je Natalija Gorščak](#)

[9. maj, dan zmage Marcela Štefančiča](#)

[Novinarji RTVS protestirali, toda prispevek o tem so v njihovi hiši močno oklestili](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

Novinarska polarizacija na RTVS: oddaja Panorama bo en sam poklicni izziv

25. maj 2022

Sodelavci oddaje Panorama »trdno stojijo« za svojo sodelavko Andrejo Gregorič, eno od voditeljic nove paradne oddaje RTV Slovenija po zamisli politično nastavljenega vodstva, ki je predlagalo razvpiti programsko-produkcijski načrt za leto 2022.

Novinarka se je pridušala, da je deležna napadov, žaljivk in groženj. Prebrala je, da je izdajalka, prasica, da je neumna, naivna, pokvarjena, smo lahko prebrali v njeni pritožbi na socialnih omrežjih. V podporo so ji stopili sodelavci iz ožje ekipe oddaje in kakopak predsednik SDS.

Z zapisom je novinarka razvnela razpravo v komentarjih, iz katerih je jasno razvidno, da težava niti malo ni le v žaljivem zunanjem občinstvu zaradi Panorame, ki jo politično vodstvo RTV Slovenija napoveduje že dolge mesece, zdaj končno za 30. maj, ampak v notranji razdvojenosti in polarizaciji novinarskega ceha. Takšni, v kateri se je očitno en del novinarjev odločil, da bo sledil agendi rušiteljev javnega zavoda na čelu z generalnim direktorjem Andrejem Grahom Whatmoughom, s tem pristal na vsiljena pravila igre, tudi na ukinjanje informativnega programa na prvem kanalu, drugi pa bo medtem [protestiral za njegovo avtonomijo in se aktivno pridružil stavkajočim](#).

Novinarji Panorame so se, brez dvoma, naivno ali preišljeno posredno pozicionirali v podporo uzurpatorjem, katerih odstop zahtevajo novinarji. Sami ga očitno ne. Zato moralna zadrega novinark, ki se čuti napadeno, ne bi mogla biti večja. Njen zapis, seveda njej v podporo, so z velikim veseljem objavili strankarski mediji iz orbite Janeza Janše. Še več, delil ga je tudi ravnokar pravnomočno obsojeni premier zaradi žaljivega tvita o dveh prostitutkah v vrstah RTV Slovenija. Vse to bi moralo novinarki dati misliti, da se je morda postavila v položaj, ko deluje proti lastnemu cehu, kolegicam in kolegom, pristala pa je v naročju strankarskih propagandistov. A je malo verjetno, da bo tak premislek sprejela.

Kaj točno trdi Andreja Gregorič

Novinarka TV Slovenija se pritožuje, da je postala »prikladna iztočnica za posmeh in prezir, plazove žaljivk in zmerljivk, ki se vrstijo že kake 4 mesece«. Sam sicer takih napadov nisem videl, menda naj bi prihajali tudi s strani kolegic in kolegov, ampak ji bom verjel. Njen zmagoviti argument se glasi: v »kolektivu novinarjev«, v katerem jih je 20 ali 30, kot je dodala in z opisom verjetno merila na ustvarjalce paralelnega programa v hiši, so se pač »odločili za poklicni izziv«. V tem res ni trohice greha, je namignila. Pa res?

Janez Janša
@JJansaSDS

Voditeljica opozorila na žaljivke in hinavsko blatenje sodelavcev na RTV Slovenija - siol.net

[Translate Tweet](#)

siol.net

TV-voditeljica opozorila na žaljivke in hinavsko blatenje sod...
"Panorama, prikladna iztočnica za posmeh in prezir, plazove žaljivk in zmerljivk, ki se vrstijo že kake 4 mesece. Pogosto s...

12:42 PM · May 24, 2022 · Twitter for iPhone

85 Retweets 4 Quote Tweets 284 Likes

Jančičev Siol in premier v podporo novinarki

No, odločitev za poklicni izziv je v tem primeru odločitev za pristajanje na agendo politizacije hiše; razmere mora sama kar dobro poznati, saj v njej že dolgo časa deluje. Povedano drugače, uporabljena fraza je zgolj leporečjenje in iskanje opravičila za sodelovanje pri načrtu razgradnje programa, kar so ji v komentarjih pod zapis očitale tudi kolegice, kot sta Vanja Kovač in Eugenija Carl. Poklicni izziv ne sme in ne more biti, da posredno sodeluješ pri rušenju obstoječe programske sheme in ukinjanju oddaj, ki jih bodo, ker je to izziv, nadomestile nove. Pretvarjanje v skladu z načelom »Nič ne vidim, nič ne slišim, zanima me zgolj profesionalno delo« je stara mantra, ki sem jo [ravnokar kritiziral tudi med vrstami trenutno aktivno stavkajočih](#), kjer pa, po javnih očitkih njenih sodelavk in sodelavcev sodeč, Andreje Gregorič sploh ni.

Enak argument je končno uporabil že Marko Milenković, ki so ga prepričali, da vodi karikaturu oddaje Studio City, iz katere so pregnali njenega voditelja. Izgovor »Mi želimo zgolj delati« je najbolj nevaren možen argument v dani situaciji. Z njim seveda lahko počnete najbolj nemoralne stvari, končno pa lahko ustvarjate iste in podobne oddaje tudi na Nova24TV. Sprenevedanje, da nismo »ne levi ne desni«, kar morda v ožjem smislu čisto drži, je tukaj v čisto določeni funkciji prikrivanja: že morda, da novinar ni ne lev ne desen, vendar tega res ne more zase reči takrat, ko deluje v okviru jasno začrtane politične akcije, katere končni cilj je podreditev ali uničenje javnega servisa.

Biti žrtev

Zato njeno sklicevanje na »Nisem po juhi priplavala. Če bo kdaj samo slutnja političnega predznaka, ne bom pristavljala svoje skledice« deluje popolnoma deplasirano. Ne zato, ker bi sumili, da bo morda oddaja Panorama politično pristransko obarvana po vsebini, kar bomo šele videli, ampak ker se mora novinarka zaslepiti, s tem pa slepiti tudi druge, da ni nastala iz natančno takega predznaka in motiva.

Andreja Gregorič se v svojem zapisu patetično sklicuje še na mlado skupino študentov, ki je »prvič prišla v stik s televizijo«. Njej se zdi strašno lepo, da so dobili možnost in lahko začnejo svojo novinarsko pot, se kalijo in razvijajo. »Zakaj je v tem kaj slabega?« še naivno dodaja.

 Janez Janša Retweeted

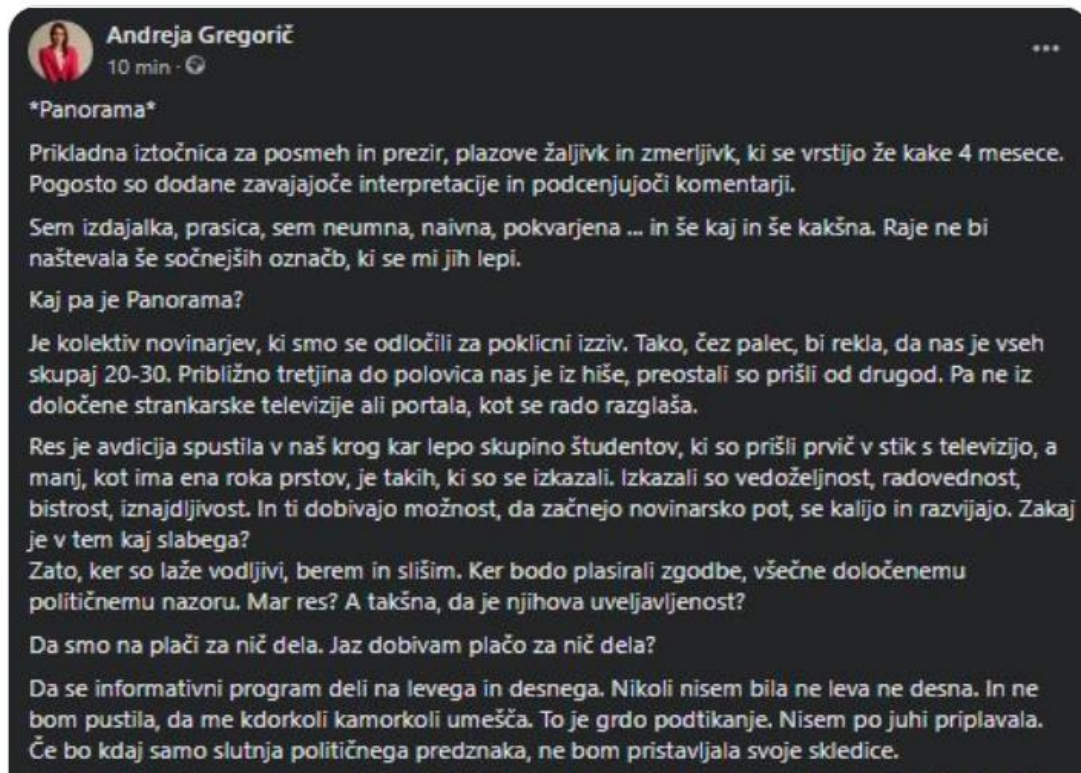

Andreja Gregorič
@GregoricAndreja

...

Panorama. Tokrat drugačen "tizer" kot običajno, ko se lotevam raznih projektov.

[Translate Tweet](#)

Novinarka in njena izpoved, ki jo je delil šef SDS

Seveda, mlade generacije pa res ne smejo biti obremenjene z vprašanjem, ali so morda instrumentalizirane za potrebe neke politike, ki mimogrede pospešeno uničuje tisto medijsko hišo, v kateri delujejo. Le kaj jih pa to briga, gre za karijerne izzive, morda res kratkotrajne, ker bo medij pobralo! Apeliranje, ki si ga privošči novinarka, je torej spet perfidna kamuflaža za podporo obstoječemu stanju demontaže javne radiotelevizije in impliciten klic k neetičnemu in neodgovornemu početju.

Novinarka bi lahko s svojim lamentiranjem počakala. A se je odločila, da ga izpelje točno na dan opozorilne stavke, s čimer je še bolj prepoznavno, morda nehote, kontrastirala zahteve kolegic in kolegov po več novinarske avtonomije. Tega dejstva ne more prikriti niti pol medlega stavka, ki ga je zmogla o potrebnosti take stavke. Zato imamo kar dobre razloge za prepričanje, da se je zatekla v mentalno šablono [igranja žrtve](#) (*victim playing*), o čemer [sem podrobno pisal nedavno](#).

Več:

[Stavkajoči le pogojno zahtevajo odstop vodstva RTV Slovenija](#)

[Apel, ki je resna napaka: odgovorni uredniki TVS bi umirjali strasti](#)

[Presenečenje pred stavko: sploh ne Urbanija, predlagana je Natalija Gorščak](#)

[9. maj, dan zmage Marcela Štefančiča](#)

[Novinarji RTVS protestirali, toda prispevek o tem so v njihovi hiši močno oklestili](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

Panorama pa izgleda!

6. junij 2022

Igor Pirkovič se poskuša tudi v vlogi neuradnega komunikatorja ugrabljenega vodstva javnega servisa in tokrat je v skrčeni povedal vse, kar je potrebno vedeti o novi paradni oddaji Panorama. Tisti, s katero se je politična linija nastavljenecv na RTV Slovenija odločila spodnesti informativni program na prvem sporedu TVS in ga demontirati, kolikor se da. Njegovo čudenje na tviterju je izjemno zgoščeno in kratko, toda kot kakšen semantični emblem nosi v sebi ključno sporočilo. Kajti če Panorama »pa izgleda«, kar se nanaša na voditeljico Lizo Praprotnik, s tem nehote odkrito priznava, kaj moramo šteti za njen presežek.

Mačistično nebrzdani urednik MMC RTV Slovenija, čigar odstop zahtevajo stavkajoči novinarji v pogajanjih z vodstvom, po vsem sodeč zaenkrat neuspešno, je s tem »izgled« voditeljice razglasil za ključen element ali celo uspeh oddaje. Ob odsotnosti analitičnega komentarja si verjetno bolj odkritega priznanja, da je to vse, kar smemo pričakovati od nekakšnega »Sveta na kanalu dva«, skoraj ni mogoče predstavljati.

S fanfarami so nam dolge mesece napovedovali presežek vseh presežkov, zanj dobili najboljši termin in rezervirali veliko sredstev za realizacijo, nato pa začetek predvajanja odlagali iz meseca v mesec. Ni bilo časa, vmes so morali rušiti obstoječi program. Še dobro, ker si klavrnega infotainment pristopa, zapakiranega v atraktivno grafično podobo in mizansceno, čemur so dodali tabloidne naracijske elemente, resen gledalec pač ni želel. Panorama sicer ni edino, kar so obljubili, toda zaenkrat stavijo predvsem nanjo in zanimivo bo analizirati njeno gledanost. V tem smislu čakamo na odziv stavkovnega odbora, [kajti del njegovih zahtev je depolitizacija javnega zavoda](#).

[Če se je še ena voditeljica Panoram Andreja Gregorič nedavno pritoževala](#), da jo blatijo in žalijo celo lastni kolegi, ker je zgolj sprejela nov »profesionalni izziv«, toda pri tem zamolčala, da je njen izziv del še večjega projekta uničenja informativnega programa na prvem kanalu, je Pirkovič diskreditacijo požrtvovalno zamenjal za pohvalo. Toda kakšno?

Več kot jasno seksistično. Dobrohotni (benevolentni) seksizem hvali, ne graja, se ženskam dobrika in jim laska, da jim je nerodno. Toda tokrat je res nerodno predvsem nam, gledalcem in plačnikom RTV prispevka, zaradi prepoznavne neokusnosti avtorja himne SDS, velikega domoljuba in pesnika. Kakor da se Pirkovič ni mogel ustaviti, da ne bi skozi svoj seksizem pokazal pripadnost patriarhalni ideologiji oblastnikov, ki so se proti svoji volji morali nedavno posloviti. Kakor da se na javni radioteleviziji za nas ne trudijo s kvalitetnim programom, ampak s svojim mačističnim odnosom do žensk.

Paralelni informativni program je potemtakem morda zamišljen kot ideološka operacija: opazovati moramo, kako v njem ženske izgledajo. Samo za to gre.

Več:

[Novinarska polarizacija na RTVS: oddaja Panorama bo en sam poklicni izziv](#)

[Stavkajoči le pogojno zahtevajo odstop vodstva RTV Slovenija](#)

[Apel, ki je resna napaka: odgovorni uredniki TVS bi umirjali strasti](#)

[Presenečenje pred stavko: sploh ne Urbanija, predlagana je Natalija Gorščak](#)

[9. maj, dan zmage Marcela Štefančiča](#)

[Novinarji RTVS protestirali, toda prispevek o tem so v njihovi hiši močno oklestili](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

Simbol česa je oddaja Panorama?

16. junij 2022

RTV Slovenija z vodstvom, ki je ugrabilo hišo, navidezno še vedno upa na preboj s svojo oddajo Panorama, tudi s tem, da so reklamo zanjo postavili v profilno sliko svojega tviter računa. Toda kako razumeti takšno gesto? Jo razložiti v duhu velike želje po promociji oddaje, intenzivno oglaševane tudi na velikih jumbo plakatih, ki pa je zdaj nihče noče gledati?

No, morda ni tako preprosto. Oddaja nizkih in tabloidnih novinarskih standardov, katere gledanost je porazna in je postala simbol uničevanja informativnega programa, v sebi zrcali skoraj vse, kar je v tem trenutno narobe na javni radioteleviziji. Naj naštejemo nekaj simptomatičnih točk.

Uničiti informativni program

Prvič, oddaja Panorama je nehote postala klavrní simbol politične podreditve servisa s tem, ko materializira ambicijo uničiti informativni program na prvem kanalu in ga nadomestiti s tistim na drugem. Vendar je taktika izvajalcev, torej politično nastavljenega vodstva hiše, ves čas enaka: ne gre za to, da bi skozi sprejeti programsko-produkcijski načrt, ki se mu, mimogrede povedano, ob sprejemanju niso dovolj uprli niti zaposleni novinarji, zgradili paralelno »Janševo televizijo« na drugem kanalu. Ne, to ne bi delovalo, za navedeni projekt preprosto ne bi našli dovolj lakajskih novinarjev in druge tehnične podpore.

Jumbo plakat za dolge mesece obljublano oddajo, ki je nihče ne gleda

Zato program na drugem služi le še kot alibi za razbijanje tistega na prvem kanalu. Je zgolj krinka in kamuflaža za drugačne, bolj perfidne cilje.

Razdeliti in spreti novinarje

Drugič, oddaja Panorama je postala simbol profesionalne nenačelnosti, delitev med novinarji v hiši. Ena od voditeljic, Andreja Gregorič, [je to najbolje ponazorila s svojim izgovorom, da je s sodelovanjem pač sprejela nov profesionalni izziv](#) in se nato takoj razglasila za veliko žrtev žaljenja kolegic in kolegov. Novinarka Eugenija Carl je te dni javno objavila pok, da voditelji Panorame prejmejo enkrat večje honorarje kot tisti na prvem kanalu, menda mesečnih 5000 evrov. Razmere je dramatično opisala takole:

»Za Panoramo so zapravili 250.000 evrov. Sem ni vštet znesek za oglaševanje (jumboti...), to očitno hudo skrivajo, poročilo pa tudi ni popolno. Zavajajo, zmanjšujejo pomen cifer... Vsaj dveh zaposlitev ni notri, dveh voditeljskih starlet, ene iz Magneta. Ste vedeli, da so voditelji te oddaje takoj skočili v 45. razred, ki ga profesionalni info novinarji na RTVS lahko samo sanjamo. Ste vedeli, da dobi voditelj Panorame mesečnih 5000 evrov? Torej več kot voditelji Dnevnika, Odmevov ali preiskovalni novinarji Tarče. Medtem pa nekateri sodelavci komaj zlezejo čez 30. razred, na desetine pa je tožb, ker zaposlene nočejo prevesti v ustrezne razrede in torej niso plačani za delo, ki ga opravljajo. Zaradi razmer odhajajo. Zaradi razmer je upor.«

Čisto možno je, da si revolta nekdo želi, da ne gre le za veliko željo po investiranju v oddajo. Kajti zakaj bi vodstvo dvojno finančno stimuliralo sodelavce Panorame, kamor zdaj novačijo že druge novinarje, če ne iz razloga, da bi novinarje med sabo sprlo, skregalo in čim hitreje uničilo javni servis do konca? Ker si natančno takega scenarija popolne destrukcije želi politična linija, ki je vodstvo hiše nastavila?

Simbol nemoči

Tretjič, oddaja Panorama je tudi simbol nemoči stavgajočih. Seveda uredniki in novinarji omenjene oddaje ne stavkajo in so nekakšni stavkokazi, nimajo pametnega razloga. Shizma in razkol med novinarji sta dejstvo. Po drugi strani dosedanja stavka ni prinesla nobenega preboja, bila je enodnevna in po pričakovanjih zgolj deklarativnega značaja, zadovoljila se je z zahtevo po pogajanjih. Na začetku je stavkovni odbor odločno zahteval odstop Andreja Graha Whatmougha, Jadranke Rebernik, Igorja Pirkoviča in Petra Gregorčiča, [potem je to prekvalificiral v pogojno idejo](#) in trenutno nihče ne ve, kdaj bo zahteva postala brezpogojna in ultimativna.

V zadnji izjavi odbora napovedujejo nadaljevanje stavke za 20. junij in pritrjujejo ugibanjem in zlim slutnjam, ki se vlečejo od prve stavke 23. maja, da pogajanja po skoraj enem mesecu (!) ne bodo prinesla prav nobene rešitve. Namesto da bi v vsaki

informativni oddaji vztrajno ponavljali svoje zahteve in zaostrovali pritisk pred kamero in mikrofoni, pa lahko vodstvo na čelu z Grahom Whatmoughom arogantno grozi, da bo ukinilo dopisništva v Berlinu, Rimu in Moskvi, število dopisnikov v Bruslju pa bo skrčilo.

Odstaviti direktorja

Povedano drugače, situacija na javni radioteleviziji se še slabša in politični agendi Janeza Janše to maksimalno ustreza. Kaj storiti? V tej situaciji se je tudi popolnoma spregledalo ali opustilo pritisk na nadzorni svet, ki ga vodi razvpiti Borut Rončević. [Kot je opozoril Marko Milosavljević](#), bi lahko zaradi zadnjih dejanj generalnemu direktorju prenehala funkcija tudi pred potekom mandata, saj 48. člen Statuta RTV Slovenija predvideva, da se mu odpove pogodba o zaposlitvi, če s svojim nevestnim ali nepravilnim delom povzroči RTV Slovenija večjo škodo, zanemarja ali malomarno opravlja svoje naloge, tako da nastanejo ali bi lahko nastale hujše motnje pri opravljanju dejavnosti zavoda RTV Slovenija. Kot [ugotavljajo v Alternativni akademiji](#), bi moral častno odstopiti - če bi seveda čast imel.

Grah Whatmough z ukinjanjem dopisniške mreže počne ravno to, že ves čas povzroča neizmerno škodo javni radioteleviziji. Več kot jasen izziv za nadzorni in programski svet RTV Slovenija, ki sta žal prestreljena s političnim kadrom Janševe linije, zaradi česar je tudi nova Golobova vlada dala vedeti, da se razmere glede reševanja javnega zavoda s sprejemom novega zakona lahko zavlečejo še do naslednjega leta. Ali bo servis do takrat preživel, je vsak dan večje in bolj dramatično vprašanje.

Več:

[Panorama pa izgleda!](#)

[Stavkajoči le pogojno zahtevajo odstop vodstva RTV Slovenija](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Gregorčič cinično brani Ukom in ne novinarjev javnega zavoda RTV Slovenija](#)

[Apel, ki je resna napaka: odgovorni uredniki TVS bi umirjali strasti](#)

[Presenečenje pred stavko: sploh ne Urbanija, predlagana je Natalija Gorščak](#)

[9. maj, dan zmage Marcela Štefančiča](#)

[Novinarji RTVS protestirali, toda prispevek o tem so v njihovi hiši močno oklestili](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

Generalni direktor RTVS grozi stavkajočim

17. junij 2022

[Napovedana stavka novinarjev RTV Slovenija za 20. junij](#), ti stavkajo že dober mesec, je poskrbela za burno reakcijo vodstva RTV Slovenija v obliki zastraševanja. Pod obvestilo in navodilo stavkajočim podpisani generalni direktor RTV Slovenija Andrej Grah Whatmough, ki se ob vseh apelih po odstopu še vedno čvrsto oklepa stolčka, je zagrozil, da RTV Slovenija zaposlenih sicer ne sme in tudi ne bo ovirala pri stavki, »vendar to ne pomeni, da lahko v času stavke motijo zaposlene, ki opravljajo svoje delo«. Ob takem navodilu, s katerim igra na karto razkola med njimi, tudi grozi:

»V kolikor bo do takšnih primerov prišlo, so vodje dolžne o tem nemudoma obvestiti pravno pisarno RTV Slovenija.«

Zmanjšali bi vsebine

Ker bo stavka potekala med 14. uro in 23. uro, bodo prisiljeni »drastično zmanjšati vsebine dnevnoinformativnega programa«, pri čemer se direktor sklicuje na to, da ni bilo mogoče pridobiti podatkov o predvidenem številu zaposlenih, ki bodo stavkali. Zaradi tega ni mogoče oceniti, kakšen obseg programa, ki bo potekal v živo, lahko v času stavke zagotovijo. Iz tega razloga je napovedal, da bo programska shema skrčena na minimalni obseg programa, ki bo potekal v ponedeljek v živo.

V praksi to pomeni, da bodo 20. junija Poročila, Dnevnik in Odmevi ter športne in kulturne novice skrajšane oziroma omejene na zgolj nujne novice.

Ne bo osebnega dohodka

Nadalje je direktor izdal navodilo, v katerem je zagrozil, da RTV Slovenija stavkajočim za čas stavke ne bo zagotovila osebnega dohodka. Če se bodo stavki pridružili tudi honorarni sodelavci, ti za čas stavke ne bodo prejeli honorarja oziroma se jim bo honorar sorazmerno znižal. To pomeni, da čas stavke ne bo plačan.

Grah Whatmough pa je tudi izrazil strah in celo predpisal, kako smejo zaposleni stavkati. Pri tem ga očitno skrbi, da bi se informacije o stavkanju predvajale v etru oddaj:

»Stavkajoči stavkajo s prekinitvijo dela in ne z drugačno obliko stavke kot na primer pripravo prilagojenega prispevka. To ni dopustno, saj za vsako programsko vsebino pred zakonom odgovarja odgovorni urednik.«

Grožnja z odškodninsko odgovornostjo

Na podoben način je zapovedal, da bodo stavkajoči disciplinsko in odškodninsko odgovorni, če bi želeli biti vključeni v delovni proces, zaradi česar ne smejo koristiti delovnih sredstev RTV Slovenija, zlasti pa ne naročati storitev pri drugih enotah RTV Slovenija. S tem manevrom se je na podoben način želel zavarovati pred možnostjo, da bi se informacije o stavki širile v samem programu.

Generalni direktor je sicer še podučil, da je stavko napovedala le Koordinacija novinarskih sindikatov RTV Slovenija, ki je eden od treh reprezentativnih sindikatov RTV Slovenija, ne pa tudi reprezentativna sindikata RTV Slovenija, Sindikat kulturnih in umetniških ustvarjalcev RTV Slovenija (SKUU) in Sindikat delavcev radiodifuzije Slovenije (SDRS). Ti naj stavke ne bi napovedali in zato člani teh sindikatov ne stavkajo, je še podučil. Stavkokazi so očitno spet v modi. Prvi sindikat vodi Peter Kosmač, drugega pa Tomaž Zalaznik; v njem si častno omembo zaslužita še vsaj Dejan Guzelj in Ana Tavčar Pirkovič.

Več kot jasno je niz groženj namenjen zastraševanju zaposlenih in hkrati tudi omejevanju njihovih pravic. Sicer je Grah Whatmough še zapisal, da je predlagal več rešitev za odpravo kadrovske stiske v Informativnem programu, tudi zaposlitev dodatnih 10 novinarjev, vendar tega novinarski sindikat ni sprejel, obenem pa je enostransko in brez kakršne koli napovedi zapustil pogajanja in napovedal stavko.

Kot je opozoril prejšnji generalni direktor Igor Kadunc, za tak razpis kakopak ne potrebuje mnenja sindikata ali stavkovnega odbora.

Vzel bi najmočnejše orožje

Več kot jasno je vodstvo strah širjenja informacij o stavki v samih programih RTV Slovenija. S tem želi direktor vzeti iz rok stavkajočih njihovo najmočnejše orožje, kamere in mikrofoni. Presoja, da je to največja nevarnost zanj, je seveda upravičena. Obenem prejkone goji upanje, da se bo javnost zaradi okrnjenega programa obrnila proti novinarjem. Vendar se na ta način »vojna« med ugrabitelji javnega servisa in zaposlenimi, če bodo ti navodilom sledili, lahko odvija še dolge mesece ali najmanj do naslednjega leta.

Zato bi morali biti sproženi postopki za odpoklic generalnega direktorja v skladu z 48. členom Statuta RTV Slovenija, kakorkoli že zaradi politične uzurpacije nadzornega in programskega sveta ne bodo uspešni. V stavkovnem odboru so sicer že reagirali in povedali, da programov ne bodo krčili ali prekinjali, temveč le nadgradili s stavkovnimi vsebinami, obenem pa so opozorili, da generalni direktor nima pristojnosti za določanje stavkovnih vsebin v programski shemi.

Več:

[Simbol česa je oddaja Panorama?](#)

[Panorama pa izgleda!](#)

[Stavkajoči le pogojno zahtevajo odstop vodstva RTV Slovenija](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Gregorčič cinično brani Ukom in ne novinarjev javnega zavoda RTV Slovenija](#)

[Apel, ki je resna napaka: odgovorni uredniki TVS bi umirjali strasti](#)

[Presenečenje pred stavko: sploh ne Urbanija, predlagana je Natalija Gorščak](#)

[9. maj, dan zmage Marcela Štefančiča](#)

[Novinarji RTVS protestirali, toda prispevek o tem so v njihovi hiši močno oklestili](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

Grah Whatmough z novim trikom sporazuma: podpis pričakuje v nekaj urah

19. junij 2022

Generalni direktor Radiotelevizije Slovenija je, tik pred napovedano ponedeljkovo stavko, [poslal predlog stavkovnega sporazuma odboru novinarskih sindikatov](#). Po tistem, ko je prva stavka bila 23. maja in se pogajanja skoraj en mesec niso premaknila nikamor, se zdaj sklicuje, da bo v ponedeljek zaradi stavke nastala »nepopravljiva programska škoda«, kar je izmišljena razlaga v opisu dejstev v funkciji pritiska na zaposlene. Očitno ga bolj od škode skrbi vse kaj drugega, predvsem njegov lasten položaj.

[Po začetnih grožnjah, ki jih je izrekel](#), je v novem taktičnem manevru, kako ustaviti stavko tik pred njeno izvedbo, v svoji zahtevi postavil neverjetno kratek rok: Andrej Grah Whatmough pričakuje podpis pod predlog do jutrišnjega ponedeljka ob 10. uri. To pomeni, da imajo stavkajoči na voljo manj kot 20 ur časa!

Trik s prelaganjem odgovornosti na pleča drugih

Svoj manipulativni apel je začinil s taktiko usmerjanja prsta na druge. Zdaj za zaplet ni kriv on sam z vsemi svojimi politikantskimi škodljivimi dejanji, krivda je prepoznana v vseh stavkajočih, ker so si drznili storiti bogokleten korak upora, ob tem pa ni pozabil pihati na dušo lojalnim novinarjem, ki nočejo stavkati:

»Stavka bo povzročila ogromno programsko škodo, še bolj bo načela ugled javnega medija, na koncu pa bo škodila predvsem zaposlenim, ki želijo kakovostnem in v primernem delovnem okolju opravljati svoje delo.«

Kdo potemtako zares krni ugled javnega servisa, spolitizirano vodstvo s svojimi škodljivimi dejanji, ali zaposleni, ki so žrtev prvega? Po mnenju direktorja očitno drugi! K temu še dodaja, da ima kakršna koli oblika prekinitve dela novinarjev negativne učinke na finančno stabilizacijo zavoda, onemogoča nemoteno delo ter ustvarjanje kakovostnega programa in lahko povzroči nepopravljive posledice tako za zaposlene kot vodstvo.

Ob vsem še neargumentirano dodaja, da je prekinitve dela v obliki stavke »v javnosti izjemno slabo sprejeta«, kajti po njegovem poslušalce, gledalce in bralce prilagajanje oziroma zmanjševanje programa odvrača od vsebin RTVS, vzbuja nezaupanje in močno načinja ugled največjega medijskega zavoda v državi. Zagotovo res, toda pri tem pozabi omeniti, da je vse naštetu učinek njegovih nespametnih odločitev in da se zdaj nespretno trudi zvaliti krivdo na stavkajoče.

Trik s podaljšanjem

No, večina javnosti simpatizira s stavkajočimi. Perverzno iskanje in razglašanje krivca v njih je dopolnil s predlogom o oblikovanju delovne skupine predstavnikov sindikatov, aktivov in vodstva, ki bi do septembra pripravila spremembe zakona o RTVS. Ob tem je spomnil, da so predlog sprememb sicer v DZ takoj po oblikovanju novega sklica DZ vložile zdajšnje koalicijske stranke, a jih je z dvema svojima predlogoma spremembe prehitela donedavna največja vladna stranka, zdaj največja opozicijska stranka SDS.

Popolnoma evidentno bi rad generalni direktor posredno tudi pogajanja s stavkajočimi razvlekel vse do najmanj letošnje jeseni, konkretno do septembra, s tem da bi sindikat in aktiv novinarjev pritegnil v sodelovanje pri oblikovanju in sprejemanju nove zakonodaje – vse to v situaciji, ko ponuja roko nekomu, čigar zahteve je zaenkrat gladko zavrnil. Ob tem je še napovedal temeljito prenovu poklicnih meril in drugih aktov javnega zavoda najpozneje do konca leta, kar je še en maneuver menjave teme in obračanja pozornosti.

Nemogoč časovni ultimat

Rok za podpis sporazuma je ponedeljek do 10. ure in do takrat lahko sindikat predloži tudi svoje pripombe. Z nedelje na ponedeljek je Grah Whatmough ponudil le nekaj ušivih ur, hkrati pa je, zaradi številnih odhodov iz hiše zaradi nevdržnih razmer, »za reševanje kadrovske stiske v informativnem programu« predlagal takojšnjo objavo 10 zunanjih razpisov za novinarska in uredniška delovna mesta.

Direktorjeva ponudba spominja na piromana, ki po svojem požigalskem pohodu ponuja svoje spretnosti in znanja, da bi pogasil požar. Vsi predlogi po vrsti, tudi o zvišanju plač v spodnji tretjini plačne lestvice na RTVS in vzpostavitvi rednega socialnega dialoga, pogajanj, posvetovanj ter izmenjave informacij med delodajalcem in sindikati, so v funkciji mimikrije in ustvarjanja vtisa o pripravljenosti na dialog v situaciji, ko ni bilo zaznati nobenega napredka.

Še bolj pomemben cilj pa je v prealitivni odgovornosti za nastalo škodo na stavkajoče in s tem v izpeljavi nadzora nad škodo, ki bo objektivno povzročena javni radioteleviziji. Ne zaradi stavkajočih, temveč zavoljo njega in njegove ekipe, saj bi moral že zdavnaj odstopiti.

Več:

[Generalni direktor RTVS grozi stavkajočim](#)

[Simbol česa je oddaja Panorama?](#)

[Panorama pa izgleda!](#)

[Stavkajoči le pogojno zahtevajo odstop vodstva RTV Slovenija](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Gregorčič cinično brani Ukom in ne novinarjev javnega zavoda RTV Slovenija](#)

[Apel, ki je resna napaka: odgovorni uredniki TVS bi umirjali strasti](#)

[Presenečenje pred stavko: sploh ne Urbanija, predlagana je Natalija Gorščak](#)

[9. maj, dan zmage Marcela Štefančiča](#)

[Novinarji RTVS protestirali, toda prispevek o tem so v njihovi hiši močno oklestili](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

Cenzura na RTV Slovenija: oddajo Tednik so raje umaknili

20. junij 2022

Vse kaže, da današnje oddaje Tednik ne bo na sporedu TV Slovenija, umanjala je v napovedniku, kjer jo bo nadomestila ponovitev prvega dela oddaje Bančna luknja, ki jo je pripravila »Podatkovno-preiskovalna skupina TVS«. Ta je prosto dostopna na straneh javnega servisa in je bila prvič predvajana marca 2018. Ali to pomeni, da bodo naslednji teden predvajali njen drugi del?

Če držijo vse zle slutnje, je bila oddaja Tednik prejkone umaknjena zaradi prispevkov o dogajanju na RTV Slovenija na dan stavke novinarjev na javni radioteleviziji. Kot je na Facebooku, ki je očitno ob drugih socialnih omrežjih postal daleč najpomembnejši kanal za komunikacijo novinarjev z javnostjo, pojasnila voditeljica Jelena Aščič, je bila ta brez pojasnila in razloga umaknjena s sporeda. Dobili so le sporočilo, da so odpovedane vse produkcijske kapacitete za snemanje oddaje. V Tedniku naj bilo pet prispevkov, posvečenih javni radioteleviziji.

Medijski strokovnjak dr. Marko Milosavljevič je dogajanje komentiral takole:

»Današnjega Tednika na TV Slovenija ne bo. Generalni direktor ga je - ni jasno, na podlagi kakšnih zakonskih pooblastil - prepovedal in poslal v bunker, pravi [Eugenija Carl](#). S tem je prepovedal in umaknil tudi moj pogovor za Tednik, za prispevek, ki ga je pripravil Seku Conde. Povedal sem marsikaj o nesposobnem in škodljivem vodstvu RTV Slovenije, o razlogih za zamenjavo vodstva, o pomenu mednarodne dopisniške mreže, ki jo ta isti direktor ukinja, in o marsičem drugem.

Resnica boli. Prispevek in oddaja sta (tudi) zato prepovedana. A gledalcem in javnosti je to že dovolj jasno. Njihovi dnevi na čelu RTVS so šteti, ne glede na to, kaj vse še storijo.

P.S. Namestilo Tednika javnosti ponuja ponovitev dokumentarca o bančni luknji in namesto Studia City dokumentarec o Orbanu. Kmalu na TVS ne bo več nobene originalne, predvidene oddaje, in samo še nekakšne improvizirane flike.«

To sicer ni prvi primer cenzure na RTV Slovenija, tudi ne v zadnjem času. Decembra lani se je Nataša Pirc Musar [pritožila, da je odgovorna urednica Jadranka Rebernik umaknila njen nastop](#). Zelo verjetno zunanji povod za umik oddaje je današnja stavka zaposlenih, glede katere je generalni direktor [Andrej Grah Whatmough že grozil zaposlenim](#) in napovedal krajšanje informativnega programa in proti čemur je stavkovni odbor

protestiral. Domnevamo lahko, da bo prav stavka izgovor, s katerim bodo pojasnili umik Tednika.

Cenzura se sicer v svojem polnem zamahu vrača v slovenske medije. [Lani je prišlo do cenzure celostranskega zapisa dr. Janeza Markeša v sobotni prilogi Dela](#). Zelo presenetljivo pa se je novinarski mainstream, namesto da bi dejanje odločno obsodil, na koncu bolj pretvarjal, da do nje sploh ni prišlo, čeprav je bila več kot očitna in dokumentirana.

Več:

[Jadranka Rebernik že izvaja cenzuro](#)

[Grah Whatmough z novim trikom sporazuma: podpis pričakuje v nekaj urah](#)

[Generalni direktor RTVS grozi stavkajočim](#)

[Na Delu cenzurirali novinarja Markeša](#)

[Cvetober slovenskega novinarstva očitno verjame, da cenzure na Delu ni bilo](#)

[Na dan svobode medijev: za Žerdina umik Markeševega članka ni cenzura](#)

Eugenija Carl o posegih v RTV program in menjavi voditeljev na dan stavke

20. junij 2022

Dogajanje na RTV Slovenija danes dosega vrelišče z novo stavko novinarjev na RTV Slovenija, vmes pa se vodstvo trudi umikati in krčiti informativni program v bojazni, da bi lahko informacije o novinarski stavki škodovala predvsem njegovemu ugledu, tj. ugledu vodstva.

Vse kaže, da Andrej Grah Whatmough s svojimi pribočniki in odgovorna urednica Jadranka Rebernik izgubljata vso razsodnost in tla pod nogami, s čimer prevzemata na svoja pleča neverjetno breme odgovornosti za porazno konfliktno situacijo. Novinarka hiše Eugenija Carl se je odločila, da o dogajanju v programih RTV Slovenija in širše na dan stavke pogumno obvešča kar na svojem Facebook profilu. Ker z gesto informiranja javnosti pomembno prispeva k razumevanju situacije, lahko plačniki RTV servisa podrobneje spoznamo razloge za stavko in hkrati »modus operandi« političnega vodstva RTV hiše v napeti situaciji konflikta med njim in zaposlenimi. Zagotovo gre za dramatične razmere, kakršnih še nismo doživeli.

Spomniti velja, da stavekajo novinarji informativnega programa, ne pa tudi Sindikat kulturnih in umetniških ustvarjalcev RTV Slovenija (SKUU) in Sindikat delavcev radiodifuzije Slovenije (SDRS), [kar kaže na notranji razkol med novinarji](#). Zato povzemam opis in napoved dogajanja, kakršnega je podala novinarka na osebni Facebook profilu:

Ker mora biti javnost, ki nas plačuje obveščena, kaj se danes, na dan stavke, dogaja v RTV hiši, bom tu, kljub obilici dela, obveščala minuto po minuto:

Vodstvo in odgovorna urednica Jadranka Rebernik ovirata stavko na najbolj brutalen, podel in najverjetneje tudi nezakonit način.

- ob 9.00 sestanek redakcije, stavekovnega odbora in vodstva ter odgovorno urednico. Laži, sprenevedanja, valjenje odgovornosti za umik oddaj drug na drugega. Tednik so umaknili. »ker morajo biti izpolnjeni standardi poročanja, oddaje pa v skladu s PPN,« je rekel vidno živčni Grah. Oddajo bi morali montirati danes dopoldne, a so montažo prepovedali. Urednici je zagroženo, da se nič od posnetega ne sme znajti v nobeni drugi oddaji, ker bi bila to hujša kršitev delovne pogodbe.

-Rebernikova je PREPOVEDALA snemati pogovor s Čeferinom za Odmeve. Ne dovolijo snemati ničesar, kar danes ne bo šlo v oddaje. In v oddaje ne bo

šlo praktično nič, ker so zavzeli/skrajšali programski prostor. In ga polnijo z lojalnimi kadri.

Tako Dnevnika ne bo vodila Jasmina Jamnik, Odmevov pa ne Igor Bergant, kot je bilo po planu, pač pa bo vse današnje info oddaje vodil »naš« Nejc Krevs, ki seveda nima nobenih težav sprejeti misijo. Saj, Panorama team.

Vklopi v oddaje so PREPOVEDANI od 14.ure naprej. Jasen signal, da se bojijo, da bi se vklapljali s stavkovnega shoda pred RTV in zvečer pred parlamentom.

Poročila ob 17. so skrajšali na 3 minute

-napovedi Dnevnika ob 18.22 danes NE BO

-Dnevnik so skrajšali na 5 min, Slovensko kroniko na 4 minute, Šport na 2 minuti.

-POZOR! Dolžina Panorame ostaja nespremenjena. Logično, na »našem« kanalu res ni bojazni, da bi se znašla prava resnica o stavki. Verjetno pa bodo vabili vodstvo. Sklepam.

Dragi plačniki RTV prispevka, po pol stoletja ali tam okoli, smo zopet odprli bunker za »politično nekorektne« oddaje, prispevke, novinarje, voditelje...

Se nadaljuje.... Ker mojega kanala ne morejo ne skrajšati ne zapreti. In mene ne morejo utišati.

Ne plačujejo me oni, plačujete me vi!

PROGLAS

ZA JAVNO OBJAVO!!!

Stavkovni odbor in pogajalska skupina Koordinacije novinarskih sindikatov RTV Slovenija sporočata:

Okrožnica generalnega direktorja RTV Slovenija je natanko takšna, kakršno je njegovo pogajanje z novinarskim sindikatom: globoko neetična, manipulativna, protidemokratska in rušilna. Generalni direktor namreč z njo:

1. Zaposlenim na RTV Slovenija prepoveduje stavljanje z delom in jim ukazuje stavljanje s prekinitvijo dela, ki bi javnost prikrajšala za kakovostne vsebine.
2. Želi ustvarjati informativni program po meri odgovorne urednice, ki nima podpore kolektiva, ki delo organizira z dekreti in nekomunikacijo, mimo programskih, poklicnih in etičnih standardov.
3. Namesto maksimalnega programa, za katerega jamči stavkovni odbor, plačnikom RTV-prispevka vsiljuje minimalni program: Torej, raje nič, kakor to, česar ne more nadzorovati.
4. Zaposlene napeljuje k razdoru, ščuva nestavkajoče proti stavkajočim, rekrutira stavkokaze in grozi z neplačilom za delo.
5. Izsiljuje kadrovske izčrpan televizijski novinarski kolektiv: če bi želeli, bi lahko takoj zaposlil 10 novinarjev ali več, a to odločitev raje pogojuje s prekinitvijo stavke.
6. Se raje opravičuje javnosti za spremembe v TV programu, ki bo okrnjen zaradi njegove enostranske odločitve, kot da bi se s sindikatom pogajal o stavkovnih zahtevah.
7. Več časa namenja nadaljnji razgradnji informativne funkcije RTV Slovenija, z ukinjanjem dopisništev, pisanjem okrožnic in PR-sporočil ter investiranjem v TV-program, ki ne dosega minimuma programskih standardov, kot resnemu razgovoru o poslanstvu javnega medija in medijski avtonomiji.
8. Sprevrča resnico, ko po več tednih nepogajanj za zaostrovanje stavke obtožuje sindikalno pogajalsko ekipo.
9. Zlorablja notranje komunikacijske kanale, prek katerih z okrožnicami sporoča le lastno resnico in eno samo možno razlago razmer – svojo!
10. Zlorablja PR-službo RTV Slovenija, preko katere o razmerah v javnem medijskem servisu sporoča samo sebi in svojim interesom prikrojeno resnico.

Sporočilo stavkovnega odbora pred začetkom stavke 20. junija 2022

<https://www.youtube.com/watch?v=MxVqifO8viA>

*O biopolitiki revolta na RTV Slovenija kot edinemu boju za svobodo v podkastu
bloga*

Več:

[Cenzura na RTV Slovenija: oddajo Tednik so raje umaknili](#)

[Jadranka Rebernik že izvaja cenzuro](#)

[Grah Whatmough z novim trikom sporazuma: podpis pričakuje v nekaj urah](#)
[Generalni direktor RTVS grozi stavkajočim](#)

Stavka na RTV Slovenija ali novinarstvo na pogrebu

21. junij 2022

»20. 6. 2022 se bo v zgodovino zapisal kot datum ene najbolj brutalnih cenzur na RTV Slovenija. Generalni direktor, največji škodlivec vseh RTV časov, je v siceršnjem svojem uničevalnem pohodu in v podivjani nameri, da čim bolj onemogoči stavko, bunkeriral današnji Tednik o razmerah v hiši. Namestilo Tednika javnosti ponuja ponovitev dokumentarca o bančni luknji in namesto Studia City dokumentarec o Orbanu,« je udarno ugotavljala novinarka RTV Slovenija Eugeniya Carl in s tem slikovito povzela [dramatično dogajanje na dan zgodovinske stavke novinarskega sindikata](#).

Žal ima tudi ta protestni dogodek senčno plat. Stavkokazi v Sindikatu kulturnih in umetniških ustvarjalcev RTV Slovenija (SKUU) in Sindikat delavcev radiodifuzije Slovenije (SDRS) se niso priključili kolegicam in kolegom, tudi ne novinarji nove oddaje Panorama, [kar kaže na notranji razkol med novinarji](#). Zdaj je morda čas za premislek, ali je bila stavka uspešna in kaj bi novinarji sploh še lahko storili v situaciji, ki se zdi za javni servis prejkone brezupna.

Metafora s pogrebom

Glavna težava z javno radiotelevizijo je gotovo že nekaj časa neznosen občutek nemoči. Subjektiviziran sploh za zaposlene, saj zavod hira v naročju vseh, ki v njem delujejo. Hira tudi pred očmi javnosti, civilne družbe in končno politike, iz minute v minute. Hira na način, da mu nihče ne zna prav pomagati in ko so se tudi obljube samega predsednika vlade Roberta Goloba, ki je v volilni kampanji v sicer nenavadni izjavi povedal, da bo vlada za RTV Slovenija poskrbela, še preden se bo konstituirala, izkazale za preoptimistične in s tem prazne.

Ob sedANJI agoniji umiranja, ki je kulminacijo dosegla v novi stavki pred parlamentarno stavbo, [je premier včeraj prazno navrgel](#), da bo vladi uspelo najpozneje do konca leta »razrešiti situacijo« na javnem servisu. Težava je kakopak v tem, da morda takrat javnega zavoda več ne bo, ker ne bo preživel.

Voditeljica Jelena Aščić je na protestu pred stavbo javne televizije zato izrekla ključno spoznanje: »Jaz upam, da to ni pogreb.« V čustvenem govoru se ji je zazdelo, kakor da bi govorila na pogrebni slovesnosti nekoga njej zelo dragega in ljubega. »In vsi veste, kakšen je ta občutek,« je trpko dodala in končno izrekla še upanje, da »temačna stran« ne bo zmagala.

Na včerajšnji dan je lahko vsak, ki je spremljal skrčeni in prirejeni nekajminutni informativni program na TV Slovenija, pri sebi zgradil nezgrešljivi vtis, da so bili novinarji izgnani iz svojih prostorov. Da je situacija podobna tisti na severnokorejski državni televiziji. Hecno, vse v etru je zvenelo, kakor da je Kim Jong Un naročil, da se prebere razglas: »Severna Koreja se borila do zadnjega vojaka«. Toda katerega vojaka? Koliko jih je? Nalogo so zaupali očitno lojalnemu novinarju Nejcu Krevsu. Občutek je nastal, da generalni direktor Andrej Grah Whatmough z nekaj vojščaki drži v rokah svoje ugrabljeno orožje, javno radiotelevizijo, vanjo pa so se zabarikadirali in jo bodo tudi razstrelili in spustili v zrak, če bo treba. Novinarji so se zdeli pregnani na ulice, stavba sama pa v rokah peščice ugrabiteljev.

<https://www.youtube.com/watch?v=MxVqifO8viA>

O dramatičnem stanju na RTV Slovenija po stavki 20. junija več v podkastu bloga

Problem anemične javnosti

Več kot jasno je vodstvo RTV Slovenija ob stavki uporabilo največja kladiva. Vmes je, če parafraziram Marcela Štefančiča, prišlo po Studio City, prišli so po Globus in Tednik. »Panorame ni želel nihče«. Izgnani kultni voditelj je končal udarno z mislijo, da »nas je vedno več«, in to zato, »ker imamo prav«:

»Ovirajo stavko, ker imamo prav. Na vsak način nas hočejo zamenjati, ker imamo prav. Tudi oddaja Panorama je kronski dokaz, da imamo prav.«

Tod stavkovni odbor je pred vedno večjo dilemo. Ali se bo povrnil k svoji odločni zahtevi po odstopu vodilnih, s katero je začel, in jo tudi jasneje artikuliral, ali pa bo morda še vedno prazno upal, da bodo pogajanja prinesla kakšne sadove? Po včerajšnjem dnevu bi moral ugotoviti, da ne bodo. Ob tem se kot glavni sovražnik novinarjev vedno bolj izrisuje sama anemična javnost. Tista, ki je zadnje mesece počasi postajala takšna, ki zamahne z roko in reče »Ne gledam več«. In če ne gleda, ji ukinitev ali spremembe programa ne pomenijo nič. Ker jih niti ne opazijo, ne ukinitev ne sprememb.

Nastop Marcela Štefančiča pred parlamentom: »Ker imamo prav.«

Potem je tu še nenaklonjen del javnosti. Na tej strani sem že velikokrat problematiziral mazohizem urednikov RTV Slovenija, tudi drugih množičnih medijev, [ki se tepejo za politične komentarje portala in tednika Domovina](#). Predvsem v luči dejstva, da isti novinarji in uredniki potem ne želijo poročati o njihovem financiranju. Novinarji portala pod okriljem Nove Slovenije so po novinarski stavki ugotovili, da so zaposleni na RTV Slovenija želeli zlorabiti program hiše »za megafon stavkajočih«, kar da je čista zloraba javne institucije. Iz istega razloga so »uzurpirali« tudi Tednik.

S tem so menda presegli svoja pooblastila »za promocijo svojih idej, stavkovnih zahtev, kritiko in napadanje vodstva«. Očitajo jim neprofesionalnost, da so »zamešali dva pojma: pravico do obveščenosti javnosti so nameravali zamenjati s propagando«. Del javnosti, ki ga zelo radi vabijo pred kamere, ima potemtakem do njihovega ravnanja odklonilno stališče. Zdaj čakamo, da bo znova povabljen pred kamere.

Je res ogrožena avtonomija?

Ob stavki smo iz ust zaposlenih slišali eno največjih pomot tega trenutka. Glasila se je: »Na RTV Slovenija sta resno ogroženi novinarska in uredniška avtonomija«. To seveda ni res. Če kaj, bi morale včerajšnje ravnanje vodstva s krčenjem programa in naganjanjem novinarjev iz deska do konca odpreti oči in dati vsem vedeti, da sta izgubljeni.

Zato se moti tudi politika, moti se premier Golob. Takšno stanje ne bo moglo trajati v nedogled. Sploh pa ne do konca leta. Novinarjem so včeraj vzeli mikrofone in kamere.

Toda vedno več jih je in imajo prav. Zato si jih bodo morali priboriti nazaj ne le na ulici, ampak tudi v sami hiši.

Več:

[Eugenija Carl o posegih v RTV program in menjavi voditeljev na dan stavke](#)

[Cenzura na RTV Slovenija: oddajo Tednik so raje umaknili](#)

[Generalni direktor RTVS grozi stavkajočim](#)

[Grah Whatmough z novim trikom sporazuma: podpis pričakuje v nekaj urah](#)

[Stavkajoči le pogojno zahtevajo odstop vodstva RTV Slovenija](#)

[Novinarska polarizacija na RTVS: oddaja Panorama bo en sam poklicni izziv](#)

[Simbol česa je oddaja Panorama?](#)

[Novinarji RTVS protestirali, toda prispevek o tem so v njihovi hiši močno oklestili](#)

[Jadranka Rebernik imenovana kot srbski vožd Slobodan Milošević: glasovalo je skupaj 104 odstotka novinarjev!](#)

[Jadranka Rebernik že izvaja cenzuro](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

[Pirkoviču pogovor s Pahorjem, Možini z Janšo](#)

[Pritiski in cenzura na TV Slovenija: morajo novinarji Tarče na dopust in bo oddaja odpovedana?](#)

[Samo nenačitan novinar je dober novinar: na TV Slovenija odpovedali časopisje](#)

[Politizacija RTV Slovenije se nadaljuje: Peter Gregorčič kadrovske kompletira ekipo](#)

[Generalni direktor RTVS grozi stavkajočim](#)

[Politični komentatorji in strankarski mediji](#)

Pahorjanski Bergant očita vodstvu, da zanika demokratičen dialog o Sloveniji in svetu

24. junij 2022

Igor E. Bergant je kot voditelj Odmevov prehodil dolgo spoznavno pot odpiranja svojih oči glede dogajanja v hiši, kjer je zaposlen. Vsaj zdi se tako, pa jo je res?

V zapisu ob zadnji novinarski stavki 20. junija je na svojem tviter računu ugotavljal, da želi nekdo, meril je najbrž na vodstvo hiše, uničiti eno ključnih družbenih medijskih in kulturnih institucij slovenske družbe in države. Ja, smo opazili, to drži! Toda nato je dodal motiv uničevalca: »Zaradi posebnih (in morda celo osebnih) interesov, zaradi mržnje do odprtega, odkritega, kritičnega ter kulturnega in predvsem demokratičnega dialoga o Sloveniji in svetu.« Čudaški in pahorjansko izpraznjen opis, h kateremu se še vrnem.

Ni videl posega politike

Novembra in decembra 2021 [je Bergant izrekel dvom, da se na javni radioteleviziji dogaja kakršna koli politizacija](#). Da si potemtakem želi nekdo javni servis politično podrediti. Kar je bilo še posebej nerodno, ker so si ga novinarji informativnega programa izbrali za svojega portparola, komunikatorja z javnostjo, s čimer je njegovo mnenje postalo malce tudi njihovo.

Na izrecno vprašanje je v takratnem intervjuju o dogajanju v lastni hiši povedal, da »niti ne vidim v tem posega politike kot nenavaden odziv na prostor in čas, v katerem živimo«. Ne, politika res nima nič z desantom na RTV Slovenija, mu je uspelo neprepričljivo pojasnjevati po vseh napovedanih Janševih vojnah z mediji in pritiskih na zavod.

Vse, kar je zaznal, je bil takrat »odraz problematičnih notranjih razmer«, zaradi česar je opazal, da »jaz res ne verjamem v neko teorijo zarote, da nekje sedijo neki centri in mastermindi«. Skratka, nihče se posebej ni trudil z uničenjem hiše, razmere so bile slabe pač znotraj, nobene zarote.

V hiši je »zanesljivo ozračje histerično«, je dodal decembra lani, zelo samokritično pa našel tudi krivca za stanje v zaposlenih, kajti »sami smo pomagali ustvariti to histerično ozračje«. Tudi ni situacija posebej dramatična le pri nas, ni pozabil miriti, kajti po njegovem stanje ni čisto zares posebno in »tudi v Avstriji vidi, da so stvari takšne, tudi v Nemčiji«. No, po njegovem je tu »ogromno nekaj vzporednic«.

Postal je žalosten

Voditelj Odmevov [je bil kasneje, januarja 2022, v novem intervjuju spet samo žalosten](#) zaradi dogodkov v hiši. Vse kaj drugega bi bilo, po vsem sodeč, nevarno. Podobno kot ob prvem intervjuju sem v analizi drugega zaznal njegove nove strategije izmikanja: Bergant še vedno ni zaznaval politične ugrabitve RTV hiše, tudi ne posebnih posegov v program, ugotavljal pa je, da zaposleni niti ne nasprotujejo pametnim spremembam programa, tako da zavajajo vsi, ki pravijo, da kolektiv temu nasprotuje. Nasprotno, oni bi vendar sodelovali, nas je pomirjal! No, kasneje je nastala Panorama...

Posredno je še minimiziral opis generalnega direktorja [Andreja Graha Whatmougha kot nove metle, za kakršno ga je označil Janez Janša](#), češ »v 21. stoletju govoriti o metlah je malo passé.« Kako perfidna taktika bežanja od očitno zanj preveč nevarnega opisa, da bi se do njega natančneje opredelil!

Bergant je sicer ves ta čas, sicer značilno za neiskreno hipokritično pozicijo slovenskega novinarstva, pri svojih sodelavcih figuriral kot heroj upornišva. Čakamo samo še na medaljo zanj za poseben pogum. V dolgem twitter zapisu, ki ga navajam, je sicer upravičeno izpostavil, kako vodstvo RTV Slovenija povzroča programsko škodo in tudi opozoril na cenzuro intervjuja z Aleksandrom Čeferinom. Njegov odziv v celoti objavljam spodaj. Toda poskusimo v njem zaznati tisto, kar pri Bergantu ves čas pogrešamo – je v njem vendarle začel diagnosticirati stanje? Je ugotovil, da je javna radiotelevizija ugrabljena, je imenoval storilce, [je storil kaj podobnega, kar je na isti dan stavke in že velikokrat pred tem storila njegova kolegica Eugeniya Carl?](#)

Ogrožen demokratični dialog o Sloveniji?

Ne, tudi tokrat mu ni uspelo. Če je sprva zanikal, da bi obstajal kakšen načrt glede javnega medija, je tokrat pogumneje ugotavljal, kot rečeno, da je cilj uničenje ene ključnih družbenih medijskih in kulturnih institucij slovenske družbe in države. Bolj bizaren je del, ko poskuša podati diagnozo: »Zaradi posebnih (in morda celo osebnih) interesov, zaradi mržnje do odprtega, odkritega, kritičnega ter kulturnega in predvsem demokratičnega dialoga o Sloveniji in svetu.«

No, zaradi te ugotovitve so Bergantu silovito aplavdirali novinarji. Toda zakaj že? Morda pa njegov spoznavni napredek ni tako skokovit? Ker tudi tokrat ne bomo našli nobenega opisa o političnem značaju pritiskov, pravzaprav sploh nič besed o pritisku, zgolj kritiko vodstva glede evidentno škodljivih posegov. Da so na delu posebni, celo osebni interesi? Čigavi, bi lahko morda povedal kaj več?

Da je motiv, torej samega vodstva in najbrž kar generalnega direktorja, mržnja do demokratičnega dialoga o Sloveniji in svetu? Kakšen *bullshit* pa je to? Iz diagnostike je znova v celoti izpadlo tisto, česar njegov pogled ne zmore upoštevati: evidentnega

dejstva, da so vodstvo, nadzorni in programski svet RTV Slovenija, vključno z nekaterimi uredniki in novinarji, preprosto na politični misiji in da je ta misija prepoznavno destruktivna.

Bi lahko neprebavljive puhlice, čemu pravim [maskirni dialogizem](#), vendarle prepustil predsedniku republike, saj že pri njem povzročajo preveč neprebavljivih učinkov spuščanja megle?

Bergantov tvit

Celoten Bergantov odziv na tviterju objavljam spodaj:

»Nocoj ob 22.00 oddaje Odmevi ne bo na TV Slovenija 1. Razlog ni v tem, da je stavkajoči ne bi želeli pripraviti, pač pa zato, ker se je 'generalno vodstvo RTV Slovenija' /.../ odločilo, da bo zaradi domnevne nevarnosti programske škode povzročilo prav to: programsko škodo, namreč. Namesto Odmevov boste gledali kratko informativno oddajo, ki je ne bomo mogli pripraviti siceršnji ustvarjalke in ustvarjalci te oddaje. Naš namen je bil /.../ pripraviti aktualno, obširno in poglobljeno oddajo z različnimi vsebinami. Gledalkam in gledalcem bi na kratko pojasnili, zakaj in za kaj stavkamo. Poročali bi o seji Programskega sveta RTV Slovenija /.../, pripravili intervju z morebitnim novim direktorjem/direktorico televizijskih programov /.../, pripravili bi politično soočenje predstavnikov parlamentarnih strank o predlaganih spremembah zakonov, ki urejujejo delo RTV Slovenija in medijev. Objavili bi tudi ekskluzivni intervju s predsednikom Evropske nogometne zveze (UEFA) Aleksandrom Čeferinom, ki je /.../ zagotovo ta čas najvplivnejši slovenski državljani. Vprašali bi ga, kako pojasnjuje družbeno odgovornost, ki je eden izmed stebrov njegove organizacije, kakšne so podobnosti in razlike med evropskim modelom športa in vlogo javnih radiotelevizij na naši celini. /.../ In seveda, kako (tudi) kot pravnik in odvetnik razume svobodo, avtonomijo in odgovornost novinarstva. Intervjuja ne bo, ker je snemanje odgovorna urednica danes dopoldne izrecno prepovedala. Skratka, 20. junija 2022 odgovorna oseba na javni RTV sredi (demokratične) Evrope prepove in /.../ prepreči izvedbo ekskluzivnega intervjuja z osebnostjo svetovnega formata, ki je ne moremo gostiti vsak dan. Na aktualno temo. V njegovi lastni domovini. Ker seveda gre za predsednika pomembne mednarodne organizacije (in po funkciji tudi podpredsednika svetovne nogometne zveze FIFA), to ni ostalo neopaženo. Žal te in take oddaje, kakršno smo snovali, danes ne bo na spregled, in to samo zato ne, ker so se 'odgovorni' odločili v škodo gledalk in gledalcev ter ustanove, ki naj bi jo vodili in branili. Že mogoče, da je prav današnje črtanje Odmevov 'v korist' kratke oddaje najbolj nazoren dokaz, koliko je 'odgovornim' mar za gledalke in gledalcev ter javni interes, ki je temelj poslanstva RTV Slovenija. Kako se v bistvu poživljajo na odgovornost, ki jo vsi imamo do plačnic in plačnikov RTV-prispevka. Nocoj je jasno na ogled, kdo ni zavezan profesionalnosti, avtonomiji poročanja in kdo ni za kulturno soočanje različnih mnenj. Nazorno bo vidno, kdo je danes povzročil programsko škodo. In ne samo danes. Kdo jo povzroča že dlje

časa. Cilj je uničenje ene ključnih družbenih medijskih in kulturnih institucij slovenske družbe in države. Zaradi posebnih (in morda celo osebnih) interesov, zaradi mržnje do odprtega, odkritega, kritičnega ter kulturnega in predvsem demokratičnega dialoga o Sloveniji in svetu.«

Več:

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

[Bergantova histerija: o dopuščanju kritike na račun RTV Slovenija](#)

[Politični desant na RTV Slovenija: nova metla v akciji](#)

[Eugenija Carl o posegih v RTV program in menjavi voditeljev na dan stavke](#)

Vesna Deržek Sovinek v oddaji Utrip obsodila stavkajoče novinarje

26. junij 2022

[Zadnji Utrip](#), pripravila ga je novinarka in urednica Vesna Deržek Sovinek, si bomo zapomnili po tematski ekskluzivi - skoraj izključno se je posvetil refleksiji dramatičnega dogajanja na RTV Slovenija. Nekakšnemu samopremisleku o aktualni stavki in bitki za avtonomijo novinarstva na javnem servisu.

Vemo, da so Utripi kot avtorske oddaje po finalizaciji političnega prevzema hiše postali pomemben kanal za izražanje stališč sicer maloštevilne politično lojalne ekipe, ki poskuša racionalizirati trenutno pustošenje in se udinjati Janševemu škornju. Takšne niso vse oddaje, tokratna pa je bila posebna, ker je časovno zajela dogajanje [ob novinarski stavki minuli ponedeljek](#), ki se je potem odvila še na Trgu republike. Še bolj je bila posebna, ker je avtorica z neverjetno neposrednostjo in z nikakršno mero solidarnosti napadla stavkajoče in jih grobo grajala. Glede na osnovno intonacijo pričakovanj je to bila zagotovo gesta v skladu s pričakovanji odgovorne urednice Jadranke Rebernik.

Noče biti kolaborantka

Doslej smo bili internega prezira in kritičnosti do stavkajočih novinarjev deležni [predvsem s strani Jožeta Možine in Igorja Pirkoviča](#). Tokrat novinarka ni veliko zaostajala za njima, Deržek Sovinek je v prvih taktih oddaje začela streči z nizom nivelizacij in relativizacij, povezanih z brutalnim političnim prevzemom hiše, ki ima za očiten namen dokončno uničenje in izbris. Stregla je s poudarki, da politika ne steguje lovka po javnem zavodu prvič, temveč »že od nekdej«, pa da niso prvič »vzeli« Tednika. Svojo ključno misel je začela z dvomom:

»Vtis, da je v nekem trenutku politika na strani RTV-ja, morda zavaja. Kdo je vaš, naš, kdo smo mi? Kdo sem jaz?«

Vidna je bila njena zrevoltiranost, da jo sodelavke in sodelavci obravnavajo kot nekakšno kolaborantko, povezano z novim vodstvom. Da jo greni tovrstna ocena, je povedala v eter skrajno eksplicitno in brez trohice dvoumja:

»Od prvega dne na uredniškem stolu sem deležna obiskov, klicev, sporočil z bolj ali manj sorodno vsebino: 'Prestopila si na drugo stran. Si proti nam. Si z njimi. Si del problema, ne rešitve.'«

S tem je začrtala maksimalno subjektivno in osebnoizpovedno linijo naracije v oddaji, podobno tisti, ki jo je [že ubral Možina v Utripu](#) in jo zlorabil za obrambo svojega dobrega imena pred napadi nase – konkretno v primeru pesmi o njem, ki jo napisala Svetlana Makarovič.

Deržek Sovinek je potemtakem presodila, da je novinarska črna ovca, v tej vlogi pa se ji godi velika krivica. Večina za njen položaj in stisko preprosto ne ve, toda zdaj jo je razgalila pred najširšo javnostjo. Iz njenih besed lahko razberemo, da jo pekli, ker je sodelavci več ne sprejemajo kot sebi enake le zato, ker je prevzela nove zadolžitve pod politično nastavljenim vodstvom. Njena zgodba je dejansko [zelo podobna tisti Andreje Gregorič, ki se je pridušala](#), da je žrtev verbalnega pogroma, ker vodi oddajo Panorama, čeprav je zgolj sprejela nov poklicni izziv.

»Uničili smo sami sebe«

Dramatičnost nastale situacije je nato novinarka v vlogi samooklicane žrtve samo še stopnjevala. Ker so novinarji med sabo sprti, je z javnim servisom konec. Zato, ker so se med sabo uspeli nič manj kot pokončati:

»Medtem se je v dobrega pol leta uresničil notorični scenarij: uničili smo sami sebe.«

Izrečena teza je izjemno močna. Do tega trenutka v Utripu novinarka ni omenjala problematičnosti konkretnega političnega prevzema. S trditvijo, da so novinarji samega sebe uničili, pa je tako rekoč nadomestila prvo. Kajti če to drži, je poglobitna težava rušenja hiše v njih samih, v novinarski neenotnosti in destruktivnosti.

Svojo misel je še podkrepila: »Problematičen je nivo komunikacije hiše navzven, žal pa je navznoter še mnogo slabši.« V sodelavce in sodelavke usmerjen prst krivde je zelo hitela še nadgraditi z opisom situacije ob stavki:

»V ponedeljek, na dan stavke, sem od novinarjev, z izjemo enega voditelja in odgovorne urednice, ostala sama. Lahko bi preprosto vstala in šla v povorki pred parlament, a na vaših ekranih bi zavladala črnina. Da bi bila to kršitev zakona o RTV, ni dvoma.«

Sodelavcem očitala bojkot in neodgovornost

Čeprav smo razumeli, da je generalni direktor Andrej Grah Whatmough skrajšal oddaje tistega dne in prepovedal delo, je načrtni bojkot očitala novinarjem. Ona je lojalna, skrbi jo za program in za gledalce, saj delo mora biti opravljeno, novinarji pa se na to požvižgajo in raje stavkajo. Toda pod oddaje ni bila podpisana! Posmehljivo je nato stavko opisala kot katarzično, vse stavkajoče kolegice in kolege pa kot neodgovorne:

»Na dan novinarske katarze se je poleg krašanja oddaj zgodilo še nekaj nezaslišanega. Nekateri zaposleni, ne le novinarji, ampak tudi ostali pomembni programski delavci, so kratko malo, ne da bi o tem obvestili svoje neposredne vodje, odšli na protest z novinarji.«

Glavni argument, za katerega se je novinarka skrila, je gotovo nekakšen »argument iz neokrnjenega programa«: delo mora biti opravljeno, ne glede na to, da so hišo prevzeli politični ugrabitelji. Potem je v Utripu omenjala še pritiske na tiste, ki so ostali na delovnem mestu, ta da »je bil ogromen«; nato je sarkastično zaključila, da je »informativni program TV Slovenija še kako presneto pomemben« in s tem namignila, da lahko stavkajoči skozi njega sporočajo svoje zahteve. Kakor da je to kakšen velik greh!

Mastodont na poti k izumrtju

S tem se še njeno komentiranje ni končalo. Solidarno je poudarila odziv generalnega direktorja Andreja Graha Whatmougha, da bi radi »dobro plačani novinarji« zamenjali »nas, torej mene«, plače najslabše plačanih pa stavkovnega odbora ne zanimajo. Ob nepričakovanem predvajanju insertov iz [prepovedanega Tednika](#), za kar je očitno prejela dovoljenje Jadranke Rebernik, pa je na koncu vendarle natrosila nekaj kritike tudi na račun vodstva:

»Zgrešen pomladni program med volilno kampanjo, varčevalni ukrepi, redčenje števila zaposlenih, ukinjanje dobro gledanih oddaj, mešetarjenje po programu in brutalno krčenje osrednjih informativnih oddaj so razgalili vse pomanjkljivosti mastodonta, ki je zdaj na poti k izumrtju. V ponedeljek že pripravljenega Tednika niste mogli spremljati. Nekaj drobcev gle zdaj v Utripu.«

Ko sveža urednica dnevnoinformativnih oddaj je potem spomnila, da bi morali v pogajanjih med vodstvom in sindikati biti kadri na prvem mestu. »PPN 2022 je napaka brez primere. Neobjavljenih ostaja kup dopisniških vsebin po Sloveniji.« Potem pa takoj relativizirala odhode novinarjev: »Da pa bo kristalno jasno: odhodi so se začeli mnogo prej, ko je v četrtem nadstropju sedela neka druga garnitura. Letos je sodelovanje odpovedalo 8 novinarjev, v zadnjih štirih letih je odšlo 16 novinarjev«, na koncu pa je skupaj s premestitvami navedla alarmantno številko danes: blizu 40.

Taka številka se, mimogrede, močno razlikuje od tiste, ki jo je podal novinarski sindikat. Vmes se je avtorica Utripa še pridušala, da je parlament pod taktirko Gibanje Svoboda kratko malo cenzuriral stališče vodstva RTV Slovenija glede referendumskega predloga o Zakonu o RTV.

Svojo averzijo do novinarskega kolektiva je končala z namigom, da se morajo novinarji »sami prenehati pozicionirati«, a jih ni navedla. Po njenem je utopično pričakovati, da bi

se kadarkoli, tudi v prihodnje, politika odpovedala vplivu na javni servis, s čimer je znova relativizirala trenutne razmere, nato pa se takoj pridružila apelu generalnega direktorja, da dvigne RTV prispevek. Na koncu je svojo lamentacijo zaključila pomenljivo:

»Ne trepljanja po ramenu, vlogo četrte veje oblasti nam vrnite«.

Ob tem je ostalo v zraku, koga z apelom sploh naslavlja in prav tovrstna lepodušniška abstraktnost naslovnika je simptom problema: ni mi mar, čigavi ste in da lomastite po nas, samo pustite nam delati! Kakor da bi bilo možno v miru opravljati novinarski poklic ob političnem nadzoru. Zahteva je očitno nemogoča in poti iz začaranega kroga novinarskega suženjstva se s prosjačenjem ne bo doseglo. Za avtonomijo se bo potrebno boriti, iskanje distance do stavke in sodelavcev s takšno ali drugačno pretvezo pa svobode res nikoli ne bo prineslo.

Po ogledu Utripa je zato javnost kar dobro razumela, čemu novinarki kolegi očitajo, da je prestopila na drugo stran. Tolikšne iskrenosti njenega priznanja pa vseeno nismo pričakovali.

Več:

[Škandalozen Utrip z Možino](#)

[Vodstvo hiše manipulativno brani Možino](#)

[Bergantova histerija: o dopušcanju kritike na račun RTV Slovenija](#)

[Novinarska polarizacija na RTVS: oddaja Panorama bo en sam poklicni izziv](#)

[Cenzura na RTV Slovenija: oddajo Tednik so raje umaknili](#)

[Grah Whatmough z novim trikom sporazuma: podpis pričakuje v nekaj urah](#)

[Eugenija Carl o posegih v RTV program in menjavi voditeljev na dan stavke](#)

[Stavka na RTV Slovenija ali novinarstvo na pogrebu](#)

Počivalškov agitprop poniževanja javne radiotelevizije

28. junij 2022

Odpisani minister Zdravko Počivalšek, prvak stranke Konkretno in [pri KPK pravnomočno obtožen korupcije](#), je tokrat pristavil svoj lonček in pljunil po javni radioteleviziji v demagoškem slogu, ki se ga je dodobra priučil pri svojem šefu Janezu Janši:

»Potrebujemo javno televizijo, ki služi vsem. Program RTV je slab in gledanost pada. Predvsem zato, ker je "jebeno več" tistih, ki ne delajo in politizirajo. Manjšina, ki dela in poroča, ne more "jamranja" nadoknaditi. Ko bodo delali tudi počitnikarji, lahko dvignemo prispevek.«

Zdaj, ko želijo v SDS izpeljati referendum o plačilu RTV prispevka in s tem dokončno pokopati javni servis, kar je njihova premočrtna namera in načrt že kar nekaj časa, je našel priložnost ne samo za dokazovanje svoje pravovernosti in lojalnosti, temveč tudi za spretno spuščanje megle glede lastne odgovornosti.

Prvič, spomnimo, [da je Počivalšek sodeloval pri rušenju Igorja Kadunca](#). Spomnimo, da je sedanja generalni direktor Andrej Grah Whatmough dejansko kader stranke SMC. Njegov kader.

In če upoštevamo le to dejstvo, dobimo pravi Počivalškov obraz: svojega lastnega varovanca je uspel obtožiti, da dela slab program in da gledanost pada? Je to morda pljunek v lastno čelo?

Saj res, trik je drugje, kajti zdaj se uničevalci javne radiotelevizije na vse kripnje manipulativno pretvarjajo, da generalni rešuje RTV hišo, ruši pa jo imaginarna »jebena večina« stavgajočih novinarjev!

Počivalškov hujskaški agitprop, ki temelji na argumentacijski zlorabi [Štefančičeve izjave](#), ki si jo je desnica izbrala za retorično figuro posmehljive diskreditacije, [s katero nam bo stregla ad nauseam](#), je potemtakem tudi v funkciji prikrivanja njegove lastne odgovornosti. Pričakovali bi, da bo s tem prenehal, ker se je čas njegove politične ere v celoti iztekel.

Glede na obilna in preštevila gostovanja Počivalška na RTV Slovenija, resda v funkciji gospodarskega ministra in promotorja Povežimo Slovenijo, bi lahko cinično rekli, da je bil program javnega servisa dejansko slab. Če k temu prištejemo še vsa mazohistično potrjena gostovanja Aleša Hojsa in številnih drugih, ki so gostovali na javnem servisu, [vmes pa apelirali na državljane](#), naj podobno kot oni sami prenehajo plačevati RTV

prispevek, se ne moremo znebiti občutka, da se avtoritarna Janševa oblast resnično utemeljeno cinično smeji: že pred nastopom mandata je pozivala k neplačevanju prispevka, vmes na javni radioteleviziji veselo nastopala in pozivala k neplačevanju dalje, zdaj pa nastopa malo manj in jo poskuša uničiti do konca.

Več:

[Bo SMC podprla politični prevzem RTV Slovenija?](#)

[Počivalšek je za vsebino, vsebina pa pravi, da je koruptiven!](#)

[Bergantova histerija: o dopuščanju kritike na račun RTV Slovenija](#)

[Počivalšek izmeril, koliko protestnikov spraviš na en hektar](#)

[Konkreten moralni bankrot: Počivalšek ne bo odstopil, Koritnik se ponuja za o semenjevalca žensk](#)

[Hojsova naročnina in RTV mazohizem](#)

[Hojsova manipulacija glede neplačevanja RTV prispevka](#)

Stavkovni odbor bi moral ob imenovanju Urbanije končati pogajanja

28. julij 2022

Nič zares presenetljivega ni v tem, da bo generalno politično vodstvo RTV Slovenija, ki za nos vleče stavkovni odbor, zaposlene novinarje in celotno javnost, ob sedanji dinamiki dogodkov na koncu verjetno potrdilo zloglasnega Uroša Urbanijo za direktorja Televizije Slovenija. Soglasje programskega sveta je omenjeni prejel in generalno vodstvo, ki deluje kot oče, sin in Sveti duh v eni osebi, torej v podobi Andreja Graha Whatmougha, se bo dokončno odločilo kar samo naslednji teden.

Uganemo lahko, kakšna bo njegova odločitev po neskončni kolobociji iskanja pravega favorita za direktorja televizije, pri čemer se je ves čas zdelo, da opazujemo scenarij ustvarjanja videza, kako tečejo regularni postopki izbire, pri katerih bodo na koncu prišli do pravega kandidata, ki ga je bilo potrebno malce umakniti, da ne bi javnost reagirala preveč burno.

Kandidat, ki ga malo skrivajo

Nesporno je bil Urbanija [tíhi favorit za isto funkcijo že vsaj dva meseca nazaj](#). Uganemo lahko, čigav: neutrudni eksekutor obračuna s Slovensko tiskovno agencijo, nekakšen buldog lajanja na medije že vrsto let, ki je prišel v konflikt z novinarji povsod, koder se je znašel, saj je več kot jasno sledil politični agendi, je na mestu direktorja Ukoma agitpropovsko izvajal nadzor nad novinarji, kar se je kazalo tudi v pisanju posebnih mesečnih poročil o oddajah na RTVS, s čimer je evidentno prekoračil svoje pristojnosti.

Društvo novinarjev Slovenije je zaradi njegovega uničevanja STA, ob njegovi nekompetenci in »nespodobnosti«, kot so zapisali v [svojem pozivu](#) generalnemu direktorju, da ga ne imenuje, Urbanijo ocenilo za »grožnjo neodvisnemu in profesionalnemu novinarstvu«.

Da bi ob porazu svoje strankarske linije sebi rad našel novo službo prav na RTVS, se je ugibalo že pred volitvami. Grah Whatmough je sicer pred tem favoriziral svojega svetovalca Patrika Grebla, ki soglasja ni prejel, toda če sledimo začetnemu vtisu, da so položaj ves čas zadrževali za prihod Urbanije, najbrž z njim ni mislil resno.

Retorika zrcalnega pripisa

Pravcato retoriko zrcalnega pripisa, tako značilno za stranko SDS, si je privoščil Janšev direktor Ukoma na predstavitvi pred zborom njemu naklonjenih članov programskega

sveta, [ko je povedal](#), da ga vodi strah, da »ne bi medijski prostor deloval z roko v roki s politiko«. Kot politični emisar bi torej rad čistil prostor pred političnimi lovskami!

Kot nekdo, ki je uspeval kolektiv, v katerem je deloval, predvsem vznemiriti, ne pomiriti, je nato nadaljeval z diagnostiko in pojasnil, da se mu TV Slovenija zdi nujno razrešiti »problem odnosov«, zaradi česar bo poskušal izboljšati vzdušje. Po pričakovanjih je napovedal ničelno toleranco do sovražnega govora, žaljenja in zaničevanja, saj je to panoga, ki jo že dolga leta razvija i prakticira njegov šef, ki mora zaradi žalitev novinarjev obiskovati sodišča.

Od kod se je vzela vsa perverznost zrcalnega pripisa, po katerem drugim pripišeš tisto, kar počneš sam? Če odmislim vse oblike kognitivne pristranosti in psihološke funkcije samoslepitve, ima tak pripis priročno funkcijo maskiranja in prikrivanja lastnih dejanj, komični učinek pa zato ni v legitimaciji, ampak v nekakšni perverzni delegitimaciji lastne prakse.

Po pričakovanju je Urbanija za Studio City napovedal, da bi oddajo, ki je sicer umaknjena, moral voditi nekdo drug, kajti »nihče ni nenadomestljiv«, saj lahko z menjavo voditelja pridemo do pozitivnega učinka. Nov predlog sprememb zakona o RTVS, ki jih načrtuje koalicija v državnem zboru, pa je ocenil za nedopustno poseganje v javni medijski zavod. Svoja stališča je, skratka, zapeljal v smeri nekurtoazne linije podpore političnim prepričanjem in uporabi demagogije, ki jo goji stranka SDS.

Stavkovni odbor bi moral končati pogajanja

Javnost in končno tudi novinarski ceh ne bi smela nikoli pozabiti na očiten motiva dogajanja, ki je več kot jasen: generalno vodstvo v podobi ene osebe in njenih prišepetovalcev želi čim dlje vztrajati na položaju in javni radioteleviziji prizadeti čim večjo programsko, finančno in moralno škodo. Če bo prišlo do imenovanja Urbanije, potem bodo stavkovne aktivnosti in [pogajanja stavkovnega odbora z vodstvom](#), ki stojijo že od začetka na mrtvi točki, videti še bolj nesmiselna.

Marsikdo se sprašuje, ali imajo sploh še kak smisel. V primeru imenovanja Urbanije bi prejkone moral novinarski kolektiv, sicer vidno razočaran nad izplenom, od njih takoj odstopiti. Najmočnejše orožje proti prihodu Urbanije je zato prav v rokah stavkovnega odbora: izraziti bi moral jasno namero, da se pogajanja dokončno prekinejo, če se bo Grah Whatmough odločil dati priložnost Janševemu medijskemu adjutantju. Kajti ob kar dveh stečajnih upraviteljih bo konec javnega servisa še hitrejši.

https://www.youtube.com/watch?v=9LRwuKkvcfI&ab_channel=INMEDIARES

O nastavitvi Urbaniji in nujnosti ustavitve pogajanj z vodstvom v podkastu bloga

Več:

[Urbanija na čelo TV Slovenija?](#)

[In Media Res #44: Domnevna romanca ob nastajanju vlade](#)

[Eugenija Carl o posegih v RTV program in menjavi voditeljev na dan stavke](#)

[Grah Whatmough z novim trikom sporazuma: podpis pričakuje v nekaj urah](#)

Depolitizacija politiziranega: kdo bo zares obglavil javno radiotelevizijo?

14. julij 2022

»Tako brutalnega posega v javno RTV nismo doživeli nikoli,« je zanj pričakovano dramatično ugotavljal Jože Možina v posebni oddaji z naslovom »[RTV Slovenija danes in jutri](#)«. Zanj so se bržkone odločili v vodstvu ugrabljenega javnega servisa in v najbolj gledanem terminu želeli predstaviti obe plati burnega dogajanja okoli našega daleč najbolj odločilnega medija v državi, ki se je znašel v vrtincu politizacije do končnega uničenja.

Zunanji povod za skoraj dvourno oddajo, vodila jo je politično desno usmerjena Vida Petrovčič, predvidljiva izbira Jadranke Rebernik, je bil v državni zbor vloženi predlog sprememb in dopolnitev zakona o RTV Slovenija, za katerega se pričakuje obravnava po nujnem postopku, kar je marsikoga razburilo, saj bo s tem zmanjkalo časa za javno razpravo. Z argumentom, da bodo res nastale težko popravljive posledice, če Golobova vlada vpričo prepoznavne Janševe agende uničenja RTV hiše ne bo hitro ukrepala, lahko soglašamo, zato so imeli Možina in njegovi istomišljeniki tokrat zelo elegantno pozicijo: dokazovali so lahko, kako brutalna in groba je Golobova oblast.

Nasploh je zdaj v retoriki SDS in NSi to postal zelo priročen izgovor v neskončni igri mimikrije, tako značilni za psihopolitiko naše desnice: zdaj, ko so prevzeli vse vaje na javnem servisu v svoje roke, se lahko pretvarjajo, da so njeni branilci pred hudobnim volkom politizacije, ki se po novem obeta.

Novinarji, ki menda prosjačijo politiko

Predlagani zakon predvideva, da bodo vodenje, upravljanje in nadzor namesto zdajšnjima programskemu in nadzornemu svetu prepustili novemu in združenemu enotnemu svetu, v katerem bo skupaj 17 članov – predstavnikov zaposlenih in civilne družbe. Predlog, ki je očitno nastal v krogih stroke ob prejkone tihem sodelovanju z Golobovo garnituro že zelo zgodaj in tako rekoč v prvih dnevih po volitvah, ima ambicijo zagotoviti institucionalno in programsko avtonomijo RTV in zaščititi novinarsko oziroma uredniško neodvisnost.

Ker bodo poslanci o novem zakonu odločali že ta teden, so najbrž v vodstvu RTVS, ki deluje v simbiozi s tisto strankarsko garnituro, ki ga je nastavilo, sprejeli odločitev pod taktirko odgovorne urednice informativnega programa: v studio so povabili zelo uravnoteženo izbran nabor gostov. Nasprotovanje napovedanemu zakonu ali vsaj zagovor statusa quo so pričakovano zagovarjali novinar Jože Možina, profesor Bernard

Nežmah, sindikalist Tom Zalaznik in seveda generalni direktor Andrej Grah Whatmough, na drugi strani pa so bili ministrica za kulturo Asta Vrečko, novinarka in sindikalistka Helena Milinkovič, medijska strokovnjakinja Sandra Bašič Hrvat in tajnica DNS Špela Stare.

Navidezno povsem uravnotežena sestava štirih proti štirim je bila hitro porušena že v začetnih taktih pogovora, ko je postalo jasno, da je voditeljica na svoji misiji in da bo nenehno pristransko zbužala dvome v predlog novega zakona. Petrovčičeva je zelo značilno vse navzoče in sploh ministrico za kulturo dražila s tezo, da se bodo novinarji obračali po pomoč politiki, češ »mi smo vam pomagali, da ste prišli v upravljanje RTV« in bodo potem v zameno pričakovali uslugo. Njena skepsa je povsem obarvala začetek oddaje skozi variiranje istega motiva: kako boste zagotovili neodvisnost poročanja ob tej politiki, ki vam zdaj pomaga?

Predpostavljena sprega

Manipulacija bi terjala energičen demanti, saj je osnovna ideja prozorna: novinarski aktiv in kolektiv, ki stavkata, je bil obtožen, da deluje v navezi z vladajočo politiko in res je tudi začetek novinarske stavke zelo sovpadel z zmago stranke Gibanje Svoboda na volitvah.

Ob radovednem »Res bi želela, da govorimo o tem, kako preprečiti sprego s politiko, ki jo zdaj prosimo, da pomaga« je nadaljevala z namigi, da omenjen politika lahko »pride in reče, no, če smo mi vam pomagali, zdaj pa še vi nam pomagajte«. Tak dvom je seveda legitimen, če ne bi bil formuliran v obliki predpostavljenega obstoja »prepovedane« sprege in če ne bi obenem zamolčal, da deluje s pozicije, ko niti za trenutek ne želi podvomiti, da je sedanje stanje zaradi politizacije Janševe garniture nevzdržno: glede omenjenega dejstva se je morala voditeljica nenehno pretvarjati, da ga ni opazila.

Ministrica se je nato branila z odzivi tipa »Jaz nisem tista, ki bo odločala. Odločali bodo zaposleni«, zato je lahko Možina, ki je drugim očital demagogijo le zato, da bi prikril svojo lastno, z lahkoto retorično spretno vpeljal navidezno smiseln pomislek:

»Če se poziva k depolitizaciji RTV-ja in se hkrati poziva politiko, da to uredi, je to abotno.«

Na Možino se lahko nasloniš

Dve uri sta minili v duhu navedenega dvoma: javni zavod se depolitizira z novo politizacijo, pri čemer se stran ugrabiteljev sploh ni rabila pretvarjati, da je sama na strani politizatorjev, je pa s tem naslavljala stavkajočo stran. Žalibog tabor depolitizatorjev ni uspel učinkovito skomunicirati, v čem je banalen trik braniteljev sedanjega stanja: če želite sprejeti nov zakon o RTVS, ga boste seveda morali sprejeti v

parlamentu in v njem sedijo politiki. V tem zgolj formalnem smislu bo vsak zakon političen, kar še ne pomeni, da je tak tudi vsebinsko!

Vse drugo, kar je uspel Možina natrositi, sodi v klasičen arzenal politične demagogije njegovih sponzorjev: da je RTVS vedno imela težave, kdo jih pa nima, da zavod deluje pozitivno, da so gledanosti oddaj približno enake in niso slabše, da je generalni direktor »nepolitičen človek, ki se trudi voditi to hišo po svojih najboljših močeh«, da se »določenih tem gospoda Goloba ne vpraša«, predvsem pa se dogajajo strahoviti pritiski. Kar je ugotovil že v dvigalu hiše, ko je šokiran srečal objokanega novinarja, ki se mu je pritožil in se dobesedno »naslonil« nanj. Še dobro, da je Možina ljudem v oporo!

»Kaj vam manjka?«

Prav Možinov nastop je za potrebe analize vsebine pogovora zagotovo najbolj indikativen. Zanj je nov zakon »kukavičje jajce«, zato se je pokroviteljsko spravil nad sindikalistko:

»Se sprašujem, kolegica Milinkovič, kaj vam pravzaprav manjka? Člani vašega aktiva obvladujejo večino programskega časa, 90 procentov in več.«

Kakor da bi program na RTVS bil stvar delitve plena, kakor da gre za preštevanje kvot med »levimi« in »desnimi« novinarji. Ta imputirani diskurz je sploh v začetku oddaje zmagoval, predvsem po zaslugi voditeljice: ta je vpeljala tehniko [drugačenja \(othering\)](#), izrecno se je naslavljala na »drugo stran« v drugi osebi, s tem pa je proizvedla za psihopolitiko SDS zaželeno dihotomijo skozi delitev novinarjev v dva tabora.

Kaj pravzaprav hočete, kaj ste želeli s tem, je drezal Možina v stavkajoče novinarje in občasno mu je pritegnil Tom Zalaznik - stavkokaz, ki je služil v oporo, da prikažejo trenutne novinarske proteste kot delo manjšine: da stavka zgolj 180 ljudi, je bil del očitka tako njega kot generalnega direktorja.

Stavka je uprizarjanje izrednih razmer in »poskus destabilizacije hiše, ki normalno funkcionira«, je ugotavljal Možina: »Ne vem, mogoče bo gospod Zalaznik povedal, kateri sindikati ne stavkajo, v javnosti pa je percepcija, kot da stavkajo vsi.«

Končno je bila po [principu igranja žrtve](#) lansirana še retorično pregnantna fraza: »gre za obglavljanje«, je glede namena novega zakona zastokal generalni direktor, kar je bila trditev, ki ji je nato pritegnila še voditeljica.

Odkrivanje Grimsovega zakona

Zakaj torej spremeniti obstoječi zakon? O škodljivosti [Grimsovega zakona iz leta 2005](#) sem pisal ogromno. Celih 16 ali 17 let je v veljavi in na tej strani sem se javno čudil, zakaj

večina novinarjev ne želi povedati očitnega in niti omeniti, kdo je njegov avtor. Tedanji in sedanji poslanec se je pretvarjal, da ga je napisala četica strokovnjakov, omenjal je tudi Klemna Jakliča. Vendar avtokastriranega slovenskega novinarstva takšno avtorstvo, ki ga je poslanec razkril leto in pol po sprejetju, ni motilo, v zadnjih mesecih pa po skoraj dveh desetletjih doživljamo eno samcato renesanso: politika, novinarji in stroka nenadoma odkrivajo in ugotavljajo, da je to res bil »Grimsov zakon«! Razumi hipokrizijo, kdor more, pri čemer je tokrat izjemoma pri Janševih abonentih najdemo še najmanj.

Zato je lahko Bernard Nežmah priročno ugotavljal, da je zakon preživel vse mogoče vlade, kar da je rekordno. In potemtakem že mora biti dober! Po svoje mu je dal prav Možina in spomnil, da po mnenju favoritinje za predsednico republike Nataše Pirc Musar, za katero stoji Milan Kučan, cesar ni pozabil dodati, javno radiotelevizijo ves čas kontrolira stranka Socialnih demokratov.

Da je zakon preživel tolikšno obdobje, je po malem zasluga čisto vseh strank, kakorkoli smo šli leta 2010 na referendum, ko je tedanja ministrica Majda Širca pripravila nov zakon, ki pa je bil nato gladko zavržen. Da je sistem deloval, so po malem krivi vsi, levi in desni. Obstoj tihe naveze SDS in SD, denimo, vsekakor ne edine, pa je tudi nekaj, kar bi lahko v trenutku iskrenosti priznali zaposleni v hiši in tudi v Golobovi vladi.

Sklep

V oddaji nihče ni znal povedati zelo očitnega - zaradi razmer bo RTV Slovenija izdahnila, ker ga želi Janševa politika dobesedno uničiti. Nenazadnje apelira in želi doseči ukinitvev plačevanja RTV prispevka.

Žal »kulovska« opozicija, sedaj na oblasti, ni storila ali ni znala storiti vsega, da bi preprečila ali omejila politizacijo zavoda, predvsem Janševo kadrovanje v nadzorni in programski svet. Ker gre za preživetje javnega servisa, ki se bo sesedel vase, zdaj rešuje situacijo na hitro in na silo. »Zakaj brez javne razprave, zakaj na horuk?« se je spraševal stavkokaz Zalaznik. Nove oblastnike lahko razumemo, da hitijo, ne bi pa smeli pozabiti, da so nekateri s svojo pasivnostjo sami pomagali tlakovati pot do drame, ki jo doživljamo.

https://www.youtube.com/watch?v=9LRwuKkvcfI&ab_channel=INMEDIARES

O dogajanju na RTV Slovenija in prihodnosti te hiše po nastavitvi Urbanije v podkastu bloga

Več:

[Stavka na RTV Slovenija ali novinarstvo na pogrebu](#)

[Eugenija Carl o posegih v RTV program in menjavi voditeljev na dan stavke](#)

[Cenzura na RTV Slovenija: oddajo Tednik so raje umaknili](#)

[Generalni direktor RTVS grozi stavkajočim](#)

[Grah Whatmough z novim trikom sporazuma: podpis pričakuje v nekaj urah](#)

[Stavkajoči le pogojno zahtevajo odstop vodstva RTV Slovenija](#)

[Novinarska polarizacija na RTVS: oddaja Panorama bo en sam poklicni izziv](#)

[Simbol česa je oddaja Panorama?](#)

[Novinarji RTVS protestirali, toda prispevek o tem so v njihovi hiši močno oklestili](#)

[Jadranka Rebernik imenovana kot srbski vožd Slobodan Milošević: glasovalo je skupaj 104 odstotka novinarjev!](#)

[Jadranka Rebernik že izvaja cenzuro](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

[Pirkoviču pogovor s Pahorjem, Možini z Janšo](#)

[Pritiski in cenzura na TV Slovenija: morajo novinarji Tarče na dopust in bo oddaja odpovedana?](#)

[Samo nenačitan novinar je dober novinar: na TV Slovenija odpovedali časopisje](#)

[Politizacija RTV Slovenije se nadaljuje: Peter Gregorčič kadrovsko kompletira ekipo](#)

[Generalni direktor RTVS grozi stavkajočim](#)

[Politični komentatorji in strankarski mediji](#)

[Učinki psihopropagande: ali bo Janša zaradi vojne dobil volitve?](#)

[Grims – lažnivec leta!](#)

So tisti, ki nastavljajo Urbanijo, pri zdravi pameti?

18. julij 2022

Kseniji Horvat, znani novinarki TV Slovenija in eni osrednjih figur stavkovnega odbora v času pogajanj zaradi sistematičnega uničevanja javne radiotelevizije, se zdi neverjetno, da bi lahko kdo pri zdravi pameti imenoval Uroša Urbanijo za direktorja televizije. Prav takšno imenovanje se bo zdaj, v skladu z vsemi pričakovanji in napovedmi, tudi zgodilo.

Glede na dolga desetletja pretirane previdnosti v izražanju so se RTV novinarji vedno bolj pripravljani zatekati k zelo neposredni govorici, ko v javnih nastopih opisujejo dramatične razmere, v katerih so se znašli. Tega ne moremo grajati, dogaja se zelo pričakovano in izbiranje besed bi bilo neumestno podcenjevanje situacije. Posledično v zgodovini hiše zagotovo še ni bilo izrečenih toliko zelo odkritih presoj in ocen o političnih in drugih pritiskih, sesuvanju programske sheme, ukinjanju oddaj, cenzuri, zastrupljenih razmerah in neznosnih pogojih dela.

Toda vendarle se vprašajmo, kaj nam sporoča stališče Ksenije Horvat [v intervjuju za Nedelo](#): je res neverjetno, da bi kdo pri zdravi pameti imenoval političnega emisarja Urbanijo na tako pomembno funkcijo? Odgovor bi moral biti silno enostaven: ni neverjetno, sam sem [tako potezo celo kuvertiral](#). Ni v nasprotju z zdravo pametjo, ampak je pri vsej zdravi pameti, saj gre vendar za načrtno rušenje hiše, pri čemer ima Urbanija za tovrstne potrebe najboljše možne reference! Bi se lahko nehali čuditi tej menda nezdravi pameti, ki je sicer zelo pametna? Bi lahko novinarji enkrat končno sprejeti tezo, da se pred našimi očmi dogaja zgolj mimikrija zelo očitnega scenarija detronizirane oblasti, ki želi RTV hišo razstaviti na prafaktorje in ji povzročiti čim večjo škodo?

Če je voditelj Igor Bergant bil deplasirano samo žalosten, ko je opazoval pustošenje po njej, političnih pritiskov pa sploh ni opazil in jih je celo zanikal, nam sicer bistveno ostrejša dikcija v opisu dogajanja ne bo posebej v pomoč. V [samostojnem zapisu sem že apeliral](#), da bi stavkovni odbor moral končati pogajanja z generalnim vodstvom, če bo prišlo do Urbanijevega imenovanja. Že ves čas se čudim, kam so poniknile novinarske zahteve po odstopu Andreja Graha Whatmougha, Jadranke Rebernik, Igorja Pirkoviča in Petra Gregorčiča. Nihče ne ve natančno, kaj se v pogajanjih dogaja, po nekaterih javnih izjavah pa bore malo ali nič. Čemu potem še služijo?

Morda se ne spoznam dovolj dobro na pogajalske taktike, ampak vedno bolj se mi zdi neverjetno, da bi kdo pri zdravi pameti vztrajal pri pogovorih v takšnih razmerah neprikritega norčevanja in sistematičnega uničevanja največjega in najpomembnejšega medija v državi. Kajti vsak nov dan je samo voda na mlin uničevalcev, je izgubljen dan. Popolnoma očitno je, da bo pod Urbanijo televizija potonila še močneje in hitreje.

Edino rešitev, ki je bolj slutnja razpleta, sem tudi že predlagal: RTV hišo lahko pred hitro približajočim se koncem reši zgolj [novinarska biopolitika teles](#): ker do sprejema novega zakona o RTV, ki se odmika še globje v naslednje leto, preprosto ne bodo preživeli in je zato upati na olajšanje zaman, si morajo novinarji priboriti svojo svobodo sami. S tem, da zavzamejo svoje okope ob mikrofoni in kamerah. Širša javnost in politika jih lahko pri tem le bodrita in spodbujata, dejanje pa bodo morali izpeljati sami.

Zelo bo pomagalo tudi, če bodo dojali, da so snovalci njihovega uničevanja popolnoma pri zdravi pameti in spredvideli, da z namigi in rotitvami, naj bodo, ne morejo biti uspešni. Pričakovali bi, da jim je tako spoznanje že domače.

Morda pa bo imenovanje zloglasnega Urbanije razblinilo še zadnje iluzije, če jih je kdo gojil.

https://www.youtube.com/watch?v=MxVqifO8viA&ab_channel=INMEDIARES

Več o biopolitiki telesa kot stavkovni rešitvi v podkastu bloga

Več:

[Urbanija na čelo TV Slovenija?](#)

[Stavka na RTV Slovenija ali novinarstvo na pogrebu](#)

[Depolitizacija politiziranega: kdo bo zares obglavil javno radiotelevizijo?](#)

[Stavkovni odbor bi moral ob imenovanju Urbanije končati pogajanja](#)

[In Media Res #46: Pahor odhaja, Krajnik prihaja](#)

[Pahorjanski Bergant očita vodstvu, da zanika demokratičen dialog o Sloveniji in svetu](#)

[Eugenija Carl o posegih v RTV program in menjavi voditeljev na dan stavke](#)

[Cenzura na RTV Slovenija: oddajo Tednik so raje umaknili](#)

[Generalni direktor RTVS grozi stavkajočim](#)

[Grah Whatmough z novim trikom sporazuma: podpis pričakuje v nekaj urah](#)

[Stavkajoči le pogojno zahtevajo odstop vodstva RTV Slovenija](#)

[Novinarska polarizacija na RTVS: oddaja Panorama bo en sam poklicni izziv](#)

[Simbol česa je oddaja Panorama?](#)

[Novinarji RTVS protestirali, toda prispevek o tem so v njihovi hiši močno oklestili](#)

[Jadranka Rebernik imenovana kot srbski vožd Slobodan Milošević: glasovalo je skupaj 104 odstotka novinarjev!](#)

[Jadranka Rebernik že izvaja cenzuro](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

[Pirkoviču pogovor s Pahorjem, Možini z Janšo](#)

[Pritiski in cenzura na TV Slovenija: morajo novinarji Tarče na dopust in bo oddaja odpovedana?](#)

[Samo nenačitan novinar je dober novinar: na TV Slovenija odpovedali časopisje](#)

[Politizacija RTV Slovenije se nadaljuje: Peter Gregorčič kadrovsko kompletira ekipo](#)

[Generalni direktor RTVS grozi stavkajočim](#)

[Politični komentatorji in strankarski mediji](#)

Urbanija bi discipliniral Mladino

17. avgust 2022

Napoved, da bo Uroš Urbanija, politični favorit na čelu TV Slovenija po izboru generalnega direktorja, [sprožil nekakšno »pravno vojno«](#) zoper odgovornega urednika Mladine, pove največ o načinu delovanja dovcerajšnjega Janševega šefa Ukoma. Njegov *modus operandi* je že desetletje znan in eksplozivno reakcijo na Repovžev uvodnik z naslovom »Kriminal na RTV Slovenija« lahko štejemo za še eno plehko in hitro prepoznavno obliko zastraševanja, skozi katero se razgalja ozko dojemanje medijske svobode izražanja in zavračanje kritike na svoj račun.

Kaj točno je vznemirilo Urbanijo v zapisanem besedilu, da bo zaradi tega odpovedal poslovno sodelovanje s tednikom ter napovedal možnost vložitve pravnih sredstev proti Mladini? Kot pravi sam, gre za napade, sovražni govor in neprimerno besedno obračunavanje z njim, sklicuje se tudi na hujskanje. V uvodniku je imenovan le dvakrat.

Janšev šef propagande

Prvič ga Repovž okliče za »Janševega šefa propagande« in pove, da bo po njegovem imenovanju sledil prihod »Janševih najbolj zvestih kvazi novinarskih kadrov v javni zavod«. Nato urednik postavi tezo o »očiščenju zavoda«, ki bo moralo slediti po agresivni politizaciji zavoda s strani stranke SDS in njenih satelitov, kar pomeni, da bi po njegovem na koncu morali ostati brez služb politično nastavljeni kadri:

»Če RTV Slovenija, njeni zaposleni in ustvarjalci, želi spet pridobiti gledalke in gledalce, bo tokrat morala izpeljati očiščenje zavoda. Ti strankarski vojščaki SDS, nekateri šele zdaj dobivajo pogodbe o zaposlitvi, zato je tam Urbanija, bodo morali te službe izgubiti. Z RTV Slovenija bodo morali oditi. Brez tega se normalizacija ne bo zgodila. A ne samo oditi: dejansko bi morala nova ekipa dogajanje v zadnjih dveh letih obravnavati kot kriminalna dejanja, šlo je za načrtno zlorabo javnega servisa in javnih sredstev, za lažiranje kadrovskega potreb, za negospodarno delovanje. In tako je treba te ljudi tudi obravnavati, z današnjim generalnim direktorjem zavoda RTV Slovenija vred. Kot ljudi, ki so prekršili svoja pooblastila in ravnali v nasprotju z zakonodajo.«

Urbanija kot manipulant

Repovž ugotavlja, da večje poslovne škode zaradi odpovedi sodelovanja ne pričakuje. Ironično poslovnega sodelovanja po njegovem ni mogoče prekiniti, ker je že prekinjeno s tem, ko generalni direktor RTV Slovenija Andrej Grah Whatmough v začetku leta ni

podaljšal pogodbe o oglaševanju Mladininih medijev na Radiu Slovenija. Šlo je za popolnoma neposlovno, politično potezo, saj se je RTV Slovenija s tem odpovedala 6000 evrom, ki jih je Mladina plačevala za izdelavo oglasov. Urbanija torej v svojem zastraševanju celo blefira.

Če pa ima v mislih odpoved 20 naročnin na Mladino, to ni poslovno sodelovanje, ampak navadna naročnina, še dodaja odgovorni urednik tednika. Svoj komentar končuje udarno z namigom, da Urbanija z napadom prikriva dogajanje na TVS in hiti z zaposlovanjem propagandistov iz propagandnega aparata stranke SDS:

»Zakaj to počne, je seveda jasno. Ker resnica boli. In tako je tudi prav. To je namreč naša služba. Da razkrivamo take manipulante, kot je on. Zato nas ljudje tudi berejo.«

Discipliniral bi tudi Eugenijo Carl

Naj spomnim, da je na javni televiziji [Jadranka Rebernik že januarja letos začela z odpovedovanjem časopisja za novinarje](#). Že staro slutnjo, da prihaja nastavljeni Urbanija kot rušilni cunami, ki mora dokončati projekt političnega uničenja RTV hiše, dopolnjuje še javno razkritje Eugenije Carl, novinarka iste hiše. Kot je zapisala na Facebooku, zahteva Urbanija disciplinski postopek zoper njo, ker je objavila zapis na dan, ko je na Krasu divjal požar in se je novinarka Panorame v oddajo vklapljala iz kraja, 45 km oddaljenega od požarišča: »Bil je to kritični zapis v zaščito profesionalnega in verodostojnega novinarstva. Ni bil žaljiv do novinarka niti v eni vejici. Posebej sem poudarila, da za tak *faux pas* ni bila kriva novinarka, pač pa njeni šefi, ki naj že enkrat profesionalizirajo oddajo ali pa naj jo ukinejo.«

Urbaniji se je uprl njej nadrejeni direktor Regionalnega centra RTV in vsakršno izrekanje opominov, po možnosti pred odpovedjo delovnega razmerja ali česa podobnega, zavrnil. Carlova zaključuje pritiske nase z napovedjo pravnega upora zoper poskuse njenega utišanja:

»Zdi se mi prav, da javnost izve, kako direktor TVS izkrivljeno dojema kritike in kako zavržno reagira nanje. Današnja ukinitev Mladine na TVS zaradi komentarja kolega Repovža, je to samo še dodatno potrdila. Za zdaj še živimo v demokratični državi, kjer velja svoboda govora, z njo pa tudi pravica do argumentirane kritike, ki si jo bom vedno in brezpogojno vzela. Predlog Urbanije za sprožitev postopka zoper mene razumem kot poskus utišanja in discipliniranja. S kakšnim odtenkom maščevalnosti.«

Misija dokončnega uničenja

Ni dvoma, da bo Urbanija na novi funkciji ob pomoči generalnega direktorja ubral najostrejše oblike odzivanja, pritiskov, groženj in poskusov podrejanja novinarskega kolektiva ali prirejanja programske sheme. Nedvomno je tudi, da pri tem ne bo poznal nobene dostojnosti in mere. [Sam sem že dolgo nazaj predlagal](#), da bi moral ob njegovem imenovanju stavkovni odbor prekiniti pogajanja in se odločneje upreti.

Pričakovano Janševa eksekutiva na javnem servisu ne bo izbirala nikakršnih sredstev pri povzročanju čim večje škode s ciljem, da se v maksimalni meri ustavi njegovo normalno delovanje v javnem interesu. Glede na napoved referendumu o novem zakonu bo RTV Slovenija zagotovo v središču dogajanja naslednjega pol leta in več, psihopolitično propagandistično strategijo stranke SDS pa že poznamo: z logiko zrcalnega pripisa dokazovati, da jo politizira nova Goloba vlada, čeprav je to storila kar ona sama. Kako dolgo lahko ob takšnem intenzivnem tempu uničevanja vzdrži najpomembnejši medij v državi, ki ga je ugrabila Janševa politika in se vanj zabarikadirala, bomo videli. Zelo dolgo pa verjetno ne.

https://www.youtube.com/watch?v=9LRwuKkvcfI&ab_channel=INMEDIARES

O stanju na RTV Slovenija po imenovanju Urbanije več tudi v podkastu bloga

Več:

[Samo nenačitan novinar je dober novinar: na TV Slovenija odpovedali časopisje](#)

[Depolitizacija politiziranega: kdo bo zares obglavil javno radiotelevizijo?](#)

[So tisti, ki nastavljajo Urbanijo, pri zdravi pameti?](#)

[Stavkovni odbor bi moral ob imenovanju Urbanije končati pogajanja](#)

[Urbanija na čelo TV Slovenija?](#)

Desant na RTVS se nadaljuje: voditelj Nova24TV bo vodil Odmeve

17. avgust 2022

Prihod Uroša Urbanije na čelo nacionalne televizije se odvija po vseh predvidevanjih tudi skozi agendo nastavljanja politično indoktriniranih novinarskih kadrov. Ne samo, da [novi šef televizije grozi tedniku Mladina s sankcijami zaradi kritičnega zapisa v zadnjem uvodniku](#), istočasno pa tudi novinarki Eugeniji Carl z disciplinskim postopkom, v istem zamahu nemoteno potekajo novačenja iz ozkega preverjenega kroga propagandističnih trobil SDS, da bi tamkajšnji kadri našli nov domicil na javnem servisu. Predvsem se pričakuje migracijo iz okolja televizije in portala Nova24TV, s čimer se želi okrepiti politične vrste televizijev nacionalke in obenem rešiti finančne težave, v katere se pogreza Janšev medijski imperij po odhodu nekaterih madžarskih lastnikov, ki očitno niso več tako motivirani investirati v državo velikega Orbanovega prijatelja in zaveznika.

Hkrati bo novinar Odmevov in portala Domovina

Zdaj je že jasno, da za voditelja Odmevov pripravljajo dolgoletnega novinarja in voditelja informativnih oddaj na Janševi Nova24TV, Luko Svetino. Ta je sicer pred meseci odšel na »bratski« portal in medij Domovina, ki sodi pod okrilje Toninove Nove Slovenije. Kot je danes pojasnil njegov odgovorni urednik Rok Čakš, tudi [sam stalni gost Odmevov, Studia City, Dnevnika in informativnih oddaj na nacionalki](#), bo Svetina hkrati voditelj Odmevov in tudi oddaj na njegovem mediju:

»Za konec zgolj še pojasnilo, da Svetina s tem, ko je sprejel delo voditelja Odmevov na TV Slovenija, ne odhaja tudi z Domovine. Je namreč, kot še marsikateri drugi delavec na RTV, samostojni novinar, ki ni vezan zgolj na enega naročnika. Tako ga boste na Domovini lahko brali in gledali tudi v prihodnje.«

Takšna situacija hkratnega angažmaja voditelja na dveh medijih bo sploh precedenčna in odpira vrsto dvomov. V zadnjih letih so novinarji in uredniki Domovine na nacionalki gostovali po izbiri Manice J. Ambrožič in njenih urednikov, kasneje Jadranke Rebernik. Ampak zdaj bodo zasedli kar novinarske pozicije.

Urednik Čakš se sicer v svojem besedilu pod škodoželjnim naslovom »Prodali so jim 54 Mladin, zdaj se bodo obrisali pod nosom: direktor TV SLO zaradi žalitev odpovedal naročnine« posmehuje situaciji pritiskov na tednik Mladina v podporo Urbaniji in na vse kriplje dokazuje, da je Svetina politično nevtralen novinar brez madeža, ki si zasluži

tovrsten položaj. Le kdo bo odločno podprl nov novinarski transfer, če ne šef nastavljenega novega voditelja Odmevov?

Desant in uničenje brez zavor

Načrt prevzema ali uničenja nacionalke na Trstenjakovi se izpolnjuje po napovedih in očitno do bridkega konca, s prihodom Urbanije pridobiva na energičnosti in brezkompromisnosti, Janševa stranka pa ob asistenci svoje medijske mreže političnih propagandistov kaznuje pasivnost novinarskega kolektiva RTV Slovenija vsak dan znova. Ob tem je vztrajna, agresivna in brez posebnih zavor.

Intrigantno bo po novem spremljati dva voditelja Odmevov, Igorja E. Berganta in po novem Svetino. Prvi se je kot glavni komunikator stavkajočega novinarskega kolektiva informativnega programa na RTVS [proslavil s svojim bizarnim vztrajanjem, da se v njegovi hiši ne dogaja prav nobena politizacija, ker je on pač ne vidi](#). Ne vemo, ali je šlo za preračunljiv profesionalni *Verneinung*, toda ni dvoma, da bo njegov svež kolega v oddaji posvojil enako stališče in se bosta potemtakem okoli tega vprašanja kar dobro razumela.

Ko se sprašujemo, kako se lahko pred očmi pozorne interne in zunanje javnosti sredi pogajanj stavkovnega odbora še dalje odvija neovirana demontaža javnega servisa in politični desant najbolj brutalne vrste, pač ne pozabimo, da je k tovrstnim premikom tudi sam kolektiv, več kot jasno neenoten in mlačen, prispeval svoj delež in bo zato moral prevzeti svojo odgovornost.

Migracija iz tovarn sovraštva

Po drugi strani zaposleni pasivno čakajo na politično rešitev v obliki novega zakona, ki še kar nekaj časa ne bo stopil v veljavo, kar je kot anemična drža avtokastriranega ceha usodno samo po sebi. Zaenkrat je videti, da utegne v tem času zaposlitev na RTV Slovenija najti še cela vrsta drugih propagandnih novinarjev iz »tovarn sovraštva«, kot Janševim medijskim laboratorijem ljubkovalno pravi velik del javnosti. Med njimi se pogosto omenjata Boris Tomašič in Aleksander Rant. Ironično je prvi direktor Nova24TV.

Nedvomno prihaja čas povečane intenzivnosti notranjih konfliktov, pa tudi nevarne brezbriznosti, ki se je vzpostavila ob nizu kulturnih oddaj. Zgolj en primer: proti hujskaškimi in politično navijaškimi Utripom, ki jih pripravlja Igor Pirkovič, nihče več niti ne protestira, še najmanj varuhinja pravic gledalcev in poslušalcev.

https://www.youtube.com/watch?v=9LRwuKkvcfI&ab_channel=INMEDIARES

V tretji temi podkasta o trenutnih razmerah na RTV Slovenija in tem, da novinarji ne protestirajo dovolj

Več:

[Urbanija bi discipliniral Mladino](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

[So tisti, ki nastavljajo Urbanijo, pri zdravi pameti?](#)

[Bergantova histerija: o dopuščanju kritike na račun RTV Slovenija](#)

[Pahorjanski Bergant očita vodstvu, da zanika demokratičen dialog o Sloveniji in svetu](#)

[Že drugi »Media Polis«: podjetnik podprl Domovino z milijonskim vložkom iz svojega žepa](#)

[Domovina v vsa gospodinjstva: svetujejo vam družinsko molitev za politike](#)

Pritiski in grožnje na RTV Slovenija: na vrsti sta Saša Krajnc in Vesna Pfeiffer

22. avgust 2022

Kaj se dogaja z novinarsko stavko na RTV Slovenija in kako si jo moramo predstavljati v času, ko se nam zdi, da RTV hiša izginja v plamenih pred našimi očmi, da so v njej tako rekoč na delu piromani, gasilskih enot pa nihče ne zna poklicati, ker so novinarji in velik del stroke prepričani, da učinkovite rešitve, razen čakanja na razplet z novim zakonom, preprosto ni?

In kaj lahko novinarji RTV Slovenija, ki so pod udarom političnega škornja sicer maloštevilnih eksekutorjev stranke SDS in njenih satelitov, sploh storijo, da bi se razbremenili vseh vsakodnevnih pritiskov nase in na programsko shemo javne radiotelevizije? Kako naj se uprejo grožnjam z disciplinskimi ukrepi, kakršne je deležna Eugeniya Carl, po novem pa še televizijski voditelj Saša Krajnc le zato, ker je pred objavo prispevka TV Slovenija [v odziv na uvodnik v tedniku Mladina](#), ki je bil zmanipuliran že po sebi, izrekel stavek, da je prispevek objavljen po izrecnem navodilu odgovorne urednice informativnega programa TV Slovenija Jadranke Rebernik?

Ovacije in hkrati kazni

Ta stavek je namreč bil tisti, zaradi katerega je bil deležen pohval in ovacij vseh, ki stavkajočim novinarjem ploskajo, zdaj pa direktor TVS Uroš Urbanija zanj zahteva premestitev le zato, ker si ga je drznil sploh izreči, kaznovati pa želi tudi urednico Vesno Pfeiffer? Novinarica iste hiše Eugeniya Carl, ki brez dlake na jeziku kot nekakšna neformalna komunikatorica s širšo javnostjo poroča o pritiskih vodstva, je dogajanje komentirala na Facebooku:

»Urbanija v za urednico in voditelja ogabno osebno žaljivem in poniževalnem ter ciničnem tonu v poročilu ugotovi, da je šlo v voditeljevi napovedi za 'hudo programsko kršitev brez kakršnih koli strokovnih podlag, zato bi moral zoper oba uvesti disciplinski postopek, saj sta programski čas izrabila za izražanje svojih osebnih stisk... Ker pa je šlo za očitno stisko obeh zaposlenih, ki ji nista bila kos, ne bom sprožil disciplinskega postopka, od odgovorne urednice pa pričakujem, da jima določi naloge, ki jih bosta lahko profesionalno opravljala. Nesprejemljivo je, da se delavcem nalaga obveznosti, ki presegajo njihove zmožnosti.'«

Emblematičen stavek

S prihodom Urbanije se bodo napovedano in pričakovano brutalni pritiski političnih eksekutorjev še stopnjevali, saj je agenda novinarskih lakajev popolnoma neskrita: dokončno uničenje in plenjenje javnega servisa, kolikor se da. Toda začetna dilema bi morala biti več kot jasna: so stavki tipa »Prispevek objavljamo na izrecno željo odgovorne urednice« maksimalna gesta upora, ki si jo novinarski kolektiv sme in zmore privoščiti, izrecna zavrnitev objave takega prispevka pa bi bila napaka, ker bi potem nekdo od zaposlenih lahko morda izgubil službo?

Je to vse, česar bomo deležni do uveljavitve novega zakona o RTV Slovenija, kar se zanesljivo še ne bo zgodilo še vsaj pol leta? Bo tem podobna edina gesta upora novinarjev v etru, zaradi česar smemo omenjeni stavek vzeti za emblematičen in v njem dobesedno videti maksimum dovoljenega revolta?

Večina čisto resno tako misli. Nekateri celo menijo, da bi bile vse drugačne oblike upiranja znotraj programa protizakonite in zgrešeno dejanje. Najbolj jasno je stališče, ki ga več kot prepoznavno zagovarja tudi stavkovni odbor, artikuliral prejšnji generalni direktor RTV Slovenija Igor Kadunc v [svojem zapisu v Dnevniku](#).

Vprašanje, zakaj je po 90. dnevih stavka novinarjev tako zelo nevidna in je ne zaznamo več, po njegovem najdeva smiseln odgovor. Novinarji, kar avtor ponovi v neskončni iteraciji, preprosto »ne morejo stavkati« iz več razlogov. Drži, pravilno smo prebral, kajti stavkajo, ampak ne morejo stavkati. Zakaj? Če poenostavim njegovo dolgo argumentiranje, le zato, ker bi stavka bila nezakonita:

»Osnove za stavko morajo biti zakonite, sicer se res lahko sprožijo delovnopравни postopki. Tudi neplačilo časa stavke! Ne moreš stavkati samo zato, ker je koalicija pod vodstvom SDS uporabila vse zakonske možnosti na način, ki verjetno ob sprejemanju sedanjega zakona o RTV leta 2005 ni bil zamišljen.«

Ne smejo, pa to počnejo

Prispevek je vreden večkratnega branja, vendar bomo v njem zaman iskali smiselno razlago glede bistva, zakaj novinarji sploh poskušajo početi nekaj, česar ne smejo. Seveda lahko sprejmemo v celoti, da je stavkovno dogajanje zakonsko omejeno in definirano, vendar to dejstvo še ne bi smelo prekludirati same potencialnosti izvedbe stavke. Kadunčevo ne ravno kratko pojasnjevanje se zvede na »razumevanje« kočljivega položaja novinarjev, od katerih veliko pričakujemo, dejansko pa imajo po njegovem čisto zavezane roke. Kajti vse, kar je storil Janša glede okupacije RTV hiše, je bilo izpeljano *by the book*, ali kot izrecno zapiše: »Ne moreš stavkati, ker je bilo vse, (skoraj) vse izpeljano po predpisih.«

Fatalizem takšne pozicije se zvede na grajo vseh, ki morda zahtevajo »popolno stavko«, saj takšni pač ne razumejo situacije. Potrebno je potrpeti, pogumno čakati na sprejem in

uveljavitev novega zakona, vmes pa opazovati piromane na delu in pač, sicer z grenkim priokusom, skomigniti z rameni:

»Do tedaj ostaja novinarjem le veliko potrpljenja in modrosti pri reakcijah na poizkus podrejanja.«

Vse drugo bi bilo po tej interpretaciji voda na mlin eksekutorjev: ti bi lahko odpuščali, izvajali sankcije, nastavljali svoje urednike, zaradi česar niti aktualni uredniki »iz protesta« ne smejo odstopiti... In na ta način se nehote ohranja *status quo*.

Biti potrpežljiv

Kadunčevo »potrpljenje« najbrž pomeni določeno vdanost pri sprejemanju opisanih disciplinskih ukrepov, groženj in vseh vrst pritiskov. Sam [že ves čas ponavljam](#), da je edina možna gesta upora »biopolitika telesa«, kar pomeni, da morajo novinarji v tej resda težki situaciji sami družno zastaviti svoja telesa in si izboriti fizični prostor pred mikrofonom in kamerami. Posamični vrinki s stavkom v eter, da je prispevek zahtevala odgovorna urednica, so premalo in ne bodo pripeljali do novinarske svobode – pri čemer je ob tem še najmanj kriv sam voditelj Saša Krajnc, saj je v dani situaciji storil največ. Hkrati pa so ravno manjši indic, kaj je res treba storiti, ko se boriš za prostor pred kamero.

Morda pa zadovoljstvo z minimalnimi gestami upiranja po svoje nehote prispeva h končnemu uničenju javne radiotelevizije, kajti prejšnjega stanja ne bo mogoče vzpostaviti še dolgo časa.

https://www.youtube.com/watch?v=9LRwuKkvcfI&ab_channel=INMEDIARES

O trenutnem stanju na RTV Slovenija in dilemah (ne)stavke v podkastu bloga

Več:

[Urbanija bi discipliniral Mladino](#)

[Desant na RTVS se nadaljuje: voditelj Nova24TV bo vodil Odmeve](#)

[So tisti, ki nastavljajo Urbanijo, pri zdravi pameti?](#)

Kako kompromitirati TV voditelja: Peter Jančič raziskuje spalnice

25. avgust 2022

Je odgovorni urednik portala Siol namerno namigoval na spolno usmerjenost voditelja TV Dnevnika Saše Krajnca, morda s končnim ciljem, da bi ga v javnosti po tej poti diskreditiral? Živimo v družbi, kjer je spolna usmerjenost in opredelitev še vedno lahko stvar javne kompromitacije?

Konstrukt, ki ga je ponudil Peter Jančič v opisani namen, se zdi prozoren manever politično intoniranega maščevanja, pri čemer je voditelj kriv zgolj tega, da je v eter, pa še to v zaščito sebe in urednice oddaje, [povedal preprost stavek](#): »Prispevek objavljamo na izrecno željo odgovorne urednice«.

Nedolžna poved je bila očitno preveč in Jančičev zapis pod naslovom »[Le prijateljstvo novinarja RTVS z vladnim funkcionarjem ali prikrit konflikt interesov?](#)« predstavlja morda eno najbolj grobih kršitev profesionalnih standardov novinarstva v zadnjem času pri nas. Kajti česa je Krajnc sploh kriv? Obstoj nekakšnega interesnega konflikta in povezave, s čimer poskuša utemeljiti njegov domnevni konflikt, je v zapis plasiran na za lase privlečen način, saj namiguje, da je bil omenjeni stavek motiviran z osebno okoliščino poznavanja prihodnjega (!) vršilca dolžnosti generalnega sekretarja Tonija Tovornika, ki naj bi s funkcijo šele nastopil v prihodnjem mesecu in je sploh še ne zaseda:

»Odstavitve vseh direktorjev, programskih svetnikov in nadzornikov je pred tem predlagalo ministrstvo za kulturo, spremembo zakona s to vsebino je potrdila koalicijska večina poslancev, SDS pa je sprožila zbiranje podpisov za referendum. Z javne televizije je slišati, da bi bila v ozadju ravnanja voditelja lahko tudi javnosti prikrivana osebna povezava novinarja z novim vodstvom ministrstva za kulturo.«

Kako kompromitirati Krajnca

Jančičevo postopanje, ki sledi logiki [namiga](#), je torej nič manj kot takšno: ker je Tovornik »po neuradnih informacijah iz RTVS prijatelj voditelja Krajnca«, bi posledično »to partnerstvo lahko vplivalo na presojanje«. Nato privleče končno poanto: »Novinarski kodeks določa, da mora medijski delavec v primeru konflikta interesov le-te razkriti ali pa se izločiti iz poročanja«.

Krajnc, vmes so se mu v studiu v podporo za trenutek pridružili nekateri novinarji in drugi medijski delavci in s tem skozi gesto solidarnosti zavzeli pozicije pred kamerami

in mikrofoni, da bi si izборili novinarsko svobodo, [kot ves čas predlagam](#), je torej po Jančičevem mnenju ravnal interesno pristransko s stavkom »Prispevek objavljamo na izrecno željo odgovorne urednice«. Najbrž namiguje tudi, da bo ravnal pristransko vsakič, ko bo vodil Dnevnik in bo prispevek govoril o stranki Levica ali Ministrstvu za kulturo, zaradi česar bi se moral vselej izločiti. Toda nič od tega se ni zgodilo.

Je ravnal pristransko v primeru prebranega poročila o Ministrstvu za kulturo, morda o tamkajšnji ministrici Asti Vrečko, s čimer bi povezava bila vsaj rahlo ohlapna? Nikakor! Dalje: kako bi lahko ravnal v navzkrižju interesa s stavkom »Prispevek objavljamo na izrecno željo odgovorne urednice«? In kako v zadevi [odziva direktorja TV Slovenija na odgovornega urednika Grego Repovža](#), o čemer je v prispevku zares tekla beseda?

Odgovor je preprost: na noben način. Jančič je zgodbo o kršitvi kodeksa, vključno s trditvijo o konfliktu interesa, preprosto grobo podtaknil. Člen, ki ga navaja, na noben način ne opisuje dane situacije. Končno je Krajnc samo voditelj oddaje – če bi bil novinar poročevalec, bi se resnično moral izločiti v primeru novinarskih izdelkov, povezanih z njegovim prijateljem.

Noben od teh pogojev še zdaleč ni bil izpolnjen. Pač pa se je Jančič raje zadovoljil z namigi o osebnih okoliščinah, kar lahko pomeni, da je bila njegova motivacija pri pisanju prispevka predvsem razkrivati spolno usmerjenost in partnerje voditelja, ki mu iz političnih nagibov ni blizu in je tudi sicer deležen napadov iz kroga Janševega medijskega imperija. Odgovorni urednik Siola nato celo razkrije, s kakšnimi poizvedbami se naslavlja na ministrstva in javne ustanove:

»Zaradi neuradnih informacij smo tako ministrstvo za kulturo kot RTVS prosili za pojasnilo, ali sta Tovornik in Kranjc le prijatelja ali tudi partnerja. Neuradno smo s televizije izvedeli, da imajo pri pripravljanju odgovora nekaj težav, ker morajo varovati osebne podatke.«

Raziskovanje spalnic

Jančič je torej svoje novinarsko delo povzdignil v raziskovanje intimnih partnerskih odnosov! Ministrstva in javno radiotelevizijo sprašuje, s kom tam zaposleni delijo posteljo! S tem je pod krinko kodeksa in zaščite novinarskih standardov dejansko sam kršil 20. člen, ki pravi:

»Novinar se mora izogibati narodnostnim, rasnim, spolnim, starostnim, verskim, geografskim in drugim stereotipom ter podrobnostim, ki so povezane s spolnimi nagnjenji, invalidnostjo, fizičnim videzom, socialnim položajem ali drugimi osebnimi okoliščinami posameznikov in skupin.«

Pričakovati bi smeli, da se bo novinarski ceh zganil in Jančiča prijavil Novinarskemu častnemu razsodišču.

https://www.youtube.com/watch?v=9LRwuKkvcfI&ab_channel=INMEDIARES

V podkastu tudi o nujnosti stavke RTV novinarjev pred kamerami in mikrofoni

Več:

[Pritiski in grožnje na RTV Slovenija: na vrsti sta Saša Krajnc in Vesna Pfeiffer](#)

[Urbanija bi discipliniral Mladino](#)

Voditelj Krajnc verjame, da je cilj popolno uničenje RTV Slovenija

19. avgust 2022

Šikanirani voditelj Dnevnika Saša Krajnc je [v intervjuju za Nedelo](#) ponudil nekaj dragocenih drobcev vpogleda v dogajanje na RTV Slovenija po [zadnji odmevni epizodi, v kateri ga je direktor TV Slovenija želel disciplinirati skupaj z urednico Vesno Pfeiffer](#). Med drugim je pritrnil spoznanju, ki ga ponavljam že dlje časa in se zdi očitno: končni cilj trenutnega dogajanja je zares popolno uničenje RTV Slovenija in ponovnega zaupanja gledalcev, če bo ta preživela, ne bo mogoče pridobiti kar čez noč. Mirt Bezljaj in Barbara Eržen sta ga vprašala:

Menite, da je končni cilj popolno uničenje RTV Slovenija?

Da.

Bo po vaše še kdaj mogoče povrniti zaupanje gledalcev?

Zaupanje se izgubi zelo hitro, vendar ga je zelo težko pridobiti nazaj. Celó če bodo stvari šle na bolje, bo trajalo leta in leta, da si ga povrnemo.

Poskusil bom pojasniti, da spremlja projekt sesutja javne radiotelevizije, kakršen se odvija pred našimi očmi, obsežna psihopolitična mimikrija in da moramo tovrstno dogajanje k trditvi »prišteti«, da bi ga lažje razumeli. V nadaljevanju pa bom navedel še, da trditev, ki ji pritrjuje Krajnc, od novinarskega kolektiva v hiši terja temu prilagojene metode njegovega odzivanja in narekuje drugačne metode upora.

Razkriti mimikrijo

Da politiki ves čas zanikajo svoja nečedna ravnanja, jih prikrivajo in izvajajo skrivoma, ni nič novega. V primeru stranke SDS je to že rutinirana psihopolitična propagandna praksa. Ko Janševi izvajajo svoj politični načrt in sledijo agendi, ne bodo kar priznali, da želijo javno radiotelevizijo uničiti ali si jo podrediti, nasprotno, to bodo zanikali. V tem smislu že desetletje in več analiziram logiko politične mimikrije, kot temu pravim: kako deluje, kakšne tehnike prikrivanja uporablja?

Že sam obstoj mimikrije predpostavlja, da moramo politično agendo nekako demimikretizirati, razgaliti in razkriti. Dlje časa smo v javnosti ugibali, kaj je po čvrstem »zavzetju« RTV zavoda Janšev cilj - je to morda njegova popolna podreditev, kar so njegovo klasične sanje, ali res totalno uničenje? Na koncu nas premislek pripelje do

spoznanja, da je lahko kar oboje: če ne bo možna podreditev, šele nato sledi miniranje hiše.

Krajnčeva potrditev v intervjuju, da je cilj uničenje, ni samoumevno večinska, kajti njegovi stanovski kolegi, [recimo Igor E. Bergant](#), so večkrat izrekli mnenje, da morda za trenutnim dogajanjem sploh ni nobenega načrta. Za analizo potemtakem ni pomembno zgolj vedeti in upoštevati, če si neka politična stranka želi uničiti javni zavod, kar predpostavlja, da to počne namenoma in premišljeno, ampak tudi prepoznati, čemu služijo neiskrena zanikanja in politične geste prikrivanja tovrstnega početja. Če teza o uničenju drži, moramo tudi aktivnosti vodstva RTV Slovenija dojeti čisto drugače, ne kot nekakšno spontano ravnanje amaterjev brez povezave s stranko SDS, ampak ravno in izključno dirigirano in usklajeno z njo.

Skrb za boljšo programsko shemo, za polnjenje kadrovskega bazena, za selitev informativnega programa na drugi kanal in solidarnostna pomoč Dnevnika oddaji Panorama, če navedem zadnji posamični primer, zato ne morejo biti motivirani z iskrenimi nameni, ampak so zgolj v funkciji odloga spoznanja, da akterjev ne vodijo tovrstni cilji; vodstvo se mora zgolj pretvarjati, da ves čas skrbi za dobrobit hiše, naša naloga pa bi morala biti, da temu ne nasedemo. Dokazov, da je pred nami projekt uničenja, zares mrgoli in številne sem že popisal.

Kdaj nas bo minila naivnost?

Naša dolžnost zato mora biti nenaivna interpretacija dogajanja in ne naivno dopuščanje možnosti, da Andrej Grah Whatmough enostavno ne ve, kaj bi počel na svojem položaju in kako bi ustrezno ravnal v svojih opravičilih, celo dobresednih, plačnikom RTV prispevka, in to le zato, ker so s solidarnostno gesto v podporo Krajncu zavzeli prostor v studiu. Pri ljudeh, kot so Uroš Urbanija, Jadranka Rebernik, Igor Pirkovič, Jože Možina in številnih drugih nas je, vsaj upam, naivnost že dolgo nazaj minila.

Vprašanje se glasi, ali Krajnčevemu pogledu pritrjuje novinarski stavkovni odbor, dejansko pa kar celoten novinarski kolektiv. Če moramo vse, kar počne vodstvo hiše, interpretirati kot izvrševanje peklenskega načrta, je potrebno temu prilagoditi svoje zahteve v odnosu do vodstva. Moj predlog je bil, da bi morali [po imenovanju Uroša Urbanije na čelo TV Slovenija prekiniti sleherna pogajanja](#).

In če je končni cilj uničenje RTV Slovenija, je tudi pasivno obnašanje novinarjev po načelu, da morajo izpeljati programsko shemo, ker obstajajo dolžnosti do občinstva in ker bi drugačno obnašanje bilo nezakonito, po nujnosti komplicitno v primeru, da to čutijo kot edino dolžnost. Enostavnih rešitev zanesljivo ni, etičnost v ravnanju novinarjev pa v taki situaciji ni le v izvajanju službenih obveznosti, sploh ne zgolj iz strahu, da bi jih doletele sankcije. V luči dejstva, da je pred nami načrt popolnega uničenja javnega servisa, je kolektivni in individualni upor dolžnost po sebi.

https://www.youtube.com/watch?v=9LhXCHR4DbU&ab_channel=INME DIARES

O desantu na RTV Slovenija in obetih konca stavke novinarjev

Več:

[Pritiski in grožnje na RTV Slovenija: na vrsti sta Saša Krajnc in Vesna Pfeiffer](#)

[Desant na RTVS se nadaljuje: voditelj Nova24TV bo vodil Odmeve](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

[Stavkovni odbor bi moral ob imenovanju Urbanije končati pogajanja](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Simbol česa je oddaja Panorama?](#)

[So tisti, ki nastavljajo Urbanijo, pri zdravi pameti?](#)

[Urbanija bi discipliniral Mladino](#)

Generalni direktor RTVS odkriva sovražni govor do sebe, njegova hiša pa se potaplja

31. avgust 2022

Predstavljamo si psihološko stisko generalnega direktorja RTV Slovenija in njegovih pomagačev: njihova politično dirigirana naloga je, da ob nasprotovanju in celo dolgotrajni stavki novinarskega kolektiva v lastni hiši, očitkih Društva novinarjev Slovenije, mednarodne javnosti, medijske stroke in večjega dela politike čim dlje časa ostanejo na položaju in povzročijo karseda veliko škode. Na noben način ne smejo odstopiti, ne da bi izpolnili svojo misijo, razdeljeno na dve fazi: po politizaciji in ob vseh pritiskih se zdaj odvija načrt popolne destrukcije zavoda.

[Opisal sem že](#), da morajo eksekutorji za lažje doseganje svojega podlega cilja uporabljati propagandne tehnike tistih, ki so jih nastavili. Izpeljati enega najbolj umazanih in nemoralnih poslov v zgodovini države, motivirano ga izvajajo vsem na oči navzlic množičnim protestom proti sebi, ni enostavno. Od tod tudi potreba po pretvarjanju, zanikanju svojih rabot in mimikriji.

V stranki SDS so do popolnosti izpilili ne samo variante skrivaštva pravih namenov in ciljev, temveč tudi retorične veščine zrcalnega pripisa in [igranja žrtve](#). Zato ni bilo veliko presenečenje novo pismo, v katerem je Andrej Grah Whatmough tokrat uporabil metode s Trstenjakove na svoj zdaj že tradicionalen način: v vedno novih komunikejih, s katerimi se osamljeno naslavlja na širšo javnost in ji dokazuje, da je njegovo početje pošteno in profesionalno.

Direktor piše Pahorju in Svetini

V odprtem pismu predsedniku Republike Slovenije in varuhu človekovih pravic javnosti se je tokrat razpisal o tem, kako menda že dlje časa opažamo vrsto nesprejemljivih zapisov žalitev, hujskanja in celo sovražnega govora, ki jih sam čuti na svoji koži. Takoj lahko zaslutimo, kakšna je njegova nova domislica: on je žrtev in pričakuje, da bi ga podprla vsaj Borut Pahor in Peter Svetina, če se je že celotna javnost, z izjemo Janeza Janše in Mateja Tonina, obrnila proti njemu in zahteva, da se RTV hiša depolitizira – seveda to počne popolnoma upravičeno.

Sovražni govor je generalni direktor prepoznal v zapisih »Urgentna deratizacija javne norišnice« Leona Magdalenca v Dnevniku 27. 8. 2022 in »Kriminal na RTV Slovenija« Grega Repovža v Mladini 12. 8. 2022, zato ga strahovito skrbi, zakaj se je ta prebil v nekatere medije, tokrat v omenjena medija. Kaj počne sam s svojimi pribočniki,

predvsem z Urošem Urbanijo in Jadranko Rebernik, ko izvaja pritiske, cenzuro ali odstavlja urednike, je manj pomembno:

»Sprašujem se, ali res ni mogoče medijske vsebine sporočiti na drugačen, kultiviran način kot se za četrto vejo spodobi, oziroma kakšne občutke želijo ti mediji sporočiti svoji javnosti, ko pozivajo k očiščenju in deratizaciji zavoda. Mar ne gre za spodbujanje sovražnih občutkov?«

Tri ironije

Generalni ima dejansko veliko smolo. Ironično se namreč naslavlja na dve inštituciji, ki bi sicer v primeru sovražnega govora morali marsikdaj reagirati, pa sta že dolga leta inertni, pasivni in tiho. [Tako Pahor kot Svetina sta zamudila vrsto priložnosti](#), da bi oblikovala svoja stališča, tudi bila deležna očitkov o svojem molku. K temu dodajmo še najmanj dve ironiji: prva je, da sovražni govor v državi najraje širi prav stranka, ki ga na njegovem položaju sponzorira, vendar ga to ne moti. Tretja ironija je, da tehnično vzeto potencialne žalitve na njegov račun, če bi jih že našli, po definiciji niso sovražni govor, je pa ta rekordno velikokrat predmet zlorab za diskreditiranje političnih nasprotnikov, predvsem v retoriki Trstenjakove.

Ko Grah Whatmough od predsednika republike in varuha pričakuje, da bosta obsodila vsakršno spodbujanje sovražnega govora in posledično tudi tistega, ki ga je zaznal v Repovževem in Magdalenčevem zapisu, po njegovem mnenju sam izreka »spoštljiv poziv k boju zoper sovražni govor«.

Še bolj pa direktor ne igra samo mučenca in sprevrača točke razprave proč od sebe, temveč poskuša tiste, ki ga kritizirajo zaradi grobe politizacije zavoda, prikazati kot nespodobne, sovražne, hujskaške, sebe pa kot dostojnega, kulturnega in civiliziranega posameznika. V ozadju retoričnega trika je potemtakem še poskus povratne osebne kompromitacije.

Odperto pismo predsedniku Republike Slovenije in varuhu človekovih pravic

Spoštovani predsednik Republike Slovenije g. Borut Pahor, spoštovani varuh človekovih pravic g. Peter Svetina.

V javnosti že dlje časa opažamo vrsto nesprejemljivih zapisov žalitev, hujskanja in celo sovražnega govora. Na takšne zapise in izjave se vodstvo RTV Slovenija redno odziva in jih tudi obsodi. Zavedamo se, da je v vsaki demokratični družbi pravica do svobode govora in mišljenja, ustavna pravica, vendar so hkrati vse pravice omejene predvsem s pravicami drugih, v takšnih primerih običajno s pravico drugih do časti in dobrega imena. Vsled temu verjamemo, da se pravica do svobode govora ne sme zlorabljati na način, ki prekomerno posega v pravice drugih, ob tem pa še nemalokrat na nedostojen način.

V zadnjem času pa vzbujajo skrb neprimerna pisanja nekaterih tiskanih medijev, ki bi morali med prvimi skrbeti za spoštljiv in dostojen govor v družbi. Zapisi, kot npr. »Urgentna deratizacija javne norišnice« Leona Magdalena v Dnevniku 27. 8. 2022 in »Kriminal na RTV Slovenija« Grega Repovža v Mladini 12. 8. 2022, vsebujejo skrb vzbujajoče elemente sovražnega govora. Avtorja v omenjenih člankih besedno obračunavata z javnim zavodom RTV Slovenija, ga ponižujeta in pri tem uporabljata izraze, ki sodijo v neke pretekle, temne čase, za katere smo mislili, da so že davno pozabljeni in jih nikoli več ne bo, saj so v demokratični družbi povsem nesprejemljivi.

Skrbi torej dejstvo, da elemente sovražnega govora po novem uporabljajo tudi mediji, ki imajo določen vpliv v družbi in, ki pri določenih bralcih uživajo zaupanje. Sprašujem se, ali res ni mogoče medijske vsebine sporočiti na drugačen, kultiviran način kot se za četrto vejo spodobi, oziroma kakšne občutke želijo ti mediji sporočiti svoji javnosti, ko pozivajo k očiščenju in deratizaciji zavoda. Mar ne gre za spodbujanje sovražnih občutkov?

Spoštovani predsednik Republike Slovenije in spoštovani varuh človekovih pravic, odgovornost za stanje v družbi nosimo vsi. V javnem zavodu si po svojih najboljših močeh prizadevamo za kulturen in spoštljiv dialog. Da bi skupaj dosegli ta pomemben cilj, vas vljudno pozivam, da kot najvišji moralni instanci v naši državi javno spodbudita strpno razpravo ter obsodita vsakršno spodbujanje sovražnega govora, tudi takšnega, kot smo mu bili priča v zgoraj zapisanih člankih.

V upanju, da boste naš poziv razumeli kot spoštljiv poziv k boju zoper sovražni govor, vas lepo pozdravljam.

Andrej Grah Whatmough
generalni direktor RTV Slovenija

Zadnje i

Zadnje pismo generalnega direktorja: sebe vidi kot žrtev sovražnega govora

Pravo vprašanje, ki bi ga morali nasloviti na predsednika republike in varuha, bi verjetno bilo, zakaj sta tako skopuška v obsodbi grobe politizacije javne radiotelevizije, drugo pa, kako bosta reagirala na ceneni trik, s katerim generalni direktor tokrat išče njuno pozornost zase.

https://www.youtube.com/watch?v=9LhXCHR4DbU&ab_channel=INME
DIARES

O dramatičnem stanju na RTV Slovenija, politizaciji in stavki več v podkastu bloga

Več:

[Voditelj Krajnc verjame, da je cilj popolno uničenje RTV Slovenija](#)

[Grah Whatmough z novim trikom sporazuma: podpis pričakuje v nekaj urah](#)

[Stavkovni odbor bi moral ob imenovanju Urbanije končati pogajanja](#)

[Predsednikovi stari triki: kako ne obsoditi sovražnega govora](#)

[Je varuh človekovih pravic preveč diplomatski in zadržan?](#)

Ladje, ribe in zbogom: voditelji Odmevov izrekajo načelno dobrodošlico Luki Svetini

1. september 2022

Kako so se do prihoda Luke Svetine, novega voditelja in novinarja Odmevov, ki po odločitvi politično nastavljenega vodstva prihaja s propagandističnih medijev Nova24TV in Domovina, opredelili sami novinarji TV Slovenija, upoštevajoč surovo dejstvo, da nesporno predstavlja nov konkreten korak v poskusu politizacije programa? Bodo novega sodelavca v trenutku novinarske stavke sredi projekta uničenja javne radiotelevizije sprejeli z odprtimi rokami?

Upati bi smeli, da ne. [Prispevek Reporterja](#), napisal ga je Nenad Glücks, je v smeri iskanja odgovora izjemno indikativen, saj je za mnenje povprašal sedanje voditelje, torej Tanjo Starič, Rosvito Pesek in Igorja E. Berganta. Ker nekateri med njimi, navzlic temu, da niso opazili nevarnega trenda politizacije lastne hiše, po izbiri svojih kolegov veljajo celo za nekakšne heroje upiranja in zavzemanja za novinarsko svobodo, je tolikanj zanimiveje prebirati njihova stališča.

Načeloma dobrodošla osvežitev

Tanja Starič je v dani situaciji pojasnila, da »novega voditelja ne pozna, tudi ni spremljala njegovega dosedanjega dela«, toda »načeloma je osvežitev ekipe dobrodošla«. Dodala je še, da so se nekaj časa že pogovarjali o tem, da bi v voditeljsko ekipo vključili še četrtega voditelja. In svojo dobrodošlico končala z razumevanjem: »Razumljivo je tudi, da novinar izkoristi priložnost, če mu jo ponudijo.«

Seveda bi lahko blagohotno sprejeli zadrego, ki je pripeljala do prijaznih besed, če mora novinar ocenjevati novega sodelavca v oddaji. Vendar je res malo verjetno, da Svetine v dovolj veliki meri ne bi poznali kot voditelja strankarske Nova24TV in s tem kar dobro dojele, s kakšno nalogo je Urbanija osvežil njihov kolektiv. Zdaj res ne bi smel biti čas za naivnost in trepljanje po ramenu!

Rosvita Pesek se pričakovano do novega sodelavca ni želela opredeliti, Igor E. Bergant pa si je po svoji že videni navadi raje izbral skrivalnice in za Reporter komentiral:

»Sloviti francoski nogometaš Manchester Uniteda Eric Cantona je pred 27-imi leti izrekel znameniti stavek: 'Galebi ribiški ladji sledijo zato, ker mislijo, da bodo z nje v morje metali ribe.' Tega stavka se v teh časih večkrat spomnim.«

Če je Bergant zaradi turbulentnega dogajanja na javnem servisu [občasno žalosten](#), če pri vodstvu [pogreša »demokratičen dialog o Sloveniji in svetu«](#), v dogajanju v svoji hiši pa vidi predvsem »odraz problematičnih notranjih razmer« in [politično movitiranega prevzema hiše niti ni opazil](#), potem nas ob tolikšnem nepoštenem izmikljanju odkriti oceni tudi tokrat res ne bi smela presenetiti njegova pitijaskost, tokrat zamaskirana v semantično večplastno anekdoto.

Najbrž nima nobenega smisla znova analizirati retorike izmikljanja, kajti dejstvo je, da trije voditelji Odmevov skupaj niso izrekli niti ene odkrite kritične besede o zadnji potezi vodstva. Mar res vsi skupaj ne zmorejo izraziti kančka dvoma in zaskrbljenosti? Kaj naj si ob takšnih blagih presojah sploh mislimo glede na nenehne klice po pomoči, ki prihajajo iz hiše?

Ribiške ladje, ribe in potop

Žal res ni bilo težko predvideti takšnega rezerviranega obnašanja in v besedilu »[Desant na RTVS se nadaljuje: voditelj Nova24TV bo vodil Odmeve](#)« sem pred tedni ugotavljal:

»Intrigantno bo po novem spremljati dva voditelja Odmevov, Igorja E. Berganta in po novem Svetino. Prvi se je kot glavni komunikator stavkajočega novinarskega kolektiva informativnega programa na RTVS [proslavil s svojim bizarnim vztrajanjem, da se v njegovi hiši ne dogaja prav nobena politizacija, ker je on pač ne vidi](#). Ne vemo, ali je šlo za preračunljiv profesionalni *Verneinung*, toda ni dvoma, da bo njegov svež kolega v oddaji posvojil enako stališče in se bosta potemtakem okoli tega vprašanja kar dobro razumela.«

In res: predvčerajšnjim so v Odmevih znova gostili Roka Čakša, ki je Svetinov šef na portalu Domovina in kjer bo omenjeni še dalje vzporedno opravljal novinarsko delo! Sam Svetina je včeraj že pripravil prispevek o odstopu Marte Kos kot kandidatke za predsednico republike, kar je bila tudi tema Čakšovega nastopa. Tragikomično bo zato v prihodnje opazovati, če bodo k temu dodali še kakšnega komentatorja z Nova24TV, Odmeve pa bo vodil ali urejal novinar Domovine, nova pridobitev Odmevov. Kajti potem med gledanjem informativnih oddaj propagandnih medijev in javne radiotelevizije prav zares ne bo več prav nobene razlike.

Blizu smo trenutku, ko Bergantovi galebi morda ne bodo več mogli slediti nobeni RTV ladji. Vmes se bo namreč javna radiotelevizija, vsem na očeh, med pripovedovanjem nogometnih anekdot potopila. Nekdo bo lahko na koncu izrekel samo še tisti »Zbogom in hvala za vse ribe«.

Več:

[Desant na RTVS se nadaljuje: voditelj Nova24TV bo vodil Odmeve](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Depolitizacija politiziranega: kdo bo zares obglavil javno radiotelevizijo?](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

[Pahorjanski Bergant očita vodstvu, da zanika demokratičen dialog o Sloveniji in svetu](#)

»Jadranka Rebernik, kaj se je zgodilo s teboj?«

7. september 2022

Dogajanje v RTV Slovenija navijaško spremlja bodrenje Janševega medijskega imperija z vsemi sateliti vred, ki pričakovano navija za čim učinkovitejše rušenje in demontažo servisa. Nihče ne dvomi, da obstajajo dogovori in povezave med eksekutorji demontaže in naročniki, zato ne nepričakovano številni zapisi Bojana Požarja temeljijo na insajderskih informacijah iz RTV hiše, ki segajo do njenega vodstva.

Tokrat pa je voditeljica Tarče Erika Žnidaršič na svojem Facebook profilu razkrila še dokaze o omenjenih komunikacijah, kjer povezave niso nobeno presenečenje:

»Žalostno je, da interna komunikacija odteka iz hiše na tak način. 'Novinar' pa je 'pozabil' objaviti vso, zato sem jo primorana objaviti sama.«

Ko Požar objavi faksimile elektronske pošte odgovorne urednice Jadranke Rebernik, kar se je zgodilo, lahko sicer kar dobro sklepamo, da mu jo je verjetno posredovala slednja, vendar ne moremo biti popolnoma gotovi. Kar je nato razkrila novinarka Tarče, pa vsebuje neposreden dokaz, da se je to zgodilo.

V dopisovanju takoj zaznamo cinizem omenjene urednice, ki se naslavlja na Požarja s »prošnjo kolegice Erike«. Takšna je gesta, s katero je na odkrit način lahko ponudila novo novinarsko gradivo naslovniku in se tokrat sploh ni trudila skrivati svojega dejanja, pač pa je med prejemnike ob kolegici dodala še Uroša Urbanijo.

Eugenija Carl je na svojem Facebook profilu zato Požarja označila za »našega novega dvornega komunikatorja« in pripisala: »Očitno smo pristali na osi Nova-0,88 politik med novinarji- RTV generalštab. Generalni direktor, boste ukrepali?«

V zapisih Požarja, Nove24TV in odzivih vodstva RTV Slovenija je prepoznala iste stavke, isti fokus in iste izraze, zato je ocenila: »Na urni bazi so polinkani«. Njena poizvedba pri urednici je bila zato pričakovano zašiljena retorično:

»Jadranka Rebernik, kaj se je zgodilo s teboj? A ti je res tega treba? Žalostno.«

No, zgodilo se je samo to, da eksekucijski vodi opravljajo svoje zadolžitve, ki nimajo ničesar skupnega s profesionalnim novinarstvom, ampak izključno s političnim načrtom.

https://www.youtube.com/watch?v=9LhXCHR4DbU&ab_channel=INME DIARES

O stavki RTV novinarjev tri mesece kasneje v podkastu bloga

Politabloidnost: Tarča in Arena o aferi Smodej

12. september 2022

Politična tabloidnost v [zadevi Smodej](#), pri čemer je zmes obojega postala že poseben žanr, ki bi ga morali pomenovati z izrazom »politabloiden«, se je po vseh pričakovanjih prebila v najbolj gledane termine na RTV Slovenija in s tem tja, kjer ji je najmanj mesto. Prav tista nevarna naracija, ki se tokrat pod krinko resnega novinarstva in skrbi za demokratični blagor države promovira iz propagandnih laboratorijev strankarsko obarvanega pola slovenskega medijskega imperija, je tokrat uspela mimogrede upleniti še javni servis. Kar ni bilo posebej težko, ker je ta politično ugrabljen.

Vsiljena politizacijska agenda primera spolnega nasilja, kjer se z njo asociacijsko obtežuje in obtožuje člane vladajoče koalicije, predvsem stranko Levica in ministra Luko Mesca, se je prijela in dokaz za trditev sta najmanj dve oddaji v zadnjem času: [Tarča o aferi Smodej](#) (8. september) in [Arena z Igorjem Pirkovičem](#) (5. september), pri čemer so zadnjo predvajali ne samo na drugem kanalu, ampak tudi v ponovitvi v elitnem času na prvem, kasneje tudi na tretjem. Poglejmo si, na kakšen način takšna politabloidnost deluje.

Očitki oddaji Tarča

Obe oddaji sta ponudili različna pristopa: če pri Pirkoviču lahko takoj razberemo začetno politično zastavitev že pri strukturi gostov in izbiri tem, je pri Tarči z Eriko Žnidaršič, Natašo Markovič in drugimi novinarji ta nesporno neposredno manj politično obarvana, vendar tolikanj bolj teletabloidno v veliki želji po gledanosti in ekskluzivi, pri čemer je, najbrž nehote, sledila pripovedi, ki so jo pred tem načrtali mojstri strankarske propagande. Tokrat jim je uspelo pred kamere pripeljati samega Dušana Smodeja, tvorca že dober mesec trajajoče afere o spolnih zlorabah mladih deklet v kleti Fotopuba.

Težava ni bila v tem, da so osebo, ki jo na družbenih omrežjih obremenjujejo številne izjave zlorabljenih punc, prepričali v nastop sredi očitno lepo negovanega okolja vrta in zasebnosti neke hiše sredi Ljubljane, ampak nenavaden zaključek in poudarek, na katerega se je uprla sama novinarka, ki se je z njim pogovarjala.

Zaradi njega in osnovne intonacije se je nad oddajo hitro zgrnila vrsta očitkov. Med drugim je Inštitut 8. marec zastavil javno vprašanje, (1) zakaj osumljenega spolnega nadlegovanja in nasilja še pred končanimi postopki na policiji »spuščajo« na televizijo in mu omogočajo nepreverjeno predstavljanje dejstev, (2) zakaj ga policija še ni zaslišala, (3) kakšno sporočilo takšno odmerjanje prostora daje vsem žrtvam spolnega nadlegovanja in nasilja in (4) kakšen je namen tovrstnih oddaj, če v njej ni strokovnjakov ali strokovnjakinj s področja spolnega nasilja?

Oprali njegovo ime

V Inštitutu imajo deloma prav, ne pa v celoti. S tem, ko so pred kamere povabili Smodeja, so zagotovo tvegali, da bodo s takšno odločitvijo hitro pristali v sferi senzacionalističnega rumenila z zgolj eno razkrito platjo dogajanja, kar se je nato predvidljivo zares zgodilo. Ne zaradi povabila, temveč končnega sporočila oddaje, v kateri so na koncu bolj ali manj oprali njegovo ime: omenjeni fotograf je namreč predstavil svojo plat zgodbe, sebe prikazal kot žrtev svoje bivše partnerke N.J., ki ga je menda izsiljevala za 200 evrov, če denarja ne bo vrnil, pa bo razkrila njegova posilstva.

https://www.youtube.com/watch?v=9LhXCHR4DbU&ab_channel=INME DIARES

O oddaji Tarča, aferi Smodej in psihopolitiki tega primera tudi v podkastu bloga

Nato so pokazali policijski zapisnik o tem in pričevanja žrtev na spletni strani so se nenadoma zazdela kot izmišljeni konstrukt, insceniran proti njemu. Ob tem je Smodej osupljivo pojasnil, da ga policija še ni zaslišala, kar se čisto zares zdi škandalozno, zanimal je spolne delikte, priznal, da ima pestro spolno življenje in poznanstvo z Romanom Uranjekom; z njim se je srečal nekaj ur pred tem, ko si je ta sodil sam.

V Inštitutu pa nimajo prav, če oddaji Tarča očitajo, da ga policija ni zaslišala, saj to ni vprašanje za novinarje. Tudi ni nič narobe s samim povabilom, če je ustrezno uokvirjeno, več kot prepoznavno pa so v oddaji manjkali predstavniki policije in strokovnjaki za spolno nasilje, če že niso prepričali žrtev in drugih vpletenih. S tem, ko so se jim odpovedali, je pričakovano na koncu prišla do izraza zgolj Smodejeva »resnica« in njegova pričakovana plat zgodbe: storilci se bodo vedno branili na vse načine, da se operejo svojih grehov.

Obtožba brez obtožbe?

Novinarka Nataša Markovič, ki ga je posnela, je kasneje v odgovoru Inštitutu opozorila, da omenjeni še ni osumljen, ker preprosto ni predkazenskega postopka proti njemu. Lepo, da novinarji poskušajo zasledovati dejstva. V oddaji so tudi večkrat pojasnili, da do žrtev niso mogli priti, ker so bile neodzivne, vendar iz vsega ne bi smeli kar sklepati, da jih ni. Ravnanje policije je novinarka na Facebooku kasneje opravičila takole:

»Če ni konkretne prijave, žrtve, trdnega dokaza, preiskovalci ne morejo kar ljudi zasliševati. Si predstavljate, da imate doma sina, ki ga maščevalna punca obdolži nečesa, kar ni storil... ali obratno in ga/ jo kar zaslišujejo, zasežejo telefon itd... dokazi so ključni, kajne? Si želimo živeti v taki državi, kjer brez dokazov nekomu rečemo osumljenec?«

Pri tem je Inštitutu zabrusila, da je obtožil nekoga brez prve obtožbe. »Stran je naredilo nekdanje dekle. Zakaj ga ona ni prijavila?« je še dodala in s tem namignila, da dosedanje navedbe anonimnih žrtev ne štejejo veliko, zaradi česar moramo Smodeja očitno obravnavati bistveno milejše.

Ne bi strokovnjakov

Še hujši kiks je novinarka storila z naslednjim pojasnilom, zakaj niso gostili strokovnjakov:

»Strokovnjaki za spolno nasilje? Če bi jih povabili, bi prejudiciali, da je Smodej brez ene obtožbe spolni predator?«

Novinarji Tarče so potemtakem oddajo predvajali in se pri tem zelo zavedali, da bo njemu v prid, seveda v imenu resnice, ki nas mora edina zanimati: ker menda ni obtožbe, je za njih zaenkrat nedolžen. »V tej aferi do tega trenutka ni vse tako, kot se zdi na prvi pogled«, je še dodala novinarka, zato pa bodo, če se to spremeni, menda strokovnjake celo povabili!

Neverjetno: enomesečna razprava o spolnem predatorstvu si ne zasluži strokovnega mnenja, ker bi s tem vnaprej nekoga nepravilno obravnavali? Da so priče v omenjenem primeru nezgovorne in da prijav žrtev ni, čeprav so nekatera medijska poročila drugačna, ne sme biti zadosten temelj za namig, da se Smodeju dogaja krivica!

Zastranitev teme: pogovarjajmo se o kulturi

In koga so v oddajo sploh povabili? Kulturno ministrico Asto Vrečko, direktorico Cankarjevega doma Uršulo Cetinski in Majo Megla, nekdanjo partnerko Romana Uranjeka, ki je sicer odmevno opozorila na problem spolnega predatorstva. Prvi dve izbiri že po sebi nakazujeta slabo odločitev, saj je odprla pot pričakovani politični zlorabi skozi že poprej imputirani narativ: nenadoma tema več ni bila zgolj spolno nasilje, ampak kar umetnost, kulturna politika in vprašanje financiranja. Čakali smo samo še psihopolitične sugestije iz propagandnih laboratorijev, da gre za levičarske kulturno sceno spolnih deviantnežev ali razpravo o »pravi« in »nepravi« umetnosti. Kakor da ima to kakršno koli povezavo s tematiko spolnega nasilja!

Tematska agenda Tarče je s tem nekritično prevzela linijo poprejšnje politikantske, kakršno so diktirali strankarski mediji na čelu z Bojanom Požarjem in znotraj katere je bila ambicija bistveno širša: ne zgolj okriviti določene politične kroge za podporo spolnim zlorabam ali celo udeležbo pri njih, temveč hkrati napasti izbrane kulturne kroge, jih obtožiti vpletenosti v spolne škandale, elitizma in se vprašati, ali so vredni državnega financiranja. Sploh pa načeti nekakšen »kulturni boj« in odpreti polje

dihotomije na »našo« in »vašo« kulturo, s katero Janševa politika streže intenzivno predvsem od marca 2020, ko je začela svoj zadnji mandat.

Administratorke šokirane nad oddajo

Svoje trpko razočaranje in zgroženost nad Tarčo so v zapisu na družbenih omrežjih izrazile tudi bivše administratorke Instagram profila proti nasilju Dušana Smodeja. V njem so se odkrito vprašale tudi, kdo ima »interes po pranju Dušanovega imena« in ugibale o motivu, k čemur so prištele novinarsko intenco upiranja v času stavk proti vodstvu, kajti morda pa so v Tarči želeli »narediti obratno od tega, kar želi od njih odgovorna urednica, ki hoče preko zgodbe napadati člane koalicije. Obstajajo tudi bolj zlovešča branja, o teh raje sploh ne govorimo«.

V omenjenem pismu, ki ni podpisano z imeni, najdemo torej špekulacijo o nekakšni »antipolitikantski« gesti, ki je morda nehote pripeljala do Smodejeve novinarske rehabilitacije. Na koncu so svoje ogorčenje zaključile s popolno resignacijo in ogorčenostjo nad sodelavci Tarče:

»Koga briga za morebitne žrtve, ki so morale včeraj gledati Dušanovo apologijo na prvem kanalu nacionalke? Koga briga kakšno sporočilo to pošilja njim in drugim žrtvam takšnih dejanj? Koga briga kakšno sporočilo bodo s tem dobili ostali predatorji ljubljanskih noči? Važno je, da so vrste strnjene.«

Pirkovič predstavi svoje moštvo

S tem je oddaja Tarča, morda tudi nehote in zgolj s tabloidno preferenco, nasedla politizacijskemu okvirju, ki pa ga na noben način ni želela niti skrivati druga oddaja javne radiotelevizije: Pirkovičeva Arena. V njej se ne trudijo več z maskiranjem, uravnoteževalnimi kvotami ali kvalitetnimi izbirami gostov, kar na noben način kot nova praksa ne zanima niti varuhinje pravic gledalcev in poslušalcev Marice Uršič Zupan; njo je vendar potrdil politično intonirani programski svet po okusu stranke SDS.

Pirkovič je ob podpori Jadranke Rebernik zelo odkrito že skozi naslov oddaje »Od afere do koalicije« želel na široko signalizirati, da mu gre za zlorabo spolnih zlorab, nekako po zgledu afere Baričevič, pri čemer je v nizu insinujacij končna tarča raketiranja postala vladajoča koalicija in predvsem stranka Levica.

Izbira gostov je nakazala štiri pristranske udeležence v pričakovanem politabloidnem žanru: njega samega, Bojana Požarja, Vinka Gorenaka in Igorja Lukšiča, veterana nastopov v oddajah Nova24TV in omenjenega avtorja portala Požareport, ki že dolgo časa zgolj po pomoti pripada stranki SD, medijskim propagandistom pa služi ravno za alibi nekakšne lažne uravnoteženosti.

O vsebini pogovora ne kaže izgubljati besed, saj je šlo za kombinacijo natolcevanj, teorij zarot, namigov in insinujacij, usmerjenih proti vladajočim in delu policije. V nečem pa je potrebno gostom v njej vendarle dati prav. Čeprav je bila Arena na sporedu nekaj dni pred Tarčo, v kateri smo prvič izvedeli, da policija Smodeja sploh še ni obiskala, so se zaradi njegovega odziva za ne tako neverjetne pokazale trditve o zastoju v delu policije, kar sta notranja ministrica Tatjana Bobnar in generalni direktor policije Boštjan Lindav sicer odločno zanikala in povedala, da na primeru dela veliko število policistov. Zakaj?

Ker je Policijska uprava Ljubljana kasneje pritrdila Smodejevi navedbi iz Tarče, da ga res sploh ni zaslišala! Kako je to mogoče? Ker menda »preiskave prilagodijo specifičnim okoliščinam primera«, po vsem sodeč pa je afera Smodej zelo specifična!

Policija ruši lasten ugled

Najbrž bi to za javnost šokantno spoznanje terjalo nov novinarski prispevek, v katerem bi kak strokovnjak pojasnil, zakaj razgovor z domnevnim storilcem glede na policijsko metodiko v takih primerih ni izpeljan. Na upravi so namreč povedali, da se »razgovori opravljajo v skladu s taktiko in metodiko preiskovanja kaznivega dejanja, izvajanje ukrepov in njihovo zaporedje pa je odvisno od specifičnih okoliščin oziroma od vsakega primera posebej«.

Zato upajmo, da ni del policijske taktike, da lahko storilci kaznivih dejanj pridobijo dovolj časa in uspešno zabrišejo vse materialne sledi, med drugim odstranijo vsebino svojih mobilnikov in drugih naprav za snemanje, vmes pa imajo še vsaj en mesec časa, da vplivajo na morebitne žrtve. Če namreč policija ni storila vsega, kar bi očitno morala, potem kar sama prispeva k rušenju sedanje koalicije, ne le strankarski mediji iz Janševega imperija. Hkrati pa prispeva k rušenju lastnega ugleda, saj bi morala, če Smodej ni bil zaslišan, dati razburjeni javnosti zelo jasna sporočila, kaj točno počne in česa ne sme početi.

Več:

[Luka Mesec kot posiljevalec: kako deluje psihopolitika demonizacije](#)

Si ustvarjalci Tarče komično prisvajajo pospešek v preiskavi v zadevi Smodej?

16. september 2022

Se ustvarjalci oddaje Tarča res upravičeno ali že kar komično neupravičeno hvalijo, da so [z oddajo o aferi Smodej](#) pospešili policijsko preiskavo v tej zadevi?

Sami očitno mislijo, da so jo, res pa imamo dobre razloge za dvom. Zakaj? Na svojem Facebooku so zapisali, da so uspeli v obojem: nenadoma se je menda policija zganila, saj je na tiskovki obelodanila število osumljenih in žrtev, menda pa so po oddaji poklicali še Dušana Smodeja:

»Po Tarči, pospešek v preiskavi! Danes policija našteva osumljene in žrtve, poklicali so tudi Smodeja. [#premikamo](#)«

Policija je 13. septembra letos, torej na dan opisane objave, [na tiskovni konferenci povedala](#), da je doslej opravila več kot 64 razgovorov, zaznali pa so deset kaznivih dejanj, osem žrtev in identificirali najmanj tri osumljence. Ker sem [podrobno analiziral stališče novinarke Nataše Markovič](#), ki je pogovor s Smodejem v Tarči vodila, se velja spomniti, kaj natančno je ta zapisala takoj po oddaji:

»Če ni konkretne prijave, žrtve, trdnega dokaza, preiskovalci ne morejo kar ljudi zasliševati... Strokovnjaki za spolno nasilje? ... Če bi jih povabili, bi prejudicirali, da je Smodej brez ene obtožbe spolni predator?... Si želimo živeti v taki državi, kjer brez dokazov nekemu rečemo osumljenec?«

Novinarka je v svojih kasnejših pojasnilih, ko se je morala braniti pred očitki, da je bilo v oddaji več profesionalnih kiksov in se je na koncu ustvaril (nehoten) vtis naklonjenosti Smodeju, zelo jasno nakazala, da v tem primeru tako rekoč ni konkretnih prijav, da ni dokazov, da ni žrtev. Je to storila na podlagi premalo poizvedb na policiji in ustvarjalci Tarče čisto resno mislijo, da so peti dan po predvajanju tam kar čez noč uspeli najti tri osumljence in osem žrtev, vse zaradi njih? Ne, bolj je verjetno, da so osumljence in žrtve že imeli v trenutku predvajanja, sami pa pravijo, da so preiskavo sprožili 26. avgusta. Res je sicer, da vsi zbrani primeri niso povezani s kaznivim dejanjem spolnega nasilja; takšna naj bi bila, [sodeč po informaciji Dnevnika](#), le dva od teh.

Ali so zaradi oddaje res zaslišali Smodeja, kar se je zgodilo po 8. septembru, ko je bila oddaja predvajana, nam bi morali potrditi na policisti. Zaenkrat pa samohvala novinarjev Tarče odpira resno zadrego: če bi po nekem čudežu držalo, da je policija prišla do toliko žrtev in osumljencev zaradi njih, bi nam to pogumno trditev morali dokazati.

Če pa je policija začelo preiskavo najkasneje 25. avgusta, kar pravijo sami, pa si gledalci RTV Slovenija zaslužimo skromno pojasnilo, zakaj so v oddaji in po njej dajali videz, da žrtev in storilcev skoraj ni?

https://www.youtube.com/watch?v=9LhXCHR4DbU&ab_channel=INME
[DIARES](#)

Afera Smodej, Tarča in politabloidizacija zgodbe tudi v podkastu bloga

Več:

[Politabloidnost: Tarča in Arena o aferi Smodej](#)

Fotografski utrinki s protestov 26. septembra 2022 (avtor: dr. Božidar Flajšman)

Kdo so ugrabitelji RTV Slovenija?

27. september 2022

Nova stavka novinarjev RTV Slovenija, tokrat celodnevna in z dvema shodoma pred stavbo RTV in pred parlamentom, hkrati tudi z ostrejšim posegom v programsko shemo v obliki ustavljenega dela, je še bolj jasno izpričala nezadovoljstvo vedno večjih pritiskov deležnega kolektiva. Kot so povedali sami, se na javni radioteleviziji šikanira in disciplinira posamezne novinarje, zelo neposredno samovoljno cenzurira njihovo delo in politično motivirano prikraja prispevke in cele oddaje.

Desant na javno radiotelevizijo pa ne poteka le s pomočjo peščice ugrabiteljev, ki so zasedli nekatere ključne položaje v hiši. Ključna za razumevanje je ne zgolj tiha podpora Trstenjakove in strankarske propagandne mašinerije, kakršno je Janezu Janši ob dovolj anemični novinarski in strokovni javnosti uspelo vzpostaviti predvsem v zadnjem desetletju. Preanalizirati bi morali, na kakšen način omenjeno okoliščino obravnavajo najbolj prizadeti: kako pogosto se sploh javno omenja pok, kdo so izvajalci organiziranega in najbolj sistematičnega uničevanja kakšnega medija v zgodovini naše države? Kdo so ugrabitelji in kdo njihovi sponzorji?

Politično pokroviteljstvo

Da tega novinarska javnost ni storila v primeru eksekutorjev v vrstah novinarjev, urednikov in vodstva hiše, ne moremo očitati. Toda kako je s političnimi pokrovitelji? Prav letos se spominjamo petdesete obletnice terorističnega napada v Münchnu med poletnimi olimpijskimi igrami leta 1972 z osmimi ugrabitelji; dokumentarec o njem je v treh delih ravnokar predvajala ravno TV Slovenija. Sicer morda komu deplasirano primerjavo navajam namenoma, kajti želim povedati, da bi morali dogajanje na javnem servisu interpretirati natančno na način grobe uzurpacije eksekutorjev, narekovane s političnim ciljem, zaradi katerega so pripravljeni storiti tudi najhujše.

Poskušajmo vzpostaviti navedeno analogijo še bolj konkretno: kako točno si Andrej Grah Whatmough, Uroš Urbanija, Jadranka Rebernik, Igor Pirkovič, Jože Možina, Nejc Krevs, Marko Milenkovič in vsi ostali pomagači predstavljajo svoje prihodnje profesionalno delovanje, ko jim je vendar popolnoma jasno, da premišljeno sodelujejo v projektu uničenja najpomembnejšega medija v državi in so pri tem več kot očitno pripravljeni zakorakati čisto do konca? Kaj jih motivira in kaj nameravajo početi dan kasneje, če jim projekt morda ne bo uspel?

Želijo si še ene verzije Nova24TV

Če je takšna perspektiva opisa dogajanja pravilna, pridemo do naslednje velike težave: ni dovolj, če nam ugrabitelji, ki so se zabarikadirali na Kolodvorski, preko tandema

Možina & Pirkovič ponujajo svoje oddaje, Arene, Utripe ali da nam dan pred stavko provokativno vrtijo intervju s Petrom Jančičem. Ni dovolj, da so politično popolnoma priredili program in namesto Studia City servirajo Vinka Gorenaka in Bojana Požarja. Da so uknili vrsto paradnih oddaj, jih premestili ali nekatere spet vrnili na prvi program. Ni dovolj, da so na dan zadnje stavke z veseljem uzurpirali osrednji TV Dnevnik in ga naredili za amaterski propagandistični zmazek. S tem smo dobili prepoznavno sliko, kakšen je videti program, če se profesionalno novinarstvo umakne: na las podoben Nova24TV.

Vse naštetu ni dovolj, da bi dogajanje opisali s pravo besedo: politikantska ugrabitev, kjer uzurpatorji ne skrivajo svojih peklenskih namenov in tudi ne veselja, ko se hiša v kaosu seseda vase. Kajti slabše je, bližje so svojemu cilju, skritemu v dihotomiji: ali politično enoumje ali dokončno uničenje. Na nek način jim kot izvajalcem ničesar ne moremo zameriti, razen profesionalne slepote in predanosti političnemu škornju. Večja zadrega tiči drugje in se skriva v dejstvu, da žrtve ne želijo na glas postaviti natančnejše diagnoze. Naj pojasnim.

Nož na grlu

Že nekajkrat sem se pritoževal, da od maja naprej stavkajoči ne zahtevajo več dovolj izrecno odstopa Graha Whatmougha, Pirkoviča, Rebernikove in Gregorčiča, čeprav so to javno napovedali že na začetku. Tudi tokrat so zahtevo dodali predvsem v stavkovni plakat in iz nje, najbrž po pomoti, izpustili Uroša Urbanijo. Toda samo dejstvo, da je celotno dogajanje politično motivirano, se nenehno izgublja iz njihovih ocen in presoj. Namesto jasne diagnostike se v ospredje protestnega diskurza prebija preveč abstraktna govorica o pomenu neodvisnosti, svobode medijev, njihovi nujni avtonomiji in pritiskih. Kakor da si nekdo ne upa navesti imen storilcev! Kakor da bi imeli pred sabo novinarje, ki jim na grlo tiščijo nož, oni pa v takem trenutku vpijejo, da si želijo več neodvisnosti.

Z vpitjem, da si želiš svobode, ko se tvojega grla dotika hladno rezilo in ti nekdo spušča kri, je narobe prav to, da je deplasirano nekonkretno in preveč abstraktno. Zato bo povprečen državljan in nenazadnje plačnik RTV prispevka moral kar s povečevalnim steklom iskati pok, kdo so izvajalci pogroma: da je ugrabitev orkestrirana in spretno vodena, da za njo stoji predvsem stranka SDS, ki je uspela ukrasti programski in nadzorni svet. Če k temu prištejemo še dejstvo, da je Janez Janša že čisto konkretno razkril svoj propagandni trik zrcalnega pripisa skozi referendumsko kampanjo, znotraj katerega bo stranko Roberta Goloba in vladajočo koalicijo obtožil politizacije RTV servisa in s tem točno tega, kar počne sam, se situacija za pogled neukega državljana zamegli še bolj, namesto da bi se zbistrila.

Prisluhniti željam talcev

Povejmo vse skupaj enostavneje: s tem, ko se stavkajoči preveč izmikajo imenovanju pravih načrtovalcev ugrabitve in njihovi agendi, po svoje prispevajo k splošni zmedi pri večini državljanov, pa tudi k njihovi apatiji in indiferenci ob dogajanju. Da bi situacija bila še hujša, je opisano brezbarvno dikcijo posvojilo tudi Ministrstvo za kulturo, končno pa tudi predsednik vlade. Pri ministrstvu so stavkajoče podprli »v zahtevah za krepitev uredniške, novinarske in institucionalne avtonomije«, ob tem pa so »pozvali vodstvo RTVS, naj jim pri tem prisluhne«. Predstavljajo si torej, da bi nekdo na palestinske ugrabitelje apeliral, naj prisluhnejo željam talcev, poskrbijo pa naj tudi za njihovo osebno avtonomijo!

Podobno se je Robert Golob odzval na pismo generalnega direktorja Graha Whatmougha, ki je izrazil pričakovanje podpore predlogu dviga višine RTV prispevka. Da gre pri aktualnih razmerah na RTV za poseg v novinarsko in uredniško svobodo, je povedal, kar pa je v nasprotju z obstoječim zakonom o RTV. Če uporabim isto analogijo, je to videti, kakor da bi teroristi dvigovali znesek po zahtevani odkupnini, premier pa bi jih opozoril, da je njihovo siceršnje početje nezakonito in poseg v svobodo posameznikov. Tudi tokrat je v reakcijah povsem izostala natančnejša identifikacija problema in še zlasti pravih botrov eksekucije.

Upanje na »osvoboditev«

Argument, da ljudje to že nekako vedo, res ni prepričljiv. Izmikanje jasnejši diagnostiki in imenovanju storilcev je slab obet pred referendumom, vmes pa bo zavod RTV, ker se ugrabitelji ne mislijo predati, moral nekako še preživeti do uveljavitve novega zakona, če bodo predlagatelji z njim sploh uspešni. Da bi zaposleni vložili tožbo zoper generalnega direktorja zaradi povzročanja poslovne škode in uničevanja ugleda in da bi vladajoča politika zamenjala programski svet, še vedno ostajata dva neizkoriščena koraka, glede katerih zmanjkuje volje.

Koliko časa lahko v takih razmerah zavod sploh še vegetira in dostojno preživi brez hujših posledic, če bo kdaj dočakal »osvoboditev«, v tem hipu najbrž ne ve nihče.

https://www.youtube.com/watch?v=9LhXCHR4DbU&ab_channel=INME
DIARES

O napetem dogajanju na RTV Slovenija več v tretji temi podkasta bloga In media res

Več:

[Stavka na RTV Slovenija ali novinarstvo na pogrebu](#)

[Eugenija Carl o posegih v RTV program in menjavi voditeljev na dan stavke](#)

[Novinarska polarizacija na RTVS: oddaja Panorama bo en sam poklicni izziv](#)

Generalni direktor RTVS grozi stavkajočim

Grah Whatmough z novim trikom sporazuma: podpis pričakuje v nekaj urah

Stavkovni odbor bi moral ob imenovanju Urbanije končati pogajanja

So tisti, ki nastavljajo Urbanijo, pri zdravi pameti?

Pravoverni novinarji na RTV Slovenija pohvaljeni

29. september 2022

Novinarja [Luka Svetina](#) in Nejc Krevs lahko predeta od navdušenja, bila sta pohvaljena. Ne čisto nepričakovano, javno hvalo je izrazil še direktor TVS Uroš Urbanija in nad svojimi novimi kadri je končno fascinirano tudi politično postavljeno vodstvo hiše. Komičen [v trenutni situaciji ugrabitve](#) javne radiotelevizije je zato predvsem popoln obrat: Trstenjakova in njena Nova24TV sta dolga leta pljuvala po programu in novinarjih javne radiotelevizije, pozivala k bojkotu plačila RTV prispevka in škandalizirala vsako tamkajšnjo potezo. Zdaj, ko je RTVS zaradi vodstva v rokah tistih, ki si jo želijo narediti za trobilo, pa strankarski mediji iste politične orbite občudujejo tamkajšnje izbrane pravoverne novinarje.

Sreča in nesreča

Tovrstnih lavdacij bi se kot hudič križa moral vsak profesionalni novinar nadvse bati. Svetina in Krevs imata presneto srečo, čeravno je njuna nesreča hkrati, da sta že na podlagi osamljenega nastopa čislana zgolj zaradi lojalnosti, ne zavoljo svojega kvalitetnega dela. Če je Svetina neposreden kader Čakševe Domovine in paradnega Janševega medija, je pri Krevsu zgodba malce drugačna, saj gre za novinarja, ki se je začel karierno vzpenjati znotraj nacionalke in v zadnjem času postal pomemben tudi zaradi druženja [z Dušanom Smodejem](#), kar so prav Janševi novinarji pozabili izpostaviti. Že vedo, zakaj, kajti po svojih se ne spodobi tolči. Pri Nova24TV so zapisali:

»Dnevnik RTV Slovenija je končno dokazal, da je lahko pluralen in nepristranski ter da zna besedo dati tudi komu, ki ni 100-odstotno na partijski liniji predzadnjega predsednika CK ZK. Vodil ga je Nejc Krevs. Skrajno levi kritiki so se znašali predvsem nad tem, da je imel v njem prispevek Igor Pirkovič, vsebine sploh niso komentirali, rekoč "po eni minuti sem nehal gledati". Na drugi strani je bil cel kup pohval ljudi, ki so končno za svoj denar dobili pluralen informativni program, ki je predstavil obe strani zgodbe.«

Ocenjevali so osrednji Dnevnik na dan zadnje stavke, ko so ga v roke prevzeli lojalni kadri na čelu s Pirkovičem in Jožetom Možino, iz njega pa naredili zmazek. Ob tem so pri Janševih zapisali: »Stavki družbeno-političnih delavcev na RTV Slovenija se lahko zahvalimo, da na RTV niso več govorili o zmagi 'neofašistične' opcije v Italiji, ampak o zmagi desno-sredinske opcije treh konservativnih strank.«

Uroš Urbanija
@UrosUrbanija

Čestitke za super prve [@TVOdmevi](#), [@LukaSvetina](#).

10:34 PM · Sep 28, 2022 · Twitter for Android

74 Retweets 2 Quote Tweets 395 Likes

Direktor TV Slovenija je pohitel s čestitko kadru, ki so ga uvozili z Nova24TV.

Preveč zaposlenih

Omenjena oddaja, izpeljana v terminu, ko je večina [njegovih ustvarjalcev stavkala](#), se je Janševim propagandistom zato zazdela prototip odličnosti. Še več, pokazala je, kot so še dodali, »da imamo na RTV Slovenija veliko preveč zaposlenih, saj je mogoče z razmeroma majhno ekipo narediti kakovosten izdelek brez običajnih ideoloških priokusov.«

Naslednji korak bo najbrž, da bomo na straneh Nova24TV prebirali spored nacionalke. Na nek način, saj lahko politične in ideološke poudarke tako rekoč uganemo, to že lahko počnemo. Tovrstne pohvale so zato samo še en konkreten signal, kako se počasi pred našimi očmi javni servis transformira v propagandistično orodje. V celoti resda to še ni, ampak drobci, ki jih spremljamo, bi morali biti pomembno svarilo.

Več:

[Desant na RTVS se nadaljuje: voditelj Nova24TV bo vodil Odmeve](#)

[Ladje, ribe in zbogom: voditelji Odmevov izrekajo načelno dobrodošlico Luki Svetini](#)

[Kdo so ugrabitelji RTV Slovenija?](#)

[Politabloidnost: Tarča in Arena o aferi Smodej](#)

Generalni grobar RTV Slovenija: Grah Whatmough z novimi grožnjami

8. oktober 2022

Da je kar 38 zaposlenih na RTVS prejelo opozorilo o možnosti odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ni posebno presenečenje, saj so pritiski na zaposlene bolj ali manj prisotni že najmanj od začetka novinarske stavke. Sicer daleč najbolj obsežna grožnja vodstva javne radiotelevizije, ki ga pooseblja Andrej Grah Whatmough, v javnosti pa vse premalo kroži seznam tistih, ki mu operativno pomagajo pri njegovih akcijah, je v popolnem skladu in s pričakovanjem z vsem, kar spremljamo že eno leto: z brezkompromisnim in brutalnim političnim prevzemom servisa, ki se odvija po natančno začrtanih navodilih.

Ne more biti posebnega dvoma, da vodstvo z vsakim novim korakom zastruje razmere in niti malo ni predano reševanju ugleda hiše, v kar nas želi hlinjeno prepričati – to jemlje zgolj za zunanji izgovor. Bolj se trudi v smeri, da bi ga ob posmehu vsej novinarski avtonomiji dokončno in nepovratno zakockalo. Samo s takšno premiso lahko dovolj zadovoljivo pojasnimo dramatičnost situacije ob absurdnem vztrajanju pri počasnem puščanju krvi, kjer se Kolodvorska spreminja v glavno medijsko klavnico.

Vedno bolj »nič«

Grah Whatmough vedno bolj igra na karto »vse ali nič«, pri čemer pred nami nastaja »nič«. Tokrat se je odločil za svarilno dejanje, ker se je del informativnega programa 5. septembra letos v studiu pridružil voditeljici Jasmini Jamnik in s tem izrazil protest proti pritiskom in grožnjam vodstva RTVS. Zato je pohitel kaznovati vseh osemtrideset. Pred tem so se novinarji »postavili« ob voditelja Sašo Krajnca in brez izrečene besede gledalcem nakazali svoje nestrinjanje s politiko vodstva.

Generalni direktor opazno vedno raje uporablja argument moči, ki mu pripada po funkciji, zaradi množičnih groženj pa že lahko govorimo o zlorabi njegove pozicije. Ker so sodelavci, kot pravi, nepooblaščno vstopili v Studio 3 Televizije Slovenija v času, ko se je Slovenska kronika predvajala v živo in za voditeljem v kadru ostali 22 sekund, lahko zdaj izgubijo službe.

Preštete sekunde po njegovem kažejo na nedopusten poseg v programsko shemo za potrebe izražanja osebnega mnenja – tega so sicer izrekli, ne da bi odprli usta. Strogo vzeto to celo drži: novinarji so res posredno posegli v program, da bi izrazili svojo protestno sporočilo. Toda kar je pozabil pojasniti, je sicer dobro znan povod: imeli so več kot dobre razloge podpreti svoje kolege v hiši, deležne šikan in vseh vrst pritiskov!

Očitek iz rušenja ugleda

Zastraševalni maneuver je direktor utemeljil na Pravilniku o hišnem redu ter drugih zakonih. Omenjeno opozorilo se ob njej naslanja na domnevno kršitev neizpolnjevanja obveznosti iz pogodbe o zaposlitvi zaradi kršitve zakona o delovnih razmerjih in pravilnik o delovnem času, beremo v dopisu. Ker so stopili v studio, so novinarji po njegovem slabili ugled največjega medijskega zavoda v državi. Zamolčati je moral, da so zgolj upravičeno reagirali na rapidno izgubljanje ugleda, ki ga povzroča on.

Grah Whatmough pričakovano išče podlago za svoje ukrepe v zakonskem okvirju, ki ga zlorablja, da bi utišal zaposlene, ob tem pa jim dejansko neposredno grozi. Na opozorilo o odpovedi pogodbe se niti ne morejo pritožiti, ker jim delodajalec ni omogočil nobenega pravnega sredstva. Kmalu pa bomo videli, glede na razvoj novih protestov, ali je bil s svojimi grožnjami uspešen.

Petek popoldne

V odzivu so novinarji, med njimi sta Eugenija Carl in Gregor Drnovšek javno objavila dopisa na socialnih omrežjih, poudarili dejstvo, da so opozorilo prejeli v petek popoldne, kar je »primeren čas«. Takšen, ko je žal tudi novinarska pozornost najnižja, saj sledi vikend.

Da gre za ultimativen ukrep, s katerim želijo preprečiti prihodnje protestniške geste pred kamero, bi lahko slutili tudi iz zapisa Jančičevega Siola, kjer avtor Na. R. piše, da bo grožnjo z odpovedjo prejelo okoli 60 zaposlenih, po njihovih informacijah tudi Ksenija Horvat, nekdanja urednica informativnega programa TV Slovenija in članica pogajalske skupine, ter Zvezdan Martič, nekoč na čelu multimedijskega centra, poleg pa še mnogi znani novinarji, ki so imeli pomembno vlogo pri oblikovanju stavkovnih zahtev.

Notranja nesolidarnost

Grah Whatmough se sicer rad sklicuje na maloštevilnost stavkajočih, kar v veliki meri drži, saj so aktivni predvsem člani informativnega programa TVS, v kulturno-umetniškem pa bistveno manj; podobno velja tudi za tehnični sektor. Situacija z nekakšnimi stavkokazi v lastnih vrstah je z vsakim dejanjem zaostrovanja razmer bolj pereča in hujša, saj generalni direktor spretno izigrava notranji razkol in nesolidarno postopanje med novinarji samimi.

Stavkajoči bi morali biti »lojalni delodajalcu«, ne pa, da izražajo osebno mnenje, piše v njegovem opozorilu. Še več, deplasirano je ugotavljal, da novinarji v studiu niso bili »planirani v kadru, še posebej pa ne za izražanje osebnih stališč«. Kakor da bi ta bila

dopustna, če bi bila načrtovana. Na koncu je lahko predvidljivo sklenil, da so zaposleni s svojim počtetjem »škodovali ugledu in interesom delodajalca«.

Deloma to drži, najbrž so res prizadeli sicer neplemenite interese političnih eksekutorjev, ki želijo potopiti javni servis. Da bi Grah Whatmough kot delodajalec imel še kakšen ugled do konca svojega življenja, pa ni preveč verjetno, zato mu zagotovo niso mogli škodovati. Še huje, v zgodovino slovenskih medijev se bo zapisal kot največji izmed vseh grobarjev naše javne radiotelevizije. Pač moje osebno mnenje, izraženo na mediju, kjer je to dovoljeno.

https://www.youtube.com/watch?v=mvtuMg9D2ME&ab_channel=INME DIARES

Generalni direktor kot grobar: o trenutni dramatični situaciji na javnem servisu v podkastu

Več:

[Stavka na RTV Slovenija ali novinarstvo na pogrebu](#)

[Eugenija Carl o posegih v RTV program in menjavi voditeljev na dan stavke](#)

[Novinarska polarizacija na RTVS: oddaja Panorama bo en sam poklicni izziv](#)

[Grah Whatmough z novim trikom sporazuma: podpis pričakuje v nekaj urah](#)

[Generalni direktor RTVS grozi stavkajočim](#)

[Stavkovni odbor bi moral ob imenovanju Urbanije končati pogajanja](#)

Bog si ga drka: izrojena leva umetnost na Radiu Slovenija

19. oktober 2022

Izrojena leva umetnost, tako ji ne samo ljubkovalno pravijo, ne da miru bivšemu predsedniku vlade. Domača kulturna sfera je več kot prepoznavno bila v času njegovega zadnjega mandata deležna posebne obravnave in res se je dr. Vasko Simoniti kot kulturni minister obnašal, kot da je na posebni misiji grobega ideološkega oranja kulturne krajine. Potrebna je bila nekakšne deložacije, celo dobessedno, kot vedo povedati kulturniki na Metelkovi 6. Ker če je kaj potrebno iztrebljenja, je to neskončno izrojena umetnost slovenskih levičarjev, so propagandistično in s prav temi besedami ponavljali eksekutorji.

Varuhi Slovenije

Kar je tokrat zmotilo Janeza Janšo, je predstavitev pesniške zbirke z naslovom »Bog si ga drka na nas« v radijski oddaji Ars humana. Stranka SDS je državo letos že okrancljala z jumbo plakati »Bog varuj Slovenijo« in sklicevanje na vsemogočnega zavzema vedno bolj osrednje mesto v njeni propagandni terminologiji. Zato je tokrat reakcija in obsodba bogokletne asociacije na nečistovanje vsemogočnega, ki si ga drka, bila nekako pričakovana, sploh v času, ko se je ravnokar izrojene kulturnike poudarjeno licitiralo in [preštevalo v kleti Fotopuba](#).

Janša je v svoji stari maniri oddajo takoj izrabil za energičen napad na RTV Slovenija, znova v kombinaciji dveh svojih zimzelenih »vojaških« taktik: poskusa nove prisvojitve in okupacije svežega terena, tokrat Radia Slovenija, in legitimacije dosedanjih političnih bojov, ki potekajo na javni radioteleviziji. Zgražanje, češ kam je padla RTV Slovenija, kjer sta Sodoma in Gomora tako rekoč dve podobi RTV Slovenija, ki mora nujno pasti, nam daje slutiti njegovo namero - če je TV Slovenija že politično okupirana, bo potrebno program ARS vrniti na prava pota visoke kulture. Kako? Tako, da se bo Radio Slovenija osvobodilo peklenskega obroča izrojene levice, ki ga po njegovem obvladuje. In tja namestilo umetnike s Trstenjakove.

Slogan SDS s plakatom: očitna apropiacija Boga za propagandne potrebe

Nad pesniško zbirko s peticijo

Ene teren je že osvojen, drugi stranko še čaka. Resnici na ljubo je potrebno povedati, da Janša ni čisto osamljen. Društvo slovenskih pisateljev (DSP) se je pred tem že odpovedalo omenjeni izdaji antologije mladih slovenskih pesnikov, menda po odločitvi Dušana Merca. Še več, zaradi njene domnevne oporečnosti je kasneje celo nastala peticija, v kateri sta literata Kristian Koželj in Muanis Sinanović zbrala več kot petdeset podpisnikov, po trditvi pošiljateljev pa potem še okrog 130 predstavnikov javnosti, lahko preberemo v [Delovi analizi, ki jo je pripravil Dušan Rebolj](#).

Naslovno drkanje je očitno tukaj metafora za uživanje, naslajanjem Boga nad zlom, ki se poraja v tem svetu; tako lahko razberemo v eni od objavljenih pesmi, kar seveda razpira

klasično in staro teološko temo o tem, zakaj bi vsemogočen, če je res tako dober, dopuščal vse gorje tega sveta in ali morda ob tem, ko ga dopušča, celo uživa? Menda blasfemični naslov antologije je potencialno sporen, ker menda žali verska čustva, ampak če pomislimo, jih žali le z vulgarno metaforo, zato ostaja v »varni« sferi prostaškosti. Da bi bil res žaljiv za verska čustva, pač ne.

Fatva na javnem zavodu

Doslej smo se v domačem prostoru o tovrstni blasfemiji največ pogovarjali ob naslovnici albuma Bitchcraft skupine Strelnikoff, kjer so glasbeniki brezjanski Mariji v roke položili podgano namesto Jezusa. Izbira naslova pesniške antologije je zanesljivo daleč od nivojev takšne žalitve, ki je razprla staro dilemo med svobodo umetniškega izražanja in spoštovanjem verskih prepričanj. Prav tako v sami vsebini tokratne zbirke ni mogoče najti ničesar, kar bi zvenelo bogokletno.

In vendar nas primer, četudi zelo različen in nedvomno neprimerljiv, spomni na reakcijo ob izidu Satanskih stihov, četudi avtorjev, tako lahko vsaj upajmo, ne bodo obsodili na smrt, kot je to s Salmanom Rushdiejem storil ajatola Homeini. Bodo pa fatvo na javnem zavodu izvajali čistilci izrojene umetnosti, ko bodo znova na oblasti.

Več:

[»Pisarna po umoru«: umetniška akcija, ki domnevno grozi ministru s smrtjo](#)

[New York Times zdaj še o populistovi kulturni vojni v Sloveniji](#)

[Duhovna kopel za domačo kulturo in kulturnike: kako sprostiti duha](#)

[Politabloidnost: Tarča in Arena o aferi Smodej](#)

[Luka Mesec kot posiljevalec: kako deluje psihopolitika demonizacije](#)

[Narod, stranka, Bog: glasba kot sporočilo](#)

[Spomenka Hribar o Janševi fašistični logiki in njegovih zlorabi Boga](#)

Varuhinja Marica Uršič Zupan raje kot novinarje ščiti vodstvo RTV Slovenija

25. oktober 2022

Zadnje [mesečno poročilo](#) »pravoverne« varuhinje pravic gledalcev in poslušalcev, ki je prejela mandat z očitno podporo vodstva javnega servisa, ne more biti posebno vsebinsko presenečenje za nikogar; takšna niso bila niti poprejšnja poročila. Zakaj? [Marica Uršič Zupan je prišla na RTV Slovenija brez slehernih izkušenj](#) in poznavanja delovanja javne radiotelevizije, na kateri nikoli poprej ni bila zaposlena. Čisto mimogrede je potem v neuravnoteženem Programskem svetu prepričala večino, zato je iz igre izpadla dotedanja varuhinja Ilinka Todorovski.

V pomoč pri kandidaturi ji ni bila samo naklonjenost politično nastavljenega vodstva, ampak po vsem sodeč tudi priimek, kajti njen mož Florjan Zupan je zdaj namestnik odgovorne urednice Jadranke Rebernik. Tiste, katere odstop zahteva stavkovni odbor novinarjev.

Neprimerno obnašanje voditelja in urednice

Poročilo za mesec avgust in objavljeno šele 24. oktobra 2022, čeprav bi ga pričakovali septembra, se v veliki meri ukvarja s [primerom objave »disclaimerja« voditelja Saše Krajncja, zaradi katerega je kasneje želel direktor Uroš Urbanija kaznovati njega in urednico Vesno Pfeiffer](#). Ker se je v osrednjem dnevniku pred objavo prispevka, ki je bil po sebi profesionalno sporen in v katerem se [vodstvo javnega servisa odziva na zapis Grege Repovža v tedniku Mladina](#), izrekel stavek »Prispevek objavljamo na izrecno željo odgovorne urednice«, se je takšno signaliziranje javnosti kasneje poskusilo škandalizirati.

Dejansko sta voditelj in urednica s tem stavkom preprosto želela zaščititi lastno integriteto in povedati, da je prišlo do intervencije zloglasne urednice, s tem pa pokazati, da ne prevzemata odgovornosti za njena dejanja v skladu s političnimi ukazi in ne strokovnimi standardi. Kasneje je oba novinarja podprl kolektiv, sledila je tudi gesta sodelavcev, ki so prišli v studio in se simbolično »postavili« zanju.

Varuhinja je, več kot jasno v želji, da bi zaščitila trenutno politično vodstvo in njegove odločitve, v poročilu zatrdila dvoje: da je bila objava prispevka smiselna in uredniško utemeljena, objava voditeljevega »disclaimerja« pa neprimerna. S tem se je dejansko postavila v bran vodstvu:

»Voditelj in urednica Dnevnika 17. 8. 2022 sta objavo napovedi pred prispevkom utemeljila na napačnem kontekstu dogajanja in napačnem

fokusu prispevka, napačno ali pomanjkljivo sta utemeljila tudi vsebinske in hierarhične napake, konflikt interesov avtorja ter uredniško vsiljenost prispevka. Z vidika zagotavljanja pravic gledalcev in javnega interesa je pomembno, da so v informativnih oddajah TV Slovenija objavljene vsebine, ki so pomembne za javnost. Vsebina tega prispevka je glede na kontekst dogajanja in vsebino prispevka takšna nedvomno bila, zato je bila objava prispevka utemeljena, objava posebne napovedi pa neutemeljena in neprimerna. Prispevek je nastal in bil objavljen ob pomanjkljivi notranji komunikaciji, a to za širšo javnost ni pomembno. To je problem, na katerega bi morala urednica Dnevnika opozoriti notranjo javnost na uredniškem sestanku naslednji dan.«

Odvečna in neumestna napoved

Namesto da bi upoštevala vse okoliščine politično obarvanih uredniških odločitev, ki jih nedvomno več kot dobro pozna, nanje pa opozarja Društvo novinarjev Slovenije, stroka in širša javnost, varuhinja ni želela prisluhniti zelo podrobni razlagi Krajnc in Pfeifferjeve. Omenjena sta jo posredovala pod naslovom »Analiza vsebinskih napak in hierarhičnih kršitev Gašperja Petovarja in Jadranke Rebernik, narejenih v pripravi prispevka in v prispevku samem«. V njem pojasnjujeta kontekst in verigo napak, ki so »pripeljali do objave profesionalno spornega in uredniško vsiljenega prispevka« in »botrovali najini odločitvi, da gledalce o tem obvestiva s kratko informacijo v napovedi prispevka«.

Varuhinji se je v njeni utemeljitvi zazdelo, da je zgodba o prekinitvi poslovnega sodelovanja TV Slovenija s tednikom Mladina zaradi širšega konteksta »dovolj pomembna za objavo v osrednji informativni oddaji nacionalne TV«, saj se ima javni servis pravico braniti pred očitki o »očiščenju zavoda« z odpovedmi vsem zaposlenim, ki so na javni zavod prišli v zadnjih dveh letih, dodatno težo in družbeni pomen pa sta objavi o dogajanju dala velik odziv javnosti v medijih in na družbenih omrežjih, kot ugotavlja. Ob tem se je morala predvsem pretvarjati, da je problematična sama objava odziva, ne pa, kako je ta strukturiran in kdo je bil h komentiranju v prispevku povabljen.

Začuda se je sicer glede neuravnoteženosti povabljenih komentatorjev deloma strinjala z neprimernim vabilom Bojanu Požarju, saj je zaradi njegovega nastopa »med delom gledalcev lahko ostal občutek o pristranskosti, zato bi bilo bolje, da bi se, potem ko ni uspel dobiti več različnih komentarjev, tudi Požarju odrekel«. Pri tem ima v mislih avtorja prispevka, novinarja Gašperja Petovarja.

Varuhinja je sicer tudi pritegnela odgovorni urednici in zatrdila, da ne drži, da bi bil prispevek uredniško vsiljen. Urednica naj bi imela dovolj časa, da bi presodila njegovo primernost in v dogovoru z avtorjem izločila po njenem neprimeren del, česar pa ni

storila. Toda Pfeifferjeva se je namesto tega odločila za objavo napovedi pred prispevkom, ki je bila »odvečna in neumestna, saj je običajen gledalec iz nje razumel, da ta vsebina v Dnevnik ni sodila in da je prispevek objavila samo zaradi izrecne zahteve odgovorne urednice«.

Strelnski vod in osebne stiske

Ker je s svojim mnenjem zaščitila vodstvo, pa v poročilu varuhinje znova zelo pričakovano pogrešamo njen komentar odzivanja direktorja TVS Uroša Urbanije. Ta je v ravnanju Krajnc in Pfeifferjeve videl »hudo programsko kršitev brez kakršnih koli strokovnih podlag«, zaradi česar je sugeriral, da bi morali zoper oba »uvesti disciplinski postopek, saj sta programski čas izrabila za izražanje svojih osebnih stisk...«

Več kot jasno je Marica Uršič Zupan podprla direktorja, njegove »osebne stiske« pa ostajajo še naprej perverzna metonimija za napoved groženj z disciplinskimi ukrepi in odpuščanjem. Namesto psihoterapije eksekutorji pač predlagajo strelnski vod.

Novinarka Eugeniya Carl, neformalna glasnica novinarskega upora proti politični okupaciji zavoda, je na Facebooku varuhinjo ostro napadla:

»Sodelovalno. Lojalno. Pravoverno. Nenazadnje vsi vemo, kako je bila imenovana na ta položaj. Kaj pa konflikt interesov, glede na to, da je soprogo desna roka - namestnik odgovorne urednice Rebernikove in eden glavnih TV operativcev zdajšnjega RTV/TV režima? Ja, to so ti člani, ki tvorijo učinkovito verigo demontažerjev javnega medija.«

Več:

[Skoraj zrušili Baškoviča, nastavili svojo varuhinjo](#)

[Pritiski in grožnje na RTV Slovenija: na vrsti sta Saša Krajnc in Vesna Pfeiffer](#)

[Samo nenačitan novinar je dober novinar: na TV Slovenija odpovedali časopisje](#)

[Kako kompromitirati TV voditelja: Peter Jančič raziskuje spalnice](#)

Daleč smo prišli: na nacionalki več ne sme nastopiti niti predsednik vlade

28. oktober 2022

Ali smo tako daleč in je RTV Slovenija politično ugrabljena do takšne mere, da na njej ne sme nastopiti niti predsednik vlade? Odgovor je enostaven: res je, smo tako daleč. Je za to malce kriv tudi sam, ker ni storil vsega glede depolitizacije tega zavoda, ki jo je napovedal kot svoj prvi korak po začetku mandata? Odgovor je enostaven: res je malce kriv tudi sam.

Goloba so sfintirali

Zgodba je znana: premier Robert Golob se je opravičil, da zaradi zadržanosti ne bo mogel nastopiti v četrtkovi Tarči. To je storil že v ponedeljek, kajti tam so si ga zaželeli v čisto določenem kontekstu: Erika Žnidaršič je s svojimi sodelavci načrtovala velikanski spektakel soočenja med njim in prvakom SDS. Gladiatorstvo, po katerem sicer vedno hrepeni v želji po gledanosti, je bilo tokrat res v nasprotju z vsemi novinarskimi uzancami, ki veljajo v hiši. Takoj po tistem, ko je v [četrtkovi Tarči nastopil zgolj Janez Janša](#), pokrovitelj politične ugrabitve nacionalke, ne da bi se ga karkoli povprašalo o tej ugrabitvi, je Petra Škofic, vodja kabineta predsednika vlade, na Facebooku natančno razložila dogajanje:

»V ponedeljek so vedeli, da predsednik vlade v oddajo ne more, ampak cilj, da pride do soočenja, za katerega se je odločil predsednik SDS, je bil pomembnejši. Danes so se najprej zlagali, da se ni hotel soočiti, potem so kršili dolgoletno pravilo, da se predsednika vlade vabi v posebno oddajo, ki ji sledi oddaja z opozicijo, na koncu pa so kršili še lastna pravila glede referendumske kampanje, ki se je že začela in v kateri morajo enakopravno sodelovati vsi organizatorji kampanje.«

Že pred Tarčo so na Trstenjakovi in s pomočjo trolov na veliko slavili in Golobovo odsotnost v Tarči razglašali za dejanje bojazljivca, ki se boji konfrontacije in nima argumentov. Perverzno, kajti slutili so, kar se vidi že iz objav, da ga tam ne bo. Temu so se priključili še drugi komentatorski abonenti na RTV Slovenija, ki jih z veseljem gostijo Igor E. Bergant, Tanja Starič in ostali: tako je Rok Čakš z Domovine ob tem zapisal, da se Golob, »odkar je predsednik vlade, skriva pred kritičnimi mediji«.

Manipulacija ustvarjalcev Tarče

Popolnoma jasno je, da so v svojem kasnejšem pojasnilu sodelavci Tarče podali subjektivno vrednostno sodbo in se pretvarjali, da se Golob ne želi soočiti. Še več, v nekakšnem uravnoteževalnem duhu so napihovali lastno nevtralnost in trdili, da sta za njih Janša in premier enako problematična, saj na podoben način zavračata vabila:

»Janez Janša je po štirih letih in pol gostovanje v Tarči potrdil, Robert Golob pa se z njim ni želel soočiti, sporočil je, da žal ne pride. V preteklih letih je naša vabila zavračal nekdanji premier Janša, zdaj je slika očitno obrnjena. Argument, da se predsedniku vlade v javnosti ni treba soočiti z mnenji opozicije, je za demokratično državo vsaj nenavaden, še posebej v tako občutljivih trenutkih. Robertu Golobu smo ponudili tudi možnost samostojnega nastopa v Tarči in posnetega pogovora, ampak tudi za to ni imel časa. Politiki si po našem mnenju ne morejo sami izbirati formata oddaj. S tem se nismo strinjali v prejšnjem mandatu in se tudi zdaj ne strinjamo.«

Kako torej Erika Žnidaršič ve, da je Golob zavrnil soočenje, kar so »mizanscensko« podkrepili s kartončkom z njegovim imenom za pultom, ki je potem celo oddajo sameval? Mar ni verjela pojasnilu o njegovi zasedenosti in iz kakšnih razlogov je dvomila? V primeru, da je res bil zaseden, je takšna ocena prej gostilniško natolcevanje, ki se na las ujame s psihopolitično propagandno agendo, dirigirano s Trstenjakove.

Pojasnilo premierjevega kabineta

Iz kabineta predsednika vlade so popoldne sporočili, da je Golob vabilo prejel v ponedeljek. Kabinet je uredniku in voditeljici oddaje Tarča večkrat sporočil, da predsednik vlade v oddajo ne more priti, in predlagal povabilo katerega od podpredsednikov vlade. "Tega ustvarjalci oddaje do danes niso storili." "Predsednik vlade je prejel tudi vabilo za oddajo Odmevi v sredo zvečer in sodelovanje potrdil. Po tem, ko smo njegovo sodelovanje potrdili, pa je TV Slovenija vabilo v omenjeno oddajo preklicala, češ da predsednika vlade Goloba pričakujejo v oddaji Tarča, v kateri naj bi gostoval tudi predsednik SDS-a Janez Janša. Pričakujemo, da bo Robert Golob na javni Radioteleviziji Slovenija deležen enake obravnave, kot jo je imel bivši predsednik vlade oziroma kot je bila praksa skoraj dve desetletji," še sporoča premierjev kabinet.

Pojasnilo Tarče

Janez Janša je po štirih letih in pol gostovanje v Tarči potrdil, Robert Golob pa se z njim ni želel soočiti, sporočil je, da žal ne pride. V minulih letih je naša vabila zavračal nekdanji premier Janša, zdaj je slika očitno obrnjena. Argument, da se predsedniku vlade v javnosti ni treba soočiti z mnenji opozicije, je za demokratično državo vsaj nenavaden, še posebej v tako občutljivih trenutkih. Robertu Golobu smo ponudili tudi možnost samostojnega nastopa v Tarči in posnetega pogovora, ampak tudi za to ni imel časa. Politiki si po našem mnenju ne morejo sami izbirati formata oddaj. S tem se nismo strinjali v prejšnjem mandatu in se tudi zdaj ne strinjamo.

Izsek iz pojasnila na strani MMC RTV Slovenija

Gledalci bi si želeli dokaza, s katerim bi v Tarči postregli, da podkrepijo svojo trditev. Ker že omenjajo samostojen nastop, mora ena od naslednjih oddaj biti res rezervirana zanj, saj bo sicer obveljalo, da so enostransko promovirali Janšo. Toda v njej hkrati pričakujemo od aktualnega predsednika, da bo pojasnil razloge za svojo odsotnost, s tem pa razkril, ali je bil s strani ustvarjalcev Tarče zlorabljen.

Tudi če odgovorimo na zgornjo dilemo, ostane še ena: zakaj se mora voditeljica Tarče pretvarjati glede novinarskih uzanc v lastni hiši, kjer je doslej veljalo, da predsednika vlade in vodjo opozicije frontalno ne soočajo?

Preklicali so vabilo v Odmeve

Povedano je šele začetek zapleta, ki nas pripelje do finalne ugotovitve, da premierja na nacionalki trenutno ne želijo gostiti. Ob pretvarjanju, da bo Golob nastopil v Tarči, so preklicali njegovo povabilo v sredine Odmeve, ki je že bilo dogovorjeno in na katerega je premier pristal. Zakaj so ga uredniki TV Slovenija sploh vabili v to oddajo in si potem premislili? Vabilo so preklicali pod pretvezo, da se bo udeležil Tarče, čeprav so vedeli, da ni potrdil udeležbe. S tem so dejansko posredno izsiljevali, češ ali pridete v Tarčo ali pa vas v naših oddajah pač ne bo.

Nedopustno izsiljevanje Goloba je bilo perfidno izpeljano v hipu, ko so vedeli, da ga potemtakem ne bo v nobeni oddaji: v Tarči zato, ker je zadržan in v Odmevih zato, ker so se mu sami zahvalili za prihod. Stanje je torej trenutno takšno, kot sem ga nakazal na začetku: predsednik vlade ne more nastopiti v programih TV Slovenija. Za to so odgovorni uredniki in vodstvo hiše. Smeji se lahko Janša, saj je situacijo izkoristil za lastno promocijo. Avtorji Tarče so tudi zadovoljni, pod aktualnim vodstvom hiše so lahko mirni, kar se tiče ukinjanja njihove oddaje.

Dokler ekskluzivno gostijo zadovoljnega prejšnjega predsednika vlade, ki je zrežiral ugrabitev nacionalke, bo resnično vse v najlepšem redu.

Več:

[Politabloidnost: Tarča in Arena o aferi Smodej](#)

[Janez Janša ne zmore obsoditi nasilja nad Niko Kovač](#)

Fotografski utrinki s protestov 14. novembra 2022 (avtor: dr. Božidar Flajšman)

Glasovati »ZA« na referendumu: zakaj je čas, da Grimsov zakon spravimo v predal

25. november 2022

27. novembra bomo na referendumih odločali o treh pomembnih zakonih. Med njimi je največ pozornosti pritegnil Zakon o RTV Slovenija. Tri koalicijske stranke, Gibanje Svoboda, Socialni demokrati in Levica, so enotno stopile v referendumsko kampanjo in povedale, da je potrebno glasovati »3xZA«.

V treh ločenih izjavah prvakov naštetih strank najdemo skupne retorične poudarke, predvsem o prihodnosti naše države. Robert Golob je naznanil, da »vse, kar delamo, delamo za PRIHODNOST Slovenije«, pri tem pa izpostavil stabilnost, sodelovanje in napredek, politiki, ki razdvaja in ustvarja izredne razmere, pa napovedal konec. Tanja Fajon ni pozabila omeniti »spremembe na bolje« in se je podobno sklicevala na prihodnost: »Naša obljuba ljudem je bila jasna: drugačno prihodnost bomo oblikovali skupaj. Prihodnost, v kateri bo zagotovljena svoboda medijev, njihova avtonomija in finančna samostojnost. Prihodnost, v kateri bo poskrbljeno za varno starost vseh, in kjer bo mogoče na te izzive odgovarjati bolj hitro in učinkovito.« Kot tretji je Luka Mesec ugledal predvsem priložnost, da glasujemo ZA demokratično solidarno in odprto družbo. Tudi on se ni izognil metafori prihodnosti: »Z glasom 3xZA omogočite, da takšno prihodnost tudi skupaj zgradimo«.

Po volilni nedelji bo prišel čas, ko bi se smeli vprašati, ali je bila strategija referendumske kampanje sklicevanja na prihodnost dovolj učinkovita. Je uspela nasloviti ljudi in težave, pri čemer nas najbolj zanima tisti z javno radiotelevizijo, ujete v peklenški obroč političnega desanta Janeza Janše in zato takšne, da zahteva urgentno ukrepanje? Je na drugi strani dovolj nevtralizirala propagandistično psihopolitiko pobudnikov referendumov, če se je v tej smeri sploh trudila?

Kako je tekla kampanja leta 2005?

Osvežimo spomin na leto 2005 in tedanjo referendumsko kampanjo, kjer je na koncu slavil Janša z rezultatom 50,30 proti 48,92 odstotkom. Po zmagi na parlamentarnih volitvah oktobra 2004 je njegova SDS pohitela z zavojevanjem glavnih medijev v skladu z jasno totalitarno predstavo, da mora vsak pošten avtokrat kontrolirati vse med njimi: RTV Slovenija, STA, Delo, Slovenske novice, Večer in Primorske novice so bile nekatere od prvih tarč. Javni zavod je bil po pričakovanju deležen posebne obravnave.

Čeprav danes iz kampanjskih razlogov vsi papagajsko ponavljajo, da je Zakon o RTV Slovenija spisal Branko Grims, v arhivih najpomembnejših medijev tega podatka ne bomo našli, ker so ga preprosto, in to precej nenavadno, raje dolgo časa zamolčali: zdaj

je postal zelo priročen, saj služi neposrednemu dokazovanju o trenutnem političnem podrejanju javnega servisa, kar od leta 2005 žal nikogar ni čisto do konca zmotilo. Kdo je avtor zakona, vemo zelo preprosto: leto in pol kasneje, novembra 2006, se je Grims v parlamentu [samorazkril ob interpelaciji proti kulturnemu ministru Vasku Simonitiju](#):

»Avtor ni Klemen Jaklič. Sem edini avtor zakona od prvega do zadnjega stavka, vključno s tiskovnimi napakami.«

Do tistega trenutka je avtor trdil, da so ga spisali priznani medijski strokovnjaki, ki pa ne želijo biti imenovani, saj bi bili deležni politične gonje. Obstoječi Grimsov zakon, če naj zaupamo lažnivemu avtorju, nikoli ne bi smeli biti sprejet, a je preživel celih 17 let. Leta 2010 ga je na novem referendumu sicer neuspešno poskušala zamenjati tedanja kulturna ministrica Majda Širca. Toda izpadlo je, da je bil popolno zmagoslavje za Janšo in Grimsa: za star zakon je tedaj glasovalo kar 72,33 odstotka volivcev, novega pa je podprlo le 27,67 udeležencev.

Premalo se morda zavedamo nečesa drugega: da je kot politično obarvan učinkoval nesramno dolgo in da je postal za večino neznosen šele, ko je Janša v svojem tretjem mandatu z avtoritarnim pohodom kadrovske in nato še programske nasilno okupiral vodstvo RTV hiše, kasneje pa še TV Slovenija, zaradi česar se je javna radiotelevizija začela rušiti kot hiša iz kart. Njeno popolno uničenje pa je najbrž tudi eden od zastavljenih političnih ciljev. Povejmo to preprosto: zakon bi morali zamenjati že zdavnaj in zakaj ga politika ni hotela ali znala, bi terjalo posebno analizo.

SREDI NOČI

Takšne Rosvite ne poznamo: sredi noči izlila dušo

Povedala je svoje mnenje o referendumu in delovanju nacionalne televizije.

FOTO: RTVS

Tabloidna lirika: Slovenske novice so stališče PROTI novemu zakonu pri Rosviti Pesek razglasile za izliv duše sredi noči

Vladna televizija

Leta 2005 smo v referendumski kampanji sprva opazovali najprej izmikanje odgovoru, kdo je predlog zakona zares pripravil in vlogo glavnega portparola je ponosno prevzel ravno Grims. Hitremu sprejemu zakona v Državnem zboru je sledilo izmikanje javni razpravi in sodelovanju z medijsko stroko, brezglavo vztrajanje na tem, da je novi zakon »odličen«, »popoln« in zaupanja vreden«. Njegovi snovalci so si za nalogo zadali hiter in javnosti netransparenten poseg v javni zavod RTV z idejo, da bi jo politično obvladali, kar so tudi dosegli. Tega niso niti skrivali: Tone Jerovšek, profesor prava, nekdanji ustavni sodnik in podpornik oblasti, je z eno besedo opisal vsebinsko bistvo zapleta:

»Kaj pa je pravzaprav narobe, če javna televizija postane vladna televizija; vlada je vendar zanjo odgovorna«.

Danes bi se kratkopametni Jerovšek verjetno s sabo ne strinjal več, saj SDS nenehno svari, da bo RTV Slovenija postala Golobova in s tem »vladna«. Po njegovem s tem ni nič narobe. Da je Grims, sicer magister politologije, gladko pometel z domačo strokovno javnostjo in »tako imenovano« civilno družbo, je bilo po prejšnjih pogumnih in nič kaj sramežljivih obračunih z njima tudi pričakovati. Toda da so bili iste obravnave deležni tudi tuji medijski poznavalci, je preseglo vsa pričakovanja o doseženih demokratičnih standardih, med katere spada tudi kultura spoštovanja drugačnega mnenja in strokovnosti poučenih.

Vaje v »ad hominem«

V sedanji referendumski kampanji se nedomača javnost ni posebej oglašala, toda načini zmanjševanja pomena strokovne javnosti so bili leta 2005 osupljivi in glede na število diskreditacij njihovih mnenj ali oseb bi lahko govorili celo o diskreditacijskih strategijah. Karol Jakubowicz, predsednik direktorata za medije iz Sveta Evrope, je bil označen za »tretjerazrednega uradnika« (Niko Grafenauer) in za »evrokrata« (Miro Petek). Strokovno javnost so označili za ničvredno: »Tisti, ki so se oglasili do zdaj, so znali povedati samo psovke in nič drugega«, je dejal minister dr. Vasko Simoniti. Dr. Werner Rumphorst, predsednik pravnega oddelka iz Evropskega združenja javnih radiotelevizij, je »debelo lagal« (Branko Grims) in k temu dodal, da »del stroke zlorablja svoje akademske nazive in univerzo, ki ji pripadajo, za to, da pod krinko stroke prodajajo navadna politična sporočila in predsodke. Takih 'strokovnjakov' najbrž res ne more vlada vključiti v postopek izdelave novega zakona.«

Domači strokovnjaki so se, kot je bilo rečeno kasneje, izkazali za zmotljive »guruje javnega mnenja«. Nadalje je Aidan White, sekretar Mednarodne zveze novinarjev, postal »modrijan«, ki žaljivo svetuje, da bi »tak zakon na Finskem deloval«. Evropski predstavniki institucij so bilo označeni za nekredibilne, da govorijo v svojem imenu, »paternalistično« in žaljivo. White po mnenju SDS ne zmora duha kulturnega dialoga, ker nas uvršča v države brez ali s krajšo demokratično tradicijo, čeprav smo mi v Evropi in demokraciji že zdavnaj. Zato si ne smemo dovoliti, kot je dodal akademik Drago Jančar, da »bi si pustili soliti pamet od ljudi, ki nam hodijo razlagat, da ni dovoljeno volu, kar je dovoljeno Jupitru.«

V tretjo strategijo je sodila »kulpabilizacija« tujih mnenj skozi pripis »osebnih stikov in interesov njihovih izjavljalcev«, zato sta White in Jakubowicz obiskovala Slovenijo čisto zasebno. Njihova stališča so subjektivna stališča, zato nimajo vpliva in so pristranska. Tuji strokovnjaki so »kupljivi« in »prihajajo k nam po naročilu določenih političnih opcij«, so nam dopovedovali v SDS.

Nekulturni birokrati skromnega intelektualnega dometa

Četrta strategija je bila še posebej absurdna in sem jo takrat označil za demarkacijo strokovnjakov z »nekulturneži brez bontona«: vsi naštetih so nekulturni. Razlog je bil impresiven: ne odgovarjajo na poslana pisma (Andrej Aplenc), kar kaže na to, da so pristranski in da komunicirajo zgolj s tistimi, ki so jim povšeči. Peta strategija je bil pripis intelektualne inferiornosti: predlagatelji referendumu menda »cukajo za rokav evropske birokrate skromnega intelektualnega dometa«. Tako je bil denimo White primerjan z »kondukterji, ki pravijo, da nimamo prave karte za prvi razred«. Šesta strategija je bila diskreditacija tujih mnenj: analiza sektorja za medije pri Svetu Evrope je za Grimsa obveljala za »pravno nekorektno in nepravilno«, »politološko zgrešeno« in »popolnoma ničvredno stvar«.

Naštel sem le nekaj »ad hominem« diskreditacijskih strategij v tedanji kampanji, ki je bila za stranko SDS uspešna, saj je na referendumu, sicer za las, zmagala. Na drugih mestih [navajam 22 različnih argumentacijskih tehnik](#), s pomočjo katerih je Janši v kampanji uspevalo zgraditi svojo psihopolitično propagando.

Grims se je ob svojem zakonu obilno skliceval na tedaj še magistra Klemna Jakliča, doktoranda ustavnega prava na Harvardu in danes ustavnega sodnika, ki sodi v ožji krog SDS zaupnikov. Oba sta nekajkrat citirala in prisegala na mnenje nemškega ustavnega sodnika dr. Hoffmann-Riema; ta naj bi nekje dejal, da je postal sistem neposrednega imenovanja civilne družbe v programski svet RTV povsem sprijen, kajti omogočal naj bi zlorabo politike, skrito pod krinko civilne družbe. [Toda ko sem ga o tem povprašal, se je pokazalo](#), da se s tem stališčem dr. Hoffman-Riem sploh ne strinja, hkrati pa je zanikal takšne svoje navedbe. Če odštejemo politične podpornike iz Evropske unije, predlagateljem novega zakona takrat ni uspelo pridobiti niti enega veljavnega strokovnega mnenja iz tujine. In kar je še huje: za tem si sploh niso prizadevali!

Koliko razprave o propagandi?

Glede na situacijo leta 2005 je kampanja leta 2022 popolnoma obrnjena na glavo. Novi zakon o RTV Slovenija je več kot očitno nastal kot posledica poskusa novega popolnega političnega prevzema RTV hiše po tistem, ko je Janša v svojem tretjem mandatu radikaliziral svojo ambicijo v politiki in tudi do medijev po Orbanovem zgledu. Tak prevzem se je v letu 2005 in kasneje že zgodil, zato nikakor ni njegov prvi. Nekaj razlik je očitnih, takrat se novinarski kolektiv v kampanjo pretežno ni vključeval, tokrat je bistveno bolj aktiven. V pomembnem delu so tudi po letu 2005 javni servis obvladovali kadri pod vplivom Socialnih demokratov, čeprav ne v celoti, kar Janševa SDS spretno izkorišča za legitimacijo svojega početja pod geslom »Tudi vi ste to počeli«: tehnično vzeto gre za logično prevaro [»tudi ti«](#).

Vendar v aktualni kampanji nismo zasledili veliko problematizacij uporabljenih propagandnih tehnik. Premier Golob in njegova stranka sta ponavljala, da je nujno glasovati »3xZA, saj je ta referendum pomemben za delovanje države in vlade.« Ne preveč vsebinska retorika je sicer deloma izpostavljala, da je Janša politično prevzel RTV hišo, ki jo je zato potrebno depolitizirati, a je premier najraje »ad hominalno« poudarjal, da »tistim, ki referendume po nepotrebnem sprožajo, tistim, ki zapravljajo naš skupen denar, moramo sporočiti, da to ne bo obrodilo sadov«, vmes pa jih je pošiljal v penzijo.

Ob tem je izpostavljajal predvsem zapravljanje denarja za referendume, SDS označil za »večne poražence« in nato dokaj prazno apeliral: »Skrajni čas je, da rečemo, dovolj je bilo. Čas je, da začnemo delati za ljudi«. Več kot jasno se je raje zatekel v razpravo »[ad hominem](#)« kot »ad rem«. Z vidika propagandističnega narativa je nastal značilen pat položaj: poudarku, da bo Golobova vlada depolitizirala javni zavod z novim zakonom, je preprosto sledilo Janševo sporočilo, da ga želi politizirati prav nova vlada, ne oni.

S tehniko zrcalnega pripisa, ko se drugemu očita natančno tisto, kar sam počneš, hitro nastane »nevtralen« položaj, ko državljani delijo prepričanja svojega političnega tabora, zavračajo pa nasprotno sporočilo drugega. Vsak verjame svojemu političnemu liderju in razprava v vsebinskem smislu ne sledi nobeni javni deliberaciji, ostaja zablokirana in ne napreduje nikamor. Tisti, ki se ne bi želeli politično opredeliti, so preprosto zmedeni, saj prejemajo dve enakovredni sporočili, med katerima se ne znajo odločiti: da RTV hišo politizira Janša pod obstoječim zakonom in da jo politizira Golob z novim.

https://www.youtube.com/watch?v=tT74yGTQORo&ab_channel=INMEDIARES

V drugi temi podkasta o predreferendumski situaciji glede zakona o RTV Slovenija

Upanje, da se glasuje »za«

Če pomislimo, da se je razprava znova približala diskurzu »ad hominem« in da je Janša uspel s svojim zrcalnim antinarativom ustaviti sporočilo o lastni politizaciji javnega zavoda, obojega ne moremo jemati za kakšno posebej imenitno znamenje razvite demokratične kulture, ki stavi na rezultate bogatega argumentiranega razmisleka v široki javni razpravi. Zato nam na referendumsko nedeljo ostane le še upanje, da so ljudje prebrali oba zakona, sicer prepoznali manipulatorje in njihove psihopolitične trike, stisko zaposlenih v RTV hiši, dramatične posledice Janševega desanta nanjo in neskončno dragocenost delovanja javnega zavoda v korist vseh državljanov, zato bodo brez posebnega dvoma, tudi če ne poznajo vseh vsebinskih fines, glasovali za nov zakon.

Če bo glasov dovolj, bo to posredno tudi pomembna zmaga proti rakastemu propagandizmu strankarske politike, ki je v Sloveniji nadomestil tehtno javno deliberacijo, ne da bi proti temu kadarkoli posebej protestirali.

Več:

[Grims - lažnivec leta!](#)

[22 argumentacijskih zmot in prevar zagovornikov novega zakona o RTV](#)

[Dragi Branko, dragi Klemen](#)

[Grimsova muenchhausenska metoda](#)

Grimsovi poreferendumski občutki: kot Nemčija leta 1933

28. november 2022

Ali bo po debaklu referendumov kaj drugače, bo Janez Janša odstopil in sprejel politično odgovornost za poraz? Bo morda odstopilo »generalno vodstvo« RTV Slovenija, saj si državljani očitno želijo novega zakona, samo pa mu je nasprotovalo? Kako so se sploh odzvali vpleteni?

Referendumski trojček je bil samo še eden od obupnih manevrov, s katerim je Janša želel poriniti železno palico v kolesje Golobove vlade in ga na silo ustaviti, tokrat z veliko ihte in v svojem prepoznavnem destruktivnem slogu. Računica se mu ni izšla in močan vtis, da hitro postaja politični luzer, se bo po izgubljenih aprilskih volitvah še poglobil. Ker je vse zgolj neiskrena igra in ker politične kulture v SDS res nikoli niso razvijali, bo vse, kar se utegne zgoditi, veliko sprenevedanja pobudnikov referenduma in omenjenega vodstva.

Nesporno je za demokracijo v državi in neodvisnost medijev najpomembnejša podpora novemu Zakonu o RTV Slovenija, kar obeta začetek procesa dolgo pričakovane rešitve hirajočega javnega servisa v zadnjih izdihljajih. Ni dvoma, da bo prvak SDS s svojo četico jurišnikov na RTV po porazu še zaostрил načrt popolnega uničenja hiše, ker drugih kart v rokah več nima. V naslednjem mesecu ali dveh lahko pričakujemo radikalizacijo situacije. Toda Golobova vlada se bo hkrati morala zamisliti nad zmerno slabim rezultatom Zakona o vladi, ki večjega števila državljanov, tudi levosredinske orientacije, ni prepričal. Priložnost za nekaj samokritike, ki jo pri njej vedno bolj pogrešamo.

Dve osebi v enem telesu

Generalni direktor RTV Slovenija je na predsednika vlade Roberta Goloba septembra naslovil pismo, v katerem ga »v luči prihajajočih težkih finančnih razmer« poziva k dvigu RTV-prispevka ali finančni pomoči za javni servis. V nasprotnem primeru bo, še dodaja, sledil črn scenarij in s tem odpuščanja. Vendar Andrej Grah Whatmough ni samo generalni direktor in stečajni upravitelj javnega zavoda v skladu z navodili s Trstenjakove, ampak je v kampanji ob referendumu prefinjeno postal še zasebnik, da bi lahko lobiral PROTI novemu zakonu o RTV Slovenija.

Po referendumu nestrpno čakamo na reakcijo dveh oseb: direktorja Graha Whatmougha in zasebnika Graha Whatmougha, kot po čudežu dveh popolnoma ločenih emanacij istega telesa, za kateri se je izkazalo, da ju vodita dva različna kognitivna sistema: prvi je, kot rečeno, vehementno zahteval dvig RTV prispevka dva meseca nazaj, drugi pa je

močno lobiral proti. Takole je fizična emanacija nasprotovala generalnemu vodstvu in zahtevala glasovanje proti RTV zakonu:

»Glas PROTI v nedeljo je glas tudi za to, da trenutna vodstvena ekipa nadaljuje z iskanjem prihrankov in racionalizacijami. Glas za pa je glas za to, da se dvigne RTV prispevek, kar je trenutna kolacija napovedala takoj po prevzemu.«

Sklep je jasen in zapisan tudi v ključniku: ne smemo dovoliti dviga prispevka, glasovati moramo proti. Lapsusi se dogajajo, če slediš zapovedanemu besedilu Trstenjakove, vmes pa zaradi izstopa iz lastnega telesa in kognitivnega sistema malce pozabiš, kaj misli in zahteva oseba generalnega direktorja.

19. 9. 2022; 10.32 Osveženo: 2 meseca

Direktor RTVS Golobu predlagal takojšen dvig RTV-prispevka

Avtor: R. K. 4,27

Andrej Grah Whatmough
@GrahWhatmough

Glas PROTI v nedeljo je glas tudi za to, da trenutna vodstvena ekipa nadaljuje z iskanjem prihrankov in racionalizacijami. Glas za pa je glas za to, da se dvigne RTV prispevek, kar je trenutna kolacija napovedala takoj po prevzemu @RTV_Slovenija. X @tamaravonta 3/3 📖 #Proti

8:22 AM · Nov 23, 2022 · Twitter Web App

Levo september 2022 (Siol), desno november 2022. Grah Whatmough, ki nasprotuje Grah Whatmoughu

Za Grimsa smo stopili v Nemčijo leta 1933

Odzivi na poraz so bili pestri, toda vsi po vrsti nakazujejo, da bodo na Trstenjakovi, skupaj s svojimi jurišniki na RTV Slovenija, znova strnili vrste in se pretvarjali, da se nič ni zgodilo. Janša se je na tviterju v svojih vajah iz kognitivne disonance pobahal, da 40 odstotkov za SDS na referendumu sploh ni slab rezultat. Obenem je takoj po razglasitvi rezultatov napadel Mateja Tonina, ki je spisal apel ob tretjem porazu desnice v zadnjih mesecih: po parlamentarnih in predsedniških volitvah še na referendumu. Pošlal ga je kot gospodar svojega sužnja, ki si ga drzne po nepotrebem grajati, ter mu pojasnil, da Nova Slovenija preveč blefira in na volitvah nikoli ne doseže 15 odstotkov, ko bi si z njimi lahko gospodar bolje pomagal. Tudi na tem področju najbrž ne bo napredka, suženjska mentaliteta je tako rekoč že zaščitni znak Nove Slovenije.

SDS je v glavnem v svojih reakcijah poskušala manipulirati metanaracijsko, tokrat spet s tezo o zavedenih in zapeljanih volivcih. Tudi s tem, da ti niso razumeli referendumskega vprašanja. Nič ni bolj perverznega, a hkrati tudi zelo pričakovanega, če manipulator krivi druge, da mu manipulacija ni uspela. Poslanec Branko Grims, avtor padlega Zakona o RTV Slovenija, pred kamerami ni skrival jeze in žalosti. Ker niso zmagali na referendumih, je takoj ugledal razmere, podobne tistim v Nemčiji leta 1933. Asociacija, vredna kakšnega Josepha Goebbelsa, kajti resnično hudo mora biti v glavi: še en volilni poraz za SDS, pa se bo začela svetovna vojna.

Vedno kognitivno bizaren eks-poslanec Jožef Jerovšek je takoj namignil, da bo referendum zaradi nepravilnosti potrebno ponoviti, tokrat res s partikularno razlago: na televiziji je videl glasovnice različnih barv po celi državi, pri sebi na volišču pa »nianse nežno svetlo modrih barv«. Jasno, če bi bile čisto vse po državi nežnih modro-rumenih barv, bi bilo še najbolj prav.

Janez Janša @JJansaSDS · 22m

Ko in če bo @NovaSlovenija dejansko delala in postala to, kar obljublja, bo na volivah dobila vsaj 15% in marsikaj bo lahko drugače.

Dokler pa bo zgolj sledila sirenam in kritizirala tiste, ki se v teh razmerah še borijo ter na mestu načel imela vinjeto, **bo životarila pod 10%.**

NSI @NovaSlovenija · 32m

[IZJAVA ZA JAVNOST]

NA SLOVENSKE DESNICE JE POTREBNA TEMELJITA SAMOREFLEKSIJA

Izid današnjih referendumov je jase, ljudje so glasovali za sprejem vseh treh zakonov in s tem zavrnilo referendumsko zahtevo predlagateljev iz stranke SDS.

Več: facebook.com/11131445232776...

Ni lepo biti samoreflektiven: Janšev poduk Toninu

Zaostrovanje in nevtralizacija škode

V naslednjih tednih lahko zato pričakujemo dvoje. Prvo je alarmantno stanje na fronti RTV Slovenija, kjer se na Kolodvorski najbrž nič ne bo spremenilo na bolje, temveč še na slabše. Domnevamo lahko, da bodo eksekutorji v skladu s prepoznavnim scenarijem dokončnega uničenja motivirani, da zaostrijo razmere, zakon pa bo po napovedih romal na ustavno sodišče.

Ker je potrebno poceliti rane in pomiriti svojo volilno bazo, bo Trstenjakova pričakovano ponudila veliko psihopropagandne retorike, s katero se bo blažilo hud poraz, nevtraliziralo referendumski rezultat ali dvomilo vanj. Že tolikokrat videno.

»Kdo vam laže?« končno v programu TV Slovenija

21. januar 2023

Dolgo smo čakali na ta triumfalni trenutek: na RTV Slovenija prihaja v goste razvpiti direktor Nova24TV, da tudi plačnikom prispevka pojasni, kdo nam laže. Boris Tomašič bo kot gost intervjuja pri Jožetu Možini poskrbel, da bo tako rekoč freudovski idealni Jaz (*Ideal Ich*) zasnutja izgleda javne radiotelevizije, povzete po propagandnem trobilu Trstenjakove, končno prišel do svoje besede.

Če imajo politični eksekutorji pred sabo preprost cilj transformacije ugrabljenega servisa, da bo bolj podoben Nova24TV in se po referendumskem debaklu trudijo še na Ustavnem sodišču, bo zdaj priložnost, da preverimo, kakšen učinek predstavlja zlitje enega in drugega. Povedano drugače: po govoricah, da bo dobil na njej še zaposlitev, bosta lahko direktor Janševe televizije in Možina prezentirala moč učinkov medijske propagande ne zgolj v oddaji »Kdo vam laže?«, ampak kar v studiu nacionalke.

Ruši rekorde gledanosti

V počasnem hiranju na obroke je ob dogajanju na RTV nemogoče povedati res kaj novega. Stavkajoči so se ujeli v zanko pasivnosti, kjer v strahu pred sankcijami nočejo več protestirati in radikalizirati svojih dejanj. [Biopolitika protestov z lastnimi telesi, kot temu pravim](#), je povsem zamrla in trenutno vsi upajo, da bo odrešitev prinesla uveljavitev novega zakona, ki je gotovo še nekaj mesecev ne bo, vmes pa novinarski kolektiv upa, da se dosedanja katastrofa ne bi še poglobila, a je pri tem pretežno nemočan.

Možina, ki neugnano prakticira vse možne vidika političnega navijaštva v novinarstvu, ne da bi ga ceh zmožgel kakorkoli ustaviti, se je na tviterju pohvalil:

»Po Utripu, ki je potolkel vse rekorde gledanosti zanimivih vsebin na TVS še ni konec- posnet je zelo dinamičen intervju z Borisom Tomašičem [@NeMaramButlov](#) NUJEN ogled, vprašan je bil vse kar je v zraku, tudi kritične stvari, odgovori pa bodo presenetili... Nedelja 20.55 na TVS1.«

Že pred oddajo lahko zato poslušamo napovedi v superlativih, pričakujemo »zanimivo vsebino«, »dinamičen intervju« in celo, kakšen suspens, voditeljevo kritičnost, pri čemer je voditelj pozabil predstaviti že pedigree gosta. Kakor da bi ga malce vseeno bilo sram, da bo delal reklamo njegovemu osebnemu in političnemu profilu najbolj sorodni televiziji, na katero sicer glede na svoje novinarske metode najbolj sodi. In ker obstaja kar nekaj možnosti, da bo intervju neuravnotežen in pristranski pri vprašanih in

odgovorih, se spleča spomniti, kaj je tako značilno za Tomašičev novinarski slog delovanja.

Ščuvanje k spopadu med državljani

Sogovornika se gotovo ne bosta mogla izogniti [gostovemu ščuvanju k oboroženemu spopadu med državljani](#), ki morda najbolje opiše radikalen desničarski stil njegove agresivne retorike, polne prezira, sovraštva, cinizma, posmeha in žaljivosti. Lanskega junija se je Tomašič na svoji propagandni televiziji zavzemal celo za krvoprelitje in v kontaktu z gledalcem podprl njegovo idejo po oboroženem spopadu med državljani:

Gledalec: »Pozivam vse Slovence, da se pripravijo za boj, za boj, da nazaj dobimo Slovenijo! Tisti, ki imate orožje doma, ne ga predati policiji! Tisti, ki ga nimamo, si ga bomo nabavili. Da se obračunamo. Ker drugega ni. Ker sila zahteva silo. To bi jaz povedal, nič drugega. Hvala lepa.«

Boris Tomašič: »Hvala lepa, ja, glejte. Jaz sem že pred časom rekel: prišli so s krvjo na oblast, očitno bodo z oblasti samo na silo šli. Bojim se, da bo to res, ker drugače vidite, kaj delajo in nas bodo podjarmili in ni zastonj Cankar pisal, da smo hlapci, če bomo to dovolili.«

Pomenljivo bo tokrat spremljati, kakšno držo do tega dogodka bosta zavzela z Možino. Za policijo in tožilce že vemo, da trenutno ob ovadbi še vedno »procesirata« primer. Agencija AKOS je sicer novembra lani zaradi tega izdala odločbo o umiku oddaje »Kdo vam laže?« v delu, ki spodbuja nasilje in sovraštvo, kar bi lahko tožilstvu bilo v pomoč pri oblikovanju mnenja. Po nekaterih medijskih podatkih naj bi to kazensko ovadbo, podal jo je tudi aktiven državljan Marko Bidovec, celo zavrglo, po drugih pa je primer še vedno v predkazenskem postopku, ker se od policije pričakuje končni akt. Škoda, da slovenske novinarje pregon Tomašiča ne pritegne dovolj, da bi raziskali, kaj od tega je res.

Novo okrepitve

Njegovo škandalozno postopanje sta v parlamentu, sicer precej izsiljeno, nepričakovano [obsodila celo poslanca SDS Jelka Godec in Žan Mahnič](#). Medtem ko RTV Slovenija tone vse globlje, vsebinsko, kadrovsko, moralno, finančno in nenazadnje tudi po rezultatih gledanosti, kar je najbrž eden od glavnih ciljev političnih sponzorjev desanta na javni servis, se vrsta pomagačev na njej daljša. Ob tradicionalnih imenih, kot so Andrej Grah Whatmough, Uroš Urbanija, Peter Gregorčič, Jadranka Rebernik, Ksenija Koren, Martin Nahtigal, Jaka Elikan, Jože Možina, Igor Pirkovič, Vida Petrovčič, Rosvita Pesek, varuhinja Marica Uršič Zupan, ekipi informativnega programa na drugem kanalu in številnih bolj ali sramežljivo kimajočih novinarjih, se je dodatno okrepila z voditeljico Valentino Plaskan.

[Kot so poročali v Kolektivu RTV SMO](#), je Korenova omenjeno ekspresno predlagala na mesto urednice Dnevnika, kjer bo sveža pridobitev lahko laže operativno sledila navodilom tistih, ki so jo tja nastavili, čeprav za to funkcijo nima nobenih izkušenj. V tem smislu je najbrž tudi povabilo direktorju Nova24TV indic radikalizacije razmer na zavodu, odziv na intervju pa bo bržkone še en simptom neprostovoljne indifferene, ki se je vzpostavila na drugi strani. Povedano drugače: vsi z zavijajočimi očmi čakajo, da bo prekletstvo minilo, zaposleni, nezadovoljni gledalci in bralci, končno pa tudi vladajoča koalicija, ki res ni storila dovolj, da bi RTV hišo zavarovala ob očitnem desantu Trstenjakove nanjo.

Saj res, prišel je čas, ko je prioriteta drugje, v navideznem reševanju zdravstva skozi reformo, pri kateri se nič od pričakovanega in obljubljenega ne bo spremenilo. No, razen tega, da so zdravniki, sploh ljubitelji privatizacije, nad Golobom in ministrom za zdravje naravnost navdušeni.

Več:

[Nova24TV ščuva k oboroženemu spopadu med državljani](#)

[Hujskanje k oboroženemu spopadu med državljani obsodili celo v SDS](#)

[Stavka na RTV Slovenija ali novinarstvo na pogrebu](#)

[Stavkovni odbor bi moral ob imenovanju Urbanije končati pogajanja](#)

[Kdo so ugrabitelji RTV Slovenija?](#)

[So tisti, ki nastavljajo Urbanijo, pri zdravi pameti?](#)

[Generalni direktor RTVS grozi stavkajočim](#)

[Pritiski in grožnje na RTV Slovenija: na vrsti sta Saša Krajnc in Vesna Pfeiffer](#)

Novo dno: TV Slovenija bo v živo predvajala Ruparjev šov

28. februar 2023

Direktor TV Slovenija Uroš Urbanija je navdušen nad [drugim vseslovenskim shodom upokojuencev](#) pod taktirko politično bratskega Pavleta Ruparja. Do te mere, da bo zamenjal programsko shemo in napovedani shod predvajal v živo. Sredin prenos bo zato kar na prvem programu TV Slovenija, kamor se niti deplasirane informativne oddaje z drugega ne morejo prebiti, čeprav jih po novem ureja okrepitev moštva: Rajko Gerič, ki je ob svojem prihodu prejel večjo podporo novinarjev kolektiva. Mimogrede, Geričeva žena Nataša je po poročanju portala Necenzurirano leta 2020 prevzela vodenje Urbanijinega podjetja »VPR1, trženje gorskih koč, d.o.o.«, ki upravlja s planinskimi kočami na Veliki planini v njegovi lasti, kar dejansko kaže na družinske vezi med njim in novim urednikom.

Pri vseh vragolijah RTV ugrabiteljev ni več bistveno vprašanje, kako daleč bodo šli in kako drzni so v svoji politični agendi, saj se za njihovo prekoračitev novinarskih standardov nihče prav zares ne briga. Žal tudi ni več aktualno pričakovanje upora »od spodaj«, kajti tistega v vrstah urednikov, novinarjev, snemalcev in montažerjev očitno ni, zato se, včasih zelo stihijsko, okupacija političnih sil ob pomoči novinarskih vojščakov nemoteno nadaljuje.

Nova in stara praksa

Prvega marca ob 14:55 bodo zato predvajali prenos Ruparjeve upokojuenske maše, ki je več kot očitno namenjena rušenju Golobove vlade. Doslej tovrstnih prenosov protestov še ni bilo in očitno se nam dogaja dvoje: nova praksa ugrabiteljev RTV Slovenija, ki delujejo po jasnem diktatu ideoloških načrtovalcev in botrov, zaradi katerih si upajo vedno več, ter stara praksa mimikrije in zlorabe civilne družbe, ko se Ruparjevi fantje trudijo, da bi mobilizirali ulico v skladu z željami istih strategov iz ozadja.

O tem, s kakšnimi psihopolitičnimi prijemi se novokomponirani populist Rupar loteva omenjenega dogodka, [sem podrobno pisal](#). Tudi o tem, da ga ne smemo podcenjevati. Vendar to pot ni zares osrednje vprašanje, čemu doslej javna radiotelevizija ni »pokrivala« enakovrednih protestov v preteklosti, zaradi česar je odločitev za promocijo prišleka v areno uličnih mobilizatorjev z obsežno kartoteko moralnih, političnih in tudi sodnih prekrškov precedenčna in kot takšna skrb zbujujoča. Ne, prej bi smeli ugibati, kako nizko si bodo ugrabitelji in njihovi bodrilci, pri čemer jim gredo na roko še ustavni sodniki, upali v prihodnje spustiti standarde, saj je vendar jasno, da nimajo nobene zavore. *How low can you go?*

Trstenjakova in kamera v živo

Če karikiram s »hevristično« poanto: mar zares verjamemo, da RTV Slovenija ne bo nekega dne uvedla kamer v živo, ki bodo spremljale vse dogodke na Trstenjakovi 8, kjer je sedež stranke SDS? Razen seveda v kleti iste stavbe? Le kaj bi Urbanijo, Geriča, Jadranko Rebernik, Rosvito Pesek, Jožeta Možino, Vido Petrovčič, Igorja Pirkoviča, Luko Svetino in vse druge pomagače pri tem zaustavilo? Morda Zakon o RTV Slovenija? Saj ga vendar, čisto funkcionalnega, nimamo in ne vemo, koliko je vreden. Morda Poklicna merila in načela novinarske etike v programih RTV Slovenija? Saj so že dolgo zgolj lanski sneg. Morda Kodeks novinarjev Slovenije? Saj se mu Janševi novinarji že desetletja odkrito posmehujejo in je prazen list papirja!

Smo res lahko prepričani, da v programih že kmalu ne bomo gledali reklamnih oddaj ali celo oglasov o prelestih Velike planine, kjer direktor TV Slovenija turistom oddaja v najem svoje lastniške koč, očitno ob pomoči Geričeve žene? Od kod se je vzelo naše naivno prepričanje, da ugrabitelji javnega servisa s svojimi zvestimi pomagači sploh gojijo kakšne profesionalne standarde in niso pripravljene opustiti celo vtisa, da jih? Mar ni glavni problem v obsežnem novinarskem kolektivu, ki takšno nižanje na javnem zavodu dovolj pasivno dopušča, in tudi v naši toleranci in sklicevanju na to, da RTV programov pač ne gledamo več, nikakor ne v njihovi politični agendi?

On je zavezan javnosti

Ko je na tviterju zavračal očitke o svoji novi politizaciji zavoda, je Urbanija spretno uporabil argumentacijsko »[napačno sled](#)«:

»Vidim, da nekateri naši novinarji vse dogodke ocenjujejo z vidika, ali koristijo ali škodijo vladi. In na podlagi tega se odločajo, kaj objaviti in česa ne. [#sramota](#) Pričakoval bi, da so zavezani javnosti in ne [@vladaRS](#). Res pa je to težko, če honorarno še malo za vlado delaš.«

Očitek kakopak ni bil skrit v dilemi, ali Rugarjev protest sodi v kategorijo koristnih ali škodljivih za vlado, kar je zvito podtaknil, temveč se dotika legitimnosti odločitve za prenos shoda, kjer je videti prav nasprotno - da direktor televizije počne tisto, kar drugim prisoja in kot zvest propagandist išče načine promoviranja dogodkov, ki Golobovi vladi škodujejo. On je torej tisti, ki dogodke ocenjuje po očitnem kriteriju.

Razen tega bi moral Urbanija prepričljivo navesti argumente, kdaj in pod kakšnimi pogoji so se istovrstni protestni dogodki v preteklosti že predvajali živo, in to celo na prvem programu in po možnosti, kot smo lahko prebrali, s komentiranjem Igorja Pirkoviča! Pristranost bo s takšno rešitvijo jamčena, ne le zagotovljena.

Snemalci dobili navodila

Na portalu kolektiva RTV SMO, ki nas inkognito obvešča o dogajanju v hiši, ki se ne prebije do množičnih medijev, smo o Ruparjevem šovu in novi direktorjevi akciji ob njem [lahko prebrali](#):

»Posamezni snemalci so dobili tudi posebna navodila, naj posnamejo dogodke, s katerimi bi lahko diskreditirali vlado. Isti ljudje, ki so novinarje kaznovali zaradi poročanja o protestih civilne družbe, bodo zdaj proteste, ki jih pomaga organizirati politična stranka, neposredno prenašali?!«

Urbanija je kot šef Janševega Ukoma pridno beležil »napake« javne radiotelevizije in sestavljal mesečna poročila, s katerimi je nanjo pritiskal. Toda nič ne pomaga odkrivanje njegovega obračanja plošče, če ostaja zgolj pri tem in služi zgolj nekakšnemu moralnemu zadoščenju. Kajti že jutri nas čaka novo dno.

Več:

[Ruparjevi golobi, ki žrejo človeško meso](#)

[Ruparjeva stilska preobrazba: biti upokojenski demagog](#)

Važno obvestilo generalnega odgovornega urednika medijev

6. marec 2023

V bistvu mora biti kar posebne vrste shizofrenija, če [z mediji vodiš totalno vojno do zadnjega metka](#) in si obenem domišljaš, da si njihov urednik. Morda celo generalni urednik.

In tako je generalni odgovorni urednik slovenskih občil v svoji zadnji okrožnici na tviterju pozval, da domači novinarji pri svojem delu začnejo pravilno naslavljati politike. Na primer: ob bivšem predsedniku republike Milanu Kučanu se napiše »nekdanji šef ZKS in zločinske Udbe«. Ob aktualni predsednici republike se mora napisati »nekdanja predsednica Rdečega križa«. Ob aktualnem predsedniku vlade Robertu Golobu pa mora obvezno biti pribeleženo »nekdanji namestnik Zorana Jankovića«.

Velja za RTVS, POP TV, Delo, Dnevnik, Večer, STA in čisto vse domače medije! Kdor se ne bo držal novega ukaza, bo najbrž letel.

Shizofrenija obsedenosti z mediji, ki terja stigmatizacijo in demonizacijo političnih nasprotnikov, se nam skozi nakazano dihotomijo kaže v dodatno simptomalni luči. Če Janez Janša misli, da si mora medije totalno pokoriti, hkrati pa kot feldmaršal zaukazuje vsem po vrsti z dekreti, ki jih uvaja z dopisanim ukazovalnim »VAŽNO!«, potem bi iz drugega sledilo, da jih že ima pod kontrolo. Kajti ukaz predpostavlja nadzor in uredniško funkcijo, vojna z mediji pa ravno nasprotno, odsotnost nadzora.

Kaj torej: Janša bojuje vojno z mediji ali jih že kontrolira?

Več:

[Ljudmila Novak o nepotrebnosti vojne z mediji](#)

[To smo že nekje videli: Politico o vojni z mediji, ki sproža déjà vu](#)

[Nove stare vojne z mediji: žabja perspektiva](#)

Oddaja Arena: Pirkovič kot promotor antifeminizma in prikritega seksizma

8. marec 2023

Ugrabljena radiotelevizija, na kateri nam politični eksekutorji na čelu z realizatorjema Igorjem Pirkovičem in Jožetom Možino vsakodnevno strastno uprizarjajo pravcate politične in ideološke eskapade, če ne morda orgije, s katerimi energično sporočajo, da jim nihče ne more prav nič, ker novinarski standardi za njih pač ne veljajo, je znova postregla s presežkom.

V neskončnem nižanju vseh uzanc pričakovane profesionalnosti, kjer velja [zgolj princip »Pojdimo še nižje«](#), lahko zasledimo ne zgolj sledi slabo prikritega uživanja, ko četica ugrabiteljev in njih pomagačev izvaja svoje vragolije in si daje duška, temveč se na njihova politična prepričanja nalepijo še zasebne agende. Naj v ilustracijo navedem zadnjo oddajo Arena, kjer se je zazdelo, da nam mora voditelj Pirkovič pojasniti svoj tradicionalističen »moški pogled« na svet, ki ga po njegovem preveč ogrožajo feministke. Do te mere, da žensk krivično ne sme niti pohvaliti in jim dajati komplimentov!

Pirkovičev dvom v feminizem

Naj pojasnim, zakaj je njegovo izhodišče antifeministično in tudi seksistično. Že v osrednjem Dnevniku (6. marec 2023) so v prispevkih informativnega programa čez ekran vrteli napoved oddaje Arena, in sicer z izpisanim izhodiščnim vprašanjem, ki razkrije Pirkovičevo intenco: »Ali lahko še delimo komplimente nežnejšemu spolu, ne da bi tvegali kritike feministk?« Ob tem so navedli tri gostje, ki mu bodo delale družbo: Heleno Blagne, Evo Irgl in Valentino Plaskan.

Seveda smo opazili, da so bile izbrane po političnem in tako rekoč seksističnem ključu, kar zaznamo že v rabi izraza »nežnejši spol«. Nekdo, ki se je namenil provocirati feminizem ob prihajajočem osmem marcem, dnevu žena, je razmišljal takole: povabiti moram nekoga, da bo zadovoljna Trstenjakova. In je izbral poslanko, ki kasneje ni razočarala, saj je razglasila, da ona že ni feministka. Potem se je spomnil, da je najbrž razvpita diva gotovo oseba, ki se vpričo vseh moških komplimentov, s katerim je bila posipana v dolgoletni karieri, že ne bo branila komplimentiranja. Jasno, potem je naravna izbira za pogovor, kjer se bo problematiziralo feministke. Na koncu je paternalistično ponudil roko še uvoženi voditeljici TV Dnevnika, ki se je znašla pod plazom kritik zaradi svojega paktiranja s klubom ugrabiteljev. Ker bi bilo preveč očitno, da bi jo vzel v bran po tej liniji, je našel ustrezno drugo.

Kaj je benevolentni seksizem

Tudi če ne analiziramo vsebine, je že napovednik in izbira gostov kar dovolj, da iz njih lahko sklepamo na antifeministični zastavek pogovora, s tem pa na provokacijo, posvečeno dnevu žena. Naj urednikom in Pirkoviču odgovorimo na začetno vprašanje, ki jih muči. Zakaj ne smemo dajati komplimentov nežnejšemu spolu?

Zato, ker je to največkrat oblika benevolentnega seksizma. Zato, ker je bivši koprski župan do te mere komplimentiral novinarko RTV Slovenija in njene dele telesa, da ga je preganjala na sodišču in na koncu zavoljo njegovega žaljivega mačizma tudi zmagala. Naj bom čisto konkreten in praktičen v razlagi: najbolj jasni primeri benevolentnega seksizma bi bili pohvalni poudarki, da so ženske, pardon »nežnejši spol«, pravzaprav »darilo sveta«, »naša boljša polovica«, »da bi svet brez njih bil pomanjkljiv«, da »cvetijo kot rožice« in je zato »še dobro, da vas imamo«.

Benevolentni seksizem je mogoče hitro prepoznati po paternalistični gesti, s katero moški motrijo ženske in vzvišeno gledajo na njih kot »drugačen« spol, jih spolno objektivirajo, včasih služi domestifikaciji ženske (npr. pogledu, da sodijo za štedilnik in naj še kar naprej opravljajo to nalogo) in predvsem afirmaciji moškocentričnosti tega sveta, torej pogledu na svet, v katerem verjamemo, da je strukturno moški spol močnejši od »nežnejšega«.

Panorama pa izgleda

O vsem tem sta že leta 1996 pisala Peter Glick in Susan T. Fiske, zato razprava sodi v nabor klasičnih teoretskih spoznanj v feminističnih študijah. Voditelj in Jadranka Rebernik bi v svoji nevednosti vse to slišala, če bi v studio povabilo kakšno feministko. Ampak seveda bi takšno dejanje bilo potem smrtni greh in antifeministična agenda oddaje bi bila čisto zrušena. Razen tega je kloaka eksekutorjev, ki jim predsedajo feministke, postala že tolikšna, da so se v njej naselile žabe seksizma.

Seksist Pirkovič sploh rad komplimentira. Že pred časom se je na twitterju navduševal nad novo oddajo Panorama, s katero želijo ugrabitelji rušiti program prvega programa. Objavil je sliko voditeljice Lize Praprotnik in k temu pripisal, [da Panorama »pa izgleda«](#). Opisano navduševanje ne skriva spolne objektivacije. Značilno dobrohotni oziroma benevolentni seksizem hvali in ne graja, se ženskam dobriča in jim laska, da jim je nerodno. Ker dobro izgledajo. Za svojo seksistično domislico je kasneje bil nominiran za nagrado Bodeča neža.

Seksističen pogled na Panoramo

Nobena ni feministka

Kot sem zapisal, je na koncu nerodno predvsem nam, gledalcem in plačnikom RTV prispevka, zaradi prepoznavne neokusnosti avtorja himne SDS, velikega domoljuba in pesnika. Kakor da se, ne takrat ne tokrat v Areni, ne zna brzdati, da ne bi skozi svoj seksizem demonstriral pripadnosti patriarhalni ideologiji, ki je končno tudi ideologija njegovih političnih botrov. Kakor da se na javni radioteleviziji za nas ne trudijo s kvalitetnim programom, ampak s svojim mačističnim odnosom do žensk.

Pirkovič je nato v pogovoru po malem drezal v zgrešenost feminističnih gibanj. Iz Irgl je uspel izvleči priznanje: »Če me že to sprašujete, jaz nisem feministka«. Cilj je oddaje je bil s tem pričakovano dosežen. Poslanka nas spomni na nedavno priznanje predsednice republike Nataša Pirc Musar, ki »sebe ne vidi kot feministke«, ker da »ženske ne

potrebujemo prednosti, potrebujemo le enakopravnost«. Toda feminizem, sploh intersekcionalen, ni nekakšno binarno nasprotje mačizmu in seksizmu, ampak bistveno več.

Podobno velja za Urško Klakočar Zupančič, ki je deplasirano dejala, da »se ne bi označila kot feministko, zato ker v bistvu spoštujem oba spola enako«. Na ta način lahko žalostni ugotovimo, da levoliberalne političarke v državi bežijo od feminizma na podoben način kot tiste na desnici, ki ga razumejo kot zgrešeno idejo konspirativnega kulturnega marksizma.

Ona tudi ni feministka: Eva Irgla je dobro vedela, kaj mora v oddaji povedati

Pirkovič kot Goren'c

Blagne je potem v oddaji stavila še na relativizacijo: »Mene ne motijo ta feministična gibanja, dokler so v mejah zdravega razuma.« Pri Plaskan je bila minutaža odmerjena predvsem njeni obrambi pred očitki javnosti, zato se je moderator raje odločil prebrati njeno pesem, ki bo kmalu izšla v knjižni obliki. Izpadlo je, da je vsebina bolj oblikovana kot proza, v kateri voditeljica politizira o svoji menda osamljeni drži v svetu, saj čuti nekaj sovraštva do sebe. Kakor da je pričakovala, da ji bo javnost za njeno kompletiranje ekipe ugrabiteljev še ploskala!

Pogovor je Blagne začinila z odrezavo repliko, ki je Pirkoviča nepričakovano podrla na tla že ob njegovem prvem vprašanju. Naj opišem situacijo. Navedel je njene besede iz intervjuja za revijo OnaPlus, kjer pravi, da mora na »poti strmega uspeha« vsaka

posameznica ugotoviti, kaj so njene prioritete, ona pa svoje že pozna. Voditelj je potem radovedno in poln furbca želel slišati, katere so: »Naprej je bil članek plačljiv in jaz nisem mogel prebrati, katere so te prioritete.« Gostja mu je nato pikro primazala zaušnico: »A ste malo Goren'c?«

Odkazane vloge

Ker pa tudi ona ni dojela njegovih prioritete, je rade volje sodelovala v antifeminističnem narativu pogovora. Zdravilo za ustvarjalce oddaje bi lahko predstavljala misel prevajalke Katje Zakrajšek, v katerem ponudi subtilen opis »kulture« zaznamovanosti praznika, če bi ji seveda znali prisluhniti:

»Osmi marec je praznik moči in dostojanstva. Je praznik trdo priporjenih pravic, ki so nam jih zapustile naše predhodnice. Je opomnik, da ta skupni boj za pravičnejšo družbo še traja. Rožice za en dan in trepljanje po glavi z besedami 'nežnejši/lepši spol' so pri tem le pasivno-agresiven pesek v oči - kar postane očitno takoj, če te igre ne sprejmeš ali si drzneš le podvomiti vanjo. K vragu z vsem tem in na isto destinacijo gre lahko tudi perfidno povečevanje intuicije, ženstvenosti, požrtvovalnosti, materinskega čuta in kar je še te navlake, ki vsa skupaj služi enemu: da bi ostale v vnaprej odkazanih vlogah. K vragu z vnaprej odkazanimi vlogami. K vragu z družbenim odobravanjem, vezanim na spol in spolni izraz. Osmi marec ni dan za pomirjujoče smežkanje in floskule. Je dan za ponos in ravno zato dan za družbeno kritiko in za izražanje zahtev - za vsak dan.«

Simptom, ne eksces

Omenjene Arene ne smemo razumeti zgolj kot antifeminističnega ekscesa, prej je natančen simptom stanja v hiši. Svoj apel, da se nehamo čuditi nad prihajajočim novim dnom javnega servisa, ker bo že jutri poglobljeno, kar štejem za neproduktivno moralizacijo, [sem že oblikoval](#). Vedno gre še nižje!

Kar nam ob neposredni akciji, ki jo pogrešamo, zares preostane, je ob odsotnosti politične intervencije ali novinarskega protesta analiza pogrezanja v blato, ki se odvija pred našimi očmi in se odvija trenutno na Ustavnem sodišču, v naslednji fazi pa se bo najbrž preselila na Evropsko sodišče za človekove pravice. Verjetnejši postaja scenarij, da se javne radiotelevizije več ne bo dalo rešiti pred dokončnim propadom, kar je tudi cilj ugrabiteljev. Za več informacij o tem kličite vlado Roberta Goloba in novinarski kolektiv.

Vsak dan znova pa gre za to, da bi ohranile dostojanstvo vsaj gledalke. Sploh takrat, ko gre za seksistične in antifeministične ekspade v programu. In sploh na mednarodni dan žena.

Več:

[Novo dno: TV Slovenija bo v živo predvajala Rutarjev šov](#)

[Panorama pa izgleda!](#)

Golobov »Ne čujem dobro« novinarju TV Slovenija

13. marec 2023

Novinar TV Slovenija Gašper Petovar, nesporno eden tistih, ki ne skrivajo svojih političnih motivacij, je na tiskovni konferenci predsedniku vlade zastavil tri zanj dovolj zoprna vprašanja. Vsaj tako bi lahko sklepali po reakciji. Ker ni prejel njegovih odgovorov, oziroma ker je prejel enega, zelo specifičnega, ga je nato tudi predvajal.

[Poglavitni zastavek prispevka](#) je nato postal ravno omenjeni »drugačen« deplasiran Golobov odziv. Televizijski prispevek je gradil izključno na problematizaciji njegove zavrnitve, začetna tri vprašanja je le povzel. Premierja so urednica in novinar očitno želeli prikazati kot nekoga, ki se izmika nekaterim ključnim pojasnilom iz premierjeve pretekle službe in iz časa nastajanja njegove stranke. Je bil tak novinarski in uredniški korak legitimen ali zgolj posledica trenutnih razmer na javni radioteleviziji, ki je politično ugrabljena in poskuša aktivno sesuvati aktualno vlado?

Tri novinarjeva vprašanja

Dilema se zdi realna in oboje drži: da so Golobu nastavili zanko in da je reagiral narobe. Petovarjeva prva poizvedba se je nanašala na nakazila Martinu Berishaju, veleposlaniku Kosova na Hrvaškem, in sicer v obdobju, ko je Golob vodil podjetje Gen-I. Transakcije in dvigi gotovine dajejo slutiti, da je denar iz državnega podjetja izginil neznano kam. Druga je povezana s podjetjem v Romuniji. [Borut Mekina iz tednika Mladina je januarja letos ugotavljal](#), da kazenski postopek odkrivanja, kdo v Romuniji naj bi zlorabil Golobovo identiteto in odprl bančni račun na njegovo ime v tamkajšnji enoti banke Raiffeisen, še ni bil sprožen. Da bo to zahteval, je pred parlamentarnimi volitvami povedal sam premier, od tega pa je minilo eno leto. Zato je novinar Mladine tudi sam romunski policiji poslal opis okoliščin primera z zaprosilom, naj postopek čim hitreje začne.

Pri prvih dveh vprašanjih se je novinar skliceval na ugotovitve pretekle Tarče, ki je obudila obe zgodbi. Tretje je bilo povezano z nakazilom 103.000 evrov vsemogočni Vesni Vuković, novinarki portala Necenzurirano, nato glavni piarovki vladajoče stranke Gibanje Svoboda, sedaj njene generalni sekretarki.

Novinar je v svojem prispevku najprej pojasnil, da je Goloba neposredno izzval z naštetimi vprašanji in potem na vsa tri prejel njegovo res specifično zavrnitev, ki so jo nato, nekako v moralizirajočem tonu, zavrteli v celoti:

»Hvala za vprašanja. Jaz bi rad ponovno izrazil podporo vsem neodvisnim novinarkam in novinarjem na RTV-ju za njihovo pokončno držo. Predvsem tistim urednikom, ki še niso bili zamenjani, da se držijo načela, da do ljudi pride poštena in neodvisna informacija. To je vse, kar bom povedal o RTV-ju iz enega preprostega razloga, ker je takih novinark in novinarjev vedno manj, urednikov in urednic pa tudi. Hkrati bom pa izkoristil priložnost in ponovno pozval Ustavno sodišče, da naj, glede na to, da je javni interes izrazito ogrožen, hitro sprejme odločitev o ustavnosti zakona, ki je dobil plebiscitarno podporo na referendumu, in ki jasno pove, kaj si ljudje mislijo o sedANJI neodvisnosti politike vodstva na RTV-ju.«

Golobov napačen korak

Ni dvoma, da je premier storil napako. Karkoli si že misli o stanju na RTV Slovenija in novinarju, bi se vsak politik moral posvetiti pojasnjevanju okoliščin, za katere ima javnost pravico vedeti. Potencialno koruptivna ravnanja so takšna okoliščina. Toda če presodi, da je neko vprašanje politično kontaminirano, ima Golob pravico to povedati. Ima tudi pravico reči, da je vse že pojasnil, četudi morda ni. Golob pa je raje izbral zgolj kontaminacijo in, gledano argumentacijsko tehnično, izpeljal kolosalen [red herring](#) – nenadoma je vpeljal neko drugo problematiko, ki s prvo nikakor ni neposredno povezana.

»[Napačna sled](#)«, kot prevajamo angleški izraz za to argumentacijsko zmoto, je tokrat namenjena zamenjavi teme: ob pričakovanih treh pojasnilih državljanom se je raje zatekel k posrednemu namigu o politični motiviranosti spraševanja, da bi se izognil začetni razpravi. Zakaj je takšno ravnanje nevarno? Ker se lahko v prihodnje katerikoli politik, tudi premier, v njemu zoprnih situacijah enostavno sklicuje na kontaminiranost katerega koli novinarja in medija, ki mu ta pripada, zaradi česar se ne bo trudil podati ustreznih razlag. Enaka vprašanja kot Petovar pa mu zdaj zastavlja že veliko medijev in novinarjev, končno tudi sodelavci Tarče.

To še ne pomeni, da politične motiviranosti ne sme predpostaviti ali je celo omeniti, morda tudi v istem stavku. Ampak Golob enostavno ne bo kredibilen brez prepričljivih dokazil, da je pri romunskih oblasteh sprožil vse postopke, povezane s krajo njegove identitete. Če tega ni storil, si je kar sam kriv vseh insinucij na svoj račun. Najbrž nihče ne misli, da tudi Mladina nekakšno Janševo trobilo, ki ga je potrebno ignorirati?

Golob med svojim mimobežnim odgovorom novinarju

»Ne boš odgovarjal«

Golobova replika se lahko bere tudi navodilo pridnim novinarjem in urednikom, ki so pokončni in mu takšnih vprašanj že ne bodo postavljali. Petovar je po predvajanju njegove replike komentiral: »Premier tako zavrača vsebinski odgovor na vsa tri vprašanja.« In res ga je. Kompetentni svetovalci bi mu svetovali nasprotno. Voditeljica Valentina Plaskan je v istem prispevku omenila časnik Večer, češ Golobovo izmikanje so »opazili tudi drugi mediji«. [Večerovci so nekaj ur pred tem na spletu zapisali:](#)

»Že med zastavljanjem vprašanja je Vuković Golobu namigovala, naj na to ne odgovori. 'Ne boš odgovarjal,' mu je dejala, on pa je z roko nakazal, da ima vse pod nadzorom.«

Nasvet, da predsednik vlade ne sme replicirati novinarjem, in to kar vpričo njih, je skrb zbujajoč. Takšno piarovsko navodilo, tokrat očitno kar s strani generalne sekretarke stranke in ne več piarovke, lahko pripelje do situacije, ki je nevarna in nedopustna za novinarstvo samo. Žalostno dejstvo je, da zgrešenosti predsednikovega »prijema« resni mediji zaenkrat niso preizprašali. Pa bi morali.

Pomembno je razumeti, da pogršano preizpraševanje ne eskivira razprave o politizaciji medijev, tudi ne javne radiotelevizije. In če smo že pri njej, je Golob glede njenega reševanja velik in tudi največji dolžnik. Zato je bilo njegovo izmikanje vprašanjem novinarja javnega servisa še dodatno začinjeno z nehoteno ironijo, če ne cinizmom.

Opazili smo tudi, da se premier zadnje čase skorajda izmika nastopanju tam in raje izbira POP TV. Tudi takšne odločitve so nekaj, kar malce spominja na Janšo, ki se dolga leta na javni radioteleviziji zaradi kritik ni želel pojaviti.

https://www.youtube.com/watch?v=rTNBBJF_1ks&ab_channel=INMEDIARES

Aroganca do novinarjev je vedno zgrešena: premier se izmika odgovorom

Več:

[Janša kot tragedija, Golob kot farsa](#)

[Kdo so ugrabitelji RTV Slovenija?](#)

[Daleč smo prišli: na nacionalki več ne sme nastopiti niti predsednik vlade](#)

Golobova frustracija: da ni Svoboda prevzela RTV Slovenija, je bila napaka

4. april 2023

Kakšna je resnična vloga aktualne Golobove vlade pri depolitizaciji ugrabljenega javnega servisa, ki želi postati politično trobilo? Ga je pustila na cedilu? Ob novi obsežni stavki novinarjev je nujno prisluhniti podkastu STOPkast, na katerem je novinarka [Špela Kožar spraševala premierja](#), ali je storil dovolj, da bi naš daleč najpomembnejši medij rešil iz oklepa političnih ugrabiteljev, Janeza Janše in njegove strankarske družine. Končno je takšna bila tudi Golobova prva politična obljuba, ki jo je dal, še preden je zmagal na volitvah aprila lani – namreč da bo poskrbel za depolitizacijo servisa.

Leto kasneje se je agonija še povečala, javna radiotelevizija tudi po novem zakonu o RTV Slovenija krvavi in pred našimi očmi postaja gnojna bula, ki se noče razpočiti. Golobov odgovor v podkastu zveni iskreno in v njem zaslutimo nemoč in jezo, toda najpomembnejše je priznanje, da je storil napako:

»Jaz se počutim predvsem zelo zafrustriran, ker sem bil naiven in verjel, da se da RTV depolitizirati na civilen in legalen način, da ta zavod začne delovati resnično v javnem interesu. Potem me je pa ena stran politike, ne naša, podučila, da za naivnost v politiki ni mesta, ampak da moraš biti v politiki predvsem politik; kar pomeni, da bi morali najprej politično prevzeti RTV in šele potem začeti depolitizacijo. Hoteli smo, skupaj s civilno družbo, preskočiti to fazo, po kateri bi Svoboda prevzemala RTV. In to je bila naša napaka.«

Ni več dvoma, da je vlada zavozila s tem, ko poslanci vladajoče koalicije v parlamentu niso odpoklicali izbranih politično motivirano nastavljenih članov programskega sveta, saj ti očitno niso niti želeli delovati v interesu javnega servisa. Zdaj tega več ne more storiti, škarje in platno so le še v rokah ustavnih sodnikov. Toda kaj predstavlja predsednikovo priznanje, da je storil napako?

Zelo plastično opisana dilema je podana izjemno iskreno ter naravnost: pri reševanju problema smo ubrali zakonito pot, pravi Golob, a smo se ušteli. Depolitizirali bi lahko javni servis samo tako, da bi ga politično sami prevzeli, skrušeno ugotavlja in namiguje na edino možnost, ki se ji je odpovedal.

Od tu naprej se lahko s tem bodisi strinjamo ali ne. Je mogoče depolitizirati ugrabljen javni servis z novo politizacijo, ali dva »minusa« konsektivno proizvedeta izničenje stanja, nezakonita pot pa je boljša od zakonite? Le s kakšnimi postopki bi zmogli načrtano izpeljati in kako bi na koncu poskrbeli, da bi javni zavod z več spolitiziranosti

bil manj spolitiziran? Morda tako, da bi na ukaz v nekem trenutku servis zapustili novi, tj. s strani stranke Gibanje Svoboda ponujeni kadri? Mar res?

Ne zdi se preveč verodostojno in izvedljivo. Da predsednik vlade pogreša in razglaša za napako, ker ni »najprej politično prevzel RTV«, je prejkone prepoznaven dokaz lastne nemoči in tudi prevzemanja krivde, ki jo nosi. A obenem vztrajanja pri zgrešenih presojah – recimo tej, ki ga vodi, da se izogiba nastopom za javni servis in raje ekskluzivno prodaja svoje družinske zgodbe in zasebnost pri konkurenčni POP TV.

Referendumska zmaga, kjer se je Janša uštel in doživel močan poraz, ni prinesla olajšanja. Zdi se, da svoje postopke oviranja dela nadaljuje s pritožbami na Ustavnem sodišču. »Drugih vzvodov v tem trenutku nimamo. Sliši se nenavadno, tudi sam sem bil začuden, ko sem govoril s svojimi svetovalci, vendar ker in če smo zavezani pravni državi, smo danes priča situaciji pat do odločitve ustavnega sodišča,« je še povedal Golob.

Vmes pa RTV Slovenija umira na obroke.

Več:

[Kdo so ugrabitelji RTV Slovenija?](#)

[Daleč smo prišli: na nacionalki več ne sme nastopiti niti predsednik vlade](#)

[Golobov »Ne čujem dobro« novinarju TV Slovenija](#)

[Stavka na RTV Slovenija ali novinarstvo na pogrebu](#)

Zaporniški skesanec pri Možini

18. april 2023

[Intervju s človekom](#), ki si drzne popravljati novinarjev pok, da je na upokojenskih protestih nabral več kot v uvodu navedenih 30.000 ljudi, saj da jih je bilo še nekaj tisoč zraven, je sam voditelj oddaje Jože Možina spretno oglaševal kot presežen. Pavel Rupar je bil kot gost pri njem iskren, je zapisal, zaradi česar je nedeljski intervju z njim »osupljiv«, ker je »odkrito spregovoril tudi o svojih stranpoteh«. Končno pa mu je zapor pomagal, da ni propadel in je spregledal, je še zmagovito dodal novinar na tviterju.

O kakšnih presežkih intervjuja lahko govorimo?

182 krat sojen

S svojimi zaporniškimi konfesijami v oddaji nas Rupar res ni razočaral. Prebivanje novega dna na RTV Slovenija je tokrat steklo tudi s pomočjo osupljivih statistik: »Bil sem 182 krat sojen in obsojen«, je odkrito priznal in nato intenzivno nakladal, da so ga sozaporniki spoštovali. Nič ga ni ustavilo, takoj zatem je rekorder zelo neskromno dodal sugestijo: »Lahko upam, da sem lahko komu tudi vzor.« Jasno, tolikšne ljubezni do sodišč ne zmore vsak!

Sicer je bila Udba tista, ki je sprožila neznosno kalvarijo proti enemu človeku, ampak »potolkli me pa niso«. Visoka številka sodnih postopkov njemu najbrž dokazuje, da je res vsemogočna udbaška družčina. Ko je kar kmalu v pomenku zaigral skesanca, ki se zaveda vseh svojih umazanih ravnanj v življenju, bi se vsak povprečen uporabnik razuma takoj vprašal, ali je vendarle bil česa kriv, če se zdaj kesa, nikakor pa ne žrtev. Toda kaj, ko konspiratološki in kasneje tudi verski program za opranoglavce ni dopuščal, da bi uporabljali pamet. Da bi od Možine pričakovali novinarske standarde tovrstnih dvomov, pa že dolgo časa sodi v rubriko medijske naivnosti.

Psihopolitična inovacija

Na nek način ima voditelj oddaje vendarle prav – zanimati nas mora, kdo so ljudje, ki uspevajo na ulice pognati tolikšne množice. Toda kaj, ko pri Možini ni šlo zgolj za marketinško iskanje pozornosti, saj so njegove izbire gostov vsakič znova usklajene s potrebami Trstenjakove. Pri vsakem intervjuju, ki bo na sporedu naslednjo nedeljo, lahko glede na dinamiko političnih potreb kar dobro vnaprej uganemo, koga bomo gledali in poslušali.

In kaj točno uspeva Ruparju? Po dolgem času smo videli nekaj inovativnega. Slovenska politika, sploh desna, že desetletja utrujajoče igra na [karto žrtve \(victim playing\)](#) celo

takrat, ko je na oblasti. Spektrum domačih psihopolitičnih taktik je zdaj razširjen, kajti bivši tržiški župan in Janšev poslanec je zaigral na tej nasprotno karto skesanca, proti kateremu se je zarotilo življenje, da je delal napake, a mu je na koncu pomagal sam Bog.

Kot zapornik je dolge noči v postelji gledal zvezde skozi mansardno okno in tam na nebu so se mu prikazala božja sporočila, je nalagal s solzami v očeh. V življenju mu ni bilo postlano z rožicami, lotevale so se ga še bolezni, tudi rak, ampak vse gorje je junaško premagal in se na koncu odločil, da nekaj vrne svetu z dobrimi dejanji. Začel je z upokojenci, čisto po naključju. S pomočjo od zgoraj bo zanesljivo svoje projekte še širil.

Možina in njegov skesani gost, ki je odkril politični potencial demagogije

Rupar kot kontrast Logarju

Sklepamo lahko, da navajanje zaporniške preteklosti, posledice nečednih dejanj v življenju, Ruparju sploh ni posebej škodovalo, saj ga je hitel kompenzirat z vtisom, da je srčen človek in kristjan, ki je spregledal in pošteno priznal svoje napake – saj je vendar rojen poštenjak! Šteje le, da je predan pravični stvari in boju za upokojence, kjer ga skrbi prihodnost države in blaginja slehernika.

Figure klenega domoljuba in Slovenca, ki ima rad domovino in »naše ljudi«, zato nam bo zagotovil lepe penzije, tolikšna odkritost glede temne preteklosti ni posebej prizadela in na tej točki je Rupar nadgradil profil kakšnega Zmaga Jelinčiča s podobnimi grehi iz preteklosti.

Z vidika psihopolitičnih strategij, kako si z novimi prijemi zagotoviti nove volivce ali celo nove člane strank, se nam na političnem zemljevidu bivši zapornik izrisuje kot popolno nasprotje umirjenemu in antiradikalnemu Anžetu Logarju, zmernemu kristjanu, ki nima nečedne preteklosti in je nosilec nekakšne pahorjanske razumnosti, sprave, dialoga in povezanosti vseh. Nasprotno je njegova formula skrita v čustvenosti domoljubnega tribuna, polnem narodnega zanosa in sklicevanja na Boga. S tem bosta oba pri volilni bazi plenila različne profile državljanov in jih na koncu seštela v korist projekta na desnici. V čigavo dobro, najbrž ni težko uganiti.

Čebelice in rižota

O psihopolitičnem profilu demagoga Ruparja [kot domoljubnem upokojenskem populistu sem že podrobno pisal](#). Njegovo nacionalistično pozicioniranje je še najbližje Jelinčičevemu, a s pomembno razliko, ki je v tem, da slednji nikoli ni igral na versko karto kristjana, raje je postavljaj kipe maršala Tita. Podobno si v svoji demagogiji ni pomagal s »Čebelicami« in narodnozabavno glasbo, ki postajata pri Ruparju del njegove z emocijami nabite domoljubne folklore najnižjega ranga, v kateri nenehno ponavlja stavek »Radi se imejmo« in poje Zdravljico.

V intervjuju nismo na koncu ničesar izvedeli o resničnih težavah upokojencev; edina točka pogovora je bil skesanec sam in njegovo osebno samorazkrivanje. Končno je [največji politični dosežek](#), da je uspel nebogljeno Golobovo vlado prisiliti v ukinitve dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, a se takšne teme Možina ni domislil. Najbrž zato, ker Trstenjakova trenutnega rezultata ni posebej vesela.

Končno pa smo mnogi ostali razočarani, ker nam ni pojasnil svojih gnusnih receptov o pregledovanjih ženskih mednožij ali [o golobu v rižoti](#). Še manj, kako se umazane besede, polne sovraštva in seksizma, ujamejo z verskim programom v njegovi glavi.

Več:

[Ruparjeva stilska preobrazba: biti upokojenski demagog](#)

[Ruparjevi golobi, ki žrejo človeško meso](#)

[Nočna akcija ukinjanja dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja](#)

[Rupar moli za ministra: ali vlada Roberta Goloba sploh sprejema kritiko protestnikov?](#)

[Rupar bi goloba v rižoti: kako deluje psihopolitika gnusa](#)

Janša in Pirkovič: igra moraliziranja o ugrabljeni RTV Slovenija

25. april 2023

[Pirkovičeva »Arena« v živo z naslovom »Leto po volitvah«](#), minilo je namreč natančno 365 dni od zmage stranke Gibanje Svoboda, ki je prinesla olajšanje pred morebitnim nadaljevanjem orbanizacije države, ni ponudila soočenja med Robertom Golobom in Janezom Janšo. Prvi se ni odločil za prihod v studio, zato je v njem obsedel zgolj prvak SDS.

Po čem si bomo zapomnili enostranski pogovor? Najbolj po neke vrste metarefleksiji o ugrabljenosti javne radiotelevizije in treh strukturnih elementih, ki so bili poravnani med sabo: Pirkovič je kot politični novinar na politično ugrabljenem mediju njegove barve spraševal svojega gospodarja o tem, ali je taisti medij politično ugrabljen. Več kot jasno triumfalen trenutek, ki ga gospodar in služabnik nista mogla izpeljati brez prikritega zadovoljnega sprenevedanja.

Ko voditelj prijazno odpira vrata

Oddaja se je že začela s škodoželjnim pojasnilom. Igor Pirkovič kot oddaje voditelj ni zmozel brez pristranskega komentiranja od prve minute dalje in je uvodoma pojasnjeval, da so v studio povabili »predsednika dveh največjih strank«, vendar so iz kabineta predsednika vlade sporočili, da se zahvaljujejo za povabilo. Zakaj? Ker se predsednik vlade zaradi drugih že dogovorjenih obveznosti »na vaše vabilo ne more odzvati«. Nato je uvedel sintagmo »ugrabljena televizija«, ki jo sicer [že dolgo uporabljam tudi sam](#), in zaigral na karto široke gostoljubnosti, vredne kakšnega gostilničarja:

»No, upamo, da ni razlog, da doktor Golob ne mara hodit, kot rad pove, na ugrabljeno televizijo. Mi smo radovedni in sprašujemo v imenu javnosti, politika pa naj bi bila javnosti zavezana. Doktor Golob, naša vrata so vam odprta.«

Voditelj je s tem naslavljal občinstvo, ki se zgraža nad premierjem in mu bo prikimalo, da je res nevljuden, gostilničar pa nadvse širokogruden. Hkrati se je postavil v položaj urednika in odločevalca s pooblastilom, da kot »birt« govori v imenu javnega servisa.

Naslednjo sekundo po navidezno prijaznem povabilu so, in s tem se je začela vsebinska razprava z gostom, zavrteli posnetek z Golobovo evforično reakcijo takoj po lanski volilni zmagi, v kateri navdušeno in zelo čustveno razlaga, da ljudje plešejo zaradi zmage in hkrati poziva tudi gledalke in gledalce, da storijo enako.

»Gospod Janša, 24. aprila lani je prišla svoboda,« je sarkastično dvopomensko nadaljeval Pirkovič v prvem vprašanju in takoj provociral dalje z novim diskvalifikatorjem, ki ga je nato želel skozi ponovitev uravnotežiti:

»Gospod Golob je danes zafrustriran zaradi RTV-ja, a ste bili lani vi zafrustrirani zaradi tistega poraza?«

General vojne z mediji o lepih manirah

Ker je dobro zverziran v obetavnih predložkih, ki obetajo cinično repliko, je bil Janša vidno vesel. Nič čudnega, to je disciplina, v kateri ima dolgoletno prakso in v njej je vedno briljiral. Svoj sarkazem je tokrat v reakciji nadgradil s poučevanjem o lepih navadah politikov v odnosu do medijev:

»Ja, mogoče nista prava hiša. Če bi bila ta hiša POP TV, vi pa Tina Gaber, bi verjetno predsednik vlade prišel rad na pogovor. Politik se mora navaditi, da hodi na pogovore tudi v medije, ki ga kritizirajo. Če jaz ne bi hodil na takšne pogovore, praktično nikoli ne bi nastopal v medijih.«

Kdor vsaj malo pozna razmere, bo gotovo moral priznati, da se Golob dejansko izmika nastopom na RTV Slovenija in da je s svojimi izleti na konkurenčno POT TV spraval v nelagoden položaj novinarje obeh hiš, resda iz sicer diametralno nasprotnih razlogov. Vedel bo pa tudi, da Janša moralizira po nepotrebnem, ker je ravno on profil politika, nad katerim se sam zdaj zgraža – mar ni dolga leta počel isto, kar počne trenutno Golob, in se izmikal nastopom na javni radioteleviziji in drugod? Žal s svojo gesto sedanji premier ponavlja napako svojega predhodnika.

Ugrabitelji o ugrabitvi na ugrabljeni RTVS

Zakaj bi moral predsednik vlade priti v studio

Če odmislimo, da je bil mogoče upravičeno odsoten, bi Golob moral izkoristiti priložnost, ki se ji je odpovedal, in najširši javnosti in svojih volivcem enkrat več prepričljivo razložiti, zakaj je RTV Slovenija res ugrabljena. Lahko pa tudi izkoristi »dan odprtih vrat«, ki mu ga ponuja gostilničar.

Ne bi imel težavnega dela, a tega ni storil. Še več, odpovedal se je možnosti, da bi izrekel podporo zaposlenim v hiši, ki še naprej prenašajo politizacijo hiše, kar bi lahko tudi čutil kot dolžnost, ker je vsak dan bolj prepoznavna tudi njegova odgovornost za stanje v njej. Ne, morda ni storil vsega, sploh glede na njegove začetne obljube.

Končno vemo, da bi v soočenju zanesljivo deloval suvereno, ker je dovolj bister in retorično spreten, Janša pa se v njih skoraj nikoli ne odreže najbolje, sploh ne v neverbalni komunikaciji. Z njo ima običajno precejšnje probleme, ki na gledalca vedno delujejo odbijajoče.

Prava resnica

Izogibanje medijskim nastopom je vedno piarovski in politični kiks. Končno odgovorni politiki komunicirajo s tistimi, ki so jih izvolili. Don možni razlog za njegovo opravičilo je nakazal sam voditelj in nadaljeval svoj diskurz o ugrabljenosti:

»Ja, samo gospod Golob pravi, da prave resnice ne pridejo (ven) zato, ker so določeni mediji ugrabljeni in da bo prava resnica prišla ven, verjetno o uspehih vlade.«

S tem je znova diskreditacijsko namignil, da se premier izmika javnemu servisu zaradi potencialne kritičnosti. Pri tem je kakopak modro zamolčal, da je ista kritičnost, ki si tega imena ne zasluži, velikokrat in celo vedno bolj propagandno konstruirana po diktatu političnih botrov. Predložek je bil znova zelo priročen, zato ga je gost slastno zagrabil:

»No, nekateri mediji so ugrabljeni, ampak zagotovo ne od opozicije. Se pravi, če ima kdo moč, da ugrabi, je to tisti, ki je na oblasti in to je trenutno vlada, ki jo vodi doktor Golob. Tako da ob vseh teh napadih na medije z njegove strani me čudi, da ga nihče ne obtožuje napadov na medije.«

Moralna pridiga o ugrabitvi je s tem proizvedla še za Janšo značilno mimikrijo skozi pretvarjanje o resničnih medijskih teroristih: mar ni ugrabitev RTV Slovenija stekla prav v času, ko je bil na oblasti on? Mar ni on tisti, ki nenehno napada in žali medije in novinarje, Golob pa praktično nikoli? Kdo bi torej zares smel moralizirati o stanju?

In ravno zato, ker je možnost prepustil prvaku SDS, je predsednik vlade storil še eno napako in po svojem prispeval k afirmaciji trenutnega poraznega stanja, kjer ugrabitelji sprenevedavo govorijo o ugrabitvi na ugrabljeni RTVS. Nastop, v katerem bi energično

spregovoril o ugrabljeni hiši in s tem preprečil, da si plen pred očmi vseh zadovoljno delita gospodar in pisec himne stranke SDS, bi bil za nacionalko najboljše možno zdravilo, za tamkajšnje novinarje pa vsaj manjši obliž na številne rane.

Več:

[Kdo so ugrabitelji RTV Slovenija?](#)

[Daleč smo prišli: na nacionalki več ne sme nastopiti niti predsednik vlade](#)

Homofob v Odmevih

27. april 2023

V Ljubljani se je te dni mudil Ryszard Legutko, poljski evropski poslanec, sicer tudi profesor filozofije na Jagelonski univerzi v Krakovu. Založba Družina je natisnila prevod njegove knjige z naslovom »Demon v demokraciji – totalitarne skušnjave v svobodnih družbah«.

Dober razlog, [da so ga nemudoma povabili v Odmeve](#), kjer je prostor ob voditelju Luki Svetini zasedel takoj po razvpitem Jožetu Možini. Če je dve leti zapored Janša [onečastil Dan upora proti okupatorju](#) s svojo alternativno proslavo, letos ni mogel. Ampak nič hudega, tu je ugrabljena nacionalka, da nam po državni proslavi z Možino razloži uradno interpretacijo Trstenjakove.

Gostili so homofoba

Seveda je bilo zaman pričakovati, da nam bodo politični ustvarjalci na TV Slovenija povedali, kdo je njihov poljski gost. Zaman je bilo pomisliti, da ga bo o tem spraševal voditelj. Pa povejmo: Legutko je homofob. Pred leti je istospolne poroke označil za »nepotreben in uničujoč eksperiment«, medtem ko homofobijo razume celo kot »palico«. Kakšno palico? Tisto, »s katero udariš tiste ljudi, ki si drznejo kakorkoli nasprotovati. To je popolnoma izmišljen problem, ki ne obstaja nikjer. Homoseksualci so svete krave.«

Pričakovano so zanj »kristjani najbolj diskriminirana skupina, ne homoseksualci. So najbolj zaščiteni skupina, ki jo lahko imate.« Ko se je pred leti Evropski parlament s svojo resolucijo odzval na poljsko uvajanje tako imenovanih »območij brez ideologije LGBT«, ki so jih razglasili v okoli 90 krajevnih enotah in kar obsega skoraj tretjino države, je Legutko je seveda nasprotoval in uporabil svojo palico: »Besedilo, ki ga je pripravil parlament, je absurdno in kaže, da je ta zbornica postala velik ideološki stroj, ki želi ustvariti novega človeka v EU, tudi za ceno kršenja zakonodaje in resnice.«

Po njegovem so lokalne oblasti zgolj branile družino, zavračale indoktrinacijo otrok brez soglasja staršev in vstop ideoloških uradnikov v šole, kjer otrokom govorijo nesmisle o spolni in spolni fluidnosti:

»Varovanje družine je njihova sveta pravica. Ta pravica jim ne sme biti odvzeta, ker ni nobene pravne ali moralne obveznosti, da bi v šole sprejeli katerega koli indoktrinatorja, tudi če ima ta indoktrinator močne podpornike v institucijah EU.«

Demoni povsod okoli nas

Nastop v Odmevih se je dotikal predvsem vsebine njegove knjige. Prav tiste, proti kateri so ob promociji na nekaterih znanstvenih ustanovah že protestirali profesorji in študentje, v Sloveniji pa je seveda zaželena vsaka nova indoktrinacija po meri domače desnice, ki marljivo pripravlja in širi svoj ideološki teren. Voditelj spornosti njegovih tez nikakor ni izpostavil, ampak se je topil od navdušenja.

Avtor v knjigi dobesedno zavrača liberalizem in demokracijo. Zanj sta zgolj variacija komunizma in oba moramo zavrniti. Še več, liberalna demokracija je nadaljevanje komunizma z drugimi sredstvi, oba nam vsiljujeta svoj sistem vrednot. Kakšna je sploh njegova pozicija, je nekakšen anarhist ali anarholiberalec? Nikakor ne, ampak očitno se v (liberalni) demokraciji počuti slabo, ker mu njena kultura vsiljuje sistem vrednot, kar ga spomni na komunizem. Rad bi bil homofob, pa ne sme biti. Rad bi preziral ženske, pa jih ne sme. Premalo možnosti za samoizražanje ima in to obžaluje.

Štihova dvorana v Cankarjevem domu ob njegovem nastopu ni bila preveč polna. Pogovor je vodil publicist Blaž Podobnik, obiskali pa so jo poljski veleposlanik v Sloveniji, Janez Janša in nekdanji notranji minister in trenutno vodja ljubljanskega odbora stranke SDS Aleš Hojs. V pogovoru se je Legutko čudil, zakaj na Poljskem in v EU vlada nekakšna obsedenost s »sovražnikom«, ki ga vidijo v tistih, ki odkrivajo »miselnih zločine«. Z njimi je meril na homofobijo, seksizem in antisemitizem.

Njemu se kakopak zdi, da je v demokraciji dovoljeno biti prav to, homofob, seksist in antisemit v besedah, saj lahko potem »razpravljaš o več vprašanjih in bolj raznolikih temah«, kar pa je zdaj nezaželeno in omejeno.

Cvetoča indoktrinacija

Res je, demokracija je očitno neka forma totalitarizma. In še dobro, da je. Vmes pa je slovenska RTV hiša postala bastijon promocije zadrte desne ideologije, kjer šteje vsaka minuta, ki mora biti v programu spretno izkoriščena. Jadranka Rebernik, Ksenija Koren, Martin Nahtigal, Luka Svetina in vsi ostali pomagači obvladajo svoj posel. In medtem [ko se Robert Golob nesmiselno izmika nastopom v programih nacionalke](#), neovirano cveti politična indoktrinacija z vsemi homofobnimi in antidemokratskimi elementi vred.

Da je le Trstenjakova zadovoljna.

Več:

[Janša bo spet onečastil Dan upora proti okupatorju](#)

[Slovenski premier z močnim glasom podprl domnevno vladavino prava na Poljskem](#)

[Janša in Pirkovič: igra moraliziranja o ugrabljeni RTV Slovenija](#)

V osrednjih poročilih TV Slovenija so zamolčali lastno stavko novinarjev

5. maj 2023

Da so na TV Slovenija v svojih osrednjih poročilih včeraj, torej četrtega aprila, zamolčali bistveno dogajanje v lastni hiši, da namreč da novinarke in novinarji javne radiotelevizije celodnevno stavkajo, je bila sramota vseh največjih sramot. Ki odpira vrsto vprašanj, predvsem o organizaciji prihodnjih protestnih shodov in akcij. Začelo se je prvim dnevnikom in nadaljevalo v osrednjem ob 19.00 uri. Pritlehnih političnih lakajev med novinarji in uredniki, ki so se vmes namnožili, so zgrabili priložnost in demonstrirali, kakšna naj bo politična propaganda po meri stranke SDS – bili so še veseli, da so jim stavkajoči odstopili medijski prostor, kjer lahko vse počnejo po mili volji. Torej tako, kot to počnejo na Nova24TV.

Niti ene besede o celodnevni novinarski stavki svojih kolegic in kolegov. Novinarji, kot so Nejc Krevs, Valentina Plaskan, Gašper Petovar, Igor Pirkovič in vsi drugi so vdano opravili svoj umazan posel in pljunili čez vse, za kar v novinarstvu gre. Posmehovali so se kolegicam in kolegom, ki so tisti dan stavkali. Kot začetni in kronski prispevek so, in to kar istega v prvem in osrednjem dnevniku, zavrteli nekakšno ekskluzivo: javljanje Gašperja Petovarja iz Bukarešte glede »sumljivega« bančnega računa predsednika vlade, ki ga je nekdo odprl v Romuniji. Morda res premier sam in je v tej zgodbi največ lagal, kar je sicer moralno zavržno dejanje. Zgodba, v kateri ni bilo niti enega novega elementa glede na vse, kar je že dolgo znano, zato je več kot očitno prispevek služil zgolj diskreditaciji.

In res smo lahko zvečer uganili že vnaprej, da bodo tudi Odmevi z Rosvito Pesek narejeni po isti izdajalski viži novinarskih podrepnikov in njihovih mizernih naročnikov. No, nekje v sredini oddaje so zmogli dva stavka v pojasnilo, brez grafike, kjer so pretežno navajali odziv nastavljenega vodstva. Bolje, da ne bi niti tega, saj so očitno to storili le za alibi pred očitki. Dokler imamo takšno gnilo novinarstvo, dokler ga ne izrežemo iz zdravega tkiva javne radiotelevizije, da se metastaze ne razrastejo, ne more biti drugače in bolje.

Popolnoma jasno je, da sta četrta prekinitev dela in shod stavkajočih bila neuspešna in da sta bila takšna predvsem zaradi notranjega razkola med zaposlenimi. V njem so se formirale tri skupine: aktivno stavkajoči, aktivno protistavkajoči, tako rekoč stavkokazi, in pretežna večina, ki s svojo pasivnostjo beži od dogajanja, bodisi z mižanjem in indifferenco bodisi gleda proč, hiti na bolniško in na ta način generira splošno zlo. Zdaj na nek način več ne velja, [da so lakaji jebena manjšina, kot je temu dejal Marcel Štefančič](#) in bil deležen huronskega zgražanja, sicer po krivici in

argumentacijsko izmaličeno. Ker so se namnožili zlahka prevzamejo večino funkcij in za silno zakrpajo informativni program, vsaj tuintam.

Ocene, da se razmere zaostrejejo, da pogajanja ne prinašajo napredka in podobno so bile pričakovane, če imamo v mislih končne cilje ugrabiteljev, torej politično nastavljenega vodstva in njihovih podreptnikov. Tak perfiden cilj je popolno uničenje ugleda javne radiotelevizije in celo njenega obstoja, če ne bo uspel prevzem, in je navzlic vsej mimikriji vpletenih znan že dobro leto.

Računati, da vodstvo RTV Slovenija misli resno in pomisliti, da ne izvaja pogajanj s figo v žepu, je že dolgo časa naivna gesta in temu spoznanju je potrebno prilagoditi vsako izvedbo stavke in stavkovnih zahtev. No, ena dobra plat razkritja orkestracije podreptnih novinarjev, kot smo jo videli včeraj, pa le obstaja: prikazali so prepričljivo generalko in plastično pokazali, kakšna bi bila videti RTVS po meri Trstenjakove, če bi jim načrti po vojaško vodenem političnem prevzemu medija uspeli.

Že od prvih Janševih vojn z mediji v mandatu 2004 do 2008 lahko spremljamo isto diagnozo dogajanja z enako osuplostjo: kako hitro se je del slovenskega novinarstva pripravljen podvreči škornju političnega vladarja in ga vdano lizati. Nič čudnega, če je Golob [spoznal svojo napako, vsaj tako ji pravi, ker ni ponudil svojega](#). Ne zato, ker bi želel, da ga ližejo, ampak ker se mu zdi, da bi lahko kot razsvetljeni vladar najbolj učinkovito depolitiziral javni servis. Kako, nam ni uspel razložiti.

Več:

[Golobova frustracija: da ni Svoboda prevzela RTV Slovenija, je bila napaka](#)

[Kdo so ugrabitelji RTV Slovenija?](#)

[Daleč smo prišli: na nacionalki več ne sme nastopiti niti predsednik vlade](#)

[Golobov »Ne čujem dobro« novinarju TV Slovenija](#)

[Stavka na RTV Slovenija ali novinarstvo na pogrebu](#)

[Igor E. Bergant je žalosten: o novinarjevih strategijah izmikanja](#)

[Igor E. Bergant ne verjame, da so spremembe na TV Slovenija motivirane politično](#)

[Marcela več ni](#)

Novo vodstvo RTV Slovenija mora izpeljati temeljito revizijo politične ugrabitve zavoda

29. maj 2023

Janez Janša ni dobro sprejel nestrpno pričakovane [odločitve Ustavnega sodišča o začasnem zadržanju](#) izvajanja dela novele zakona o RTV Slovenija, o čemer so sodniki razpravljali na desetih sejah. Zazdelo se mu je, da zanj ničvredno sodišče več ne obstaja, kar mu je pokroviteljsko in zelo otročje sugeriral kar v drugi osebi množine:

»V bistvu ne obstajate več. Lahko izbrišete profil. Zadošča profil [@vladaRS](#) [#državljanskavojna](#)«

Njegov twitter račun že dolga izpolnjuje dve zelo različni socialni funkciji. Po eni strani je nevarno orodje in orožje za širjenje strankarske propagande in psihoretorike sovraštva, ki ju še kar ne znamo ustaviti in sankcionirati. Z njima ne izgublja zelo veliko svojih privrženecv, jih tudi ne privabi, obstoječe pa v vsakem primeru radikalizira. Po drugi je uporaben skener, s katerim lahko zaznamo alarmantnost njegovega akutnega psihičnega stanja. Ciničen namig, da za odločitvijo stoji vlada, je zanj prepoznaven, prav tako pa ključnik, da je to začetek (ali nadaljevanje) državljanske vojne, s čimer je obseden zadnje tedne.

Repetitivnost namigov je skrajno zaskrbljujoča, kajti od lansiranja njegove nove psihoretorične igrčke o državljanski vojni ne neha s sicer zamolklim hujskanjem k njej, s čimer apelira na čustva svojih privrženecv, od teh pa nekateri med njimi [neposredno pozivajo k nabavi orožja](#).

Janez Janša
@JjansaSDS

V bistvu ne obstajate več. Lahko izbrišete profil. Zadošča profil [@vladaRS](#) [#državljanskavojna](#)

[Translate Tweet](#)

Ustavno sodišče Republike Slovenije @UstavnoSodisce · May 26

Sklep Ustavnega sodišča št. U-I-479/22 z dne 26. 5. 2023 [us-rs.si/sklep-o-preneh](#)

...

4:50 PM · May 26, 2023 · **18.8K** Views

Olajšanje z rezervo

Če pomislimo, da je odločitev bila sprejeta v skoraj neregularnih razmerah in samo za en glas, tako rekoč po pomoti, se tudi olajšanje, ki ga prinaša, nujno sme razumeti z velikim pridržkom. Gotovo je trenutna rešitev za javno radiotelevizijo razbremenjujoča, kajti najpozneje sedem dni po objavi sklepa v Uradnem listu se mora konstituirati novi svet RTV Slovenija, nato pa se pričakuje imenovanje novega vodstva in odstavitve obstoječega, na kar niti napovedana pritožba na Evropsko sodišče za človekove pravice ne bo imela posebnega vpliva.

Toda razbremenitve ne bo za prihodnost Ustavnega sodišča: tako kot je zdaj spolitiziran javni servis, ki ga je ugrabila klika političnih podanikov v navezi s svojimi botri, je tudi ono samo. In vsa kalvarija prihodnjega pričakovanja, kako se bodo sodniki odločili v tem ali onem primeru, preštevanje janšistov in nejanšistov na njem, dokazuje trenutno dramatičnost stanja, v katerega smo kot država zabredli; kakor da bi se težava politizacije mehanično zgolj prenesla na Ustanovno sodišče, kjer je najmanj enako usodna za vse prihodnje in sedanje primere. Tam bo kar ostala in vztrajala še naprej, povzročala pa številne glavobole!

Bitka za prvoborstvo

S svojimi predlogi sodnikov je k razmeram najbolj prispeval eks predsednik republike Borut Pahor, vmes pa so se mu novinarji oddolževali z nekritično promocijo. Trenutno morda celo nepričakovano olajšanje je zaradi odločitve med novinarji bilo sprejeto z navdušenjem; nekateri stavkajoči novinarji so pohiteli in se razglasili za prvorce, visoko dvignili zastave in se pridušali, da so med najbolj zaslužnimi za uspeh, čeprav so med njimi [takšni, ki politizacije sploh opazili niso](#), spet drugi pa so pred leti na povabilo Jožeta Možine prišli na javni servis kar z Demokracije. A podeljevanje zlatih značk za zasluge bo najbolje prepustiti kar kolektivu samemu, da o tem odloča, pomembno je vse drugo.

Med ukrepi, ki morajo nujno slediti, če ne želimo ponovitve že videnega, pri čemer ne gre pozabiti, da je Janša močno obvladoval nacionalko že v mandatu 2004 do 2008, je zagotovo izvedba temeljite revizije programskega, kadrovskega in finančnega delovanja ugrabiteljev po letu 2020 in vse do danes. Takšno zavezo in dolžnost bo imelo novo vodstvo do zaposlenih v svoji hiši, ki je žal ostajalo razklano in neenotno v svojem stavkovnem boju, pa tudi do javnosti in plačnikov servisa, zmedenih ob spremljanju dogajanja, tudi do mere, da so številni obrnili hrbet programom Televizije Slovenija in se preselili drugam.

Gregor Drnovšek

1 d · 🌐

Brez kakrsnegakoli pripenjanja zaslug, ampak tole je ekipa, ki je ze jeseni 2021 zacela z borbo in ze na prvem sestanku s takratnim direktorjem TVS Valetinom Arehom in generalnim direktorjem Andrejem Grahom Whatmoughom branila ukinjene oddaje, zgresen PPN in opozarjala na politicen in kadrovski prevzem TVja... Zelo neposreden dialog, ko smo vsi stali en za drugim. V tej ekipi, seveda zgolj na fotografiji, manjkajo se vsaj [Jan Novak](#) in [Žiga Bonča](#), Tadeja Anzlovar ... Z [Marta Razborssek](#) [Ksenija Horvat](#) [Masa T. Hladen](#) [Igor Evgen Bergant](#) Zadeva je nato presla v gibanje, kjer smo vsi, res vecinsko in ne zgolj v nekaj deset, stali drug za drugim! 🙌🙌🙌

Ekipa prvoborcev se po odločitvi US fotografira

Kaj storiti z eksekutorji?

Ne samo, da smemo pričakovati vrnitev [ukinjenih oddaj, začevši s Studiom City](#), ter ukinjanje neposrečenih novih, [kot je Arena](#), pa temeljito prestrukturacijo drugega programa, nove razmere bodo najboljša priložnost in celo nuja za prevetritev situacije. Javnost gotovo najbolj zanima, kaj se bo zgodilo s kadri, kot so Andrej Grah Whatmough, Vesna Zadavec, Jadranka Rebernik, Rajko Gerič, Valentin Areh, Uroš Urbanija, Ksenija Koren, Jože Možina, Igor Pirkovič, Vida Petrovčič, Luka Svetina, Valentina Plaskan, Nejc Krevs, Ana Gajič, Jaka Elikan, Gašper Petovar, Martin Nahtigal, Marko Milenković, Boštjan Veselič, Florjan Zupan, če omenim le prvorce na liniji, ki so neumorno izpolnjevali naloge in se novinarsko diskreditirali. Pozabiti ne gre niti na nadzornike na čelu z Borutom Rončevićem, ki jih Golobova vlada ni želela odpoklicati, ali na [novo varuhinjo Marico Uršič Zupan](#).

Domnevati je, da večine naštetih ne bodo ravno mogli odpustiti, lahko pa jim vzamejo položaje, funkcije in oddaje na podlagi temeljitega pregleda dela in analize programske sheme. Če bi imeli kaj ponosa, bi sami odkorakali na Nova24TV in tam nadaljevali svojo bleščečo kariero v stilu, ki pripada propagandnim medijem – končno so njihovi izdelki na Janševo televizijo včasih tudi karseda spominjali. Najbolj bi se morali bati polovičnih rešitev, pometanja pod preprogo in izrekanja [novinarskih dobrodošlic Luki Svetini](#), kar smo vse žal že doživeli.

Pričakujemo lahko, da se bodo številni med njimi ob pomoči svojih političnih botrov pridušali, da jim zdaj grozijo, da se jim dogaja neskončna krivica in poskušali na vse mogoče načine igrati na psihoprogandno karto žrtve (*victim playing*), vodstvo pa bo verjetno v zadnjih dnevih izvedlo še zadnje nove zaposlitve ali prekvalificiralo nekatere pogodbe, da eksekutorjem zagotovo čim boljše pogoje za preživetje.

Kaj bi morala pokazati revizija?

Posebna revizija političnega prevzema javnega servisa na kadrovskem, finančnem in uredniškem področju bi morala imeti za svoj osrednji cilj depolitizacijo in institucionalno neodvisnost, zato mora novo vodstvo zagovarjati strogo ločnico med političnimi strankami in medijem. Odpraviti mora možnost političnih intervencij v uredniške odločitve, poročanje in objavljene vsebine, za kar smemo upati, da je v podlagi novega Zakona o RTV Slovenija. Omenjeno velja tudi za obstoječo oblast, saj si ne moremo želeti kadrov, ki bi bili pod vplivom Golobove ali katere druge vlade. Nujno potrebna je prenova Pravilnika o poklicnih standardih, kajti trenutni dokument pod naslovom »Poklicna merila in načela novinarske etike v programih RTV Slovenija«, ki nosi letnico 2000, je povozil čas in ni več dobra podlaga za definiranje pristranosti novinarskega dela.

Uredništva bodo morali biti na novo konstituirana na način, da bodo odstranjeni vsi politični vplivi, potrebna bo vrnitev k standardom novinarske etike, objektivnosti, odgovornosti in nepristranosti. V času politične ugrabitve smo lahko gledali oddaje, ki so bile popolnoma neuravnotežene že po izboru gostov, nenadoma pa krogov Janeza Janše to niti malo ni motilo, čeprav je zahteva po uravnoteženju njihova stara manipulativna mantra.

Nekateri voditelji so s svojimi vabili nekompetentnim, moralno spornim ali povsem nestrokovnim gostom popolnoma pomendrali avtoritativnost razprav in kvaliteto izraženih mnenj, spet drugi so se znašli in na veliko vabili k sebi komentatorje, ki so zgolj navidezno levo usmerjeni ali so bili v preteklosti politično škodljivi (Igor Lukšič, Miro Cerar...), da bi prikrili začetno neuravnoteženost.

Od tega, ali bo obsežna revizija izpeljana, je odvisna uspešnost finančne, kadrovske in programske prenove, predvsem pa se bo z njo minimizirala možnost, da se zgodba

neznosnih političnih prevzemov s katere koli že strani ne ponovi. Ob predpostavki, da zakon tovrstnih zlorab ne bo več dopuščal, bi morala revizija delovati kot kažipot in svarilo za prihodnje. Sleherno pometanje pod preprogo, polovičarske rešitve in sprenevedanje utegnejo postati voda na mlin možni ponovitvi že videnih scen – takšnih, ki so za mnoge vpletene in nevpletene postale ena sama nočna mora v ulici Kolodvorski.

Če temeljite revizije in analize političnega prevzema, ki jima bo sledil sprejem ukrepov, na koncu ne bo, se bo zgodilo, kar se običajno dogaja pri nepozdravljeni bolezni: kmalu se lahko ponovi, in to v še hujši obliki.

Generalno vodstvo se poslavlja: Vida Petrovčič maha v pozdrav

4. junij 2023

Zdaj gre čisto zares, igre je konec. [Generalno vodstvo RTV Slovenija](#) se po odločitvi Ustavnega sodišča poslavlja, [ker se politična ugrabitev nacionalke](#), sramoten dogodek brez primere v zgodovini domačih medijev, groba politična intervencija v javno radiotelevizijo v posmeh evropski demokraciji, zelo verjetno bliža zadnji epizodi. Toda *grand finale* mora biti vaja v slogu, zato bodo lojalni uredniški in novinarski kadri iz ljubezni do vodstva opravili še neprekosljivi intervju s prvim med njimi, dirigentom projekta političnega prevzema hiše. Za piko na i.

Nenavadna ura sklica seje

Časovna izbira je simbolična in hkrati izsiljena: veliki nedeljski pogovor z Andrejem Grahom Whatmoughom bo v najbolj gledanem terminu, le dan pred odločilno sklicano sejo novega Sveta RTV Slovenija, ki jo je generalno vodstvo določilo za ponedeljek, 5. junija, ob nenavadni 18. uri zvečer. Te so bile zadnja leta vedno ob 15. uri, toda kaj, ko jo je intervjuvanec sklical na zadnji možni dan in tako rekoč ob zadnji možni minuti, iz česar lahko malo divje sklepamo, da se nekdo trudi, da se seja v ponedeljek ne bi končala.

Oddaja bo tako rekoč *hommage* prvemu med ugrabitelji in njegovo nadaljnjo poklicno kariero bo zanimivo spremljati. Iz napovednika že lahko slutimo, da bo Vida Petrovčič, malce presenetljivo namesto Jožeta Možine, poskrbela za panegirični spomenik človeku, ki bo morda že naslednji dan na veliko olajšanje novinarskega kolektiva začel pakirati kufre. V sporedu so objavili skoraj ganljivo najavo, polno sočutja do generalnega in nesramne manipulativnosti glede dejstev:

»38-letni univerzitetni diplomirani pravnik, ki je otroštvo preživel v Veliki Britaniji, je bil zadnji dve leti generalni direktor RTV Slovenija, še prej pa šest let član njenega nadzornega sveta. Z neutemeljenimi očitki, da ni izpolnjeval pogojev za to delovno mesto in da ga je zasedel nezakonito, je bila zoper njega izpeljana ena bolj umazanih medijskih kampanj v Sloveniji. Kako kot pravnik komentira odločitev Ustavnega sodišča RS? Kdo je in kako razmišlja Andrej Grah Whatmough? Tokrat ga v oddaji Intervju gosti Vida Petrovčič.«

Četrtek
1. 6. 2023: 16:35
Osveženo:
15 ur, 28 minut

Grah Whatmough sklical prvo sejo novega sveta RTV Slovenija

Avtorji: K. M., STA

4,02

TERMOMETER

Foto: Ana Kovač

Seja bo v ponedeljek, 5. junija 2023, ob 18. uri v sejni sobi 52/V na Kolodvorski 2, Ljubljana.

Programski svet >

Sklici sej PS

Sklic 1. redne seje, 16. 2. 2022 ob 15.00 uri

Sklic 34. redne seje, 22. 1. 2022 ob 15.00 uri

Sklic 33. redne seje, 20. 12. 2021 ob 15.00 uri

Obvestilo o nadaljevanju 32. redne seje, 6. 12. 2021 ob 15.00 uri

Sklic 32. redne seje, 29. 11. 2021 ob 15.00 uri

Sklic 31. redne seje, 18. 10. 2021 ob 15.00 uri

Ponovni sklic 4. izredne seje, 30. 8. 2021 ob 15.00 uri

Sklic 4. izredne seje, 16. 8. 2021 ob 15.00 uri

Sklic 29. redne seje, 21. 6. 2021 ob 15.00 uri

Obvestilo o nadaljevanju 28. redne seje, 31. 5. 2021 ob 15.00 uri

Sklic 28. redne seje, 17. 5. 2021 ob 15.00 uri

Obvestilo o nadaljevanju 27. redne seje, 15. 3. 2021 ob 15.00 uri

Sklic 27. redne seje, 8. 3. 2021 ob 15.00 uri

Sklic 26. redne seje, 25. 1. 2021 ob 15.00 uri

Sklic 25. redne seje, 14. 12. 2020 ob 15.00 uri

Sklic 24. redne seje, 30. 11. 2020 ob 15.00 uri

Sklic 23. redne seje, 23. 11. 2020 ob 15.00 uri

Siolov zapis o sklicu seje ob 18.00 uri in dosednji sklici sej (vir: rtvslo.si)

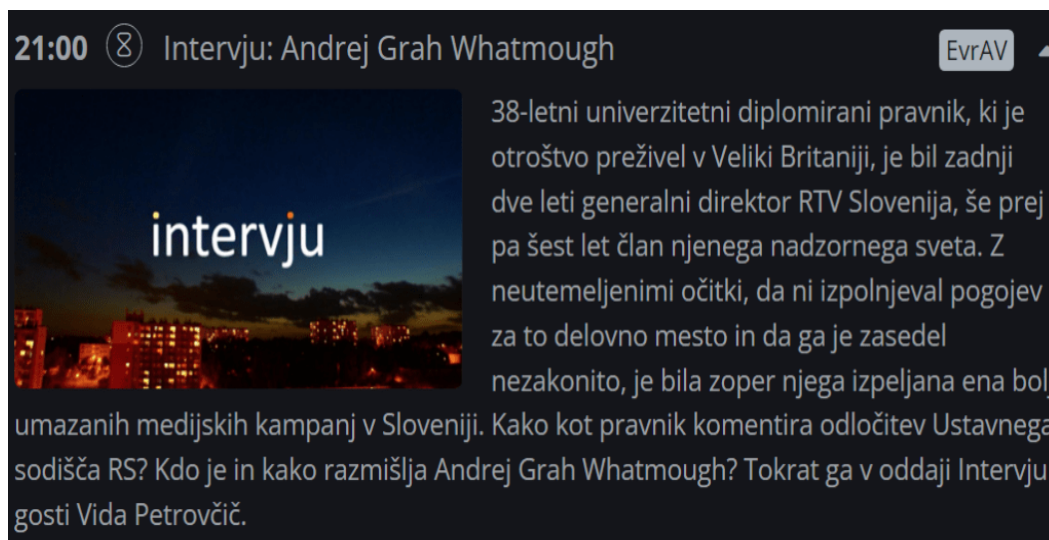
Nespodoben poklon šefu

Naj spomnim, da je Grah Whatmough ni izpolnjeval pogojev, zato ga je programski svet lani vnovič imenoval za generalnega direktorja. Zakaj? Ker je v začetku lanskega leta programskemu svetu dal pobudo za nov razpis, čeprav je imel še veljavni mandat, pri čemer so spremenili razpisne pogoje in niso več zahtevali najmanj treh let izkušenj z organizacijo in vodenjem večjih organizacijskih sistemov.

Po noveli zakona o RTVS in odločitvi ustavnega sodišča o začasnem zadržanju izvajanja dela novele zakona o RTVS je bil nato primoran voditi zavod kot vršilec dolžnosti. Zato ne drži trditev v napovedniku, da so bili očitki o neizpolnjevanju pogojev, ker da nima izkušenj, neutemeljeni. Kot je zapisal nekdanji generalni direktor RTVS Igor Kadunc, ki je sprožil spor, je Višje sodišče »ugotovilo, da ni imel enega dneva izkušenj z vodenjem in organiziranjem velikih sistemov. To redno in vedno Andrej Grah Whatmough zamolči.« Povedano je grda laž.

Popolnoma pristranska je tudi ocena, da je bila proti njemu izpeljana »ena bolj umazanih medijskih kampanj v Sloveniji«. Prav nasprotno je dolžnost kritične javnosti, da opozarja na grobo, sicer dobro dokumentirano politizacijo javnega zavoda, propagandno programsko shemo, profesionalne kikse, finančne kolobocije in

nedopustno sprego med politiko in novinarji. Igranje na karto žrtve (*victim playing*) je sicer klasična psihopropagandna drža tistih, ki so politizacijo izpeljali.

Napovednik iz sporeda: generalno vodstvo je predstavljeno kot ultimativna žrtev

General in njegova paznica

»Tole bo pa nemara vrhunec vrhuncev izjemnosti neke evropske nacionalne! TV. General in njegova paznica bosta ugotavljala neutemeljene očitke izjemnemu vodji, zapisane v pravnomočni sodbi. Epsko, to je treba gledat pod mus!« je najavo oddaje komentirala novinarka RTV Slovenija Eugenija Carl. Nesporno tista oseba, ki je ob politični ugrabitvi brez dlake na jeziku sproti beležila dogajanje in pri tem kazala pogum, ki ga mnogi njeni kolegi in kolegice niso premogli.

Sicer bo ponedeljkova seja sveta zavoda zagotovo napeta. V njem sedi po novem le 17 članic in članov, od katerih jih je šest članov iz vrst predstavnikov zaposlenih, 11 članov pa predstavnikov javnosti. Javni zavod bo po novem zakonu upravljala štiričlanska uprava, o kateri bo odločal Svet, uvaja se tudi petčlanski finančni odbor kot posvetovalno telo. Izbira uprave bo nesporno sprožila burne reakcije in ni nobenega dvoma, da bodo sledili številni poskusi kompromitacije članov sveta in izbranih kadrov.

Pirkovičeva Arena dokazuje, da je na RTV Slovenija še vse po starem

20. junij 2023

Čeprav je nov Svet RTV Slovenija začel delovati, vodi ga Goran Forbici, se to ne pozna v ničemer v programski shemi našega daleč največjega in najpomembnejšega medijskega javnega servisa. Vse je še naprej po starem, program je še vedno spolitiziran in zmanipuliran.

Odgovor na tak očitek bo najbrž, da je potrebno potrpeti še mesec ali dva. In najbrž tudi bomo, hoteli ali ne. Po svoje je stanje razumljivo, ker mora Svet RTV Slovenija šele poskrbeti za konstituiranje štiričlanske uprave in zaenkrat je pripravil razpis zanjo, razen tega ni v njegovi neposredni pristojnosti, da bi se vpletal v sam program.

Kdo je fašist?

Toda slab občutek ostaja, sploh če si plačnik RTV prispevka ogleda katerega od osrednjih TV Dnevnikov ali, boggedaj, [zadnjo Pirkovičevo oddajo Arena](#). Povedano preprosto: ekipe političnih novinarjev in urednikov na svoji misiji delujejo nemoteno naprej, kakor da se novi Svet RTV ne bi konstituiral in se nič ni spremenilo, zato se politično pristranske, navijaške in propagandne operacije brez ustavitve nadaljujejo. Morda celo huje ob vednosti, da se jim čas vendarle izteka.

Tokratna oddaja Arena je bila znova tako rekoč avtorsko obarvana, govorila je predvsem o fašizmu. Pirkoviča je zmotila aktualna odločitev sodišča, ker je Luka Mesec za prvaka že ukinjene ekstremistične nacionalne stranke Bernarda Brščiča javno izjavil, da je fašist, a bil oproščen. Zato je v oddajo vpeljal nekakšno polemiko s sodiščem, pa tudi s politiki, kar je bilo mogoče razbrati že iz napovednika oddaje:

»Bernard Brščič je fašist, tako pravi Luka Mesec. To ni desničarska politika, to je fašizem, pravi Robert Golob. Janez je fašist, je dejal Jaša Jenull. Janez Markeš pa, da je shod Pavla Rutarja manifestacija v slogu Benita Mussolinija. Kdo je torej fašist?«

Nič uravnoteženosti

Potem je s pomočjo arhivov svoje hiše selektivno nizal posnetke starih izjav, v katerih je kdo iz njemu neljubih političnih opcij uporabil po njegovem prekrepeke besede, po možnosti ravno o fašizmu. Med drugim si je privoščil tudi Svetlano Makarovič. Sebi

ljubih političnih opcij ni niti poskušal omeniti in še manj kritizirati, čeprav svojo psihoretoriko dobesedno gradijo na sovraštvu.

Na koncu nam je privoščil, spet daleč od sleherne uravnoteženosti, dva gosta, ki sta izustila natančno tisto, kar se je od njiju pričakovalo: Ernesta Petriča in Janeza Šušteršiča. Ker je oddaja hitro zajadrala v čiste ideološke vode, kjer so se vsi trije čudili hipokriziji levoliberalne levice ali vsaj nečesa, kar sami dojemajo pod tem pojmom, predvsem pa kritiki na račun aktualne vlade, je ob izjavah obeh povabljenih lahko voditelj vidno cvetel. Razumljivo, vsakič sta izustila natančno tisto, kar je predvidel in kar mu je ugajalo. Moralna poanta je bila ves čas zgolj ena: tisti, ki licitirajo fašiste, so sami fašisti. In tudi če niso, grozljivo diskreditirajo svoje politične oponente.

Pirkovič med svojo avtorsko oddajo, kjer si daje duška: tokrat o fašizmu

Programska revizija

Resnici na ljubo Pirkovič večkrat v studio vabi širše, toda vedno znova v kamero zrecitira seznam vseh, ki so ga zavrnil. Tokrat so ga v kabinetu predsednika vlade, ker je snubil Niko Kovač, vodjo Strateškega sveta za preprečevanje sovražnega govora. »Škoda, pa tako veliko nastopa,« je v svojem slogu cinično komentiral njeno zavrnitev, kar ni bilo presenečenje za nekoga, ki tudi sicer ne nadzira svojih neslanih pripomb in komentarjev.

Ni dvoma, da je programska shema v zadnjih dveh letih od ugrabitve javne radiotelevizije navrgla vrsto kršitev programskih standardov in etičnih načel. Bati bi se moral, da jih nihče ni popisal. In ravno zato je nujno, da to stori novo vodstvo; [kot sem](#)

[že predlagal](#), bo moralo izpeljati programsko, finančno in kadrovske revizije dogajanja po politični ugrabitvi javnega servisa in ustrezno ovrednotiti stanje. Da se zgodba več ne ponovi. Brez tega ne bo korakov v pravo smer.

Po ogledu kakšnega od osrednjih dnevnikov ali oddaj, kot je Arena, bi pričakovali tudi, da novinarski aktivisti in novinarski sindikati RTV Slovenija spišejo temu podobno poročilo in popišejo vse kršitve in kršitelje. Tovrstno dokumentiranje in revizija bosta ključnega pomena za zagotovitev neodvisnosti medija, pa tudi za obnovitev zaupanja v hišo.

Ne bo dovolj zgolj nov Zakon o RTV Slovenija, poročilo novinarskega aktiva mora prispevati k prepoznavanju vzrokov, ki so pripeljali do prevzema servisa, da se prepreči tovrsten vpliv v prihodnje in jasno definira nepravilnosti in našteje vse tiste, ki so brutalno paktirali s političnimi strankami. Končno bi to morala biti podlaga za ustrezne ukrepe v skladu s poklicnimi standardi novinarskega dela. Pri tem se aktiv ne more kar opreti na delo varuhinje pravic gledalcev in poslušalcev, saj je sama že nekajkrat dokazala svojo pristranskost.

Več:

[Novo vodstvo RTV Slovenija mora izpeljati temeljito revizijo politične ugrabitve zavoda](#)

[Brščič vs. Mesec: kdo je fašist, kdo multipedromarksist in kdo krade otroke](#)

[Nevarna ljubezenska razmerja: za oblast so postfašisti v javnem interesu](#)

Arena o policiji in Kučanu, ki družno preganjata Možino

5. september 2023

Kako razumeti situacijo na javni radioteleviziji zadnjih dveh let in kako jo interpretirati v tem prelomnem hipu? Odgovor že poznamo: naš najpomembnejši servis je bil, zelo preprosto, ves ta čas politično ugrabljen, kar moramo razumeti v ožjem in tudi v strankarskem smislu. Zgodilo se je brutalno in tokrat vsem na očeh s pomočjo novinarskih, uredniških in drugih pomagačev, brez katerih se ne bi moglo.

Novinarsko lakajstvo se je znova pokazalo v svojem zanikrnem blišču in demonstriralo, da je pri nas še kako živo, ker je spona med političnimi strankami in novinarstvom čvrsta. Ne, tu ne gre za to, ali lahko imajo novinarji svoja politična prepričanja, kar je običajna redukcija v argumentaciji tistih, ki stanje dopuščajo, ampak za nekaj drugega - aktivno pomagaštvo. Še huje, po svoje se je ponovila zgodba med leti 2005 do 2008, ko je isto hišo kadrovsko in programsko že obvladoval Janez Janša s svojimi strankarskimi podrepniki, njegov poslanec Branko Grims pa je celo spisal besedilo zakona o RTV Slovenija.

Zakaj dopuščajo anomalije?

Toda že nekaj tednov je situacija drugačna: nov zakon je v veljavi, delo je nastopila nova uprava z Zvezdanom Martićem, ki bo morala depolitizirati lastno hišo, v funkciji je nov Svet RTV Slovenija, vodi ga Goran Forbici. Dogajajo se kadrovske menjave in še več jih verjetno bo, toda na programski shemi informativnega programa se to ne pozna dovolj. Gledalke in gledalci TV Slovenija tega ne čutijo dovolj in spleča se ogledati zadnji primer.

[Pirkovičeva zadnja Arena](#), ki terminsko tako rekoč nadomešča Studio City, je bila še ena komična prezentacija politično navijaške oddaje z »izbranimi gosti«, kjer se je tokrat pod tendencioznim naslovom »Kaj bo še dovoljeno reči?« vse vrtelo okoli domnevno ogrožene svobode govora pod novo Golobovo koalicijo.

Pustimo ob strani že tisočkrat ugotovljena dejstva, da javni servis ob takšnem informativnem sporedu na las spominja na Janševo paradno Nova24TV. Težave so zdaj res že čisto groteskne: zakaj novo vodstvo dopušča takšne anomalije? Čemu jih tolerira? Ponavljajoči se argument, da se odvija labodji spev janšističnega novinarstva, da moramo počakati še teden, dva ali tri, sploh če smo čakali dve leti, res ne more biti dober. Čakati, da se nekemu izteče čas?

Moj predlog je zelo enostaven: mar ne bi novo vodstvo, uprava in svet morali zelo otipljivo reagirati in pokazati, kaj počnejo narobe novinarski lakaji in s tem zaščititi avtonomijo in ugled svojega zavoda? Zakaj ni nobenih javnih stališč, v katerih bi se od takšnih oddaj vsaj distancirali, če so že spuščene v realizacijo? Mogoče upajo, da nihče ne gleda njihovega programa, kot se zaklinjajo številni, ki so prešaltali na druge televizije? Mar ne obstaja institut varuha? Se nihče ne želi ukvarjati z varovanjem profesionalnih in etičnih standardov na javnem servisu? Ni ravno pasivnost način, s katerim se najbolj pritrjuje za pesimizem skritim zgrešenim prognozam, da se v hiši zgolj odvija menjava političnih ekip, kjer bodo ene zamenjali drugi – ocena, ki je čisto zgrešena? Si vse to plačniki prispevka zaslužimo?

Kučan o Pirkoviču

Voditelj Pirkovič je, če odmislimo njegove karitativne ambicije pomoči ljudem v stiski, ki po njegovi presoji tvorijo poseben element sicer žanrsko zelo hibridne oddaje, tokrat stavil predvsem na dva gosta: Jožeta Možino in Žigo Turka. Začuda v studio ni povabil Uroša Urbanije.

Potem je po stari navadi soliral s svojimi osebnimi mnenji, storil vrsto profesionalnih kiksov, med drugim polemiziral s tistimi, ki govorijo o njem in nam kazal njihove izjave o sebi. Na ta način je med drugim odprl polemiko s prafiguro demoničnega sovražnika v očeh svojega političnega idola Janeza Janše. Kar nenadoma smo lahko gledali besedilo, ki ga je spisala Špela Furlan, tajnica nekdanjega predsednika republike in ga je voditelj povzel v naslednjo legendarno izjavo:

»Milan Kučan pravi, da sem se odpovedal novinarskim standardom.«

Murgle pošljejo policijo

O tem, kakšen status ima Pirkovičeva Arena v depolitizacijski fazi, [sem že pisal](#). Da bi omenjeni podkrepil konspirativni diskurz o demonični figuri, o kateri so v stranki SDS spletli že vse možne bajke, je nadaljeval s prispevkom, v katerem nam Jože Možina pojasni, da se mu Kučan maščuje in nanj pošilja policijo. Zgodba je taka: ker je v zadnjem intervjuju gostil pisatelja Ivana Sivca in je ta hitel razlagat, kako so Kučanu ob nastopu v neki oddaji desetletja nazaj vnaprej poslali vprašanja, da je lahko v radijskem studiu lažje odgovarjal, se mu je moral zameriti. Dokaz: nekaj dni nazaj je doživel obisk policije, in to v RTV hiši na Kolodvorski. Pirkovič je tako napletel vzročno povezavo:

»Jožeta Možino, ki je voditelj oddaje, je iskala policija. Iskala ga je kot urednika oddaje Intervju.«

Nato je pred kamero nastopil njegov sodrug istih političnih prepričanj in nam povedal, da mu ni znano, zakaj so ga obiskali, »je pa res, da so se na družbenih omrežjih in med

poznavalci razširili govornice, da je to povezano z intervjujem s pisateljem Sivcem«. Smo prav slišali? Potem je še napletel, da je to povezano z omembo Kučana, ki se »je vznemiril« in je prihod policije posledica intervjuja.

S tem je bila začrtana smer enourne oddaje, ki jo je nato dopolnil še Žiga Turk, splošno znani strokovnjak za medije in svobodo govora. Povedano preprosto z besedami Možine: naša svoboda je ogrožena, »ta beloruski model je strašljiv, je neke vrste pritisk name« in gre za neke vrste zastraševanje, je hitel z grozo v očeh razlagati, sploh ker policija doslej še ni prihajala »v našo hišo«.

1 živo

rekorčnih 112 ton cigaret

1 uva Julja vnovič dvomestna cest prodaje avtomobilov v EU, v Sloveniji je prodaja sp...

1 uva Ohi dragi zagotovoški polni kati ponovi video tisti Satana

1 uva Razmere na slovenskih cestah ob 12. uri

1 uva Sodilče v Strasbourgu razsodi, da volilni sistem BiH spodbuja demokracijo

1 uva Na Koroškem prvič izbrani zvezni

Za uvod Igor Pirkovič je bil obveščen o odsotnosti Milana Kučana. Bilo bi torej korektno, če bi to pojasnil gledalcem, ko je Janša namigoval, da je Kučan izostal, zato da bi se izognil soočenju. V resnici Kučan vabila, ki ga je voditelj oddaje poslal meni, sploh ni prejel, ker je bil nedosegljiv. A Pirkovič je molčal.

V nadaljevanju se Pirkovič ni odzval na trditve J. Janše, češ da zaprta seja skupščine RS z dne 25. 6. 1991 nikoli ni bila javno predvajana zaradi stališč, ki jih je tam izrekel Milan Kučan. Janša o tem ni govoril prvič, zato bi voditelj lahko preveril dejstva in vedel, da je Kučanov takratni nastop že desetletja javno dostopen na uradnih arhivskih spletnih straneh predsednika oz. bivšega predsednika RS. S tem bi lahko soočil sogovornika in razbilni njegovo tezo o nekakšnem zarotniškem prikrižanju Kučanovih stališč. Predvsem pa bi, če bi govor poznal, svojega sogovornika lahko opozoril, da strelja na napačno tarčo. Tam izrečena stališča o povzemanju Slovenije z nekdanjimi republikami Jugoslavije namreč niso bila osebna stališča Milana Kučana, pač pa stališča politično pluralnega, kolektivnega predsedstva RS. To je tudi izrecno povedano. Janša manipulativno zamenja subjekt, predsedstvo zamenja s Kučanom, nepoznavalski voditelj pa zračudeno prikramva.

Igor Pirkovič je molčal tudi ob Janševih trditvah, da ima Kučan izredno penzijo in sicer približno

Moderator pogovora Igor Pirkovič je s svojim vodenjem oddaje dokazal, da ne pozna dejstev in kontekstov, ki bi ga profesionalno kvalificirali za tovrstne pogovore. S svojo držo se je odrekel novinarskim standardom, ki jih javnost pričakuje od javnega servisa.

Lučah jih primanjkuje

2 uva Obsepani gostici s Privetj! nimamo spretn, danesja za nekaj nove pa tudi ne

3 uva Ustni je Gregor Mali, ugrbeni znanstvenik s Kamnikskega inštituta

TVS Pravzaprav me ni začudilo, ko sem od urednice prejela zavrnitev za objavo popravka. Jadranka Rebernik brez vsake zadrege, kaj šele obžalovanja kategorično ugotavlja, da nisem ne zankala ne bistveno dopolnila povedanega, da širim problematiko, ipd. Nevednost novinarja je ne moti. Dejstva je ne zanimajo. Verodostojnost Televizije Slovenija in njenih novinarjev ji je deveta briga. Moji jo je popravek. Z zavrnitvijo popravka pa urednica ni zavnila moje pravice. Zavnila je pravico gledalcev do objektivne informiranosti.

Odgovor varuhinje pravic gledalcev še pričakujem.

Špela Furlan, Ljubljana

Grafika v oddaji Arena: Pirkovič polemizira s Kučanom

Vprašanje motiva obiska

Obisk policije pri Možini je očitno enigmatičen in vse ni črnobelo. Po eni strani je skrajno nenavadno, da mu ta ne bi povedala, čemu ga je obiskala, on pa ne, kaj je želela od njega slišati. Zakaj nam voditelj oddaje Intervju v kamere razlaga, kakšne govornice se širijo po družbenih omrežjih glede motiva obiska, saj bi policiste zagotovo lahko o tem vprašal sam, če mu že niso povedali?

»Domnevam, da so me želeli prestrašiti. In preko tega akta, ki je bil tako demonstrativen,« je razlagal Možina in se pridušal, da mu že nekaj dni policija ni pustila nobenega vabila in da ga potem več niso kontaktirali. »Videli bomo torej, kdo bo plačal ceno svobode in koliko je vredna,« je potem pomoraliziral Pirkovič.

Ustavimo se še malo pri obisku policije. Zagotovo je čudno, če ta vstopa v nekatere javne ustanove, na primer v Državni zbor, Univerzo ali tudi v RTV hišo. Pričakovali bi, da to počne le izjemoma. Kasneje je, kot smo lahko prebrali, v izjavi za Slovenske novice zanikala, da je šlo za »ustrahovanje, politične pritiske ali podobno, temveč zgolj za osnovno opravljanje policijskih nalog«. Možini je tudi očitala, da z objavo na twitterju sam vrši pritisk na policiste.

Tudi na tej točki se velja čuditi policijskem piarju: ne, objave na twitterju ne morejo šteti za pritisk, sploh pa ne takrat, ko nekdo pravi, da ga sam čuti. Namesto da bi nam vsaj okvirno povedali, zakaj so Možino poiskali in s tem zanikali klasične teorije zarot o Murglah, so zamudili priložnost. Razumemo sicer, da se mora tandem [Senad Jušić in Boštjan Poklukar ukvarjati s svojimi težavami](#) in slabim ugledom, za katerega skrbi kar sam, ampak tokrat je bila to še ena izgubljena priložnost, da bi policija pomirila konspirativne strasti. Tako pa bo obveljalo, da nad njima bdi murgelski penzionist.

Pirkovič in Žiga Turk, njegov strokovnjak za medije in svobodo govora, sicer znan po nestrpnih izjavah

Zakaj vodstvo ne reagira?

Naj se vrnem k svoji osnovni poanti. Pirkovičeva nova politična akcija v oddaji bi terjala odziv novega vodstva in obrambo poklicnih standardov. Za vsako takšno oddajo posebej in takoj. Osnovo za to dajejo že osrednja Poklicna merila in načela novinarske etike, ki veljajo za javni servis. V njih piše marsikaj o nedopustnosti poklicne pristranskosti, sploh politično obarvane. Med drugim zahtevajo, da je potrebno

novinarjem in urednikom, ki zlorablajo svoj poklic za širjenje lažnih ali prikrojenih informacij, »preprečiti delo«.

Dokument govori o tem, da se pri poslušalcih in gledalcih v ničemer ne sme ustvarjati občutka, »da so pristranski oziroma da je njihova profesionalna integriteta okrnjena.« No, mar Pirkovič in Možina ne počneta ravno tega, pa sploh nista edina? V merilih piše še, da morajo voditelji oddaj ohranjati svojo verodostojnost in se izogibati izražanju svojih osebnih stališč pri vodenju pogovorov ali okroglih miz in pristranskosti pri izbiri vprašanj. Pirkoviču to ne uspeha niti do te mere, da ne bi na koncu polemiziral s kritiki na svoj račun.

Končno bi v posamezni oddaji moral predstaviti najširši možen obseg stališč in mnenj o neki temi. Voditelj pa se nenehno izgovarja, da se ena stran ne odziva na vabila, s čimer legitimira vabila zgolj »svoji«. Z nepristransko držo novinarja/voditelja je treba poslušalcem in gledalcem omogočiti, da si o zadevi sami oblikujejo sodbo, ki bo temeljila na predstavljenih dejstvih, zahtevajo merila. Kot tudi, da novinarji, uredniki in drugi ustvarjalci radijskih in televizijskih programov s svojim javnim in političnim delovanjem ne smejo zlorabiti položaja v RTV Slovenija, škodovati natančnosti, nepristranskosti in verodostojnosti programov RTV Slovenija, ogrozati ugleda in dobrega imena posameznikov ali celotnega javnega zavoda ter zaupanja poslušalcev in gledalcev v vsebino programov.

Namesto da nova uprava in svet zgolj čakata, kdaj bosta nekatere voditelje in oddaje umaknila, bi se lahko gledalkam in gledalcem najmanj opravičila in povedala, kaj je z njimi narobe. S tem, ko molčita, dejansko nehote legitimirata in pritrjujeta.

Zakaj se nihče ne odziva na kršitve poklicnih meril? Javno pismo Svetu RTV Slovenija glede oddaje Arena

9. september 2023

Spoštovane članice in člani Sveta RTV Slovenija!

Nova uprava RTV Slovenija nam je 8. septembra 2023 v sporočilu za javnost pojasnila, da obstaja uredniška avtonomija in zato ne sme poseči v vsebine, ki nastajajo v programih RTV Slovenija. Ne sme se opredeliti do oddaje Arena, ki smo jo videli na prvem programu TV Slovenija 4. septembra letos; tej sem na svoji strani očital kršitve profesionalnih in novinarskih standardov. Takšnih in podobnih Aren ali prispevkov v informativnem programu, ki so temu podobni, smo se v zadnjih dveh letih nagledali. Ni bilo dovolj?

Na vas se obračam s predlogom in pripombo. To smem storiti po 16. členu Zakona o RTV Slovenija, ki v osmi točki pravi, da vaš svet »obravnavava pripombe in predloge gledalcev in poslušalcev programov RTV Slovenija«. Morda doslej takšna praksa ni bila zares pogosta in opravičujem se, če bom svojo pripombo in predlog pospremil z daljšim uvodom, ker se mi zdi bistven. Moje mnenje je namreč, da je uprava RTV Slovenija zamudila priložnost - ne za to, da bi posegla v programsko shemo, ampak ker ni sporočila, da so etična in poklicna načela v novinarstvu in v njeni lastni hiši nujen imperativ delovanja. Lahko bi dodala, da zavrača politično agitatorstvo. Zgolj to se je od nje pričakovalo. Ne, nič od tega niti na ravni principa ni želela zapisati. Izvedeli pa smo, da se je potrebno obrniti na varuha pravic gledalcev in poslušalcev, če komu kaj ne paše!

Ironično je novela zakona bila spisana, da bi dosegla »popoln umik strankarske politike iz RTV Slovenija«. Sprejemam, da se uprava ne more konkretno opredeljevati do nobenih ekscesnih oddaj, ki jih je proizvedla prejšnja politična garnitura urednikov in novinarjev. Ki še vedno zaseda svoja mesta in proizvaja tak program. Podoben odgovor bi, kot domnevam, sestavil tudi vaš svet, ki se zaenkrat ni odzval. Toda rad bi spomnil na naslednje: istega smo se naposlušali v času prejšnjega generalnega vodstva, ki ga je utelešal Andrej Grah Whatmough. Kadar je moral zaščititi svoje novinarje in urednike, ni okleval povedati: »Poudarjamo, da so urednik in novinarji pri svojem delu avtonomni in neodvisni.« Nazadnje marca letos. Se je kaj bistvenega spremenilo?

Kaj je s tem narobe? Ni težava v trditvi kot taki, vse je res. Težava je v praznem zakonskem formalizmu, ker zanj skrit odgovor ne more biti zadosten. Nova uprava javnega servisa, ki jo vodi Zvezdan Martić, verjetno stavi na našo potrpežljivost: počakajte še malo, da se bodo zadeve normalizirale. Do kdaj še in zakaj? Suhoparnost

odziva na očitke ob Pirkovičevi oddaji pomeni, da nima pripombe na poklicne standarde in med drugim na potencirano zgodbo, kako je policija iskala Jožeta Možino, polno insinujacij o maščevalnem pohodu nekdanjega predsednika republike Milana Kučana. Konstrukt, ki smo se jih v desetletjih politične propagande že nasitili. Kar je novega v zelo kratkem nepodpisanem sporočilu za javnost, je pok, da so policisti v hiši iskali odgovorno urednico, pristojno za oddajo Intervju. Se pravi, da potemtakem sploh niso iskali Možine?

Nova uprava se moti, če misli, da zadostuje zakonska formalnost. Zakaj pišem vam? Med drugim zato, ker slutim, da bi jo uporabil tudi svet. Ni dovolj reči, da so novinarji in uredniki avtonomni - člani uprave in sveta se ne morete pretvarjati, da ne gle Arene in drugih oddaj, ki kršijo profesionalne standarde. Ne morete se pretvarjati, da jih ni. Ne morete biti pišmevuhovski, sploh ne do plačnikov RTV prispevka. Ne morete kar molčati in pojasnjevati, da nič ni v vaši pristojnosti. Tudi če se pretvarjate, morate vedeti, kakšne so posledice. V tem smislu je bilo stališče uprave nezadostno.

Lahko bi preprosto povedala, da želi zaščititi novinarske standarde in poklicna načela. Lahko bi izrazila vsaj načelno mnenje. Tako pa se po črki zakona sklicuje le na institut varuha. Ne s predlogom, da ta kaj stori, ampak da gledalci, če jih kaj moti, »svoje pripombe ali predloge naslovijo neposredno na Varuhinjo pravic gledalcev in poslušalcev«. Mimogrede, mar ni to tista varuhinja, ki jo je nastavila prejšnja garnitura? Kaj točno nam torej svetujejo in kaj si lahko obetamo? Kaj si lahko obetamo od množice gledalcev, kar se je že dogajalo, ki bodo (strankarsko) organizirano podprle ali napadle tega ali onega novinarja? Bo varuh, kot se je tudi že dogajalo, preprosto preštel pohvale Pirkoviču, ki jih bo več kot pripomb, in potem razglasil zmagovalca?

Znašli smo se v nenavadni situaciji, ko je edini organ javnega zavoda, ki presoja kršitve poklicnih meril, dejansko zgolj varuh. Ostali o njem ne smejo imeti javnega mnenja v aktualni zadevi? Če je po črki zakona uprava odvezana od opredeljevanja glede poklicnih načel in velja podobno za svet, potem to pomeni, da razen poslušalcev, ki se lahko pritožijo varuhu, zanje nihče zares ne skrbi. In potem lahko Pirkovičeve Arene živijo še 100 let. Če ni druge možnosti, kot je skrivanje za navedeno črkobralstvo, potem glede na obstoječi zakon ugotavljam, da mora po 49. členu vaš svet najpozneje v 90 dneh po konstituiranju določiti programske standarde za programe RTV Slovenija in njihove programske zasnove. Vaša ustanovna seja je bila 5. junija letos. Ta rok je minil. Se boste držali črke zakona ali ne?

In zdaj k predlogom in pripombam, ki jih lahko podam v skladu z omenjenim členom zakona in za katere računam, da jih boste upoštevali. Moj prvi predlog se glasi, da spoštujte zakon o RTV Slovenija v navedenem 49. členu. Če smo že pri pravnem formalizmu glede poklicnih in programskih načel, bodite dosledni. Svet zahaja v kršitev zakona. Zelo tragikomično je gledati, če odgovorni na javni radioteleviziji nimajo stališča do oddaje Arena, ker ga menda po zakonu ne smejo imeti, hkrati pa niti niso sprejeli tovrstnih standardov, ki bi jih po zakonu morali.

Ob bolj ironičnem predlogu, ki jemlje zares črkobralstvo, prehajam še k vsebinski pripombi – lahko tudi predlogu. Ta je, da si na javnem servisu ne želim spremljati propagandističnih oddaj z jasnim političnim ciljem. In res nisem edini s takšno željo. Zakonska podlaga očitno pasivno prelaga bdenje nad poklicnimi merili predvsem na pleča gledalcev in poslušalcev, ki se lahko pritožijo ali pa ne. Če je naloga instituta varuha le v tem, da zbira pripombe in pritožbe, nato pa nanje odgovarja, Pravilnik o delovanju varuha pa predvideva samo še smernice, ki jih lahko (ali pa ne) poda za delo ustvarjalcev programskih vsebin, potem na javni radioteleviziji preprosto ni organa ali instance, ki bi lahko aktivno in takoj reagiral na programske ekscese. Uprava in svet bosta vsakič s prstom pokazala na varuha.

Pretekle izkušnje kažejo, da pride varuh(inja) do besede le na sejah sveta, pa še to redko in morda bolj ob predaji letnih ali mesečnih poročil. Varovanje etičnih in profesionalnih standardov je torej skrajno šibko in takšno, da prihaja prepozno in z zamudo, sprotnih ekscesov pa očitno ne uprava ne svet sploh ne smeta komentirati. Opisana sistemska anomalija pomeni slabo popotnico sledenju profesionalnim principom, kar se je v preteklosti že velikokrat pokazalo. Če ni principov, pa so vrata politizaciji vedno na stežaj odprta.

Na koncu bom konkreten: v oddaji Arena je po moje prišlo do kršitev poklicnih načel, ki jih predvidevajo osrednja Poklicna merila in načela novinarske etike. V njih piše marsikaj o nedopustnosti poklicne pristranskosti, sploh politično obarvane. Med drugim ta zahtevajo, da je potrebno novinarjem in urednikom, ki zlorabljajo svoj poklic za širjenje lažnih ali prikrojenih informacij, »preprečiti delo«. Smiselno bi bilo slišati, kaj o tem pravite vi.

Dokument nalaga, da se pri poslušalcih in gledalcih v ničemer ne sme ustvarjati občutka, »da so pristranski oziroma da je njihova profesionalna integriteta okrnjena.« No, mar nista Pirkovič in Jože Možina v omenjeni oddaji storila ravno to? V merilih piše še, da morajo voditelji oddaj ohranjati svojo verodostojnost in se izogibati izražanju svojih osebnih stališč pri vodenju pogovorov ali okroglih miz in pristranskosti pri izbiri vprašanj. Toda Pirkoviču to ni uspelo niti do te mere, da ne bi na koncu odkrito polemiziral s kritiki na svoj račun.

Končno bi v posamezni oddaji moral biti predstavljen najširši možen obseg stališč in mnenj o neki temi. Voditelj Pirkovič pa se nenehno izgovarja, da se ena stran ne odziva na vabila, s čimer legitimira vabila zgolj »svoji« strani, takšna pa je tudi njegova naracija. Z nepristransko držo novinarja/voditelja je treba poslušalcem in gledalcem omogočiti, da si o zadevi sami oblikujejo sodbo, ki bo temeljila na predstavljenih dejstvih, še zahtevajo merila. No, to se v Areni ni zgodilo. Podobno velja, da novinarji, uredniki in drugi ustvarjalci radijskih in televizijskih programov s svojim javnim in političnim delovanjem ne smejo zlorabiti položaja v RTV Slovenija, škodovati natančnosti, nepristranskosti in verodostojnosti programov RTV Slovenija, ogrozati ugleda in

dobrega imena posameznikov ali celotnega javnega zavoda ter zaupanja poslušalcev in gledalcev v vsebino programov.

Očitke tej oddaji sem deloma povzel po svojem komentarju, objavljenem pred dnevi (spodaj). Ker pa ima ta zapis status dopisa vam, svetnikom RTV Slovenija, saj sem presodil, da je situacija preresna in da so pojasnila uprave prešibka na način, kot sem doslej pojasnil, na podlagi 16. člena zakona o RTV Slovenija prosim, da svet obravnava to pismo kot pripombo in predlog gledalca. Da zavzame stališče do tega, ali se bo ob oddajah, kot je bila Arena, odzival ali se ne bo - in kako se bo. Če bo prisluhnil še moji večkrat izraženi pobudi in ob vseh drugih obljubljenih revizijah izpeljal tudi programsko revizijo za čas, ko je radiotelevizijo vodila politično nastavljena garnitura, da se bomo iz tega česa naučili za prihodnost, bo tudi to zanesljivo prispevalo k depolitizaciji hiše. Saj zanjo gre, kajne?

S spoštovanjem,

Boris Vežjak

Več:

[Arena o policiji in Kučanu, ki družno preganjata Možino](#)

[Pirkovičeva Arena dokazuje, da je na RTV Slovenija še vse po starem](#)

P.S.

Poslano Svetu RTV Slovenija dne 9. septembra 2023 na naslov:
programski.svet@rtvslo.si

Domnevni masaker na RTV Slovenija: Urbanija, Ruanda in retorika igranja žrtve

25. september 2023

»Vidim, da si bo skrajna levičarska aktivistka in predstavnica [@strankalevica](#) na [@RTV_Slovenija](#) [@PolonaFijavz](#) pripela zasluge za največji masaker v zgodovini demokratične Slovenije,« je zapisal Uroš Urbanija.

Po pričakovanju eksekutorji, ki so po naročilu izvedli politični desant na javno radiotelevizijo pod zimzeleno krinko njenega uravnoteževanja, kar je psihopropagandni trik, ki ga spremljamo že 20 let, že jezno sopihajo ob trenutnih zamenjavah nastavljenih kadrov. Taktika zrcalnega pripisa je preprosta: čim glasneje vpiti, da se odvija natanko tisto, kar so sami izvajali: politizacija javnega zavoda. Vpiti, da Svet RTV spominja na centralni komite severnokorejske partije, a je spominjal pred tem.

Uravnoteženost je bilo vedno priročen izgovor za očitke, politizacijo in končno omenjeni desant. Jadranka Rebernik je odstopila in sedaj, ko se je nova vršilka dolžnosti odgovorne urednice Polona Fijavž zahvalila voditeljema Luki Svetini in Valentini Plaskan, katerih pozicije so v hiši njuni sponzorji že prej zavarovali, je spet završalo. Dogaja se nov genocid, primerljiv s tistim v Ruandi, vpije zloglasni Urbanija.

A smo prav slišali – genocid? Pa se je zgodilo le to, da več ne bosta vodila Odmevov in Dnevnika, podobno kot Igor Pirkovič ne bo več privatiziral v oddaji Arena. Zaradi varno podpisanih pogodb je malo verjetno, da bi kdo od izvajalcev in uslužnih pomočnikov pri političnem prevzemu sploh izgubil službo, zato je takšno retorično napihovanje, s katerim želijo doseči maksimalne čustvene učinke pri javnosti, že skoraj komično.

Metanje v jamo, meč in kosa

Žal psihopropaganda igranja žrtve deluje tudi tedaj, ko je videti smešna. Če je pred časom ob kakšni kritiki proti sebi Pirkovič na podoben način uspel zapisati, [da se boji metanja v jamo](#), desnica že dolgo na vso moč evocira diskurz ogroženosti, češ da se »druga stran« pripravljala na državljansko vojno. [Janša omenja koso, ki maha na obe strani](#), Možina biblični meč, s katerim bodo vso pokončani, ki so prejeli zanj, Urbanija pa nič manj kot že omenjeni genocid in masaker. Eksplicitna retorika krvavega nasilja, povezana z RTV hišo, se potemtakem steka v širšo agendo, s katero nas še zlasti preparirajo zadnjega pol leta in več, in predpostavlja krvoločnega političnega sovražnika, ki ne izbira sredstev; vsak hip bo napadel naša življenja in telesa.

Ironično se k temu zateka prav Urbanija, ki je skoraj dve leti [držal v šahu Slovensko tiskovno agencijo kot šef Ukoma](#) in so ga kasneje nastavili še za direktorja TV Slovenija. Če govori o masakru in omenja Ruando, je to zgolj zato, ker se propagandistična retorika njegovih političnih botrov, ki jo tudi sam uporablja in s tem razkriva svoje gnezdo, močno koncentriira na igranje ultimativne žrtve ([victim playing](#)) kot priročno tehniko prepričevanja z vsemi superdramatičnimi vložki in asociacijami vred.

Jože Možina
@JozeMozina

Težko je gledat kako v revolucionarni maniri "padajo" odlični sodelavci le za to, ker niso po volji oblasti, čeprav prispevajo k nujni pluralnosti javne @RTV_Slovenija. Naj bo jasno kaj pravi sv. pismo:

"Vsi, ki primejo za meč, bodo z mečem pokončani" Mt.

In- PRIČEVALCI SO ZAKON!

[Translate post](#)

9:21 PM · Sep 22, 2023 · 15.6K Views

Jože Možina in Pričevalci: biblična retorika kroavega meča

Zakaj umik

Zakaj sta bila omenjena voditelja umaknjena, ne vemo natančno. Ne obstaja nič takšnega kot nujnost »lustracije«, ker je to povsem zgrešena predstava, ki so jo zajahali številni mainstream mediji. Ne gre za čistke, kar je še en vsiljeni narativ Trstenjakove, kajti

popolnoma nehigienično je legitimirati politično invazijo na javni servis s tem, da bi na tej poziciji ostala – na položaj voditeljev sta se zavihtela »preko vrste«, s skromnimi znanji in številnimi profesionalnimi hibami le po želji tistih, ki so ju tja zvalili.

Oba sta na igro politične instrumentalizacije pristala in o njej vsak dan prebirala kritične informacije, ki ju niso motile. Natančno sta vedela, da sta postala orodje, a jima ni bilo mar, kot sta sama posredno dajala vedeti v vseh intervjujih. Pri tem ni bistveno, ali sta gojila politična prepričanja in morda jih sploh ne – lahko jih, kar ni niti merodajno in noben od njiju se okoli tega ni izrekel. Če bi se, bi lažje govorili, da sta žrtev nekakšnega obračuna. Še več, s tem sta tudi pristala na politično apropiacijo in ju prav nič ne moti, kdo ju je povabil. Tudi v tem hipu se ne poskušata distancirati od političnih strank, ki ju jemljejo v bran.

Ampak če mora ostati edino merilo pri izbiri profesionalna naravnost novinarja, voditelja in urednika, potem to implicira upoštevanje dveh principov: po eni strani delovanja po kriteriju sposobnosti, znanj in kompetenc, pričakovanih za voditelje oddaj, po drugi strani pa tudi po kriteriju ohranjanja verodostojnosti v javnosti.

Svetina in Plaskan nista izpolnjevala najmanj enega, najbrž pa tudi obeh naštetih principov: javnost oba upravičeno povezuje s političnim narekom, ki ga je verjetno operativno zakuhal kar Urbanija, hkrati pa se je najmanj Svetina velikokrat v intervjujih kar sam opravičeval, da se mora v tej vlogi še marsičesa naučiti, s čimer je pošteno priznaval neusposobljenost in politično poreklo svoje nastavitve.

Vizualna odličnost

So pa množični mediji, in to sploh ne le Janševi, pohiteli z novicami o šokantnih čistkah, ki se trenutno odvijajo. Nekateri med njimi koreninijo v želji po senzaciji in je njihov motiv preprosto branost ali gledanost: novice o lustraciji se pač berejo bolje! Spet druge so posledica politične naravnosti medija ali novinarja. Propagandistična trobila želijo v Poloni Fijavž videti nekakšno »levo« verzijo Jadranke Rebernik, zato ji ponesrečeno oziroma še bolj tendenciozno atribuirajo povezave s stranko Levica, ki je sploh glavna tarča napadov.

Največja skušnjava je storiti napako in dogajanje interpretirati skozi delitve na »naše« in »vaše«. Lapsus storimo, če situacijo razumemo skozi vsegliharstvo – eni nastavljajo svoje, drugi pa te odstavljajo in nazaj nastavljajo svoje. Takšno ekvidistanciranje je natanko eden od rezultatov, ki ga želijo propagandisti doseči ob predpostavki, da so želeli javni servis zgolj pluralizirati. Po njihovem prej ni bilo politizacije, zdaj je. Ne, nobena resna medijska hiša, in javni servis je najpomembnejša ustanova te vrste v državi, si pač ne more privoščiti videza neposrednega strankarskega vpliva svojih najbolj izpostavljenih novinarjev.

Uroš Urbanija in Aleš Primc sta pohitela z nesramnimi *ad hominem* namigi, da se dogaja pogrom nad Plaskan zaradi njene »vizualne odličnosti« in ob vsem perfidnem igranju na karto žrtve genocida uporabila še karto lepote. S tem sta razkrila dvoje: naklonjenost temu, da se izbire vršijo po nekih novih, zelo trumpovskih kriterijih, hkrati pa še, da ju poganja seksizem in mačizem, saj da je Plaskan žrtev zavisti sedanjih odločevalcev in tako rekoč prevelike lepote, ki je drugi ne premorejo!

Kako kopirati Fox News

Kot je Urbanija povedal za Nova24TV, ki jo je tudi soustanavljal, se menjave voditeljev odvijajo »v slogu absolutnih čistk, ki so se dogajale v 50. letih oziroma po 2. svetovni vojni«, takšen pa da je tudi scenarij na RTV.

Naj spomnim na še en vidik nenaključenosti argumenta o »vizualni privlačnosti«. Nova24TV se je po lastnih besedah modelirala po Fox News, kjer je Roger Ailes dovolj zloglasno ratinge lovil tudi s čednimi voditeljicami z obvezno razgaljenimi nogami. Svoj TV kanal je nato redno spremljal kar z izklopljenim zvokom. S tem je Urbanija v svoji izjavi razkril še drug, spregledan aspekt svoje neprimernosti za funkcijo, a tudi, da je gledanost zavestno poskušal iskati z nizkotnimi prijemi, kot je angažma »vizualno odličnih« voditeljic, kar so še zlasti počeli pri novačenju novinark v informativnem bloku drugega programa.

Ob omenjeni politizaciji je obstajal torej še en zgrešen kriterij pri kadrovanju, ki razkriva njegovo absolutno neprimernost za vodenje javne službe.

“V slogu absolutnih čistk, ki so se dogajale po 2. svetovni vojni, se odvija tudi scenarij na RTV”

Ni pomembno ali gre za že uveljavljene novinarje, ki so že dolgo časa na RTVS, ali pa gre za posameznike, ki so tja prišli nedavno. Prav tako zanjo ni pomembno ali gre za posameznike z “bolj desnim prepričanjem”, ali pa za tiste z bolj levim, ki pa si želijo delati korektno. “V slogu absolutnih čistk, ki so se dogajale v 50. letih oziroma po 2. svetovni vojni, se odvija tudi scenarij na RTV.” Urbanija meni, da smo lahko “samo veseli”, da smo del zahodne Evrope, ker sicer se boji, da bi prišlo do podobnega obračunavanja kot v Ruandi v 90. letih. Spomnil je, da je novo vodstvo odstavilo celo voditeljico TV Dnevnika Plaskanovo, ki je bila po mnenju Urbanije “ena boljših”. Edino, kar ji po njegovem lahko očitajo je to, da je bila tudi vizualno odlična. K njeni odstitvi (odstavljen je bila celo med prvimi), so očitno privedle zamere in zavist. Urbanija je spomnil, da je bila Plaskanova tudi del oddaje Radio Ga Ga.

Urbanija in Primc: gre za maščevanje vizualno neodličnih nad vizualno odličnimi (twitter in Nova24TV)

Nevarno vsegliharstvo

Pri poskusu normalizacije in profesionalizacije stanja na javni radioteleviziji bo zato marsikaj odvisno od tega, kako bodo na propagandistične narative eksekutorjev in njihovih strankarskih zaledij odreagirali najpomembnejši profesionalni mediji v državi. Najslabše, kar se nam utegne zgoditi, bo pristanek na vsiljeni manipulativen diskurz o »naših in »njihovih« ali tistih, ki jih je »jebeno manj« in »jebeno več«, če uporabim do konca zlorabljen stavek Marcela Štefančiča. Na kakšen način je bil zmanipuliran, [sem že analiziral na drugem mestu](#).

Največji sovražnik v razumevanju situacije je običajen državljani z lepo dušo vsegliharja, ki proizvaja lastno ugodje s pozicije iskanja distance na obe strani in moralistično razlaga, da so vsi isti. Če bodo resni novinarji delovali v smeri, da bodo pihali na

njegovo dušo, potem pozabljajo, da se lahko že jutri zgodi tudi njim in da bo vseglihar kaj podobnega izjavil tudi zanje, ko jih bodo odstavljali.

Več:

[Igrati žrtev: Pirkovič se boji, da ga bodo vrgli v jamo](#)

[Janša se pripravlja na državljansko vojno: gospa s koso maha na obe strani](#)

[Urbanija na čelo TV Slovenija?](#)

[Vladni Ukom nad STA: Veselinovič je kriv](#)

[Desant na RTVS se nadaljuje: voditelj Nova24TV bo vodil Odmeve](#)

[Novo vodstvo RTV Slovenija mora izpeljati temeljito revizijo politične ugrabitve zavoda](#)

[Marcela več ni](#)

www.vezjak.com